ஸ்ரீ:

பேரருளாளன் பெருந்தேவித் தாயார் திருவடிகளே சரணம்.



ஆழ்வாராண்டாளெம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

சூடிக்கொடுத்த நாச்சியார் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

திருப்பாவை

1. பரமகாருணிகரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்த

மூவாயிரப்படி வியாக்கியானம்

2. அன்னபுகழ் முடும்பையண்ணலுல காசிரியர்திருத்தம்பியாரான அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனார் அருளிச்செய்த

ஆறாயிரப்படி வியாக்கியானம்

இவற்றுடன் கூடியது.

ஸாதாரணவருஷ ஐப்பசித் திருமூலநன்னாள் நினைவு வெளியீடு

ஸ்ரீ காஞ்சீ, பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர் பதிப்பு.

1970 விலை ரூ. 5-00

ஸ்ரீ:

பொதுத் தனியன்கள்.

ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதி குணார்ணவம்
யதீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம்

லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம் நாதயாமுநமத்யமாம்
அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாம் வந்தே குருபரம்பராம்.

யோ நித்யமச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்ம
வ்யாமோஹதஸ் ததிதராணி த்ருணாய மேநே
அஸ்மத்குரோர் பகவதோஸ்ய தயைகஸிந்தோ:
ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே.

மாதா பிதா யுவதயஸ் தநயா விபூதிஸ்
ஸர்வம் யதேவ நியமேந மதந்வயாநாம்
ஆத்யஸ்ய ந: குலபதேர் வகுளாபிராமம்
ஸ்ரீமத் ததங்க்ரியுகளம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா.

பூதம் ஸரச்ச மஹதாஹ்வய பட்டநாத
ஸ்ரீபக்திஸார குலசேகர யோகிவாஹாந்
பக்தாங்க்ரிரேணு பரகால யதீந்த்ரமிச்ராந்
ஸ்ரீமத்பராங்குசமுநிம் ப்ரணதோஸ்மி நித்யம்.

திருப்பாவைத் தனியன்கள்

நீளாதுங்கஸ்தநகிரிதடீஸுப்தமுத்போத்ய க்ருஷ்ணம்
பாரார்த்யம் ஸ்வம் ச்ருதிசதசிரஸ்ஸித்தமத்யாபயந்தீ
ஸ்வோச்சிஷ்டாயாம் ஸ்ரஜி நிகளிதம் யா பலாத்க்ருத்ய புங்க்தே
கோதா தஸ்யை நம இதமிதம் பூய ஏவாஸ்து பூய:

அன்ன வயற்புதுவை ஆண்டாள்* அரங்கற்குப்
பன்னு திருப்பாவைப் பல்பதியம்*—இன்னிசையால்
பாடிக் கொடுத்தாள்நற் பாமாலை* பூமாலை
சூடிக் கொடுத்தாளைச் சொல்லு.

சூடிக்கொடுத்த சுடர்க்கொடியே* தொல்பாவை
பாடி யருளவல்ல பல்வளையாய்*—நாடிநீ
வேங்கடவற் கென்னை விதியென்ற விம்மாற்றம்*
நாங்கடவா வண்ணமே நல்கு.

ஸ்ரீ:

சூடிக்கொடுத்தநாச்சியார் அருளிச்செய்த

திருப்பாவையின் வியாக்கியானங்கள்

பெரியவாச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்த

மூவாயிரப்படி வியாக்கியானம்

—:o:—

வியாக்கியான அவதாரிகை

$தேஹாத்மாபிமாநிகளுக்கும் ஆத்மஸ்வரூபம் கைவந்திருக்கும் ரிஷிகளுக்கும் பர்வதபரமாணு வோட்டை வாசிபோரும்; ரிஷிகளுக்கும் ஆழ்வார்களுக்கும் அத்தனை வாசிபோரும்; ஆழ்வார்களுக்கும் பெரியாழ்வாருக்கும் அத்தனை வாசிபோரும்; பெரியாழ்வாருக்கும் ஆண்டாளுக்கும் அத்தனை வாசி போரும். அவர்களில் இவளுக்கு வாசியென்னென்னில்; *அநாதிமாயயா ஸுப்த:* என்கிறபடியே, ஸம்ஸாரத்திலே யுறங்குகிறவர்களையெழுப்பி, எம்பெருமான்றானே தன்னைக்காட்டக் கண்டார்கள் ஆழ்வார்கள்; இவள், தானேசென்று எம்பெருமானையெழுப்பித் தன்குறையை யறிவித்தாளாகை யாலே, அவர்களிலும் இவள் விலக்ஷணை. *பால்யாத் ப்ரப்ருதி ஸுஸ்நிக்த:* என்கிறப் போலே தொடக்கமேபிடித்து, பகவத்குணங்களிலே அவகாஹித்துப்போரும். புருஷன் புருஷனைக்கண்டு ஸ்நேஹிப்பதிலுங்காட்டில் ஸ்த்ரீ புருஷனைக்கண்டு ஸ்நேஹிக்கை பள்ளமடையாகையாலே, ஆழ்வார் களிற்காட்டிலும் எம்பெருமான்பக்கல் பரமபக்தியுடையளான ஆண்டாளருளிச்செய்த திருப்பாவைக்குக் கருத்து:—மார்கழி நீராட என்று ஒரு வ்யாஜத்தைக்கொண்டு, நோன்பு என்று ஒரு வ்யாஜத்தாலே எம்பெருமான் பக்கலிலேசென்று, "உனக்கு சேஷமாயிருக்கிற இந்த ஆத்மா அநர்த்தப்படாதபடி பண்ணி, இதுக்கு ஸ்வரூபாநுரூபமான கைங்கர்யங்களையுங்கொடுத்து, அதுதானும் யாவதாத்ம பாவியாம்படி பண்ணி யருளவேணும்" என்று அபேக்ஷிக்கிறது.

இந்நோன்புக்கு மூலமென்னென்னில், மீமாம்ஸையிலே ஹோளாதிகரண ந்யாயத்தாலே சிஷ்டாசாரஸித்தம். *மேலையார் செய்வனகள் என்று ஆண்டாள்தானும் அருளிச்செய்தாள். பொய்யே "நோற்கிறோம்" என்று சொல்லலாமோவென்னில்; விவாஹங்களிலும் மரணபர்யந்தமான தசைகளிலும் வந்தால் பொய்சொல்லலாம். ஆண்டாள் இப்படி திருவவதரித்து வளர்ந்தருளுகிற காலத்திலே, பெரியாழ்வார்வயிற்றிற் பிறக்கையாலும் தானானதன்மையாலும் ஜ்ஞாநபக்திகள் க்ஷணந்தோறும் இட்டுமாறினாப்போலே வடிவிலே காணலாம்படி பெருகிச்செல்லாநிற்க, *பதிஸம் யோகஸுலபம் வயோ த்ருஷ்ட்வாச மே பிதா, சிந்தார்ணவகத: பாரம் நாஸஸாதாப்லவோயதா.* என்கிறபடியே - ஒரு கொள் கொம்பிலே சேர்க்க வேண்டும் பருவமாய், மானிடவர்க் கென்று

$ஆறாயிரப்படி வியாக்கியான அவதாரிகையாக, இந்த மூவாயிரப்படி வியாக்கியான அவதாரிகையையே அழகிய மணவாளப் பெருமாள்நாயனார் ஏற்றுக்கொண்டருளினார்.

பேச்சுப்படில் வாழாத தன்மையளுமாய், *கோல் தேடியோடும் கொழுந்ததே போன்றதே மால் தேடியோடும் மனம்* என்கிறபடியே-அபிநிவேசத்தைப் பண்ணிக்கொண்டு வடபெருங்கோயிலுடையானுடனே தழுவி முழுசிப்பரிமாறவேணும் என்று செல்ல; இவள் நினைத்தபடிகளுக்கு அவன் முகங்காட்டாமையாலே மிகவும் அவஸந்நையாய், "இவனோடுகலந்து பரிமாறப்பெற்ருருண்டோ! இல்லையோ!" என்று ஆராய்ந்துபார்த்து, "திருவாய்ப்பாடியிற் பெண்பிள்ளைகள் யதாமநோரதம் இவனோடே அநுபவிக்கப்பெற்ருர்கள்" என்று அநுஸந்தித்து, "அது காலாந்தரத்திலே யாகையாலே அதுக்கு உதவப்பெற்றிலோமே!" என்று இன்னதாய்; "இனி அவன் உலாவிப்போன அடிச்சுவடும், அவனும் பெண்களுமாகத் திளைத்த யமுநையும், அவனெடுத்த கோவர்த்தநமும் கிடந்ததாகில் அவற்றைக்கண்டாகிலும் தரிப்போம்" என்றுபார்க்க; அதுக்கு, தனக்குப்போக பலமில்லாமையாலே அவற்றை அநுஸந்தித்து மிகவும் அவஸந்நையாய், ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளைப்போலே வில்லென்று ஒரு அவதிபெறுதல், நப்பின்னைப்பிராட்டியைப்போலே ரிஷபங்களென்று ஒரு அவதி பெறுதல் செய்யப்பெருமையாலே மிகவும் தளர்ந்து "நமக்கு தரிக்கைக்குவிரகென்?" என்று ஆராய; சில தார்மிகர், அவ்வளவிலே சொல்லுகிருர்;-"திருவாய்ப்பாடியிலே க்ருஷ்ணனும் பெண்களுமாய்த் திருக்குரவைகோத்து அதிரஸம் செல்லாநிற்க, ப்ரீதியாலே குமிழ்நீருண்டு, 'இனி நற்கேடுகெடவொண்ணாது' என்று இந்த ரஸம் மாறுகைக்காக, பெண்களைப்பிரிந்து க்ருஷ்ணனொளிக்க; பெண்பிள்ளைகள் தங்களாற்ருமையாலே, ***துஷ்ட காளிய திஷ்டாத்ர க்ருஷ்ணோஹமிதிசாபரா*** என்கிறபடியே அவர்கள் அநுகரித்து தரித்தார்கள்" என்றுகேட்டு தானும் அவர்களைப்போலே அநுகரித்து தரிக்கப்பார்க்கிருள்.

இவள்தான் ப்ராஹ்மணியாயிருந்து வைத்து அவர்களைப்போலே அநுகரிக்கும்படி யெங்ஙனேயென்னில்; யாகத்திலே தீக்ஷித்தவர்கள் தேவதத்தாதி நாமங்களைத்தவிர்ந்து, யாகம் முடியுமளவும் "யஜமாநன்" என்றும், "அத்வர்யு" என்றும், "ஹோதா" என்றும் இத்யாதி நாமங்களே யாகிருப்போலே; இவளும், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரே திருவாய்ப்பாடியாகவும், அங்குள்ள பெண்கள் இடைப்பெண்களாகவும், தானும் அவர்களிலே ஒருத்தியாகவும், வடபெருங்கோயிலே ஸ்ரீநந்தகோபர் திருமாளிகையாகவும், உள்ளேநிற்கிறவன் க்ருஷ்ணனுகவும் அநுஸந்தித்து, தன்னுடைய திருவுள்ளம் திருவாய்ப்பாடியிலே குடிபோய், பாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே, அநுகாரம்முற்றி, அவைதானேயாய், இடைநடையும் இடைமுடியும் இடைப்பேச்சும் முடைநாற்றமுமாய்விட்டது.

ச்ரிய:பதியாய் அவாப்த ஸமஸ்தகாமனுய் ஸ்ரீவைகுண்ட நிகேதநனுயிருக்கிற ஸர்வேச்வரன் நஷ்டமாய்க்கிடக்கிற ஜகத்தை க்ருபையாலே ஸ்ருஷ்டித்து, ஆத்மாக்களுக்கு கரணகளேபரங்களைக் கொடுத்து, ***சாஸனுச் சாஸ்த்ரம்*** என்கிறபடியே-வேதசாஸ்த்ரங்களை, தன்னைப் பெறுகைக்கு உபாயமாகக் காட்டிக்கொடுக்க; அவற்றைக் காற்கடைக்கொண்டு விஷயாந்தரங்களிலே மண்டி அநர்த்தப்பட்டுப்போகிறதசையிலே, தான்வந்து பிறந்தருளி, தன்னுடைய ஸௌந்தர்யத்தாலும் சீலாதிகுணங்களாலும் இந்த ஜகத்துக்களை ஈடுபடுத்தி, வாரிப்பிடியாகப் பிடித்துக்கொண்டு போவானொருவனுகையாலே, ததர்த்தமாகத் திருவாய்ப்பாடியிலே க்ருஷ்ணனுய் வந்து திருவவதாரம்பண்ணி, தன்னுடைய ஸௌந்தர்யத்தாலும் குணசேஷ்டிதங்களாலுமாக, பஞ்சலக்ஷம் குடியிலுள்ள பெண்களைத் தோற்பித்துக்கொண்டு, ஒத்தபருவத்திற் பெண்களும் தானுமாய் வளர்ந்தருளுகிறகாலத்திலே; தானும் ப்ராப்த யௌவநனுய், அவர்களுக்கும் யௌவநம்வந்து தலைகாட்டினவாறே, கோபவ்ருத்தரெல்லாருங்கூடி, "க்ருஷ்ணன் தூர்த்தனுயிராநின்ருன், இவன்முகத்திலே பெண்கள் விழிக்கலாகாது" என்று பார்த்து, இவர்களைக் கொண்டுபோய் நிலவறைகளிலேயடைக்க; பெண்களும் க்ருஷ்ணனும்பண்ணின பாக்யத்

தாலே வர்ஷமின்றிக்கேயொழிய, பெண்களிருந்து மநோரதிக்கிறார்கள்; 'கோதநராயிருக்கிற இடையர் வர்ஷார்த்தமாக நம்மை நோற்கச்சொல்லக்கடவர்கள், க்ருஷ்ணன் இதுக்குக் கடைக்கூட்டனுகவும் கடவன், நமக்கொரு துக்கமில்லை''என்று பெண்கள் ப்ரீதைகளாய் தரித்திருக்கிறதசையிலே வர்ஷமின்றிக்கேயிருக்கிறபடியைக்கண்டு, கோபவ்ருத்தரெல்லாரும் திரண்டு, ''பசுக்களும் மநுஷ்யரும் பிழைக்கும் விரகு ஏதோ!''என்று பார்த்து''வர்ஷார்த்தமாக நோற்க வர்ஷமுண்டாம்''என்று ''இவ்வூரில் பெண்களடைய நோற்கக்கடவர்கள். இந்நோன்புக்கு இங்குத்தைக்கு அதியனுன ஸ்ரீநந்தகோபர்மகன் க்ருஷ்ணன் கடகனுவான்'' என்று அத்யவஸித்து, பெண்பிள்ளைகளையடைய அழைத்து க்ருஷ்ணனையுமழைத்து, பெண்களை நோற்கச்சொல்லி, ''இவர்கள் நோன்புக்கு நீ கடகனுகவேணும்'' என்று க்ருஷ்ணனை அபேக்ஷிக்க; அவன், ''எனக்கு க்ஷமமன்று'' என்ன; ''இத்தனையும் செய்யவேணும்'' என்று மறுக்கவொண்ணுதபடி நிர்ப்பந்திக்க; அவனும் இசைந்தபின்பு எல்லாரும் திரளவிருந்து ''பெண்கள் நோற்பார், இதுக்குவேண்டுவது க்ருஷ்ணன் ஸஹகரித்துக்கொடுப்பான்'' என்று ஓம் அறைந்து, க்ருஷ்ணன்கையிலே பெண்களைக் காட்டிக்கொடுத்து, கோபவ்ருத்தரெல்லாரும் போன பின்பு, பெண்களும் க்ருஷ்ணனும் கூடவிருந்து ''திருக்குரவைகோத்த ராத்ரிபோலே, பெண்காள்! இதுவும் நமக்கொரு ராத்ரியே!'' என்று க்ருஷ்ணன் கொண்டாடி, ''இனி அசிர்ப்புப்பிறக்க இருப்போமல்லோம், இப்போது எல்லாரும்போய் அபரராத்ரியிலேவந்து எழுப்புங்கோள் நோன்புக்குக் குளிக்கலாம்படி'' என்றருளிச்செய்து, க்ருஷ்ணனும் பெண்களைப் பிரிந்துபோய் தரிக்க மாட்டாமே, நப்பின்னைப்பிராட்டி திருமாளிகையிலே புக்கான்.

பெண்களும் பரஸ்பர ஸம்ச்லேஷத்தாலே கால்நடைதந்துபோய் தந்தாம் மாளிகையிலே புக்கு உறங்கப்புக்கவிடத்தில் கண் உறங்காமையாலே முற்படவுணர்ந்தவர்கள், க்ருஷ்ணகுணசேஷ்டிதங்களை நினைத்து, எழுந்திருக்க மாட்டாதே கிடக்கிறவர்களை, தனித்தனியே சென்று எழுப்பி எல்லாருங்கூடி, உத்தேச்யமான ஸ்ரீநந்தகோபர் திருமாளிகையிலே சென்று க்ருஷ்ணனை யெழுப்பி, தங்கள் அபேக்ஷிதத்தை யறிவித்து, *யாவதாவர்த்தேசக்ரம்* என்று—ஸ்ரீபரதாழ்வான் பெருமாள் திருவடிகளிலே விழுந்து வேண்டிக்கொண்டாப்போலேயும், அர்ஜுநன் ஷட்கத்ரயத்திலுங்கூட எடுப்பும் சாய்ப்புமாய்ச்சென்று சரமச்லோகம் கேட்டு தரித்தாப் போலேயும் அபேக்ஷிதம் பெற்று முடிக்கிறது.

இவர்கள் மடலூராதே நோன்பிலே கைவைப்பானென்னென்னில்; ''ராஜமஹிஷி உஞ்சவ்ருத்தி பண்ணி ஜீவித்தால் ராஜாவுக்கு அவத்யாவஹமாமாபோல மடலிலுங்காட்டில் இது அவத்யாவஹமாகையாலும், சக்ரவர்த்தி திருமகனைப் போலே குணவ்யஸநியன்றியே தானும் ஒக்க மடலெடுப்பானொரு சுணைகேடனுகையாலும் மடல் இவ்விஷயத்தில்பலியாது'' என்று பார்த்து நோற்கிறார்கள். உத்தேச்யம் வேறென்ருய் நோன்பு வ்யாஜமாத்ரமாகில் இவர்களுக்கு தேவதை வர்ஷிக்குமோ வென்னில்; வ்ரதோபவாஸகர்சிதமான வடிவைக் கண்டால் சேதநமன்றே! வர்ஷியாதோ! என்று பார்த்தார்கள்.... ... ...*

(அவ) முதற்பாட்டில், இந்நோன்புக்கு ஒருகாலம் நேர்படுவதே! என்று காலத்தைக் கொண்டாடுகிறார்கள். *மார்கழித்திங்களென்று தொடங்கி *சீறுமீர்காளென்னுமளவும் - ப்ராப்யம்; மேல் ப்ராபகம்; ப்ராப்யப்ராபக ஸங்க்ரஹமென்றுமாம்.

மார்கழித்திங்கள் மதிநிறைந்த நன்னாளால்*
நீராடப்போதுவீர் போதுமினோ நேரிழையீர்*
சீர்மல்குமாய்ப் பாடிச் செல்வச் சிறுமீர்காள்*
கூர்வேற் கொடுந் தொழிலன் நந்தகோபன் குமரன்*
ஏரார்ந்த கண்ணி யசோதை யிளஞ்சிங்கம்*
கார்மேனிச் செங்கண் கதிர்மதியம் போல் முகத்தான்*
நாராயணனே நமக்கே பறைதருவான்*
பாரோர் புகழப்படிந்தேலோ ரெம்பாவாய்.* (1)

மூவாயிரப்படி :— (மார்கழித்திங்கள்) ***நாதிசீதா நகர்மதா*** என்கிற ந்யாயத்தாலே அத்யுஷ்ணமாதல் அதிசீதளமாதலன்றிக்கே யிருக்கும் மாஸம். நாளுக்கு ப்ராஹ்மமுஹூர்த்தம் போலே ஸம்வத்ஸரத்துக்கு இம்மாஸமாகையாலே ஸத்த்வோத்தரமான காலம். ***மாஸாநாம் மார்க்கசீர்ஷோஹம்*** என்று மாஸங்களில் வைத்துக்கொண்டு மார்கழிமாஸமாகிறேன் என்று அவன்தானே யருளிச்செய்கையாலே வைஷ்ணவமான மாஸம். ஸர்வவஸ்துக்களும் அங்குரிக்கும் காலமாகையாலே தங்களுடைய உந்மேஷத்துக்கு அர்ஹமானகாலம்.

(மார்கழித்திங்கள்) கோபவ்ருத்தர் குளிருக்கு அஞ்சிப்புறப்படமாட்டாத காலம். தங்களுக்கு உத்தேச்யம்கிடக்கக் காலத்தைக் கொண்டாடுகிற தென்னென்னில்; ***சைத்ர: ச்ரீமாநயம் மாஸ:*** என்று-ஒரு ஸம்ருத்தியைப்பற்றக் காலத்தைக் கொண்டாடிற்றிறே. **[சைத்ர:]** அல்லாதாரிற்காட்டில்

ஆறாயிரப்படி :— (மார்கழித்திங்கள்) *ஒழிவில் காலமெல்லாம் என்றும், ***அநாதிர் பகவான் கால:*** என்றும் சொல்லுகிறபடியே பகவத்விஷயத்தில் இவனுக்கு ஆபிமுக்யம் பிறந்தால், பின்னை, அவன்றன்னையல்லகாணும் கொண்டாட அடுப்பது: அக்காலத்தை யாய்த்து. ***சைத்ர: ஸ்ரீமாநயம் மாஸ:*** என்று ஒரு ஸம்ருத்தியைப் பார்த்துக் கொண்டாடிற்றிறே. **[சைத்ர:]** அல்லாதாரிற் காட்டில் பெருமாளுக்குள்ள ப்ராதாந்யம் போலே மாஸங்களுக்கெல்லாம் முதலானமாஸம். **[ஸ்ரீமாந்]** அவர் எல்லார்க்கும் ராஜாவாக ப்ராப்தராளுப்போலே. சைத்ரமாஸம் ஸர்வர்க்கும் ஸுககரமாகையாலே மாஸங்களுக்கெல்லாம் ராஜாவென்கிறது. **[அயம்மாஸ:]** அபிஷேக மநோரத ஸமயத்திலே ஸந்நிஹிதமான தன்னேற்றம். அங்கு - சேஷி சேஷபூதரை லபிக்கைக்குக் கொண்டாடின கொண்டாட்டம்; இங்கு-சேஷபூதர் சேஷியை லபிக்கைக்கு கொண்டாடுகிற கொண்டாட்டம். ***புண்ய:புஷ்பிதகாநந:பாவநஸ் ஸர்வலோகாநாம் த்வமேவ*** என்றும் ***பும்ஸாம் த்ருஷ்டி சித்தாபஹாரிணம்*** என்றும் அவர்க்கு இரண்டாகாரமு முண்டானைப் போலே, இக்காலமும் பாவநமுமாய் போக்யமுமாயிருக்கை. **[புஷ்பிதகாநந:]** படைவீடுபோலே நாம் அலங்கரிக்க வேண்டாதே, தானே அலங்கரிக்கை. பெருமாள் பொன்முடி சூட, காடு பூமுடிசூடிற்று.

(மார்கழித்திங்கள்) ***நாதிசீதாநகர்மதா*** என்கிற ந்யாயத்தாலே அத்யுஷ்ணமாதல் அதிசீதளமாதலன்றிக்கே யிருக்கும் மாஸம். (மார்கழித்திங்கள்) தேவர்களுக்கு விடிகிற காலமாகையாலே வ்ரதங்களநுஷ்டிப்பார் தொடங்கும் காலமாயிருக்கை. (மார்கழித் திங்கள்) இம்மலட்டு மாஸங்களிலே இதுவுமொரு மாஸமே! என்கிறார்கள். இம்மாஸத்துக்கு விசேஷமென்னென்னில்; ஸர்வேச்வரன்,

பெருமாளுக்குள்ள ப்ராதாந்யம்போலே மாஸங்களெல்லாவற்றுக்கும் முதலான மாஸம். [ஸ்ரீமாந்] அவர் எல்லாருக்கும் ராஜாவாக ப்ராப்தரானுப்போலே, சைத்ரமாஸம் ஸர்வர்க்கும் ஸுகரமாகையாலே மாஸங்களுக்கெல்லாம் ராஜாவென்கிறது. [அயம் மாஸ:] அபிஷேக மநோரத ஸமயத்திலே ஸந்நிஹித மான தன்னேற்றம். அங்கு, சேஷியை சேஷபூதர் லபிக்கைக்குக் கொண்டாடின கொண்டாட்டம்; இங்கு, சேஷபூதரை சேஷி லபிக்கைக்குக் கொண்டாடுகிற கொண்டாட்டம். *புண்ய: புஷ்பித காநந:* என்றும், *பாவநஸ் ஸர்வலோகாநாம் த்வமேவ* *பும்ஸாம் த்ருஷ்டி சித்தாபஹாரிணம்* என்றும் அவர்க்கு இரண்டாகார முண்டானுப்போலே, இக்காலமும் பாவநமுமாய் போக்யமுமாயிருக்கை. [புஷ்பிதகாநந:] படைவிடுபோலே நாம் அலங்கரிக்கவேண்டாதே தானே யலங்கரிக்கை. பெருமாள் பொன்முடிசூட, காடு பூமுடிசூடிற்று.

(மதிநிறைந்த) மாஸம் நேர்பட்டாப்போலேயிருந்ததீ! பக்ஷமும் நேர்பட்டபடி. *ஆபூர் யமாணே பக்ஷே புண்யே நக்ஷத்ரே* என்று-மங்களகார்யம் செய்வார்க்கு விதிக்கிற விதியும் இவர் களுக்குக் கோல்விழுக்காட்டிலே சேரவிழுந்தது. பகவத்ப்ரவணரா யிருப்பாருடைய தேஹயாத்ரையை விதிதான் பின்செல்லக்கடவதாயிறேயிருப்பது. *த்வதீய கம்பீர மநோநுஸாரிண:* என்னக்கடவதிறே

''விபூதியில் பருப்பருத்தவற்றை யெல்லாம் நாண்'' என்கிறபோது, *மாஸாநாம் மார்க்கசீர்ஷோஹம் என்று-மாஸங்களில் வைத்துக் கொண்டு மார்கழிமாஸ மாகிறேன் நான் என்றருளிச் செய்தான் (மார்கழித் திங்கள்) குளிருக்கு அஞ்சி கோபவ்ருத்தர்கள் புறப்படாத காலமும், நாளுக்கு ப்ராஹ்ம முஹூர்த்தம் போலே ஸம்வத்ஸரத்துக்கு இம்மாஸமாகையாலே ஸத்த்வோத்தர காலமுமிறே. ஸாத்த்விக பலமிறே தாங்களும் கணிசிக்கிறது. காலக்ருத பரிணாம மில்லாமையைக் கொண்டாடு மாப்போலே, பரிணாமத்தைக் கொண்டாடுகிறார்களிறே. பரிணாம முண்டாகவுமாம், இல்லையாகவுமாம் பகவதநுபவத்துக்குப் புறம்பானது த்யாஜ்யமா மித்தனையிறே. இனித்தான் பர்வத பரிஸரத்திலே கிடந்ததொரு பீஜத்தோடு கடலினருகே கிடந்ததொரு பீஜத்தோடு வாசியற பருவம் செய்யுங் காலமாய்த்து. கைங்கர்யத்துக்கு ஏகாந்தமான காலமாகையாலே, ''ஒழிவில் காலமெல்லாம்'' என்னு மாப்போலே கொண்டாடுகிறார்கள். அஸாதாரண மாஸத்திலே அஸாதாரணமான பலத்தைப் பெறுவோம். ஸத்வோத்தரமான காலத்திலே ஸாத்த்விகபலம் பெறுவோம். எல்லாரும் அபிமதம் பெறுங் காலத்திலே நாமும் அபிமதம் பெறுவோமென்கிறார்கள்.

(மதிநிறைந்த) மாஸம் நேர்பட்டாப்போலே யிருந்ததீ! பக்ஷமும் நேர்பட்டபடி! *ஆபூர்ய மாணே பக்ஷே புண்யே நக்ஷத்ரே* என்று மங்களகார்யம் செய்வார்க்கு விதிக்கிற விதியும் இவர் களுக்குக் கோல்விழுக்காட்டிலே சேரவிழுந்தது. பகவத்ப்ரவணரா யிருப்பாருடைய தேஹயாத்ரையை விதிதானே பின்செல்லக்கடவதாயிறே யிருப்பது. *த்வதீய கம்பீரமநோநுஸாரிண:* என்னக் கடவதிறே. முன்பு இருள் தேட்டமானுப்போலே, இப்போது நிலாத்தேட்டமாகிற தாய்த்து. காமுகர்க்கும் கோபர்க்கும் இருள் தேட்டமாயிருக்குமிறே. *நள்ளிருட்கணென்னை யுய்த்திடுமின் என்றிறே முன்பிருப்பது. தாய்க்கும் தகப்பனுக்கு மஞ்சவேண்டா, இருளிலே புறப்பட்டு அணைக்கலாம் என்கிறாள். [இருளன்ன மாமேனியெம்மிறை] இருளோடே சேர்ந்திறே வடிவு தானிருப்பது. ''பிஷக்குக்கள்வாசல் ஆர்த்தர் கட்டணமாய்க்கிடக்குமாப்போலே, ஸ்ரீநந்தகோபர் வாசல் க்ருஷ்ணனாலே புண்பட்ட பெண்கள் கட்டணமாய்க் கிடக்குமாய்க் கொள்ளீர்!'' என்றுபட்டர். அப்படி நிலாவுக்கு இருக்க வேண்டாதே ஊரிசைந்து மேலெழுத்திட்ட நாளிறே. ஒருவரையொருவர் எழுப்புகைக்கும் க்ருஷ்ணமுகாவலோகநத்துக்கும் நிலாவுண்டாகப் பெற்றதென்கை க்ஷயாதிகள்

திறே. ஒருவரையொருவர் முகம் கண்டநுபவிக்கைக்கும், எல்லாருங் கூடிச்சென்று க்ருஷ்ணனை யெழுப்புகைக்குமாக நிலாவுண்டாகப்பெற்றது. ''நள்ளிருட்கண்'' என்ன வேண்டாவிறே இவர்களுக்கு; நிரோதிக்கக்கடவ அவ்வூராரே இசைந்து மேலெழுத்திடப் பெற்றதிறே.

(நன்னாளால்) மாஸத்துக்கும் பக்ஷத்துக்கும் நாயகக்கல்போலே யிருப்பதொருநாள் நேர்பட்டபடியென்! நம்மை க்ருஷ்ணனோடு சேருகைக்கு ப்ரமாணம்பண்ணிக்கொடுத்த நாளாகப்பெற்றதே!. பகவத்ப்ரஸாதத்துக்கு இலக்காகப் பெற்றநாளிறே-இவ்வாத்மாவுக்கு நல்நாளாகிறது. ***க்ஷிபாமி*** என்ற அவன்றானே ***ததாமி*** என்னப்பெற்ற நாளிறே. ஸர்வேச்வரனோடே எதிரம்பு கோக்கை தவிர்ந்து, ''அவன் நமக்கு ரக்ஷகன்'' என்னும் விச்வாஸம் பிறந்த நாளிறே-நல்நாளாகிறது ***அத்ய மே ஸபலம்ஜந்ம ஸுப்ரபாதசமேநிசா*** என்று-கம்ஸன் சோறுண்டுவளர்ந்த வெனக்கு, இங்ஙனேயொரு நல்விடிவு உண்டாகப்பெறுவதே! என்றானிறே அக்ரூரன். மாஸத்தைக் கொண்டாடு

போய் பூர்ணனாகிறானிறே அவனும்; இவர்களும், நாமுமுளோமாய் பூர்ணைகளாக வாரிகோளென்கிறார்கள்.

(நன்னாள் ஆல்) மாஸத்துக்கும் பக்ஷத்துக்கும் நாயகக்கல்போலே யிருப்பதொருநாள் நேர்பட்டபடியென்! (நன்னாளால்) முன்பு கழிந்தவை தீயநாள்போலே; நம்மை க்ருஷ்ணனோடு கிட்டவொட்டாதவர்கள் தாங்களே, க்ருஷ்ணனோடே சேருகைக்கு ப்ரமாணம்பண்ணிக்கொடுத்த நாளாகப் பெற்றதே! பகவத்விமுகனாய்ப்போன இவனுக்கு பகவல்லாபமுண்டான நாளிறே-நன்னாளாகிறது. அவன் எதிர் சூழல்புக்குத் திரிய, இவன் வைமுக்யம் பண்ணுகை தவிர்ந்து, அவன் க்ருஷி பலித்த நாளென்கை. ***தாநஹம் த்விஷத: க்ரூராந் ஸம்ஸாரேஷு நராதமாந், க்ஷிபாமி*** என்று-நானேயிவற்றைக் குழியைக்கல்லி மணலையிடுவேன் என்ற ஸர்வேச்வரனே, ***ததாமிபுத்தியோகம்தம்*** என்னும் நாளிறே. ***அத்யமேஸபலம் ஜந்ம ஸுப்ரபாதாசமேநிசா** என்னுமாப்போலே-கம்ஸன் சோறுண்டு வளர்ந்த வெனக்கு விடியும் நாளுண்டாவதே! என்றானிறே. ***ஸுப்ரபாதாத்யரஜநீ மதுராவாஸ யோஷிதாம்*** என்று- ஸ்ரீமதுரையிலுள்ளார்க்கு வெளிச்செறித்தாப்போலேயும்; ***ஸுப்ரபாதாச** திருவாய்ப்பாடியினின்றும் எழுந்தருளினபோது அங்குள்ளார்க்கு அஸ்தமித்து, ஸ்ரீமதுரையிலுள்ளார்க்கு விடிந்ததிறே. ***அஸூர்யமிவ ஸூர்யேண நிவாதமிவ வாயுநா*** அப்படைவிட்டில் கண்ணில்லாதார்க்கு கண்ணுண்டானாப்போலேயும், ப்ராணனில்லாதார்க்கு ப்ராணனுண்டானாப் போலேயுமாய்த்து இவர்களுக்கும்.

(நன்னாளால்) திருவயோத்யையிலுள்ளார், பெருமாளை முடிசூட்டியநுபவிக்கப் பாரித்துக் கொண்டிருக்க, வெறுந்தரையான நாள்போலன்றிக்கே, மீண்டுவந்து திருமுடிசூடியருளின நாள் போலே. (நன்னாள்) [பகல்கண்டேன்] உதிப்பது அஸ்தமிப்பதாகாநிற்கச் செய்தேபிறே ''பகல் கண்டேன்'' என்றது. அதாகிறது நாரணனைக்கண்டேன் என்கை;–அஸ்தமியாத ஆதித்யனைக் கண்டேன். ப்ராதேசிகனல்லாத ஆதித்யனைக்கண்டேன். ப்ராப்தாப்ராப்தவிவேகம் பண்ணினால் ஓரிரவும் ஒருபகலுமேயுள்ளது. பகவத்ப்ரத்யாஸத்திக்கு முன்பெல்லாம் பகல் விரவாத இரவாய், பின்பெல்லாம் இரவு விரவாத பகலாயாய்த்திருப்பது. ''சென்றநாள் செல்லாத'' இத்யாதி. கையார் சக்கரத்தின் முன்னுள்போலேயிறே முன்புகழிந்தநாள். மாஸத்தைக்கொண்டாடுவது, பக்ஷத்தை கொண்டாடுவது நாளைக்கொண்டாடுவதாய், இதிலேயிவர்களுக்குக் கிடக்கிற த்வரைவெள்ளமென்றான்! இவர்கள் ப்ரர்ப்யருசி யிருந்தபடி.

வது, பக்ஷித்தைக்கொண்டாடுவது, நாளைக்கொண்டாடுவதாய், இதிலே இவர்களுக்குக்கிடக்கிற, த்வரை வெள்ளமென்றான்! இவர்கள் ப்ராப்யருசியிருக்கிறபடி.

(நீராட) க்ருஷ்ண விரஹத்தால் பிறந்த தாபம் ஆறும்படி போய்க் குளிக்கை. இத்தால் இவர்கள் நினைக்கிறது க்ருஷ்ணஸம்ச்லேஷம். தமிழரும் கலவியை, 'சுனையாடல்'' என்றார்கள். ***ஏஷ ப்ரஹ்ம ப்ரவிஷ்டோஸ்மி க்ரீஷ்மே சீதமிவ ஹ்ரதம்*** என்று-பகவத் ஸம்ச்லேஷத்துக்கு க்ரீஷ்ம காலத்தில் குளிர்ந்தமடுவை த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லிற்றிறே. தாங்கள் நினைத்தபடி சொல்லு கைக்கீடான முறையுண்டாயிருக்கச் செய்தேயும் அத்தைத்தவிர்ந்து பகவத் ஸம்பந்தத்தையே பார்த்து கௌரவித்து, ''நீராட'' என்கிறார்கள். புத்ரர்களாகவுமாம், சிஷ்யர்களாகவுமாம், பகவத் ஸம்பந்த முடையாரை கௌரவ்யரென்கிறது. ''பொற்றாமரைக்கயம் நீராடப்போனாள்'' என்னக்கடவதிறே. இத்தால்-தங்கள் ப்ராப்யத்தைச் சொல்லுகிறது.

அல்பபலமான ஸ்வர்க்காநுபவத்துக்கு அதிகாரார்த்தமாகப் பண்ணவேண்டும் தேவைகளுக்கு ஒரெல்லையில்லை, இந்த நிரவதிகஸம்பத்தைப் பெறுகைக்கு எவ்வளவு யோக்யதை வேணுமென்னில், (போதுவீர் போதுமினோ) இச்சையே அதிகாரம். அது அப்ராப்த விஷயமாகையாலே அதிகாரி ஸம்பத்தி உண்டாக்கிக் கொண்டு இழியவேணும், இது வகுத்தவிஷயமாகையாலே இச்சைக்கு மேற்பட வேண்டுவதில்லை. நெடுங்காலமிழந்ததும் இவன்பக்கல் இச்சையில்லாமையாகையாலே

(நீராட) தோழிமார் ஒருவர்க்கொருவர் பவ்யைகளாயிருந்தார்களேயாகிலும், பகவத்ஸம்பந்தத் தைப் பார்த்தவாறே கௌரவ்யைகளாயிருப்பார்களிறே. வயிற்றிற் பிறந்தவர்களென்றுபாராதே ''கணபுரம் கைதொழும்பிள்ளையைப் பிள்ளையென்றெண்ணப் பெறுவாரே'' என்றும், 'பெருந்தவத்த ளென்றல்லால் பேசலாமே'' என்றும், ''நேரிழை நடந்தாள்'' என்றும் சொல்லாநின்றார்களிறே; இப்படியாகையிறே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை ''நீராட'' என்கிறது. ஆசார்யர்களை ''நம்பி'' என்கிறதும், ஸ்ரீமதுரகவிகள் ''நம்பி'' என்கையாலே. பட்டர் ஸ்ரீபாதத்தைக்கழுவி தீர்த்தம்கொள்ளும் ஆண்டாள் எம்பெருமானாரும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் எழுந்தருளாநிற்க, பெரியநம்பி தெண்டனிட்டுக்கிடந்தார்; ''நம்மை இங்ஙனே செய்தருளிற்று என்?'' என்று கேட்க, ''ஆளவந்தாரெழுந்தருளுகிறாரென்றிருந் தேன்'' என்றருளிச்செய்தார். இவையிறே பகவத்ஸம்பந்தத்தையிட்டு கௌரவிக்கும்படி. (நீராட) இவர்கள் தங்களுக்கு ''நீராட'' என்று நோயாசையிறே. யமுநாஜலம் ஒருத்தியுடைய விரஹாக்நியாலே சுவறுமே! (நீராட) தமிழர் கலவியை, ''சுனையாடல்'' என்றாய்த்துச்சொல்லுவது. க்ருஷ்ண ஸம்ச் லேஷத்தையாய்த்து இவர்கள் ''நீராட'' என்கிறது. ***ஏஷப்ரஹ்ம ப்ரவிஷ்டோஸ்மி க்ரீஷ்மே, சீதமிவ ஹ்ரதம்*** என்னுமாப்போலே.

அல்ப பலமான ஸ்வர்க்காநுபவத்துக்கு அதிகாரார்த்தமாகப் பண்ணவேண்டும் தேவைகளுக்கு ஒரெல்லையில்லை, இந்த நிரவதிகஸம்பத்தைப் பெறுகைக்கு எவ்வளவு யோக்யதை வேணுமென்னில் (போதுவீர் போதுமினோ) நாலுநாள் ஊர்வசீ கடாக்ஷம் பெற்று ஸ்வர்க்காநுபவம் பண்ணி, பின்பு ''த்வம்ஸ'' என்று தள்ளுகிறவிதுக்கு, கூச்மாண்ட கணஹோமாதிகள் பண்ணவேண்டா நின்றது, ***நசபுநராவர்த்ததே*** என்று அபுநராவர்த்திலக்ஷண மோக்ஷத்துக்கு இச்சாமாத்ரமே அமைவானென் னென்னில்; பெறுகிற பேற்றுக்கு ஸத்ருசஸாதநமில்லாமையாலே இங்கு அபிமதஸித்திக்கு இச்சையே வேண்டுவதென்கை. இச்சை ஸர்வோபாய ஸாதாரணமாயிருக்குமே. ''அல்லோம்'' என்னுதாரெல் லாரும் அதிகாரிகள், இவ்விச்சை, ஸாதநத்தில் புகாது, சைதந்ய கார்யமாமத்தனை. கூடுமநமுடை

இந்த இச்சையே வேண்டுவது. சக்தியும் ப்ராப்தியும் அத்தலையிலே பூர்ணமாகையாலே இச்சைக்கு மேற்பட வேண்டுவதில்லை. இனி, இவன் சேதநனுன வாசிக்கு அது இல்லையாகில் இவனுக்கு இது புருஷார்த்தமாக மாட்டாதிறே. க்ஷுத்ரவிஷயாநுபவத்துக்கு தனிதேட்டமானுப் போலே, அபரிச்சிந்நமான விஷயத்துக்குத் துணை தேட்டமாகையாலே, ஸஹகாரிகளைச் சொல்லுகிறார்கள். (போதுமினோ) ப்ரதிகூலரையுமகப்பட ***தேந மைத்ரீ பவதுதே யதிஜீவிதுமிச்சஸி*** என்னுமவர்கள் அபிமுகரைப் பெற்றால் விடுவர்களோ. (போதுமினோ) நாங்கள் வாழும்படி புறப்பட்டு இங்ஙனே நடக்கலாகாதோ. அவர்கள் முன்னேபோக, அந்நடையழகு கண்டு, தாங்கள் பின்னே போகவிறே நினைக்கிறது.

(நேரிழையீர்) விலக்ஷணமான ஆபரணத்தையுடையீர். இவர்கள் "போதுமினோ" என்ற பின்பு அவர்கள் வடிவிலே பிறந்த புதுக்கணிப்பிருந்தபடி. அன்றிக்கே, *கொங்கைமேற் குங்குமத்தின் குழம்பழிய* என்கிறபடியே க்ருஷ்ணனுடைய வரவைக்கடாக்ஷித்து, அவன் எப்போது வந்து மேல்விழும் என்று அறியாதே, தங்களை யெப்போதும் அலங்கரித்த படியேயிருப்பர்களென்றுமாம். ***வஸதிஹ்ருதி ஸௌம்யரூப:*** என்னுமாப்போலே முன்புத்தை க்ருஷ்ணனோட்டைக் கலவியால் பிறந்த புகர் இப்போது தோற்றும்படி யிருக்கையாலே சொல்லவுமாம்.

(சீர்மல்கு மாய்ப்பாடி) இவ்வூரிலைச்வர்யம் வழிந்துபோய் வேறோரூர்க்கு வெள்ளமிடப் போந்திருக்கை. அதாவது-க்ருஷ்ணனுடைய இங்குத்தை நீர்மை பரமபதத்திலும் சென்று அலையெறியும்

யிரிறே. (போதுவீர் போதுமினோ) அது அப்ராப்த விஷயமாகையாலே அதிகாரி ஸம்பத்தி உண்டாக்கிக் கொண்டு இழியவேணும்; இது வகுத்ததாகையாலே இச்சைக்கு மேற்பட வேண்டுவதில்லை. நெடுங்கால மிழந்ததும் இவன்பக்கல் இச்சையில்லாமை ஆகையாலே, இவனிச்சையே வேண்டுவது. சக்தியும் ப்ராப்தியும் அத்தலையிலே பூர்ணமாகையாலே இனி இவன் சேதநனுனவாசிக்கு இச்சையேயிறே வேண்டுவது; இது இல்லையாகில் இவனுக்கு இது புருஷார்த்தமாக மாட்டாதிறே. க்ஷுத்ர விஷயாநுபவத்துக்குத் தனி தேட்டமானுப் போலே, அபரிச்சிந்நமான விஷயத்துக்கு துணை தேட்டமாகையாலே, ஸஹகாரிகளைச் சேர்க்கிறார்கள். (போதுமினோ) ப்ரதிகூலரையுமகப்பட, ***தேந மைத்ரீ பவது*** என்று ஸஹகாரிகளாம்படி திருத்த நினைக்குமவர்கள், அபிமுகரைப் பெற்றால் விடுவர்களோ. (போதுமினோ) "போவான் போகின்றார்" என்று வழிப்போக்கேயிறே பேறும். (போதுமினோ) இசைந்தவர்கள் காலில் விழுகிறார்கள். தங்கள் பேறுயிருந்தபடி. எங்களை வாழ்வியுங்கோளென்கிறார்கள். அவர்கள் முன்னேபோக, அந்த நடையழகு கண்டு தாங்கள் பின்னேபோகவிறே நினைக்கிறது.

(நேரிழையீர்) இவர்கள் வடிவுதானே ருசிக்கு ப்ரகாசமாயிருக்கிறபடி; ***ஸௌம்யரூப:*** என்கிறபடி. "நீராடப்போதுவீர்" என்ற ப்ரஸங்கத்தாலே ஒருபடி ஆபரணம் பூண்டாப்போலேயானபடி. *புனையிழைகளணிவும் ஆடையுடையும் புதுக்கணிப்பும் நினையும் நீர்மையதன்று* என்னுமாப்போலே- ஆபரணங்களைமாறுடிப் பூண்டிருந்தபடியாலும் பரியட்ட மாறுட்டத்தாலும் வடிவில் வேறுபாட்டாலும் இவள் ஸர்வேச்வரனுக்கு ப்ரஸாதபாத்ர மானுளென்று தோற்றுநின்ற தென்றாப்போலே, "க்ருஷ்ணன் எப்போது அணைக்கும்" என்று அறியாமையாலே ஒப்பித்தபடியேயிறே யிருப்பது. நேர்மையால் நினைக்கிறது —வைலக்ஷண்யத்தை "இழை" என்று- ஆபரணம்.

படியாயிருக்கை. வஸ்துவுக்குக்குணத்தாலேயிறே உத்கர்ஷம். அங்கு தன்னிற்குறைந்தாரில்லாமை யாலே குணத்துக்கு விஷயமில்லை; ஆகையாலே தர்மியைப் பற்றிக் கிடக்குமத்தனை அங்கு; அந்த காரத்தில் தீபம்போலே ப்ரகாசிப்பதும் இங்கேயாகையாலே, ஐச்வர்யம் பூர்ணமாய்த்து இங்கேயிறே. த்ரிபாத்விபூதியிலடங்காத வஸ்து, தன்னை நியாம்யமாக்கி வர்த்திக்கிற வூரிறே. பண்டே கோஸம்ருத்தி யுண்டாயிருக்கச் செய்தே, பிள்ளைகள் கால்நலத்தாலே கறப்பன கடைவனவற்ருல் குறைவற்றிருக்கை. நாழிப்பால் நாழிநெய்போருகை யென்றுமாம்.

(ஆய்ப்பாடி) பரமபதம் போலே தேஹாந்தர பரிக்ரஹம் பண்ணிச் சென்றநுபவிக்க வேண்டாதவூர். ஆசாரப்ரதாநரான வஸிஷ்டாதிகள் வர்த்திக்கிற திருவயோத்யை போலன்றிக்கே, இடக்கையும் வலக்கையுமறியாத இடையர் வர்த்திக்கிறவூர். பெருமாள் குணங்கண்டு உகக்குமூர் போலன்றியே, க்ருஷ்ணன் தீம்பு கண்டு உகக்குமூர்.

(செல்வச் சிறுமீர்காள்) இவ்வாத்மாவுக்கு நிலைநின்ற ஐச்வர்யமாவது-பகவத்ப்ரத் யாஸத்தியிறே. ராஜ்யத்தை விட்டு வெறுங்கையோடே பெருமாள் பின்னே போன இளைய பெருமாளை, ***லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்ந:*** என்றதிறே; ராவணபவநத்தினின்றும் கால்வாங்கி, பெருமாளிருந்த தேசத்தைக் குறித்து வருவதாக, ***பரித்யக்தா மயா லங்கா மித்ராணி ச தநாநி ச*** என்று ஸர்வத்தையும் விட்டு ஆகாசஸ்தனை விபீஷணுழ்வானை, ***அந்தரிக்ஷகதச்ச்ரீமாந்** என்றதிறே; அவனை ரக்ஷிகனுக அத்யவஸித்துத் தன்பக்கல் முதலற்றுக் கைவாங்கின ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானை, ***ஸதுநாகவரச்ச்ரீமாந்*** என்றதிறே; அப்படியே இவர்களும். இங்கு ஐச்வர்யமாகச் சொல்லுகிறது-

---

(சீர்மல்கு மாய்ப்பாடி) பண்டே பாலாலும் வெண்ணெயாலும் ஸம்ருத்தமாயிருக்கச்செய்தே உபயவிபூதியுக்தன் பிறந்த ஐச்வர்யமுமுண்டிறே. பஞ்சலக்ஷம் குடியையுடைத்தாய், அவர்களுக்கு தநமான பசுமுதலான ஸம்பத்தாலே ஸம்ருத்தமாய், அதுதான் பிள்ளைகள் கால்நலத்தாலே ஒன்று இரட்டியாய், ***ப்ரீதிரோதமஸஹிஷ்டஸாபுரீ*** என்னும்படியிறே ஸம்பத்து மிகுத்திருக்கும்படி. (சீர்மல்கு மாய்ப்பாடி) இங்குத்தை ஐச்வர்யத்தையுடையவர் கால்நலங்காணும் நித்யவிபூதியிலைச் வர்யம். குணாதிக்யத்தாலேயிறே வஸ்துவுக் கேற்றம்; அது உள்ளது இங்கேயிறே. தர்மி அதுவாகையாலே மேன்மையும் இங்கேயுண்டு; நீர்மை தன்னேற்றமாம். அங்கு, தான் கும்பீடுகொண்டிருக்கும்; இங்கு, தான் கும்பிடுகிறவிடமிறே. *தொழுகையு மிவைகண்ட வசோதை* என்னக் கடவதிறே இது காண்கைக்காகவிறே வைதிக புத்ரர்கள் வ்யாஜத்தாலே நாய்ச்சிமார் அழைத்துக் கண்டது. இங்குத்தைக்கும் அடி அவ்விருப்பென்னுமிடம் ப்ரமாணம் சொல்லக்கேட்கு மித்தனையிறே; இவ்விடத்திலைச்வர்யம் அதிலும் விஞ்சியிருக்கு மென்னுமிடம் கண்ணாலே காணலாகிறதிறே. மநுஷ்யத்வே பரத்வமிறே யிங்கு.

(ஆய்ப்பாடி) இடக்கையும் வலக்கையும் அறியாதவூர். உத்யாபாஸங்கொண்டு பதகம் பேசுவாரில்லை. தம்பிதீம்புக்குத் தமையன் பெருநிலைநிற்குமூர். ***நராம: பரதாராந்வை சக்ஷுர்ப்யாமபி பச்யதி*** என்கிற குணங்கண்டு பின்தொடர்வாரன்றிக்கே, தீம்புகண்டு மேல்விழுவாரிருக்கிறவூர். "இந்த்ரனுக்கிடும் சோற்றை மலைக்கிடுங்கோள்" என்ருல் அதுக்கு இசையுமூரிறே. (ஆய்ப்பாடி) ***க்ருதவத்ய: க்ஷீரவத்ய: பபூவு: புத்ரஜந்மத:- யதாசக்ருஷ்ண உத்பூத: ததாப்ரப்ருதிமேவ்ரஜே***

க்ருஷ்ணப்ரத்யாஸத்தியை. அதாவது-வலிபாதி, வழக்குப்பாதி, தர்மம் பாதியாக, பஞ்சலக்ஷம் குடியிற் பெண்களில் இவனுல் புஜிக்கப்படாதாரொருவருமில்லை. வலியாகிறது-தன்செல்லாமை; வழக்காகிறது- மைத்துனமை; தர்மமாவது-ஆந்ருசம்ஸ்யம். (சிறுமீர்காள்) க்ருஷ்ணனேடொத்த பருவமாயிருக்கை. ***துல்யசீல வயோ வ்ருத்தாம்*** என்கிறபடியே எல்லாவற்றிலும் அவனுக்கீடாயிருக்கை. பருவம் நிரம்பின ஸ்தீரீகளையும் புருஷர்களையுங் கண்டால், தேவதாந்தரபஜநம் பண்ணினுரையும், தந்தாமுக்காக நினைத்திருப்பாரையும்போலே நினைத்திருக்கும். தனக்கு அநந்யார்ஹைகளாக நினைத்திருப்பது இவர்களை. இத்தால்-அவனுக்கேயாயிருக்கிற யோக்யதையைச் சொன்னபடி. ஜ்ஞாநலவதுர்விதக்தரன்றியே இடக்கையும் வலக்கையுமறியாத கந்யகைகளாயிருக்கை. இவனுடைய விஷயீகாரத்தாலே இளகிப் பதிக்கை (அங்கோலச்தைலத்திற் குறைந்த க்ருஷ்ணகடாக்ஷமில்லையிறே. அதாவது–கோவிந்தனுக்கல்லால் வாயில் போகாதிருக்கை.)

(கூர்வேற்கொடுந் தொழிலன் நந்தகோபன்) ஸ்ரீநந்தகோபர், முன்பு பசும்புல் சாவ மிதியாதவராய்த்து. நம் சிறியாத்தானைப் போலே ஆந்ருசம்ஸ்யப்ரதாநராயாய்த்துப் போருவது. பிள்ளைகள் பிறந்தபின்பு அவர்கள் மேலுண்டான வாத்ஸல்யத்தாலே அவர்களுக்கு என்வருகிறதோ! என்று அஞ்சி, வேலைப்புகரெழக்கடைந்து பிடிக்கத் தொடங்கினுர். (கொடுந்தொழிலன்) தொட்டிற்கீழே எறும்புகுரிலும் ஸிம்ஹத்தின் மேலே விழுமாப்போலே சீற்றத்தின் மிகுதியாலே உதிரக்கையரானுர். ***நஹிம்ஸ்யாத் ஸர்வாபூதானி*** என்கிற ஸாமாந்யவிதி, ***அக்நீஷோமீயம் பசுமாலபேத*** என்கிற விசேஷத்தில் வாராதிறே. ஸ்வார்த்தமாகச் செய்யுமன்றிறே நிஷித்தமாவது; அத்தலைக்கு என் வருகிறதோ! என்று அஞ்சிச் செய்யுமன்று அவை தர்மமாகக் கடவது. ***மந்நிமித்தம்க்ருதம் பாபம்***

யாவத்துக்தம் ஸமுத்பூதம் தாவதேவக்ருதம்பவேத்* நாஸ்திகராயிருப்பார் அநுமாநத்தைக்கொண்டு ப்ரத்யக்ஷத்தை விதிக்கப்புக்கால் ஸம்சயம் வர்த்தியாதே. கண்டத்தை இல்லையாவதென் என்று, கண்டதுக்கு மேற்பட அறியாமையாலே நாஸ்திகரில்லாதவூர். க்ருஷ்ணன் தீம்பு செய்து மூலையடியே நடக்கிலும் அதுவே யமையும் என்றிருக்குமூர்.

(செல்வச் சிறுமீர்காள்) ஆத்மாவுக்கு ஸ்ரீமத்தாகிறது--பகவத்ஸ்பர்சமிறே. ***அந்தரிக்ஷகதச் ச்ரீமாந்*** என்னக்கடவதிறே. ராவண பவநத்தினின்றும் நாலடியிட்டவாறே ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீ மாலையிட்டபடி. வலிபாதி, வழக்குப்பாதி, தர்மம்பாதியாக, க்ருஷ்ணனுலே ஸ்பர்சிக்கப்பட்டிறே பஞ்சலக்ஷம் குடியிலுள்ளாரு மிருப்பது. (சிறுமீர்காள்) பருவம் கழிந்திருத்தல், முரட்டாண்களாயிருத்தல் செய்யாதேயிருக்கை. அஹங்காரஸ்பர்சமாதல், தேவதாந்தரஸ்பர்சமாதலின்றிக்கேயிருக்கை. இத்தால் சொல்லிற்றுய்த்து--அந்யசேஷத்வ ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யங்களின்றிக்கேயிருக்கை.

(கூர்வேல்கொடுந்தொழிலன்) நமக்கு அவனை நோக்கித் தருமவனைச்சொல்லுங்கோள் என்கிருர்கள். சிறியாத்தானைப்போலே பசும்புல்சாவமிதியாதவர், பிள்ளை பிறந்தவாறே, வேலைப் புகரெழக்கடையவிட்டாராய்த்து.(கொடுந்தொழிலன்) தொட்டில் காற்கடையிலே எறும்பூரிலும் வேலைக் கொண்டு தொடராநிற்பராய்த்து. பெரியாழ்வார் பெண்பிள்ளையாகையாலே அங்குத்தைக்குக் காவலுண்டென்று தரிக்கிருர்கள். (நந்தகோபன் குமரன்) ஸ்ரீநந்தகோபர் ஸந்நிதியில் கோற்கீழ்க் கன்றுய் நிற்கும்படி. நாலிரண்டு மாஸம் காடுபாய்ந்து பெண்களோடு இட்டீடுகொண்டிறே திரிவது.

இத்யாதி; *நின்பால் பொறுப்பரியனகள்பேசில்-ஆங்கே-தலையை அறுப்பதே கருமங்கண்டாய்* என்றதிறே. (நந்தகோபன்) பிள்ளையைக்கண்ட ப்ரீதியாலே ஆநந்தத்தையுடையரென்று சொல்லுதல்; நாமதேயமாதல். இப்போது இவரைச் சொல்லுவானென்னென்னில்; உத்தேச்ய வஸ்துவை நோக்கித் தருமவரென்னும் ப்ரீதியாலே *நந்தகோபாலா வெழுந்திராய் என்று·எழுப்பிக் கார்யம் கொள்ளலாம்படியிறே இவர்களுக்கு அவர் விதேயராயிருக்கும்படி. (குமரன்) வெண்ணெய்களவு கண்டான், பெண்களைக்களவுகண்டான், ஊரை மூலையடியாக்கினன் என்று எல்லாரும் வந்து முறைப்பட்டால், என் கண்வட்டத்திலே வந்து தோற்றினுகில் நியமிக்கக்கடவேன் என்று பெரிய உத்யோகத்தோடே யிருந்தால், அவர் முன்பு தோற்றும்போது ஸவிநயமாகத் தோற்றுகையாலே, கெட்டேன்! இவனேயோ இங்ஙனே பழியிட்டது என்று அவர்களையே பொடியும்படியா யிருக்கை. யசோதைப் பிராட்டி பொடியும்போதும், *உந்தமடிகள் முனிவர் *என்றிறே பொடிவது. *படிறுபலசெய்திப்பாடியெங்குந் திரியாமே-கொடியேனென்பிள்ளையைப் போக்கினேன்*, என்றிறேயிவளிருப்பது.

(ஏரார்ந்தகண்ணி யசோதை) யசோதைப்பிராட்டி கண்ணிலே அழகு குடிகொண்டாய்த் திருப்பது. பிள்ளையை மாருதே பார்த்துக் கொண்டிருக்கையாலே அவ்வாசியடையக் கண்ணிலே தோற்றும்படியாயிருக்கை. அழுகையும் அஞ்சிநோக்குமந்நோக்கும் தொழுகையு மிவைகண்ட கண்ணிறே *அம்பன்னகண்ணாளசோதை* என்னக்கடவதிறே. (யசோதை) *யசோதாயெழுந்திராய்* என்று எழுப்பிக் கார்யங்கொள்ளலாம்படியிறே இவர்கள் திறத்தில் அவள் அநுகூலித் திருக்கும்படி.

[ஆற்றிலிருந்து] பிள்ளாய்!, சிலர் எங்களதென்று அபிமாநித்திருக்கும் நிலத்திலேயிருந்தோமோ, ஸர்வஸாதாரண ஸ்தலங்காணும். [விளையாடுவோங்களை] தன்னையொழிய நாங்கள் அந்யபரைகளன்ரோ, தன்னிடையாட்டம் பட்டோமோ, நாங்கள் முன்தீமைசெய்தோமாகிலுமாமிறே, தன்னைக் கடைக்கண்ணால் கணிசித்தோமோ, தன்னை இங்கு இட்டெண்ணினர் இல்லைகிடீர். [சேற்ருலெறிந்து] பிறரறியாதபடி கைகளாலே ஸ்பர்சித்தாலாகாதோ. [வளைதுகில்கைக்கொண்டு] இடைப்பெண்களாகையாலே ஆபரணமும் பரியட்டமும் களைந்திட்டுவைந்திறேகுளிப்பது; இவற்றைக்கைக் கொள்ளுமாய்த்து. [காற்றிற்கடியனுயோடி] தொடர அகப்படாதே ஓடும்படி. தன்ஜீவநத்திலும் ஒன்றும் குறையாதே கொண்டான், எங்கள் ஜீவநமும் ஒன்றும் குறையாமே கொண்டான். [அகம்புக்கு] வழிபறிப்பது, அஸாதாரண ஸ்தலத்திலேயிருப்பது. [மாற்றமும் தாராணலின்று முற்றும்] வார்த்தை ஏதேனும் வளையும் துகிலுமோ. வளையும் பரியட்டமும் தரப்பார்த்திலோமென்ருல் ஆகாதோ; இப்படியிறேதீம்பிலே கை வளர்ந்து திரியும்படி. அவர்கள் வந்து முறைப்பட்டால் ‘ இவனேயோ இவர்கள் இப்படிச் சொல்லுவது’’ என்னும்படி விநயம்பாவித்து நிற்கும்.

(ஏரார்ந்தகண்ணியித்யாதி)க்ருஷ்ணநுபவத்தாற் பிறந்த ஹர்ஷமடையக் கண்ணிலே காணலாயிருக்கை. நாட்டார்க்கு புண்ய பாபங்கள் கலசியிருக்கையாலே ஒரு வைருப்யமுண்டே கண்ணிலே; இவளுக்கு ஸ்ர்வேச்வரணைப் பிள்ளையாகப்பெற்ற பாக்யமடையக் கண்ணிலேதோற்றியிருக்கும். *அம்பன்னகண்ணா ளசோதைதன் சிங்கம் என்னக்கடவதிறே. ‘‘பிள்ளைக்குத் தாய்வழியாகாதே கண்’’ என்று பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர்வார்த்தை. ஒரு நாடாக ஸதாபச்யந்திபண்ணி அநுபவிக்கிற விஷயத்தைத்தானே ஒருபடை செய்து அநுபவிக்கிறவளுடையகண்ணிறே. (இளஞ்

(இளஞ்சிங்கம்) ஸ்ரீநந்தகோபர் ஹிதகாமராகையாலே அங்கு விநயந்தோற்ற நின்றபடியைச் சொல்லிற்று; இவள் ப்ரியமே நடத்துமவளாகையாலே, செருக்கும், மேணுணிப்புந் தோற்ற நின்ற நிலையைச் சொல்லுகிறது. *அஞ்சவுரப்பாளசோதையாணுடை விட்டிட்டிருக்கும்* என்று இவன் செய்த தெல்லாம் உத்தேச்யமாகவிறே இவள் நினைத்திருப்பது. ஆரேனும் வந்துமுறைப்பட்டால் [அஞ்ச வுரப்பாள்] இவன் தீம்பிலே தகணேறும்படியாய்த்து உரப்புவது. (இளஞ்சிங்கம்) சிறுமியர்க்கு ஒத்த பருவமாயிருக்கை. ''சிங்கக்குருகு'' என்று பட்டரருளிச் செய்வர்.

(கார்மேனி) நம்முடைய ஸகலதாபங்களும் ஆறும்படியான வடிவு. *தூநீர்முகில்போல் தோன் ருய்' என்று ப்ரார்த்தித்த வஸ்துவிறே இவர்களுக்கு ப்ரத்யக்ஷித்து நிற்கிறது. மாதாபிதாக்கள் தங்களை மறைத்து வைத்தாலும் விடவொண்ணுத வடிவழகு. (செங்கண்) அத்திருமேனிக்கு பரபாகமான சிவப்பையுடைய திருக்கண்கள். அகவாயில் வாத்ஸல்யமடையத் திருக்கண்களிலே தோற்றும்படி யாயிருக்கை; ஐச்வர்யத்தாலும் சுதறியிருக்குமிறே. வடிவாலேயணைத்துக் கண்ணுலே குளிரநோக் குகையிலேயிறே கருத்து. (கதிர்மதியம் போல் முகத்தான்) ப்ரதாபத்துக்கும் குளிர்ச்சிக்கும் ஆதித்ய னுடைய புகரையூட்டின சந்த்ரனைப் போலேயாய்த்துத் திருமுகமிருக்கும்படி. ப்ரதிகூலர்க்கு அநபி பவநீயனுய் அநுகூலர்க்குக் கிட்டிநின்று அநுபவிக்கலாம்படியிருக்கை. ***தத்ர கோவிந்தமாஸீநம் ப்ரஸந்நாதித்யவர்ச்சஸம்*** என்னக்கடவதிறே. (கதிர்மதியம்போல் முகத்தான்) ப்ரகாசமுமாய் ஆஹ் லாதகரமுமான முகத்தையுடைய வனென்னவுமாம். (முகத்தான்) அவ்வளவிலும் உபமாநம் நேர் நிற்கமாட்டாமையாலே உபமேயந்தன்னையே சொல்லுகிறது.

சிங்கம்) *சிங்கக்குருகு என்று ஆழ்வான்வார்த்தை. *நந்தகோபன் குமரன் என்று-தகப்பனுர்க்கு பவ்யனுயிருக்கும்படி சொல்லிற்று; ***இளஞ்சிங்கம்** என்று-தாயார்க்கு அடங்காதபடி சொல்லுகிறது தன்களவுக்குப் பெருநிலை நின்றன்றி அவளுக்குப் பிழைக்க வொண்ணுதிருக்கை. அஞ்சவுரப்பா ளசோதையிறே. கருத்தறிந்து தீம்பிலே கைவளரும்படி காணும் அவள் நியமிக்கும்படி. இவள் பார்வையறிந்து பரிமாறும் பாவஜ்ஞனிறே அவனும்; இவளும், அவன் ஆணுட்டங்கண்டு ஆநந்த நிர்ப்பரையாயிருக்குமாய்த்து *அவ்வவ்விடம்புக்கு அவ்வாயர் பெண்டிர்க்கணுக்கனுய் என்று ஒளிக்க வேண்டுவார் புகுந்தால் ஏதேனுமொரு பதார்த்தத்தாலே மறைத்து வைக்கலாம்படியிருக்கு மாய்த்து. இங்கு ஆண்டாள் மந்த்ரலிங்கம் தோற்றுமே சொல்லுகிருள்காண் என்றுமாம். நிலவறையிலே அடையுண்ட பெண்கள்பக்கலிலேபுக்கு அவர்கள் புத்யதீநமாக, தன்னைச் சமைத்துவைக்கு மாய்த்து. இவற்றையெல்லாம் முன்னிட்டு, *இளஞ்சிங்கம் என்கிருர்கள். *சிறுமீர்காள் என்ருல், *இளஞ்சிங்கம் என்ன வேண்டாவோ. *நந்தகோபாலா வெழுந்திராய் என்கைக்கும் *அசோதா யறிவுருய் என்கைக்கும் அடியிருக்கிறபடி.

(கார்மேனி) தாயும் தமப்பனும் ஒளித்துவைத்தாலும்விடவொண்ணுத வடிவழகு. இவர்கள் விடாய் தீரும்படியான வடிவு. ***மேகஸ்யாமம் மஹாபாஹூம்*** என்கிறபடியே-வ்ரதகர்சிதைகளான பெண்கள் விடாய் தீர்க்கும் குளிர்ந்த வடிவழகிருக்கிறபடி. (செங்கண்) வாத்ஸல்யத்தைத் தெரி விக்கிற கண்கள். ஒரு மேகத்திலே இரண்டுதாமரை பூத்தாப்போலேயிருக்கை. இராத்திருநாள் ஸேவித்தார்கண்போலே யிருக்கை. இவர்களிலும் இழவு தன்னதென்னுமிடம் கண்ணிலே தோற்ற விருக்கும். ***ஊர்த்வம்மாஸாந்நஜீவிஷ்யே*** என்னில், இத்தலை, ***ந ஜீவேயம் க்ஷணமபி*** என்றிருக்கு மவனிறே. (கதிர்மதியம்போல்முகத்தான்) ***தத்ரகோவிந்தமாஸீநம் ப்ரஸந்நாதித்யவர்ச்சஸம்***

வைமுக்யம் x ஆபிமுக்யம்.

(நாராயணனே) கோவர்த்தநோத்தரணாத்யதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களாலே ஸர்வேச்வரத்வம் பெண்களுக்கும் தெரியும்படியாயிறே இவ்வவதாரந்தானிருப்பது. தேவதாந்தரங்களையறியாத கோபவ்ருத்தர்கள் நோன்புக்கு அங்கமாக ஜபிக்கும் மந்த்ரமாக உபதேசிக்கையாலே சொல்லுகிறார்க ளென்னவுமாம். இன்னமும், தன்னுடைய தமப்பன்மார் சொல்லவும் கேட்டிருக்குமிறே. *நன்மை தீமைகளொன்றும் மறியேன் நாரணனென்னு மித்தனையல்லால்* என்றும் *நான் கண்டுகொண்டேன் நாராயணா வென்னும் நாமம்* என்றும், *திண்ணம் நாரணம்* என்றும், *நாரணனை கன்கறிந்தேன்* என்றும், இவ்வர்த்தத்திலே ரிஷிகளும் ***நாரயண சப்தமாத்ரம்*** என்றும், ***ஏஷநாராயணச்ச்ரீமாந்*** என்றும், ச்ருதியும் ***நாராயண பரம்ப்ரஹ்ம*** என்றும் பலவிடத்திலும் சொல்லிற்று. (நாராயணனே நமக்கே பறைதருவான்) ஸர்வஸ்வாமியானவனே நம்முடைய அபேக்ஷித ஸம்விதாநம் பண்ணுவான். இத்தலை இசையாதவன்றும் தான் விடமாட்டாத வாத்ஸல்யம் அவதாரணத்துக்குக் கருத்து-ஸமிதை பாதி ஸாவித்ரி பாதியன்றிக்கே தானேசென்று தலைக்கட்டவல்லனென்கிற ஸாதநநைரபேக்ஷ்யம்

சந்த்ரனைத் தண்ணளியிலே ஆதித்யன் புகரையூட்டினாப்போலேயிருக்கை. *முகத்தான்* என்று– உபமேயந்தன்னையே சொல்லுகிறார்கள். உபமேயத்தைக் காணுமளவுமிறே அது நிற்பது.

ஆனாலும் அநுபவிப்பார்க்கு ஒருதுறையிட்டுக்கொண்டு இழியவேணுமே (நாராயணனே) வடிவழகைக் கண்டு வேறொரு விஷயத்தைப் பற்றிற்றாகவேண்டாதே, ப்ராப்த விஷமாயிருக்கை. உகந்தவிஷயமே வகுத்தவிஷயமாகை. அவனாலும் தன்னையநுபவிக்கத் தாரேன் என்ன வொண்ணாது காணும். இத்தலை வைமுக்யம் பண்ணினவன்றும் தான் ஆபிமுக்யம் பண்ணிப்போருமவன். நாராயணனுவாக ஸித்தமான வஸ்து, இடைச்சிகளுக்குங்கூட ஸுலபமானபடி. இந்நோன்பிலே அதிகரிப்பார்க்கு மந்த்ரமிது என்கிறது. இவ்வளவேயுமன்று, தமப்பன்மார் சொல்லக்கேட்டிருப்பர் களே. *நன்மை தீமைகளொன்று மறியேன் நாரணனென்னு மித்தனையல்லால் என்றும், ***நாராயண சப்தமாத்ரம்*** என்றும், ***நாராயணபரம்ப்ரஹ்ம***, என்றும்(நமக்கே) அத்திருநாமத்திற் சொல்லுகிற படியே ஸர்வவிஷயமாக வன்று, ஸம்பந்தஜ்ஞாநமுடையநமக்கே. ஸ்வரக்ஷணத்தில் அந்வயமில்லாத நமக்கு. ''நாராயணனே'' என்கிறவிடத்தில் அவதாரணம், உபாயநைரபேக்ஷ்யத்தைச் சொல்லு கிறது; இதில் அவதாரணம், ப்ராப்தாவினுடைய ஆகிஞ்சந்யத்தை யறிவிக்கிறது. அவனுக்கு உபாயபாவம் ஸ்வரூபாந்தர்க்கதம். அத்தலையில் நிறைவாலும் அவனே உபாயம். இத்தலையில் குறைவாலும் அவனே உபாயம். ***பலி புஜிசிசுபாலே தாத்ருகாகஸ்கரேவா குணலவஸஹவாஸாத்தவக்ஷமாஸம் குசந்தி:*** போக்கற்றவனுக்குத் திறந்துகிடந்த வாசலிலே புகவேணும்; வைகிற வனுக்கும் பேர்சொல்லி வையவேணும். இத்தனையிறே காகமும் சிசுபாலனும் செய்தது; இத்தனை யாலும் விஷயீகரித்தானிறே யிருவரையும்; இக்கைம்முதலும் இல்லையென்கிறார்கள் (நமக்கே) என்கிற வித்தால். (பறைதருவான்) *உக்கமும்தட்டொளியும் என்று நாட்டுக்கு ஒரு பேர் சொல்லிக் கிட்டின வாறே, *உன்றன்னோடுற்றோமேயாவோ முனக்கே நாமாட்செய்வோம்* என்றுநின்றார்களிறே. *இற்றைப்பறைகொள்வானன்றுகாண்* என்கையாலே -யாவதாத்மபாவியான அடிமையை நினைக் கிறது. *பாடிப்பறைகொண்டு* என்றத்தையும் நிஷேதித்துக்கொண்டு,*இற்றைப்பறை கொள் வானன்றுகாண்* என்றத்தையும் நினைக்கிறது.

(பாரோர்புகழ) இசையாதவர்களும் கொண்டாடும்படி. ஸ்வரூபஜ்ஞாநமுடையாருடைய யாத் ரையை, ஸ்வரூபஜ்ஞாநமில்லாதார் நிந்திப்பர்கள்; அதுவேண்டாவிறே இவர்களுக்கு வர்ஷமுண்டா

சொல்லுகையிலே நோக்கு. நாராயணத்வம் ஸர்வஸாதாரணமன்றோவென்னில், (நமக்கே) 'அத்தலை யாலே பேறு' என்றிருக்கிற நமக்கென்றபடி. அகிஞ்சநராய் அவன் கைபார்த்திருக்கிற நமக்கே யென்றுமாம். (பறைதருவான்) நாட்டுக்கு "பறை" என்று-ஒரு வ்யாஜமாய், தங்களுக்கு அபிமதமான அடிமையையாய்த்து நினைக்கிறது. இத்தை ஸாதித்துத் தருவாராரென்னில்; இவர்கள் தாங்களேயிறே: *இற்றைப்பறை கொள்வானன்காண் என்றுமேலே சொன்னார்கள். (தருவான்) ப்ராப்தியுண்டானாலும் அவன் தரக்கொள்ள வேணுமென்னுமிடம் தோற்றுகிறது.

(பாரோர் புகழ) க்ருஷ்ணனையும் நம்மையும் சேரவொட்டாதவர்கள் தாங்களே கொண்டாடும்படி க்ருஷ்ணன் வேண்டும் உபகரணங்கள் கொடுக்க, பெண்கள் நோன்பிலே உபக்ரமித்தார்கள் நாடடங்க அநாவ்ருஷ்டி தீர்ந்து ஸம்ருத்தமாய்த்ததென்று கொண்டாடும்படி. (படிந்து) இந்நோன் பிலே அவகாஹித்து, *நீராடப்போதுவீர்! போதுமினோ என்று அந்வயம். (ஏல், ஓர்) பாதத்தைப் பூரித்துக் கிடக்கிறது, (எம்பாவாய்) எங்கள் நோன்பென்னுதல்; எங்கள் சந்தஸ்ஸென்னுதல்.... (1)

கையாலே. *படிந்து-நீராடப்போதுவீர் போதுமினோ* என்று. (ஏலோரெம்பாவாய்) ஏல்-இப்படியாகி லென்றபடி. *ஏல் என்றது- ஸம்போதநை. (ஓர்) புத்திபண்ணு. *எம்பாவாய்* என்றது-எங்கள் சந்தஸ்ஸைப் பின்செல் என்றபடி. அன்றிக்கே, பாதபூரணமான அவ்யயமாகவுமாம். *எம்பாவாய் என்றது-மேல் காமஸமாச்ரயண மாகையாலே, *பாவாய் என்று-ரதியைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். எங்கள் சந்தாநுவ்ருத்தியைப் பண்ணென்னவுமாம். ச, வை. து, ஹிக்கள்போலே, பாதத்தைப்பூரித் துக் கிடக்கிறதென்று சொல்லுகிறது.

காலத்தைக் கொண்டாடி, பலத்தைச்சொல்லி, அதிகாரிகளைச்சொல்லி, இது கேட்டபின்பு அவர்களுக்குப் பிறந்த பௌஷ்கல்யத்தைச் சொல்லி, *க்ருஷ்ணஸம்ச்லேஷத்துககு ஏகாந்தமான வூரிலே பிறக்கப்பெற்ற நீங்களும் சிலரே! என்று ஸ்ரீநந்தகோபர்க்கும் யசோதைப்பிராட்டிக்கும் பவ்ய னுகையாலேயிழக்க வேண்டாவென்று அவர்கள் ஒளித்தாலும் விடவொண்ணாதபடியான ப்ராப்தியைச் சொல்லி, உபாயநைரபேக்ஷ்யஞ்சொல்லி, ஆகிஞ்சந்யத்தில் நைரபேக்ஷ்யம்சொல்லி, உகவாதாரும் உகந்து கொண்டாடும்படி சொல்லித்தலைக்கட்டுகிறார். ... ... *

மூவாயிரப்படி :– இரண்டாம் பாட்டு. க்ருத்யாக்ருத்யவிவேகம் பண்ணுகிறது இதரவிஷயங்களில் விடப்படுமவை விடவும் அரிதாயிருக்கும்; பற்றப்படுமவை பற்றவுமரிதாயிருக்கும். அதுக்கடி–இவனுடைய கர்மாநுகுணமாக நன்ருயும் தீதாயுந் தோற்றுகிற வித்தனைபோக்கி, ஸ்வத: விஷயத்தைப்பற்றி வருவதொரு நன்மையும் தீமையுமில்லை. எங்ஙனேயென்னில்; ஒருநாள் ஒருவன் ஒன்றையாதரித்து, அவன்ருனே, பின்பு சிலநாள் சென்றவாறே அதுதன்னை உபேக்ஷியா நின்ருன்; முன்பு உபேக்ஷித்ததுதன்னையே பின்பு ஒருநாளிலே ஆதரிப்பதும் செய்யாநின்ருன்; ஆகையால், இவனுடைய கர்மமடியாக நன்ருயும் தீதாயும் தோற்றுகிறவித்தனைபோக்கி, விஷயத்தைப் பற்றி வரில் என்றும் ஒருபடிப்பட்டிருக்க வேணும்; அது இல்லாமையால் புறம்புள்ளவை விடவும் அரிது, பற்றவும் அரிது, விடுகிறவற்றுக்கும் பற்றுகிறவற்றுக்கும் வாசிதெரிவிக்க அரிதாகையாலே. இங்ஙனன்றியே, அல்பமுமாய் அஸ்திரமுமாய் ஹேயமுமாயிருக்கிற விஷயங்களை விட்டு ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகனைப் பற்றுகையாலே விடுகையும் பற்றுகையு மிரண்டுமெளிதாயிருக்கும். கீழிற்பாட்டில்– ப்ராப்ய ஸ்வரூபத்தையும் ப்ராபக ஸ்வரூபத்தையும் அதிகாரிஸ்வரூபத்தையும் சொல்லிற்று; இதில்– அந்த அதிகாரிக்கு ஸம்பாவிதமான ஸ்வபாவங்களைச் சொல்லுகிறது.

வையத்துவாழ்வீர்காள் நாமும் நம்பாவைக்குச்*
செய்யுங்கிரிசைகள் கேளீரோ* பாற்கடலுள்
பையத்துயின்ற பரமனடிபாடி*
நெய்யுண்ணேம் பாலுண்ணேம் நாட்காலே நீராடி*
மையிட்டெழுதோம் மலரிட்டு நாமுடியோம்*
செய்யாதன செய்யோம் தீக்குறளை சென்றேதோம்*
ஐயமும் பிச்சையுமாந்தனையுங்கைகாட்டி*
உய்யுமாறெண்ணியுகந்தேலோ ரெம்பாவாய் **(2)**

வ்யா. – (வையத்து வாழ்வீர்காள்) ஸர்வேச்வரன் திருவாய்ப்பாடியிலே க்ருஷ்ணனாய் வந்து திருவவதரித்துத் தன்னைத்தாழவிட்டுப் பரிமாறுகிற காலத்திலே வாழப்பிறந்த பாக்யவதிகாள்! இங்குத்தை வாழ்ச்சிக்கு பரமபதமும் ஸத்ருசமன்று. அங்கு மேன்மை காணலாமித்தனை போக்கி,

---

ஆறாயிரப்படி:–இரண்டாம்பாட்டு:–முதற்பாட்டு, ப்ராப்யப்ராபகஸங்க்ரஹம்; இரண்டாம் பாட்டில்-க்ருத்யாக்ருத்ய விவேகம்பண்ணுகிறார்கள்; மூன்றும்பாட்டு-ப்ராபகஸங்க்ரஹம். இப்பாட்டில், க்ருத்யாக்ருத்யவிவேகம் பண்ணுகிறாகள். இதர விஷயங்களில் விடுமவற்றோடு பற்றுமவற்றோடு வாசியில்லை, துல்யபலமாயிருக்கும், ஆயாஸத்தாலே பெறுமதாகையாலும் நிலையில்லாமையாலும். இங்கு மாற்பால்மநஞ்சுழிப்ப மங்கையர்தோள் கைவிட்டிறே.

வ்யா.-(வையத்துவாழ்வீர்காள்) ***புத்திநாசாத் ப்ரணச்யதி*** என்கிறபடியே இதரவிஷயத்திலே மண்டிமுடியும் நிலத்திலே, வகுத்தவிஷயமே அநுபவிக்கப் பெற்றவர்களன்றோ *பலநீகாட்டிப் படுப்பாயோ* என்றும், *இன்னங்கெடுப்பாயோ* என்றும் உணர்ந்தவர்கள் கூப்பிடும் நிலமிறே.

நீர்மைகண்டு அநுபவிக்கலாம்படியிருப்பது இங்கேயிறே. அங்கு, போக்தாக்கள் அஸங்குசிதரா யிருப்பர்கள்; இங்கு போக்யம் அஸங்குசிதமாயிருக்கும். தயநீயருண்டான இடத்திலேயிறே தயாதி குணங்கள் அநுபவிக்கலாவது. அங்கு விஷயமில்லாமையாலே தயாதி குணங்கள் ப்ரகாசிக் கப்பெருதே; அக்குறை தீருகைக்காகவிறே நித்யஸூரிகள் இங்கே வந்து அநுபவிக்கிறது. அவதாரத் தில் நீர்மையிலே யகப்பட்டார்க்கும் மற்றோரிடம் பெருதபடியாயிருக்கும். *பாவோ நாந்யத்ரகச்சதி* என்ருனிறே திருவடி. *அச்சுவை பெறினும் வேண்டேன்* என்ருருமுண்டிறே. *கண்ட கண்கள் மற்றென்றினைக் காணுவே* என்ருறிறே. அதவா, மருபூமியில் தண்ணீர்போலே இருள்தருமா ஞாலமான ஸம்ஸாரத்திலேயிருந்துவைத்து க்ருஷ்ணநுபவம் பண்ணி வாழப்பிறந்தீர்காளென்றுமாம். (வாழ்வீர்காள்) அவ்வூர் தன்னிலே பிறந்துவைத்துப் பருவம் நிரம்பியிருக்கையன்றிக்கே, அவனுடைய கடாக்ஷத்துக்கு இலக்காம்படி ஒத்த பருவமாயிருக்கை. க்ருஷ்ணவதாரத்துக்கு முன்னுதல் பின்னு தலன்றிக்கே ஸமகாலத்திலே பிறக்கப் பெறுவதாம்; அதுதன்னிலும் இவ்வூரை யொழிந்தவிடத்தே யன்றிக்கே இவ்வூரிலே பிறக்கப் பெறுவதாம்; அது தன்னிலும் அவனேடொத்த பருவமாகப் பெறு வதாம்; இதொரு பாக்யாதிசய மிருக்கும் படியென்! (வாழ்வீர்காள்) அவ்வூரில் வர்த்தநமென்றும் வாழ்ச்சியென்றும் இரண்டில்லை காணும். அவன் நித்யவாஸம் பண்ணுமிடத்தில் வர்த்தநமே வாழ்ச்சியாயிருக்குமிறே. *வேங்கடத்தைப் பதியாக வாழ்வீர்காள்* என்னக்கடவதிறே. இது கோயிலில் வர்த்தநம் போலே காணும். சொல்லுகிற தங்களுக்கும் வாழ்ச்சி ஒத்திருக்க, ''வாழ்வீர் காள்'' என்று பிறரைச் சொல்லுகிற தென்னென்னில்; தாங்கள் தனியே அநுபவிக்குமநுபவம் ரஸாநு பவமாய்த் தோற்றுமையாலே, அத்தை ரஸமாக்கித் தருமவர்களைக் கொண்டாடுகிருர்கள்.

நாட்டார் பெருவிடில் முடியும்படியான விஷயங்களினுடைய தர்சநத்திலே முடிகிருர்களிறே யிவர் கள். (வையத்துவாழ்வீர்காள்) இந்தளத்தில் தாமரைபோலே. வையத்துவாழ்வீர்காள்–க்ருஷிபூமி யிலே பலம் புஜிப்பதே! வானிலேபோய்ச் சிறையிராதே. க்ருஷ்ணகுணங்கள் திருவாய்ப்பாடியிலே ஆழிமுழையாய்ப்பரிமாருநிற்க, வானிலிருப்பாகிறது-பெருமாள் காடேற வெழுந்தருள திருவயோத் யையிலிருப்புப்போலவும், க்ருஷ்ணன் திருவாய்ப்பாடியிலே வளர்ந்தருளாநிற்க ஸ்ரீமதுரையிலிருப்புப் போலவுமிறே. *அயோத்யாமடவீம் வித்தி* என்று-திரு அயோத்யைபட்டதுபட்டிறே அங்குக்கிடக் கிறது. அங்கு மேன்மை இங்கு நீர்மை. குணதிக்யத்தாலேயிறே வஸ்துவுக்கேற்றம். *நசபுநரா வர்த்ததே* என்றும், *மீட்சியின்றி* என்றும் *ஏற்றிவைத் தேணிவாங்கி* என்றும் சொல்லுகிற படியே-அங்குள்ளார்க்கு இங்குவரவொண்ணுதே: இங்குள்ளார்க்கு மேன்மையும் காணலாம்; ஆகை யிறே, *விண்ணுளாரிலும் சீரியரே* என்கிறது. ''முழுதுமித்யாதி, இறுதிகண்டாளே'' *நித்யாஞ் ஜலிபுடா:*என்று-நாம் தொழுமத்தணயிறே அங்கு; சீலகுணத்துக்கபட்டார் மற்றொரு குணத்துக் காளாகாரிறே *ஸ்நேஹோமேபரம:* அங்குப்போருமளவல்ல காணும், என்னது ஸ்நேஹம் என் படுத்தாதுதான் *என்றனளவன்ருல் யானுடைய அன்பு* என்கிறது. ஆச்ரயத்தினளவல்ல காணும் ஸ்நேஹம் *ராஜந்த்வயி* இதுதான் பரத்வத்திலேயோவென்னில்; ப்ரதிகூலரானவர்களும் *ரஞ்ஜநீய ஸ்ய விக்ரமை:* என்று மடலெடுக்கும் உம்முடைய பக்கலிலே இப்போது தவறியிருந்தோமாகில் இனி ஒருக்கால் அங்குக் கொள்ளுகிறோமென்ருர் [நித்யம்ப்ரதிஷ்டித:] காதாசித்கமன்று காணும்; ஸ்வரூபாந் தர்க்கதங்காணும். [பக்திஸ்ச] ஸ்நேஹமாகிறதேது, பக்தியாகிறதேதென்னில்; 'நில்' என்ன, 'முடிந் தேன்' என்று முறையழியப் பரிமாறின இளையபெருமாள்படி-பக்தி; ஸ்நேஹமாகிறது–ஒன்றறிந் தன்றிக்கே, வ்யதிரேகத்தில் மூச்சடங்கும்படியான சக்ரவர்த்திபடி. ''இப்படி வ்யதிரேகத்தில் முடியும்படியானவன் மோக்ஷபலம் பெருதொழிவானென்?'' என்று நஞ்ஜீயர் பட்டரைக் கேட்க;

(நாமும்) ''அத்தலையாலேபேறு'' என்றிருக்கிற நாமும். அவனாலே பேருகிலும் ருசி இருந்த விடத்தில் இருக்கவொட்டாதிறே இந்தபலம் ஒருநாள் வரையிலே கைவந்ததாகவற்றே! என்றிருக்கிற நாமுமென்னவுமாம். (நம்பாவைக்கு) நம்முடைய நோன்புக்கு. அவனையும் அவனுடையாரையும் அழிக்கைக்குப் பண்ணும் இந்த்ரஜித் ப்ரப்ருதிகளுக்குப் பண்ணும் யாகம் போலன்றியே, ததீயரும் அவனும் வாழ்க்கைக்குப் பண்ணும் யாகம். ப்ரயோஜநாந்தரபரமான நோன்பன்றியே, க்ருஷ்ணனும் க்ருஷ்ணவிபூதியும் உண்டாகைக்குப் பண்ணுகிற நோன்பு. (செய்யுங் கிரிசைகள்) பண்ணக்கடவ க்ருத்யங்கள். சேதநனுகையாலே ப்ராப்யஸித்தியளவும் காலக்ஷேபத்துக்காக இழிந்து அநுபவிக்கக் கடவ அநுஷ்டாநமென்றபடி. ஆரம்பித்துத் தவிருமவையல்ல; பத்தும் பத்தாகச் செய்தற வேணும்; மடல்போலே காட்டிவிடுமதல்ல.

(கேளீரோ) 'பெண்கள் கிடாய், க்ருஷ்ணன் கிடாய்' என்று, நிஷேதிக்கிறவூரிலே இங்ஙனே யொரு சேர்த்தியுண்டாவதே! பகவத்விமுகர் கோலாஹலத்திலே க்ருஷ்ணாநுபவத்துக்கு இத்தனை பேருண்டாவதே!'' என்று அவர்கள் இந்த லாபாநுஸந்தாநத்தாலே ஸ்தப்தைகளா யிருக்கையாலே ''கேளீரோ'' என்கிறார்கள். மேய்ச்சல் தலையிலே அசையிடுவாருண்டோ? இந்த நாலுநாளும் போனால் நம்மை ஒருவரை யொருவர் சேரவொட்டுவர்களோ. (கேளீரோ) ***ஸம்ச்ரவே மதுரம்வாக்யம்** என்னும் படியேச்ரவணந்தானே ப்ரயோஜநமாயிருக்கிறபடி. ***புருஷார்த்தோயமேவைகோ யத்கதாச்ரவணம் ஹரே:*** என்றாரிறே. சொல்லுகிறவர்கள்தான், ஆசார்யபதம் நிர்வஹிக்கைக்காகச் சொல்லுகிறவர்

''இவனுக்குள்ளது நரகமே, பெருமாளாந்ருசம்ஸ்யத்தாலே ஸ்வர்க்கஸ்தனானான்'' என்றருளிச் செய்தார். ஸஸத்யவசநாத் ***ராமோ விக்ரஹவாந் தர்ம:*** என்று-பரமதர்மத்தை விட்டு வசநத்தைப் பற்றினாகையாலே. [விர] இவர்தாம் தோற்ற துறையிருக்கிறபடி. ***பாவோ நாந்யத்ர கச்சதி*** அந்யத்ர என்கிறான்-பேருங்கூட அஸஹ்யமானபடி.

(வாழ்வீர்காள்!) பெருமாள் ***ஏகாம் தரணிமாச்ரிதௌ*** என்றாப்போலே ஒரு பூமியிலே ஆகப் பெறுவதாம்; ஸமகாலத்திலே பிறக்கப் பெறுவதாம்; ஒரு ஊரிலே யாவதாம்; அதிலும் அவன் காண வேண்டாத ஆண்களாகவும், பருவங்கழிந்த பெண்களாகவுமன்றிக்கே, ஒத்த பருவமாகப் பெறுவதாம். திருவயோத்யையிலுள்ளார்க்குப்போலே, விச்லேஷவ்யஸநமில்லாதவையாகப் பெறுவதாம்; இதொரு வாழ்ச்சியிருந்தபடியென்தான்! என்கிறார்கள். ''வாழ்வீர்காள்'' என்ற பன்மைக்குக் கருத்து-அதொரு விபூதியாக பகவதநுபவமே யாத்ரையாயிருக்குமாபோலே, இதுவும் ஒரூராக இதுவே யாத்ரையாகப் பெறுவதே! ஒரூருக்கொருவனையிறே பெற்றது ***விபீஷணஸ்து தர்மாத்மா***என்று ***வக்தாச்ரோதாச துர்லப:*** என்று-சொல்லுவானொருவனேயாய்க் கேட்பாரில்லாத லங்கை போலன்றிக்கே, த்ரிபாத் விபூதி ஒரு நாடாகச் சமைந்தாப் போலே இதொரு ஊராகச் சமையப்பெறுவதே!

(நாமும்) நம்மில் நாம் வக்தாக்களும் ச்ரோதாக்களுமாக விருந்தோமே யாகிலும், லாபாலாபங் களில் ஸமது:கஸுகராம்படி யிருக்கிற நாமும். ''நாராயணனே'' என்று-அத்தலையில் ந்யஸ்தபரரான நாமும். (நாமும் நம்பாவைக்குச் செய்யும் கிரிசைகள்) ''ப்ராப்ய ப்ராபகங்கள் அவனே'' என்று

களல்லர்; கேட்கிறவர்கள், தங்களுக்கு அஜ்ஞாதமாய்க் கேட்கிருர்களல்லர். ***போதயந்த:பரஸ்பரம்*** இங்ஙனே யல்லது போதுபோகாமலிருந்தபடி.

எங்களுக்கு ஏதானுல் நல்லது, ஆகில் சொல்லலாகாதோ வென்ன; மேல் சொல்லுகிருர்கள் (பாற்கடலுள் பையத் துயின்ற) பரமபதத்தில்நின்றும் ஆர்த்தரக்ஷணத்துக்காகத் திருபாற்கடலளவும் ஒரு பயணமெடுத்துவிட்டு ஜகத்ரக்ஷண சிந்தையிலே அவகாஹிதனுய் ஆர்த்தத்வநிக்குச் செவி கொடுத்துக் கொண்டு கிடக்கிறபடி. (பையத்துயின்ற) *வெள்ளை வெள்ளத்தின் மேலொரு பாம்பை மெத்தையாக விரித்ததன்மேலே கள்ளநித்திரை கொள்கின்ற* என்னக் கடவதிறே. இவ்வுறக்கத்தின் உண்மை யறிந்தவர், "கள்ளம்" என்று வெளியிட்டாரிறே. (பையத்துயின்ற) பிராட்டிமாரோட்டை போகத்துக்கு இடங்கொடாதே 'ஆராலே ஆருக்கு என்ன நலிவு வருகிறதோ!" என்று அதிலே அவகாஹிதனுய்க் கொண்டு சாய்ந்தபடி.

முதற்பாட்டில்-நாராயணத்வஞ் சொல்லி, இப்பாட்டில்-அங்கு நின்றும் திருவவதாரார்த்தமாகத் திருப்பாற் கடலிலே சாய்ந்தபடியைச் சொல்லுகிறது (பரமன) தகட்டிலழுத்தின மாணிக்கம் போலே திருவநந்தாழ்வான் மேலே சாய்ந்தருளின பின்பு வடிவிற் பிறந்த புகரின் பெருமையைச் சொல்லுகிறது. அன்றியே, ஜகத்ரக்ஷணர்த்தமாக வந்து கண் வளர்ந்தருளுகையாலே குணத்தினேற்றத்தைச்சொல்லிற்றுகவுமாம். ஸர்வத்தாலும் அதிகனென்றபடி. (அடிபாடி) அவனுடைய ஆதிக்யத்தி

அறியிட்ட பின்பு செய்யுமவை ப்ராப்யத்திலே புகுருமத்தனையிறே; இனி பேற்றுக்குடலாகச் செய்வதொன்றில்லை; அச்சமுறுத்திக் கார்யங்கொள்ளப் பார்க்கிருர்களிறே. த்வரை, இருந்த விடத்தில் இருக்கவொட்டாமையாலே, ப்ராப்யப்ரதிபத்தி பண்ணியே ப்ராபக ஸ்வீகாரம் பண்ணுகிறது. ஆறியிருந்தானுகில் ப்ரதிபத்தி பண்ணிற்றிலனு மத்தனையிறே. அதிகாரிதான் முமுக்ஷுவே, ஜ்ஞாநபல முண்டாக வேணும்; த்யாக மாத்ரத்தையே ஸ்வீகரித்து, ப்ராப்யத்திலே ருசியின்றிக்கே, தான் நினைத்தபடியே நடக்கில் நாஸ்திகத்வமே பலித்துவிடு மத்தனையிறே. க்ஷுத்ர விஷயத்திலே பிறந்த ச்ரத்தை செயலளவும் பலியா நின்றது, அது பகவத் விஷயத்திலே வேண்டாதன்றிறே. "செய்யுங் கிரிசைகள்" என்கையாலே-அவனும் அவனுடையாரும் வாழும்படியாயிருக்கை.

(கேளீரோ) "க்ருஷ்ணன் கிடாய், பெண்கள் கிடாய்" என்கிற ஊரிலே கோபவ்ருத்தர்கள் அநுமதி பெற்று க்ருஷ்ணனோடே கூட அநுபவிக்கப் பெறுவதே! என்கிற ப்ரீத்யதிசயத்தாலே பரவசகாத்ரைகளாய்க் கிடக்க, "கேளீரோ" என்கிருர்கள். மேய்ச்சல் தலையிலே அசையிடுவாருண்டோ. பெற்ற அம்சத்துக்கு த்ருப்தரா மத்தனையோ, மேன்மேலன பரகு பரகு என்று வர வேண்டாவோ. கேட்கையே உத்தேச்யமா யிருந்தபடி. நாங்களும் வாய்படைத்த லாபம் பெற்று, நீங்களும் செவி படைத்த லாபம் பெற வேண்டவோ. ***புருஷார்த்தோயமேவைகோ யத்கதாச்ரவணம் ஹரே:*** ஸபாத லக்ஷக்ரந்தத்தாலே தர்மார்த்தகாமமோக்ஷங்களைச் சொல்லி, "இவற்றில் உன் நெஞ்சில் பட்டதென்?" என்ன; "நாலிலு மொன்று மன்று, பகவத் குண வித்தராயிருக்கும் உன்போல்வாரைப் பேசவிட்டு, தென்றலும் சிறுதுளியும் பட்டாப் போலே குளிரச் செவிமடுத்துக் கேட்டுக் கிடக்கவமையுமென்றுபட்டது" என்ருன்.

னெல்லையை அநுஸந்தித்தால், பின்னை தங்கள் தாழ்ச்சியி னெல்லையிலே நிற்கு மத்தனையிறே. ஔசித்யத்தாலும் போக்யதையாலும் க்ருஷ்ணன்றிருவடிகளைப் பாடாதே திருப்பாற்கடலிலே கண் வளர்ந்தருளுகிறவனைப் பாடுவானென்னென்னில்; இரண்டிடமுமொருவனே யாகையாலும், "நோன்பு நோற்கப் புக்கவர்கள் க்ருஷ்ணனைப் பாடா நின்றார்கள்" என்று சொல்லாமைக்காக ஒரு தைவத்தின் பேரைச் சொல்லிற்றாகச் சொல்லுகிறார்கள். (பாற்கடலுள் பையத்துயின்ற) க்ருஷ்ணனை அநுபவிக்கப் புகுந்து க்ஷீராப்திநாதனைச் சொல்லுகிறதென் ? என்னில்; க்ருஷ்ணனைச் சொல்லிப் பண்டே சங்கித் திருக்கிற இடையர், நமக்கு தைவம்தந்த இச்சேர்த்தியை யழிக்கிறார்களோ !" என்று பயப்பட்டு, க்ருஷ்ணனுக்கடியான க்ஷீராப்திநாதனைச் சொல்லுகிறார்கள். ***ஏஷநாராயண:ஸ்ரீமாந் க்ஷீரார்ணவ நிகேதந:— நாகபர்யங்கமுத்ஸ்ருஜ்ய ஹ்யாகதோ மதுராம்புரீம்*** என்னக்கடவதிறே. (அடிபாடி) மஹிஷிகளோடு அல்லாதாரோடு வாசியற சேஷத்வம் ஸமாநமாயிருக்கையாலே, திருவடிகளைப்பாடி என்கிறார்கள். *பள்ளிகொள்ளுமிடத்தடிகொட்டிட என்னக்கடவதிறே.* அவனுடைய வடிவழகை ப்ரீதிப்ரேரிதைகளாய்க் கொண்டு பாடி.

(பாடி நெய்யுண்ணோம் பாலுண்ணோம்) போக்யாந்தரங்களில் அந்வயியோம். உண்டார்க்கு உண்ண வேண்டாவிறே. இவர்கள் உண்டார்களோ வென்னில், ஓம். *உண்ணுநாள் பசியாவ தொன் றில்லை-நமோ நாராயணாவென்று-உன பாதம் நண்ணுநாள் அவை பட்டினி நாளே என்றும், எல்

ஸம்ச்ரவே மதுரம் ஜ்ஞாநப்ரஸரத்வாரா இந்த்ரியங்கள் புறப்பட்டு பாஹ்ய விஷயங்களை க்ரஹித்து பின்பிறே ரஸிப்பது; அங்ஙனன்றிக்கே, தென்றலும் சிறுதுளியும் பட்டாப் போலே, பட்ட இடமே பிடித்து ரஸிக்கை. "கேட்டாரார்" என்னுமாப்போலே. [மதுரம்] அறிவு கொடுத்து ரஸிப்பிக்கவற்றாயிருக்கை. [வாக்யம்] பூர்வாபரஸங்கதி வேண்டாதே தனியேயினிதாயிருக்கை. [வைதேஹ்யா:] குடிப்பிறப்பு வாசி தோற்ற உடம்பு பேணாதேயிருந்தபடி. [வ்யாஜஹார] உடம் பில்லாதார்க்குச் செவியில்லையிறே. செவிகொடுத்து வார்த்தை சொன்னாளென்கிறது. (கேளீரோ) செவி படைத்த லாபம் பெறவேண்டாவோ. (பாற்கடலுள்) சொல்லுகிறபடிதான். கீழே 'நாராயணன் என்றார்களே, அந்த நாராயண சப்தவாச்யனான ஸர்வேச்வரன், திருப்பாற்கடலிலே ப்ரஹ்மாதிகளு டைய கூக்குரல் கேட்கும்படி, குடில் கட்டிப் பயிர் நோக்கும் க்ருஷிகனைப் போலே, தோள் தீண்டியாக வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறா னென்கிறார்கள், "மன்னுவட மதுரைமைந்தன்" என்று மேலே சொல்லப் புகுகிறார்களாகையாலே, "நாராயணன்" என்பது, "பாற்கடலுள் பையத்துயின்ற பரமன்" என்பதாக நின்றார்கள்; ஸ்ரீபீஷ்மர் பரத்வமே பிடித்து உபபாதித்துக் கொண்டு வாரா நிற்க, ***ஸஏஷப்ருது தீர்க் காக்ஷஸ்ஸம்பந்தீதே ஜநார்த்தந:*** என்று முதலித்துக் காட்டினாப் போலே. ***அபரம்பவதோ ஜந்ம பரம்ஜந்ம விவஸ்வத:*** என்ற அர்ஜுநனுக்குத் தானும் அருளிச் செய்தான். (பைய) மெள்ளத் துயின்றானை என்னுமாபோலே ஆர்த்தநாதம் கேட்கும்படி அசங்காதே கிடக்கிறபடி, (துயின்ற) தமோ குணாபிபவத்தாலே வந்த வுறக்கமன்றே: ஆர்த்தநாதம் கேளாத போது காணும் பிராட்டிமார் போகமும்; ***மதுரா மதுராலாபா*** என்று-பிச்சேறப் பண்ணுமவள் பேச்சும் அஸஹ்யமாம்-ஜகத்ரக்ஷணத்தில் திருவுள்ளம் பற்றினபோது. (பரமன்) இருந்தருளின போதையிலும் சாய்ந்தருளின போது காணும் அங்கப்ரத்யங்கங்களில் புக்கு அநுபவிக்கலாவது. நாட்டார்க்கு மற்றப்படியே; இங்கு "கிடந்ததோர் கிடக்கை"என்றும்,"கோலந் திகழக் கிடந்தாய்"என்றும் சொல்லலாம்படியிருக்கும் ஸர்வாதிகனென்று தோற்று மாய்த்துக் கண்வளர்ந்தருளும்போது.[ஸ:] அழகில் ப்ரஸித்தி. [மயாபோதித:] காகமென்று ஒரு வ்யாஜமிடுகிறேனித்தனை; என்னாலே கெட்டேன். [ஸ்ரீமாந்] கண்வளர்ந்தருளுகிறபோதை

லாம் கண்ணன் * என்றும், *கூறை சோறிவை வேண்டுவதில்லை * என்றும், ***பாதேயம் புண்டரீகாக்ஷ நாமஸங்கீர்த்தநாம்ருதம்*** என்றும், ***வாஸுதேவஸ்ஸர்வம்*** என்றும் இப்படியாயிறே ஜ்ஞாநம் பிறந்தாலிருப்பது. ''குடியோம்'' என்னுதே, ''உண்ணோம்'' என்பானென்னில்; ''உண்ண'' என்று-குடிக்கைக்கு ஜாதிப்பேச்சு. ஆகையிறே, ''நெய்யுண்டான், வெண்ணெயுண்டான்'' என்று க்ருஷ்ணனுக்குப் பேராகிறது. முதல்தன்னிலே க்ருஷ்ணன் பிறந்த பின்பு அதில் வ்யுத்பத்தியில்லாமை. அவன் வருமளவும் உபவாஸக்ருசைகளா யிருக்கக் கடவோம். இவர்கள்தாம் ஆரைக்கெடுக்கப் பட்டினி கிடக்கிறதென்னில்; இவர்கள் உண்ணுதொழிந்தால் பட்டினிவிடுவான் அவன்போலே காணும்; ஆகையிறே இவர்கள் இங்ஙனே சொல்லுகிறது.

(நாட்காலே நீராடி) அவன் வந்தால் குளிக்கவிராதே, முன்பே தத்போகபோக்யமாகக் குளித்து. விடிவோரை போய்க் குளிக்கக் கடவோம். அவன் திருப்பாற் கடலிலே வந்து சாய்ந்தருளினதை அஸத்ஸமமாக்கக் கடவோம். மஹிஷியானவள் ஸ்வரக்ஷணத்திலே ப்ரவர்த்திக்கும்படியாக இருக்கைக்கு மேற்பட புருஷனுக்கு அவத்யமில்லையிறே. அதாவது-தங்கள் த்வரையாலே அத்தலையில் உபாயபாவத்தை அழிக்கிறார்கள். *ஓதிநாமங்குளித்துச்சி தன்னுலொளி மாமலர்ப் பாதநாளும்

காந்திப்ராசுர்யம். **[ஸுகஸுப்த:]** படுகைக் கீடாயிறே உறக்கமிருப்பது. **[பரந்தப:]** எழுப்பிக் கொள்ள நினைத்த கார்யத்துக்கும் உறக்கமே யமையுங்கிடீர். ஸிம்ஹம் உறங்கும்போதும் துஷ்ட ம்ருகங்கள் அணையமாட்டாதே. ***கௌஸல்யா ஸுப்ரஜா ராம*** உண்ணப்புக்கு வாயைமறப்பாரைப் போலே, வந்த காரியத்தை மறந்தான். ஒரு திருவாட்டி பிள்ளை பெறும்படியே! என்கிறான். படுத்த பைந்நாகணை (பரமன்) கிட்டவந்து கிடக்கிற குணதிக்யத்தாலே வந்த ஏற்றமாகவுமாம்.

(அடிபாடி) பரமன் என்கிறார்களே; அவனுடைய சேஷித்வத்தை யநுஸந்தித்தால் நடுவு தங்குமவர்களல்லாமை திருவடிகளிலே விழுகிறார்கள் அவனுறக்கம் புருஷோத்தமத்துக்கு ஸூசகமானாப்போலே, இவர்களும் நாரீணாமுத்தமைகளானமைக்கு ஸூசகம் திருவடிகளைப் பாடுகை. அவன் சேஷித்வத்துக்குச் சமைந்தாப் போலே, இவர்கள் சேஷத்வத்துக்குச் சமைந்தபடி. ஸ்தநந்தயப்ரஜை முலையிலேயிறே வாய் வைப்பது. *செவ்வடி செவ்வி திருக்காப்பு* என்னுமவர்களிறே.

(அடிபாடி நெய்யுண்ணோம்) அடிபாடுவதுக்கு முன்பு போலே அவை தாரகமாவது; எல்லாங் கண்ணன் என்றிறே பின்னையிருப்பது. ***வாஸுதேவஸ்ஸர்வ*** மிறே. எல்லாமவனே யென்றிருக்கையாலே, கூறை சோறிவை வேண்டுவதில்லை என்றார் தமப்பனார்; இவள், அவரிலும் உள்புக்கு, இடைச்சியான முறுக்கத்தாலே நெய்யுண்ணோம் பாலுண்ணோம் என்கிறாள். (அடிபாடி நெய்யுண்ணோம் பாலுண்ணோம்) உண்டார்க்கு உண்ண வேண்டாவே, ''குடிக்கக் கடவது, உண்ணக் கடவது'' என்று அறிகிறிலள் முதல் தன்னிலே வ்யுத்பத்தியில்லாமையாலே. இவர்கள் ஸௌகுமார்யந்தான் திருவடிகளைப் பாடுதல் நெய்யும் பாலும் குடித்தாப்போலே. (நெய்யுண்ணோம்) அவன் ஜீவநம் வாங்கோமென்கிறார்கள். (நெய்யுண்ணோம்) இவர்கள் ஆரைத்தான் பட்டினி கொள்ளப் பார்க்கிறது; இவர்கள் உண்டால் பசி கெடுவது அவனுக்குப் போலே. சரீரத்துக்கு வரும் நன்மை சரீரிக்கிறே. ***யஸ்யாத்மா சரீரம்,***

பணிவோம் நமக்கே நலமாதலில்* என்கிருர்கள். ஸ்ரீபரதாழ்வானைப் போலே விரஹதாபமாறுகைக்காக "நோன்பு" என்று ஒரு வ்யாஜத்தையிட்டுக் குளிக்கத் தேடுகிருர்களிறே; ***அத்யந்த ஸுக ஸம்வ்ருத்தஸ்ஸுகுமாரஸ்ஸுகோசித: கதம்வபரராத்ரேஷு ஸரயூமவகாஹதே*** என்கிறபடியே.

(மையிட்டெழுதோம்) முதலிலே மையகண்ணுளிறே. இனி அஞ்ஜநமிடுவதும் மங்களார்த்தமாகவிறே; அது தவிரக்கடவோமென்கையாலே-அவனுக்கு அவகாசப்ரதாநம் பண்ணக்கடவோமல்லோமென்கிருர்கள்; இவர்கள் அஞ்ஜநமெழுதப்புக்கால் குறையும் தலைக்கட்டுவான் அவனேயிறே. பரிபூர்ண விஷயத்தில் இப்படி அவகாப்ரசதாநம் பண்ணப் பெருதவன்று கிஞ்சித்கரித்ததாக விரகில்லையிறே. அவனும் பரமப்ரணயியாகையாலே "இங்கே கிஞ்சித்கரித்து ஸ்வரூபம் பெறவேணும்" என்றிருக்கும். (மலரிட்டு நாம் முடியோம்) *சுரும்பார் குழற்கோதை* என்றும் *வாசஞ்செய்பூங்குழலாள்* என்றுமிறே யிருப்பது. இனி, பூவுக்குத்தான் நாற்றங்கொடுக்கைக்காகவாய்த்துப் பூமுடிப்பது; அது செய்யக்கடவோமல்லோமென்கை. (நாம் முடியோம்) அவன்தான் மாலையைக்

(நாட்காலே நீராடி) ப்ராஹ்மமுஹூர்த்தத்திலே குளிக்கக்கடவோம். அவன் திருப்பாற்கடலிலே கிடந்த கிடையென்னுச்சுதுதான். **மஹிஷியானவள்** குளித்து விரல் முடக்குமதிற் காட்டில் மடலுண்டோ. *ஓதிநாமம்* அவனையழிப்பார் வார்த்தைகளிருக்கும் படியிறே. (நாட்காலே நீராடி) அதில் அவனைப் பிற்பாடனுக்கக் கடவோம். [நமேஸ்நாநம்.] பர்த்தாவின் அஸந்நிதியிலே குளிக்கு இருய்க்கும் பார்யையைப் போலே. [வஸ்த்ராண்யாபரணுநிச] உடம்புதானே மிகையாயிருக்க, அதுக்கு மேலே அந்தரமானவற்றைச் செய்யவோ. *உடம்பினல் குறைவிலமே* என்ருகாதேயிருக்கிறது. *தம்விநா* குளிப்பார்க்கு ப்ரதாநோபகரணம் வேண்டாவோ. [கைகயீபுத்ரம்] நடுவிலாய்ச்சி பிள்ளையை நலிந்தாள் என்று, நாமும் அவனை நலியவோ. **[கைகயீபுத்ரம்]** ரிஷிகளோடே ஸம்பாஷிக்கவும் அவர்கள் விரோதிகளைப் போக்கவும், அத்தால் வந்த புகழும், அவளால் வந்ததன்றே; அவள் பெற்ற பிள்ளையன்றே [பரதம்] அவள் ஸமபந்தம் மிகையென்னும்படி யன்றே அவன்றன் படி. [*தர்மசாரிணம்*] நம்மைப்பிரிந்தால் அவனிருக்கும்படியிருந்தால், அவனைப் பிரிந்தால் நாமிருக்கும்படி இருக்க வேண்டாவோ. இப்படி சேஷபூதர் அஸந்நிதிகளிலே சேஷிகள் குளிக்கு இருய்ப்பர்களிறே; அத்தைப் பொய்யாக்கி அவனையொழிய நாங்கள் குளிக்கக்கடவோமென்கிருர்கள். (நாட்காலே நீராடி) ஸ்ரீபரதாழ்வானைப் போலே. ***அத்யந்தஸுகஸம்வ்ருத்த:*** இத்யாதி. ***சேதே சீதேமஹீதலே பரதஸ்யவதேதோஷம்*** என்றவன் வார்த்தையிறே. "அநுகூலன்" என்றறிந்தவாறே நாம் தழை முறித்திட்டாகிலும் கிடப்புதோம், அவன் தரைக்கிடை கிடக்கிருன் என்கிருர்.

(மையிட்டெழுதோம்) மையகண்ணுளிறே. இனி அது தனக்கு நிறங் கொடுக்கையிறே உள்ளது. அவனைக் கெடுக்கிருள் காணும் இவர்கள் தொடங்கினுலிறே அவன் குறையும் கற்பிப்பது. அவன் கிஞ்சித்காரத்துக்கு அவகாசப்ரதாநம் பண்ணுமென்கிருர்கள். சேஷிக்கு கிஞ்சித்கரியாதபோது சேஷத்வமில்லை. அவன் நிரபேக்ஷனுகையாலே கிஞ்சித்காரத்துக் கிடமில்லை; இவன் ஸ்வரூபலாபத்துக்காகவே அவன் ஸாபேக்ஷரைப் போலே இவர்கள் கிஞ்சித்காரங் கொள்ளக்கடவன். இவன் சேஷத்வம் தன்னுடைய சேஷித்வத்திலே சேருகையாலே இது ஸ்வரூபாந்தர்க்கதம். (மலரிட்டு நாமுடியோம்) குழற்சுரும்பார்கோதையிறே. அப்போதலர்ந்த செவ்விப் பூவினின்றும் வண்டுகள்

கொடு வந்து மயிரை முடித்து அலங்கரித்து விரல்கவ்வி "இது வாங்காதொழிய வேணும்" என்னு மாகில், செய்யலாவதில்லை அவன் தன்தீம்பாலே செய்யுமத்தை நம்மால் செய்யலாவதில்லையே; நாமாகச் செய்யா தொழியு மித்தனையிறே வேண்டுவது ***அத்ரோபவிச்யஸாதேநகாபி புஷ்பைர லங்க்ருதா-அங்யஜங்மநி ஸர்வாத்மா விஷ்ணுரப்யர்ச்சிதோயயா*** என்னக்கடவதிறே.

(செய்யாதன செய்யோம்) விதியுண்டாகிலும், பூர்வர்கள் ஆசரித்ததற்கு மேற்பட ஆசரிக்கக் கடவோ மல்லோம். அதாகிறது-***ஸுஹ்ருதம் ஸர்வபூதாநாம்*** என்று அவன் ஸர்வபூதஸுஹ்ருத் தாக விருந்தானேயாகிலும் ததீயரை முன்னிட்டுக் கொண்டல்லது அவனைக் கிட்டக்கடவோமல்லோ மென்கை. பெண்களில் முற்படவுணர்ந்தார் ஒருவரையொருவர் எழுப்பி, எல்லாருங்கூடி யல்லது க்ருஷ்ணனைக் கிட்டக்கடவோமல்லோமென்கை. ***நிவேதயதமாம் க்ஷிப்ரம்*** என்றும் ***பிதாமஹம் நாதமுநிம் விலோக்யப்ரஸீத*** என்றும் இவைபிறே ப்ரமாணங்கள். ஸ்ரீபரதாழ்வானை முடிசூடச் சொன்னவிடத்தில் ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் யோக்யதையுண்டாயிருக்க "இக்குடியில் இதுக்கு

கால்வாங்கி இவள் குழலிலே படியும்படியிறே திருக்குழலிற் செவ்வியிருப்பது. தான் "மாலைசூட" என்று தொடங்கினால், குறையும் அவன் வந்து சூட்டி அலங்கரிக்குமிறே; அதுக்கு அவனுக்கு அவகாசம் வையோமென்கை. (நாம்முடியோம்) அவன்றானே வந்து சூட்டில் செய்யலாவதில்லையே.

(செய்யாதன செய்யோம்) வசநஸித்தமேயாகிலும் பூர்வர்கள் அநுஷ்டாநமே யொழிய வேறு செய்யக்கடவோ மல்லோம். ப்ரஸக்தத்துக்கிறே ப்ரதிஷேதமுள்ளது, இது இப்போதென்னென்னில்; ஸ்வரூப கதநம். ஆழ்வான் "எங்கள் பூர்வர்கள் தேவதாந்தர பஜநம் பண்ணுமையாலே" என்றானும் ப்ரதிபுத்தாநஸே வந்தேயிறே. ப்ராப்யப்ராபகங்கள் அவனேயாகிலும், அநாத்ம குணங்கள் தவிரு கையும் ஆத்ம குணங்களுண்டாகையும் தவிராதே, சேதநனுகையாலே. ***ஸர்வ பூதாத்மகேதாத*** கார்ய காரணங்களினுடைய அநந்யத்வத்தைச் சொல்லுகிறது. ***ஜகந்நாதே*** ஜகத்துக்கும் அவனுக் கும் ஸம்பந்தம்-சேஷிசேஷி பாவத்தாலே யென்கிறது. ***ஜகன்மயே*** சரீரசரீரி பாவத்தாலே இஸ்ஸம் பந்தமென்கிறது. ***பரமாத்மநி*** இவற்றுக்குத் தான் வ்யாபகனுனப்போலே தனக்கு வ்யாபகாந்தர மில்லையென்கிறது. ***கோவிந்தே*** இவ்வைச் வர்யத்தைக் கொண்டு கடக்கவிராதே கிட்டநிற்கும வனென்கிறது. ***மித்ராமித்ரகதாகுத:*** ஸம்பந்தமிதுவானபின்புமித்ரத்வப்ரதிஸம்பந்தியான அமித்ரத்வமு மில்லையென்கிறது. முக்தனுக்கு ததீயத்வாகாரத்தாலே லீலாவிபூதி உத்தேச்யமாகா நிற்கச் செய்தே த்யாஜ்யமுமாகிறதிறே. விபூதிமாத்ரமே உத்தேச்யமாமன்று, அவனுக்கு தநுபூத ரான ப்ரஹ்மாதிகளோ டொக்க ***நீராய் நிலனாய்*** என்கிறநுவும் உத்தேச்யமாமிறே. இவை ஆச்ர யணீயமானாலும் ஈச்வராபிமாநிகள் த்யாஜ்யரிறே. அக்நிஹோத்ராக்நிக்கும் ச்மசாநாக்நிக்கும் அக்நி ஸாம்ய முண்டாயிருக்கச் செய்தே விதிதந்த்ரங்களிலே ஒன்று நிஷித்தமாகவும் ஒன்று சுத்தமாகவும் சொல்லா நின்றதிறே. இப்படி பூர்வர்கள் அனுஷ்டாந முண்டிறே. ***ஸுஹ்ருதம் ஸர்வபூதாநாம்*** என்கிறபடியே ப்ராப்தி உண்டாகிலும் ஒருவர் ஒருவரை யெழுப்பி எல்லாரும் திரளவல்லது அவன் முன்பு நிற்கக்கடவோ மல்லோம்; நாம் தனியே சென்று நிற்கில் வைரூப்யாவஹமாம். (செய்யாதன செய்யோம்) ***ஸர்வாத்மநாபர்யநுநீயமாந:*** என்ற இளைய பெருமாளைப் போலேயும், சக்ரவர்த்தியும் பெருமாளும் கொடுக்கையாலே ராஜ்யம் பண்ணுகை சாஸ்த்ரார்த்தமாயிருக்க, 'இவ்வம்சத்தில் முறை தப்புவாரில்லை" என்று ஸ்ரீபரதாழ்வான் முடிக்கு இருய்த்தாப் போலேயும்.

முன்பு செய்யாதன நான் செய்ய மாட்டேன்'' என்றுனிறே. (தீக்குறளை சென்றோதோம்) பிறர்க்கு அநர்த்தாவஹமாகப் பொய் சொல்லக் கடவோமல்லோம். பிராட்டி, பெருமாள் பக்கல் ஏகாந்தத்திலும் ஏகாக்ஷி ஏககர்ணிகள் நலிந்தபடி சொல்லிற்றுகவில்லையே ஸ்ரீராமாயணத்தில். நம்மில் நாம் ''நப்பின்னை நங்காய்'' என்றும் ''நாயகப் பெண்பிள்ளாய்'' என்றும், ''பேய்ப் பெண்ணே'' என்றும் ஒருவர்க் கொருவர் இட்டீடு கொண்டு சொன்னவை க்ருஷ்ணன் செவிப்படுத்தக்கடவோமல்லோம்.

(ஐயமும் பிச்சையு மாந்தனையும் கைகாட்டி) ஐயமாவது-யோக்ய விஷயத்திலே குருவாக வ்யயிக்குமது; பிச்சையாகிறது-ப்ரஹ்மசாரிகளுக்கும் ஸந்யாஸிகளுக்கும் இடுமது. ''இங்கு க்ருஷ்ணநுபவம் பண்ணுவோம்'' என்பார்க்கு அவனையநுபவிப்பித்தும், ''ததீயரையநுபவிப்போம்'' என்பார்க்கு அவர்களை யநுபவிப்பித்தும் போரக்கடவோம். (ஆந்தனையும்) அவர்கள் கொள்ளவல்லராந்தனையும்; அர்த்திகள் ஆமளவும். (கைகாட்டி) ஸர்வத்தையும் கொடுத்தும் ''ஒன்றும் செய்யப் பெற்றிலோம்'' என்றிருக்கை. இவர்களை க்ருஷ்ணநுபவம் பண்ணிவைத்தும் இவர்கள்திறத்தில் ஒன்றும் செய்யப் பெற்றிலோம் என்றிருக்கையைச் சொல்லுகிறது. அதவா, ஐயமாகிறது - ஈச்வரனுடைய ஸ்வரூபரூபகுணவிஷயஜ்ஞாநம்; பிச்சையாகிறது - ஆத்மஸ்வரூபமாத்ரஜ்ஞாநம். இவற்றைத் தனக்குள்ளவளவும் உபதேசிக்கை யென்றுமாம். (கைகாட்டி) இப்படி ஜ்ஞாநோபகாரகனானாலும் அவ்வுபகாரம் தன்னெஞ்சில் தட்டாதிருக்கை.

(தீக்குறளை சென்றோதோம்) ''பேய்ப்பெண்ணே'' என்று வையவுங்கடவோம்; ''நாயகப் பெண்பிள்ளாய்'' என்று காலிலே விழவுங்கடவோம்; அவன்செவிப்படுத்தோம். பத்துமாஸம் சுற்றுமிருந்து ராக்ஷஸிகள் பண்ணின தர்ஜநபத்ஸநாதிகளை ஏகாந்தத்திலும் பெருமாளுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்யாத பிராட்டியைப்போலே. (சென்றோதோம்) அவன்றான் கலந்துநின்று அறியுமாகில் செய்யலாவதில்லை. (சென்றோதோம்) பிறர்செய்யுமவை அறிவிக்கச் சென்றாலும் அவன் முகத்தில் தண்ணளி கண்டால் அறிவிக்கவொண்ணாதபடியிருக்குமே *ஸ ச நித்யம் ப்ரசாந்தாத்மா* என்றிறே யிருப்பது.

(ஐயமும் பிச்சையும்) ப்ராப்தகாலங்களிலே ஆர்த்தரையும் யோக்யரையும் பார்த்து இடுமவை. (ஆந்தனையும்) அவர்கள் கொள்ளவல்லராந்தனையும் கொடுத்து. (கைகாட்டி) எல்லாம் கொடுத்தாலும், கொடுத்ததுண்டோ என்றிருக்கை. அதாவது-ஒருவரையொருவர் எழுப்புகையும், அவர்களுக்கு ஸர்வஸ்வதாநமாகத் தங்களைக்கொடுக்கையும், எல்லாரையும் கொண்டுபோகையும், க்ருஷ்ணநுபவம் பண்ணிவைக்கையும், இவையெல்லாம் செய்தாலும் ஒன்றும் செய்யப்பெற்றிலோமென்றிருக்கையும்.

(உய்யுமாறெண்ணி) ***அஸந்நேவ ஸ பவதி*** என்றிறே முன்புகிடந்தது; ***ஸந்தமேநம் ததோ விது:*** என்கிறபடியாகை. (எண்ணிஉகந்து) மநோரதமே பிடித்து தித்தியாநிற்கும்போலே. [நின்புகழ்இத்யாதி] உன்னுடைய கல்யாணகுணங்களை யநுஸந்திக்கும் அநுஸந்தாநத்தோடு ஒக்குமோ நீபோரப்பொலியக்கொடுக்கும் பரமபதம். *மாலேபடிச் சோதிமாற்றேலினி* *மறப்பின்மையான் வேண்டும்மாடு.* உகந்து செய்யுங்கிரிசைகள் கேளீர்* என்கிறார்கள். விதிபூர்வமாகச்செய்கையன்றிக்கே ப்ரீதிபூர்வமாகச் செய்கை. 2

மூவாயிரப்படி:—ஸ்வர்க்கார்த்தமாக யஜிக்குமவனுக்கு ஸ்வர்க்கம் ப்ரதாநபலமாயிருக்கச் செய்தேயும், *ஆயுராசாஸ்தே* என்கிறபடியே ஆயுஸ்ஸு புத்ரனென்று அவாந்தரபலமாயிருப்பன சில உண்டாயிருக்கும்; இவர்களுக்கு அங்ஙனமொன்றுமின்றிக்கே *ஸர்வலாபாய கேசவ:* *மாதா பிதா ப்ராதா* *சேலேய்கண்ணியரும்* என்றும்-எல்லாம் அவன்றானேயாகையாலே, தங்களுடைய நோன்புக்கநுமதிபண்ணினார்க்கு வரக்கடவதான பலமிருக்கும்படியைச் சொல்லுகிறார்கள். *அநஸூயவே* என்று-அஸூயையைப் பண்ணுதொழியவமையுமிறே அதிகாரிகளாகைக்கு. *யத்ராஷ்டாக்ஷரஸம்ஸித்த:* இத்யாதியாலே ஒருத்தனைச் சொல்லக்கடவது. ஆனபின்பு, இவர்களித்தனை பேரிருந்தால் நாடுவாழச் சொல்லவேண்டாவிறே.

ஓங்கி யுலகளந்த உத்தமன்பேர்பாடி*
நாங்கள் நம்பாவைக்குச் சாற்றி நீராடினால்*
தீங்கின்றி நாடெல்லாம் திங்கள் மும்மாரி பெய்து*
ஓங்குபெருஞ் செந்நெலூடு கயலுகளப்*
பூங்குவளைப் போதிற் பொறிவண்டு கண்படுப்பத்*
தேங்காதே புக்கிருந்து சீர்த்த முலைபற்றி
வாங்க*குடம்நிறைக்கும் வள்ளற் பெரும்பசுக்கள்*
நீங்காத செல்வம் நிறைந்தேலோ ரெம்பாவாய். (3)

வ்யா.—(ஓங்கியுலகளந்த) இவாகள் முதலே தொடங்கி "நாராயணன்" என்று உபயவிபூதி யோகத்தைச் சொல்லி, "பாற்கடலுள் பையத்துயின்ற" என்று - அவதாரார்த்தமாகப் பள்ளிகொண்டருளினபடியைச் சொல்லி, அங்குநின்றும்போந்து அவதரித்தவளவும் வர அடியொற்றுகிறார்கள். (ஓங்கி) ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாகத் திருப்பாற் கடலிலே சாய்ந்தருளினபோது ஆர்த்தரக்ஷணம் பண்ணப்

ஆறாயிரப்படி :— (அவ.) மூன்றாம்பாட்டில், சேதநர் *ஜ்யோதிஷ்டோமேந ஸ்வர்க்ககாமோ யஜேத* என்று-ப்ரதாநபலம் ஸ்வர்க்கமென்றிருப்பர்கள். இனி, *ஆயுராசாஸ்தே* என்று தந்தாமுக்கு நன்மைவேண்டியிருக்கையாலே அவாந்தரபலம் புத்ரர்கள் க்ருஹக்ஷேத்ரங்கள் த்ருஷ்டாதிகளென்றிருப்பர்கள்; இவர்களுக்கு இரண்டும் த்யாஜ்யமிறே. *உன்றன்னோடுற் றோமேயாவோம் உனக்கே நாமாட்செய்வோம்* என்னுமதிறே இவர்கள் ப்ரதாநபலமாக நினைத்திருப்பது, இனி அவாந்தரபலமாக நினைத்திருப்பது தாங்கள் இருந்தநாடு ஸம்ருத்தமாயிருக்கை, ஆகையாலே இனி அதுக்கு அநுமதிபண்ணினார்க்கு நன்மையை ஆசைப்படுமித்தனையிறே. *ப்ரவக்ஷ்யாம்யநஸூயவே* என்றானிறே. அதிர்ந்திராதமாத்ரமேயிறே வேண்டுவது. அவனுகப்பைப் பின்செல்லுகை ஸ்வரூபம் என்றிருக்குமவர்களேயிவர்களும்; அவனும், பரஸம்ருத்த்யைகப்ரயோஜனனே.

வ்யா.—(ஓங்கி) கீழிற்பாட்டிலே *பாற்கடலுள் பையத்துயின்ற பரமன்* என்றார்கள்; ஆர்த்தரக்ஷணத்துக்காகவிறே இக்கிடை. இந்த்ராதிகள் ஆர்த்தத்வநிகேட்டு ஸ்ரீவாமநனாய் வந்தவதரித்து அவர்கள்கார்யஞ் செய்தபடி. "ஓங்கி" என்கையாலே - இவ்வளர்த்திக்குப பூர்வதசை

பெருமையாலே, பனிப்பட்டுச் சாய்ந்தமூங்கில்போலேயாய், அது ஆதித்யகிரணம் பட்டுக் கிளம்பு மாபோலே, மஹாபலியாலே நோவுபட்ட தேவர்களார்த்தத்வநி கேட்ட பின்பு பேர்ந்துவளர்ந்தபடி. பிறர்காரியஞ் செய்யப்பெறுகையாலே வளர்ந்தபடி யென்னவுமாம். *உவந்த வுள்ளத்தனு யுலக மளந்து* என்னக் கடவதிறே. அங்ஙனன்றிக்கே, இரப்புப் பெறுவதற்குமுன்னே வாமநனுனவன் இரப்பு வாய்த்த ப்ரீதியாலே வளர்ந்த படியாகவுமாம். கையில் நீர்விழுந்தபின்பு வளர்ந்த கடுமை, ப்ரஹ்மா திருவடிகள் விளக்கின நீருங் கூடவிழுந்தபடியிறே. (உலகு அளந்த) ***விசக்ரமே ப்ருதிவீமேஷ ஏதாம்*** என்கிறபடியே-குணுகுண நிரூபணம் பண்ணுதே ஸர்வப்ராணிகள் பக்கலிலும் திருவடிகளை வைத்தபடி. வ்யாப்தியில் வரைதலில்லாதாப் போலேயாய்த் திதுவும். வ்யாப்திக் குக்கருத்து-இவற்றினுடைய ஸத்தையுண்டாக்குகைக்காக. இங்க இவற்ருேட்டை ஸ்பர்சம் தனக்கு தாரகமாகவிறே நினைத்திருப்பது. இவற்றுக்கு அபேக்ஷிதமின்றிக்கேயிருக்கச் செய்தேயும், உறங்கு கிற ப்ரஜையை யணைத்துக் கொண்டு கிடக்கும் மாதாவைப் போலே, இவற்ருேட்டை ஸ்பர்சத்துக்குத் தான் உகக்கிருனிறே. வரையாமையும்அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களும் வடிவழகும் க்ருஷ்ணுவதாரத் தோடொத்திருக்கையாலே ஸ்ரீவாமநாவதாரத்தை யநுபவிக்கிருர்கள்.

(உத்தமன்) இத்தை, இவர்களுக்கு ஒரு உபகாரம் பண்ணிறுகைவன்றிக்கே தன்பேருக நினைத்திருக்கிறபடி. பிறரை ஹிம்ஸித்துத் தன்வயிற்றை வளர்க்கவேணு மென்றிருக்குமவன் - அதமன்; ''பிறரும் ஜீவிக்கவேணும், நாமும் ஜீவிக்கவேணும்'' என்றிருக்குமவன்-மத்யமன்; தன்னை அழிய மாறியாகிலும் பிறர் ஜீவிக்கவேணுமென்னுமவன்-உத்தமன். ***பக்தாநாம்* *அப்யஹம் ஜீவிதம் ஜஹ்யாம்*** என்றிருக்கை. (பேர்பாடி) இக்குணங்களுக்கு வாசகமான திருநாமங்களை ப்ரீதிபூர்வகமாகப் பாடி. ''உத்தமன்பேர்'' என்கிறது திருமந்த்ரத்தை. முதற்பாட்டில், ''நாராயணன்'' என்கையாலும், இரண்டாம் பாட்டில் ''பரமன்'' என்று-அந்த மந்த்ரார்த்தமான குணபூர்த்தியைச் சொல்லுகையாலும், இதில் மந்த்ரோக்தவ்யாப்திக்கு ப்ரத்யபிஜ்ஞாகரமான த்ரைவிக்ரமாபதாநத்தைச் சொல்லுகையாலும், திருமந்த்ரத்தைச் சொல்லுகிறது. திருமங்கையாழ்வார், *மந்திரத்தால்* என்று மந்த்ரத்தைச் சொல்லி, அநந்தரத்திலே அதில் உக்தமான வ்யாப்திக்கு ப்ரத்யபிஜ்ஞாகரமான த்ரை விக்ரமாபதாநத்தை அநந்தரம்பாட்டிலே யருளிச்செய்தாரிறே. (உத்தமன் பேர்) அவன்றனக்கும்

யில் வாமநத்வம் தோற்றுகிறது; இந்த்ரன் கண்ணீர்கண்டு சிரும்பினபடியும், மஹாபலிநீர்வார்த்த வாறே வளர்ந்தபடியும். பனிப்பட்டுச்சாய்ந்த மூங்கில் ஆதித்யகிரணம் பட்டவாறே வளருமாப் போலே, அபேக்ஷிதம் பெற்று வளர்ந்தபடி. ***ஸதைகரூபரூபாய*** என்கிற தத்த்வமிறே சிறுப்பது பெருப்பதாகிறது. ஸம்ஸாரிகளுடைய வ்ருத்திஹ்ராஸாதிகள் கர்மாநுகுணமாகையாலும், ஸ்வார்த்த மாகையாலும் தோஷாய ஆகாநிற்கும்; ஸர்வேச்வரன்செயல் பரார்த்தமாகையாலும், க்ருபையாலே யாகையாலும் குணயவாமத்தனையிறே. ''ஸ்ரீவைகுண்டத்திலிருக்கும்போது ஸம்ஸாரிகளுடைய இழவுக்குத் திருவுள்ளம் நொந்திருக்கும்'' என்று பட்டரருளிச்செய்ய; சிலர் அத்தைக்கேட்டு, அவாப்தஸமஸ்தகாமனுய் நிரதிசய ஆநந்தயுக்தனுயிருக்கிற ஸர்வேச்வரனுக்கு ஓரிழவுண்டோ திரு வுள்ளத்தில்'' என்ன; ***வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணும்*** என்கிறது குணப்ரகரணமோ, தோஷப்ர கரணமோ?'' என்றருளிச்செய்தார். (து:கித:) என்னுநிற்கச் செய்தே குணமாகிறதிறே. (ப்ருசம்) இவர்களளவல்ல திருவுள்ளம் நொந்திருக்கிறபடி. இவன் தன் காவற்சோர்வாலன்றே படுகிறது. ***பவத்விஷயவாஸிந*** என்று எல்லைக்குள்ளே கடக்குமத்தனையிறே யிவனுக்கு வேண்டுவது. இவன் இடரைக்காண்கையாலும் நம் காவற்சோர்வாலேவந்ததென்றிருக்கையாலும் துக்கமிரட்டித்திருக்கும்'

பிறர்க்கு முண்டான வாசிபோரும் அவனுக்கும் திருநாமத்துக்கும். கட்டிப்பொன் போலே அவன்; பணிப்பொன் போலே திருநாமம். அவன்றன்னை இல்லை செய்கிறவர்களும் திருநாமங்கொண்டு காரியங் கொள்ளா நிற்பர். அதாவது-வ்யாதிபரிஹாரார்த்தமாகத் திருநாமஸங்கீர்த்தநத்தை விதித்தால் அப்போதே அத்தைச் செய்யாநிற்பர்கள். இனி மாத்ருகாதுகனுக்கும் கைநொந்தால் 'அம்மே!' என்ன ப்ராப்தியுண்டாமா போலே, திருநாமம் சொல்லுகைக்கு எல்லார்க்கும் ப்ராப்தி யுண்டாயிருக்கும். திருமாமஞ் சொல்லுகைக்கு யோக்யதை ஸம்பாதிக்க வேண்டா, இதுதானே யோக்யதையைப் பண்ணிக் கொடுக்கவற்று.

(நாங்கள்) திருநாமத்தை வாயாலே சொல்லாவிடில் தரிக்கமாட்டாத நாங்கள். நெஞ்சு காவலிடுகிறவூரிலே இது நமக்கு ஸித்திப்பதே! என்று ப்ரீதைகளாய் தங்களை ச்லாகிக்கிறார்களென்னவுமாம். (நம்பாவைக்கு) ப்ராபகதயாவன்றிக்கே, ப்ராப்யருசி இருந்தவிடத்தி லிருக்கவொட்டாமல் செய்கிற நோன்புக்கு. (பாவைக்குச்சாற்றி நீராடினுல்) நாட்டார்க்கு "நோன்பு" என்றொரு வ்யாஜத்தையிட்டு நம்முடைய விரஹதாபம் போக நாம் குளித்தால். நோன்பென்றொரு வ்யாஜத்தையிட்டு க்ருஷ்ணஸம்ச்லேஷத்தைப் பண்ணினுலென்றுமாம். (பேர்பாடி-நீராடினுல்) ஸம்பந்தஜ்ஞாநபூர்வகமாக க்ருஷ்ணஸம்ச்லேஷம் பண்ணினுல். பலமும் பலப்ரதாதாவான உலகளந்தவன்படியாகை.

(திங்கின்றிநாடெல்லாம்) நாட்டில் வ்யாதிதுர்ப்பிக்ஷாத்யமங்களங்களெல்லாம் போய் ஸம்ருத்தமாய். தந்தாமுடைய ஸுக்ருதமநுபவிக்கிலிறே அவ்வளவிலே நன்மையாவது ***ராமே ராஜ்யம் ப்ரசாஸதி*** என்கிறபடியே தந்தாமுடைய புண்யாநுகுணமாகவன்றிக்கே, பெருமாளுடைய பாக்யத்தாலே, ***ப்ரஹ்ருஷ்டமுதிதோ லோக:*** என்று ராஜ்யம் சென்றாப்போலே, இவ்வூரே யன்

(பவதி) இவன்வ்யஸநங்கழிந்தவாறே உண்டு, புடைவையுடுத்து, வெற்றிலையும் தின்று ஸுகித்துப் போம். ***ரிணம் ப்ரவ்ருத்தமிவ மே*** என்று உள்ளதனையும் இழவுபட்டிருக்கும் அவன். இங்ஙனே யிருப்பது திவ்யாநந்த.புரத்துக்கோவென்னில்(மநுஷ்யாணும்)ஜநிதர்ம்மாக்க ளெல்லார்க்கும். மாறனேரியிலே "ராமாநுஜதாஸன்" என்பாரொருத்தர் "அவன் வருகிறபடியைக் கண்டு கடக்கப்போவென்பதே! நாலடி விலங்கிப்போதல், இல்லையாகில் ஒரு முழுக்கிட்டுக் கொள்ளுதல் செய்யவன்றோ வடுப்பது" என்ன; "சண்டாளனேயாகிலும் ஆர்த்தனுன ஸமயத்தில் அல்லாதார் விலங்கிப்போவார், த்விஜனுகில் அவன் விலங்குவான்' என்று விதி விசேஷித்த அம்சம் அழிந்ததே" என்று அவர்கள் சொல்ல; 'கெடுவிகாள்! விதிபூர்வகமாயோ க்ருபையிருப்பது" என்றருளிச் செய்தார். ***பாபாநாம் வா சுபாநாம் வா*** என்றாளிறே பிராட்டி. இவர்களுடைய பூர்வவ்ருத்தம் கிடக்கிடாய், உன் கையிலே யகப்பட்டு வதப்ராப்தைகளாய் நிற்கிறமை மெய்யே யென்கிறார்கள். ஆகையாலே ஸர்வேச்வரன் செயல்களுக்கெல்லாம் குணுதிக்யமுண்டித்தனையிறே. ***ஏகதா பவதி, த்விதா பவதி*** என்று முக்தரும் பரார்த்தமாகப் பலவடிவு கொள்ளா நின்றார்களிறே. அதுவும் குணத்திலே செருகாநின்றதிறே. (உலகளந்த) எதிர்த்தலை அறிந்து அபேக்ஷிக்கப் பெற்றதில்லைகிடீர். *என்னிதுமாயம்! என்னப்பனறிந்திலன்* என்ற நமுசிப்ரப்ருதிகளைப போலே விலக்குகையில்லாமையே பற்றாசாகச் செய்ததத்தனைகிடீர். "அடிச்சியோந்தலை மிசை நீயணியாய்" என்று ஆசைப்பட்டு மடலெடுக்க வேண்டும்படியான அத்திருவடிகளைக்கொண்டுகிடீர் காடுமோடையுமளந்தது. *பொல்லாக் குறளுருவாய்ப் பொற்கையில் நீரேற்று* என்றும், *நீயணியாய்* என்றும் இரந்துபெற வேண்டும் கையைக்

றிக்கே இவ்வூரோடே ஸம்பந்தித்த நாடெல்லாம் மங்களமாகை. (திங்சள் மும்மாரி பெய்து) வெள்ளக் கேடும் வறட்கேடு மின்றிக்கே ஊறெண்ணேய்விட்டாப்போலே யிருக்கை. ஒன்பதுநாள் வெயிலும் ஒருநாள் மழையுமாய். ***நிகாமே நிகாமே ந: பர்ஜந்யோ வர்ஷதி*** என்று-அபேக்ஷித்தகாலத்திலே யுண்டாயிருக்கை. (ஓங்கு பெருங்செந்நெலூடுகயலுகள) கீழ்ச்சொன்ன திருவுலகளந்தருளின ஸர்வேச்வரனே டொத்திருக்கை. விடிவோறேநட்டு, நாயிறுபட்டபோது வந்துபார்த்தால் கைகவித்துப் பார்க்கவேண்டும்படியிருக்கை. மாரீசன் பெருமாளை ***வ்ருக்ஷே வ்ருக்ஷே ச பச்யாமி*** என்ருப் போலே, இவர்களுக்கும் ஸ்ரீவாமந நிமித்தமாக *வ்ருக்ஷேவ்ருக்ஷே ச பச்யாமி* என்றிருக்கிறபடி. (ஓங்குபெருஞ்செந்நெல்) ஒரு முதலே ஒரு செய்யை விளாக்கொலைகொண்டு அங்ஙனொருவரம் பிலாமையாலே ஆகாச அவகாசமுள்ளவளவும் வளர்ந்திருக்கை. (ஊடு கயல் உகள) செருக்காலே யானைக் கன்றுபோலே வளர்ந்த கயல்களானவை செந்நெல்களின் உள்ளேபுக்கும் போக இடம் பெருமையாலே துள்ளாநிற்கும். விழுக்காடறியாமே யகப்பட்டபடி. திருவுலகளந்தருளின ஸர்வேச்வரனைக்கண்ட அநுகூலர்பட்டது படாநிற்கு மாய்த்து இவை.

(பூங்குவளைப்போதில் பொறிவண்டுகண்படுப்ப) பூத்தகுவளையிலே என்னுதல்; காலத்திலே என்னுதல்; தர்சநீயமான குவளைப்பூவிலே என்னுதல். (பொறிவண்டு கண்படுப்ப) மநுபாநத்தாலும் அந்யோந்ய ஸம்ச்லேஷத்தாலும் பிறந்த புகரடைய வடிவிலே தொடைகொள்ளலாம்படியிருக்கிற

கொண்டுகிடீர் இரந்தது. *கொண்டானையல்லால் கொடுத்தாரை யார் பழிப்பார்* ஈச்வரனுடைமையை "என்னது" என்றிருந்தவன் பக்கலிலே குணங்கொண்டு, தன்னுடைமையை "தன்னது" என்று எல்லை நடந்து கொண்டவன் பக்கலிலே குற்றங் கொள்வதே! *நீள்வான் குறளுருவாய்* வளருகைக்கு நரிப்பூணூலிட்டவித்தனை. *தக்கணைக்கு மிக்கானை* பூஜ்யதமனானவனை. *கேளாச்செவிகள் செவியல்ல கேட்டாமே*. "**பிலேபதோருக்ரம**" ஸர்ப்பங்கள் புகும்பிலத்தோடு அச்செவிகளோடு வாசியில்லை. ப்ரஸ்துதம் க்ருஷ்ணவதாரமாயிருக்க ஸ்ரீவாமநாவதாரம் ப்ரஸங்கிப்பானென்னென்னில்; செய்யும் ஆனைத்தொழில்களும், ஆச்ரித பக்ஷபாதமும், வடிவழகும், வாத்ஸல்யமும், அவனொரு ஊருக்குக் கையாளானப்போலே, இவனொரு நாட்டுக்காக எளியனானபடியாலுமாக அணந்திருக் கையாலே சொல்லுகிருர்கள்.

(உத்தமன்) பரஹிம்ஸை பண்ணியும் தந்தாம் வயிறு வளர்ப்பார் - அதமர்; பிறர் ஜீவநத்தை அநுமதி பண்ணியிருப்பார் - அவனிலும் உத்க்ருஷ்டர்; "பிறரும் ஜீவிக்க வேணும், நாமும் ஜீவிக்க வேணும்" என்றிருப்பார்-மத்யமர்; உதாரனானவன் பச்கலிலே தன்னையழியமாறியும் பிறரை ஜீவிப் பிக்குமவன் - உத்தமனாகிருன். ***அப்யஹம் ஜீவிதம் ஜஹ்யாம்*** என்கிறபடியே என்னையும் என்னு டைமையையும் நேர்ந்தாகிலும் ஆச்ரிதர்க்கு ஓரங்கொடுத்துச் செய்யக்கடவோமென்றிருக்குமவனே. "அன்றுகருமாணியாய்" உனக்கு வேண்டிச் செய்தாயோ, உன்னுடையார்க்கு வைத்த சந்தாநச் சாபமிறே.

(பேர்பாடி) கழஞ்சு மண் பெறுவாரும் இழப்பாருமாய், அதில் லாபாலாபமிறே அவர்களுக் குள்ளது. அங்ஙன்ன்றிக்கே, பேர்பாடுகையே எங்களுக்கு உத்தேச்யமென்கிருர்கள். கட்டிப்பொன் போலேயவன்; பணிப்பொன்போலே திருநாமம். வாச்யபூதனானவன் ஸத்தையுண்டாக்கும்; அவனுக்கு

வண்டுகள், தன்னில் தான் ஒரு மஹாபாரதத்தைப் பாரித்துக் கொண்டு புக்கு, புஷ்பத்திலே ஸ்பர்ச ஸௌக்யத்தாலே நஞ்சுண்டாரைப்போலே கிடந்துறங்கி யுணர்ந்தெழுந்திருக்கும் போது, "என்னை நீயெழுப்பிற்றிலை, என்னை நீயெழுப்பிற்றிலை" என்று ஒன்றுக்கொன்று "சீறு, பாறு" என்னு நிற்கும். *பள்ளிக்கமலத்திடைப்பட்ட பகுவாயலவன் முகநோக்கி நள்ளியூடும்* என்னக்கடவதிறே. (ஊடு கயல் உகள-பூங்குவளைப்போதில் பொறிவண்டுகண்படுப்ப) குவளைப்பூவிலே, வண்டு மதுபானம் பண்ண என்று படிந்த தசையிலே கயல் ஊடேயுகள, செந்நெல்லும் குவளையுமொக்கவசைந்து தூங்கு மெத்தையிலே யுறங்கும் ராஜபுத்ரர்களைப்போலே வாயில் மதுவோடே வண்டுகள் கண்படுப்ப என்றபடி. இது, வயலின் ஸம்ருத்தி; இனி ஊரில் ஸம்ருத்தியிருக்கும்படி சொல்லுகிறது. (தேங்காதே புக்கிருந்து) எத்தனையேனும் முன்கை யுரவியராயிருப்பார் இழியவேணுமாய்த்து பசுக் கறக்கப்புகும்போது. இதுக்கடி - பால் மாறுமையாலே யெழுந்திருக்கப்போகாது, இத்தால் - பால் போரும் பெருமையை அநுஸந்தித்தவாறே கறக்க வொருப்படுவாரில்லை. திருவடி ஸமுத்ரம் கடக்க வொருப்பட்டாற்போலே ஒருப்பட்டுக்கொண்டு இழிய வேண்டும்படியாய்த்து இருப்பது. (இருந்து)

வாசகமான திருநாமங்களாலேயிறே அநுபவிப்பது. "திருநாமம் சொல்லுகைக்கு அதிகாரஸம்பத்தி வேண்டாவோ" என்று நஞ்ஜீயர் பட்டரைக் கேட்டருள; "யோக்யனாகில் இருந்தபடி சொல்லுகிறான்; அயோக்யனாகில் யோக்யதை ஸம்பாதிக்கவேண்டா" என்றருளிச் செய்தார். எங்ஙனே யென்ன;- "மேலுள்ள நன்மைகளைத் தரக்கடவதாக விச்வஸித்தவனுக்கு, கீழுள்ள விரோதிகளையும் போக்கமாட்டாதோ" என்று அருளிச்செய்தார்; "கங்கையாடப் போமவனுக்கு வேறொரு குழியிலே முழுகிப் போக வேணுமோ." மாத்ருகாதுகனுக்கும் கைநொந்தால் "அம்மே!" என்ன ப்ராப்தியுள்ளவோபாதி, பகவத் விஷயத்தில் விரோதித்தார்க்கும் திருநாமஞ்சொல்ல ப்ராப்தியுண்டு. திருநாமந்தான் எல்லா அதிகாரிகளுக்கும் வேணும். கர்மயோக நிஷ்டனுக்கும் பாபக்ஷயத்துக்குத் திருநாமம் வேணும்; ஜ்ஞாநயோக நிஷ்டனுக்கும் ஜ்ஞாநவைசித்யத்தைப் பண்ணிக்கொடுக்கும்; பக்தியோக நிஷ்டனுக்கும் பக்திவ்ருத்திக்கு வேணும்; ப்ரபந்நனுக்கும் தேஹயாத்ரைக்கு வேணும். "விரோதியைப் போக்கித் திருநாமஞ் சொல்ல வேணும்" என்னும் விளம்பம் பொறுதவனிறே இதுக்கு அதிகாரி. ***க்ருஷ்ணாநுஸ்மரணம் பரம்*** க்ருஷ்ணனுக்குத் தன்னை, தநுவாகஸ்மரிப்பான்-ப்ரகாரமாக ஸ்மரிப்பானென்றபடி. (பரம்) அவனில் மேற்பட்டாரொரு சேஷியுண்டாகிலிறே தனக்குப் ப்ராயச்சித்தம் பண்ணவேண்டுவது. (பேர்பாடி) ப்ரீதிபூர்வகமாகப் பாடுகை. *ஆர்வத்தால் பாடாதார்* என்னுமாப் போலே. (நாங்கள்) பாடி மடிகோலாதே, இதுதானே ப்ரயோஜநமாகவுடைய நாங்கள். "பாடி நெய்யுண்ணோம்" என்றவர்கள் பாட்டிறே. *இன்று வந்தித்தனையு மமுதுசெய்திடப் பெறில்* என்றிருக்குமவர்களிறே. என்னையுங் கொடுத்து என்னுடைமையுங்கொடுத்து என்கிறார்கள். (நம்பாவைக்குச் சாற்றி) நாட்டார்க்கு "நோன்பு" என்று ஒரு பேரையிட்டு. (நீராடினால்) விரஹதாபம் போகக் குளித்தால். (தீங்கின்றி நாடெல்லாம்) ***யத்ராஷ்டாக்ஷரஸம்ஸித்தோ மஹாபாகோ மஹீயதே - ந தத்ர ஸஞ்சரிஷ்யந்திவ்யாதிதுர்ப்பிக்ஷ தஸ்கரா:*** அவித்யாதி ஸகலதுரிதங்களும் போய். இவர்கள் தாங்களும் முதல்தன்னிலே "நாராயணனே" என்று துணிந்திறே இழிந்தது. (நாடெல்லாம்) இத்திரளிலே யுண்டாய்ப் போகிறதன்றே பகவத்ஸம்பந்தம்; அசல் தாக்குமிறே. தேவப்பிள்ளைக்கு "லோகஹிதார்த்தமாகக்காண் நீபோகிறது" என்று அருளிச்செய்தவார்த்தை. ஊரும் நாடுமுலகமும் தன்னைப் போலே யாக்கிக் கொண்டிறே யிருப்பது. தீதில்நன்னெறி காட்டி தீர்த்தகரராமின் திரிந்திறே. "கலியுங் கெடும்" என்னும்படியிறே. (தீங்கின்றி நாடெல்லாம்) ***ராமே ராஜ்யம் ப்ரசாஸதி*** என்கிற நாடு போலே. ***நகராணி ச ராஷ்ட்ராணி தநதாந்யயுதாநி ச*** தந்தாம்புண்ய பாபாநுகுணமாகவன்றிக்கே

பால்மாறிலிறே எழுந்திருக்கலாவது; ஆகையாலே, ஸ்தாவரப்ரதிஷ்டை போலே யிருந்து. (சீர்த்த முலை) விரலிட்டுச்சுற்றிப் பிடிக்க வொண்ணாது, இரண்டு கையாலும் அணைத்துக்கறக்க வேண்டும் படி கனத்திருக்கை. (பற்றிவாங்கக் குடம்நிறைக்கும்) வாங்குகை - வலிக்கையாய், பற்றிக் கறக்கக் குடம்நிறைக்கு மென்னுதல்; முலையைப்பற்றிக் கைவாங்க, தானே நின்று பால் சொரியு மென்னுதல்; இட்ட குடங்கள் வாங்க வாங்க நிறைக்குமென்னுதல். குடமிடாதாரிழக்கிறது பசுவின் குற்றமன்றே. இச்சையுடையார் ஈச்வரனைப்பற்றி க்ருதக்ருத்யராமாபோலே யாய்த்து இவையும்

(வள்ளல்) கீழே - பால்போரும் பெருமையைச் சொல்லிற்றாகில் இனி வள்ளல்தன மாவது என்னென்னில்; க்ருஷ்ணன்படி இவற்றுக்கு முண்டாயிருக்கை. ஆரேனும் இவன் கழுத்திலே ஓலைகட்டி "தூதுபோ" என்றால் போமாபோலெ யாய்த்து இவையும். சிறுப்ரஜை களுக்குங்கூடக் கட்டவுமடிக்கவுமாம்படி தன்னைக் கொடுத்துக்கொண்டு நிற்கை. (பெரும்பசுக்கள்) புல்லும் தண்ணீரும் தாரகமாக வளர்ந்தவையன்றிக்கே க்ருஷ்ணஸ்பர்சமே தாரகமாக வளர்ந்தவை யாகையாலே, ஸ்ரீஸத்ருஞ்ஜயனைப்போலே யாய்த்து இருப்பது. (நீங்காத செல்வம் நிறைந்து) அழிவில்லாத ஸம்பத்து நிரவதிகமாம்படி. சேதநருடைய புண்யபாபாநுரூபமாகப் படிவிடும்

பெருமாள் சென்ற நிலையாலே நாடுவாழ்ந்தாற்போலே (திங்கள் மும்மாரிபெய்து வறட்கேடு போலே வெள்ளக் கேடாக வொண்ணாதே. ஊறெண்ணெய் விட்டாப்போலே அபேக்ஷிதஸமயங்களிலே வர்ஷிக் கை. ஒன்பதுநாள் வெயிலும் ஒருநாள் மழையுமாவது காணும்.

(ஓங்குபெருஞ் செந்நெல்) குனிந்துநின்று முதலிட்டு மேலே நோக்கிப்பார்த்தால் ஆகா சத்தை வெளியடைப்பது காணும். ஆகாசத்திலே வரம்பில்லையே. திருவுலகளந்தருளினவனைப் போலே. (பெருஞ்செந்நெல்) சுற்றிலே பணைக்கை. *செய்கொள் செந்நெலுயர்* என்னுமாப் போலே. (ஊடுகயலுகள) வைரத்தூண்போலே நெல்லு நிற்கையாலே நேரே ஸஞ்சரிக்கபெறாது, ஒருக்கடித்து உலாவுமத்தனையாய்த்து. ஜலசரஸத்த்வங்களும், நீரிலும் நிழலிலும் கிடந்து வளர்ந்த செருக்காலே களித்து மேல்நோக்கிப் பாயாநிற்குமாய்த்து; *பள்ளச்செறுவில் கயலுகள* என்னு மாப்போலே. *சலங்கொண்டு மலர்சொரியும்* இத்யாதி. (பூங்குவளைப்போதில்) அழகிய குவளைப் பூவிலே. குவளைப்பூ அலர்ந்தபோதிலே என்று காலபரமாகவுமாம். (பொறிவண்டு) மதுபாநத் தாலே இளகிப்பதித்திறே வண்டிருப்பது. (கண்படுப்ப) அலர்கிற செவ்வியிலே மதுபாநம்பண்ண என்றிழிந்து, படுக்கை வாய்ப்பாலே மயங்கிக்கிடந்து, "நீயெழுப்பிற்றிலை, நீயெழுப்பிற்றிலை" என்று பேடையும் தானும் விடிவோறே "சீறுபாறு" என்னுமாய்த்து. வயலில் ஸம்ருத்தி சொல்லி, ஊரில் ஸம்ருத்தி சொல்லுகிறது (தேங்காதேபுக்கு) பால் வெள்ளந்தான், கறக்கப்புக்கவர்கள் அஞ்சி பிற்காலிக்கும் படியிறேயிருப்பது. திருவடி ஸமுத்ரதரணத்துக்கு அஞ்சாதே இழிந்தாற்போலே இழியவேணுமாய்த்து. முத்துக்கு முக்குமவர் கடலுக்கு அஞ்சாதாப்போலே. நனைத்தில்லம் சேறாக்குமிறே. (இருந்து) ஸ்தாவரப்ரதிஷ்டையாக. (சீர்த்தமுலை) பால் விம்மி இரண்டு கையாலும் பற்ற வேண்டும்படியிருக்கை. (பற்றிவாங்க) பற்றி வலிக்க. தொட்டுவிடக் குடங்களை நிறையா நிற்குமாய்த்து. பற்றிப்பற்றி வாங்கக் குடங்களை நிறைக்குமென்றுமாம்.

"பாபானாம் வா ஸுபானாம் வா வதார்ஹாணாம் ப்லவங்கம
கார்யம் கருணமார்யேண ந கச்சிந் நாபராத்யதி". யு.கா-116-44 ஸ்லோகம்.

ஸர்வேச்வரனடியாக வந்த ஸம்பத்தாகிலிறே அளவுபட்டிருப்பது; *பாபாநாம் வா சுபாநாம் வா* என்னுமவளடியாக வந்த ஸம்பத்தாகையாலே ஊற்றுடைத்தாயிருக்குமிறே இது. ஆகையாலே ''நீங்காத செல்வம்'' என்கிறது. 3

மூவாயிரப்படி:— (அவ) நாலாம்பாட்டு. உபயவிபூதியுக்தனான ஸர்வேச்வரன் இங்கே க்ருஷ்ணனாய் வந்து தன்னைத் தாழவிட்டு, பெண்கள்சொல்லிற்றுச் செய்யும்படிக்கீடாகத் தான் கையாளாய், அவர்களுடைய அபேக்ஷித ஸம்விதாநம் பண்ணிப்போருகிறபடி கண்டால், இதரதேவதைகளுக்குச் சொல்லவேண்டாவிறே. இவர்களும் அவனுமான சேர்த்தியிலே கிஞ்சித்கரித்து அத்தாலே ஸ்வருபலாபமாயிருக்குமிறே. ***த்ரவந்தி தைத்யா : ப்ரணமந்தி தேவதா:*** என்கிறபடியே பகவத்ஸமாச்ரயணம் பண்ணினார்க்குத்தேவதைகள் தாங்களே வந்து உபஸ்திதராகக்கடவதிறே. **''ஸ்வபுருஷம்''** இத்யாதி. இந்தச்லோகார்த்தத்தைத் திருமழிசைப்பிரானருளிச்செய்தார்; ''திறம்பேல்மின்'' இத்யாதி. ஆக, இப்படி பகவத்ஸமாச்ரயணம் பண்ணினாரை இதரதேவதைகள் அனுவர்த்திக்கக்கடவராகையாலே, வர்ஷதேவதையான பர்ஜந்யன் '' நாம் இச்சேர்த்தியிலே கிஞ்சித்கரித்து ஸ்வரூபம் பெறவேணும் '' என்று வந்து, '' நானிங்குத்தைக்குச் செய்யவேண்டுமடிமையை நியமிக்கவேணும்'' என்ன; செய்யக்கடவபடியை '' இன்னபடியும், இன்னபடியும் '' என்று கையோலை செய்து கொடுக்கிறார்கள்.

(வள்ளல்) கீழே பால் போரும்படி சொல்லிற்றாகில், இனி வள்ளல்தனமாவது கழுத்திலே ஓலை கட்டித் தூதுபோ என்னலாம்படியான க்ருஷ்ணனைப் போலே, சிறு பிள்ளைகளும் கழுத்தைக் கட்டலாம்படி தன்னைக் கொடுத்துக் கொடு நிற்கை. (பெரும்பசுக்கள்) ஸ்ரீசத்ருஞ்ஜயனைப் போலேயிருக்கை. புல்லாலே வளருகிறவை யன்றே. தீங்குழலோசை அசையிட்டிறே வளருவது. [கானகம்படி இத்யாதி] அவன் கணிசியாதே நடக்க, அவர்கள் கருதி ஆடுகிற கூத்தை மறந்தார்கள். நடைச்சக்ரவத்துப் பிடிக்கலாம்படியிறே நடப்பது. அவன் குழலூத இவர்கள் பாட்டுமறந்தார்கள். [சிறுவிரல்கள் தடவிப்பரிமாற] இவருக்குச் சிறுவிரலிலே கண்செல்லுகிறபடி. [செங்கண் கோட] துளைதோறும் கண்ணோடுகிறபடி. [செய்ய வாய் கொப்பளிப்ப] ஸௌகுமார்யத்தாலே திருப்பவளம் கொப்பளிப்ப [குறுவியர்ப்புருவம் கூடலிப்ப] வேர்த்துப் புருவம் வளைய. [கோவிந்தன் குழல்கொடுதினபோது] பசுக்கள் மேய்த்து அவற்றின் வயிறு நிறைந்த ஹர்ஷத்தாலே தான் குழலூதா நிற்குமாய்த்து.

(நீங்காத செல்வம் நிறைந்து) ***ந கச்சிந் நாபராத்யதி*** என்னுமவளடியாகவந்த ஸம்பத்தாகையாலே ஊற்றுமாறாத ஸம்பத்திறே ... ...

ஆறாயிரப்படி :— (அவ) நாலாம்பாட்டு. பெண்பிள்ளைகள், மார்கழிநீராடினால் வரும் ஸம்ருத்தியை மநோரதியாநிற்க, பர்ஜந்யனும், பகவத்ஸமாச்ரயணம் பண்ணுகிறவர்களுக்குச் சிறிது கிஞ்சித்காரம் பண்ணி நாமும் நம்முடைய ஸ்வரூபலாபம் பெறவேணும் என்று, "நான் இங்குத்தைக்குச் செய்யும்படியை நியமிக்கவேணும்'' என்ன; ''பெண்பிள்ளைகள் நோற்றபடியே! வர்ஷம் பெய்தபடியே! என்று எங்களை எல்லாரும் கொண்டாடும்படி வர்ஷிக்கவேணும்'', என்று அவன் செய்யுமடிமைகளைக் கையோலை செய்து கொடுக்கிறார்கள்.

ஆழிமழைக்கண்ணா வொன்றுநீகைகரவேல் *
ஆழியுட்புக்குமுகந்துகொடார்த்தேறி *
ஊழிமுதல்வனுருவம்போல் மெய்கறுத்துப் *
பாழியந்தோளுடைப் பற்பநாபன்கையில் *
ஆழிபோல்மின்னி வலம்புரிபோல்நின்றதிர்ந்து *
தாழாதேசார்ங்கமுதைத்த சரமழைபோல் *
வாழவுலகினிற்பெய்திடாய்* நாங்களும்
மார்கழிநீராடமகிழ்ந்தேலோரெம்பாவாய். (4)

வ்யா:— (ஆழிமழைக்கண்ணா) கம்பீரஸ்வபாவத்தையுடையவனுய் வர்ஷத்துக்குநிர்வாஹகனுனவனே. ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களை ப்ரஹ்மருத்ரர்தலையிலே பொகட்டு, ஸ்வரூபத்துக்குச்சேர்ந்த பாலநவிதியைத் தான் நடத்துமாபோலே, நாட்டாரைக் கட்டுவது விடுவதாகிய க்ரௌர்யவ்யாபாரத்தை யமாதிகள் தலையில் ஏறிட்டு, “நம்போபாதி ஜகத்தை ஈரக்கையாலே தடவி நோக்கவல்லன்” என்று ஈச்வரனாலே மதிக்கப்பட்டவனல்லையோ நீ. இத்தால்-நாட்டார்சிறுமை பாராதே உன் பெருமைக்கு ஈடாக வர்ஷி யென்கை. “ஆழிமழை” என்று-மண்டலவர்ஷமாக்கி, மண்டலவர்ஷத்துக்கு நிர்வாஹகனுனவனே யென்னவுமாம். ஸுக்ருதம் பண்ணினாரிருந்தவிடத்தே வர்ஷித்தும், பாபம் பண்ணினாரிருந்தவிடத்தே வர்ஷியாமையும் போருவ தொன்றுண்டிறே. எங்கள் பாக்யத்தையேநினைத்து புஜிக்கும் நாடாகையாலே நீ யங்ஙன் புதைத்துப் பார்க்கவொண்ணாது, * பாபாநாம் வா சுபாநாம் வா * என்கிற எங்கள் கோடியிலே யாகவேணும். நாட்டுக்கு இட்ட நினைவைக் கொண்டு படுக்கைப்பற்றிலே செல்லாதே கொள். இவனை யிங்ஙனே சொல்லுவானென்னென்னில்; இப்பெண்கள் பாலைகளாகையாலே யிவன்பேர் சொல்லவறியார்கள்; ஆகையாலே இவனதிகரித்த கார்யந்தன்னையிட்டே சொல்லுகிறார்கள்.

த்ரவந்தி தைத்யா:ப்ரணமந்தி தேவதா: என்கிறபடியே – பகவத்ஸமாச்ரயணம் பண்ணுவார்க்குத் தேவதைகள் வந்து குடநீர்வார்க்கக்கடவதிறே. “அவைதான், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை அநுவர்த்தியாது ஒழிவதென்? என்று கேளாய்” என்று ஆழ்வான். [ஸ்வபுருஷம்] ஓலக்கத்திலே சொல்லுகையன்றிக்கே தன் மனிசராய்த் தனக்குப் பரிவரானவர்களுக்கு. [அபிவீக்ஷ்ய] தன்னது நாலைந்து சிறுமுறி மறுக்கும்படி அவர்களுக்குத் தரம்செய்து கொடுத்து வைக்கும்படி. “மெய்யே அழைக்கிறான்” என்று தோற்றும்படி ஸாதரமாகப் பார்த்தான். [பாசஹஸ்தம்] அவன், முன்பு கொண்ட கோலம் குலையாதே நின்றபடி. [வததி யம: கில] நீங்களிப் படியே அவர்கள் முன்பு செல்லில் என் தலையும் இவ்விருப்பும் நிலைநில்லாது. [யம: கில] ஸர்வேச்வரன் அவன் என்று தோற்றும்படி கூறுகவிட்டவன். [தஸ்யகர்ண மூலே] ராஜதார ப்ராவண்ய நிஷேதமும் பிறரறியில் பொல்லாதே [பரிஹர மதுஸூதநப்ரபந்நாந்] ஆச்ரித விரோதிகளைக் கண்டால் தன்னைப்பேணாதே மேல்விழுமவன் பக்கலிலே ந்யஸ்தபரராயிருக்குமவர்களிறே. நான் அவன் கையிலே மதுபட்டது படாமேகிடிகோள். [ப்ரபுரஹமந்யந்ருணாம் ந வைஷ்ணவாநாம்] “நீயோப்ரபு” என்றிருந்தோம், உன்னை யொழியவும் சிலருண்டோ என்ன; “சோறும் தண்ணீரும் தாரகமென்றிருப்பார்க்கு நான் ப்ரபு, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்தான் எனக்கு ப்ரபுக்கள்” என்கிறான். *திறம்பேல்மின்கண்டீர்.* திறம்பவும் தானே கொடுத்து வைத்தான்போலே (திருவடிதன் நாமம் மறந்தும்) வகுத்தவனுடைய திருநாமத்தை

(ஒன்று நீ கைகரவேல்) உன்னுடைய ஔதார்யத்திலொன்றும் மாறுதபடி தோற்றவேணும். ''கை'' என்று கொடைகரக்கை-மாறுகை. சேதநனுடைய நன்மை தீமைகளைக் கணக்கிட்டுப் படிவைக்கும் குசாண்டுள்ள ஈச்வரகோஷ்டியைப் பார்த்து விஷமமாக வர்ஷியாதே, **''ந கச்சிந் நாபராத்யதி''** என்று-பாபமே பச்சையாக ரக்ஷிக்குமெங்கள் படியைப் பார்த்து எங்குமொக்க வர்ஷிக்கவேணும்.

(ஆழியுட்புக்கு) ஸகரர் கல்லின சிறுகுழியிலன்றிக்கே, ஸமுத்ரத்திலே போய்ப் புக வேணும். அதிலும் வாய் கரையிலே யாகவொண்ணுது, நடுவே சென்றிழிய வேணும். (முகந்து கொடு) இழிந்தால் மேற்பட்டஜலம் கொண்டுபோர வொண்ணுது, கடலை மணலே சேஷிக்கும்படி க்ரஹிக்கவேணும். (ஆர்த்து) இராமடம்ஊட்டுவாரைப்போலே முகம் தோற்றுமல்நின்று ரக்ஷிக்கு மீச்வரனைப்போலே யாகவொண்ணுது. அநசநத்திலே தீக்ஷித்த முதலிகளுடையத் திருவடிவரவாலே ஸத்தை பெற்று ஸம்ப்ரமித்தாற்போலே, நாடடைய உங்களுடைய த்வநிகேட்டு வாழும்படி மின்னி முழங்கி வில்லிட்டுக்கொண்டு பெரிய ஸம்ப்ரமத்தோடே வந்து தோற்றவேணும். (ஏறி) ஆகாசாவகாச மிடமடையும்படி உங்கள் வடிவைக்கொண்டு பாரிக்கவேணும்; *விண்ணீலமேலாப்பு விரித்தாற்போல்* என்றும், *மதயானைபோலெழுந்த மாமுகில்காள்* என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே.

மறக்கவுமாம். **பவ சரணம்** என்கிறதுவும் கழியுண்கிறது. (மறந்தும் புறந்தொழாமாந்தர்) தேவ தாந்தரஸ்பர்சமின்றிக்கே யிருக்குமவர்களை, பர்த்தாவோடு பார்யைக்குப் பொருத்தமில்லையாகிலும் ருசியுண்டானவன்று கூடலாம்; பர்த்ரந்தரஸம்ச்லேஷமுண்டானல் யோக்யதையுங் கெடுமிறே. [இறைஞ்சியும் சாதுவராய்ப் போதுமின்களென்ருன்] வணங்கி அநுகூலவேஷத்தோடே போருங் கோள். [நமனும் தன் தூதுவரைக் கூவிச் செவிக்கு] ''ஸ்வபுருஷம்'' என்றுப்போலேயும், ''கர்ண மூலே'' என்றுப் போலேயும். ''அவன்றமரெவ்வினையர்'' இத்யாதி, ''அரவணைமேல்பேரார்யற்காட் பட்டார் பேர்-ஆராயப்பட்டு அறியார்கண்டீர்'' ஒரு பாகவதன்பேரை ஒரு அபாகவதன் தரிப்பது, அவனையும் யமன் கோஷ்டியில் பட்டோலை பார்க்கப் பெருது. [மாறுசெய்த வாளரக்கன்] கண்டால் ''ஜிதம்'' என்று விழவிறேயடுப்பது. [வாளரக்கன் நாளுலப்ப] கொண்டவரமும் ஆயுஸ்ஸும் கூட முடிய. [அன்றித்யாதி] வரபல புஜபலங்களாலே பூண்கட்டினவூரை வரப்பொர இருக்கையன்றிக்கே, அவர்களிருந்த விடங்களிலே சென்று முடித்து. [வென்றிகொண்ட) சக்ரவர்த்திதிருமகனுரோடு ஒரு பேரிலே யிருப்பானபின்பு, இனி அவர் குற்றமுண்டாகில் பார்க்குமத்தனை யென்கிருர். ''வள்ளலேயுன் தமர்க்கென்றும் நமன்றமர் கள்ளர்போல்'' என்னும்படியிறே தேவதைகளஞ்சி வர்த்திக்கும்படி. ஆகையாலே பர்ஜந்யனும் ''நான் செய்யவேண்டு மடிமையென்?'' என்று கேட்க, அவனை நியமிக் கிருர்களா யிருக்கிறது.

வ்யா.— (ஆழிமழைக் கண்ணு) ''ஆழி'' என்று-ஸமுத்ரமாய், அத்தால் நினைக்கிறது-காம்பீர் யத்தையும் இடமுடைமையையுமாய், ஸர்வேச்வரன் தன் கார்யஞ்செய்கைக்கு அளவுடையவனிவ னென்று திருவுள்ளத்திலே தோற்றி நியமிக்கும்படி பிறந்தவனன்றோ நீ. ***ஸமுத்ரஇவ காம்பீர்யே*** என்னக்கடவதிறே. ''ஆழி'' என்று - வட்டமாய், அத்தால் நினைக்கிறது-மண்டலத்தையாய், ஒரோ விடங்களிலே சுழித்து வர்ஷிக்கையும் மண்டல வர்ஷத்துக்கு நிர்வாஹகனுனவனென்றுமாம். (ஆழிமழைக் கண்ணு) மழைக்கு த்ருஷ்டியாய் நிர்வஹிக்குமவனுகையாலே ''மழைக்கண்ணன்'' என்று-அதிகரித்தகார்யத்தையிட்டுச் சொல்கிருர்களென்றுமாம். ''இன்னது பிடித்தான்'' என்னுமாப் போலே. இவர்கள்தான் ஆரேனையுமழைக்கிலும் ''கண்ணு'' என்றுழிய அழையார்கள் க்ருஷ்ண ஞேட்டை வாஸநையாலே ***பீஷாஸ்மாத் வாத: பவதே*** ''நெற்றிப்பெற்ற கண்ணன்'' என்று

(ஊழிமுதல்வன் உருவம்போல் மெய்கறுத்து) ஜகத்காரணபூதனானவனுடைய வடிவுபோலே யிருக்கவேணும். இந்நிர்த்தேசத்துக்குக் கருத்தென்னென்னில்; நெடுநாள் தன்பக்கலிலே ஸம்ஹ்ருத மாய்க்கிடந்த ஜகத்தை யுண்டாக்குவதாக ஸங்கல்பித்தவாறே, பண்டுபோலன்றிக்கே கருவடைந்த பயிர் போலே நிறத்திலே வருவதொரு வேறுபாடுண்டு; அத்தை நினைக்கிறார்கள். காலோபலக்ஷித ஸகல பதார்த்தங்களையு முண்டாக்கினவனுடைய வடிவு உங்களுக்கு உண்டாகவேணும். (மெய் கறுத்து) அகவாயில் நீர்மை உங்களாலுண்டாக்க வொண்ணாதிறே. வர்ஷித்தால் அநந்தரம் வெளுத்துப் போமவையிறே இவை.

(பாழி அம்தோள்) *பாஹுச்சாயாமவஷ்டப்தோ யஸ்ய லோகோ மஹாத்மந:* என்கிற படியே-உபயவிபூதியு மொதுங்கினாலும் ஒதுங்கின ரக்ஷ்யவர்க்கமளவுபட்டு, ரக்ஷகனுடைய காவல் துடிப்பே மிக்கிருக்கை. (பாழி) வலியுடையதோள் என்னுதல்; இடமுடைய தோளென்னுதல். (அம்தோள்) அழகியதோள். அங்ஙனன்றிக்கே குழைச்சரக்கேயாகிலும் விடவொண்ணாத போக்

தேவதைகள் அநுவர்த்திப்பதாகச் சொல்லப்படுகிற ஸர்வேச்வரன் அவதரித்து, நோன்புக்குச் சொல் லிற்றுச்செய்யக் கடவனை பின்பு பர்ஜந்யன் கிஞ்சித்கரித்து ஸத்தைபெறக்கடவனிறே. ஈச்வரன் பக்கல் கிஞ்சித்கரித்தவர்களுக்கு பலஸித்தியிவர்களாலேயானால், இங்கு கிஞ்சித்கரித்தவர்களுக்குச் சொல்லவேண்டாவிறே, "ஆழி" என்று-கடலாய், "ஸமுத்ர இவ காம்பீர்யே" என்கிறபடியே கம்பீர ஸ்வபாவனாய் வர்ஷத்துக்கு நிர்வாஹகனானவனே. பிராட்டி, "ப்லவங்கம" என்னுமாப்போலே. ஈச்வரன், ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களை ப்ரஹ்மருத்ரர்கள் தலையிலே வைத்துத் தான் பாலநத்திலே அதி கரித்தாப்போலே, "தஹ, பச" என்னும் காரியத்தை யமாதிகள் தலையிலே வைத்து, ப்ரக்ருத்யா உன் னுடைய நீர்மையைக் கண்டு எல்லாரையும் குளிரநோக்கும் கார்யத்திலே அவனாலே நியமிக்கப்பட்ட வனல்லையோ.

(ஒன்று நீ கைகரவேல்) அர்த்திகள். கொடுக்குமவனை "கைபெரியன்" என்று சொல்லுகை யாலே, உன்கொடையில் ஒன்றும் வஞ்சியாதொழிய வேணும். புண்ணியம் பண்ணினாரிருந்த விடத்தே வர்ஷிக்கவும், பாபம்பண்ணினாரிருந்தவிடத்தே வர்ஷியாதொழியவுமன்றோ ஈச்வரன் எங்களை நியமித்து விட்டதென்ன; ஈச்வரன் அதிகரித்த கார்யத்திலே அன்றோ புதைத்துவிடுவது, நல்லாரைக் கைக்கொண்டு தீயாரைக் கழித்துமிருக்கும் ராமகோஷ்டியில் பழக்கத்தைவிட்டு, 'மித்ரமௌபயிகம் கர்த்தும்' "தேந மைத்ரீ பவது" "பாபாநாம் வா சுபாநாம் வா"என்று நசையற்ற ராக்ஷஸிகளுக்கும் ஹிதஞ்சொல்ல அதிகரித்த எங்கள் கோஷ்டியில் பரிமாறுமாப்போலே பரிமாறவேணும். கை கரக் கையாவது - கொடை மாறுகை.

(ஆழியுட்புக்கு) கண்டஜலாசயங்களிலும் ஒண்ணாது, ஸகரர் கல்லினகுழியிலும் ஒண்ணாது மஹார்ணவத்திலேபுக்கு. அதிலும் வாய்கரையிலும் ஒண்ணாது, உள்ளே புகவேணும். (முகந்துகொடு) அங்குத்தைநீரை மணற்பற்றோடே வாங்கி. 'இலங்கொலிநீர்ப் பெரும்பௌவம் மண்டியுண்ட' என்கிற படியே-மேலெழ வொண்ணாது, அடிமண் அடியோடே தட்டப் பருகி. (ஆர்த்து) நாட்டார்விடாயும் எங்கள் விடாயும் கெடும்படி மின்னி முழங்கி வில்லிட்டுத் துளித்துக்கொடு வரவேணும். அநசநத்தில் தீக்ஷித்த முதலிகள் தளிர்க்கும்படி, திருவடி, பிராட்டியைக்கண்ட ஹர்ஷத்தாலே சப்தித்துக் கொண்டு வந்தாற்போலேயும், *ஏகமேகஸ்வந:க்ருஷ்ண:* என்று-க்ருஷ்ணன் முழங்கின வார்த்தைகேட்டு நாங்கள் தரிக்குமாப்போலேயும், நாடு தளிர்க்கும்படியாக. (ஏறி) ஈச்வரனைப் போலே

யதை மிக்கிருக்கை. ரக்ஷகமுமாய் அதுதானே போக்யமுமா யிருக்கை. (பாழி அம்தோளுடைப் பற்பநாபன்) பிள்ளைகளைத் தொட்டிலிலே வளர்த்திப் புறப்பாயிட்டுப் பூரித்து ஆயுதங்கொண்டு நோக்கியிருப்பாரைப் போலே, திருநாபீகமலத்திலே வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டிக்குக் காரணபூதனை ப்ரஹ்மாவைப் பெற்றுவைத்துத் திருத்தோள்களாலே காத்துக் கொண்டிருக்கிறவன். (பற்பநாபன் கையிலாழிபோல்மின்னி) ஸ்ருஷ்டிக்கு முதலான ப்ரஹ்மாவை ஸ்ருஷ்டித்த திருநாபீகமலத்தையுடைய ஸர்வேச்வரன் கையில் திருவாழியோபாதி மின்னவேணும். இந்நிர்ப்பந்தத்துக்குக் கருத்தென்னென்னில்; *புத்ரஸ்தே ஜாத:* என்றால் அத்தால்வந்தஹர்ஷம் விஞ்சியிருக்கச்செய்தேயும் காம்பீர்யத்தாலே அது தோற்றாதிருப்பர்கள். அவ்வவர்க்குரிய அகம்படியரானவர்கள், அந்தப்ரீதிக்குப் போக்குவிட்டு நெய்யாடல் போற்றிக்கொண்டு திரியுமாப்போலே, ப்ரதமஜனை ப்ரஹ்மா வுண்டானபின்பு ஸர்வேச்வரனுக்குப் பிறந்த ஹர்ஷத்துக்குப் போக்குவிட்டுக் கொண்டாடினான் திருவாழியாழ்வான்; ஆகையாலே அவனையொப்பாகச் சொல்லுகிறது.

(வலம்புரிபோல் நின்றதிர்ந்து) பாரதஸமரத்தில் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்வநிபோலே யிருக்கவேணும். ***ஸகோஷோ தார்த்தராஷ்ட்ராணாம் ஹ்ருதயாநி வ்யதாரயத்*** என்கிறபடியே அநுகூலர் வாழவும்

முகந்தோற்றாதே நின்று கார்யஞ்செய்யவொண்ணாது, *விண்ணீலமேலாப்பு விரித்தாற்போல்* என்கிறபடியே ஆகாசாவகாச மெல்லாம் வெளியடையும்படி உங்கள் வடிவைப் பாரித்துக் காட்டவேணும். *காட்டேல்மின் நும்முரு* என்றும், *காணுந்தோறும் தொலைவன் நான்* என்றும்-இவற்றினுடைய த்வநியும் வடிவும் பாதகமாவது அநபேக்ஷிதசையிலிறே. (ஏறி) ***விச்ரம்ய விச்ரம்ய புந:*** ட்ரயாந்தி* என்னுமாப்போலே-கர்ப்பிணிகள் சுரமேறுமாப் போலே மெள்ளமெள்ள ஏறி.

(ஊழிமுதல்வ னுருவம்போல்) காலோபலக்ஷித ஸகல பதார்த்தங்களுக்கும் நிர்வாஹகனாய், ஸ்ருஷ்ட்யுந்முகனான ஸர்வேச்வரனுடைய திருமேனிபோலே. அதாவது-இவர்கள் புண்யபாபாநுகுணமாக வன்றிக்கே, தன்னுடைய கேவல க்ருபையாலே இவற்றுக்கு உபகரணங்களைக் கொடுத்து, 'நாமும் இவர்களுமாய்க் கலக்கவேணும்' என்று திருவுள்ளத்திலே நினைக்கையாலே தன்பேறாக இவற்றை யுண்டாக்கும்போது அவன்திருநிறம் புகர்பெற்றிருக்குமாய்த்து. - ஸ்ருஷ்டியில் ***யௌகபத்யம் அநுக்ரஹகார்யம்*** என்றிறே ஆழ்வார்கள் ஈடுபட்டு, *முந்நீர் ஞாலம் படைத்த* என்றும் பாமருமூவுலகம் படைத்த* என்றும் குணமாகக் கொண்டாடிற்று. (ஊழிமுதல்வன்) 'ஸகலபதார்த்தங்களையு முண்டாக்க வேணும்' என்று திருவுள்ளத்திலே நினைக்கையாலே கருவடைந்த பயிர்போலே திருமேனியுங் கறுத்திருக்கும்; அப்படியே யிருக்கவேணும் உன்னுடையநிறமும். (உருவம் போல் மெய்கறுத்து) அவனகவாயில் தண்ணளி இதுக்குத் தேடவொண்ணாதே. இதினுடைய அகவாயும் நீரன்றோவென்னில்; அவன் நீர்மையைப் பார்த்தால், இது நெருப்பு என்னலாம்படியன்றோவிருப்பது.' (உருவம்போல்) நாச்சியார்முழி முழிக்க ஒண்ணாதாப்போலே, அவனுடைய அகவாயில் நீர்மையை உங்களாலுண்டாக்கப் போகாதிறே. தன்நோயாசையாலே அவ்வடிக்குப் போலிகண்டு தரிக்கப்பார்க்கிறார்களிறே. ஸர்வேச்வரனுடைய வ்யாவ்ருத்தி யறியச்செய்தேயும், அன்னலும்துன்னலும் நீரும் நெருப்புமான வித்தை "ஒக்கும்அம்மானுருவம்" என்றார்களிறே. ஆற்றாமையிருந்தபடி. உள்ளங் குழைந்து தோல்புரையே போகையன்றிக்கே அகவாய் சிதிலமாய். [நாள்நாளும்] நாள்தோறும். [தொக்கமேகப் பல்குழாங்கள்] திரண்டமேகங்களினுடைய பலதிரள்களைக் காணக்காண சோகியா நிற்பன். [தக்கவைவர்] உன்னைக்கடகாகவிட்டு, மார்பிலே அம்பேற்கப்பார்ப்பார் விரோதியோ

பொலிக, பொலிக, பொலிக - என்று 3 தடவை கூவித் தான் நம்மாழ்வார் எம்பெருமானார் இன்று காவியம் செய்தார் "பவம் வந்தது ஞாலம் வாழியர்" ....

ப்ரதிகூலர் முடியவும் ஆகவேணும். (நின்றதிர்ந்து) அதுபோலே யொருக்கால் முழங்கிவிட வொண்ணாது, மாறாதே நின்று அதிரவேணும். (தாழாதே) நோன்பிலே நின்று உபக்ரமித்து உப வாஸக்ருசைகளாயிருந்த எங்கள் வடிவிருந்தபடி கண்டாயிறே; அத்தனை காலவிளம்பத்தோடே யாக வொண்ணாது. ஆர்த்திக்கு முற்பாடனாய் ரக்ஷிக்கு மீச்வரனைப்போலே யாகவேணும். தேவமாத்ருகம் போலன்றிக்கே, பகவத்ஸமாச்ரயணம் நதீமாத்ருகம்போலே சரதமென்கை. (சார்ங்கமுதைத்த சர மழைபோல்) இரைபெறாத பாம்புபோலே, முன்பு விஷயமில்லாமையாலே அடங்கியிருந்த ஸ்ரீசார்ங்கம், சக்ரவர்த்திதிருமகன் கடைக்கணித்தவாறே நூறாயிரம் சரவ்ருஷ்டியைத் தானே பண்ணிற்று. எய்வண்ணவெஞ்சிலையிறே. உடையவன் அம்பு பொறுக்கியிடுகை. (சார்ங்கமுதைத்த) அகம்படியார் கிளர்ந்தால் அரசனாலு மடக்கப்போகாதிறே; அதுபோலே, பெருமாள் கடைக்கணித்த பின்பு பெருமாளாலும் விலக்கவொண்ணாதாயிருக்கை. ***அவஷ்டப்ய மஹத்தநு:*** என்னக்கடவதிறே. (சரமழை) ***சரவர்ஷம் வவர்ஷஹ*** என்கிறபடியே.

போக்கலாவது; நூற்றுவராய் அளவுபடிலோ உதவலாவது, இத்தனை திரளுண்டானால் உதவலாகாதோ. [ஈரைம்பதின்மர்தாள்சாய] நூற்றுவர் காலறும்படி ப்ரவேசித்த இம்மேகத்திலே ஒருமயிர் மாநத்துக்கு வாட்டம் வரிலாகாதோ. [புக்க] பீஷ்மாதிகள் சரவர்ஷத்தாலே நூக்க மதியாதே தேரை நடத்தினபடி. [நல்தேர்தனிப்பாகா] ரதியைக்காண்கிறிலர். வாராய்! அத்தேரை இம்மேகத்திர ளிலே திரியவிட்டாலாகாதோ. [இதுவோ பொருத்தமே] அவர்களுக்குக்காரியஞ் செய்தபடியும் இதுவோ. ரிஷிகளுக்குக் கைக்கூலி கொடுத்தெழுதுவித்துக்கொண்ட வித்தனையாகாதே.

(பாழி) இடமுடைமை யென்னுதல்; வலி யென்னுதல். ***பாஹுச்சாயாமவஷ்டப்தோ யஸ்ய லோகோ மஹாத்மந:*** ரக்ஷ்யவர்க்கமடையத் தோள்நிழலிலே யொதுங்கினாலும், ஆள்சுருங்கி நிழல் பெருத்திருக்கை. (அம்தோள்) நோக்காதே படுகுலையடிக்கிலும் விடப்போகாததோள். உழுதுபால் ரக்ஷகமானது தானே போக்யமுமாயிருக்கை. சுந்தரத்தோளுடையானிறே. (பற்பநாபன்) *கொப்பூழி லெழுகமலப் பூவழகர்* என்றுதான் தோற்றிருக்கும் துறை. "பற்பநாபா! ஓ!" என்று நம்மாழ்வாரைக் கூப்பிடப்பண்ணிற்றிறே. (பற்பநாபன் கையிலாழிபோல் மின்னி) ***புத்ரஸ்தேஜாத:*** என்று பிதா வானவன் அளவுடைமையாலே பேசாதிருந்தாலும் உரியவடியார் பக்கலிலேயிறே உகப்புக்காண லாவது. "அங்கைத்தலத்திடை யாழிகொண்டான்" என்று-வெறும்புறத்திலே ஆலத்திவழிக்க வேண் டும்படியான அழகிய கையிலே பிடித்த திருவாழிபோலே மின்னி. "ஆழியோடும்" என்று வெளிச் செறிப்பிக்கைக்கும் மதிகெடுக்கைக்கும் பரிகரமதுவேயிறே.

(வலம்புரிபோல்) "சுடராழியும் பல்லாண்டு" என்ன "அப்பாஞ்சசன்னியமும் பல்லாண்டு" என்னுமவர்களிறே. *பூங்கொள் திருமுகத்து மடுத்தூதிய சங்கொலியும்* என்று செவிமடுத்துக் கிடக்குமதிறே. *உண்பது சொல்லில்* *பொதுவாகவுண்பதனை* என்றுதான் சீறுபாறென்னுமவர் களிறே. (நின்றதிர்ந்து) பாரதஸமரத்தில் போலே ஒருக்கால் அதிர்ந்துவிட வொண்ணாது, ***ஹ்ருதயாநி வ்யதாரயத்*** என்று எதிரிகள்நெஞ்சு பிளக்கும்படி சப்திக்க ஒண்ணாது, நாங்கள் வாழும்படி நின்று முழங்கவேணும். (ஆழிபோல் மின்னி வலம்புரிபோல் நின்றதிர்ந்து) இவளுடைய ஸ்த்ரீத்வத்துக்கு முலைகள்போலேயிறே, அவனுடைய பும்ஸ்த்வத்துக்கு திவ்யாயுதங்கள். (தாழாதே) தந்தாமை ஆச்ரயித்தார் நோவுபட ஆறியிருக்கும் தேவதாந்தரங்களைப் போலன்றிக்கே *மித்ரபாவமேயமையும், விளம்பம்பொறேன்* என்ற சக்ரவர்த்தி திருமகனைப் போலேயாகவேணும். தேவதாந்தரபஜநம்

(வாழ உலகினிற் பெய்திடாய்) த்ருஷ்டாந்தமான சரவர்ஷத்தில் ராக்ஷஸஜாதியடங்க முடிந்தது. அங்ஙனெண்ணாது, அநுகூலப்ரதிகூலவிபாகமன்றிக்கே லோகமாக வாழவேணும். அழகிது, ஈச்வராஜ்ஞையாலே நான் முன்பே அதிகரித்ததொரு கார்யமன்றோ, இங்குத்தைக்கு நான் கிஞ்சித் கரித்தவனும்படி யென்னென்ன, (நாங்களும் மார்கழிநீராட) நாங்கள் காலத்திலேபோய் மார்கழி நீராடக்கடவோம். அதுவும் முன்பே ஊராக நிச்சயித்த தொன்றன்றோ, இப்போது வந்த தன் னேற்ற மென்னென்ன (மகிழ்ந்து) நாங்களும் நோன்பு நோற்றோமாய், அந்த நோன்புக்கு பலமான வர்ஷமுண்டாய்த்ததாய், க்ருஷ்ணனோட்டை ஸம்ச்லேஷத்தாலே மகிழ்ந்து நீராடக்கடவோம். (மகிழ்ந்து) ஊரார்க்கு மார்கழி நீராடுகைக்கு மேலே ப்ரீதிபூர்வகமாகக் குளிக்க வேண்டுவதொரு நிர்ப்பந்தமில்லையே. உனக்கு ப்ரியகரமாக க்ருஷ்ணனும் நாங்களும் மகிழ்ந்து குளிக்கிறோம் என்கிறார்கள். ... ...

மூவாயிரப்படி:– (அவ) ஐந்தாம்பாட்டு.—பெண்பிள்ளைகளிலே யொருத்தி "நாம் இப்படியே கநக்கப்பாரித்துக் கொண்டு இழியா நின்றோம். நமக்குத்தான் இது தலைக்கட்டுகைக்கு விச்வாஸமென்? அநாதிகால ஸஞ்சிதமான கர்மங்கள் இதுக்கு விரோதத்தைப் பண்ணாதோ?, ச்ரேயாம்ஸி பஹு விக்நாநி யன்றோ" என்று ப்ரச்நம்பண்ண, அவர்களிலே வேதாந்தஜ்ஞாநமுடையாளொருத்தி, "நாம்

பண்ணினாரைப் போலன்றிக்கே, பகவத்ஸமாச்ரயணம் பண்ணினாரைப்போல பெறவேணும். கர்மாநு குணமாகவரும் பலத்துக்கிறே, தேவமாத்ருகம்போலே விளம்பமுள்ளது, பகவத் ஸமாச்ரயணம் நதீ மாத்ருகம்போலே சரதமுமாய்த்தாழ்ப்பதுஞ் செய்யாதொழியுமிறே. (சார்ங்கமுதைத்த) இரைபெறாத பாம்புபோலே, இலக்குக் காணாமையாலே பேசாதே கிடக்கும் ஸ்ரீசார்ங்கம், பெருமாள் கடாக்ஷம் பெற்ற வாறே தானே சரவ்ருஷ்டியைப் பண்ணாநிற்கும்; அவர் கடைக்கணித்து விட்டால், பின்னை அவராலும் மீட்கப்போகாது. அகம்படியர் கோபித்தால் பின்னை அரசனாலும் மீட்கப்போகாதிறே. *அவஷ்டப்ய மஹத்தநு:* பெருமாளால் அமைக்கப்போகாமை பற்றிக்கொண்டு நின்றாரத்தனை. *சார்ங்கமென்னும் வில்லாண்டான்* என்னக்கடவதிறே. (சரமழைபோல்) *சரவர்ஷம் வவர்ஷ ஹ*

(வாழ) சரம்போலே முடிக்கவொண்ணாது. அங்கு எதிரிகளான ராக்ஷஸர்மேல் விட்டாப்போலே யன்றிக்கே, ஜகத்தடைய வாழவேணும். ஈச்வரனாலே வர்ஷார்த்தமாக நியமிக்கப்பட்ட எனக்கு அடைத்த பணியன்றோ நடத்துகிறது, நீங்களிப்போது இரக்கிறதென் என்ன (நாங்களும் மார்கழி நீராட) என்கிறார்கள். உங்களையும் பண்டு ஊரார் நியமிக்க, அதுவும் நீங்கள் அதிகரித்த கார்ய மன்றோ என்றான் (நாங்களும் மகிழ்ந்து-மார்கழிநீராட) என்கிறார்கள். நாங்களும் க்ருஷ்ணனும் சேரக் குளிக்கை உனக்குக் கிடைப்பதொன்றோ; நாங்கள் உன்வடிவைக்கண்டு த்வநியைக்கேட்டு எங்களு டைய தாபத்தையாற்றி ப்ரீதைகளாய்க் கொண்டு மார்கழி நீராடுகிறோம். இவர்களை யுகப்பிக்கை யிறே இவனுக்கு ஸ்வரூபம். *ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி* யிலேயிறே அந்வயம். *என்னுயிர்க்கது காலன்* என்னவண்டாவே, க்ருஷ்ணன்கூட நீராடுகையாலே. ... ...

ஆறாயிரப்படி:– (அவ) ஐந்தாம்பாட்டு.—முதற்பாட்டில் 'நாராயணனே' என்று—உபய விபூதி யோகத்தைச் சொல்லிற்று, அநந்தரம், "பாற்கடலிற் பையத்துயின்ற பரமன்" என்று - அவதாரார்த்தமாகத் திருப்பாற்கடலில் கண்வளர்ந்த படியைச் சொல்லிற்று; அநந்தரம், இந்த்ரன் குறைதீர ஸ்ரீவாமநனாய் வந்தவதரித்து ஒருநாடாக வாசிவையாதே திருவடிகளைக் கொண்டு தீண்டின

நம்முடைய விரோதிகளைப் போக்கிக்கொண்டுவந்து இதிலே யிழிகையென்று ஒரு பொருளில்லை; நமக் கடைத்த பகவதநுபவத்தைப் பண்ணா நின்றால், சேர்ப்பால் போகரூபமாகப் பருகுமவனுக்குத் தன்ன டையே பித்தம் போமாப்போலே, இவை தன்னடையே விட்டோடிப்போம்; ஆனபின்பு, இனி அயோக் யதையைப் பார்த்து அகலவேண்டா'' என்கிறாள். மாயனை மன்னுவடமதுரைமைந்தனைத் தூய பெருநீர் யமுனைத் துறைவனை ஆயர் குலத்தினிற்றோன்றி மணிவிளக்கைத் தாயைக்குடல் விளக்கஞ் செய்த தாமோதரனைச் செப்பு, போயபிழையும் புகுதருவான் நின்றனவும் தீயினிற்றூசாகும் என்கிறார்கள்.

மாயனை மன்னுவட மதுரை மைந்தனைத் *
தூயபெருநீர் யமுனைத் துறைவனை *
ஆயர்குலத்தினிற்றோன்றுமணிவிளக்கைத் *
தாயைக் குடல்விளக்கஞ் செய்த தாமோதரனைத் *
தூயோமாய் வந்துநாம் தூமலர் தூவித்தொழுது *
வாயினாற்பாடி மனத்தினாற் சிந்திக்கப் *
போயபிழையும் புகுதருவானின்றனவும் *
தீயினிற்றூ சாகுஞ்செப்பேலோ ரெம்பாவாய். * (5)

படியைச் சொல்லிற்று; அநந்தரம் யோக்யராய் ஆசாரப்ரதாநரான வசிஷ்டாதிகள் நியமிக்கும்படி சக்ரவர்த்திதிருமகனாய் வந்தவதரித்து வாசிவைத்து உடம்பு கொடுத்தபடி சொல்லிற்று; இப்பாட்டில்- வரையாதே எல்லார்க்கும் கட்டவுமடிக்கவுமாம்படி க்ருஷ்ணனாய் வந்தவதரித்து. ஒரு ஊருக்காகத் தன்னை முற்றூட்டாகக் கொடுத்தபடி சொல்லுகிறது. நோற்கின்ற பெண்களிலே ஒருத்தி, ''நாமநுப விக்க இழியகலப்படா நின்றோம்; **ச்ரேயாம்ஸி பஹுவிக்நாநி** என்று-பெரியவர்களுக்கும் ச்ரேயஸ் ஸுக்கு விக்நமுண்டாமென்று சொல்லிற்று. பெருமாள் திருவபிஷேகத்துக்கு சம்பராந்தகனை தசரதன் பாரிக்கிறான்; ராஜர்ஷியை ப்ரஹ்மர்ஷியாக்கின வசிஷ்டன் முஹூர்த்தவிதாநம் பண்ணு கிறான்; **ராமோ விக்ரஹவாந் தர்ம:** என்று— பாக்யாதிகரான பெருமாள் முடிசூடுகிறார்; **ஸஹ பத்ந்யா விசாலாக்ஷ்யா நாராயண முபாகமத்** என்று-பெருமாள் பிராட்டியோடே கூடப் பெரிய பெருமாளை ஆச்ரயிக்கிறது; **இச்சாம:** என்று நாடடங்க அபிஷேக மங்களத்தை ப்ரார்த்தித்து இதுக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறது; இப்படியிருக்க இதுக்குமன்றோவிக்நம் வந்தது; நாம்அநாதி காலம் பண்ணின பாபங்கிடக்க இது கூடுமோ?'' என்று கேட்க: நாம் அவனுடைய அநுபவத்திலே யிழியவே உத்தரபூர்வாகங்களுக்கு அச்லேஷவிநாச முண்டென்று பரிஹரிக்கிறார்கள். ஈச்வரன், தான் ஸங்கல்பித்தது குலைந்தாலும், ததீயர் ஸங்கல்பித்தது தன்னை அழியமாறியும் தலைக்கட்டிக் கொடுக்கும்; இவர்தாமும் முடிதவிர்ந்தது மஹாராஜர்க்கும் ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானுக்கும் முடிசூட்டுகைக் கிறே. அர்ஜுநன் ''ஜயத்ரதனை அஸ்தமிக்கைக்கு முன்னே கொல்லக் கடவேன்'' என்று ஸங் கல்பிக்க, ''ஆயுதமெடேன்'' என்றவன் ஆயுதமெடுத்தும், பொய் சொல்லியும், பகலையிரவாக்கியும் அர்ஜுநன் ஸங்கல்பத்தையிறே தலைக்கட்டிக் கொடுத்தது. ''பற்றப்புகுகிற விஷயத்தினுடைய நன்மை ஏது, பற்றப்புகுகிற நாம் எவ்வளவிலோம், பற்றுகையாவதுதான் ஏது'' என்று அயோக் யதாநுஸந்தாநம் பண்ண, நோவுமிக்கதனையும் நாலைந்து குடிநீரெழக் குடிக்குமாப்போலே நாம்

வ்யா.—(மாயனை) பரமபதத்திலே அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய்க் கொண்டு தன் ஐச்வர்ய வ்யாவ்ருத்தி தோற்ற விருக்குமிருப்பை நினைத்து, அது தான் வாசாமகோசரமாயிருக்கையாலே "மாயன்" என்கிறது. க்ருஷ்ணாவதாரத்தில் நீர்மை தங்களுக்கு நிலமல்லாமையாலே பரமபதத்திலே யநுபவிக்கக்கோலி, அதுதானும் நிலமல்லாமையாலே "எத்திறம்" என்கிறார்கள். (மாயனை) ஒருருக்குத் தன்னைக்கொடுத்த நீர்மையிறேயிது; ஒரு நாட்டுக்காகத் தன்னைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிற நீர்மையாகையாலே ஏற்றமுண்டே அங்குத்தைக்கு. அன்றிக்கே, ***ஜாதோஸி தேவதேவேச சங்க சக்ரகதாதர*** என்கிறபடியே நித்யஸூரிகளுக்கும் நேர் நின்று பார்க்கவொண்ணாத நிரங்குசைச்வர்யத்தை யுடையவன்கிடீர் அவதரித்தானென்று அவதார ஸௌலப்யத்தையநுஸந்தித்து, அந்த ஆச்சர்யத்தைச் சொல்லுவதற்கு முன்னே ஆழங்கால்பட்டு, "எத்திறம்!" என்கிறார்களாகவுமாம். [ஜாதோஸி] தேவகிவயிற்றில் பன்னிரண்டுமாஸம் குடியிருந்து பிறந்த பிள்ளைத்தனத்தில் குறைவறப் பிறந்தவனுக்கும் இல்லை செய்யவொண்ணாதபடி மூதலித்துக்கொடுக்கலாயிருக்கை. [தேவதேவேச] இப்படியிருக்கிறவ னாரென்னில்; ஒருகாலத்திலும் கர்மஸ்பர்சமில்லாத நித்யஸூரிபரிஷந்நிர்வாஹகனான அயர்வறுமமரர்களதிபதி யென்கை. அதறிந்தபடி யென்னென்னில் ***சங்க சக்ர கதாதர*** ***தமஸ: பரமோதாதா சங்க சக்ரகதாதர:*** என்று பரமபதநிலயமுமாய் ஸூரிநிர்வாஹகமுமான வஸ்துவுக்கு அஸாதாரணசிஹ்நமான ஆழ்வார்களோடே யவதரிக்கையாலே.

(மன்னுவடமதுரை) பகவத்ஸம்பந்தம் மாறாத தேசம். முன்பு ஸித்தாச்ரமமாய், ஸ்ரீவாமநன் நெடுங்காலம் தபஸ்ஸுபண்ணி, சத்ருக்நாழ்வான் வன்னியமறுத்துப் படைவீடு செய்து, ஸர்வேச்வரன் எப்போதும் இப்படி யவதரித்துப் போருவதொருதேசம். (வடமதுரை) ***மதுரா நாம நகரீ புண்யா**

திருநாமஸங்கீர்த்தநத்திலே அதிகரிக்கவே இதுக்கு விரோதிகர்மங்களடைய நசிக்குமென்கிறார்கள். மாயனைத் தாமோதரனைச் செப்பு, குடிக்கிற குடிநீர்களிவை.

வ்யா. — (மாயனை) ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகனாய், நிரதிசயாநந்த பரிபூர்ணனாய், உபய விபூதியுக்தனாய், ச்ரிய:பதியாய், ஏகார்ணவம் போலே நித்யவிபூதியிலிருக்கு மிருப்பைச் சொல்லுகிறது. ***யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே* *யஸ்யாமதம் தஸ்ய மதம்* *அவிஜ்ஞாதம் விஜாநதாம்*** என்றும், "பண்கடந்த தேசம்" என்றும்-வேதங்கள் மநஸ்ஸோடே வாக்குக்கு நிலமன்றென்று மீண்ட பரத்வம், இவளுக்குப் பேசலாம்படி கைவந்தபடி. "வைகுந்தனென்பதோர் தோணி பெறாதுழல்கின்றேன்" என்று-இவ்விடத்திலும் அவ்விடம் தனக்கு நிலமாயிருக்கிறதென்னுமிடத்தைத் தானே யருளிச் செய்தாளிறே. தோணியென்றது - தன்னுடைய அபிநிவேசத்துக்கு ஒரு தோணிஸ்தாநீயனாய் ஸ்ரீவைகுண்ட நாதனிருந்தபடி. ஜ்ஞாநம் விசதமானால் அவ்விடமணித்தாய் இவ்விடம் தூரமாயிருக்குமே. "உன்பேரருளா லிக்கரையேறி" என்றாரிறே தமப்பனாரும். அவனபிமாநத்திலே கிடக்கும் பேரே அங்குள்ளார்; மனையடைவே "ஈச்வரோஹம்" என்றிருக்குமவர்களிறே யிங்குள்ளார். (மாயனை) க்ருஷ்ணாவதாரத்திலே அநுபவித்து "எத்திறம்!" என்ற நம்மாழ்வாரைப் போலே, அங்குத்தை குணத்தை அநுஸந்தித்து "எத்திறம்" என்கிறாள். இங்கு ஒருராகவுடம்புகொடுத்தமையைச் சொல்ல நினையா, ஒருநாட்டுக்காக வுடம்புகொடுத்தமையைச் சொல்லுகிறாள். இங்குள்ளார்க்குத் தன்னை யமைத்துக் கொடுக்குமாபோலே காணும், அங்குள்ளார்க்குத் தன்னையமைத்துக் கொடுக்கும்படி. அவனுடைய ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தைப்பார்த்தால் இங்குள்ளாரோடு அங்குள்ளாரோடு வாசியில்லையிறே. இவ்வெளிமைக்கும் அடியான விடமிறே இவ்விடம். ஒருத்தி தாம்பாலே பந்தித்தபடியைச்

பாபஹரீ சுபா-யஸ்யாம் ஜாதோ ஜகந்நாதஸ் ஸாக்ஷாத் விஷ்ணுஸ் ஸநாதந:* (மதுராநாம) 'நலமந்த மில்லதோர்நாடு'' என்னுமாபோலே; பரமபதம்போலே போக்யதையால் ப்ரஸித்தமானவூர். **(நகரீ)**— பரமபதம் கலவிருக்கை யென்னும்படி பிறந்து விரும்பின படைவீடு. **(புண்யா)**— அவனைத்தருகைக்கு உபாயமாகை. **(பாபஹரீ)**—விரோதி நிரஸநத்துக்கும் தானேயாகை. **(சுபா)**—ப்ராப்யமும் தானேயாகை. **(யஸ்யாம் ஜாத:)** — இத்தனைக்கும் அடி திருவவதரித்தருளுகை. **(ஜகந்நாத:)**—தன் ப்ரஜைகள் பட்ட ஆபத்தை நீக்குகைக்கு அவர்களையிழக்க மாட்டாமல் பிறந்தபடி. **(ஸாக்ஷாத்)**–''அங்கு வைத்திங்குப் பிறந்த'' என்னுமாப்போலே அஜஹத்ஸ்வபாவனைக் கொண்டு. **(விஷ்ணு:)** — வ்யாபகவஸ்து வ்யாப்யைகதேசத்திலே அந்தர்ப்பவித்தபடி. **(ஸநாதந:-)** நித்யனானவன். ஆச்ரிதஸஜாதீயனைப் பிறந்த மெய்ப்பாடு. (மைந்தனை) மிடுக்கனை: ''தந்தைகாலிற் பெருவிலங்கு தாளவிழ நள்ளிருட்கண் வந்தவெந்தை'' என்று - மாதாபிதாக்கள் காலில்விலங்கு கழலவந்து திருவவதரித்தபடி. பிள்ளை யென்றுமாம்; வந்து திருவவதரித்து எனக்கு உபகரித்தபின்பு இளகிப்பதித்தபடியாதல்; ராஜாவென்று மாம். தன்னழகைக் காட்டி இருந்ததேகுடியாகத் தன் வசமாக்கினபடி.

(தூயபெருநீர்யமுனைத் துறைவனை) விரஜைபோலே போந்த விடத்துக்கு ஓராறுண்டானபடி. (தூய)***வஸுதேவோ வஹந் க்ருஷ்ணம் ஜாநுமாத்ரோதகோ யயௌ*** என்று-ஸ்ரீவஸுதேவர்எழுந் தருளுவித்துக் கொண்டு போகிறபோது பாங்காக வற்றிக்கொடுத்தபடி. க்ருஷ்ணனும் பெண்களும்

சொல்ல நினையா, 'ஸதா பச்யந்தி' என்று ஒருநாடாக த்ருஷ்டிகளாலே பந்திக்கும்படியைச் சொல்லு கிறது. (மாயனை) அப்படிப் பெரியஸர்வேச்வரன், க்ருஷ்ணனாய் வந்தவதரித்து இடையர்க்கும் பசுக்களுக்கும் தன்னை யணையலாம்படி நியமித்து, நவநீதசௌர்ய நகரக்ஷோபாதிகளாலுண்டான ஆச்சர்யத்தை நினைத்து 'எத்திறம்' என்கிறதாகவுமாம். 'சூட்டுநன்மாலைகள்' இத்யாதி.

(மன்னுவடமதுரை மைந்தனை) ''ஸதைகரூபரூபாய'' என்கிறபடியே-அங்கு ஏகரூபனாய் நின்று உடம்பு கொடுத்தபடியைச் சொல்லிற்று; இங்கு ப்ரவாஹரூபேண உடம்புகொடுக்கும்படி சொல்லுகிறது. (மன்னுவடமதுரை) ஆனைபடும் ஆகரம்போலே அவதாரம் மாறாதவூர். ஸித்தாச்ர மத்திலே ஸ்ரீவாமநனாய் தபஸ்ஸுபண்ணிவர்த்தித்தும், ஸ்ரீசத்ருக்நாழ்வான் வன்னியமறுத்துத் தனக்குப் படைவீடாகப் பெற்று நெடுநாளிருந்து ராஜ்யம் பண்ணியும், க்ருஷ்ணனாய் வந்தவதரித்தும், இப்படி பகவத்ஸம்பந்தம் மாறாத தேசம். (வடமதுரை) ''மல்லை மூதூர்வடமதுரை'' என்று-நம்மாழ் வாரீடுபட்ட தேசமிறே. அப்படியேயிறே மஹர்ஷிகள் ஈடுபட்டது. [மதுராநாம] பரமபதத்திலுங் காட்டில் இவ்வூர் ப்ரஸித்தம் போலே. கலங்காப் பெருநகரமாகையாலே கலங்காதிருக்கிறது அங்கு. கலங்கும் தேசத்திலே கலங்காதிருக்கிறதிறே யிங்கு. [நகரீ] விட்டுப் போந்தவிடமோ, பிறந்து படைத்து விரும்பின விடமோ படைவீடாவது. [புண்யா] அபிமதலாபத்தை யுண்டாக்கவற்று யிருக்கை. அவனைப் பெறுகைக்கு உபாயமும் தானே. [பாபஹரீ] அப்பேற்றுக்கு ப்ரதிபந்தக நிரஸநமும் பண்ணவற்றுயிருக்கை. [சுபா] ஒன்றைப் போக்கவும் ஒன்றைத் தரவும் வேண்டாதே, பரமபதம்போலே ப்ராப்யமும் தானேயாயிருக்கும். ***யஸ்யாம் ஜாதோ ஜகந்நாத:*** யாதொன்றிலே ஜகந்நாதனனவன் ஜாதனானான். ஸம்ஸாரிகளுடைய குறை தீர்க்கைக்காக, நியந்தாவானவன் நியாம்ய கோடியிலே பிறந்தான். [ஸாக்ஷாத்] ''ஆதியஞ்சோதியுருவையங்கு வைத்திங்குப்பிறந்த'' என்றும், ***ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாமதிஷ்டாய*** என்னும்படியே. [மாயை] என்று-ஜ்ஞாநமாய், தன்னு டைய இச்சையாலே அவதரித்தானென்கிறது. [விஷ்ணு:] வ்யாபகவஸ்து, வ்யாப்யைகதேசத் திலே வந்து பிறந்தானென்கை. எங்குமுளனானவன் ஓரிடத்திலே தோன்றினபடி. [ஸநாதந:]

மாறிமாறிக் கொப்பளிக்கையாலே வந்த தூய்மையாகவுமாம். *ப்ரஸாதம் நிம்நகா யாதா* என்று-நீரில் தெளிவைச் சொல்லிற்றுகவுமாம். (பெருநீர்) ***யமுநாஞ்சாதி கம்பீராம் நாநாவர்த்தசஷாகுலாம்*** என்று-அத்யகாதமான ஆறு பாங்காக வற்றிக்கொடுத்தது. மநோஹரமாகையாலும் பாவநமாகையாலும் ச்லாக்யதையைச் சொல்லிற்றுகவுமாம். (யமுனைத்துறைவனை) திருக்குரவை ஸ்தாநமாகையாலே பெண்கள்படுந் துறையை யுடையவனை.

(ஆயர்குலத்தினிற்றேன்றும் அணிவிளக்கை) பரமபதத்திற் காட்டில் குணங்கள் இடைச்சேரியிலே அத்யுஜ்ஜ்வலமானபடி. அந்தகாரத்தில் தீபம்போலே. (தோன்றும்) ***அச்யுதபாநுநா, தேவகீபூர்வஸந்த்யாயா மாவிர்ப்பூதம்*** என்று கொண்டு கர்ப்பத்தில் தொற்றில்லாமை. கீழைதிக்குக்கு ஆதித்தனோடுள்ள ஸம்பந்தம் இவளோடு அவனுக்குள்ளது. ஸ்ரீ மதுரையிலே யவதரித்திருக்கச் செய்தே திருவவதார ப்ரகாசம் திருவாய்ப்பாடியிலே சென்றது என்றுமாம். (மணி விளக்கை) திருவாய்ப்பாடிக்கு மங்கள தீபமென்றுமாம்.

(தாயைக் குடல் விளக்கஞ் செய்த தாமோதரனை) வயிற்றில் தழும்பாலே யசோதைப் பிராட்டியை விளங்கப் பண்ணினவனை. (தாயைக் குடல்விளக்கஞ் செய்த) ***கௌஸல்யா சுசுபே***

என்றுமுளனானவன் ஒருநாளிலே தோன்றினபடி. (மைந்தனை) ''தந்தைகாலிற் பெருவிலங்கு தாள் அவிழ'' என்று-பிறந்தபோதே ஸ்ரீவஸுதேவர் காலில்விலங்கு தானேவிடும்படியான மிடுக்கைச் சொல்லுகிறது. பருவம் நிரம்புவதற்கு முன்னே கம்ஸனைக்கொன்ற மிடுக்கைச் சொல்லிற்றுகவுமாம். ''மைந்தன்'' என்று - பிள்ளையாகவுமாம்; ராஜாவாகவுமாம் 'வடமதுரையார் மன்னன்'' என்றாளிறே.

(தூயபெருநீர்யமுனை) விட்டவார்த்தை மறக்கும்படியான ஆறு. பரமபதத்தில்நின்றும் வந்தவதரிக்கைக்கு இவ்வூருண்டானாப்போலே, பரமபதத்துக்கு விரஜைபோலே இவ்வூருக் கிவ்வாறு. அடியறிவார் கூடப்போந்து கருத்தறிந்து கார்யம் நடத்துமாப்போலே; - திருவடி திருவநந்தாழ்வான்போலே கருத்தறிந்து, அவ்விருளிலே க்ருஷ்ணனை யெழுந்தருளுவித்துக் கொண்டுபோக முழங்கால்மட்டாக வற்றிக் கொடுத்த சுத்தியைச் சொல்லுகிறது. ***யமுநாஞ்சாதி கம்பீராம் நாநாவர்த்தசஷாகுலாம் — வஸுதேவோ வஹந் க்ருஷ்ணம் ஜாநுமாத்ரோதகோ யயௌ*** பிராட்டி சரணம்புகவும் ராவணபயத்தாலே அஞ்சியிருந்த கோதாவரிபோலன்றிக்கே கம்ஸன்மாளிகை நிழற்கீழே வற்றிக்கொடுத்தபடி. தூய்மையாகிறது — பகவத்ஸ்பர்சமிறே. ***வல்லவீவதனோச்சிஷ்ட பவித்ராதரவித்ரும:*** என்னுமாப்போலே-க்ருஷ்ணனும் பெண்களுமாக ஜலக்கிரீடை பண்ணி ஒருவர்க்கொருவர் கொப்பளித்ததாலே வந்த சுத்தியாகவுமாம். (தூய) ***ப்ரஸாதம் நிம்நகா யாதா*** என்று நீர்த்தெளிவைச் சொல்லிற்றுகவுமாம். (பெருநீர்) க்ருஷ்ணனும் பெண்களும் ஜலக்ரீடை பண்ணுகைக்குப் போரும்படி ஸம்ருத்தமான ஜலம். பெண்களுடைய விரஹதாபங்கெடக் குளிக்கப்போரும் நீர் என்றுமாம். அன்றியே, நீரினுடைய ச்லாக்யதையைச் சொல்லிற்றுகவுமாம். (யமுனைத்துறைவனை) கவிபாடுவார்க்கு ஊரும் பேரும் ஆறும் வேண்டக்கடவதிறே. (யமுனைத்துறைவனை) ''முத்துப்படும் துறை'' என்னுமாப்போலே, ''சங்கணித்துறைவன்'' என்னுமாப்போலே, க்ருஷ்ணனுக்குப் பெண்கள்படும் துறை. நற்சரக்குப் படுவது நீரிலேயாகாதே!. ''அமுதில்வரும் பெண்ணமுது'' என்னுமாப்போலே. (துறைவன்) 'கம்ஸபயத்துக்கு அஞ்சி' ஒளிக்க வந்துசேர்ந்தாரைச் சொல்லுமாப்போலே சொன்னபடி பாரீர்'' என்று பட்டர்.

தோ புத்ரேணுமிததேஜஸா* என்றும், *என்ன நோன்பு நோற்றுள்கொலோ இவனைப் பெற்ற வயிறுடையாள்* என்றும்-நாட்டார் புகழ்ச்சியாலே பெற்ற வயிற்றுக்குப் பட்டங்கட்டினவனை. (தாமோதரனை) தன்னுடைய பவ்யதையாலும் அவனை நாட்டார் கொண்டாடும்படி பண்ணினவனை. நம்முடைய பந்தம் நம்மாலறுக்கப் போகாதாப் போலே, அவனுடைய பந்தமும் அவனுலறுக்க வொண்ணுதே. இப்பந்தத்தை அநுஸந்தித்தால் ஆச்ரிதருடைய ஸம்ஸார பந்தம் போமென்கை.

(தூயோமாய் வந்து நாம்) அங்குத்தைக்கு நாம் யோக்யரோ அயோக்யரோ என்று பாராதே இருந்தபடியே வந்து. இருந்தபடியே வருகைக்கு மேற்பட சுத்திதேடவேண்டாவிறே. ***சுத்தம் வேத்தி விபீஷணம்*** என்றதிறே இருந்தபடியே வந்த ஸ்ரீவிபீஷணுழ்வானை. (வந்துநாம்) அவன்வரவிருக்கக்கடவ நாம் வந்து. ***உபஸ்தேயை ருபஸ்தித:,*** என்றும், ***பத்ப்யா மபிகமாச்சைவ*** என்று

(ஆயர்குலத்தினில் தோன்றும்) பிறவாதபரமபதத்தோபாதி ஸ்ரீமதுரையில் பிறப்பும். முலைப்பால்குடித்து அழுதவிடமிறே பிறந்தவிடமாவது. (தோன்றும்) ***ஆவிர்ப்பூதம் மஹாத்மநா*** கிழக்கே உதிக்கிற ஆதித்யனுக்கு ஸ்பர்சமுண்டாகில் இவள் வயிற்றில் ஸ்பர்சமுண்டாவ தென்ருன் ரிஷி. பிறந்தது குணமாகைக்காக "பிறந்தவாறு" என்று ஈடுபட்டார் ஆழ்வார். (அணிவிளக்கை) ஸ்ரீவைகுண்டத்திலும் ஸ்ரீமதுரையிலும் அநுஜ்ஜ்வலனுய்ப் போலேயிருப்பது. 'ஆயர்பாடிக்கணிவிளக்கு" என்கிறபடியே இவர்களுக்குக் கண்காட்டியா யிருக்கை. அந்தகாரத்தில் தீபம்போலே தாழ்ந்தார்பக்கலிலேயிறே குணம் ப்ரகாசிப்பது. "பிறப்பாயொளிவருமுழுநலமிறே. "மணிவிளக்கு" என்றபோது இங்கே புகுந்தபின்பு பரமபதத்தில் அழுக்கற்றபடி.

(தாயைக் குடல்விளக்கஞ்செய்த) வயிற்றில் கட்டின தழும்பாலே ஒருத்திக்கு ஒருபிள்ளை கட்டலாம்படி பவ்யனுவதே! என்று யசோதைப்பிராட்டியை விளங்கப் பண்ணினவனை. ***கௌஸல்யா சுசுபே*** "இவனைப் பெற்ற வயிறுடையாள்-என்ன நோன்புநோற்றுள்கொலோ." (தாமோதரனை) நம்முடைய பந்தம் நம்மால் அறுக்கவொண்ணுதாப் போலே அவனுடைய பந்தமும் அநுக்ரஹத்தாலேயாகையாலே அவனுலும் அறுக்கவொண்ணுது. நம்முடைய பந்தம் அவன் காலிலே விழத்தீரும்; அவனது அநுக்ரஹகார்யமாகையாலே அநுபவித்தே யறவேணும். "அவனுடைய பந்தத்தை யநுஸந்திக்க ஸம்ஸார பந்த மறும்" என்றுநின்றதிறே. இவன்வயிற்றில் தழும்பைக்கொண்டாடுகை, அவள்வயிற்றுக்குப் பட்டங்கட்டுகை. "பணைகளிலே தாவினவாறே உடைநழுவத் தழும்பைக்கண்டு இடைச்சிகள் சிரித்தார்கள். அத்தழும்பு தோன்ருமைக்கிறே நம்பெருமாள் கணையம் மேல்சாத்துகிறது" என்று ஜீயர்.

(தூயோமாய்) இடைச்சிகள் தூய்மையிறே. தலையிருக்க உடம்புகழுவியும், உடம்பிருக்கத் தலைகழுவியும் போருவர்களிறே. பகவத் ஸம்பந்தமொழியத் தனக்கொரு சுத்திஸம்பாதிக்கையாவது - அசுத்தனுய் விடுகையிறே. அவனுடைய ஸம்பந்தத்தை அநுஸந்திக்கையொழிய தனக்கொரு சுத்தியில்லை. விபீஷணன் கடலிலேயொரு முழுக்கிட்டன்றிறே வந்தது; அர்ஜுநன் யுத்தத்தின் நடுவே முழுக்கிட்டன்றிறே சரமச்லோகம் கேட்டது; த்ரௌபதி முழுகியன்றே ப்ரபத்திபண்ணிற்று. ஆகையால் ப்ரபத்திக்கு ஒருசுத்தியும் தேடவேண்டா! அசுத்தி ஸம்பாதிக்கவும் வேண்டா; நின்ற நிலையிலதிகாரமமையும். ***மம சாபி*** கடல்கலங்கித் தெளிந்தாப்போலே ராமபக்தியாலே கலங்கின என் நெஞ்சும் தெளிந்தது. ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தால் வந்த கலக்கம் தெளிகைக்கு பகவத்குணங்களுண்டு; அந்த குணங்களால் வந்த கலக்கத்தை யெத்தாலே தெளியப்பண்ணுவது. ***சுத்தம் வேத்தி விபீஷணம்*** வந்தவனுடைய சுத்தியடங்கலும் வடிவிலே தெரியாநின்றது. அவனுக்கு சுத்தியாக

மிறே அவன் வார்த்தை. முறைகெட வருவானென் னென்னில்; உபாயத்தில்துணிவு புறப்பட வொட்டாதாப்போலே உபேயத்தில் த்வரை முறைபார்த்திருக்கவொட்டாதிறே.

(தூமலர்) *மிக்கசீர்த்தொண்டரிட்ட பூந்துளவம்* என்றும், *சூட்டுநன்மாலைகள் தூயன வேந்தி* என்றும். அநந்யப்ரயோஜநமான பூவிறே. (மலர்) யோக்யமென்றும் அயோக்யமென்றும் பாராதே கண்ணுக்குத் தோற்றினமல ரென்றுமாம். (தூவி) *யதா ததா வாபி* என்னும் ந்யாயத்தாலே அடைவுகெடப் பரிமாறி. ப்ரேமம் அடைவுபார்க்க வொட்டாதிறே. (தொழுது) அவனுக்குப் பொறுக்கவொண்ணுதபடி அஞ்ஜலியைப் பண்ணி. *ரிணம் ப்ரவ்ருத்தமிவ மே ஹ்ருதயாந் நாபஸர்ப்பதி* என்றிறே அவன்படி. அவனைத் தொழுவித்துக் கொள்ளுமவர்களிறே தொழுகிறுர்கள். பித்ராதிகளுக்கு அடைவுகேடென்று தோற்றுதபடி அஞ்ஜலிபண்ணுகிறுர்கள் என்றுமாம். (வாயினுற் பாடி) வாய்படைத்த லாபம் பெற்றோமென்று, திருநாமத்தைச் சொல்லி மநஸ்ஸஹகாரமின்றிக்கே யென்றுமாம். *உவாச ச* என்னுமாபோலே – வருவதற்குமேலே, சொல்லுவதும்செய்தோமென்றுமாம். (மனத்தினுற் சிந்திக்க) மநஸ்ஸைப்படைத்தலாபம் பெற்றோமென்று *யத் புருஷோ மநஸாதிகச்சதி, யத்திமநஸாத்யாயதி, தத்வாசா வததி, தத் கர்மணா கரோதி* என்று மநஸ்ஸடியாக வரக்கடவ உக்தியும் வ்ருத்தியும் தவிர்ந்து தொழுது. “வாயினுற்பாடி மனத்தினுற் சிந்திக்க” என்று தனித்தனியே கரணங்கள் மேல்விழுந்தபடி சொல்லுகிறது.

நினைக்கிறது-ராமஸம்பந்தத்தையிறே. *பாவநஸ் ஸர்வலோகாநாம்* (தூயோமாய்) அநந்யப்ரயோஜநதையைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். (வந்து) “வந்துனதடியேன் மனம் புகுந்தாய்” என்று அவன் வரவை நாம் செய்யக்கடவோம். *உபஸ்தேயைருபஸ்தித:* என்றும், *பத்ப்யா மபிகமாச்சைவ* என்றும் இட்ட நாலடிக்கும் புண்பட்டிருக்குமவனிறே. உபாயத்தில் துணிவு புறப்படவொட்டாது, உபேயத்தில் துணிவு புறப்படாதிருக்கவொட்டாது. (நாம்) க்ரமப்ராப்தி பற்றுத நாம்.

(தூமலர்) ப்ரயோஜநத்தைக் கணிசியாதிட்ட மலர். மிக்க சீர்த்தொண்டரிட்டபூ. கள்ளார் துழாயும், கணவலர்-அலரி; விஜாதீயங்களையுஞ் சொல்லுகிறது. அநந்யப்ரயோஜநர் தொட்டது ஏதேனுமாம். [புள்ளாயோரேனமாய்] இவனேதேனுமிடிலுங் கொள்ளுகைக்குத் தன்னை அமைத்தபடி. ஸ்ரீவராஹ கல்பத்திலே முத்தக்காசை அமுது செய்விக்கச் சொல்லிற்று. *பத்ரம் புஷ்பம்* த்ரவ்யதாரதம்யம் பார்ப்பதில்லை, இடுகிறவன் நெஞ்சிலீரமே பார்ப்பது. எல்லாங்கூட அச்நாமியிறே. (தூவி) *யதா ததா வாபி* என்கிறபடியே - க்ரமவிவக்ஷையன்றிக்கே அடைவுகெட்டிருக்கை. (தொழுது) விரோதிகள் கண்டால் முறைதப்பாமைக்கு: கைபடைத்த ப்ரயோஜநம் பெறுகை. (வாயினுற் பாடி) வாக்குப்படைத்த ப்ரயோஜநம் பெறுகை. “உவாச ச” என்று-வருகைக்குமேலே வார்த்தையுஞ்சொல்லுவதே! என்று அவனை நோவுபடுத்துகை. (மனத்திருற் சிந்திக்க) *மநஸாதிகச்சதி* *வாகுத்தர:* என்கிற நிலை குலைந்து, மநஸ்ஸுக்கு முன்னே தொழுகையும் பாடுகையும் முற்படுகையாலே ஆற்றுமையின் மிகுதி சொல்லிற்று. மநோவாக்காயங்கள் மூன்றும் அங்கே ப்ரவணமானபடி. உபாயமாகிலிறே ஒன்றமைவது.

(போயபிழையும் புகுதருவான் நின்றனவும்) உத்தரபூர்வாகங்கள். பால்குடித்து வ்யாதி போக்குமாபோலே, இனியது அநுபவிக்க இன்னுதது குலையும். பூர்வாகமாகிறது - ஜ்ஞாநம் பிறப்பதற்கு முன்பு புத்தி பூர்வகமாகப் பண்ணின பாபம்; உத்தராகமாவது-பகவத்ஸமாச்ரயணத்துக்குப் பின்பு ப்ரக்ருதிவாஸநையாலே ப்ராமாதிகமாகச் செய்யுமது.

(போயபிழையும் புகுதருவான் நின்றனவும்) உத்தரபூர்வாகங்கள். (தீயினில் தூசாகும்) நெருப்பிலிட்ட பஞ்சு போலேயாம். தூசு–பஞ்சு. பாலும் கண்ட சர்க்கரையும் குடிக்கப் பித்தம் தன்னடையே போமாபோலே, பகவதநுபவம் பண்ண நெருப்பிலிட்ட பஞ்சுக்குவைபோல உருமாய்ந்து போம் *இஷீகதூல மக்நௌ ப்ரோதம் ப்ரதூயேத* என்றுமுண்டிறே. (செப்பு) சொல்லவமையுமென்கை பூர்வாகமாவது–அநாதிகாலம் புத்தி பூர்வகமாகப் பண்ணிப்போந்தவை; உத்தராகமாவது–பகவத்ஜ்ஞாநம் பிறந்தால் ப்ரக்ருதி வாஸநையாலே ப்ராமாதிகமாகப் பிறந்தவை. ...

மூவாயிரப்படி:– (அவ) ஆறும்பாட்டு முதற்பாட்டில்-பகவத்ஸம்ச்லேஷமே ப்ராப்யமும் அநந்யஸாத்யமான விதுக்கு ஸாதநமுமவனே, அந்த ஸாதநத்திலே அந்வயிக்கைக்கு அதிகாரிகளும் அந்தராப்யத்தில் இச்சையுடையவர்களே என்று ஸாத்யஸ்வரூபத்தையும் அதிகாரிஸ்வரூபத்தையும் ஸாதித்து; இரண்டாம்பாட்டில்–ப்ராப்ய ப்ராபகங்கள் இரண்டும் ஈச்வரனே யென்றிருக்கும் இச்சாதி காரிகளுக்கு ஸம்பாவிதமுமாய் குர்வத்ருபமான கரணங்களுக்கு வகுத்தவ்யாபார விஷயங்களைக் காட்டிக்கொடுக்க வேண்டுகையாலும் காலக்ஷேபத்துக்காகவும் ராகப்ரேரிதமாக அநுஷ்டேயமான கர்த்தவ்யாம்சத்தைச் சொல்லிற்று ; மூன்றும்பாட்டில் - பகவதநுபவஸஹகாரிகள் பக்கல் உபகார ஸ்ம்ருத்யதிசயத்தாலே அவர்களுக்கு யாவையாவை சில அபேக்ஷிதங்கள், அந்த ஸ்ம்ருத்திகளடைய

(தீயினில் தூசாகும்) நெருப்பிற்பட்ட பஞ்சுபோலேயாம். *இஷீகதூலமக்நௌ ப்ரோதம் ப்ரதூயேத* என்று வேதத்தில் சொன்ன அர்த்தம், பெரியாழ்வார் மகளாகையாலே இடைச்சியான பின்னும் பின்னாட்டுகிறபடி.

(செப்பு) வாங்மந:காயங்களால் அநுபவிக்க வேணுமென்றது மிகை. விரோதிபோகைக்கு உக்திக்குமேல் வேண்டாவென்கை. அவன் இவனநுகூலித்தவாறே பூர்வாகத்தை விஸ்மரிக்கும்; உத்தராகத்துக்கு அவிஜ்ஞாதாவாம். இனி யார் அநுபவிப்பார்? புண்யபாபங்களாகின்றன, அவனுடைய அநுக்ரஹ நிக்ரஹங்களிறே. அவன் "பொறுத்தேன்" என்னத் தீருமத்தனையிறே இது.

"தூயோமாய் வந்து நாம் தூமலர் தூவித்தொழுது வாயினால்பாடி மனத்தினால்சிந்திக்க, போயபிழையும் புகுதருவான் நின்றனவும் தீயினில்தூசாகும்; மாயனை மன்னுவடமதுரை மைந்தனைத் தூயபெருநீர் யமுனைத்துறைவனை ஆயர்குலத்தினிற்றோன்றும் அணிவிளக்கைத் தாயைக் குடல் விளக்கஞ் செய்த தாமோதரனை-செப்பு" என்று அந்வயம். ... ...

ஆறாயிரப்படி :— (அவ) 6-ம் பாட்டின் அவதாரிகையாக மூவாயிரபபடியிலுள்ள அவ தாரிகை முழுவதையும் அப்படியே கொண்டு மேலும் கீழ்வருவனவற்றை யருளுகிறார் 6000 படி ஆசிரியர். மேலிற்பாட்டாலும் - 'செய்யாதன செய்யோம்" என்று-அடியில் பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞையைத் தலைக்கட்டுகிறார்கள். பெருமாள் *ஸத்யஜேயம்* என்ற ப்ரதிஜ்ஞையை *ஏதத் வ்ரதம் மம* என்று தலைக்கட்டினாற்போலேயும் அர்ஜுநன் பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞையை க்ருஷ்ணன் செய்துதலைக் கட்டினாற்போலேயும், பஞ்சலக்ஷம்குடியில் பெண்களும் வந்துதிரண்டு, 'நாம் நீராடவே நம் விரோதிகளும் போம்' என்று புறப்பட, சிலர் வாராதொழியப் போகமாட்டிற்றிலர். உறங்குகிறவர்களை யெழுப்பிக்கொண்டு போகவே அத்தலைக்கும் நமக்கும் புருஷகாரமாவர்களென்றும்

அபேக்ஷிக்கக்கடவதென்கிறது; நாலாம்பாட்டில் - தேவதாந்தரஸ்பர்சரஹிதராய், இப்படி அநந்யப்ரயோஜநராய், பகவதேகப்ரவணராய், பகவதநுபவோபகரணமானவற்றிலே யிழிந்தவர்களுக்கு அந்த தேவதாந்தரங்களும் ஏவல் செய்யு மென்னுமிடஞ் சொல்லிற்று ; அஞ்சாம் பாட்டில் - இப்படியே பகவதநுபவத்தி லிழிந்தவர்களுக்கு வரும் அநுபவவிரோதிகளை அவ்வநுபவந்தானே நிரோதிக்கு மென்னுமிடஞ் சொல்லிற்று. ஆக, இப்படிக் கீழஞ்சுபாட்டாலே - ப்ராப்யமான க்ருஷ்ணநுபவத்துக்கு ஏகாந்தமான உபகரணங்களைச் சொல்லி. அநந்தரம், மேல் பத்துப்பாட்டாலே - அந்த உபகரணங் களைக்கொண்டு அநுபவிக்குமவர்களை யெழுப்புகிறது.

தந்தாமுக்கே அவ்வநுபவத்துக்கு ப்ரதாநோபகரணமான ப்ரேமமும், கர்த்தவ்யதயா உக்தமான உபகரணங்களும், அநுபாவ்யனன க்ருஷ்ணனும், அதுக்கு ஏகாந்தமான காலமும், ஊரில் கோபவ்ருத்தருடைய இசைவும் உண்டான பின்பு தனித்தனியே அநுபவிக்க அமைந்திருக்க, ஒருவரை யொருவர் எழுப்பவேண்டுகிறதென் னென்னில் பெருக்காற்றி லிழிவார்க்குத் துணை தேட்டமாமா போலே, *காலாழும் நெஞ்சழியும் கண்சுழலும்* என்றும், *உயிர்காத்தாட் செய்ம்மின்* என்றும் 'ஆழியொடு பொன்னார்சார்ங்கமுடைய வடிகளை யின்னாரென்றறியேன்' என்றும் இழிந்தாரைக் குமிழிநீருட்டக்கடவதான விஷயத்திலே யிழிகிறவர்களாகையாலே துணை தேட்டமாய், ஒருவரை யொருவர் எழுப்புகிறார்கள். *அடியார்கள்குழாங்களை - உடன்கூடுவ தென்றுகொலோ* என்று சொல்லுகிறபடியே பராவஸ்தையில் புருஷோத்தமனை யநுபவிக்கும்போதும் விச்ருங்கலமான ஜ்ஞாந பலங்களை யுடையரான நித்யஸூரிகளுக்கும் துணைதேட்டமாகாநிற்க. 'இமையோர்தமக்கும்-செவ்வே நெஞ்சால் நினைப்பரிதால் வெண்ணெயூணென்னு மீனச்சொல்' என்று - அந்த நித்யஸூரிகளுக்கு மநுபவிக்கவொண்ணாதபடி நீர்மைக்கும் மேன்மைக்கும் அழகுக்கும் நிரவதிகஸாகரமான க்ருஷ்ணனை

போதயந்த: பரஸ்பரம் பண்ணுகைக்காகவும் இவர்க ளிழவு பொறுக்க மாட்டாமையாலும், *ஏகஸ் ஸ்வாது ந புஞ்ஜீத* என்கிறபடியே யொருவரை யொழிய வொருவர் புஜிக்கமாட்டாமையாலும் க்ருஷ்ணனிற்காட்டிலும் இவர்கள் உத்தேச்யராகையாலும். தனி அநுபவிக்கும் விஷயமல்லாமையாலும் உணராதவர்களை உணர்ந்தவர்கள் எழுப்புகிறார்களாய்ச் செல்லுகிறது. பரமபதத்துக்ககப்பட *அடியார்கள் குழாங்களை-உடன் கூடுவதென்று கொலோ* என்று கூட்டுத் தேடவேண்டா நின்றது, க்ருஷ்ணநுபவத்துக்குக் கூட்டுத் தேடச் சொல்ல வேணுமோ. *இமையோர் தமக்கும் செவ்வே நெஞ்சால் நினைப்பரிதால் வெண்ணெயூணென்னு மீனச்சொல்* என்று - நித்யஸூரிகளுடைய 'எத் திற'மிருக்கும்படி. இத்தையநுபவித்த ஆழ்வார் "எத்திறம்!" என்றார். தன்னையும் *ஜந்ம கர்ம ச மே திவ்யம்* என்னப்பண்ணிற்றிறே. ஒரு விடாயாற்றிக்கு வேண்டும் மனிசர் போரத்திரண்டு இவ்வூருக்காக க்ருஷ்ணஸம்ச்லேஷத்தில் புதியாளொருத்தியை "போது விடிந்ததுகாண்" என்று எழுப்புகிறார்கள், *உத்திஷ்ட நரசார்த்தூல* என்று- விச்வாமித்ரன் போதுவிடிந்தது என்று எழுப்பினாற்போலே.

வ்யா. — (புள்ளும் சிலம்பினகாண்) இப்பெண்களை, போதோடே வாசலிலே யுணர்த்தக்கடவதாக ஸங்கல்பித்து, போதுவிடியச் செய்தே கிடந்துறங்குவதே! என்று சிஷ்டகர்ஹை பண்ணின வாறே; போது விடியவேண்டாவோ வெழுந்திருக்க. போதுவிடிந்தமைக்கு அடையாளமென்? என்று அவள்கேட்க; நாங்கள் உணர்ந்துவந்தது அடையாளமாகப் போராதோவென்ன; உறங்கினர் உணரிலன்றோ விடிவுக்கு அடையாளமாவது, 'உண்டோ கண்கள் துஞ்சுதல்' என்கிறபடியே உங்களுக்கு உறக்கமுண்டோ, உங்களுணர்த்தி விடிவுக்கு அடையாளமன்று. வேறடையாளமுண்டாகில் சொல்லுங்கோளென்ன (புள்ளும் சிலம்பினகாண்) "மார்கழி நீராடவேணும்" என்னும் த்வரையுமின்றிக்கே,

யநுபவிக்குமிடத்தில், இடக்கையும் வலக்கையு மறியாத இடைச்சிகளுக்குத் துணைதேட்ட மென்னுமிடம் சொல்லவேணுமோ. அதுக்குமேலே, *ஏகஸ் ஸ்வாது ந புஞ்ஜீத* என்று நிரதிசயபோக்யமான அவ்விஷயத்தைத் தனியநுபவிக்கமாட்டாத ப்ரக்ருதிகளாகையாலும் எழுப்புகிறார்கள். அதுக்குமேலே, இவ்வஸ்துவை அநுபவிக்கைக்கு ருசியுடையராயிருக்குமவர்களிழக்கவொண்ணாதென்னும் நினைவாலுமெழுப்புகிறார்கள்; அதுக்குமேலே, பகவத்விஷயத்தை யநுபவிக்கும்போது ததீயரை முன்னிட்டல்லது அநுபவிக்கமாட்டாதவர்களாகையாலும் எழுப்புகிறார்கள். விஷயம் தனியநுபவிக்க அரிதாகையாலும் இவர்கள் தனியநுபவிக்கவல்ல ப்ரக்ருதிகளல்லாமையாலும், ருசியுடையாரிழக்கை நெடுந்தட்டென்றிருக்கையாலும், ததீயரையொழிய வநுபவிக்க மாட்டாமையாலும், முந்துறவுணர்ந்தவர்கள் உறங்குகிறவர்களை யெழுப்பத் தட்டில்லை.

எல்லார்க்கு மொக்க க்ருஷ்ணாநுபவத்தில் கௌதுகம் அவிசிஷ்டமாயிருக்குமாகில், சிலர் எழுப்பச் சிலருறங்குதகை கௌதுகத்துக் குறையன்றோவென்னில்; அநுபாவ்யமான க்ருஷ்ண குணங்கள் நஞ்சுண்டாரைப்போலே சிலரை மயங்கப்பண்ணுகையாலும், சிலரை இருந்த விடத்திலிருக்கவொட்டாதே துடிக்கப்பண்ணுகையாலும் அவர்கள் கௌதுகத்துக்குக் குறையில்லாமையாலே சிலரைச் சிலர் எழுப்பத்தட்டில்லை. இதில் இப்பாட்டுக்கு வாக்யார்த்தம், பகவத்விஷயத்தில் புதியளாகையாலே இந்நோன்பின் சுவடறியாதா ளொருத்தியை யெழுப்புகிறார்கள்.

வைகியெழுந்திருக்கில் ப்ரத்யவாயமுமின்றிக்கே, காலமுணர்த்த உணருமவை யன்றோபுட்கள். நாழிகைவட்டில் நீர்நிரம்பினவாறே கீழே விழுமாபோலே, இரையறுதியிலே யுணரும் திர்யக்குக்களுங்கூட வுணர்ந்தன. (சிலம்பினகாண்) தலையிலே இடிவிழுந்தது மறியாமே யுறங்குமத்தனையோ? வென்ன; உங்களுணர்த்தி விடிவுக்கடையாளமல்லாதாப்போலே நீங்களிருந்தவூரில் பக்ஷிகளுணர்த்தியும் விடிவுக்கு உடலன்று; *ஊரும் நாடும் உலகமும் தன்னைப்போல்* என்று. [காலையெழுந்திருந்து] ப்ராஹ்மமுஹூர்த்தத்திலே யெழுந்திருந்து. [கரியகுருவிக்கணங்கள்] க்ருஷ்ணனுடைய வடிவை ஸ்மரிப்பிக்குமவை. [மாலின் வரவு சொல்லி] அவன் வ்யாமுக்தனுய்க்கொண்டு வரும்படியைச் சொல்லி, மருள்பாடக் கடவதாம்படியிறே பண்ணிவைப்பது. *பக்ஷிணோபி ப்ரயாசந்தே* என்று-நீங்களிருந்தவூரில் பக்ஷிகளுடைய வுணர்த்தியும் விடிவுக்குடலன்று, மற்றையடையாளங்களுண்டாகில் சொல்லுங்கோளென்று கிடந்தாள்;

அது கிடக்கிடாய், இதுவும் உன் செவியில் பட்டதில்லையோ, திருப்பள்ளியெழுச்சிக்கு ஊதின சங்கத்வநியும் விடிவுக்கு உடலன்றோ வென்கிறார்கள் (புள்ளரையன் கோயிலில்) க்ருஷ்ணனுடைய குணங்களிலே யீடுபட்டிருக்கும் திருவாய்ப்பாடியிலும் ஒருதிருமுற்றமும் திருவடித்தொழுவாருமாய்ச் செல்லுமோ வென்னில்; *ராமோ ராமோ ராம இதி ப்ரஜாநா மபவந் கதா:* என்றும் *பாலா அபி க்ரீடமாநா:* என்றும் சிறுப்ரஜைகளுமகப்படப் பெருமாளுடைய குணங்களிலே தோற்றுச் செல்லாநிற்கச்செய்தே திருவயோத்யையில், *ஸஹ பத்ந்யா விசாலாக்ஷ்யா நாராயண முபாகமத்* என்று-பெருமாள் பிராட்டியோடேகூடப் பெரியபெருமாளை உபாஸிப்பரென்றதிறே; அப்படியிலே திருவாய்ப்பாடியிலும் ஒரு திருமுற்ற முண்டுபோலே. (புள் அரையன்) என்று-க்ருஷ்ணன்றன்னைச் சொல்றிற் ருகவுமாம். (புள்ளரையன்) 'லக்ஷ்மணபூர்வஜம்'' என்று - இளைய பெருமாளையிட்டுப் பெருமாளை நிரூபிக்குமாபோலே, திருவடியை நிரூபகமாகவுடையவன். அவர்களையிட்டுத் தன்னை நிரூபிக்கவேண்டும்படியிறே யிவர்களுக்கு வைத்துக்கொடுத்த தரம். தாங்கள் இருந்தவிடத்தே கொடுவருமவனாகையாலே ''புள்ளரையன்'' என்றதாகவுமாம். ''புள்ளின் பின்போன

புள்ளுஞ்சிலம்பினகாண் புள்ளரையன் கோயிலில் *
வெள்ளைவிளிசங்கின் பேரரவங்கேட்டிலையோ *
பிள்ளாயெழுந்திராய் பேய்முலை நஞ்சுண்டு *
கள்ளச்சகடங்கலக்கழியக் காலோச்சி *
வெள்ளத்தரவிற்றுயிலமர்ந்த வித்தினை *
உள்ளத்துக்கொண்டு முனிவர்களும் யோகிகளும்*
மெள்ளவெழுந்தரியென்றபேரரவம்*
உள்ளம்புகுந்துகுளிர்ந்தேலோரெம்பாவாய்* (6)

(புள்ளும் சிலம்பின காண்) இப்பெண் பிள்ளைகள் 'போதோடே வாசலிலே சென்று உணர்த்தக் கடவதாக ஸங்கல்பித்துப் போதுவிடியச்செய்தே கிடந்துறங்குவதே' என்று சிஷ்டகர்ஹை பண்ணினவாறே, போது விடிய வேண்டாவோ எழுந்திருக்கவென்ன; போதுவிடிந்தது 'எழுந்திரா யென்ன' விடிந்தமைக்கடையாளமென் என்று கேட்க ; நாங்களுணர்ந்து வந்தது போராதோ வென்ன, உறங்கின ருணரிலன்றோ விடிவுக் கடையாளமாவது, *உண்டோ கண்கள் துஞ்சுதல்* என்கிறபடியே உங்களுக்கு உறக்கமுண்டோ, உங்களுணர்த்தி விடிந்தமைக்கு அடையாளமன்று, வேறடையாளமுண்டோவென்ன (புள்ளும்சிலம்பினகாண்) போதுவிடிந்து பக்ஷிகளகப்படக் கிளம்பி யிரைதேடிப்போகாநின்றனகா ணென்ன; அது விடிந்தமைக்கடையாளமோ வென்ன; ஏன் அல்லவா வென்ன; ஓம், அல்லவீஎன்ன; ஆவதென்னென்ன; நீங்கள் அவற்றையுறங்கவொட்டாதே கிளப்பின வாறே கிளம்பிற்றின வல்லது விடிந்தமைக்கடையாளமோ வென்ன; இவ்விடத்திலே "பிள்ளைப் பிள்ளையாழ்வான், 'பகவத்ஸமாச்ரயணத்துக்கு அநுகூலமான காலத்தை ஸூசிப்பிக்கிற பக்ஷிநாத மல்லது இவ்வாத்மாவுக்கு உத்தேச்யமில்லை', என்று பணிக்கும்" என்றருளிச் செய்வர். நீங்கள் பிறந்தவூரில் பக்ஷிகளுக்கு உறக்கமுண்டோ; *காலையெழுந்திருந்து கரியகுருவிக்கணங்கள் மாலின் வரவு சொல்லி மருள் பாடுதல் மெய்ம்மைகொலோ* என்றிறேயிருப்பது, வேறடையாளமுண்டாகில் சொல்லுங்கோளென்று கிடந்தாள்.

தனிநெஞ்சமே" என்றிருக்குமவர்களிறே. (வெள்ளையித்யாதி) சங்கினுடைய வெளுப்பு, போதுவிடிவுக்கு உடலல்லாமையாலே வ்யர்த்த விசேஷணம். (விளிசங்கு) சாமங்களிலே பணிக்குக்கடவாரை யழைக்கைக் குறுப்பாகையாலே அநைகாந்திகம். (பேரரவம்) ஏகார்த்தாபிலாஷையுண்டு, எனக்கு மொக்கக்கேளாமையாலே அப்ரஸித்தம்; ஆகையாலே, போதுவிடிவுக்கு உடலன்றென்கிறாள். "வெள்ளை விளிசங் கிடங்கையில்கொண்ட விமலன்' என்று-உங்கள் பாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே சொல்லு கிறிகோள், இதுபோது விடிவுக்குடலன்று என்ன, (பேரரவம் கேட்டிலையோ) இத்த்வநிகோளாதபடி யுள்ளுச்செய்கிற அந்யபரதையேதோ? (பேரரவம் கேட்டிலையோ) நாங்கள் சொல்லுகிற இவற்றுக்கு அநுபபத்தி சொல்லுகிற உனக்குமகப்படக் கேட்கும்படியன்றோ த்வநியின்பெருமை.

(பிள்ளாய்) பகவத்விஷயத்திலே அவகாஹிக்கையாவது பாகவதஸம்ச்லேஷபர்யந்தமாகை; அவ்வளவன்றிக்கே க்ருஷ்ண ஸம்ச்லேஷத்தளவிலே பர்யவஸிக்கிறது உன்னுடைய மௌக்த்யமிறே யென்ன; க்ருஷ்ணஸம்ச்லேஷத்தளவிலேயோ நான் நிற்கிறது, உங்களுடைய பேச்சே தாரகமாகக்

(புள்ளரையனித்யாதி) அதுகிடக்கிடாய், இதுவுமுன்செவிப்பட்டதில்லையோ? புள்ளுக்கு நிர்வாஹகனை பெரியதிருவடியுண்டு, அவனுடைய கோவுண்டு-ஸர்வேச்வரன், அவனுடைய இல் என்னுதல். "புள்" என்று-பக்ஷியாய், அத்தாலே-பெரிய திருவடியாய், அவனுக்கு நிர்வாஹகனை வனுடைய கோயிலென்னுதல். திருப்பள்ளியெழுச்சியில் சங்கத்வநி கேட்டிலையோ? க்ருஷ்ணன் திருவவதரித்துத் திருவாய்ப்பாடியிலே இருந்ததே குடியாக அவனழகிலே பத்தபாவராய்ச் செல்லுகிற காலத்திலே கொண்டாடுகைக்கு ஒரு திரு முற்றமுண்டோ வென்னில்; சக்ரவர்த்தி திருமகன் திருவவ தாரம்பண்ணி, இருந்ததேகுடியாக அவனழகிலே ஈடுபட்டுச் செல்லாநிற்க, ***ஸஹ பத்ந்யா விசா லாக்ஷ்யா நாராயண முபாகமத்*** என்று-அவர் தாம் பெரிய பெருமாளை ஆச்ரயிக்குமாபோலே, க்ருஷ்ணனையும் கும்பீடுகொள்ளுகைக்கு ஒரு திருமுற்றமுண்டு. (புள்ளரையன்) பெரியதிருவடியை நிருபகமாகவுடையவன். ஆச்ரிதர் தனக்குநிருபகமாம்படியிறே அவர்களுக்குக் கொடுத்த ஐச்வர்யம்; ***லக்ஷ்மணபூர்வஜஞ் ச.*** பகவத்விஷயத்தில் வழியேயிழியுமவர்களாகையாலே பெரியதிருவடியை முன்னிடுகிறார்கள். (வெள்ளை விளிசங்கு) சங்கு வெளுத்திருக்குமது விடிந்தமைக்கடையாளமோ? இது வ்யர்த்தவிசேஷணம். (விளிசங்கு) சாமங்கள்தோறும் முறையுடையாரை அழைக்கிறார்களாகில் போதுவிடியவேணுமோ; அங்ஙனல்ல, (பேரரவம்) விடிந்தமைக்கு அடையாளமன்றோ, ஸ்ரீபாஞ்சஜந் யத்வநியிலும் மிக்கன்றோ த்வநியிருப்பது. நீயுமுணருகைக்குப் போரும் த்வநி; இவர்கள் சங்கின் வெளுப்புச் சொல்லுவானென்னென்னில்; சங்கத்வநி வழியே யூதும் போதை முகமுத்ரையும் சங்கின் வெளுப்பும் உத்தேச்யமாகையாலே. (விளிசங்கு) விளிக்கை-அழைக்கை. "கைவிளிக்கின்றதுங் கண்டேநின்றேன்" என்னக்கடவதிறே. கையாலே யழைக்கையென்றபடி. ஸத்த்வோத்தரமான காலத்திலே அடிமைசெய்யவாருங்கோளென்று அழைக்கிறபடி. (கேட்டிலையோ) இது கேட்க பாக்ய மின்றிக்கேயொழிவதே! இவர்கள் இப்படிச்சொல்ல, பின்பு நிருத்தரையாய்க்கிடந்தாள் (பிள்ளா யெழுந்திராய்) பகவத்விஷயத்தில் புதியையிறே; பாகவத ஸம்ச்லேஷத்திலினிமையறியாயிறே. அநுபாவ்யங்களில் காஷ்டாபூமியான பாகவதஸம்ச்லேஷரஸம் பிறக்குமளவும் பகவத்விஷயத்திலே அவகாஹிக்கப்பெற்றிலையே. நாங்கள் உன்னைக்காண வாசைப்பட்டவோபாதி நீயு மெங்களைக்காண வாசைப்படவேண்டாவோ?

அறிந்திருக்கிற உங்களை யெழுப்பினாரென்ன, (பேய்முலை இத்யாதி) எங்களை யெழுப்பி ற ரில்லை, தந்தாங்காரியஞ் செய்வார் த்வநிகேட்டெழுந்திருந்தோம் என்கிறார்கள். (பேய்முலை நஞ்சுண்டு) பெற்ற தாயுமுதவாத தனிமையிலே பாதிக்கவந்த பூதனையை முடித்து. இத்தலையை முடிக்க வந்தவள் தன்னோடேபோம்படி பண்ணி. (கள்ளச்சகடம்) பேயாகில் ஆராய்ந்துகொள்ளலாம்; தாயே ரக்ஷையாக வைத்த சகடம், அஸுராவேசத்தாலே பிறந்த அபாயமாகையாலே "கள்ளச்சகடம்" என்கிறது. (கலக்கழியக் காலோச்சி) சகடமானது கலக்கழியும்படி திருவடிகளையோச்சி. முலைவரவு

கேட்டுக்கிடக்கிற வென்னை "பிள்ளாய்" என்கிற நீங்களன்றோபிள்ளைகளென்ன; பேச்சுக்கேட்டுக் கிடக்கவமையுமோ, *அடியார்கள் தம் ஈட்டங்கண்டிடக் கூடுமேல்* என்றும், *அடியார்கள் குழாங்களை-உடன்கூடுவ தென்றுகொலோ* என்றும். *பேராளன்பேரோதும் பெரியோரையொரு காலும் பிரிகிலேன்* என்றுமன்றோ நம்முடைய பூர்வர்களுடைய வார்த்தை; அப்படியே உன் வடிவை நாங்கள் கண்டு எங்கள்வடிவை நீ கண்டு அநுபவிக்க வாசைப்படாதேயிருக்கிற நீயன்றோ பிள்ளை, நாங்கள் சொல்லிற்றையெல்லா மழிக்கைக்கடி-உன்பால்யமிறே. பட்டர், "திருவாய்ப்பாடியிலுள் ளாரில் சிந்தயந்தியோபாதி க்ருஷ்ணஸம்ச்லேஷத்தில் புதியாரில்லை" என்று அருளிச்செய்வர். என் செய்யவென்னில்; குருதர்சநம் பண்ணக்கண்ணுண்டாய்த்தே, ***தச்சித்தவிமலாஹ்லாத*** இத்யாதி,

தாழ்த்ததென்று மூரிநிமிர்த்த திருவடிகள் பட்டு முறிந்தது. இப்போது இவ்வபதாநங்கள் சொல்லு கிறது—பிறந்த அபாயங்கள் கேட்டு துணுக்கென்றெழுந்திருக்கைக்காக. (வெள்ளத்தரவிற்றுயில மர்ந்தவித்தினை) இவ்வபாய ப்ரஸங்கமில்லாத விடத்திலே, பரிவனுன திருவநந்தாழ்வான் மேலே சாயப்பெற்றதே! என்று ஹ்ருஷ்டைகளாகிறார்கள். (வெள்ளம்) ஸௌகுமார்யத்துக்குச்சேரக் குளிர்ச் சியுண்டானபடி. (அரவில்) அந்நீருறுத்தாமைக்குப் படுத்த படுக்கை. மென்மை குளிர்த்தி நாற் றங்கள் ப்ரக்ருதியான திருவநந்தாழ்வான் மேலே. இவன்மூச்சுப்பட்டு மதுகைடபர்கள் பொடிபட்டுப் போகையாலே, பயப்படவும் வேண்டாவென்கை. (துயில்) ஜகத்ரக்ஷண சிந்தை. *பனிக்கடலிற் பள்ளிகோளைப் பழகவிட்டோடி வந்தென் மனக்கடலில் வாழவல்ல மாயமணாளநம்பி* என்று-ஓராச்ரித னுடைய ஹ்ருதயத்தைக் கணிசித்துக் கிடக்குமவனென்னவுமாம். (அமர்ந்த) பிராட்டிமார் திருமுலைத்தடத்தாலே நெருக்கினாலும் உணராமை. (வித்தினை) திருவவதாரத்துக்கு நாற்றங்கால். பிறந்த பிறவிகள் போராமே திரியப் பிறக்கைக்கு அடியிட்டபடி (உள்ளத்துக் கொண்டு) *அரவத்தமளியினோடு மழகியபாற்கடலோடு மரவிந்தப்பாவையுந்தானு மகம்படிவந்து புகுந்து* என் கிறபடியே திருப்பாற்கடலோடும் திருவநந்தாழ்வானோடும் நாய்ச்சிமாரோடுங்கூடத் தங்கள் நெஞ்சிலே கொண்டு. (முனிவர்களும் யோகிகளும்) யோகாப்யாஸம் பண்ணுகிறவர்களும், மநநசீலரும். அவர்களாகிறார்-வ்ருத்தி நிஷ்டரும், குண நிஷ்டரும். இங்கு உறங்குகிறவர்களையும் எழுப்புகிறவர் களையும் போலே யிருக்கிறவர்கள். (மெள்ள எழுந்து) கர்ப்பிணிகள் ப்ரஜைகளுக்கு நோவுவாராமே எழுந்திருக்குமாபோலே. ***ஹ்ருதயேநோத்வஹந் ஹரிம்*** என்று-வளையம் அலையாமேயிறே யெழுந் திருப்பது. திருவாய்ப்பாடியிலே முநிவர்களும் யோகிகளு முண்டோ வென்னில்; க்ருஷ்ணன் வந்து அவதரித்தபின்பு இடையருடைய பசுக்கொட்டில்களிலே வந்து அவர்கள் படுகாடுகிடப்பர்கள்.

யயௌச காசித் ப்ரேமாந்தா என்று-ஒருத்திக்குப்ரேமமானது இருளைப்பண்ணுகையாலே காவல் கிடந்தாரைக் காணுமைக்குடலாய்த்து; அதுதானே வழிபோகைக்குடலாய்த்து. ***குரவ: கிங் கரிஷ்யந்தி*** குருக்கள்கிடா யென்ன; அவர்கள் விரஹாக்நிக்கு ஒரு குடநீர்சொரிய வல்லர்களோ; அன்றியே வழித்துணையாவர்களோ என்றார்கள்.

நீங்கள் சொன்னபடியே நான் பிள்ளையாகிறேன், உங்களுணர்த்திக்கடி யேதென்ன; தாங்க ளுணர்ந்தமைக்கு ஹேது சொல்லுகிறார்கள் (பேய்முலை நஞ்சுண்டு) தாய்வடிவு கொண்டுவந்த பூதநையுடைய ஸ்தந்யபாநத்தைப் பண்ணி. இது சொல்லுகிற தென்னென்னில்; இவள் பயப்பட்டுக் கடுகவெழுந்திருக்கைக்காக. ஸர்வேச்வரனை துக்கநிவர்த்தகனென்றிருப்பார் அல்லாதாரிறே; பெரி யாழ்வார் ஸம்பந்திகள் "அங்குத்தைக்கு என்புகுருகிறதோ" என்று வயிறுபிடிக்கு மவர்களிறே. அவள் பயநிவ்ருத்தியளவு மனுஸந்தித்து பயங்கெட்டுக்கிடக்கிறாள். (கள்ளச்சகடம்) க்ரித்ரிம சகடமானது. (கலக்கழியக் காலோச்சி) கட்டழிந்து சிதறும்படியாகத் திருவடிகளை நிமிர்த்து. (கள்ளச்சகடம்) நம்மை முடிக்கவந்த சகடம். பூதநை தாய்வடிவுகொண்டாகிலும் வந்தாள், அப்படி யன்றிக்கே காவலாக வைத்த சகடந்தானே அஸுராவேசத்தாலே தன்மேலே ஊரப்புக, தன்னினை வன்றிக்கே முலைவரவு தாழ்த்து ஸ்தந்யார்த்தியாய்த் தொட்டிலை யுதைத்ததிருவடிகள் புறப்பட்டு முடித்தவத்தனையிறே. [ஊர்ந்த சகடமுதைத்த பாதத்தன்] ப்ரேமத்தாலே பயப்படுகைக் குடலாய் அச்சங்கெடுகைக்கு முடலாயிருக்கும். [பாதத்தன்] இவன் மௌக்த்யத்தாலே உறங்கத் திருவடிக ளாலே பெற்றோம். அவனுடையவாபத்துக்கும் சேஷபூதனுடையவாபத்துக்கும் ரக்ஷகமான திருவடிகள். "திருக்காலாண்ட பெருமானே." ராமாவதாரத்துக்கு இளையபெருமாளைப்போலே. (வெள்ளத்தரவில்) விரோதி ப்ரஸங்கமில்லாததொரு தேசமும், ஒருபரிவனையும் பெறுவதே! (வெள்ளத் தரவில்) நீருறுத்தாதபடி நாற்றம், மென்மை, குளிர்த்தி தொடக்கமான ஸ்வபாவங்களையுடைய

(அரியென்ற) அரி யென்கையாவது- ***ஹரிர் ஹரதி பாபாநி*** என்கிறபடியே பகவதநுபவவிரோதிகளைப் போக்கியருளவேணுமென்கை. பின்னையிவர்களுக்கு பாபமாவது-க்ருஷ்ணனுக்கு அஸுரர்களாலே வருந்தீங்கு; அத்தை யவன்றானே போக்கித்தந்தருளவேணுமென்று மங்களாசாஸநம் பண்ணுகையென்றுமாம். ***அதஸோபயங் கதோ பவதி*** என்று-அவனாலே பயங்கெட்டால் பின்பு அத்தலைக்கு பயப்பட்டுத் திருப்பல்லாண்டு பாடுமித்தனையிறே. பகவத்ஸம்பந்தஜ்ஞாநம் பிறப்பதற்கு முன்பு இழவு பேறுகள் அவனளவிலேயா யிருக்கக்கடவதிறே. (பேரரவம்) பஞ்சலக்ஷம்குடியிலுமிந்தத்வநியேயாயிருக்கை. எல்லாரும் ப்ரபுத்தரான காலமாகையாலே யொருவர்சொல்லுமளவன்றிக்கே எல்லாருஞ் சொல்லுகை. (உள்ளம் புகுந்து குளிர்ந்து) படுக்கைக்கீழே வெள்ளங்கோத்தாற்போலே, திருநாமம் செவிவழியே புகுந்து வவ்வலிட்டது; அவன் அவர்கள் நெஞ்சிலே புகுந்து ஆநந்திப்பித்தாற்போலே க்ருஷ்ண விரஹத்தாலே கமர்பிளந்துகிடக்கிற நெஞ்சு பதஞ்செய்யும்படி இவர்களுடைய த்வநியும் எங்கள் நெஞ்சிலே புகுந்து எங்களை ஆநந்திப்பித்தது. ஆகையாலே எழுந்திராய் என்கிறார்கள் ... ...

திருவநந்தாழ்வான் மேலே. (துயிலமர்ந்த) பிராட்டிமார் திருமுலைத்தடத்தாலும் நெருக்கி யெழுப்பினாலும் கிளம்பாதபடியாயிருக்கை. (வித்தினை) க்ருஷிகர் விரையை நீரிலே சேர்க்குமாபோலே, பிறந்தது நினையாதிருக்கையும், பிறந்ததெல்லாம் கிடக்க இன்னமும் பிறக்கைக் கடியாயிருக்கையும். இவ்வருகுண்டான கார்யவர்க்கத்துக்கெல்லாம் காரணமாயிருக்கிறவனை. (உள்ளத்துக் கொண்டு) திருப்பாற்கடலிலே திருவநந்தாழ்வான்மேலே அவதார கந்தமாய் அநிருத்தரூபியாய்க் கொண்டு கண்வளர்ந்தருளுகிறவனை. ''அரவத்தமளியினோடும்'' என்கிறபடியே தங்கள் நெஞ்சாகிறநாடுகளிலே குடிகொள்ளும்படி பண்ணி. (முனிவர்களும் யோகிகளும்) ஒரு ப்ரவ்ருத்திக்கு க்ஷமரன்றிக்கே யிருக்கிற குணநிஷ்டரும், கைங்கர்யநிஷ்டரும். லக்ஷ்மணபரதர்களைப் போலேயிருக்குமவர்கள். பரமபதத்திலும், "வைகுந்தத்தமரரும் முனிவரும்'' என்று இரண்டுகோடியாயிறேயிருப்பது. திருவாய்ப்பாடியில் அவர்களுண்டோவென்னில்; க்ருஷ்ணன் இங்கே யவதரிக்கையாலே, ஊரில்பசுநிரைக்கொட்டில்களிலே படுகாடுகிடப்பர்கள்; பாண்டவர்கள் வர்த்திக்கிற பணிக்கொட்டில்களிலும் இடைச்சேரியிலும் க்ருஷ்ணன் படுகாடு கிடக்குமாபோலே. (மெள்ளவெழுந்து) கர்ப்பிணிகள் பிள்ளைக்கு நோவுவாராதபடி மெள்ளவெழுந்திருக்குமாபோலே. ***ஹ்ருதயேநோத்வஹந் ஹரிம்*** என்று–ப்ரஹ்லாதாழ்வான் தான் மலையில்நின்றும் விழாநிற்கச் செய்தேயும், ''பார்த்தருள், பார்த்தருள்'' என்று ஸர்வேச்வரனைப் பிடித்துக்கொண்டாற்போலேயும், ஹ்ருதயத்திலிருக்கிற ஸர்வேச்வரன் தளும்பாதபடியெழுந்திருந்து. (அரியென்ற) ***ரக்ஷது த்வா மசேஷாணும்*** என்னுமாபோலே நீயே யுன்னை நோக்கிக்கொள்ளவேணுமென்று மங்களாசாஸநம் பண்ணின. ***அத ஸோபயங் கதோ பவதி*** தன்பயங்கெட்டால் அங்குத்தைக்குப் பரிகையிறேயுள்ளது. (பேரரவம்) ஒருத்தன் அரியென்றதுகேட்டு ஒருவரிருவராய் ஊராக 'ஹரி:'' என்கையாலே ப்ராதேசிகமன்றிக்கே திருவாய்ப்பாடியெல்லாம் இந்தமஹாத்வநியேயாய்த்து (உள்ளம் புகுந்து) க்ருஷ்ண விரஹத்தாலே கமர்பிளந்து கிடந்த ஹ்ருதயமானது ஒருநீர்ப் பாய்ச்சினாற்போலே பதஞ்செய்து. (குளிர்ந்து) மறுநீர்பாய்ந்தாற்போலே குளிர்ந்தது; அத்தாலே நாங்களுமுணர்ந்தோம். பிள்ளாயெழுந்திராய் ... ...

மூவாயிரப்படி :— ஏழாம்பாட்டு.—பகவத் விஷயத்தில் சுவடறிந்தே மறந்து உறங்கு கிருளொருத்தியை யெழுப்புகிருர்கள்.

கீசுகீசென்றெங்கு மானைச்சாத்தன்* கலந்து
பேசின பேச்சரவங் கேட்டிலையோ பேய்ப்பெண்ணே!*
காசும் பிறப்புங் கலகலப்பக் கைபேர்த்து*
வாச நறுங்குழலாய்ச்சியர்* மத்திஞல்
ஓசைபடுத்த தயிரரவங் கேட்டிலையோ*
நாயகப் பெண்பிள்ளாய் நாராயணன் மூர்த்தி*
கேசவனைப்பாடவும் நீ கேட்டே கிடத்தியோ?*
தேசமுடையாய் திறவேலோ ரெம்பாவாய்* (7)

வ்யா.—'போது விடிந்தது, எழுந்திராய்' என்ன; விடிந்தமைக்கடையாள மென்னென்ன; ஆனைச்சாத்தன் கீசுகீசென்ருநின்றது.

(கீசு) அநக்ஷரரஸமாயிருக்கை. ஒரு ஆனைச்சாத்தான் பேசுங்காட்டில் விடிந்ததாக வேணுமோவென்ன; எங்கும் பேசாநின்றதென்ன; அவற்றைக் கலக்குகைக்கு நீங்களுண்டேயென்ன; எங்ளாலன்று, தானேயுணர்ந்தன வென்ன; அதுக்கடையாளமென்னென்ன (கலந்து பேசினபேச்சரவங் கேட்டிலையோ)கலந்துபேசினபடி,அறிந்தபடியென்னென்ன;பிரிந்துபோனல் பகலெல்லாம் தரிக்கும்படி

ஆருயிரப்படி :— ஏழாம்பாட்டு.— ஆரும்பாட்டில். பகவத் விஷயத்தில் புதியாளொருத்தியை யெழுப்பிற்று; இதில், பழையாளா யிருந்துவைத்துப் புதுமைபாவிக்கிருளொருத்தியை யெழுப்புகிருர்கள். சிலரை யெழுப்பினல் "எழுந்திருந்தவர்களைக் கொண்டு க்ருஷ்ணன்பாடு போகிருேம்" என்னுமவர்களன்றிறே; "எல்லார்க்கும் நன்மை வேணும்" என்றிருக்குமவர்களிறே. பகவத்ஸம்பந்தம் மெய்யாகில் தன்வயிற்றில் பிறந்த ப்ரஜையினுடைய ஸம்ருத்திக்கு உகக்குமாபோலே, எல்லாருடைய ஸம்ருத்திக்கும் உகக்கவேணுமிறே. *அடியார்கள் குழாங்களை-உடன் கூடுவதென்று கொலோ* என்றும், "அந்தமில் பேரின்பத் தடியரோடிருந்தமை" என்றும் சொல்லுகிறபடியே- இக்குழாத்திலினிமை யுண்டானலிறே அங்கும் இனிமையுண்டாவது. ஆட்கொண்ட வில்லிஜீயரெழுந்தருளாநிற்கச் செய்தே, நஞ்ஜீயர் தெண்டனிட்டு நிற்க; "பகவத்விஷயத்தில் ருசி நமக்கு மெய்யாகப் பிறந்ததில்லை காணும்" என்றருளிச்செய்ய; "உம்மைப்போலே ஆசார்யவான்களுண்டோ, இங்ஙனே யருளிச்செய்வானென்?" என்ன; "பகவத்விஷயத்திலே மெய்யே ருசியுண்டென்றிருக்கையாவது - பாகவதர்களைக் கண்டால் உகக்குமன்று காணும்" என்றருளிச்செய்தார். இப்படியெல்லார்க்கு மொக்க இந்நன்மையுண்டாகவேணுமென்று எல்லாரையுங் கூட்டிக்கொண்டு, ஒருத்திவாசலிலே சென்று "போதுவிடிந்ததுகாண், எழுந்திராய்" என்ன; "விடிந்தமைக் கடையாளமென்?" என்ன ஆனைச்சாத்தனுடைய த்வநி அடையாளமன்ருே வென்கிருர்கள். கீழ்ச்சொன்ன *முநிவர்களும் யோகிகளும்* என்றதோடு, *ஆனைச்சாத்தன்*, என்றதோடு, அவர்கள் 'ஹரிர்ஹரி:" என்றதோடு இவை *கீசுகீசு* என்றதோடு வாசியற எல்லாம் உத்தேச்யமாயிருக்கிறபடி.

கலந்து பிரியப்புகாநின்ரு மென்னும்தளர்த்திதோற்றப் பேசுகிற மிடற்ருசை கேட்டிலையோ? கேளாமைக்கு அங்கே ஆரவார முண்டாகையாகாதேசெல்லுகிறது என்று மர்மம் சொல்லுகிருர்கள் "கேட்டிலையோ'' என்று.

(பேய்ப்பெண்ணே) இவர்களாகி லிப்படிச்சொல்லுகையே பணியென்று பேசாதேகிடக்க; அறிந்துவைத்துக்காற்கடைக்கொள்வாயே! மதிகேடீ! என்கிருர்கள். இவர்களுக்கு அறிவாகிறது— பகவத் விஷயத்திலும் ததீயவிஷயம் நன்றென்று அறிகை. அத்தை யறிந்தும் பேசாதேகிடக்கை யாலே சொல்லுகிருர்கள். என் அறியாமை சொல்லாதே விடிந்தமைக்கடையாளஞ்சொல்லுங்கோ ளென்ன; தயிர்கடைகிற வோசை கேட்டிலையோ. (காசும்பிறப்பும்) அச்சுத்தாலியும் முளைத்தாலியும். (கலகலப்ப) கடைகிறபோதை வ்யாபாரத்தாலே. *அரவூறுசுலாய் மலைதேய்க்கு மொலி* என்னுமா போலே த்வநிக்கை (கை பேர்த்து) தயிரின் பெருமையாலும் இவர்கள் ஸௌகுமார்யத்தாலும் மலை பேர்த்தாற்போலே கைபேர்க்கப்போகாதபடி. க்ருஷ்ணன் ஸந்நிதியில்லாமையாலே கைசோர்ந்த தென்னவுமாம் அன்றியே, அவன்ருனே ஸந்நிஹிதனுய் நின்று 'தயிரைமோராக்கவொட்டேன்' என்று கையைப்பற்றி நாலுகையாலே யென்றுமாம். "மோரார் குடமுருட்டி'' என்னக்கடவதிறே. (வாசமித்யாதி) ஆயாஸத்தாலே மயிர்முடி நெகிழ்ந்து பரிமளந்தானே புறப்பட்டு ப்ரவஹிக்கிறபடி.

வ்யா.—(கீசுகீசு) இது அநக்ஷரரஸமாயிருக்கிறபடி. ஆனைச்சாத்தனுடைய த்வநி விடிவுக் கடையாளமன்ருே வென்ன; ஒரு ஆனைச்சாத்தனுணர்ந்தவிது விடிவுக்கு அடையாளமாகப் போருமோ வென்ன; "எங்கும்'' என்று இவர்கள் சொல்ல; எங்கும் நீங்களில்லையோ அவற்றையுணர்த்துகைக் கென்ன; நாங்களுணர்த்த வுணர்ந்ததன்று, கலந்து பேசின பேச்சுச்காண் என்ன; இராவெல்லா முறங்கிப் போதுவிடிந்தவாறேயோ கலப்பது என்று அவள் சொல்ல; இரவெல்லாங் கலந்து, மரக்கல மேறுமவன் மீண்டுவருமளவும் ஜீவநமேற்றிக்கொண்டு போமாபோலே, பகல் முப்பது நாழிகைக்கும் விளைநீரடைத்துக் கொண்டு "பிரிவுவருகிறது'' என்னும் தளர்த்தி தோற்றப் பேசுகிற பேச்சு விடிவுக் குடலன்ருே வென்கிருர்கள். (கேட்டிலையோ) இத்த்வநிகேளாதபடியோ, அங்கோடுகிற தென்னென் கிருர்கள். *நிஸ்வநம் சக்ரவாகாநாம் நிசம்ய* என்கிறபடியே இவற்றின் த்வநியைக் கேட்டால் கடுக க்ருஷ்ணன்பக்கலிலே சென்றுநிற்கவேண்டாவோ வென்ன;

மாளிகைகளிலே ஏத்தாளிகள் வம்சாவளி சொல்லக் கேட்டு எழுந்திருக்குமவர்கள், பக்ஷிகளினு டைய பேச்சுக் கேட்டு எழுந்திருக்கும்படியாவதே! இதென்ன தர்மஹாநி! என்று அவள் வெறுத்துக் கிடக்க. (பேய்ப்பெண்ணே) என்கிருர்கள். உன்னுடைய அந்யதாஜ்ஞாந மிருந்தபடியென்! பகவத் ஸம்ச்லேஷம் பாகவத ஸம்ச்லேஷபர்யந்தம் என்றறிந்து வைத்து ஆறியிருப்பதே! என்று க்ஷேபிக்க, போது விடியாதிருக்கச்செய்தே 'விடிந்தது' என்று சொல்லுகிற நீங்களன்ருே பேய்ப்பெண்களென்ன போதுவிடியச்செய்தே 'விடிந்ததில்லை' என்று சொல்லுகிற நீயன்ருே பேய்ப்பெண்ணென்ன; இது போதாது. வேறடையாளமுண்டாகில் சொல்லுங்கோளென்ன; இவ்வூரில் தயிர்கடைகிறவோசை விடிவு க்கு அடையாளமன்ருே வென்கிருர்கள். காம்யத்தில் பலச்ரத்தையில்லையாகில் தவிரலாம், நித்யகர்மம் அவச்யம் அனுஷ்டித்தே யறவேணும், அநுஷ்டாநத்துக்கு பலமில்லை. அகரணே ப்ரத்யவாயமுண்டு; அப்படியே ஜாத்யுசிதமான நித்யாநுஷ்டாநமன்ருே விவர்களுக்குத் தயிர்கடைகை, இது விடிவுக் கடையாளம் போராதோ வென்கிருர்கள் (காசும்பிறப்பும்) அச்சுத்தாலியும் ஆமைத்தாலியும். (கல கலப்ப) ஆபரணத்வநியு மிவர்களுக்கு உத்தேச்யமாயிருக்கை. (கைபேர்த்து) தயிர் ஸம்ருத்தியாலும் தங்களுடைய ஸௌகுமார்யத்தாலும், க்ருஷ்ணனுடைய ஆஸந்நிதியாலே கைசோருகையாலும். ஸந்நிதியில் "தயிரை மோராக்க வொட்டேன்'' என்று பிடித்து வலிக்கையாலே கடைகையிலுண்டான

“செந்தமிழ் பாடுவார்” என்று இவர்கள் பெயர்.
‘கண்டமென்னும் கடிநகர்’ – ஆழ்வார் பாடிய பெருமாள் சேவை காணும் அழகு.

(மத்தினாலோசைபடுத்த தயிரரவம் கேட்டிலையோ) மந்தரத்தாலே கடலைக் கலக்கினாற்போலே, இந்த கோஷமும் செவியில் பட்டதில்லையோ? ***உத்காயதீநாமரவிந்தலோசநம் வ்ரஜாங்கநாநாம் திவமஸ்ப்ருசத் த்வநி:—தத்நச்ச நிர்மந்தநசப்தமிச்ரிதோ நிரஸ்யதே யேந திசாமமங்களம்*** என்று-அவன் கண்ணழகிலே தோற்றப்பாடுகிற த்வநியும் கடைகிற தயிர் ஓசையும், ஆபரண ஓசையும் கிளர்ந்து ஊர்த்த்வலோகங்களிலே சென்று கிட்டுவதான ஓசை உன் செவியில் படாதொழிவதே! இவ்வூராகில் *முப்போதும் கடைந்தீண்டிய வெண்ணெய்* என்று-இரவும் பகலும் இடைவிடாதே தயிர்கடைகை ஸ்வபாவமன்றோ வென்று பேசாதே கிடக்க.

(நாயகப்பெண்பிள்ளாய்) இப்பெண்களுக்கெல்லாம் நிர்வாஹகையானபடி இதுவோவென்கிறார்கள்; சொல்லிற்றுக் கெல்லாம் மறுமாற்றஞ் சொல்லிக் கிடக்கிறது உன்னுடைய ஐச்வர்யச்செருக்காலே யென்னவுமாம்; *பேய்ப்பெண்ணே* என்றதோடு *நாயகப் பெண்பிள்ளாய்* என்றதோடு வாசியில்லை யிறே, அகவாயில் பாவம் ஒன்றாகையாலே. என்றவிடத்திலும் வாய்திறவாதே கிடக்கையாலே, (நாராயணன்மூர்த்தி கேசவனைப்பாடவும் நீகேட்டே கிடத்தியோ) நீ எழுந்திருப்புதியென்று நாங்கள் பாட, அதுவே குறங்குகுத்தக்கிடந்துறங்குகிறாயோ? (நாராயணன்) முகம்தோற்றாமே நின்று வாத்ஸல்யத்தாலே ரக்ஷிக்கக்கடவ ஸர்வேச்வரன். (மூர்த்தி) தன்னுடைய ஸௌசீல்யத்தாலே பிறந்தது. (கேசவனை) கண்ணுக்குத்தோற்றநின்று நம் விரோதிகளைப் போக்குமவனை. (பாடவும்) இப்படி

அருமையைச் சொல்லுகிறது. (வாசநறுங்குழல்) கடைகிற ஆயாஸத்தாலே மயிர்முடி கட்டுநெகிழ்ந்து முடை நாற்றத்தை மறைக்கும்படியாய்த்து பரிமளம் வெள்ளமிடுகிறபடி. ‘தெருவெல்லாங் காவிகமழ் திருக்கார்க்கரை” என்னக்கடவதிறே. (ஆய்ச்சியர்) ஒருத்தியன்றோ என்று சொல்லவொண்ணாத படி இருந்ததேகுடியாக. (மத்தினாலோசை படுத்ததயிரரவம்) மந்தரத்தாலே கடலைக்கடைகிறபோது, *அரவூறுசுலாய் மலைதேய்க்குமொலி* என்றபடி. ***உத்காயதீநாமரவிந்தலோசநம் வ்ரஜாங்கநாநாம் திவமஸ்ப்ருசத் த்வநி:—தத்நச்ச நிர்மந்தநசப்தமிச்ரிதோ நிரஸ்யதே யேந திசாமமங்களம்.*** க்ருஷ்ணனுடைய கண்ணழகுக்குத் தோற்றுப்பாடுகிற இடைப்பெண்களுடைய த்வநி, தயிர்கடைகிற வோசையோடே கலசி பரமபதத்திலே சென்று த்வநித்தது; அப்போது, க்ருஷ்ணகுணங்கள் பூமியிலே நடையாடாநிற்க, மலையிலே யிருப்பாரைப் போலே உயர இருப்பதே! என்று அவர்களை வசைபாடினாற்போலே யிருந்தது. ***விக்ரேதுகாமாகில கோபகந்யா முராரி பாதார்ப்பிதசித்த வ்ருத்தி: தத்யாதிகம் மோஹவசாதவோசத் கோவிந்ததாமோதர மாதவேதி*** முரனைக்கொன்ற வீரத்திலே தோற்று க்ருஷ்ணன்பக்கலிலே பத்தபாவைகளாயிருக்க, இதினின்று மிவளை மீட்கும் விரகேதோ என்று பார்த்து, தாயார், பாலையுந் தயிரையும் நெய்யையுங் கொடுத்து, “இத்தை விற்றுக்கொண்டுவா” என்று சொல்ல; விற்கப்போன விடத்திலும் நினைவு இங்கேயாகையாலே, “கோவிந்தனைக் கொள்ளுங்கோள், க்ருஷ்ணனைக் கொள்ளுங்கோள், ஸ்ரீய:பதியைக் கொள்ளுங்கோள்” என்று கூறிக்கொண்டு திரிந்தாள். (ஓசைபடுத்த தயிரரவம் கேட்டிலையோ) இது கேளாதபடியுள்ளேயு மொரு தயிருண்டோ கடைகிறது. *கெண்டை* இத்யாதி, *தாமோதரா மெய்யறிவன் நானே.* பண்டுபோலேயோ, க்ருஷ்ணன் பிறந்தபின்பு வாங்கக் குடம்நிறைக்கும் வள்ளல் பெரும்பசுக்களாகையாலே அறுபது நாழிகையும் கறப்பது கடைவதாய்ச் செல்லுமத்தனையன்றோ, இது விடிவுக்குடலாமோ வென்று அவர்கள் நிருத்தரராம்படி சொல்ல.

(நாயகப்பெண்பிள்ளாய்) என்கிறார்கள். ஆகையாலே சொன்னதுக்கெல்லாம் மறுமாற்றம் சொல்லிக் கிடக்கிறது உன் செல்வக்கிடப்பிறே. *பேய்ப்பெண்ணே* என்றதோடு, *நாயகப்பெண் பிள்ளாய்* என்றதோடு வாசியற்றிருக்கிறது ஒரு மிதுநமாய்ப் பரிமாறாநின்றால், தாழச்சொன்ன

வாத்ஸல்யத்தையும் ஸௌசீல்யத்தையும் ஆச்ரிதவிரோதி நிரஸநத்தையும் பேசின விடத்திலும் பின்னையும் இவர்கள் பேச்சே தனக்கு தாரகமாய்க் கிடக்கையாலே *கேட்டேகிடத்தியோ* என்கிறார் கள். இவள் துணுக்கென்றெழுந்திருக்கைக்காக, நிருபாதிகஸ்வாமியான ஸர்வேச்வரன் ஆச்ரித வத்ஸலனாய் க்ருஷ்ணனாய் வந்து அவதரித்த விடத்திலே கேசிவந்து நலியப்புக, அவனை க்ருஷ்ணன் கொன்றான்காண் என்ன; அதுக்கும் பேசாதே கிடந்தாள். (பாடவும் நீகேட்டே கிடத்தியோ) அவனு டைய விஜயத்தைக் கேட்டு, கேசி வந்து நலியப்புக்கான் என்கிற துணுக்கும் கேட்டு, கரவதாநந்தரம், ***பர்த்தாரம் பரிஷஸ்வஜே*** என்று சக்ரவர்த்திதிருமகனை ஸ்ரீஜநகராஜன்திருமகள் அணைத்தாற் போலே, நீயும் க்ருஷ்ணனை யணைக்கப் புறப்படுவாயோ என்று சொன்னோம், அதுவுமுனக்கு க்ருஷ்ண விரோத பயந்தீர்ந்து மார்பிலே கைவைத்து உறங்கலாம்படியாய்விடுவதே! என்றுமாம். (தேசமுடை யாய்திற) உன்னைக் காணப்பெறாதே அந்தகாரமாய்க் கிடக்கிற எங்களுக்கு இத்தைத்திறந்து புறப் பட்டு உன்னுடைய நிரவதிக தேஜஸ்ஸாலே வெளிச்செறிப்பிக்கைக்காகவும், உன்னுடைய அழகு காண்கைக்காகவும் நீயே வந்து திற. (தேசமுடையாய் திற) இவள் பின்னையும் பேசாதே கிடக்கை யாலே ஜாலகரந்த்ரத்தாலே பார்த்தார்கள். இவளுக்கு க்ருஷ்ண விஜயாநுஸந்தாநப்ரீதியாலே வடி விற்பிறந்த புகரைக்கண்டு கிண்ணகத்தை அணைசெய்யாதே வெட்டிவிடா யென்கிறார்களாகவுமாம். ...

மூவாயிரப்படி :— (அவ) எட்டாம்பாட்டு. எல்லாரும் வந்தழைக்கும்படி க்ருஷ்ண னாலே வேண்டற்பாடுடையாளொருத்தியை யெழுப்புகிறார்கள்

போதும் உயரச்சொன்னபோதுமாயிறே யிருப்பது. ***நித்யாபிவாஞ்சித பரஸ்பர நீசபாவை:*** சேஷ பூதர் சேஷிபக்கல் சொல்லுவதொன்றுண்டோ, இதுக்கெல்லா மழகிதாய் நிர்வாஹகையானா யென்று இவர்கள் பேசாதிருக்க; நான் உங்களுக்கடிமையன்றோ, திறக்கிறேனென்ன; இவள் துணுக்கென்று எழுந்திருந்து கடுகத் திறக்கைக்காக, கேசிவத வ்ருத்தாந்தத்தை ஸ்மரிப்பிப்போ மென்று அத்தை ப்ரஸங்கிக்கிறார்கள், பெரியாழ்வார் பெண்பிள்ளையாகையாலே துணுக்கென்று உணருமென்று. (நாராயணன்மூர்த்தி கேசவனைப்பாடவும்) கண்ணுக்குத் தோற்றாதே நின்று ரக்ஷிக்கும் ஸர்வேச்வரன் ஆச்ரிதவத்ஸலனா யிங்கேவந்து அவதீர்ணனானான், அங்கே கேசிவந்து கிட்டினான் காணென்கிறார்கள். அதுதன்னை விஜயாந்தமாக அநுஸந்தித்துப் பேசாதே கிடந்தாள் (நீகேட்டேகிடத்தியோ) அழகிதாக உன்னை யெழுப்பவழிபார்த்தோம், தொடைகுத்தி யுறக்கினோமாகாதே. கேசிபட்டவநந்தரம், கரவதத் தினன்று, பிராட்டி ***பர்த்தாரம் பரிஷஸ்வஜே*** என்று-பெருமாளை யணைத்தாற்போலே க்ருஷ்ணனை யெழுந்திருந்து அணைக்கப்பாராய். பேச்சி லினிமையைக் கேட்டு இவள் வாய்திறவாதே கிடந்த வாறே, ஜாலக த்வாரத்தாலே பார்த்தார்கள்; அவனுடைய விஜயத்தை யநுஸந்திக்கையால் வந்த புகரடைய வடிவிலே காணலாம்படி கிடந்தாள் (தேசமுடையாய் திற) கிண்ணகத்துக்கு அணை செய்யாதே வெட்டிவிடாய், நாங்கள் வாழ்ந்துபோக. எங்களுடைய ஹ்ருதயத்தில்அந்தகாரம் போம்படி உன்வடிவைக் காட்டி எங்களை யநுபவிக்கப்பாராய். ... ...

ஆறாயிரப்படி:— (அவ) எட்டாம் பாட்டு. இதுக்கு முன்பு உணர்ந்த பெண்களெல்லாம் திரண்டு தங்கள் அபிமதலாபம் யாவளொருத்தி முன்னாகப் பெறலாயிருக்கிறது, அதுக்கீடாக க்ருஷ் ணன் கொண்டாடும்படி செல்வக்கிடப்புடையாளொருத்தியை யெழுப்புகிறார்கள். ஸம்ஸாரிகளுக்கு ராத்திரியில் பரஹிம்ஸாதி சிந்தநமும், நரகாவஹமான விஷயாநுபவமும், தமோகுணாபிபவத்தால் வந்த நித்ரையுமாய்ச் செல்லுகையாலே, ராத்ரி தண்ணியதென்று புருஷார்த்தோபயோகியான பகல்

கீழ்வானம் வெள்ளென்றெருமை சிறுவீடு*
மேய்வான் பரந்தனகாண் மிக்குள்ள பிள்ளைகளும்*
போவான் போகின்றாரைப் போகாமற்காத்து* உன்னைக்
கூவுவான் வந்துநின்றோம்* கோதுகலமுடைய
பாவாயெழுந்திராய் பாடிப்பறைகொண்டு*
மாவாய்பிளந்தானை மல்லரைமாட்டிய*
தேவாதிதேவனைச் சென்றுநாம் சேவித்தால்*
ஆவாவென்றாராய்ந் தருளேலோ ரெம்பாவாய்.* (8)

வ்யா. — (கீழ்வானம் வெள்ளென்று) கிழக்கு வெளுத்தாலும் கிடந்துறங்கு மித்தனையோ, எழுந்திரா யென்கிறார்கள். கிழக்கு வெளுத்ததன்று, உங்களிலே யாரேனும் அத்திக்கைப் பார்க்கையாலே உங்கள் முகத்திலொளி ப்ரதிபலிக்கையாலே கிழக்கு வெளுத்ததாயிருக்கிறது; இவர்கள் தாம் திங்கள் திருமுகத்துச் சேயிழையாரிறே; அது அந்யதாஜ்ஞாநம், மற்றடையாள முண்டோ வென்ன; (எருமை சிறுவீடு மேய்வான் பரந்தனகாண்) பனிப்புல்மேயக் காலத்திலே விட்டுவயல்களெங்கும் பரந்தனகாண். ஸ்ரீநந்தகோபர்க்கு முத்திறமுமுண்டே, அவற்றின் பின்னே க்ருஷ்ணன் போம், பின்னை யாரைக் காண்பது எழுந்திராயென்ன; உங்கள் முகத்திலொளியைக்கண்டு இருள் திரண்டு போகிறதித்தனை; அதுவும். அந்யதாஜ்ஞாநம். அருணோதயத்துக்கஞ்சி இருள் சிதறிப் போகிற தென்னவுமாம். *மேட்டிளமேதிகள் தளைவிடுமாயர்கள்* என்று-இவள் தமப்பனார் எம்பெருமானை யெழுப்பினார்; இவள் இவர்களை யெழுப்புகிறாள். நாங்கள் ப்ரமித்தோமாயிடுக, நீ விடிந்ததில்லை யென்றறிந்தபடி யெங்ஙனே யென்ன; பஞ்சலக்ஷம் குடியிற்பெண்களில் உங்களையொழிய அல்லாதாருணராமையாலே யென்ன;

விருப்பத்துக்கு உடலாயிருக்கும். இவர்கள் க்ருஷ்ணநுபவம்பண்ணப்பெறுகையாலே ராத்ரி அடிக்கழஞ்சுபெற்று, விடியில் கோபவ்ருத்தர்கள் விரோதிப்பார்களென்று விடியப்புகாநின்றதென்று பயப்பட்டு, க்ருஷ்ணனையும் நம்மையுஞ் சேரவொட்டாதவர்கள் உணருங்காலம் வந்து தோற்றச் செய்தே நீ கிடந்து உறங்குகையாவதென்னென்ன; அவள் உள்ளேகிடந்து அக்காலம் வருகையாவ தென்னென்ன;

வ்யா. — (கீழ்வானம் வெள்ளென்று) இதுக்கு முன்பு விடிவுக்குடலாகச் சொன்னது போலன்று, கிழக்குவெளுத்தது காணென்கிறார்கள். "அஞ்சுடர வெய்யோனணிநெடுந்தேர் தோன்றாதால்" என்று, போது புக்கபோதேபிடித்து கீழைத்திக்கைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்புதிகோள்' திங்கள் திருமுகத்துச்சேயிழையாரான உங்களுடைய முகஜ்யோதிஸ் கீழைத்திக்கிலே சென்று தட்டி உங்கள்முகத்திலே வந்து ப்ரதிபிம்பிக்கையாலே கிழக்கு வெளுத்தது போலே தோற்றுகிறதித்தனை, கிழக்கு வெளுத்ததன்று, இது உங்களுடைய அந்யதாஜ்ஞாநம், இத்தையொழிய விடிவுக்கு வேறு அடையாளமுண்டாகில் சொல்லுங்கோளென்ன;

(மிக்குள்ள பிள்ளைகளும்) உன்னை யொழிந்தாரெல்லாம் ஆற்றாமையாலே போனார்கள், நீயே
எழுப்பக்கிடந்தாய். (போவான் போகின்றாரை) அர்ச்சிராதிகதி, அக்ரூரயாநம், திருவேங்கடயாத்ரை
போலே போகையே ப்ரயோஜநமாகப் போகாநின்றார்கள், நான் இனி யெங்கேபோக, அவர்கள்
போனார்களாகி லென்ன; (போகாமற் காத்து) *செய்யாதன செய்யோம்* என்று அடியில் நம்முடைய
வ்யவஸ்தையை யுணர்த்தி, நீ வந்திலையேயென்று அவர்கள் போகாதபடி தடுத்து. (உன்னைக்
கூவுவான்) உன் வாசலிலே வந்தெழுப்பினோமென்னும் தரம் பெறுகைக்கு (வந்து) *உத்தரம் தீர
மாஸாத்ய* என்னுமாபோலே (நின்றோம்) *கஸ்த ஏவ வ்யதிஷ்டத* என்று நிலைபெற்று நின்றோம்.

எல்லார்க்கும் க்ருஷ்ணனோட்டை ஸம்பந்தமொத்திருக்க, நீங்கள் என்பக்கல் ஸாபேக்ஷராய்
வந்தோமென்று சொல்லக்கடவிகளோ வென்ன, (கோதுகலமுடையபாவாய்) உன்னை முன்னிட்டுக்
கொண்டு செல்ல, க்ருஷ்ண விஷயீகார முண்டென்னும்படி அவனாலே கொண்டாடப்படுமவளிறே.

(எருமைசிறுவீடு) எருமைகள் பனிப்புல்மேய்கைக்காக வயலெங்கும் பரந்தன. இது விடி
வுக்கடையாள மன்றோ வென்கிறார்கள். "மேட்டிளமேதிகள் தளைவிடுமாயர்" என்று - பெரிய
பெருமாளை இவள் தமப்பன்மாரிலே ஒருவரெழுப்பினார்; இவளை யிவர்களெழுப்புகிறார்கள். இது ஆழ்
வார்களுக்கும் இவளுக்கும் வாசி. (சிறுவீடு) பெரியாழ்வார் மகளாய் அக்நிஹோத்ர ஹோமங்
களுக்கு உண்மானம் புறமானமாராய்கை தவிர்ந்து, இடைச்சியாய், எருமையினுடைய சிறுவீடு
பெருவீடென்னு மிவற்றில் வாசியறிகை யாத்ரையானபடி. (பரந்தனகாண்) பட அடிபட்டாலு
முறங்குமத்தனையோ. நம்முடைய உத்தேச்யவஸ்து அவற்றின்பின் கைகழியப்போனால் என்படக்
கடவோம். ஸ்ரீ நந்தகோபர்க்கு முத்திறமு முண்டாகையாலே க்ருஷ்ணன் அவற்றின் பின்னேபோம்,
பின்னை நாமாரைக்காணப்போகிறது, கெடுவாய்! எழுந்திராய். எருமை, பனிப்புல் மேய்கைக்கு
வயலெங்கும் பரந்தனவென்று சொன்ன விது விடிவுக்கடையாளமன்றோ வென்ன; உங்களுடைய
முகஜ்யோத்ஸ்நையாலே சிதறிப்போகிற விருளத்தனை, இவையல்லது எருமைகளன்று, இது உங்க
ளுடைய விபரீதஜ்ஞாந மிருக்கிறபடி, விடிவுக்கு உடலன்றென்ன;

கீழ்ச்சொன்னவை யெங்களுடைய அந்யதாஜ்ஞாநமும் விபரீதஜ்ஞாநமு மாகிறது, விடிந்த
தில்லை யென்கைக்கு அடையாளம் நீ சொல்லாயென்ன; அஞ்சுலக்ஷம் குடியிலுள்ள பெண்களுக்
கெல்லாம் அவதியில்லை, இங்கெல்லாமாக ஆயிரம்பேர் போராது காண் வந்தது, அல்லாதாருணர்ந்து
வரவேண்டாவோ, அவர்களுணர்ந்து வாராதொழிந்தது விடியாததுக்கடையாள மென்ன; (மிக்குள்ள
பிள்ளைகளும்) உன்னையொழிந்தாரடையப் போனார்கா ணென்ன: அவர்களோதவந்தவர் மறுத்தோது
கிறார்கள், அவர்கள் என்னையழையாதே போனார்களே யென்ன; பெருந்திரளாகையாலே, நீ போய்த்
தில்லை யென்றறியாமையாலும், போகிறவர்களோடேகூடப் போகைதானும் ப்ரயோஜநமாகையாலும்
போனார்களத்தனை, உன்னையாராயாதே போனார்களல்லவென்ன; என்னகார்யத்துக்குத்தான் அவர்கள்
போய்த்தென்ன (போவான்போகின்றார்) வழிபோகையே உத்தேச்யமாகப் போனார்கள். தேசப்ராப்தி
யிலும் அர்ச்சிராதிமார்க்கமே போகரூபமாயிருக்கக் கடவதிறே. கைகழியப் போனார்களாகில் இனி
நான் என், என்னையொழியவும் போகவல்லார்களானார்களே யென்ன; அது செய்தபடி கேட்டிலையோ,
நீ வாராமை யறிந்தவாறே "இன்னாள் வந்திலள்" என்றோம். பின்னை போகமாட்டிற்றிலர்கள். (போகா
மல்காத்து) அவர்களைத் தலைக்காவலிட்டோ செய்தது, *திருவாணை நின்னாணை* என்று ஆணையிட
வேணுமோ. *நீபோந்திலை* என்று ஒருவார்த்தை சொல்லுங்காட்டில் திடுக்கிட்டாரைப் போலே
கால் நடைதாராமல் நின்றார்கள்; போவார்க்குக் காலையொழியப் போகப்போமோ. அவர்களை

பத்நீத்வ மவிசிஷ்டமானாலும் க்ருஷ்ணவல்லபை நீயன்றோ நாங்கள் அவனுக்கு நல்லோம், நீ அவனோட்டை ஸம்பந்தத்தாலே எங்களுக்கு நல்லையாயிருப்புதி; ஆகையாலே அவனிலும் ததீயரை யுகக்குமென்னும் வேண்டற்பாடுடையை நீயன்றோ. (பாவாய்) ***நாரீணா முத்தமா வதூ:*** என்கிற படியே நிருபாதிகஸ்த்ரீத்வமுடையாளாகை. பாரதந்த்ரியபராகாஷ்டை யுடையளன்றோ வென்கை. (எழுந்திராய்) இப்போது எழுந்திராயாகில் அவையெல்லாம் அஸத்ஸமமாங்கிடாய். பெண்ணின் வருத்தமறியாதவனைப் போலேயன்றியே அறியக்கடவ நீ கிடக்கக்கடவையோ. (எழுந்திராய்) எழுந்திருக்கும்போதை பரிஸ்பந்தங் காண்கைக்காக நாங்களுணர்த்த உணர்ந்தாயாகிற ஏற்றத்தை எங்களுக்குத் தாராய்.

எழுந்திருந்து செய்வதென்னென்ன (பாடிப்பறை கொண்டு) இதுக்கு முன்பு நாம் பெற்ற ஐச்வர்யம்போலேயோ இப்போது நாம் பெறப்புகுகிற ஐச்வர்யம். முன்பு, க்ருஷ்ணன்கிடாய், பெண் கள்கிடாய் என்கிற நாட்டார்க்குத் தெரியாதபடி நெஞ்சாலே க்ருஷ்ணனை யநுபவித்து, அவ்வநுபவ ஜநிதப்ரீதியானது புறம்பொசியாதபடி யடக்கிப்போந்தோம்; இப்போது நாட்டார் தாங்களே அநுமதி பண்ணுகையாலே, வாய்க்கால் வெட்டி நெஞ்சிலே கங்கும் கரையுமறப்பெருகுகிற க்ருஷ்ணகுணாநு பவப்ரீதிக்குப் போக்கு அணைவெட்டிவிட்டு க்ருஷ்ணகுணங்களை நாம்வாயார நினைத்தபடி பாடக்கட வோம். பறைகொள்ளுகையாவது — நாட்டார்க்கு நோன்பு; தங்களுக்கு ஸேவிக்கையே பலம். பாடு வதெத்தை யென்ன, (மாவாய்பிளந்தானை மல்லரைமாட்டிய) க்ருஷ்ணனுடைய வீரசரிதங்களைப் பாடி. (மாவாய் பிளந்தானை) நமக்காக கேசியைப்பிளந்து, நம்மையும் தன்னையு முண்டாக்கித் தந்தவனை. தன்னை நாம் கிட்டியநுபவிக்கைக் கீடாக, இடையில் வன்னியமறுத்த ஆண்பிள்ளையைப் பாடக்கடவோம். (மல்லரைமாட்டிய) ***ஸக்ய: பச்யத*** என்கிறபடியே அவ்வூரில் பெண்களுக்கு உதவினபடி; அது தங்களுக்கு உதவிற்றென்றிருக்கிறபடி. (தேவாதி தேவனை) ***ஜாதோஸி தேவ**

யங்கே நிறுத்தினிகோளாகில், நீங்கள் இங்கேவந்த தென்னென்ன (உன்னைக்கூவுவான்) போகை தானே உத்தேச்யமாகப் போனாற்போலே, உன்னைக்கூவுகைதானே ப்ரயோஜநமாக வந்தோம். (வந்து நின்றோம்) ***உத்தரம் தீர மாஸாத்ய கஸ்த ஏவ வ்யதிஷ்டத*** என்னும்படியே உன்பக்கலிலே வந்து கால்கள் தரையிலே பாவிநிற்கப் பெற்றோம். ராவணபவநத்தைவிட்டுப் பெருமாளெல்லையிலே புகுந்தபின்பிறே அவன்தரித்துநின்றது. "நீ போந்திலை" என்றபோதைத் துணுக்குத் தீர உன் வாசலிலே வந்து நல்தரிக்கப்பெற்றோம்.

அப்பெண்கள்திரளெல்லாங் கிடக்க என்வாசலிலே வந்து கால்பாவுகைக்கு ஏற்றமென், நீங்க ளென்னையொழியத் தரியாதிருக்க, நான் உங்களுக்குப் புறப்பட்டு முகங்காட்டாதிருந்தேனென்று போர வெறுத்திகோளிறே யென்ன (கோதுகலமுடைய பாவாய்) உன் வாசலிலே புகுந்து போகவே க்ருஷ்ணன்பக்கல் முகம்பெறலாம்படியன்றோ உன்மதிப்பு, எங்களுக்கு வெறுப்பென், உன்வாசலிலே வந்து உன்பேரைச் சொல்லி அழைக்கைக்கு மேற்பட ஏற்றமுண்டோ எங்களுக்கு. அவனாலும் சிரஸாவஹிக்கப்படுவாளாய், எங்களுக்கு உன்னையொழியச் செல்லாதபடி யிருப்பாளாய், எங்களுக்கு க்ருஷ்ணன் பக்கல் புருஷகார பூதையாயிருப்பா ளொருத்தியன்றோ நீ. (பாவாய்) நிருபாதிகமான ஸ்த்ரீத்வத்தையுடையவளுக்கு எங்களாற்றாமை தெரியாமையில்லையிறே. பெண்ணின்வருத்த மறியா தவன்படியாகவோ நீயும். "முலையெழுந்தார்படி மோவாயெழுந்தார்க்குத் தெரியாதிறே" என்று பட்டர். ஒருபிறவி பிறந்தறிய வேணுமிறே யதுக்கு. (எழுந்திராய்) புறப்பட்டு எங்கள் திரளிலே வந்து கலக்கவேண்டா. அங்கப்ரத்யங்கங்களினுடைய பரிஸ்புரணங்களே யமையும். (எழுந்திராய்) நாங்கள் உன் வாசலிலே வந்தெழுப்ப, நீயெழுந்திருந்தா யென்னும் ஏற்றமெங்களுக்குத் தாராய்.

பகவானுடைய தொகுத்தை உன்னிடத்தில் உடையவனோ

தேவேச* என்றும் *ஸோஹந் தே தேவதேவேச* என்றும் சொல்லுகிறபடியே அயர்வறுமமரர் களதிபதியாயிருக்கிறவனை, *நகரஸ்த்ரீ கலாலாப மது ச்ரோத்ரேண பாஸ்யதி-மதுராம் ப்ராப்ய கோவிந்த: கதம் கோகுல மேஷ்யதி* என்கிறபடியே பெரிய மேன்மையுடையனுயிருக்கிறவன் ஸ்ரீமதுரையிலே போய் குவலயாபீடசாணூரமுஷ்டிகரை யழியச்செய்து, படைவீட்டிற் பெண்பிள்ளை களோட்டைப் பழக்கத்தாலே பெரிய விதக்தனானவன் இடக்கையும் வலக்கையு மறியாத நம்பக்கலிலே வரக்கூடுமோவென்ன, (சென்று) விரஹந்தின்ற குறைக்கொள்ளியான நம் சரீரத்தையவன் கண்டு புண்படும்படி அவனிருந்தவிடத்தே செல்லக்கடவோம். அவன் வேண்டற்பாட்டிலே இருக்கிலோ வென்னில் (சென்று) அவன்வர ப்ராப்தமாயிருக்க நாம் சென்று. *உபஸ்தேயைருபஸ்தித:* என்றும் *பத்ப்யா மபிகமாச்சைவ* என்றும் இவர்கள் செல்லுகை அத்தலைக்கு மிகுதியாயிறேயிருப்பது (நாம் சேவித்தால்) அத்தலை இத்தலையானல். (ஆவாவென்றாராய்ந்தருளும்) நம்மாலே பேறு என்று நாம் வரப்பார்த்திருக்குமவர்கள், நாமிருந்தவிடத்தேவந்தது, இவர்கள் செல்லாமையிறே என்றிரங்கி

எழுந்திருந்து நாமெல்லாங்கூடிப் பெறப்புகுகிற ப்ரயோஜநமென்னென்ன (பாடி) "க்ருஷ்ணன் பெண்கள்" என்று வாய்க்காவலிட்டுக் கிடக்கிற வூரிலே இவ்விரண்டு நாளுங் கழிந்தால் அவனை நமக்குப் பாடக்கிடைக்குமோ. ஆஸுரப்ரக்ருதிகளான ஹிரண்யாதிகள் படைவீடுகள் போலே, திருநாமஞ்சொல்லப் பொருர்களாய்த்து. பெண்கள் ப்ரஸங்கத்திலே மோஹிப்பர்களென்று அவ்விழவு தீர *க்ருஷ்ணநாமபுந:புந:* என்கிறபடியே வாயாரத் திருநாமத்தைப்பாடி. (பறைகொண்டு) நாட்டுக்குப்பறை. தங்களுக்கு கைங்கர்யம். கிட்டினவாறே *உன்றன்னோடுற்றோமேயாவோம்* என்னக் கடவர்களிறே. இவை, பின்னை அவன் நமக்குத் தாப்புகாநின்றானேவென்ன (மாவாய் பிளந்தானை) நம் விரோதிகளைப் போக்கி நம்மச்சந்தவிர்த்த வுபகாரகனன்றோ, தாரானோ. (மாவாய்) ஸ்ரீநாரதபகவான் 'நாம் முடிந்தோம்" என்று கதறிக்கொண்டு வந்து விழும்படியிறே. வந்து தோன்றினபடி. நமக்காகக் கேசியைக்கொன்று திருவாய்ப்பாடியிலும் ஸ்ரீப்ருந்தாவநத்திலுமுண்டானவன்னியமறுத்து பெண்ணும் பேதையும் சகடச்சாத்தாகப் போம்படி பண்ணினவன். நங்காரியம் செய்யானோ. அது பண்டிறே, இப்போது அவனல்லனே. *மதுராம் ப்ராப்ய கோவிந்த: கதம் கோகுல மேஷ்யதி—நகரஸ்த்ரீ கலாலாப மது ச்ரோத்ரேண பாஸ்யதி—என்கிறபடியே பெரிய நாகரிகனாய். படைவீட்டிலே யேறி நகரஸ்த்ரீகளுந் தானுமாய்ப் போனவன், நம்மைப்பார்க்குமோ, நங்காரியஞ் செய்யுமோவென்ன (மல்லரை மாட்டிய) அங்கு, *ந ஸமம் யுத்தமித்யாஹு:* அங்கு, போயும் நம்மோட்டைப் பெண்கள் கார்யமன்றோ செய்தது, அதுவும் நம்பேறன்றோவென்ன (தேவாதிதேவனை) இப்போது அவனை ப்ராஹ்மணர் ஸர்வேச்வரனென்றுகாணுஞ் சொல்லுவது. (தேவாதிதேவனை) *விது: க்ருஷ்ணம் ஸர்வே தேவகீபுத்ர ஏவ* *க்ருஷ்ண ஏவ ஹி* என்றும், *யாதோவா இமாநி* இத்யாதிகளில்படியே காரணபூதனென்று உபாஸ்யனுகக் காணுஞ்சொல்லுகிறது. அப்படிப் பெருமையுடையவன், அபலைகளான நம்மைப் பார்க்குமோ வென்ன; அது நம்பேறன்றோ, அவனிருந்தபடியே உத்தேச்யனன்றோ நமக்கு நாம் போய் சேவிக்கிறோம் (சென்று நாம் சேவித்தால்) அத்தலை யித்தலையாய், அவன் வருகையுஞ் சேவிக்கையும் தவிர்ந்தால் நாம் சென்று ஸேவிக்குமத்தனை யன்றோ. அப்படி சேவித்தால், நங்கார்யஞ் செய்யாதொழியுமோ. செய்திலனாகில் ஸ்ரீபாதாழ்வான் பட்டது படுகிறோம். *சிரஸா யாசதஸ்தஸ்ய வசநம் ந க்ருதம் மயா* என்னும்படியே அவன் நெஞ்சிலே புண்படுத்துகிறோம். *ஏபிச்ச ஸசிவைஸ் ஸார்த்தம்* – கீழ்ச்சொன்னவையெல்லாம் நமக்கில்லையேயாகிலும் ஆர்த்தி கண்டால் காகத்துக்கிரங்கினமாத்ரம் நமக்கிரங்கானோ. (ஆவாவென்றாராய்ந்தருள்) *க்ருபயா

மாவாய் = இளைவாய் – கெளிக்கப்படாத வாயுமங்கலம் மாவென்றும் பெயர்

நமக்கு முகந்தருங்காண். ப்ரணயித்வம் போனாலும் ஆர்த்தரக்ஷணம் தவிருமோ. ***ஆந்ருசம்ஸ்யம் பரோ தர்ம:*** என்று சொல்லி வைத்து அனுஷ்டியாதொழியுமோ. ஆனபின்பு, அவனருளுக்கு ஹேதுபூதையான நீ யெழுந்திராய். ஆவாவென்று ஆராய்ந்தருளும்; கோதுகலமுடைய பாவா யெழுந்திராய் என்று அந்வயம். ... ...

மூவாயிரப்படி :— ஒன்பதாம் பாட்டு. "க்ருஷ்ணன் வந்தபோது வருகின்றான்" என்று அநாதரித்துக் கிடக்கிறாளொருத்தியை எழுப்புகிறார்கள். அதாவது - ஸ்வரூபத்தையுணர்ந்து வந்து அநுபவிக்கையும் அவன் கார்யமிறே. ***தத் தஸ்ய ஸத்ருசம் பவேத்*** என்றிருப்பாளொருத்தி யென்கை.

தூமணிமாடத்துச் சுற்றும் விளக்கெரியத்*
தூபங்கமழத்துயிலணைமேற் கண்வளரும்*
மாமான்மகளே மணிக்கதவந்தாள் திறவாய்*
மாமீரவளை யெழுப்பீரோ* உன்மகள்தான்
ஊமையோ அன்றிச்செவிடோ வனந்தலோ*
ஏமப்பெருந்துயில் மந்திரப்பட்டாளோ*
மாமாயன் மாதவன் வைகுந்தனென்றென்று*
நாமம்பலவும் நவின்றேலோரெம்பாவாய். (9)

வ்யா. — (தூமணிமாடத்து) *துவளில் மாமணிமாடம்* என்று-குற்றமெடுத்துக் கழிக்க வேண்டாத நன்மையையுடைய மணியாலே செய்த மாடம். ஸம்ஸாரகந்தமுண்டாய்க் கழிந்த

பர்யபாலயத்* என்று - உகவாதார் பெறுவது உகந்தார்க்குக் கிடையாதோ. முறைகெட நாம்சென்று ஸேவித்தால், வந்தேறியான ப்ரணயித்வமன்றோ போகலாவது, ஆர்த்தர்பக்கல்பண்ணும் க்ருபையும் போமோ. தானுளனால் உண்டானதுபோமோ. பாடிப்பறைகொள்ளுகிறோம்-போய் ஸேவிக்கிறோம்; அத்தலைக்கு ப்ரியமாகக்கைங்கர்யம் பண்ணுகிறோம். இப்படிகளாலே அத்தலையை யுகப்பிக்கையிறே ஸ்வரூபம். ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமியிலேயிறே அந்வயம். ***ப்ரீயதே ஸததம் ராம:*** பலம்கொடுக்க அவஸரம் பெறான் என்கிறது. ஆனபின்பு எழுந்திராயென்கிறார்கள். ... ...

ஆறாயிரப்படி :— ஒன்பதாம்பாட்டு. பஞ்சலக்ஷம் குடியில் பெண்களெல்லாரும் திரண்டு, உன்னை யொழிந்தாரடங்கலு மிங்ஙனே வந்து கிடக்க கிடந்துறங்குவதே! என்று பழியிட்டெழுப்பு கிறார்கள். புறம்பு நிற்கிறவர்கள், இளைய பெருமாளைப்போலேயும் முமுக்ஷுக்களைப் போலேயும், உள்ளுக்கிடக்கிறவள் நித்யஸித்தரைப் போலேயுமாய், மைத்துனமை முறையை யுடையாளொருத் தியை யெழுப்புகிறார்கள்.

முக்தர்க்கும் அஸ்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸாரகந்தரான நித்யர்க்கு முள்ளவாசி போந்திருக்கை. (சுற்றும் விளக்கெரிய) மாணிக்கத்தி னொளியாலே பகல் விளக்குப்பட்டிருக்கச் செய்தே மங்களார்த்தமாக விளக்கெரிகிறது. (சுற்றும் விளக்கெரிய) க்ருஷ்ணன் வந்தால் தன்கையைப் பிடித்து உலாவுமிட மடையப் படுக்கையும் விளக்கு மாக்கிவைத்தபடி. புறம்பு நிற்கிறவர்களுக்கு உள்ளுவிளக்கெரிந்தது தெரிகிறபடி யெங்ஙனே யென்னில்; மாணிக்கக்குப்பிபோலே, புறம்பேநிற்க உள்ளுள்ளதெல்லாம் தோற்றுநிற்கும். (தூபங்கமழ) புகை காணவொண்ணுதே பரிமளம் வெள்ளமிட. *சீருற்றவகிற் புகை* இத்யாதியில் சொல்லுகிறபடியே எங்களுக்கு அஸஹ்யமான பரிமளம் உனக்கு ஸஹ்யமான படியெங்ஙனே யென்கை. (துயிலணைமேல்கண்வளரும்) க்ருஷ்ண விரஹத்தையும் ஆற்றவற்றான படுக்கையிலே உறங்குகிற. எங்களுக்கு மென்மலர்ப்பள்ளி வெம்பள்ளியாயிருக்க, உனக்குப் படுக்கை பொருந்திக் கண்ணுறங்குவதே. (மாமான் மகளே) ஸ்வாமிநியாயும் தோழியாயும் அநுபவித்ததொழிய, ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தாலும் ஆண்டாளநுபவிக்கிருள். *மாமான் மகள்* என்று - இட்டுடு கொள்ளுகைக்கு விடவொண்ணுத உறவு சொல்லுகிருள். திருவாய்ப்பாடியிலே ஒருப்ராக் ருதஸம்பந்தம் தனக்கு உஜ்ஜீவந மென்றிருக்கிருள். பகவத்ஸம்பந்திகளுக்கு எல்லாம் அடிக்கழஞ்சு பெற்றிருக்கிறபடி. (மணிக்கதவந் தாள்திறவாய்) நீங்கள் திறந்து கொண்டு புகுருங்கோள் என்ன; மாணிக்கங்களினொளியாலே தாள் தெரிகிறதில்லை, நீயே திறவாயென்கிருர்கள்.

வ்யா. — (தூமணிமாடம்) நிர்த்தோஷங்களான ரத்நங்களாலே செய்தமாடம். இவர்கள் விரஹதாபந்தீர சுபாச்ரயமாக அநுஸந்திக்கிருர்கள். ஆழ்வான், "ஹிதாம்சத்துக்கு ஒரு வைஷ்ணவ னுடைய க்ருஹயாத்ரையை அநுஸந்திக்கவமையும்" என்ருப்போலே, இவர்களும் இவளுடைய மாளி கையில் அழகை யநுபவிக்கிருர்கள். *துவளில் மாமணிமாடம்* என்று-எடுத்துக் கழிக்கவேண்டா. அது, ஜீவாத்மாவினுடைய அபஹதபாப்மத்வாதிகளைப் போலே; இது பரமாத்மாவினுடைய அபஹத பாப்மத்வாதிகளைப் போலே. அங்கு-ப்ரத்வம்ஸாபாவம்; இங்கு-ப்ராகபாவம். அபஹதபாப்மத்வா திகள் ஜீவாத்மாவுக்கும் பரமாத்மாவுக்கு முண்டாயிருக்கச் செய்தே ஹேயஸம்பந்தார்ஹமாயிறே இவன் வடிவிருப்பது. ஹேயப்ரதிபடமாகையாலே அநர்ஹமாயேயிருக்குமவன். இவ்வூரில் கழித்த ரத்நங்கள் கொண்டு போலேகாணும் திருத்தொலைவில்லி மங்கலத்தில் மாளிகைகள் செய்தது. ராஜாக்கள், அந்தஃபுரத்தில் கழித்தவை கொண்டிறே தங்களுக்கு மாளிகைகள் செய்வது. *ஸ ததந்தஃ புரத்வாரம்,* மாடமாளிகை சூழ் மதுரைப்பதிநாடி. *உகந்தருளின நிலமெல்லாம் ஒருகுடியிருப்புண்டு இவளுக்கு. மாலாகாரரகம் தன்னதிறே. *ப்ரஸாதபரமௌ நாதௌ* உபயவிபூதியுக்தனுகையாலே ஐச்வர்யம் விஞ்சியிருக்கும், அத்தையும் மேலிடும்படியாயிருக்கும் தண்ணளி. ஆச்ரயமதுவாகையாலே கழிக்க ஒண்ணுமல் கிடக்கிறது நாதத்வம். (சுற்றும் விளக்கெரிய) இதொரு ஸம்பத்தே! ஒருகொடி விளக்கிறே புறம்பேநின்று புகைகிறது. புறம்பு நிற்கிற நம்முடைய ஹ்ருதயங்களிருண்டுகிடக்க, உள்ளு விளக்கெரிகிறது வெறுமனன்றிறே; க்ருஷ்ணன் ஸந்நிஹிதனுக வேணுமிறே. திருச்சித்திர கூட பரிஸரத்திலே, பிராட்டியைக் கையைப்பிடித்துக்கொண்டு பெருமாளுலாவினுப் போலே, இவள்கையைப் பிடித்துக்கொண்டு க்ருஷ்ணனுலாவு மிடமிறே. அவ்வோபாதி, இடமெங்கும் படுக்கை களும் விளக்குமாய்க் கிடக்கிறபடி. (எரிய) ப்ரகாசாவஹமன்று, மங்களாவஹம். இவர்கள் புறம்பே நின்று, *மணிக்கதவந் தாள்திறவாய்* என்கிறவர்கள், உள்ளெரிகிற விளக்கறிந்தபடி யென் னென்னில்; மாணிக்கக்குப்பியிலே அகவாயிலுள்ளது நிழலிட்டுத் தோற்றுமாப்போலே, தூமணிமாட மாகையாலே உள்ளெரிகிற விளக்குத் தோற்றுமிறே. (தூபம்கமழ) பரிமளம் ஸஹித்திருந்தது வெறு மனன்றிறே. விரஹதாபமில்லாதார்க்கு பரிமளம் பொறுக்குமாகாதே. *சீருற்றவகில்புகை* என்னும் படியிறேயிவர்கள் தசை. (கமழ) கண்ணுக்குப் புகையின்றிக்கே பரிமளமேயாயிருக்கிறபடி. (கமழ- கண்வளரும்) பரிமளஞ் சிறிதுகுறையில் கண்ணுறங்காதாகாதே. (துயிலணைமேல் கண்வளரும்)

"அவர்களழையாநிற்க, நீ பேசாதே கிடக்கிறதென்?" என்று தாயார் கேட்க; புறம்புநின்றவர்கள் அது கேட்டவாறே (மாமீரவளை யெழுப்பீரோ) என்கிறார்கள். (மாமீர்) அவளுடைய திருத்தாயாரென்று அவளுறவாலே சொல்லுகிறார்கள். பின்னையுமுணரக் காணாமையாலே சிவிட்கென்று (உன்மகள்தான் ஊமையோ) என்கிறார்கள்;-வ்யவஹார யோக்யையன்றோ வென்கிறார்கள். (அன்றிச் செவிடோ) ஊமைக்கும் கேட்டுவந்து திறக்கலாம், அதுக்குமேலே, செவியில் துளையில்லையோ; எங்கள் வார்த்தை கேளாதபடி அந்யபரையோ. (அனந்தலோ) நெடும்போது க்ருஷ்ணாநுபவம் பண்ணி, படுக்கையிற் சாய்ந்தது இப்போதோ. (ஏமப்பெருந்துயில் மந்திரப்பட்டாளோ) "ஏமம்" என்பது- காவல். எழுந்திராமைக்குக் காவலிட்டாருண்டோ; நெடும்போது உறங்கும்படி மந்த்ரவாதம்

நம்முடைய நெருப்புச் சிலர்க்குப் படுக்கையாவதே!; *மென்மலர்ப் பள்ளிவெம்பள்ளி.* இருவர்க்குப் படுத்தபடுக்கையிலே ஒருத்திக்குப் பொருந்தும்போது அவனுமங்கேயுண்டாகவேணுமிறே. (துயிலணை) படுக்கைதான் விரஹார்த்தரையு முறக்கவற்றாயிருக்கை. 'நஞ்சரவிற்றுயிலமர்ந்த'' என்னுமாப் போலே. (கண்வளரும்) இளையபெருமாளைப் போலே யுறங்காமைக்கு நாங்களும் உறங்குகைக்கு நீயுமாய் விட்டதிறே. அபிமதலாபம் அவனால் செய்யலாகில் இவர்கள் பதறுகிறதென்னென்றிருந்தாள் அவள்; உபேயமவனேயாகில் இவள் கிடந்துறங்குகிறதென் என்றிருந்தார்கள் இவர்கள். (கண்வளரும்) உறங்குவார்க்கு பாதஸம்வாஹிநிகள் வேண்டாவோ. உள்ளுப்புக்காலும் இதாகாதே செய்யப்பார்க்கிறது. ஆத்மாவுக்கு ஜ்ஞாநாநந்தங்களன்று நிருபகம், சேஷத்வம். (கண்வளரும்) பகவத் விஷயத்தில் அவகாஹித்தால் கௌரவ்யதை தோற்றச் சொல்லவேணுமிறே. பட்டர்க்குச் சிலர், "தொண்டனூர் நம்பி திருவடிச்சார்ந்தார்'' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, "அவர் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு அடிமைசெய்து போந்தபடிக்கு "திருநாட்டுக்கு நடந்தார்'' என்று சொல்லவேண்டாவோ? என்றருளிச்செய்தார். நம்பியேறுதிருவுடையார்தாஸரிடையாட்டமாகவும் நஞ்ஜீயரிப்படி யருளிச்செய்தார். (மாமான் மகளே) ஸ்வாமிநியாயும் தோழியாயு மநுபவித்த தொழிய ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தாலும் அநுபவிக்கிறார்கள். "மாமான் மகளே'' என்று – இட்டீடு கொள்கைக்கு விடவொண்ணாத முறை கட்டிக்கொண்டு சொல்லுகிறார்கள். திருவாய்பாடியிலே ஒரு ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தம் தனக்கு உஜ்ஜீவநஹேதுவாக ஆண்டாள் ஆசைப்பட்டபடி. பகவத் ஸம்பந்திகளுக்கு எல்லாம் அடிக்கழஞ்சு பெற்றிருக்கிறபடி. அதுதானும். ***ஹே க்ருஷ்ண ஹே யாதவ ஹே ஸகேதி*** என்று பொறுப்பித்துக் கொள்வதொரு ஸம்பந்தமாகவேணும். நீங்கள் ஆர்த்தைகளாய்ப் பதறிவருவுதிகோளென்னுமிட- மறிந்து யந்த்ரத்தாலே திறக்கலாம்படிபண்ணிக்கொண்டு கிடந்தேன், திறந்து கொண்டு புகுருங்கோளென்ன; (மணிக்கதவம் தாள்திறவாய்) மணிமாடமாளிகையாகையாலும் மணிக்கதவாகையாலும் சுவருக்குங் கதவுக்கும் வாசிதெரிகிறதில்லை, தேசிகரே திறக்க வேணும், நீயே திறவா யென்கிறார்கள். இவர்கள் தான், திறந்துநின்றாலும் சிலர் புகுரவிடவல்லது புகுரார்கள் காணும். (மணிக்கதவம் தாள்திறவாய்) துர்யோதநன் நீருக்கும் ஸ்படிகமண்டபத்துக்கும் வாசியறியாதே தடுமாற, த்ரௌபதி சிரித்தாற்போலே, மைத்துனமை கொண்டாடிச் சிரிக்கவொண்ணாது, புறம்புள்ளார்க்கு உள்ளுள்ளவை ப்ரகாசிக்கிறாப்போலே உள்ளுள்ளார்க்குப் புறம்புள்ளாரார்த்தி தெரியாமை யில்லைறே.

இவர்கள் ஆர்த்தைகளாய் வாசலிலே நின்று துவள, இவள் வாய்பேசாதேகிடந்துறங்குவதே! என்று ஹ்ருதயத்திலிரக்கம் முகத்திலே தோற்றும்படியாய் நீ ஸ்வப்ரயோஜநபரையாய்க் கிடப்பதே! என்று மகளைச் சொல்ல உபக்ரமித்தமை தோற்றவிருந்தாள் தாயார்; (மாமீர்) என்கிறார்கள். அவள் திருத்தாயாரென்று ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளுமிவர்களுக்கு உத்தேச்யாரயிருக்கிறபடி உள்ளுக்கிடக்கிறவளுகப் த் தாயாரளவுஞ் சென்றபடி. *அடிகளடியே நினையுமடியவர்கள்தம்மடி

பண்ணிருண்டோ. *மையலேற்றி மயக்க உன்முகம் மாயமந்திரந்தான் கொலோ* என்று அம்மான் பொடி தூவினருண்டோ வென்கை. ''அவளுணரலாம்படி திருநாமங்களைச் சொல்லுங்கோள்'' என்று திருத்தாயார்சொல்ல; நாங்கள்சொன்ன திருநாமங்கள் அநேகமன்றோ வென்றார்கள்; அவைதானெ வையென்ன, சொல்லுகிறார்கள் (மாமாயன்) ஆச்சர்ய குணசேஷ்டிதங்களாலே அபலைகளானபெண்களை எழுதிக்கொண்டவன். (மாதவன்) அதுக்கடியான ச்ரிய:பதி. அந்த ஸௌலப்யத்துக்கு குருகுல வாஸம் பண்ணின விடம். (வைகுந்தன்) ச்ரிய:பதித்வத்தாலே வந்த மேன்மைக்குத் தகுதியான தேசவிசேஷத்தையுடையவன். அப்பெரிய மேன்மையையுடைய ச்ரிய:பதியானவன்கிடீர் பெண்களுக் கெளியனானனென்கை. மேன்மைக்கடியான திருநாமங்களும், நீர்மைக்கடியான திருநாமங்களும், இரண்டுக்கும் நிதாநமான ச்ரிய:பதித்வத்துக்கு வாசகமான திருநாமங்களுமாக ஒரு ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமத் துக்குப் போரும் திருநாமங்கள் சொல்லிற்றென்கிறார்கள். நாமம்பலவும் நவின்று - மாமீரவளை யெழுப்பீரோ என்று அந்வயமாகவுமாம். ... ...

யான்* என்றும், * தொண்டர்தொண்டர் தொண்டர் தொண்டன் * என்றும் சொன்னபடியே, ''அன்னையுமத்தனும்'' என்றிறே இவளிருப்பது. (அவளை யெழுப்பீரோ) எங்களார்த்திக்கு உணரா தவள் உம்முடைய இரப்புக்கோ வுணரப்புகுகிறது. இவ்வளவிலுமுணரக்காணாமையாலே, சிவிட்கிட்டு (உன்மகள்) என்கிறார்கள். பிராட்டி ப்ரணயகோபம் சக்ரவர்த்தியளவும் மேலிட்டு *பிது:* என்றாப் போலே, அவள்பக்கல்சீற்ற மிவ்வளவும் வர, அசலிட்டு ''உன் மகள்'' என்கிறார்கள். (ஊமையோ) வாக்வ்யவஹாரயோக்யதை யில்லையோ. ஆர்த்தரை, ஐயோ! என்ன வொண்ணுதபடியோ செல்லு கிறது. (அன்றிச்செவிடோ) ஊமைக்கும் கேட்டுவந்து – திறக்கலாம், அதுக்குமேலே செவியில் துளையில்லையோ. ஆர்த்தைகளான எங்களுடைய சோல்கேளாதபடி அந்யபரையோ. அதுக்கு மங்கேயோ விஷயம். (அனந்தலோ) க்ருஷ்ணனுக்கு நெடும்போது ஆடல்கொடுத்துப் படுக்கையில் சாய்ந்தது இப்போதோ. நெஞ்சுக்கும் விஷயமங்கேயோ. (ஏமப்பெருந்துயில்) எங்களை யுறங்காதபடி பண்ணினுப்போலே, இவளையும் உணராதபடி காவலிட்டாருண்டோ. நாங்கள்புக்கு உணர்த்த வொட்டாத வேளையிலே நெடும்போதுறங்கும்படி மந்த்ரபத்தையானுளோ. * உன்முகம் மாயமந் திரந்தான் கொலோ * என்று அவனுடைய அம்மான் பொடி ப்ரஸித்தமிறே.

'' நீங்கள் இவள் ப்ரக்ருதியறிந்தால் இங்ஙனல்லகாணுங்கோளுணர்த்துவது, தென்றலும் சிறு துளியும் போலே இவளுக்குத் திருநாமங்கள் சொல்லிகோள்'' என்று திருத்தாயார் சொல்ல; '' பல் பன்னிரண்டுங் காட்டினேனங்காண் '' என்கிறார்கள்; நீங்கள் சொன்ன திருநாமங்கள் எவையென்ன, (மாமாயன்) ஆச்சர்யகுண சேஷ்டிதங்களாலே அபலைகளான பெண்களை யெழுதிக்கொண்டு, அவர்களுக்கு இஷ்ட விநியோகார்ஹமாம்படி பவ்யனாயிருக்குமவன். (மாதவன்) அந்த ஸௌலப் யத்துக்கு குருகுலவாஸம் பண்ணினவிடம். (வைகுந்தன்) பெண்களையே யன்றிக்கே ஆண்களையு மடிமை கொண்டு ஒருநாட்டுக்காகக் கையாளாயிருக்குமவன். ச்ரிய:பதித்வத்தால் வந்த மேன்மைக்குத் தகுதியான தேசவிசேஷத்தை யுடையவன். ஸ்ரீவைகுண்டத்தை கலவிருக்கையாக வுடையனாய், பெரியபிராட்டியார்க்கு வல்லபனாயிருந்துவைத்து, நமக்குக்கையாளான ஆச்சரிய தமனென்னவுமாம். (என்றென்று) மேன்மைக்கும், நீர்மைக்கும், இரண்டுக்கு நிதாநமான ச்ரிய:பதித் வத்துக்கும் வாசகங்களான திருநாமங்களை யொருக்காலோ சொல்லிற்று. (நாமம்பலவும் நவின்று) ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமமுட்படச் சொன்னேம். நாமம் பலவும் நவின்று—மாமீரவளை யெழுப்பீரோ என்றுமாம் ... ...

மூவாயிரப்படி :— பத்தாம் பாட்டு. பெண்களெல்லாரும், "க்ருஷ்ணன்" என்றால் படும் பாட்டை அவன்தான் பட்டு 'தண்ணீர், தண்ணீர்' என்னும்படி வீறுடையாளொருத்தியை எழுப்புகிறார்கள். க்ருஷ்ணன் அசல் திருமாளிகையாய் நடுவிட்ட வாசலாகையாலே, ஒரு போகியாக அநுபவிக்கிறாள் என்றுமாம். *ஆநந்தம் ப்ரஹ்மணோ வித்வாந்* என்னுதே, *ஏஷ ஹ்யேவாநந்தயாதி* என்றிருப்பாளொருத்தி யென்றுமாம்.

நோற்றுச் சுவர்க்கம் புகுகின்றவம்மனாய்*
மாற்றமுந் தாராரோவாசல் திறவாதார்*
நாற்றத்துழாய் முடிநாராயணன்* நம்மால்
போற்றப்பறைதரும் புண்ணியனால்* பண்டொருநாள்
கூற்றத்தின் வாய்வீழ்ந்த கும்பகரணனும்*
தோற்றுமுனக்கே பெருந்துயில்தான் தந்தானோ*
ஆற்றவனந்தலுடையாயருங்கலமே*
தேற்றமாய் வந்து திறவேலோ ரெம்பாவாய். (10)

வ்யா. — (நோற்றுச் சுவர்க்கம் புகுகின்ற அம்மனாய்) வைகினபின்பும் எழுந்திராமையாலே, அம்மே! அழகிதாக நோற்று ஸுகம்பெறக்கோலினாய்! என்று ஸ்தோபிக்கிறார்களென்றுமாம். நோற்க வேண்டாதபடி நோன்பின் பலம் கைபுகுந்தவளிறே யிவள் என்றுமாம். (நோற்று) ஸித்தஸாதனை

ஆறாயிரப்படி:— பத்தாம்பாட்டு. ஒரு கிடையிலே பல பிள்ளைகள் ஓதாநின்றால் ஒருவனுக்கு ஓத்துப்போய் ஸமர்த்தனுமானால் அவனே அவர்களுக்கெல்லாம் நிர்வாஹகனுமாப் போலே, இவ்வூரில் பெண்பிள்ளைகளெல்லாரிலும் க்ருஷ்ண ஸம்ச்லேஷத்தில் விதக்தையாய், எல்லாப் பெண்களையும் க்ருஷ்ணன் படுத்துமத்தை க்ருஷ்ணன்றன்னைப்படுத்துவா ளொருத்தியாய், அவன்றான் "தண்ணீர், தண்ணீர்" என்னும்படி வீறுடையாளொருத்தியாய், இவர்கள் தாழ்த்ததுக்கு அவனையிட்டுப் பொருப்பிறுக்கும்படி அவன் பக்கல் போர முகமுடையாளுமாய், க்ருஷ்ணன் திருமாளிகைக்கு அசல் திருமாளிகையுமாய். நடுவு இடைச்சுவர்தள்ளிப்பொகட்டு ஒருபோகியாகத் தண்ணீர்த்துரும்பற்று ஒருபடுக்கையிலே அவனுந்தானுமாக எப்போது மநுபவிப்பாளொருத்தியை யெழுப்புகிறார்கள் *ஆநந்தம் ப்ரஹ்மணோ வித்வாந்* என்னுதே, *ஏஷ ஹ்யேவாநந்தயாதி* என்று அவன் ஆநந்திப்பிக்க விருப்பாளொருத்தி.

வ்யா:— (நோற்று) க்ருஷ்ணனைப் பிரிந்தபோதேபிடித்துக் குளிப்பது நோற்பதாகாநிற்க இவள்படி பத்தொன்பதாம்பாஷையாயிருப்பாளொருத்தி. ஒக்க நோற்கக்கடவோம், ஒக்கக்குளிக்கக் கடவோம், க்ருஷ்ணனோடொக்கவநுபவிக்கக்கடவோமென்று சொல்லி நோன்பின்பலம் கைபுகுந்து, க்ருஷ்ணாநுபவம்பண்ணிக் கரச்சலற்றுக் கிடந்துஉறங்கவமையுமோ. ஸித்தஸாதநையா யிருப்பாளொருத்தி. * ஸர்வயஜ்ஞாஸ் ஸமாப்தா: * * யோ மா மேவ மஸம்மூடோ ஜாநாதி புருஷோத்தமம், * * ஸ ஸர்வவித் பஜதி மாம் ஸர்வபாவேந பாரத * * க்ருதக்ருத்யாச்ச பாரத *

யாகையாலே உபாயாம்சத்தில் நிர்ப்பரையாயிருந்தாள். அவனுடைய ரக்ஷகத்வத்தை யுணர்ந்தால் தனக்கு யத்நம்பண்ண ப்ராப்தியில்லை; தன் சேஷத்வத்தை யுணர்ந்தாலும் ப்ராப்தியில்லையிறே. ***விது: க்ருஷ்ணம் ப்ராஹ்மணாஸ் தத்வதோ யே தேஷாம் ராஜந் ஸர்வயஜ்ஞாஸ் ஸமாப்தா:*** என்றிறேயிருப்பது. எழுப்புகிறவர்களுக்கும் இதுவன்றோ ஸ்வரூபமென்னில்; ஸித்தோபாய நிஷ்டர்க்கு விளம்பஹேது வில்லாமையாலே ப்ராப்யத்தில் த்வரையாலே பதறுகிறார்கள்; ஸித்தோபாய நிஷ்டர்க்கும் கர்மஜ்ஞாநபக்திகளுண்டு; இவர்களுடைய க்ரியாகலாபம் கைங்கர்யத்திலே அந்விதமாயிருக்கும்; ஜ்ஞாநம் ஸ்வரூபத்திலே அந்விதம்; பக்தி ப்ராப்யருசியிலே அந்விதம். (சுவர்க்கம் புகுகின்ற) ஸுகத்தை இடைவிடாதே அநுபவிக்கிற இவர்களுக்கு க்ருஷ்ணாநுபவமிறே ஸுகம்.

க்ருதக்ருத்யா : ப்ரதீக்ஷந்தே * செய்த வேள்வியர் * என்றும் ப்ரமாணங்கள் சொல்லுகிற படியே ஸித்தஸாதநை யாகையாலே உபாயாம்சத்தில் நிர்ப்பரையாயிருப்பாள். ஸித்தஸாதநராயிருப்பார்க்குக் கர்த்தவ்யமொன்றுமின்றிக்கேயொழிகிறபடி யெங்ஙனே யென்னில்; அவனுடைய ரக்ஷகத்வத்தை யுணர்ந்தால் தனக்கு யத்நம் பண்ண ப்ராப்தியில்லை ; தன்சேஷத்வத்தை யுணர்ந்தாலும் ப்ராப்தியில்லை, விரோதிப்ராபல்யத்தை யுணர்ந்தாலும் ஒன்றுஞ்செய்யப்ராப்தியில்லை; இதரோபாயங்களுக்கும் அவன் ப்ரஸாதம் வேண்டியிருக்கையாலே யொன்றுஞ் செய்ய ப்ராப்தியில்லை. ஆனபின்பு " நாராயணனே " என்று—அவனுடைய உபாயபாவத்தை அநுஸந்தித்துவைத்து, விடிவோறே எழுந்திருந்து குளிக்கக்கடவதே! என்றிருக்கிறாள். புறம்புநின்று எழுப்புகிறவர்களுக்கு இப்படி யிருக்கையன்றோ ஸ்வரூபமென்னில் ; அவர்களுக்கு நினைவு உபாயமென்கிற சப்தத்தை விச்வஸித்திருக்கவோ, உபேயத்துக்காகவன்றோ உபாயஸ்வீகாரம், ஸித்தோபாய நிஷ்டர்க்கும் ப்ராப்யத்தில் த்வரையில்லையாகில் சேதநனன்றிக்கேயொழியுமத்தனை யென்று விளம்ப ஹேது இல்லாமையாலே ப்ராப்யத்தில் த்வரையாலே பதறுகிறார்கள். ஸித்தோபாய நிஷ்டர்க்கும் கர்மஜ்ஞாநபக்திகளுண்டு — இவர்களுடைய க்ரியாகலாபம் கைங்கர்யத்திலே அந்விதமாயிருக்கும். ஜ்ஞாநம் ஸ்வரூபத்திலே அந்விதம் ; பக்தி ப்ராப்ய ருசியிலே புகும். ஆனபின்பு ப்ராப்யத்தில் த்வரையில்லையாகில் அசித்தோடொக்குமத்தனையென்கிறார்கள். (சுவர்க்கம் புகுகின்ற) ஸுகத்தை விடாதேயநுபவிக்கிற. " ஸ்வர்க்கம் " என்று-ஸுகத்தைச் சொல்லுகிறது. ஸாக்ஷாத்ஸுகசப்தவாச்யனாகையாலே, க்ருஷ்ணனை " சுவர்க்கம் " என்கிறது *** யஸ் த்வயா ஸஹ ஸ ஸ்வர்க்கோ நிரயோ யஸ் த்வயா விநா *** என்னக்கடவதிறே. ஆநந்தரூபனாய் ஆநந்தகுணகனாய் ஆநந்தாவஹனாயிருக்கிற க்ருஷ்ணனுடைய அநுபவமிறே ஸாக்ஷாத்ஸுகமாகிறது. (புகுகின்ற) அநுபவத்தில் விச்சேதமில்லாமை சொல்லுகிறது. உபாஸநவேளையில் ஸ்மர்த்தவ்ய விஷயத்தினுடைய அநுஸந்தாநத்தாலேவருவதொரு ஸாரஸ்யமுண்டு; அதுதான் காதாசித்கமாகையாலே ஹேயஸம்பந்த மற்று அவ்வருகேபோனால் அவிச்சிந்நமாக வநுபவிப்பதொரு அநுபவமுண்டு; அது இங்கே கைபுகுந்திருக்கை. (அம்மனாய்) அழகிதாகவித்திரளுக்கு ரக்ஷகையானாய் நீ ரக்ஷகையாக நாங்கள் குழைச்சரக்கான படியென் ! எங்களை க்ருஷ்ணனோடே அநுபவிப்பித்து, அவ்வநுபவம் உன் முலையோடும் தோளோடும் அணைந்தாற்போலேயிருக்கவேண்டாவோ. *** ஸம்ச்ரவே மதுரம் வாக்யம் *** என்கிறபடியே இவர்கள் பேச்சிலினிமையாலும், *** ப்ரஹர்ஷேணாவருத்தா ஸா *** என்று இவர்களை கண்ட ஹர்ஷத்தாலே, விக்கி வார்த்தை சொல்லாமாட்டாமையாலும், தங்களடியேனானவென்னை, " தாய் " என்று பழியிடுவதே! என்று ஸ்வரூபத்தை யநுஸந்தித்கையாலும், இவர்கள் க்ருஷ்ணாநுபவம் பண்ணுகிறோமென்று பழியிடாநின்றார்கள். இவ்வளவிலேயொன்று சொல்லுவோமாகில் இவர்கள் சொன்னதுக்கு இசைந்து, மதியாமல் உத்தரஞ்சொன்னோமாவுதோமென்று பேசாதே கிடந்தாள்; இவள் நினைவறியாதே தாங்கள் புறம்பேநின்று துவளுகிற துவட்சி பொறுக்கமாட்டாமையாலே, (மாற்றமும் தாராரோ வாசல் திறவாதார்) என்கிறார்கள். வாசலைச் செம்மினால் வாயையுஞ்

அருளிச்செயல் சார்யர் - வொமாந்மப்ரமனுச்சார்யர்)

யஸ் த்வயா ஸஹ ஸ ஸ்வர்க்கோ நிரயோ யஸ் த்வயா விநா என்று, ஸ்வர்க்கசப்தம்-ஸுகவாசி (அம்மனாய்) ரக்ஷகையானவளே. நீ ரக்ஷகையாக, நாங்களுனக்குக் குழைச்சரக்கானபடி யழகிதாயிருந்தது. அவள் பேசாதே கிடப்பானென்னென்னில்; திருவடிவரத்தில் பிராட்டி, *ப்ரஹர்ஷேண வருத்தா ஸா வ்யாஜஹார ந கிஞ்சந* என்றிருந்தாப்போலே, *ஸம்ச்ரவே மதுரம் வாக்யம்* என்னும்படியே யிவர்கள் பேச்சே யமையுமென்று கிடக்கிருள். தங்களடியேனுயிருக்கிற வென்னை "அம்மனாய் என்பதே!" என்று கிடக்கிரு ளாகவுமாம். (மாற்றமும் தாராரோ வாசல் திறவாதார்) இவள் வாய் பேசாதே கிடக்கிற விது பொறுக்க மாட்டாமையாலே, *மாற்றமுந் தாராரோ வாசல்திறவாதார்* என்கிருர்கள். வாசல் செம்மினால் வாயும் செம்ம வேணுமோ. ஐச்வர்யம்மிக்கால் பந்துக்களை ஏன் என்னலாகாதோ. *போதயந்த: பரஸ்பரம்* என்கிற ந்யாயமும் தவிர்ந்ததோ. உடம்பை க்ருஷ்ணனுக்குக் கொடுத்தால் எங்களுக்குப் பேச்சாகிலும் தரலாகாதோ. கண்ணுஞ் செவியுமொக்கப் பட்டினிவிட வேணுமோ. *மதுரா மதுராலாபா* என்றிறே யிவள்பேச்சிருப்பது.

நீங்கள் பழியிடுகிறதென், அவன் இங்குண்டோ என்ன (நாற்றத்துழாய்முடி) கோயிற்சாந்தை யுன்னுலொளிக்கப் போமோ என்ன; இப்போது உண்டாகவேண்டா, அவன் ஒருக்காலணைத்து விட்டால் அவை அஞ்சாறு குளிக்குப்பரிமளம் நிற்குமே, கட்டுங்காவலுமாயிருக்கிற வாசலிலே புகுரப்போமோ அவனுக்கென்ன; (நாராயணன்) அவனுக்கு எங்களைப்போலே கதவு திறக்கப் பார்த்திருக்க

செம்மவேணுமோ. கண்ணைப் பட்டினிகொண்டவோபாதி செவியையும் பட்டினிகொள்ளவேணுமோ ஐச்வர்யம் விஞ்சினால் பந்துக்கள் ஆர்த்தரானால் ஏனென்னலாகாதோ. படுகுலையடித்தால், தண்ணீர் வார்த்தால் ஆகாதோ. போகத்தைத்தடுத்தால் எங்கள் ஸத்தையையும் அழிக்கவேணுமோ (மாற்றமும் தாராரோ) உன்னுடம்பை க்ருஷ்ணனுக்குக் கொடுத்தால், எங்களுக்குப் பேச்சாகிலும் தந்தாலாகாதோ. க்ருஷ்ணனை அருக்கினால் உன்னையு மருக்கவேணுமோ. உன்சரக்குத்தரப் பார்த்திலையாகில் எங்கள் சரக்குத்தந்தால் ஆகாதோ. உன்னுடைய க்ருஷ்ணனைத் தாராவிட்டால் எங்களுடைய உன்னைத்தந்தாலாகாதோ. (மாற்றமும்) *மதுரா மதுராலாபா* என்று இவள் பேச்சுக்கு அவனும் தோற்றிறேயிருப்பது.

இப்படி யிவர்கள் பழியிடாநின்ருல், ஒரு உத்தரஞ்சொல்லியாகிலும் பிழைப்போமென்று நீங்கள் சொல்லுகிற பழிக்கு அவனிங்குண்டோவென்ன; (நாற்றத்துழாய்முடி) நீயும் மறைத்து உன் களவுக்கு அவனும் பெருநிலைநின்ருல், கோயிற்சாந்தை யுன்னுலொளிக்கப்போமோ. *அன்றி மற்றோருபாயமென்* என்னும்படி மாளிகைச்சாந்தை மறைக்கப்போமோ. இப்போதவனுண்டாக வேணுமோ, அவனொருக்காலணைத்துவிட்டால் நாறுகுளிக்குநிற்கும். நாமெல்லாருமொக்க இப்போதே யெழுந்திருந்து போந்த பின்பு படுக்கையிலே சாய்ந்ததென்; அந்தியம்போதே பிடித்து வாசலை பற்றிக்கொண்டு நின்றிகோள், கட்டும் காவலுமாயிருக்கிற வாசலிலே புகுரப்போமோ அவனுக்கென்ன;(நாராயணன்) எங்களைப்போலே கதவு திறக்குந்தனையும் பார்த்திருக்கவேணுமோ அவனுக்கு அவனுக்கு உன்பக்கல் புகுந்தால் புறப்படவன்றோ வழியரிது. (நாராயணன்) ஜீவத்வாராவன்றோ அநுப்ரவேசம், விட்டுப்போகாதார் பேறன்றோவிது. உகவாதார்க்கும் ஸத்தையை நோக்கி உகவாதார்க்கும் வத்ஸலனா யிருக்குமவனன்றோ. ஆசைப்பட்ட வுன்னைவிடுமோ. வ்யாப்திக்கு ப்ரயோஜனம் நம் வேண்டினவிடத்தே ஸ்புரிக்கவல்லனாகை அன்றோ. (நாற்றத்துழாய் முடிநாராயணன்) ஆசைப்பட்டாரை ரக்ஷிக்கைக்குத் தோள்மாலை யிட்டிருக்கிறவனன்றோ. பேசாதேகிடக்கில் வாய் திறந்திளென்னா நின்ருர்கள்; வாய்திறக்கில் உத்தரஞ்சொல்லிற்று என்பார்களென்று சொல்லி உறங்குவாரைப்போலே கிடந்தாள். (நம்மால் போற்ற வித்யாதி) (நம்மால்) வெறுமையே பச்சையான

வேணுமோ, வ்யாப்திக்கு ப்ரயோஜநம், வேண்டினவிடத்தே ஸ்புரிக்க வல்லனாகையன்றோ. உகவா தாரையும் விடாதவன் உகந்த வுன்னை விடுமோ. (நம்மால் போற்றப் பறைதரும் புண்ணியன்) வெறுமையே பச்சையான, இடைச்சிகளுக்கும் சென்று ஆச்ரயிக்கலாம்படியிருக்கிற தார்மிகன். இவர்களுடைய ஆச்ரயணமுபாயமன்று, ருசியாலே ***க்ருஷ்ணம் தர்மம் ஸநாதநம்*** என்று இவர்களுக்கு உபாய மவன்றானிறே. ஸ்நேஹோக்தியாகவுமாம்.

இவனால் (பண்டொருநாள்) முன்பு உன்னைப் போலேயுணராதே படுத்திருந்தானுண்டுகாண் என்கை. (பண்டொருநாள் கூற்றத்தின்வாய் வீழ்ந்த) தண்ணீர் குடிக்கக் கல்லின ஏரியிலே அமிழ்ந்திச் சாவாரைப்போலே, ***ரிபூணாமபி வத்ஸலரான*** பெருமாள்பக்கலிலே தப்புச்செய்த (கும்ப கரணனுந் தோற்றுமுனக்கே பெருந்துயில்தான் தந்தானோ) உறக்கத்தில் தலையானவனும் உனக்குத் தோற்றுத்தன் உறக்கத்தையுந் தானே தந்து போனானோ. அவனது துயில்; உன்னது பெருந்துயில். அவன் ஒருத்தியையிறே பிரித்தது; நீ ஊராகப் பிரித்து உறங்காநின்றாயே. (ஆற்றவனந்தலுடை யாய்) இப்படி சொல்லக்கேட்டுப் பெரியவனந்தலோடே ***க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண*** என்ன; எங்களுக்கு அங்கேபோய் துயிலெழுப்பாட வேணுமோ, நீயுணரும்படி காணவமையாதோ. (அருங்கலமே)

இடைச்சிகளுக்கும் சென்று ஆச்ரயிக்கலாம்படி யிருக்கிற தார்மிகன். (நம்மால்) அவனுக்கு ஆகா தாருண்டாய் முடிந்தானல்லகிளர்; ஜந்மவ்ருத்தாதிகள் ஏதேனுமமையுங்கிளர். (போற்ற) இவர்கள் குடிப்பிறப்பிருக்கும்படி. *பல்லாண்டு* என்றிருக்குமவர்களிறே. இவர்களாச்ரயணம் உபாயமன்று. (போற்ற) செய்யவேண்டுவது பெரிதாய் முடிந்தானல்லன்கிளர். (பறைதரும்) உக்கமுந் தட்டொளி யும். (புண்ணியனால் தண்ணீர்குடிக்கக் கல்லின ஏரியிலே தலைகீழாக விழுந்து சாவாரைப்போலே. (புண்ணியனால் அத்யவஸாயமுடையார்க்குத் தன்னைப் பெறுகைக்கு ஸுக்ருதமும் ருசி ஜநகனும், உபாயமும், ப்ராப்யனுமாயிருக்கிறவனாலே. ***ஸுஹ்ருதம் ஸர்வபூதாநாம்*** என்றது புறம்பாம்படி, ***யதி வா ராவணஸ் ஸ்வயம்*** என்னும்படி ரிபூணாமபி வத்ஸலரானவராலே கிளர் முடிந்தது. (புண்ணியனால்) ***க்ருஷ்ணம் தர்மம் ஸநாதநம்***.

(பண்டொருநாள்) முன்பு உனனைப்போலே உணராதே நோவு படுத்தினானொருவனுண்டு காண். (ஒருநாள்) உணர்ந்திலனென்று ஒருகாலத்தில் கேட்டிருந்தோம், இன்று அநுபவியா நின்றோம். (கூற்றத்தின் வாய்வீழ்ந்த) தான் சிறையிட்டுவைத்த ம்ருத்யுவினுடைய ஆஸ்யத்திலே விழுந்த. (புண்ணியனால் கூற்றத்தின் வாய்வீழ்ந்த) பதார்த்த தர்சநத்துக்காக ஏற்றின விளக்கிலே விட்டில்புக்கு முடிந்துபோமாபோலே, இவன்றிருவுள்ளத்தால் அவனநர்த்தத்துக்கு நினைவில்லை யென்கை. (கும்பகரணனும்) உறக்கத்தில் தலையானவனும் உனக்குத்தோற்றுத் தன்னுறக்கத்தையுந் தானேதந்து போனானோ. நீயுமவனுமாக ஸமயம்பண்ணி யுறங்கப்புக்கு நீ ஜயித்தபின்பு நானிது கைக்கொள்ளுவனல்லேனென்று விட்டானோ. ஸ்ரீபரசுராமாழ்வானை வென்று, பெருமாள் அவன் கையில் வில்லை வாங்கினாற்போலே, நீயு மவனை வென்று, நித்திரையைக் கைக்கொண்டாயோ. (பெருந்துயில்) அவனளவோ உன்னுடைய நித்திரை. அவனதோ துயில்; உன்னதோ பெருந் துயில். அவனுக்கு ஆறுமாஸம் உறங்குகையும், ஆறுமாஸத்துக்கு ஒருக்கால் உணர்ந்திருக்கையு மென்று ஒரு வ்யவஸ்தையுண்டிறே; அங்ஙன மொன்றில்லையோ உனக்கு. நீ காலதத்வமுள்ள தனையு முறங்குகிறாயன்றோ. இவள் அரைக்ஷணம் புறப்படாதொழிய நெடுங்காலமாய்த் தோற்றுகிற திவர்களுக்கு. அவன் ஒருத்தியுடைய பிரிவுக்கு ஹேதுபூதனானா னத்தனையிறே; நீ ஊராகப் பிரிக்கைக்கு ஹேதுபூதையாயுறங்குகிறாயிறே.

எங்களுக்கெல்லாம் சிரோபூஷணமல்லேயோ. ஹாரத்தைபண்ணி அதுக்குக்கல்லழுத்தினாற் போலே, நீபுகுந்து இக்கோஷ்டியை ஸநாதமாக்காயென்கிறார்கள். எங்களுக்குப் பெறுதற்கரிய வளல்லேயோ நீ யென்னவுமாம். இவர்களார்த்தியைக்கண்டு துணுக்கென்று வரப்புக்காள் (தேற்றமாய்வந்துதிற) இரண்டாம் நிலத்திலே கிடக்கிறவளாகையாலே தடுமாறாதே தெளிந்து வந்து திற என்கிறார்கள். (தேற்றமாய்வந்து திற) ஊராகத் திரண்டு கிடக்கிறது, படுக்கையிற் கிடந்தபடியே வாராதே ஸதஸ்யையாய் வந்து திற *ஸா ப்ரஸ்கலந்தீ என்னும்படி வாராதேகொள் என்கிறார்கள். ... ...

மூவாயிரப்படி :- பதினோராம் பாட்டு. எல்லாவற்றாலும் அபிஜாதையா யிருப்பாளொருத்தியை யெழுப்புகிறார்கள். ஆபிஜாத்யத்தால் க்ருஷ்ணனோடொப்பாளொருத்தியிவள்.

கற்றுக்கறவைக் கணங்கள் பலகறந்து*
செற்றார் திறலழியச்சென்று செருச்செய்யும்*
குற்றமொன்றில்லாத கோவலர்தம் பொற்கொடியே*
புற்றரவல்குற் புனமயிலே போதராய்*
சுற்றத்துத் தோழிமா ரெல்லாரும் வந்து*நின்
முற்றம்புகுந்து முகில்வண்ணன் பேர்பாடச்*
சிற்றாதே பேசாதே செல்வப்பெண்டாட்டி*நீ
எற்றுக்குறங்கும் பொருளேலோ ரெம்பாவாய். (11)

ந க்ஷமாமி என்கிற அஸஹ்யாபசாரம் பண்ணினவனை அரைக்ஷணம் உணராதே யிருக்கிற நமக்கு ஒப்பாகச் சொல்லா நின்றார்களென்று, இவர்களுக்குச் சென்று முகங்காட்ட வேணுமென்று துணுக்கென்று தானுணர்ந்தமை தோற்ற *க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண* என்றாள்; (ஆற்ற அனந்தலுடை யாய்) இதொரு உணர்த்தியிருந்தபடியென்! எங்களுக்கு அங்கேபோய் துயிலெழப் பாடவேணுமோ நீயுணரும்படி காணவமையாதோ. (ஆற்றவனந்தல்) ஆர்த்தத்வநி கேளாதபடி அனந்தலினுடை மிகுதி. ஜாலகரந்த்ரத்தாலே, இவளுணர்ந்த படியைப் பார்த்தார்கள்; தங்கள் கோஷ்டிக்கு நாயக ரத்நம்போலேயிருந்தாள்; (அருங்கலமே) என்கிறார்கள். எங்களுக்கெல்லாம் சிரோபூஷணமல்லேயோ நீ. ஒருஹாரத்தைப்பண்ணி அதிலேயொரு ரத்நத்தையழுத்தினால் அந்த ரத்நம் அந்த ஹாரத்தை விளக்குமாபோலே, இத்திரளை ஸநாதமாக்கப்பாராய். (அருங்கலமே) எங்களுக்கு பெறுதற்கரிய வளல்லேயோ நீ. அவள்புறப்பட அவனுமொக்கப் புறப்பட்டுத் தங்களைத் தலைமேலேகொள்ளுமெ றிருக்கிறார்கள். இவர்கள் ஆர்த்தியைக்கேட்டு துணுக்கென்று வரப்புக்காள்; (தேற்றமாய்வந்து திற) பயப்பட்டு மேல்நிலங்களில் நின்று தடுமாறாதே வந்திழிஞ்சு திற. அங்ஙனன்றிக்கே ஊராகத்திரண்டு கிடக்கிறது, அவர்களிலே உன்னையும் நியமிக்கவல்லாருண்டு; அவர்கள்முன்னே படுக்கையில் சாய்ந்தபடியே வாராதே, உன்னைப்பேணிக்கொண்டு-ஸதஸ்யையாய், வந்துதிற *ஸா ப்ரஸ்கலந்தீ* என்னும்படி வாராதேகொள். ... ...

வ்யா. — (கற்றுக்கறவை) எல்லாம் தலைநாகுகளாயிருக்கை. இதுக்கு ஹேது நித்யஸூரிகள் பகவத் ஸ்பர்சத்தாலே பஞ்சவிம்சதிவார்ஷிகரா யிருக்குமாப்போலே, இப்பசுக்களும் க்ருஷ்ணஸ்பர்சத்தாலே கீழ்நோக்கிப் பிராயம் புகுகை. ***பவாமி த்ருஷ்ட்வா ச புநர் யுவேவ*** என்று-பகவத்ஸ்பர்சம் இளகிப்பதிக்கப் பண்ணுமிறே. (கணங்கள்பல) தனித்தனியே யெண்ணிமுடியாமையன்றிக்கே, ஸமூஹங்களும் எண்ணிமுடியாது. ***ரத குஞ்சர வா மாந்*** என்னுமாபோலே, ''பல'' என்னுமித்தனை. ஆத்மாக்களுக்குத் தொகையுண்டானாலிறே பசுக்களுக்குத் தொகையுள்ளது. (கறந்து) ஈச்வரன் ஒருவனுமே ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் நியமநாதிகளைப் பண்ணுமாபோலே, இடைச்சாதியில் மெய்ப்பாட்டாலே அடங்கக்கறக்கவல்ல ஸாமர்த்யம். பாலும்நெய்யும் கொண்டு விநியோகமில்லாதபடி ஸம்ருத்தமாகையாலே, முலைக்கடுப்புக்கெடக் கறந்தென்றுமாம்.

ஆறாயிரப்படி :– பதினோராம்பாட்டு. (கற்றுக்கறவை) க்ருஷ்ணன் ஊருக்காக ஒருபிள்ளையாய் எல்லாராலும் கொண்டாட வளர்ந்தாப்போலே, ஊருக்காக ஒரு பெண்பிள்ளையாய், ***பதி ஸம்யோக ஸ லபம்*** என்னும்படி பருவத்தையுடையளாய், அவனைப் பெறுகைக்கு நோற்பேன் நானோ, அவன் தானேவேணுமாகில் நோற்று வருகிறானென்று கிடக்கிறாளொருத்தியை யெழுப்புகிறார்கள்.

வ்யா.—(கற்றுக்கறவை) கறக்கும் பருவமாயிருக்கச் செய்தே கன்றுநாகாயிருக்கை. முக்தர் பஞ்சவிம்சதிவார்ஷிகராய்க் கீழ்நோக்கி வயஸ்ஸூபுகுமாபோலே, இவையும் இளகிப்பதித்திருக்கும். அவர்கள், பரத்வாநுஸந்தாநத்தாலே, இவை மநுஷ்யத்வே பரனான க்ருஷ்ணனுடைய ஸ்பர்சத்தாலே. முலைசுரிந்தாரைப் பாராத ராஜகுமாரனைப்போலே, கன்றுமேய்க்கப் பெற்றால் பசுக்களைப் பாரான். *கன்று மேய்த் தினிதுகந்த* *திவத்திலும் பசுநிரைமேய்ப்புவத்தி* என்று-பசுமேய்த்து உகக்கும்; கன்றுமேய்த்து இனிதுகக்கும். ரக்ஷ்யவர்க்கத்திலே தன் கைகால் நீட்டமாட்டாதவர்களையிறே யுகப்பது. கன்றுமேய்க்கை யொருதலையானால் பசுக்களும் நித்யஸூரிகள் ஸ்தாநேயாமித்தனை. [காளாய்] அவற்றையும் இளகிப்பதிப்பித்து, அவற்றோட்டை ஸம்பந்தத்தாலே தானு மிளகிப்பதித்திருக்கும்; ***வத்ஸ மத்ய கதம் பாலம்*** என்னும்படியே. (கற்றுக்கறவை) ***பவாமி த்ருஷ்ட்வா ச புநர்யுவேவ*** சக்ரவர்த்தி யிளகினாப்போலே இவனுக்குக் கண்ணழிக்கலாம்படி புக்கவிடத்தே புறப்பட்டு இவனுக்கு முன்னோட்டுக் கொடுக்கவற்றாய், இவனுக்கு ஒதுங்குகைக்கு நிழலாயிறேயிருப்பது. *இட்டமான பசுக்கள்.* (கணங்கள்பல) தனியே யெண்ணமுடியாமையே யன்றிக்கே, ஸமூஹங்களு மெண்ணமுடியாது. ***ராஜா தசரதோ நாம ரத குஞ்ஜர வா மாந்*** என்னுமாபோலே பலவென்னுமத்தனை. (கணங்கள் பல) 'நாரா:' என்று-ஆத்ம ஸமூஹங்கள் பல. *பஹூநாம்* என்றும், *பற்பல்லாயிரமுயிர்* என்றும்-ஆத்மாக்களுக்கு ஸங்க்யையுண்டாகிலும், ***பஹவோ ந்ருப கல்யாண குணா:*** ***பஹவோ துர்லபாச்சைவ*** *எண்ணில் பல்குணங்கள்* என்று சொல்லுகிற பகவத்குணங்களுக்குக் கெல்லையுண்டாகிலும் இப்பசுக்களுக்குக் கெல்லையில்லை. (பலகறந்து) அநேகரித்விக்குகள் செய்யக்கடவ சடங்கை அதில்கூர்மையுடைய னொருவனே செய்யுமாபோலேயும், ப்ராஹ்மணர் வேதத்தையடைய அதிகரிக்குமா போலேயும், க்ஷத்ரியன் பருவம் நிரம்புவதற்கு முன்னே யுத்தத்திலே நிலவனுமாபோலேயும், ஈச்வரனொருவனுமே ஸர்வாத்மாக்களினுடையவும் கர்மாநுகுணமாக நாமரூபங்களைப்பண்ணி நியமநாதிகளைப் பண்ணுமாபோலேயும், பசுக்கள் அநேகமாகிலும் ஜாதியில் மெய்ப்பாட்டாலும், ஜாத்யுசிதவ்ருத்தியாகையாலும் ஒருத்தனே அடங்கக்கறக்கவல்ல ஸாமர்த்யம். அரியதுசெய்யவல்ல குடியிலே பிறந்தோம் என்ன, உன்னையல்லது அறியாத எங்களுக்கு அரியையாக ஒண்ணாதுகாண்.

மிடுக்கு = வேலை.

(செற்றார்) இவர்களுக்கு சத்ருக்களாகிறார்கள்–க்ருஷ்ணனுடைய பெருமை பொறாதவர்கள். (திறலழிய) *தேவர்களும் எனக்கெதிரன்று* என்றிருக்கும் கம்ஸாதிகளுக்கும் புகுரவொண்ணாத மிடுக்கை யுடையவர்கள். (சென்று செருச்செய்யும்) எதிரிகள் வந்தால் பொருகையன்றிக்கே, இருந்த விடங்களிலே சென்று பொருகை *அபியாதா ப்ரஹர்த்தாச* என்று–சக்ரவர்த்திதிருமகனைப்போலே இவர்கள் வீரம். (குற்றமொன்றில்லாத) எடுத்துவரப் பார்த்திருக்கும் குற்றமில்லை; கையிலாயுதம் பொகட்டவர்களை யெதிர்க்குங் குற்றமில்லை யென்றுமாம். அழியச்செய்யா நின்றார்களென்று க்ருஷ்ணனுக்கு முறைப்பட்டால் *செய்தாரேல் நன்றுசெய்தார்* என்னும்படி பிறந்தவர்களென்றுமாம். *ஸாதுரேவ ஸ மந்தவ்ய:* என்றிறே அவன்படி. (கோவலர்தம் பொற்கொடியே) *ஜநகாநாம்குலே கீர்த்திமாஹரிஷ்யதி மே ஸுதா* என்னும்படியே ஊருக்காக ஒரு பெண்பிள்ளை. (பொற்கொடி) தர்சநீயமாயிருக்கையும், *பதி ஸம்யோக ஸுலபம் வய:* என்கிறபடியே பர்த்தாவாகிற கொழுகொம்பையொழிய ஜீவியாமையும். *ஆவிக்கோர் பற்றுக்கொம்பு நின்னலாலறிகின்றிலேன் நான்* என்றிறே யிருப்பது. (புற்றரவல்குல்) தன்னிலத்தில் ஸர்ப்பம்போலே ஒசிவையும் அகலத்தையுமுடைய அல்குலையுடையாய். இவர்கள் இத்தனை சொல்லுவானென்னென்னில்; *யாஸ்த்ரியோ த்ருஷ்டவத்ய ஸ்தா: பும்பாவம் மநஸாயயு:* என்னும்படியே பெண்களை ஆண்களாக்கு மழகிறே. *பும்ஸாம் த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்* என்று–அவன் ஆண்களைப் பெண்ணுடை யுடுக்கப்பண்ணுமாபோலே. (புனமயிலே) தன்னிலத்தில்மயில். க்ருஷ்ணனையும் தங்களையும் பிச்சேற்றவல்ல அளக

(செற்றார்) இவர்களுக்கு சத்ருக்களாகிறார் – க்ருஷ்ணனுடைய மினுக்கம் பொறாதவர்கள். *சத்ரோஸ் ஸகாசாத் ஸம்ப்ராத:* என்று–ராவணஸகாசத்தினின்றும் வந்தானென்னுதே, நம்மெதிரியான பையலோலக்கத்தினின்றும் வந்தானென்று அங்கதப்பெருமாள் பேசினாற்போலே, ஆண்டாளும் இவ்வூரில் ஸம்ருத்திபொறாதவர்களை சத்ருக்களென்கிறாள். பகவத்ஸம்ருத்தி பொறாதார் பாகவதர்களுக்கு சத்ருக்கள்; பாகவதஸம்ருத்தி பொறாதவர்கள் எம்பெருமானுக்கு சத்ருக்கள். இரண்டுமுண்டிறே கம்ஸனுக்கு. *தீயபுந்திக்கஞ்சன்* இத்யாதி. *சாதுசனத்தை நலியும்.* பாண்டவர்களுக்கு சத்ருக்கள் நமக்கு சத்ருக்களென்று, *த்விஷதந்நம்* என்றானிறே க்ருஷ்ணன்; இவள் தானும், *மாயனிராவணன்* என்று–செவ்வைப்போரறியாதபையல் என்றருளிச் செய்தாள். (செற்றார்திறலழிய) பஸ்மதாரியான ருத்ரன், ப்ராஹ்மணரைப்போலே ஒத்துச்சொல்லித்திரியும் ப்ரஹ்மா. அப்ஸரஸ்ஸுக்களை மெய்க்காட்டுக்கொள்ளு மிந்த்ரன், அந்யபரனாய்க் கிடந்து உறங்குமீச்வரன், இவர்களடங்கலும் நமக்கெதிரோ என்றிருக்கும் கம்ஸனுடைய மிடுக்கு அழிய. (சென்று செருச்செய்யும்) எதிரிகள் வந்தால் பொரவிருக்கையன்றிக்கே இருந்தவிடங்களிலே சென்று பொருகை. *அபியாதா ப்ரஹர்த்தாச* என்ற–சக்ரவர்த்தி திருமகனைப்போலே இவர்கள் வீரம். எதிரிகள்வந்து ஊரை அடைமதிள்படுத்த வெல்லுகை குற்றமானாற்போலே, நாங்கள்வரப் புறப்படாதேயிருக்கை உனக்குக் குற்றமன்றோ. ராஜாக்கள் எதிரிகளைத் தோற்பிக்கும்படி வ்யாபரித்தார்களேயாகிலும், அந்த:புரத்தில்வந்தால் எளியராயன்றோ இருப்பது. (குற்றமொன்றில்லாத) எடுத்துவரப் பார்த்திருக்கும் குறையில்லை; எதிரிகள் கையிலாயுதத்தை பொகடக் கொன்றார்களென்னும் குறையில்லை; அழியச்செய்யா நின்றார்களென்று க்ருஷ்ணனுக்கு முறைப்பட்டால் *செய்தாரேல் நன்றுசெய்தார்* என்னும்படி பிறந்தவர்கள். (குற்றமொன்றில்லாத கோவலர்) *அபி சேத் ஸுதுராசாரோ பஜதே மாமநந்யபாக்! ஸாதுரேவ ஸ மந்தவ்யஸ் ஸம்யக் வ்யவஸிதோ ஹி ஸ:* என்றிறேயவன்படி. *நிர்த்தோஷம் வித்தி தம் ஜந்தும் ப்ரபாவாத் பரமாத்மந:* என்னக்கடவதிறே. (கோவலர்தம்பொற்கொடியே) *ஜநகாநாம் குலே கீர்த்தி மாஹரிஷ்யதி மே ஸுதா* என்கிறபடியே ஊருக்காக ஒரு பெண்பிள்ளை. தர்சநீயமாய் உபக்நத்தோடே சேர்க்க வேண்டும்படியான அவஸ்தையுமா யிருக்கை, *பதிஸம்யோக ஸுலபம்* என்கிறபடியே. [ஆவிக்கோர்பற்றுக்கொம்பு]

பகைத், பகைஞ சத்ருக்கள்.

பாரத்தை யுடையளாகை. *பொற்கொடியே* என்கையாலே-ஸமுதாயசோபையைச் சொல்லிற்று; மேல் விசேஷணத்வயத்தாலும் - அவயவசோபையைச் சொல்லுகிறது. (போதராய்) ***சோபயந் தண்டகாரண்யம்*** என்னும்படியே-நாங்கள் களிக்கும்படி புறப்படாய்.

நாம் புறப்பட எல்லாரும் வந்தாரோ என்ன (சுற்றமித்யாதி) *சுற்றத்துத் தோழி* என்கிறது-இவ்வூரடங்க இவளுக்கு வுறவுமுறையென்கையாலே. (நின்முற்றம் புகுந்து) ***உத்தரம் தீரமாஸாத்ய*** என்கிறபடியே எங்களுக்கு ப்ராப்யமான முற்றத்திலே புகுந்து. இவர்களுக்கு ப்ராப்யமானபடி யென்னென்னில்; *முற்றம்புகுந்து முறுவல் செய்து நின்றீர்* என்றும், *முற்றத் தூடுபுகுந்து நின்முகம்காட்டி* என்றும்-சேஷியானவனுக்கும் ப்ராப்யமான முற்றமாகையாலே சேஷபூதர்களான எங்களுக்குச் சொல்லவேணுமோ. புகுந்து கொள்ளப்புகுகிற கார்யமென்னென்ன, (முகில்வண்ணன் பேர்பாட) நீ யுகக்கும் அவனழகிலும் ஔதார்யத்திலும் ஈடுபட்டு அவன் திரு நாமத்தைப் பாடச்செய்தேயும். (சிற்றாதே பேசாதே) *முகில்வண்ணன்* என்றவாறே, அவ்வடிவை நினைத்துப் பேசாதேகிடந்தாள். (சிற்றாதே) சிற்றுதல்-சிதறுதல். உணர்ந்தமைக்கடையாளமான

உபக்நத்தை யொழிய நிற்கவற்றோ கொடி. அவனையொழிந்தாலும் உங்களையொழிய நிற்கமாட்டே னென்று சொல்லிவைப்புதியே. எங்களையுங் கூட்டிக்கொண்டு, உனக்குக் கொள்கொம்பான க்ருஷ்ணனை அநுபவிக்கப்பாராய். (புற்றரவல்குல்) புறம்பேபுறப்பட்டுப் புழுதிபுடைத்த உடம்பன் றிக்கே தன்னிலத்திலே வர்த்திக்கிற ஸர்ப்பத்தினுடைய பணமும் கழுத்தும் போலே ஒளியையும் அகலத்தையுமுடைய நிதம்பப்ரதேசத்தை உடையவளே. ***பும்பாவம் மநஸா யயு:*** என்கிறபடியே ஸஜாதீயையான பெண்களும் நாயகஸமாதியிலே சொல்லுகிறபடி பாரீர். ***பும்ஸாம் த்ருஷ்டிசித்தா பஹாரிணம்*** என்று அவர் ஆண்களையும் பெண்ணுடை யுடுக்கப்பண்ணுமாபோலே, பெண்களை ஆண்களாக்குகிறது இவளுடைய அல்குல். (புனமயிலே) தன்னிலத்திலே நின்ற மயிலினுடைய தோகைபோலேயிருக்கிற அளகபாரத்தை யுடையவளே. க்ருஷ்ணனையும் தங்களையும் பிச்சேற்றவல்ல அளக பாரத்தை யுடையவள்; *தோகைமாமயிலார்கள்.* *பொற்கொடி* என்கையாலே - ஸமுதாய சோபை; *புற்றரவல்குல்* என்று அவயவசோபை. (போதராய்) எங்களையவனோடே கூட்டவேண்டா, எங்களுக்கு தாரகமாக நாலடி நடந்துகாட்டாய். (போதராய்) இவளை முன்னே போகவிட்டு, இவள்நடையழகுகண்டு பின்னேபோகையிலே காணும் ஆசை. (போதராய்) ***சோபயந் தண்டகாரண்யம்*** என்கிறபடியே நாங்கள் உகக்கும்படி புறப்பட்டு, புனத்தை மயில் சிறப்பிக்குமாபோலே, இந்த ஸ்த்ரீவர்க்கத்தையும் சிறப்பியாய்.

நான் புறப்பட, எல்லாரும் வந்திகோளோவென்ன (சுற்றத்துத் தோழிமார்) இவ்வூரடங்க இவளுக்குத் தோழிமார்; அவ்வூரடங்க இவளுக்கு உறவு. இவளுடைய ஸம்பந்தமுடையார் இவள் தன்னைப்போலே அநந்யப்ரயோஜநைகளாய், *இன்று வந்தித்தனையுமமுதுசெய்திடப்பெறில்* என்றிருக்குமவர்கள். (எல்லாரும் வந்து) உன்னையொழிய வொரு ப்ரயோஜநமுண்டென் றிருக்கி லன்றோ இவர்களுக்குக் கண்ணுறங்குவது. (நின்முற்றம்) ஒரு த்ரிபாத்விபூதியிலுமிட முடைத்தா யிருக்கை. (புகுந்து) ***உத்தரம் தீர மாஸாத்ய*** என்கிறபடியே ப்ராப்யஸ்தலத்தே புகுந்து. இவர் களுக்கு ப்ராப்யமானபடி யென்னென்னில்; *முற்றத்தூடு புகுந்து,* *முற்றம்புகுந்து முறுவல் செய்து நின்றீர்.* சேஷிக்கு ப்ராப்யமானது சேஷபூதனுக்கு ப்ராப்யமாகக் கேட்கவேணுமோ. (முறுவல்செய்து) ஏகருபமானவனையும் விக்ருதனுக்கும் முற்றம். புகுந்து கொள்ளப்புகுகிற கார்ய மென்னென்ன (முகில் வண்ணன் பேர்பாட) *மேகச்யாமம்* என்கிற வடிவழகையும், ***ஸ ஸர்வா ந்த்திநோ த்ருஷ்ட்வா*** *எனக்கே தன்னைத்தந்த* என்று ஔதார்யத்தையும் சொல்லி நீ பாட,

திருப்பாவை 30 – பாசுரங்களில் – கிளை, வாமன், கண்ணன் – ஆகியவர்கள் ... உள்ளது
I சங்கி – புண்ணியம்
II ... – ...
III ...

சேஷ்டையைப் பண்ணுதே. இவள் சேஷ்டிதமும் வார்த்தையும் தங்கள் கண்ணுக்கும் செவிக்கும் போக்யமாகையாலே இன்னுதாகிருர்கள். (செல்வப்பெண்டாட்டி நீ) உன்னேடு கூடுமது எங்களுக்கெல்லாம் ஐச்வர்யமுமான நீ. க்ருஷ்ண குணநுஸந்தாநத்தாலே புஷ்கலையான நீ என்னவுமாம். இங்கே கூடுபூரித்துக் கிடந்ததோ என்ன; இல்லையாகில் (எற்றுக்கு உறங்கும் பொருள்) எங்கள் பாடே புறப்படாதே உறங்குகைக்கு ஒரு ப்ரயோஜநமுண்டோ. *அடியார்கள் குழாங்களை-உடன் கூடுவதென்றுகொலோ* என்று திரளோடே அநுபவிக்கும் அநுபவத்தைவிட்டு, கைவல்யம் போலே கிடக்கிற கார்யமென் என்னவுமாம். (எற்றுக்கு உறங்கும் பொருள்) உன்னுடைய உத்தேசயத்தைப் பாராதே, எங்களுடைய ஆற்ருமையைப் பாராதே, க்ருஷ்ணனுடைய நிரதிசயபோக்யதையைப் பாராதே, எதுக்காகக் கிடக்கிருய். ... ...

மூவாயிரப்படி :— பன்னிரண்டாம் பாட்டு. க்ருஷ்ணனைப்பிரியாதே இளையபெருமாளைப் போலே யிருப்பானெருவன் தங்கையாகையாலே ச்லாக்யையா யிருப்பாளொருத்தியை யெழுப்புகிருர்கள்.

நாங்களும் உன்பக்கமே நின்று அத்தைப் பெறுகைக்காக; நீயுகக்கும் அவன் வடிவழகிலும் ஔதார்யத்திலும் ஈடுபட்டுத் திருநாமத்தைப் பாடச்செய்தேயும்.

(சிற்ருதே பேசாதே) அவ்வடிவை நினைத்து அங்கங்களைப் பரிஸ்பந்திப்புதல், வார்த்தை பேசுதல் செய்யாதே கிடக்க, இவள்சேஷ்டிதமும் வார்த்தையும் கண்ணுக்கும் செவிக்கும் போக்யமாகையாலே கண்ணையுஞ் செவியையும் சேரப் பட்டினிகொள்ள வேணுமோ என்று இன்னுதாகிருர்கள். (செல்வப்பெண்டாட்டி நீ) உன்னை நீ பிரிந்து அறியாயே. உன்னேடே கூடுவதே எங்களுக்கு எல்லா ஐச்வர்யமான நீ. உன்னுடைய உத்தேசயம் நீ கூடுபூரித்து வைத்தால் எங்களுக்கு உத்தேசயம் பெறவேண்டாவோ. இங்கே கூடுபூரித்துக் கிடக்கிறதோ வென்ன; (எற்றுக் குறங்கும் பொருள்) உள்ளு கூடுபூரித்த தில்லையாகில் எங்கள் ஆர்த்தத்வநிகேட்டால் கண்ணுறங்குமோ. எங்கள்பாடே புறப்படாதே யுறங்குகிறதுக்கொரு ப்ரயோஜநமுண்டோ. "அடியார்கள் குழாங்களை-உடன் கூடுவதென்று கொலோ" என்றிருக்கும்படி அழகிதாயிருந்தது, அவனைத்தனி யநுபவிக்கை கைவல்யமோக்ஷத்தோடொக்கு மத்தனை. *தொண்டீரெல்லீரும் வாரீர்* என்றிருக்க வேண்டாவோ. (எற்றுக்குறங்கும் பொருள்) உன்னுடைய உத்தேசயத்தைப் பாராதே எங்களுடைய ஆற்ருமையைப் பாராதே, க்ருஷ்ணனுடைய நிரதிசய போக்யதையைப் பாராதே, ஏதுக்காகக் கிடக்கிருய். (எற்றுக்குறங்கும் பொருள்) அவனை யுகப்பிக்கப் பார்த்தாயாகில் அவனுடையாரையு முகப்பிக்கவேணுங்காண். ஸ்வப்ரயோஜநமான கைங்கர்யத்தைக் காட்டில் ஒருவாசி கண்டிலோமே உனக்கு. உன்னையுமவனையும் பொருந்தவிட நாங்கள்வேணும்; அவனைப்பிரிந்தவன்று வ்ருத்தகீர்த்தநம்பண்ணி தரிப்பிக்கைக்கு நாங்கள் வேணும்; நீயுமவனுமாக அநுபவியாநின்ருல் எடுத்துக்கைநீட்ட நாங்கள் வேணும். ஆனபின்பு எங்களையொழிய உனக்கு உறங்கவிரகுண்டோ. ... ...

ஆருயிரப்படி :- பன்னிரண்டாம் பாட்டு. பெருமாளைப் பின் தொடர்ந்து நோக்கிக் கொண்டு திரியும் இளையபெருமாளைப்போலே, க்ருஷ்ணனையல்ல தறியாதே பின்தொடர்ந்து க்ருஷ்ண விஷயத்திலே போரப் பரிவனுயிருப்பானெருவனுடைய தங்கையாகையாலே ச்லாக்யையாயிருப்பா

கனைத்திளங் கற்றெருமை கன்றுக்கிரங்கி*
நினைத்து முலைவழியே நின்றுபால்சோர*
நனைத்தில்லஞ் சேறுக்கும் நற்செல்வன் தங்காய்*
பனித்தலைவீழ நின்வாசற் கடைபற்றிச்*
சினத்தினால் தென்னிலங்கைக்கோமானைச்செற்ற*
மனத்துக்கினியானைப் பாடவும் நீ வாய்திறவாய்*
இனித்தானெழுந்திராயீதென்ன பேருறக்கம்*
அனைத்தில்லத்தாரு மறிந்தேலோ ரெம்பாவாய்.* (12)

வ்யா.—(கனைத்து) கறப்பாரில்லாமையாலே முலைகடுத்துக் கதறுகை. (இளங்கற்றெருமை) இளங்கன்றுகையாலே பாடாற்றமாட்டாமை. (கன்றுக்கு இரங்கி) தன் முலைக்கடுப்புக்கிடக்க, "கன்று என்படுகிறதோ!" என்றிரங்கி. எம்பெருமான் ஆச்ரிதவிஷயத்திலிருக்கும்படிக்கு நிதர்சநமிறே. இத்தால் சொல்லிற்றாய்த்து-அவன் எருமைகள் கறவாவிட்டால் அவை படும்பாட்டை நாங்கள் உன்னாலே படாநின்றோமென்கை. (நினைத்து முலைவழியே) கன்றை நினைத்து பாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே முலையிலே வாய்வைத்ததாகக்கொண்டு பால்சொரியாநிற்கும். (முலைவழியே) கைவழி தவிர. (நின்று பால்சோர) நினைவுமாறுமையாலே திருமலையில் திருவருவிகள் போலே பால்மாறாதே சொரிகை இவன் எருமை கறவாதொழிவானென்னென்னில்; இளையபெருமாள் க்ஷத்ரியதர்மமான அக்நிகார்யத்துக்கு உறுப்பாமன்றிறே இவனெருமைகள் விட்டுக்கறப்பது. அதுவென்னென்னில்;

ளொருத்தியை யெழுப்புகிறார்கள். ஸ்வதர்மத்தை யநுஷ்டிப்பார்களுடைய பெண்பிள்ளையை யெழுப்பிற்று-கீழ்; இதில், ஸ்வதர்மத்தைக் காற்கடைக் கொண்டவனுடைய தங்கையை எழுப்புகிறது. அவர்களுடைய அநுஷ்டாநமும் இவனுடைய அநுஷ்டாநமும் உபாயமன்று; யாதொன்று உபேயத்தைத்தரவற்று அதிறே உபாயம். விடச்சொன்னவையும் பற்றச்சொன்னவையும் அன்றிறே உபாயம்; விடுவித்துப் பற்றுவித்தவனிறே உபாயம்.

வ்யா.—(கனைத்து) உதாரர் கொடுக்கப் பெறுவிட்டால் படுமாபோலே, ஆச்ரிதர்கார்யம் செய்யப்பெறுவிட்டால் *ருணம் ப்ரவ்ருத்தம்* என்னுமாபோலே ஈச்வரன், ப்ராப்த காலத்தில் கறப்பாரில்லாமையாலே முலைகடுத்து இவ்வாசலிலே கன்றுகாலியாய், நாமப்பட்டதோ! என்று குமுறி கறக்க வேண்டும்போதிலே இவற்றைக் கறவாதே காற்கடைக் கொள்ளுவானென் னென்னில்; இளையபெருமாளுக்கு அக்நிகார்யத்தில் அந்வயமுண்டா மன்று இவனுக்கு இவற்றினுடைய ரக்ஷணத்தில் அந்வயமுள்ளது. இளையபெருமாளுக்குப் பெருமாளைப் பிரியமாட்டாமையாலே; இவன் க்ருஷ்ணனைப் பிரியமாட்டாமையாலே. இப்படி பகவத்விஷயத்தில் ப்ரேமத்தாலே பிரிய அவஸரமில்லாமையாலே, ஸ்வதர்மத்தை அநுஷ்டியாதொழிகை-விடுகையாவது; அல்லது, ஆலஸ்யத்தாலே விடுமது விடுகையன்று. *தொழிலெனக்குத் தொல்லைமால் தன்னுமமேத்தப் பொழுதெனக்கு மற்றதுவே போதும்* என்னும்படியே. (இளங்கற்றெருமை) இளங்கன்றுன எருமையென்னுதல் இரண்டாலும் பாடாற்றமாட்டாமை சொன்னபடி. *கறவாமடநாகு தன்கன்றுள்ளினுப் போல்* என்னக்கடவதிறே. (கன்றுக்கிரங்கி) தன்முலைக்கடுப்புக்கிடக்க, கன்று என்படுகிறதோ! என்றிரங்கி. எம்பெருமான் ஆச்ரிதவிஷயத்தில்

ந தேவலோகாக்ரமணம் நாமரத்வ மஹம் வ்ரணே என்னுமாபோலே. க்ருஷ்ணனைப்பிரிய
க்ஷமனல்லாமையாலே, *பரித்யக்தா மயா லங்கா* என்னும்படியாலே ப்ராப்யவிரோதிகளில் நசை
யற்றபடியாகவுமாம். (நனைத்தில்லம் சேருக்தும்) பாலின் மிகுதியாலே அகம்வெள்ளமிடும், அத்தாலே
துகையுண்டு சேருகும். இத்தால் சேருகையாலே புகுரவொண்கிறதில்லையென்கை. (நற்செல்வன்)
தோற்றிமாயும் ஸம்பத்தன்றிக்கே நிலைநின்ற ஸம்பத்து. அதாகிறது க்ருஷ்ணன் திருவடிகளில்
நிரந்தரஸேவை. *லக்ஷ்மணோலக்ஷ்மி ஸம்பந்ந:* என்கிறபடியே-கைங்கர்ய லக்ஷ்மியிறே இவ்வாத்
மாவுக்கு நிலைநின்ற ஸம்பத்து. *லக்ஷ்மிஸம்பந்ந:* என்றது, *ஊரும் நாடு முலகமுந் தன்னைப்
போல்* என்கிறபடியே-தன் வைஷ்ணவஸ்ரீயாலே ஜகத்துக்கடைய வைஷ்ணவத்வமுண்டாம்படி
யிருக்கை. (தங்காய்) குணஹாநிக்கு *ராவணஸ்யா நுஜோ ப்ராதா* என்னுமாபோலே குணத்துக்குத்
தமையனில் தன்னேற்றமுடைய ளென்கை.

ஏழையேதலன் கீழ்மக னென்னுதிரங்கி. என்று அவன் படும்பாட்டுக்கு நிதர்சனமாயிருக்கிறது
-அவன் எருமைகள் கறவாவிட்டால் அவை படும்பாட்டை, நாங்கள் உன்வாசலிலேவந்து நின்று
புகுரப்பெருமையாலே படாநின்றோம் (நினைத்து) *மநஸா சிந்தயத்தரிம்* என்று நினைத்த அநந்
தரம், *த்வராயை நம:*என்னும்படி திருவுள்ளமங்கே ப்ரவணமானாற்போலே. (நினைத்து முலைவழியே)
கன்றையகலக் கட்டிவைப்பார்கள், அத்தைநினைத்து பாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே கன்று முலையிலே
வாய்வைத்ததாகக் கொண்டு கைவழியுமன்றிக்கே கன்றின் வாய்வழியுமன்றிக்கேயிருக்க, முலைவழியே
பால் சொரியா நிற்கும். (நின்று பால்சோர) மேகங்களுக்கு கடலிலே புக்கு முகந்துகொடு வந்து
வர்ஷிக்கவேணும், அவ்வருத்தமிவற்றுக்கில்லை, நினைவு ஊற்றுகச் சுரக்கிற பாலாகையாலே. நினைவு
மாறுமையாலே, திருமலையில் திருவருவிகள் போலே பால் மாறுதே செல்லும். (பால்சோர) பகவத்
விஷயம் கேளாதே யிருக்க, தன்செல்லாமையாலே சொல்லுவாரைப் போலே, அர்ஜுநன் கேளாதே
யிருக்க, *பூய ஏவ மஹாபாஹோ ச்ருணு மே பரமம் வச:* என்றவன்தன்னைப்போலே. (நனைத்து
இல்லம் சேருக்கும்) பால்வெள்ளமிடுகையாலும் எருமைகள் துகைக்கையாலும் சேருய்க்கிடக்கும்.
(இல்லம்சேருக்கும்) எத்தனையேனு மேறிப்பாயாத மேடும் பால் வெள்ளத்தாலே சேருனபடி. கடலை
அகழ் செய்துகொண்டு கிடந்தால், ஓடமேறிப்புகுதல், சேற்றுக்கு அளற்றுப்பொடியிட்டுப் புகுதல்
செய்ய வேண்டும்படி யிருக்கை. (நல்செல்வன்) கர்மத்தாலேயாதல் தேவதாந்தரபஜநத்தாலே
யாதல் வரும் ஐச்வர்யம் அந்தவத்தாயிருக்கும்; பெருமாளைப் பிரியாத இளையபெருமாளுடைய ஐச்வர்
யம்போலே, க்ருஷ்ணனைப் பிரிய க்ஷமனன்றிக்கே அவனை நோக்குகிற ஐச்வர்யமிறே நிரந்தரஸேவை
போலே நிலைநின்ற ஐச்வர்யம். *லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்ந:* கைங்கர்ய ஸம்பத்திறே இவ்வாத்
மாவுக்கு நிலைநின்ற ஸம்பத்து *ந தேவலோகாக்ரமணம்* என்னும்படியே ப்ராப்யவிரோதிகளில்
நசையற்றபடியாலே, தோற்றி மாயும் ஸம்பத்தன்றியிலே யிருக்கை. *லக்ஷ்மிஸம்பந்ந:* *ஊரும்
நாடுமுலகமுந் தன்னைப்போல்* என்று ஆழ்வாருடைய கைங்கர்யஸ்ரீ விசேஷஜ்ஞரோடு அவிசேஷஜ்ஞ
ரோடு வாசியற ஏறிப்பாய்ந்தாற்போலே. இவனுடைய கைங்கர்யஸ்ரீயும் நாட்டுக்கெல்லாம் குறை
யற்றிருக்கை. (தங்காய்) உங்களுக்கு ரக்ஷ்யவர்க்கத்தை நோக்காமை ஜந்மஸித்தமிறே. (நற்செல்வன்
தங்காய்) *ராவணஸ்யா நுஜோ ப்ராதா* என்று-தமையனுடைய தண்மை சொல்லவேண்டாத ஏற்ற
முண்டிறேயுனக்கு. ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானிலும் அவன் மகளான த்ரிஜடை பிராட்டிக்கடிமை செய்தாற்
போலே, க்ருஷ்ணனை நோக்கின தமையனிற் காட்டிலும் எங்களை நோக்கவேண்டாவோ. க்ருஷ்ணன்
ரக்ஷ்யமானபோதே நாங்களும் அந்தர்ப்பூதைகளன்றோ.

(பனித்தலை விழநின்வாசல் கடைபற்றி) மேல் வர்ஷம் வெள்ளமிட, கீழ் பால் வெள்ளமிட, நடுவு மால் வெள்ளமிட நின்ற நிலையாகையாலே, தெப்பம் பற்றுவாரைப் போலே நின்வாசற்கடையில் தண்டியத்தைப் பற்றிக்கிடக்கிற இந்த தர்மஹாநி அறிகிலை. இப்படி சொன்னவிடத்திலும் இவர்கள் படுமலமாப்புக் காண்போமென்று பேசாதே கிடக்க; (சினத்தினால்) பெண்களைத் தீராமாற்றாக நெஞ்சாரல் பண்ணும் க்ருஷ்ணனையொழிய பெண்பிறந்தார்க்குத் தஞ்சமான சக்ரவர்த்தி திருமகனைச் சொல்லுகிறார்கள் (சினத்தினால்) தண்ணீர்போலே யிருக்கிற சக்ரவர்த்தி திருமகனுக்கும் சினமுண்டோவென்னில்; ஆச்ரிதசத்ருக்கள் இவர்க்கும் சத்ருக்களிறே. ***ததோ ராமோ மஹாதேஜா ராவணேந க்ருதவ்ரணம் த்ருஷ்ட்வா ப்லவகசார்த்தூலம் கோபஸ்ய வசமேயிவாந்.*** மஹாராஜர்க்குச் சீற்றம் பிறந்தபோது வாலியை யெய்தார், அவரழுதபோதுகூட அழுதாரிறே. ***த்விஷதந்நம் ந போக்தவ்யம்*** என்றிறே யிருப்பது. (தென்னிலங்கைக் கோமானை) ***யத்யதர்மோ ந பலவாந் ஸ்யாதயம் ராக்ஷஸேச்வர:-ஸ்யாதயம் ஸுரலோகஸ்ய ஸசக்ரஸ்யாபி ரக்ஷிதா*** என்று திருவடி மதித்த ஐச்வர்யத்தையுடையவனை. (செற்ற) ஓரம்பாலே தலையைத் தள்ளி விடாதே படையைக்கொன்று, தேரை

(பனித்தலை விழ) ஆழிமழைக்கண்ணனிலே வர்ஷிக்க நியமிக்கையாலே, மேல் வர்ஷமாக, கீழ் பால்வெள்ளமிட நின்று அலைகையாலே, தெப்பம் பற்றுவாரைப் போலே தண்டியத்தைப் பற்றிக் கொண்டு நின்றோம். ப்ராப்யபூமியில் ஐச்வர்யம் இங்கே கைபுகுரச்செய்தே அவ்வருகே போகத்தேடுகிறது எங்களுடைய அபிநிவேசாதிசயமிறே. ஈச்வரன் அபிநிவேச மறிந்து விள்கை விள்ளாமை விரும்பி யுள்கலந்தார்க்குத் தன்னைக் கொடுக்குமாபோலே, இவர்களபிநிவேசம் அறியுமளவும் பேசாதே கிடக்க, அவள் நினைவறியாதே தங்கள் செல்லாமையாலே சொல்லுகிறார்கள். (சினத்தினால்) பெண்களுக்காகில் சேர்க்கைப் பல்லிபோலே க்ருஷ்ணவ்ருத்தாந்தஞ் சொல்லுகை பணியிறே. ***அதவா கிம் ததாலாபை:*** என்று-பெண்களைத் தீராமாற்றமாக நெஞ்சாரல்படும்படி பண்ணுமத்தை நினைத்துக்கிடக்கிறாள். ***உண்ணாதுறங்காது*** ***அநித்ரஸ் ஸததம் ராம:*** என்று - பெண்களைப் பிரிந்தால் ஊணுமுறக்கமுமின்றிக்கே, பெண்பிறந்தார்க்குத் தஞ்சமான சக்ரவர்த்தி திருமகனைச் சொல்லுவோம் இவளெழுந்திருக்கைக்காக என்று ராமவ்ருத்தாந்தத்தைச் சொல்லுகிறார்கள்.

விரோதிகளைப் போக்கி நமக்கு உபகரித்தானாயிருக்கும் க்ருஷ்ணனைப்போலன்றிக்கே, ஆச்ரித விரோதிகளைப் போக்குமது தன்சினம் தீர்ந்தானாக நினைத்திருக்கை. தண்ணீர்போலே யிருக்கிற சக்ரவர்த்தி திருமகனுக்கும் சினமுண்டோவென்னில்; தன் திருமேனியிலே அம்புபட்டபோது ஆறியிருந்தான், திருவடிமேலே அம்புபட்டபோது சீறினானிறே. ***ததோ ராமோ மஹாதேஜா:*** திருவடிமேலே அம்புபட்டவநந்தரம், நீரிலே நெருப்பு எழுந்தாற்போலே, பெருமாள் அநபிபவநீயரானார். ***ராவணேந க்ருதவ்ரணம் த்ருஷ்ட்வா*** தான் பருவம்நிரம்பாதகாலத்திலே பண்ணிக்கொண்டதன்றிக்கே தரமல்லாத ராவணனாலே நோவுபடக் கண்டவாறே. ***ப்லவக சார்த்தூலம்*** திருவடி, தன்மேலே அம்புபடப்பட, வர்ஷிங்காணப் பணைக்கும் பதார்த்தங்கள்போலே, மேனாணித்துக்கொடுத்தான் ***கோபஸ்ய வச மேயிவாந்***திருவடி தரமல்லாத ராவணன்கையிலே புண்பட்டவாறே; ***க்ரோத மாஹாரயத்*** என்றிருக்கக்கடவ தாமும் கோபம் இட்ட வழக்கானார். ஆச்ரிதகார்யமென்றும் தங்கார்யமென்றும் இரண்டன்று. மஹாராஜர் சீற்றம்பிறந்து “வாலியைக் கொல்லவேணும்” என்றபோது எய்தார்; அவனுக்கு ஸௌப்ராத்ரம் பின்னாட்டிக் கண்ணநீர் பாய்ந்தவாறே தாமுங்கூட அழுதார். (தென்னிலங்கை) பையல் செய்த அநீதியை நினைத்து “பறைச்சேரி, பறைச்சேரி” என்பாரைப் போல அத்திக்குமஸஹ்யமானபடி. (தென்னிலங்கைக் கோமானை) ***யத்யதர்மோ ந பலவாந்*** என்றும், ***அஹோ வீர்யம்*** என்றும் திருவடி மதித்த ஐச்வர்யமிறே. ஓரம்பாலே தலையைத் தள்ளிவிடாதே, படையைக்கொன்று, புத்ரபௌத்ராதிகளைத் தலைசாய்த்து, ஆயுதங்களை முறித்து,

அழித்து ஆயுதங்களை முறித்து, *தான் போலும்* இத்யாதி, *கோன்போலு மேன்றெழுந்து, கிளர்ந்து வந்த மாநத்தை யழித்து, நெஞ்சாரல் படுத்திக் கொன்றபடி. (மனத்துக்கினியானை) *வேம்பேயாக வளர்த்தாள்* என்னும்படியே–பெண்களைப் படுகுலையடிக்கும் க்ருஷ்ணனைப்போலன்றிக்கே, ஏகதார வ்ரதனுயிருக்கை. பெண்களை ஒடியெறிந்து துடிக்க விட்டுவைத்து, பின் இரக்கமுமின்றிக்கே யிருக்கும் க்ருஷ்ணனையொழிய. ***ஸஞ்ஜாதடாஷ்ப: பரவீர ஹந்தா*** என்று– சத்ருக்களுக்கும் கண்ணநீர்பாயும வனை யென்றுமாம். (பாடவும் நீவாய்திறவாய்) *கண்ணன்நாமமே குழறிக்கொன்றீர்* என்று– நம்மை நலியும் க்ருஷ்ணனுடைய பேரைக் காற்கடைக் கொண்டு, ***இத உபரி ம்ருதஸஞ்ஜீவனம் ராம வ்ருத்தாந்தம்*** என்னும்படியே க்ருஷ்ண விரஹத்தாலே கமர்பிளந்த நெஞ்சு பதஞ்செய்யும்படியான சக்ரவர்த்தி திருமகனைப் பாடச்செய்தேயும் (நீவாய்திறவாய்) நீ வாய்திறக்கிறிலை. ப்ரீதிக்குப் போக்குவிடவேண்டாவோ.

(இனித்தா னெழுந்திராய்) எங்களாற்றுமை யறிவித்த பின்பும் உறங்கக்கடவதோ, எழுந்தி ராய். (ஈதென்ன பேருறக்கம்) ***பகவதஸ் த்வராயை நம:*** என்று கொண்டு பிறரார்த்திக்கு த்வரித்து உணருமவனோடே பழகிவைத்து இங்ஙனேயுறங்குவதே! என்கிறார்கள். ஆபந்நர்க்காக உணருமவன்

அரக்கர்தங்கள் கோன்போலும் என்கிற அபிமாநத்தை யழித்து, பட்ட எளிவரவெல்லாம் அறிவிப் பாரில்லாதபடி தரம் கெடுத்து, நெஞ்சாரல்படுத்திக் கொன்றபடி. ***யோவஜ்ரபாதாசநிஸந்நிபாதாந்ந சுக்ஷுபே நாபி சசால ராஜா–ஸ ராமபாணாபிஹதோ ப்ருசார்த்தச் சசால சாபஞ்ச முமோச வீர:*** ***மாதங்க இவ ஸிம்ஹேந கருடேநேவ பந்நக:- அபிபூதோபவத் ராஜா ராகவேண மஹாத்மநா*** ***கச்சாநுஜாநாமி ரணார்த்திதஸ்த்வம் ப்ரவிச்ய ராத்ரிஞ்சரராஜ லங்காம் – ஆச்வாஸ்ய நிர்யாஹி ரதீ ஸதந்வீ ததாபலம் த்ரக்ஷ்யஸி மே ரதஸ்த:*** (மனத்துக்கினியானை) அர்த்திகள் ஒருத்தன்பக்கல் பெறு விட்டால் 'சொல்லாய் சீமானே' என்னுமாபோலே, பெண்களை ஒடியெறிந்து துடிக்கவிட்டு வைத்து, பின் இரக்கமின்றிக்கே துடிப்புக்கண்டு இத்தனை கண்ணநீரும் விழவிடாதே படுகுலையடிக்கும் தீம்பனை க்ருஷ்ணனைப் போலன்றிக்கே, ரிபூணாமபி வத்ஸலனாய் சத்ருக்களுக்குங் கூடக்கண்ணநீரை விழவிடு மவனையன்றோ பாடுகிறது "கண்ணன் நாமமே குழறிக் கொன்றீர்* என்று–நம்மை நலியும் க்ருஷ்ணனுடைய பேரைக்காற்கடைக் கொண்டு, ***இத உபரி ம்ருதஸம்ஜீவநம் ராமவ்ருத்தாந்தம்*** என்னும்படியே க்ருஷ்ணவிரஹத்தாலே கமர்பிளந்தநெஞ்சு பதஞ்செய்யும்படிக்காக சக்ரவர்த்தி திரு மகனைப்பாடச் செய்தேயும் போன உயிர் மீளும்படியானவனைப் பாடவாய்திறக்கின்றிலை. *வேம்பே யாக வளர்த்தாள்* என்று–பெற்றதாயையும் குற்றஞ் சொல்லும்படியிறே இவன்படி. ***கௌஸல்யா லோகபர்த்தாரம்*** என்று–பெற்றவளையும் கொண்டாடும்படியிறே அவன்படி. (பாடவும் நீவாய்திற வாய்) பிறர் அநர்த்தத்துக்காக நீ விசேஷஜ்ஞையாவதே! எங்களுக்காகவன்றிக்கே உன்ஹர்ஷத்துக்குப் போக்குவிட வேண்டாவோ.

(இனித்தா னெழுந்திராய்) எங்கள் ஆர்த்திக்கு உணராவிட்டால் உன்பேற்றுக்கு உணரவேண் டாவோ. எங்களாற்றுமையை யறிந்தபின்பும் எழுந்திராதொழிவதே! (ஈதென்ன பேருறக்கம்) வைதி கமுமன்றிக்கே லௌகிகமுமன்றிக்கே யிருப்பதொரு உறக்கமுண்டாவதே! பரார்த்தமாக உலகெல்லாம் நன்கொடுங்க உறங்கு மீச்வரனுறக்கமு மன்றிக்கே, தாபார்த்தராய் தமோகுணாபிபூதராய் க்லேசம் போகவுறங்கும் ஸம்ஸாரிகள் படியுமன்றிக்கே இரண்டிலும் வ்யாவ்ருத்தமாய் இதொரு பத்தொன்பதாம் பாஷையா யிருந்ததீ! பிறர் ஆர்த்திக்கு த்வரித்து உணருமவனோடே பழகிவைத்தும் இங்ஙனேயுறங் குவதே! (அனைத்தில்லத்தாரும்) பரஸம்ருத்யைக ப்ரயோஜநையாகையாலே பாலைகளாயிருப்பாரு முணர்ந்துவரவேணும் என்றிருக்கிறாயாகில் அதெல்லாஞ் செய்தற்றது; நாங்கள் உன்வாசலிலே

படியுமன்றிக்கே காலமுணர்த்த உணரும் ஸம்ஸாரிகள் படியுமன்றிக்கே யிருப்பதே! உன்னுறக்கம். (அனைத்தில்லத்தாரு மறிந்து) பெண்களெல்லாரும் வந்து உன்வாசலிலே யழைக்கிறமை ஊராக அறிய வேணுமென்றிருந்தாயாகில், எல்லாருமறிந்தது, இனி எழுந்திராய்; பகவத்விஷயம் ரஹஸ்யமாக அனுபவிக்குமித்தனை, புறம்பு இதுக்கு ஆளுண்டோ வென்று கிடக்கிறுயாகில் அதெங்கும் ப்ரஸித்த மாய்த் தென்றுமாம். எம்பெருமானுர் திருவவதரித்தாப் போலே காணும் இப்பெண்பிள்ளையும். ... ...

மூவாயிரப்படி :— பதின்மூன்றும் பாட்டு. — நம் கண் உண்டாகில் தானே வருகிறு னென்று கிடக்கிறுளொருத்தியை யெழுப்புகிறுர்கள்.

புள்ளின்வாய் கீண்டானைப் பொல்லாவரக்கனைக்*
கிள்ளிக்களைந்தானைக் கீர்த்திமைபாடிப்போய்ப்*
பிள்ளைகளெல்லாரும் பாவைக் களம்புக்கார்*
வெள்ளியெழுந்து வியாழமுறங்கிற்றுப்*
புள்ளுஞ்சிலம்பின காண் போதரிக்கண்ணினுய்*
குள்ளக்குளிரக் குடைந்து நீராடாதே*
பள்ளிக் கிடத்தியோ பாவாய்நீ நன்னுளால்*
கள்ளந்தவிர்ந்து கலந்தேலோ ரெம்பாவாய்.* (13)

வந்தெழுப்பவும் நீ சிறிதுபோது உணராதொழியவும், இத்தால் வந்த மதிபபு எல்லாரு மறியவேணு மென்றிருந்தாயாகில் அதெல்லாருமறிந்தது. (இனித்தானெழுந்திராய்) பகவத்விஷயம் ரஹஸ்யமாக அநுபவிக்குமித்தனை, புறம்பிதுக் காளுண்டோவென்று கிடக்கிறுயாகில் பெண்களையும் க்ருஷ்ண னையும் சேரவொட்டாத ஊரடைய ப்ரஸித்தமாய்த் தென்றுமாம். எம்பெருமாநுரவதரித்தாற்போலே காணும் இப்பெண்பிள்ளையும். ... ...

ஆருயிரப்படி:— பதின்மூன்றும் பாட்டு. (புள்ளின்) தன் கண்ணழகை நினைத்து இக்கண்ணழகுடைய நானிருந்தவிடத்தே எல்லாரும் வருமத்தனையன்றே, நானேபோவேனென்பா ளொருத்தியை யெழுப்புகிறுர்கள். *மனத்துக்கினியானைப்பாடவும்* என்று-இவர்கள் சொன்ன பாசுரத்தை அசல் மாளிகையிலே கேட்டுக் கிடப்பாளொருபெண்பிள்ளை, நம்மபராதந்தீர இவர்களுக்கு வார்த்தை சொல்லுவோமென்று, "பெண்காள், இங்கு ராமவ்ருத்தாந்தம் சொன்னுருண்டோ" என்ன; ராமவ்ருத்தாந்தமுஞ் சொன்னேம்; க்ருஷ்ணவ்ருத்தாந்தமுஞ் சொன்னேம்; ஸ்ரீராமாயணமும், பாரதமும், ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரமுமகப்படச்சொன்னே மென்கிறுர்கள்.

வ்யா. — (புள்ளின்வாய் கீண்டானை) *பள்ளத்தில் மேயும் பறவையுருக்கொண்டு* *கள்ளவசுரன்,* *கள்ளச்சகடம்* என்னுமாபோலே, மேய்கிற கொக்கிலே அஸுரன் ஆவேசித்து நலியப்புகுந் தான். "பொதுக்கோ" என்று-கீண்ட சடக்கைச் சொல்லுகிறது. (புள்ளின்வாய் கீண்டானை) இது

வ்யா. — (புள்ளின்வாய் கீண்டானை) *பள்ளத்தில் மேயும்* இத்யாதி. பகாஸுரனைப் பிளந்த படி. (பொல்லா அரக்கனை) தாயையும் தமப்பனையும், உடலையும் உயிரையும் பிரித்தாற்போலே பிரித்த நிர்க்ருணன். *சுரிகுழல் கனிவாய்* இத்யாதி; *முன்பொலா விராவணன்* என்னுமித்தனைபோக்கி அவன் தண்ணிமைக்கு ஒரு பாசுரமில்லையிறே. அத்தாலேயிறே பிராட்டியும் ***த்வம்நீச சசவத் ஸ்ம்ருத:*** என்றது. ***விபீஷணஸ்து தர்மாத்மா*** என்று-நல்ல அரக்கனும் உண்டென்கை. (கிள்ளிக்களைந்தானை) திருவிளையாடுசூழலிலே நோய்புக்கவிடங்களைக் கிள்ளிப் போகடுமாபோலே தோஷாம்சத்தை வாங்கிப் போகட்டபடி. (கீர்த்திமை) ***சத்ரோ:ப்ரக்யாத வீர்யஸ்ய*** என்று— எதிரிகளுக்கும் நெஞ்சுளுக்கும்படியான வீர சரிதத்தை ***ரஞ்ஜநீயஸ்ய விக்ரமை:*** என்று-உகவாதார்க்கும் விடவொண்ணுத வீரம், உகந்த பெண்களுக்குச் சொல்லவேணுமோ. ராவணன், பெருமாள் வீரத்துக்கிலக்காளுன்; தங்கை, அழகிலே கண் கலங்கிளுள், தம்பி, சீலத்துக் கிலக்காளுன். (பாடிப் போய்) இவர்களுக்கு பாதேய மிருக்கிறபடி. ***பாதேயம் புண்டரீகாக்ஷ நாமஸங்கீர்த்தநாம்ருதம்*** இவர்களுக்கு ராவணவதம் பண்ணினபடி.

இத்தலைக்கு அநுமதியிறே வேண்டுவது, விரோதியைப் போக்கித் தன்னைக் கொடுக்கை அவன் பணியிறே. இவனுடைய அநுமதியும் அவனுடைய ரக்ஷகத்வமும் ஸ்வரூபத்திலே புகுமத்தனை. கர்மஜ்ஞாநங்களை ஸஹகாரியாகக் கொண்டு பக்தி உபாயமென்றிருக்குமவர்களன்றே; தன்னுடைய அஜ்ஞாநாசக்திகளையும் அவனுடைய ஜ்ஞானசக்த்யாதிகளையும் ஸஹகாரியாகக் கொண்டு அவனே உபாயமென்றிருக்குமவர்களிறே. கீழிற்பாட்டிலும் இப்பாட்டிலும் ராமவ்ருத்தாந்தத்தைச் சொன்னுல் 'ஒருக்கால் சொன்னத்தையே சொல்லா நின்ருர்களேயென்று நினைக்கக்கூடும்' என்று, தங்கள் பாழியான க்ருஷ்ணவ்ருத்தாந்தத்தையும் கூட்டிச் சொல்லுகிருர்கள். தங்களுக்குப் பள்ளமடையான க்ருஷ்ணவ்ருத்தாந்தம் சொல்லிற்றுகில், பின்னை ராமவ்ருத்தாந்த மென்னென்னில்; தங்களோடொரு கோவையான பிராட்டி பிரிவு பொறுக்கமாட்டாதவருடைய வ்ருத்தாந்தமென்று சொல்லுகிருர்கள். (பொல்லாவரக்கனை) உயிரையு முடலையும் பிரித்தாற்போலே, தாயையும் தமப்பனையுமோரிடத்தில் சேர விருக்கவொட்டாதே பிரித்த நைர்க்ருண்யத்தாலே வந்த தண்மையை நினைத்து பொல்லா* என்கிறது. *முன்பொலாவிராவணன்* என்னுமத்தனை போக்கி, அவன் தண்மைக்குப் பாசுரமில்லையிறே. திருவினைப் பிரித்த கொடுமையிறே. ***துர்வ்ருத்த:*** என்னுமித்தனையிறே. இத்தன்மையை பிராட்டியும், ***த்வம்நீச*** என்ருளிறே. (பொல்லாவரக்கனை) ***விபீஷணஸ்து தர்மாத்மா*** என்று-நல்லவரக்கனு மொருத்தனுண்டிறே. (பொல்லாவரக்கனை) ***ஜகத்ஸசைலம் பரிவர்த்தயாம்யஹம்*** என்று நிலைமாறி, தண்ணியபையல்களளவிலே பர்யவஸித்தபடி. (அரக்கனை) மாயாம்ருகத்தைக் காட்டுவார், மாயாசிரஸ்ஸைக் காட்டுகைக்கு ஸஹகரிப்பார், க்ரித்ரிமத்தாலேபிரித்தவிடம் அழகியதாய்ச் செய்ததென்பாராய், ராவணனில் தண்ணியாரில்லையிறே இச்சாதிக்குள். (கிள்ளிக்களைந்தானை) வீரபத்நியாகையாலே *கல்லெடுத்து* என்னுமாபோலே, *கிள்ளி* என்கிருர்கள். திருவிளையாடு சூழலில் நோவுபட்ட விடங்களைக் கிள்ளிப் போகடுமாபோலே, தோஷாம்சத்தை வாங்கிப் போகட்டபடி. (கீர்த்திமைபாடி) ***சத்ரோ: ப்ரக்யாதவீர்யஸ்ய ரஞ்ஜநீயஸ்ய விக்ரமை:*** என்று-எதிரிகளும் மேலெழுத்திடும்படியான வீர்யமிறே, உகவாதார்க்கும் விடவொண்ணுத வீரம், உகந்த பெண்களுக்குச் சொல்லவேணுமோ. எதிரம்புகோத்த ஸம்ஸாரிகள் *நமோநாராயணுய* என்று-தங்களுடைய தோல்விக்கும் அவனுடைய ரக்ஷகத்வத்துக்கும் மேலெழுத்திட்டுக்கொடுத்தாற்போலே. ராவணன் பெருமாள் வீரத்துக்கிலக்காளுன், தங்கை அழகிலே கலங்கிளுள், தம்பி சீலத்துக்கிலக்காளுன்; விரஹதுர்ப்பலைகளானவர்கள் போனபடி யென்னென்னில் (பாடிப்போய்) பாட்டேதாரகமாகப் போளுர்கள். கால்நடைதருகைக்கு தாரகம் திருநாமமிறே ***பாதேயம் புண்டரீகாக்ஷ நாமஸங்கீர்த்தநாம்ருதம்*** ஸாக்ஷாத்பாதேயம் திருநாமஸங்கீர்த்தநம். *தன்தாள்

என்று - வழிக்குத்தாரகம் திருநாமமிறே. * தன்தாள்பாடி * என்னக்கடவதிறே. (பிள்ளைகளித்யாதி) நாம் சென்று எழுப்பவேண்டும் பாலைகளும் உனக்குமுன்னேயுணர்ந்து புறப்பட்டார்கள். (பாவைக் களம்புக்கார்) க்ருஷ்ணனும் தாங்களும் கழகமிடும் ஸங்கேதஸ்தலம் புக்கார்கள்.

'அவர்கள் போகைக்குப் போதுவிடிந்ததோ,' வென்ன; (வெள்ளியெழுந்து வியாழமுறங்கிற்று) வெள்ளி உச்சிப்பட்டது, வியாழம் அஸ்தமித்தது. உங்களுக்கு நக்ஷத்ரமெல்லாம் வெள்ளியும் வியா ழமுமாயிறே இருப்பதென்ன; அதுவேயன்று. (புள்ளும் சிலம்பினகாண்) புள்ளுக்களுணர்ந்த மாத்ரமே யன்றிக்கே இரைதேடிச் சிலம்பிப் போயிற்றின.

(போதரிக் கண்ணினாய்) புஷ்பம்போலேயும் மான்போலேயுமிருந்துள்ள கண். அரியென்று- மான். அன்றிக்கே, பூவிலே வண்டு இருந்தாற்போலே யென்றுமாம். " அரி " என்று - வண்டு; அன்றியே, போதை ஹரிக்கிற கண்ணென்றுமாம். பூவோடே சீறுபாறென்னும் கண் என்னவுமாம்,

---

பாடி* என்னக்கடவதிறே. (பாடிப்போய்) *பகவதோபலேந* என்கிறபடியே. (பிள்ளைகளெல்லாரும்) நாம் சென்று எழுப்பிக்கொண்டு போகவேண்டும்படி பாலைகளான பெண்களெல்லாருமுணர்ந்து புறப்பட்டு, க்ருஷ்ணன், பெண்களை மெய்க்காட்டுக்கொள்ளும் ஸங்கேதஸ்தலத்தேறப்போனார்கள். 'பாவைக்களம்' என்று- இந்த்ராணியை ரதியை, நோற்கைக்கு பெண்கள் திரளுமிடம் திரளுமிடத்தை 'நெற்களம், போர்க்களம்' என்னுமாபோலே.

அவர்கள் அபலைகளாகையாலே காலமறியாமே போகக்கூடும், அறிந்தநாம் அகாலத்திலே, போகவொண்ணாதிறே, சுக்ரன் உதித்தானாகில் பாருங்கோளென்ன; (வெள்ளியெழுந்து வியாழமுறங் கிற்று) சுக்ரபகவானும் மத்யகதனானான், ப்ருஹஸ்பதியும் அஸ்தமித்தான். நீங்களு மபிநிவிஷ்டை களாகையாலே நக்ஷத்ரஸாத்ருச்யத்தைக் கொண்டு, நக்ஷத்ரமெல்லாம் சுக்ரப்ருஹஸ்பதிகளாயிறே தோற்றுவது. "நின்ற குன்றத்தினைநோக்கி நெடுமால்" என்னு மவர்களன்றோ, ஆகையால் அது விடிவுக்குடலன்று, வேறடையாள முண்டாகில் சொல்லுங்கோளென்ன; நாங்க ளித்தனை பேர் திரண்டு வந்த தடையாளமன்றோ வென்கிறார்கள்; பிரிந்தார், திரளிலன்றோதிரட்சியாவது, "ஈட்டங்கண்டிடக் கூடுமேல்" என்றும், "ஒருகாலும் பிரிகிலேன்" என்றும் திரியுமவர்களன்றோ நீங்கள், உங்கள் திரட்சி விடிவுக்குடலன்று, வே றுண்டாகில் சொல்லுங்கோளென்ன (புள்ளுஞ் சிலம்பினகாண்) கீழே யும் "புள்ளுஞ்சிலம்பின" என்றது; அங்கு- கூட்டில் நின்றும் சிலம்பினபடி சொல்லிற்று; இங்கு கூட வழியே போமிடமெல்லாம் போய் ஆஹாரார்த்தமாக சிதறினபடி சொல்லுகிறது.

திர்யக்குக்களினுடைய வ்ருத்தாந்தங்கொண்டோ காலநியதிபண்ணுவதென்று அவள் பேசாதே கிடந்தாள்; நாங்கள் சொன்ன வார்த்தைகளுக்கெல்லாம் விபரீதஞ் சொல்லுகிறது உன் கண் ணழகை நினைத்திறே (போதரிக் கண்ணினாய்) உபாஸ்ய மிருந்தவிடத்திலே உபாஸகன் வருமித்தனை யன்றோ. *அஸிதேக்ஷணே* புண்டரீகாக்ஷனிருந்தவிடத்தில் போகக்கடவளோ என்கிறார்கள். *நெடுங் கணிளமான், இவள் * * அவன் அனைத்துலகுமுடைய வரவிந்தலோசனன் * என்று-அவனுடைய விபூதியுமிவள்கண்ணில் பரப்பிலே ஒரு மூலைக்கும் போராதென்றதிறே. (போது அரிக்கண்ணி) பூவும் மானும் போன்ற கண்; பூவில் படிந்த வண்டு போன்ற கண்ணென்னவுமாம்; பூவோடே சீறுபாறு என்ற கண்ணென்னவுமாம். * உலாவுகின்ற மான்போலே யிருக்கிற கண்ணென்னவுமாம். " அரி ", என்று மானென்னவுமாம்; வண்டென்னவுமாம்; சத்ருவென்னவுமாம். (குள்ளக்குளிர) ஆதித்ய கிர

(குள்ளக்குளிர) ஆதித்யனுதித்து நீர் கொதிப்பதற்கு முன்னே. (குடைந்து நீராடாதே) * ஸரயூமவகாஹதே * என்னும்படியே க்ருஷ்ணவிரஹமாற நீராடப்போகாதே. நமக்குச் செல்லுகிற க்ருஷ்ண விரஹ தாபம் சமிக்கைக்கும் இனியொருக்கால் க்ருஷ்ணவிச்லேஷம் பிறவாமைக்காகவும், க்ருஷ்ண குணங்களிலே அவகாஹித்து அநுபவிக்கப்பெருதே (போதரிக் கண்ணினுய்) உன் கண்ணுலே க்ருஷ்ணனைத் தோற்பித்து, அவன் கண்ணுலே குமிழி நீருண்ணப் பாராதே. நெடுங்கணிளமான் இவள்; அனைத்துலகுமுடைய அரவிந்த லோசநன் அவன். இருவர் கண்ணுக்கும் இலக்கானவர்களிறே இவர்கள். உன்னுடைய ஸௌந்தர்யம் எங்கள் பேற்றுக்கு உடலென்றிருந்தோம், அங்ஙனன்றிக்கே இழவுக்கு உடலாகா நின்றதோ! (பள்ளிக்கிடத்தியோ) க்ருஷ்ணஸ்பர்ச முடையதொரு படுக்கையை மோந்து கொடு கிடக்கிருயோ. விளைந்து கிடக்க, உதிர்நெல் பொறுக்குகிருயோ.

(பாவாய் நீ) தனிக்கிடைகிடக்க வல்லளல்லையே நீ. (நன்னுளால்) க்ருஷ்ணன்கிடாய் பெண்கள் கிடாய் என்கிற நாட்டாரும் இசைந்து அவனும் நாமுமாய் ஜலக்ரீடை பண்ணி அவன் மடியிலே சாயலாம் காலத்தைப் பெற்றுவைத்து. படுக்கையை மோந்துகொடு கிடப்பதே! (நன்னுளால்) மேல் வருகிற

ணம் பட்டு கொதிப்பதுக்கு முன்னே ஆழமுழுகினுலும் விரஹதாபம் அங்கும் புகுந்து சுடுமென்னுமிடமறியார்களோ. (குடைந்து நீராடாதே) * ஸரயூமவகாஹதே * என்னுமாபோலே, க்ருஷ்ணவிரஹதாபமாற நீராடப்போராதே. நமக்குச் செல்லுகிற க்ருஷ்ணவிரஹதாபம் சமிக்கைக்கும் இனியொருக்காலும் க்ருஷ்ணவிச்லேஷம் பிறவாமைக்காகவும், க்ருஷ்ணகுணங்களை அவகாஹித்து அநுபவிக்கப் போராதே. உன்கண்ணுலே க்ருஷ்ணனைத் தோற்பித்து அவன் கண்ணுலே குமிழிநீருண்ணப் போராதே. இருவர்கண்ணுக்கு மிலக்கானவர்களிறே நாங்கள். உன்னுடைய ஸௌந்தர்யம் எங்கள் பேற்றுக்குடல் என்றிருந்ததாம், அங்ஙனன்ரே. (பள்ளிக்கிடத்தியோ) நாமுமவனுமாய் அவன் முழுக்காட்ட அவனேடே ஜலக்ரீடைபண்ணி அவன் மடியிலே சாயக்கடவ அத்தைவிட்டு, அவனெருக்கால் கிடந்த படுக்கையென்று அத்தை மோந்துகொண்டு கிடக்கிருயோ. *தவாங்கே ஸமுபாவிசம்* பார்த்த பார்த்த விடமெங்கும் விளைந்துகிடவா நிற்க உஞ்சவ்ருத்திபண்ணி ஜீவிப்பாரைப்போலே.

(பாவாய்நீ) க்ருஷ்ணனுடைய கண்ணுக் கிலக்காம்படியான நிருபாதிக ஸத்ரீத்வத்தையுடைய நீ தனிக்கிடை கிடக்கவல்லையோ. (நன்னுளால்) ''காலம்பரிணுமி'' என்னுமிடமறிகிலையோ. அநந்தரம் *வயோஸ்யா ஹ்யதிவர்த்ததே* என்று சோகிக்கும்படியன்ரே விருப்பது. காலக்ருத பரிணுமமில்லாத தேசத்திலுள்ளவர்களு மாறியிரா நின்ருர்களோ. அன்றிக்கே, (நன்னுளால்) இனிச் சற்றுப்போது கழிந்தால் எங்களைத்தான் உன் வாசலிலே நிற்கவொட்டுவர்களோ. ''க்ருஷ்ணன்கிடாய், பெண்கள்கிடாய்'' என்கிற நாட்டாரிசைந்து, க்ருஷ்ணன் முகத்திலே விழிக்கப் புகுகிறநாளன்ரே, ஆறியிருக்கிறதென். (கள்ளம்தவிர்ந்து) கள்ளமாவது-தனியே க்ருஷ்ணகுணசேஷ்டிதங்களை நினைத்துக்கிடக்கை; அத்தைத் தவிர்ந்து, எங்களோடே கலந்து. (கள்ளம் தவிர்ந்து) அவனேடே கலந்தவுடம்புகாண உகக்குமவர்களன்ரே நாங்கள், எங்களுக்கு மறைக்கிறதென், அந்த ஆத்மாபஹாரத்தைத்தவிர்ந்து எங்களோடே கலக்கப்பாராய் *சோரேணுத்மாபஹாரிணு* என்று–சேஷத்வத்தை அபஹரித்தால் சேஷியை க்ஷமைகொள்ள, இக்குற்றம் அவன் பொறுக்கத்தீரும்; சேஷித்வத்தை அபஹரித்தால் சேஷியுடைய குற்றம் பொறுத்தோமென்பாரில்லை. குற்றம் நின்றநுபவித்தே போமித்தனை; ஆனபின்பு, எங்களுடைய குற்றம் போலன்றுகாண் அவனேடே கலந்த உடம்பைக் காட்டாத உன்னுடைய குற்றம்.

நாள் ராவணாதிகளைப்போலே பிரிக்கிற நாளிறே. (கள்ளம் தவிர்ந்து) கள்ளமாவது–தனியே க்ருஷ்ண குண சேஷ்டிதங்களை நினைத்துக்கிடக்கை. அத்தைத் தவிர்ந்து எங்களோடே கலந்து. எங்களுக்கு உன்னைக்காட்டாதே மறைக்கையாகிற ஆத்மாபஹாரத்தைத் தவிர்ந்து எங்களோடே கலவென்றுமாம். சேஷத்வத்தை அபஹரித்தால் சேஷியை க்ஷமை கொள்ளலாம்; சேஷித்வத்தை யபஹரித்தால் பொறுத்தோ மென்பாரில்லை; குற்றம் நின்றே போமித்தனை. கலந்து-குள்ளக்குளிரக் குடைந்து நீராடாதே பள்ளிக்கிடத்தியோ என்றந்வயம். ... ...

மூவாயிரப்படி :— பதினாலாம் பாட்டு. இவையெல்லாவற்றுக்கும் தானே கடவளாய் எல்லாரையுந் தானே யெழுப்பக்கடவதாகச் சொல்லிவைத்து, அதுசெய்யாதே உறங்குகிறாளொருத்தியை யெழுப்புகிறார்கள்.

உங்கள் புழைக்கடைத் தோட்டத்து வாவியுள்*
செங்கழுநீர் வாய்நெகிழ்ந்தாம்பல்வாய் கூம்பினகாண்*
செங்கற்பொடிக் கூறைவெண்பற்ற வத்தவர்*
தங்கள் திருக்கோயில் சங்கிடுவான் போகின்றார்*
எங்களை முன்னமெழுப்புவான் வாய்பேசும்*
நங்காயெழுந்திராய் நாணாதாய் நாவுடையாய்*
சங்கொடு சக்கரமேந்துந் தடக்கையன்*
பங்கயக்கண்ணானைப் பாடேலோரெம்பாவாய்.* (14)

கள்ளந்தவிர்ந்து–குள்ளக்குளிரக் குடைந்து நீராடாதே-பாவாய் நீ நன்னாளால்-பள்ளிக்கிடத்தியோ என்றந்வயம். ... ...

———

ஆறாயிரப்படி :– பதினாலாம் பாட்டு. (உங்கள்) இத்திரளுக்கெல்லாம் நிர்வாஹகையாய் எல்லார்க்கும் முன்னேயுணர்ந்து எல்லாரையு மெழுப்பக்கடவேனென்று சொல்லிவைத்து, அத்தை மறந்து சுருக்கமொழிய உணர்ந்து கிடக்கிறாளொருத்தியை யெழுப்புகிறார்கள்.

வ்யா— நாங்கள் வந்து உன் வாசலிலே நிற்க எழுந்திராதொழிவதே! என்ன; விடிவுக்கு அடையாளமென்? எழுந்திருக்கும்போது விடியவேணுமே என்ன; (செங்கழுநீர் வாய்நெகிழ்ந்து ஆம்பல்வாய் கூம்பினகாண்) செங்கழுநீரலர்ந்து ஆம்பல் மொட்டிக்குமது அடையாளமன்றோவென்ன; நீங்கள் இவ்வாசலிலேவந்த ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே உங்கள் கண்கள் அலர்ந்து, நான் வார்த்தை சொல்லாவிட்டவாறே நீங்கள் வெறுத்து லஜ்ஜித்து வாய்மூடினதும், செங்கழு நீரலர்ந்ததாகவும் ஆம்பல் மொட்டித்ததாகவும் தோற்றுகிறதென்ன; அது ஊரிலதிறே, வாவியில் செங்கழு நீர்காணென்ன; வயலெல்லாமுலாவி அலருவன அலர்த்தி, மொட்டிப்பனமொட்டுவிக்கையன்றோ உங்களுக்கு இராவெல்லாம் பணியென்ன; (தோட்டத்து வாவியில்) தடமணி வயல்களிலும், அல்லிக் கமலம் முகம்காட்டுங் கழனிகளிலும் உள்ளவை யல்ல, தோட்டத்திலவை காணென்ன; அவ்விடங்களிலும் நீங்களுலாவினிகோளா மத்தனையென்ன; புழைக்கடைத் தோட்டங்காணென்ன;

வ்யா :— (உங்கள் புழைக்கடை) செங்கழுநீர் மலர்ந்து ஆம்பல் மொட்டிக்கும்படி போது விடிந்தது, உறங்குவதே! இன்னமும் என்ன; நீங்கள் வயலிலே போனிகளோவென்ன; புழைக்கடைத் தோட்டத்து வாவியுள் செங்கழுநீர் வாய்நெகிழ்ந்து ஆம்பல்வாய் மொட்டித்தனவென்ன; அதுபின்னை நீங்கள் வலிய அலர்த்தினிகோளென்ன; (உங்கள் புழைக்கடைத் தோட்டத்துவாவியுள்) எங்களுக்குப் புகுரவொண்ணுதே, அஸூர்யம்பச்யமான உங்கள் புழைக்கடைத் தோட்டத்துவாவியுள் செங்கழுநீர் வாய்நெகிழ்ந்து ஆம்பல் வாய்மொட்டித்தன. வெயில் பட்டன்றிக்கே காலபாகத்தாலேயென்கை. இவளெழுந்திராத இன்னுப்பாலே "உங்கள் புழைக்கடை" என்று வேறிட்டுச் சொல்லுகிருர்கள். அலரப்புக்கவளவிலே கழியவலர்ந்ததென்று சொல்லுகிறிகோள், வேறடையாளமுண்டோவென்ன;

அத்தனையிடம் போகவேண்டாதே அணித்தானவத்தனையன்ரே வென்ன; (உங்கள் புழைக்கடைத் தோட்டம்) என்கிருர்கள். அஸூர்யம் பச்யமான உன்னுடைய தோட்டத்திலே வெயில்படவன்றிக்கே காலபாகத்தாலே அலர்ந்தவையும் மொட்டித்தவையு மடையாளமன்ரே, சோலைச்செறிவாலே உச்சிப்பட்டாலும் ஆதித்யரச்மிகாணவொண்ணுத உன்னுடைய புழைக்கடையிலவையன்ரே. தாங்கள், புறம்பே, உள்ளுப்புகுரப்பெருதே நிற்கிறவர்கள், இவள் புழைக்கடையில் அலர்ந்தவை யறிந்தபடி யென்னென்னில்; புறம்புள்ளவை யலர்வன மொட்டிப்பனவானபடியைக் கண்டு அநுமித்துச் சொல்லுகிருர்கள். இவளெழுந்திராதவின்னுப்பாலே உங்கள் புழைக்கடை என்று வேறு கூறிட்டுச் சொல்லுகிருர்கள். *த்வய க்ஷரஸ்துபவேந் ம்ருத்யு:* என்றும், *நீர் நுமது* என்றும், *யானேயென்றனதே* என்றும்-அஹங்காரமமகாரம் த்யாஜ்யமாக உணர்ந்தவர்கள், *உங்கள், எங்கள்* என்கை விருத்தமன்ரே வென்னில்; தேஹாத்மாபிமாநத்தால் வரும் அஹங்காரம் த்யாஜ்யமாவது, பகவத்ஸம்பந்தத்தால் வருமது உத்தேச்யமென்னுமிடத்தை *அச்யுதாஹம் தவாஸ்மி* என்றும் *அபிமாநதுங்கன்* என்றும் *என்னுடைய பந்துங்கழலும்* என்றும், சொல்லிற்றிறே. பதார்த்தங்களாகின்றன— காலக்ருத பரிணமியாயன்ரே இருப்பதென்ன; ஸந்த்யா ஸமயத்தில் படியாயன்றே மத்யராத்ரியில் படியிருப்பது.

அலர உபக்ரமித்தமாத்ரத்தைக் கொண்டு கழியவலர்ந்ததாகவும், மொட்டிக்கத் தொடங்கின போதே மொட்டித்ததாகவும், உங்கள் த்வரையாலே ப்ரதமதசையிலே இப்படியே தோற்றுகிறது, இது ப்ராதர்லக்ஷணமன்று, வேறடையாள முண்டாகில் சொல்லுங்கோளென்ன; (செங்கல்பொடிக் கூறை) தம:ப்ரசுரருங்கூட உணருங்காலமாய்த்து, இது விடிவுக்கு உடலன்ரேவென்கிருர்கள். (செங்கல் பொடிக்கூறை) அளற்றுப் பொடியிலே புடைவையைப் புரட்டி, இராவெல்லாம் வெற்றிலை தின்று கிடந்து ப்ரஹ்மசர்யமும் விரக்தியுந் தோற்றப் பல்லை விளக்கி 'ஸபையார்! பெரியவர்கள்! கோமுற்றவர்! தண்டங் கொள்வார்!'' என்று தபோவேஷத்தையுடையரான சிவத்விஜருங்கூட பயப் பட்டுணர்ந்து தங்கள் தேவதைகளை ஆராதிக்குங் காலமாய்த்து. *திருக்கோயில்* என்றது—அவர்கள் சொல்லும்படி. *சங்கு* என்று-பரிகரத்துக்கு உபலக்ஷணம். சங்கிடுவானென்றது - குச்சியிடுவானென்றுமாம். "தாமஸப்ரக்ருதிகளை சொல்லுகிறது" என்று எம்பார். "தம:ப்ரசுரர் உணர்ந்தார்கள் என்று சொல்லியோ எழுப்புவது என்று அவள் நினைத்திருக்கும் என்று, ஸத்த்வ நிஷ்டரான ஸந்ந்யாஸிகளைச் சொல்லுகிறது" என்று திருமலைநம்பி. *யதஹரேவ விவ்ருஜேத், ததஹரேவ ப்ரவ்ரஜேத்* *பரமாத்மநியோரக்தோ விரக்தோபரமாத்மநி* என்று பகவத்விஷயத்தில் ஸக்தராய், இதரவிஷயங்களில் விரக்தராய், காஷாயவஸ்த்ரங்களை தரித்து போக்ய த்ரவ்யங்களில் விரக்தராய் ஸாத்த்விகராயிருக்கும் ஸந்ந்யாஸிகள் ஸந்த்யாவந்தநங்களைப் பண்ணி அகங்களிலே திருவாராதநம் பண்ணுங் காலமாய்த்தென்ன.

(செங்கற்பொடிக்கூறை) அளற்றுப் பொடியிலே புடைவையைப்புரட்டி ப்ரஹ்மசர்யந் தோற்றப் பல்லிளக்கி தண்டபரிஹாரார்த்தமாகத் தபோவேஷத்தையுடையரான சிவத்விஜருங்கூட தங்கள் தேவதைகளை ஆராதிக்குங்காலமாய்த்து. ''திருக்கோயில்'' என்றது அவர்கள் சொல்லும் பாசுரத்தாலே. ''சங்கு'' என்று-ஆராதநோபகரணத்துக்கு உபலக்ஷணம்.குச்சியிடவென்றுமாம். இத்தால்-அசுத்தருங்கூட வெழுந்திருக்குங் காலமாய்த்தென்கை. ஸந்ந்யாஸிகள் ஸந்த்யாவந்தநம் பண்ணித் தங்களுடைய அகங்களிலே திருவாராதநம் பண்ணுங்காலமாய்த்தென்றுமாம்.

தம:ப்ரசுரரநுஷ்டாநம் ப்ரமாணமோவென்ன; *தர்மஜ்ஞஸமய: ப்ராமணம் வேதாச்ச* அனரோவென்ன; தர்மஜ்ஞையான வுன்னுடைய ஸமயமும் ப்ராமணமன்றிறே யென்கிருர்கள் (எங்களை முன்னம் எழுப்புவான் வாய் பேசும்) எல்லாரையும் நானே யெழுப்புகிறே னென்று சொன்னது உன்பக்கல் கண்டிலோமீ! என்கிருர்கள். (வாய்பேசும்) உக்திமாத்ரமேயாய் அநுஷ்டாந மின்றிக்கேயிருக்கை. க்ருஷ்ணனேடே பழகின வுனக்குப் பொய் சொல்லுகை வம்போ. (நங்காய்) பூர்ணையிறே. எனக்கு உங்களையொழியச் செல்லாதென்று செல்லும்படியும், உன் நைரபேக்ஷ்யமு மெல்லாங் கண்டோமிறே. சொல்லும் செயலும் சேராதார்க்கு ஒரு பூர்த்தியும் வேணுமோ. (எழுந்திராய்) எங்கள் குறைதீர்க்கவெழுந்திராய்:

(நாணுதாய்) சொல்லிவைத்துச்சொன்னபடி செய்யப்பெற்றிலோமென்னும் லஜ்ஜையுமின்றிக்கே யிருந்ததீ! நீ யிருந்தவூரில் பூசினியுங்காயாதோவென்கை. (நாவுடையாய்) என்னை க்ஷேபித்துக் கொண்டாகிலும் வருகிறதென்னென்ன; *நாங் ருக்வேத விநீதஸ்ய நாயஜுர்வேத தாரிண:* என்றும்

ஸததம் கீர்த்தயந்தோமாம் நமஸ்யந்தச்சமாம் பக்த்யா நித்யயுக்தா உபாஸதே* என்றும் அநவரதம் ஸ்நேஹத்தோடே, உபாஸிப்பர்களென்றும் சொல்லப்படுகிறவர்கள் விடிவோறே ஒருக்கால் ஸமாராதநம்பண்ணி அல்லாதபோது பேசாதேயிருப்பார்களோ, இது விடிவுக்கடையாளமன்றே, இது தான் ப்ரமாணமு மன்றேயென்ன; அதுக்கு உத்தரமாகச் சொல்லுகிறதுமேல். (எங்களைமுன்ன மெழுப்புவான்) *தர்மஜ்ஞஸமய:ப்ரமாணம் வேதாச்ச* *யத்யதாசரதிச்ரேஷ்ட:* என்றும்;*மேலையார் செய்வனகள்* என்னுமது ப்ரமாணமாக நீசொன்னயே ஸாத்விகாக்ரேஸரையாயிருக்கிற நீயெங்களை யெழுப்புவதாகச் சொல்லிவைத்து அத்தை மறந்துகிடந்து உறங்குகிருயன்ரே. தர்மஜ்ஞையான வுன்னுடைய ஸமயமும் ப்ரமாணமன்றிறே யென்கிருர்கள் (எங்களை முன்னமெழுப்புவான்) எல்லாரையும் நானே யெழுப்புகிறேனென்று சொன்னது உன்பக்கல் கண்டிலோமே. (வாய்பேசும்) ஹ்ருதயத்திலில்லாதது வாயாலே பேசலாமோதான். உக்திமாத்ரமேயாய் அநுஷ்டாநமின்றிக்கேயிருக்கை. நினைவும் சொல்லும் விபரீதமாயிருக்கும். க்ருஷ்ணனேடே பழகிச் சேர்த்தியாயிருக்கிற வுனக்குப் பொய் சொல்லுகை வம்போ. (நங்காய்) உன்னுடைய லாபத்துக்கு நாங்கள் வேண்டாதபடியா யிருந்ததிறே. எங்களையொழிய நீ நிரபேக்ஷையா யிருந்தாயிறே. ''எனக்கு உங்களையொழியச் செல்லாது'' என்றிருந்ததெல்லாம் கண்டோமிறே. சொல்லுஞ்செயலும் சேராதார்க்கு ஒரு பூர்த்தியும் வேணுமோ. இரண்டுஞ்சேர்ந்த விடத்திலே யன்ரே பூர்த்தியுள்ளது. அதில்லாதவிடத்தில் ஆதித் யாதிகள்பக்கல் ஔபசாரிகமாகச் சொல்லும் பகவச்சப்தம் போலேயன்ரே. *ஒருகாலும் பிரிகிலேன்* என்றதுக்குப் பொருளிதுவோ. (எழுந்திராய்) எங்கள்குறை தீர்க்கவெழுந்திராய்.

(நாணுதாய்) நீதானெழுந்திருக்க வேணுமோ, நாம் பிற்பாடரானேமென்று கிடந்தவிடத்தே கிடந்து சொன்னபடி செய்யப்பெற்றிலோமென்று லஜ்ஜிக்கத்தான் பெற்றதோ? நீயிருந்தவூரில் பூசினி

ஸம்ச்ரவே மதுரம் வாக்யம் என்றும் உன்பேச்சிலினிமை கேட்க. இவளெல்லாம் படுத்தினாலும் விடவொண்ணாதநாவிறுடைமை. உங்களுக்குச் செய்யவேண்டுவ தென்னென்ன; (சங்கித்யாதி) திருவாழியையும் ஸ்ரீ பாஞ்சஜந்யத்தையு மேந்தி அந்தஸ்பர்சத்தாலே வளர்ந்த திருக்கைகளை யுடையனாய் ஆழ்வார்களிலே வந்தலையெறிகிற கண்களை யுடையவனை. *இளவாய்ச்சியர் கண்ணினுள் விடவே செய்து விழிக்கும்பிரான்* என்று இவர்களைத் தோற்பித்துக் கொள்ளும் கண்ணிறே. *ஆழியொடும் பொன்னார் சார்ங்கமுடைய வடிகளை யின்னாரென்றறியேன்* என்று-அநுபவிப்பாரைப் பிச்சேற்றக்கடவ திருவாழியையும், திருமேனிக்குப் பரபாகமான ஸ்ரீ பாஞ்சஜந்யத்தையும், முற்படத்தன்னை யெழுதிக்கொடுத்துப், பின்னை எழுதிக்கொள்ளுகிற திருக்கண்களையுமுடையவனை. (பாட) உன் ப்ரீதிக்குப் போக்குவிட்டு எங்களையும் உஜ்ஜீவிப்பிக்க. க்ருஷ்ணன்கையில் : இப்போது ஆழ்வார்களுண்டோ வென்னில்; எப்போதுமுண்டு; அது பெண்களுக்குத் தோற்றும்; அல்லாதார்க்குத் தோற்ரு. *உபஸம்ஹர* என்றது உகவாதார்க்குக் கூசியிறே. இவர்களுக்குத் தோற்றத் தட்டில்லையே

———

மூவாயிரப்படி :— (பதினைந்தாம் பாட்டு.) எல்லாருடைய திரட்சியுங் காணவேண்டியிருப்பா ளொருத்தியை யெழுப்புகிறார்கள்.

யுங்காயாதோ. *ஹ்ரீரேஷாஹி மமாதுலா* என்னுமவனோடேயன்றோ உனக்குவாஸனை. எங்களை லஜ்ஜிப்பிக்கத்தான் பெற்றோமோ. நாட்டாரளவோ வுனக்கு நாக்கு. (நாவுடையாய்) என்னை க்ஷேபித்துக்கொண்டாகிலும் வருகிறதென்னென்ன *நாந் ருக்வேத விநீதஸ்ய நாயஜுர்வேததாரிண:* என்றும் *நூநம் வ்யாகரணம் க்ருத்ஸ்நம்* *ஸம்ச்ரவே மதுரம் வாக்யம்* என்றும்-நீயெல்லாம் படுத்தினாலும் உன்பேச்சிலினிமை கேட்கும்படி நாவிறுடையவளன்றோ. நான் உங்களுக்குச் செய்யவேண்டுவதென்னென்ன; (சங்கொடு சக்கரமேந்தும்) க்ருஷ்ணன் திருநாமங்களைப்பாட. திருவாழியையும் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையு மேந்தி அந்த ஸ்பர்சத்தாலேவந்த வளர்த்தியையுடைய திருக்கைகளையுடையனாய், ஆழ்வார்களிலேவந்து அலையெறிகிற கண்களையுமுடையனான க்ருஷ்ணனை. *கூராராழி வெண்சங்கேந்தி.* *ஆழியொடும் பொன்னார் சார்ங்கமுடையவடிகளை* ஆசைப்படப் பண்ணுமதுவும் அறிவுகெடப் பண்ணுமதுவும் திவ்யாயுதங்களோட்டைச் சேர்த்தியேயிறே. (பங்கயக்கண்ணனை) முற்படப் பெண்களுக்குத் தன்னையெழுதிக் கொடுத்து எழுத்து வாங்கப்பண்ணும் கண்கள் *தூது செய் கண்கள்* *விடவேசெய்து விழிக்கும்* *கண்களுக்கு அற்றுத்தீர்ந்தும்* *ஜிதந்தே *தாமரைக் கண்ணனை விண்ணோர்பரவுந் தலைமகன்* என்று-உபயவிபூதியையுந் தோற்பிக்கும் கண்ணழகுடையவனை. சந்த்ராதித்யர்கள் சேரவுதித்தாற் போலேயிருக்கிற இரண்டு திவ்யாயுதங்களையும் கண்டு, *ஆங்கு மலருங்குவியும்* என்கிற திருநாபீகமலம் போலே, திருக்கண்களும் அலருவதுமொட்டிப்பதாகா நிற்கும். க்ருஷ்ணன் கையில் ஆழ்வார்களுண்டோவென்னில், எப்போதுமுண்டு; அதுபெண்களுக்குத் தோற்றும்; ஆண்களுக்குத் தோற்ருது. *உபஸம்ஹர* என்றது உகவாதார்க்குக் கூசியிறே.* நெய்த்தலைநேமியுஞ் சங்கும் நிலாவிய* என்று-யசோதைப் பிராட்டி தாலாட்டுகையாலே இவர்களுக்குத் தோற்றத்தட்டில்லையே. (பாட) உன் ப்ரீதிக்குப் போக்குவிட்டுப் பாடி, ஒரு நீர்ச்சாவி போலே கிடக்கிறவித்திரள் உஜ்ஜீவிக்கும்படி வர்ஷியாய். (பங்கயக் கண்ணனைப்பாட) *உத்காயதீநாமரவிந்தலோசநம்* ....

———

ஆருயிரப்படி :— பதினைந்தாம் பாட்டு. (எல்லே) பெண்களெல்லாருடையவும் திரள் காணவேண்டியிருப்பாளொருத்தியை யெழுப்புகிறார்கள். கீழ்ப்பத்துப் பாட்டாலும் சொன்ன உத்

எல்லே யிளங்கிளியே யின்னமுறங்குதியோ*
சில்லென் றழையேன்மின் நங்கைமீர் போதருகின்றேன்*
வல்லையுன் கட்டுரைகள் பண்டேயுன் வாயறிதும்*
வல்லீர்கள் நீங்களே நானேதானாயிடுக*
ஒல்லைநீபோதாயுனக் கென்னவேறுடையை*
எல்லாரும் போந்தாரோ போந்தார் போந்தெண்ணிக்கொள்*
வல்லானை கொன்றானை மாற்றாரை மாற்றழிக்க
வல்லானை* மாயனைப் பாடேலோரெம்பாவாய். (15)

வ்யா.—(எல்லே இளங்கிளியே) *சங்கொடு சக்கரமேந்துந் தடக்கையன் பங்கயக்கண்ணானைப் பாட* என்று அசலகத்துப் பெண்பிள்ளையையெழுப்புகிற பாசுரத்தைக்கேட்டு, இவள் அந்தப்பாசுரத் தைத் தன் மிடற்றிலேயிட்டுப்பாட, எழுப்புகிறவர்கள், அந்த த்வநிவழியே கேட்டுச்சென்று இவள் பேச்சிலினிமையாலே (எல்லே! இளங்கிளியே!) என்கிறார்கள். (இளங்கிளியே) கிளியை வ்யாவர்த் திக்கிறது. கிளி இவள்பேச்சுக்கொப்பாமித்தனை, பருவத்துக்கொப்பன்றென்கை. (எல்லே!) என்னே; *எல்லே* என்று-பேச்சி னினிமையாலே ஆச்சர்யப்படுகிறார்கள். (இன்னம் உறங்குதியோ) இவர் களழைக்கிறது தன் அநுஸந்தாநத்துக்கு விக்நமாகையாலே பேசாதே கிடக்க (இன்னமுறங்குதியோ) என்கிறார்கள். க்ருஷ்ண விரஹத்தாலே தளர்ந்து உறக்கமின்றிக்கே உன்கடாக்ஷமே பற்றாசாக நாங்

ப்ரத்யுக்தியை முக்தகண்டமாகச் சொல்லுகிறது–இப்பாட்டில். அந்விதாபிதாநம் பண்ணியிறேகிடக் கிறது. திருப்பாவையாகிறது இப்பாட்டிறே. பகவத் விஷயத்திலிருக்கும்படி யெல்லாம் சிற்றஞ் சிறுகாலையிலே சொல்லுகிறது; பாகவத விஷயத்திலிருக்கும்படியெல்லாம் இப்பாட்டிலே சொல்லுகிறது *பங்கயக் கண்ணனைப்பாட* என்று-அசலகத்தில் பெண்பிள்ளையை யெழுப்புகிற பாசுரத்தைக் கேட்டு, இவர்கள் பாசுரத்தைத் தன் மிடற்றிலேயிட்டு நுடங்கிப்பாடுகிற படியைக்கேட்டு, த்வநிவழியே சென்று பேச்சிலினிமையாலே, *எல்லே! இளங்கிளியே* என்கிறார்கள்.

வ்யா.— (எல்லே இளங்கிளியே) யாழிலேயிட்டுப்பாடி, அது பண்பட்டு இனிதானவாறே தம் தாம்மிடற்றிலே மாற்றுவாரைப்போலே, தங்கள் பேச்சுக்கு இவள்பேச்சு. (எல்லே இளங்கிளியே) திருவான மிடறும் பாட்டுமிருந்தபடி யென்றான்! பேச்சிலினிமையிருந்தபடி.எழுப்புகை சாலதர்மஹாநி யாயிருந்ததீ. பேச்சிலினிமையாலே, *எல்லே* என்று ஆச்சர்யப்படுகிறார்கள். (எல்லே) ஸம்போ தநமாகவுமாம். (இளங்கிளியே) என்று-கிளியை வ்யாவர்த்திக்கிறது. பசுமைக்கும் பேச்சுக்கும் கிளியொப்பாமித்தனை, பருவத்துக்கு ஒப்பாகமாட்டது; ஒக்கிலும், பிராட்டிமார் பருவத்துக்கு ஒப்பா மித்தனை. இவர்கள் கிளி; தான் இளங்கிளி. *மென்கிளிபோல் மிகமிழற்றும்* *அணிமழலைக்கிளி மொழியாள்* என்னக்கடவதிறே. *நாணாதாய் நாவுடையாய்* என்று–கீழ்ப்பாட்டிலே அவளையுட்பட வெறுத்தவர்கள், அவளிலும் பிற்பாடையாய் ஸாபராதையாய்க் கிடக்கிற நம்மை ச்லாகிக்கக் கூடாது. *மாசுடையுடம்பொடு தலையுலறி வாய்ப்புறம் வெளுத்து* என்னும்படியே-தங்களுடம்பு விவர்ணமாய் வாயும் வெளுத்திருக்க, க்ருஷ்ணஸம்ச்லேஷத்தாலே உடம்பு பசுகுபசுகென்று வாயுஞ்சிவந்து நாம் குறியழியாதிருந்ததோமென்று நம்மை நிந்திக்கிறார்கள்; இவ்வளவில் இவர்களுக்கு வாய்திறக்கில்

கள் நின்றுபின்பும் உறங்குமத்தனையோ. க்ருஷ்ணநுபவத்துக்கு ஏகாந்தமான காலம் ஸித்தித்திருக்க உறங்கக்கடவையோ என்றுமாம். உத்தேச்யம் கைபுகுந்தாலும் உறங்கக்கடவாருண்டோவென்ன; (சில்லென்றழையேன்மின்) தன்னநுஸந்தாநத்துக்கு இவர்களழைக்கிறது விக்நமாகையாலே, சிலு கிடாதேகொள்ளுங்கோளென்கிறாள். இவர்கள் வார்த்தை அஸஹ்யமோ வென்னில்; திருவாய்மொழி பாடாநின்றால் செல்வரெழுந்தருளுகையும் அஸஹ்யமாமாபோலே. (நங்கைமீர் போதருகின்றேன்) நாங்களும் எங்கள் சொல்லும் பொருந்தபடி யுன்பூர்த்தி யிருந்தபடி யென்னென்ன; சிவிட்கென்னக்கூசி (நங்கைமீர் போதருகின்றேன்) நீங்கள் வாய்திறவாதிருக்கவல்லிகோளாகில் நான் புறப்படுகிறேனென்ன;

(வல்லை உன்கட்டுரைகள் பண்டே உன் வாயறிதும்) *நங்கைமீர்* என்று-உறவற்ற சொல்லாலே வெட்டிமையெல்லாஞ் சொல்லவல்லையென்னுமிடம் நாங்களின்றாகவறிகிறோமோ, சொல்லிற்றைச்சொல்லி யெங்கள் தலையிலே குற்றமாம்படி வார்த்தை சொல்லவல்லையென்னுமிடம் பண்டேயறியோமோ வென்றுமாம் (வல்லீர்கள் நீங்களே) *இன்னம் உறங்குதியோ* என்றும், *வல்லையுன்கட்டுரைகள்* என்றும்வெட்டிமை உங்களதன்றோ வென்ன; உன்வாசலிலே வந்தெழுப்ப, *சில்லென்றழையேன்மின்* என்றது உன்னதன்றோவெட்டிமையென்ன; அது என் குற்றமன்று,

---

வெறுப்பாமென்று பேசாதே கிடக்க; (இன்னம் உறங்குதியோ) என்கிறார்கள். நாங்கள் வருவதுக்கு முன்பு உறக்கத்தைப் பொறுத்தோமாகிலும் நாங்கள் வந்தால் உறங்கக்கடவதோ. (இன்னம் உறங்குதியோ) க்ருஷ்ணவிரஹத்தாலும் உன்கடாக்ஷம் படாமையாலும் துவண்ட எங்களார்த்தத்வநி கேட்டும் கண்ணுறங்குவதே யுனக்கு! (இன்னம் உறங்குதியோ) உத்தேச்யம் கைபுகுந்தால் உறங்குவாருண்டோ. க்ருஷ்ணநுபவத்துக்கு ஏகாந்தம் பெற்றாலும் உறங்கக்கடவதோ.

தான் அநுபவிக்கிற பங்கயக்கண்ணனுடைய அநுஸந்தாநத்துக்கு *இளங்கிளியே*, என்பது. *இன்னமுறங்குதியோ* என்பது, இவர்கள் சொல்லுகிறவை விக்நமாகையாலே, சிலுகிடாதே கொள்ளுங்கோளென்கிறாள்; (சில்லென்றழையேன்மின்) திருவாய்மொழி பாடாநின்றால் செல்வரெழுந்தருளுகையும் அஸஹ்யமாமாபோலே, பிராட்டிமாரும் ஸர்வேச்வரனும்கூட எழுந்தருளியிருந்தால் ஒட்டுவட்டில் காளாஞ்சியோபாதி பிரியாதேயிருக்கக்கடவ ஸ்ரீநாரதபகவானையும், ச்வேதத்வீபத்திலே யெழுந்தருளுகிறபோது உன்வன்மை யவர்கள் பொறுதேயிருக்கக் கூடுமென்று "நான் வருமளவுமிங்கேயிரு" என்று அருளிச் செய்து எழுந்தருளினாரிறே. தன்னாலல்லது செல்லாதவெங்களைச் சிவிட்கென்பதே! என்று இன்னாதாய், நாங்களும் எங்கள் தர்சநமும் எங்கள் பேச்சும் அஸஹ்யமாம்படி உன்னுடைய பூர்த்தியிருந்தபடியென்னென்ன; (நங்கைமீர் போதருகின்றேன்) என்ப்ரக்ருதி யறியாதே *இளங்கிளியே* என்று என்னை பாதிக்கிற நீங்களன்றோ பூர்ணைகள், வாய்திறவாதிருக்கவல்லிகோளாகில் நான் புறப்படுகிறேனென்ன;

(வல்லையுன் கட்டுரைகள்) எங்கள் தலையிலே குற்றஞ்சொல்லலாவதெல்லாஞ்சொல்லி, உன் தலையில் குற்றமில்லையென்னும்படி உபபாதிக்கவல்லையிறே. (பண்டேயுன் வாய் அறிதும்) *நங்கைமீர்* என்று உறவற்றசொல்லாலே வெட்டிமை சொல்லவல்லையென்னுமிடம் நாங்களின்றாகவறிகிறோமோ, பண்டே யறியோமோ. குணதோஷங்களென்று ஒன்றுண்டோ. நீ சொல்லிற்று வார்த்தையாமித்தனையன்றோ.

அதுவும் உங்கள் குற்றமே. நம்முடைய வார்த்தை கேட்கவுகக்குமிவள். நம்வார்த்தை அஸஹ்யமாம் படியிறே க்ருஷ்ணகுணங்களிலே அவகாஹித்தது என்று உகக்கவேண்டியிருக்க, அதிலே தோஷத்தை யேறிட்ட வுங்களதன்றோ குற்றம்; அதுகிடக்க, *பரஸ்பர நீசபாவை:* என்றன்றோ ஸ்வரூபமிருப்பது, ஆகையாலே (நானேதான் ஆயிடுக) இல்லாதகுற்றத்தையுஞ் சிலர் ''உண்டு'' என்றால் இல்லை செய்யாதே யிசைகையிறே வைஷ்ணவத்வ லக்ஷணம். *மத்பாபமேவாத்ர நிமித்தமாஸீத்* என்று பிறர் குற்றத்தையும் தன்னுடைய பாபபலமென்றானிறே ஸ்ரீபரதாழ்வான்.

உங்களுக்குச் செய்ய வேண்டுவதென்னென்ன (ஒல்லை நீ போதாய்) எங்களுக்கு ஒருக்ஷணமும் உன்னையொழியச் செல்லாமையாலே எங்கள் திரளிலே சடக்கெனப் புகுந்துகொடு நில்லாய். *சாது கோட்டியுட் கொள்ளப்படுவாரே* என்று-அவளுக்கும் இத்திரளேயிறே ப்ராப்யம். (உனக்கென்ன

உன்வாசலிலே நாங்கள் எத்தனைகாலமுண்டு துவளுகிறதென்ன; (வல்லீர்கள் நீங்களே) உங்கள் வாசலிலே நான் வந்து துவளப்பேசாதே கிடந்து வெட்டிமை சொல்லிப் படுத்தவல்லிகோள் நீங்களன்றோ. உங்கள் வாசலிலே வந்தெழுப்ப நான் எத்தனை பண்ணக்கேட்டே னென்ன; அது ஸாத்யம், இது ஸித்தம்; ப்ரத்யக்ஷம் கிடக்க அநுமாநத்தைக் கொள்ளவோவென்ன; பதகம் மூட்டின வாறே. (நானேதான் ஆயிடுக) *பரஸ்பர நீசபாவை:* என்றன்றோ ஸ்வரூபமிருப்பது. இல்லாத குற்றத்தைச் சிலர் ''உண்டு'' என்றால் இல்லை செய்யாதே இசைகையிறே வைஷ்ணவ லக்ஷணம். *மத்பாபமேவாத்ர நிமித்தமாஸீத்* என்று—பிறர் குற்றத்தையும் தன்குற்றமாக இசைந்தாரிறே ஸ்ரீபரதாழ்வான். ஸ்வகுணபதாநத்துக்காக கௌரவ்யரை அதிநிர்ப்பந்தம் பண்ணலாகாதென்றும் வேதார்த்தம் ப்ரகாசிக்கிறது.

இப்படி தோஷதுஷ்டையான நான் உங்களுக்குச் செய்யவேண்டுவ தென்னென்ன; (ஒல்லை நீ போதாய்) உன் குற்றத்துக்கு இசைந்தபின்பு சடக்கெனப் புறப்பட்டு இத்திரளிலே புகுந்து பொறுப் பித்துக்கொள்ளாயோ. (ஒல்லை) ஒல்லைக்கூடுமினோ* என்றாரிறே. *சாதுகோட்டியுட்கொள்ளப்படு வார்* என்று-ஸ்ரீவைஷ்ணவ கோஷ்டியிலே புகுருகை ஏற்றமென்று அருளிச்செய்தாரிறே. (ஒல்லைநீ போதாய்) உன்னை அரைக்ஷணம் காணாதொழியில் எங்களுக்கு ப்ராணஹாநி; புறப்படாதொழியில் உனக்கு அநர்த்தமாய்த் தலைக்கட்டும். ஆகில் புறப்படாநின்றேனென்ன; துடித்துக்கொண்டு புறப் பட்டுநின்று தாங்கள் பட்டது படாமையாலே சிவிட்கென்று (உனக்கு என்ன வேறுடையை) என் கிறார்கள். இவள் சற்று விளம்பித்துப் புறப்படுங்காட்டில் அஞ்சுலக்ஷம் குடியில்பெண்களுக் கொழிய உனக்கென்ன ஒரு ஸ்வயம்பாகம் வேணுமோ; உன் ஸ்வயம்பாகம் தவிர்ந்திலையோ, பெரும்பானை கண்ட பின்பும். வைஷ்ணவ விஷயத்தை பஹிஷ்கரித்துப்பற்றும் பகவத்விஷயத்தோடு தேவதாந் தரத்தோடு வாசியில்லை.

இளையபெருமாள், ஸ்ரீபரதாழ்வானுடைய வதத்திலே உத்யோகித்து, வில்லிலே நாணே றிடுவது, அம்பைத் திரிப்பதாகிறபடியைக் கண்டு, பெருமாளுக்கு அஸஹ்யமாய், ''அவனுக்கு ராஜ் யத்தில் ச்ரத்தையில்லை, உனக்கு அபேக்ஷையுண்டாகில் வாங்கித்தருகிறோம்'' என்று அருளிச்செய்த போது இளையபெருமாள் தரைப்பட்டாற்போலே, இவளும் *உனக்கென்ன வேறுடையை* என்றது - பொறுக்கமாட்டாமே. (எல்லாரும் போந்தாரோ) உங்களையொழிய எனக்கு ஒரு ஸுகமுண்டோ. நம்மிலே சிலர் உறங்கிக்கிடக்கப் போகவொண்ணாதென்னும் இன்னாப்பாலே சொன்னேனித்தனை யன்றோ. உணரவறியாத சிறுபெண்களும் உணர்ந்தால் புறப்படுவதாகவிருந்தேன், எல்லாரு

வேறுடையை) பஞ்சலக்ஷங்குடியில் பெண்களுக்குள்ளதொழிய தனியே ஸ்வயம்பாகம்பண்ணுவாரைப் போலே உனக்கு வேறே சிலவுண்டோ. வைஷ்ணவ விஷயத்தை பஹிஷ்கரித்துப் பற்றும் பகவத் விஷயத்தோடு தேவதாந்தரத்தோடு வாசியில்லை; ''நீயொருவர்க்கும் விரோதியல்லை, நீ புக்குத்திருவடி தொழு'' என்ன, ஆழ்வான் வார்த்தையை நினைப்பது. (எல்லாரும் போந்தாரோ) எனக்கு உங்களை யொழியஸுகமுண்டோ, உணரவறியாத சிறுபெண்களுமுணர்ந்தால் புறப்படவிருந்தேன், எல்லாரும் போந்தாரோவென்ன; (போந்தார்) க்ருஷ்ண விரஹத்தாலே துவண்ட பெண்களடைய வுன்னைக் காண்

முணர்ந்து புறப்பட்டார்களோவென்ன; (எல்லாரும் போந்தார்) க்ருஷ்ணவிரஹத்தாலே துவண்ட பெண்களடைய உன்னைக்காண்கைக்கு உன்வாசலிலே வந்து கிடக்கிறது. நான் எழுந்திருக்கைக்காக ஒன்றைச் சொல்லுகிறிகோளத்தனையன்றே, வந்தார்களாகில் உள்ளே புகுரவிடுங்கோளென்ன; (போந் தெண்ணிக் கொள்) வந்தமை நிச்சிதம், புறப்பட்டு மெய்க்காட்டுக் கொள். மெய்க்காட்டுக்கொள்ளு கைக்கு ப்ரயோஜநமாக இவர்கள் நினைக்கிறது - தனியே பார்க்கையும், பேர்சொல்லுகையும், தொட்டு எண்ணுகையும், ஸ்பர்சஸுகமநுபவிக்கையும், பெண்களுக்கு ஸங்க்யையில்லாமையாலே யெண்ணி முடிக்குந்தனையும் இவனைப்பிரியாதே அநுபவிக்கையும்.

நாமெல்லாருங்கூடிச் செய்யப்பார்த்த தென்னென்ன; க்ருஷ்ணனுடைய விஜயங்களை நீ பாட நாங்கள் கேட்க வேணுமென்கிறார்கள். (வல்லானைகொன்றானை) குவலயாபீடத்தைக் கொன்று நம் ஜீவநமான தன்னை நோக்கித்தந்தவனை. பெருமிடுக்குண்டாம்படி மதப்படுத்திநின்ற குவலயாபீடத் தைக் கொன்று. *ஸக்ய:பச்யத* என்று காவிமலர் நெடுங்கண்ணார் கைதொழவீதிவந்து நம்மோட் டைப்பெண்களை வாழ்வித்தவனை. *கவளயானைக் கொம்பொசித்த கண்ணன்* என்றிறே பெண்கள் வாய்வெருவுவது. *கவளமால் யானை கொன்ற கண்ணன்* என்று-ஆண்களை யெழுதிமுடிக்கப் பண்ணினது, பெண்களையெழுத்து வாங்குவிக்கச் சொல்ல வேணுமோ. *வெஞ்சினவேழ மருப் பொசித்த வேந்தர் கொலேந்திழையார் மனத்தை, தஞ்சுடையாளர்கொள்* என்னக்கடவதிறே. *வாரணத்தை மருப்பொசித்த பிரானென்மாதவனே* *பாரணங்காளான் வாரணந்தொலைத்த காரணன்.* *பின்னை மணாளனுகி கருந்தாள்களிறென்றொசித்தான்* என்று ப்ரதாநமஹிஷிகள் மூவரும் இவ்வபதாநத்துக்கிறே தோற்றுக்கிடப்பது. ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானை ரக்ஷித்ததிலுங்காட்டில் இத்தை குணமாக, *ஓரானைகாத்தோரானை கொன்று* என்று அருளிச்செய்தாரிறே. (மாற்றாரை மாற்றழிக்கவல்லானை) சக்ரவர்த்தி திருமகனைப்போலே, ''கச்ச'' என்றுவிடாதே, குவல யாபீடத்தின் கொம்பைப்பிடுங்கி, மல்லரங்கத்திலேபுக்கு சாணூரமுஷ்டிகர் தொடக்கமான மல்லரைக் கொன்று உயர்ந்த மஞ்சத்திலேயிருந்த கஞ்சனை மயிரைப் பிடித்திழுத்து, பூதலத்திலே புரட்டித் திரு வடிகளாலேயுதைத்து மதிப்பறுத்து, குஞ்சிபிடித்தடித்து தன்னையுபகரித்து *ந ஸமம் யுத்தமித் யாஹு:* என்றஞ்சின பெண்களை வாழ்வித்தவனை. *வார்கடாவருவியில்* செய்தவற்றையெல்லாம் நினைத்துச் சொல்லுகிறார்கள். (மாயனை) தன்கையிலே எதிரிகள் படுவதெல்லாம் நம்கையில் தான் பட்டு நமக்குத் தோற்று, அத்தோல்வியாலே நம்மைவென்றிருக்குமவனை. (வல்லானை கொன்றானை) குவலயாபீடத்தை யழித்தாற்போலே நம்முடைய ஸ்த்ரீத்வாபிமாநத்தைப் போக்கி, மல்லரை நிரஸித் தாற்போலே தன்தோளோடணைய வொட்டாத இடையருடைய ஸங்கல்பத்தைப் போக்கி, எதிரிகள் தனக்குத் தோற்றாற்போலே, நமக்குத்தான் தோற்றிருக்கிற ஆச்சர்யபூதனை. (பாட) நம்முடைய தோல்வியும் அவனுடைய வெற்றியும் தோற்றப் பாட. *ஏத்துகின்றோம் நாத்தழும்ப* என்று தோற்றவர்கள் பாடுமாபோலே, *வாயினால்பாடி* என்று-அவதாரக்ரமம் பாடினபடி சொல்லிற்று; *கேசவனைப்பாட* என்றும், *பாடிப்பறை கொண்டு* என்றும், *கீர்த்திமைபாடி* என்றும்-விரோதி

கைக்கு உன் வாசலிலே வந்து கிடந்தார்களென்ன; ஆகில் உள்ளே புகுரவிடுங்கோளென்ன; (போந்தெண்ணிக்கொள்) புறப்பட்டு மெய்க்காட்டுக்கொள். மெய்க்காட்டுக் கொள்ளுகைக்குப்ரயோஜநம் தனித்தனியே பார்க்கையும், அநுபவிக்கையும்.

நாமெல்லாரும் கூடினால் செய்வதென்னென்ன; (வல் ஆனை கொன்றானை) குவலயாபீடத்தைக் கொன்று நம் ஜீவநமான தன்னை நோக்கித்தந்தவனை. (மாற்றாரை மாற்றழிக்க வல்லானை) எதிரிட்ட கம்ஸாதிகளை அநாயாஸேந நசிப்பித்து ***ந ஸமம் யுத்தமித்யாஹு:*** என்று அஞ்சின பெண்களை வாழ்வித்தவனை. (மாயனை) தன்கையில் அவர்கள் படுமத்தைத் தான்பெண்கள் கையிலேபடுமவனை. (வல் ஆனை கொன்றானை) குவலயாபீடத்தைக் கொன்றாற்போலே நம்முடைய ஸ்த்ரீத்வாபிமானத்தைப் போக்கினவனை. (மாற்றாரை மாற்றழிக்கவல்லானை) சாணூரமுஷ்டிகாதிகளை நிரஸித்தாற்போலே, நம்மைத் தன்னோடு சேரவொட்டாத இடையருடைய ஸங்கல்பத்தைப் போக்கினவனை. (மாயனை) எதிரிகளைத் தான்தோற்பிக்குமா போலே நம்கையிலே தோற்ற ஆச்சர்யபூதனை. (பாட) பாடுகைக்கு. நமக்கு அவன் தோற்குந் தோல்விக்குத் தோற்றுப்பாட. ... ...

நிவர்த்தகத்வம்பாடினபடி சொல்லிற்று; *முகில் வண்ணன் பேர்பாட* என்று- வடிவழகுக்குத் தோற்றுப்பாடினபடி; *சங்கொடு சக்கரமேந்தும்* என்று-திவ்யாயுதங்களுக்கும் அவயவசோபைக்கும் தோற்றுப்பாடினபடி; இங்கு, வெறுங்கையோடே நின்று வென்றபடிக்கும், தங்களுக்குத் தோற்றபடியையும் பாடுகிறார்கள்.

எல்லே யிளங்கிளியே என்று-பகவத் விஷயத்திலே ருசியுடையார் பேச்சும் உத்தேச்யமென்கிறது; *இன்னமுறங்குதியோ* என்று-பாகவதஸஹவாஸம் ஸித்தித்தால் புறம்பு அந்யபரதை பண்ணுமிடம் தப்பென்கிறது; *சில்லென்றழையேன்மின்* என்றதால்-ருசியுடையார்க்கு எல்லாஞ் சொன்னாலும் பொறுக்க வேணுமென்னுமிடம் சொல்லுகிறது; *நங்கைமீர் போதருகின்றேன்* என்கிறதால், சாபலத்தாலே சிலபிறந்தாலும் பகவத்விஷயத்தில் அவகாஹித்தவர்களை சாபலத்தால் பிறந்தவற்றை நினையாதே, கௌரவ்யதை தோற்றச் சொல்லவேணுமென்கிறது;* வல்லையுன்கட்டுரைகள்* என்றதால்- *சில்லென்றழையேன்மின்* என்றது இவர்களுக்கு உத்தேசமானவோபாதி உன்வெட்டிமை யறிந்தோமென்றதும் அவளுக்கு உத்தேச்யமாகக் கடவதென்கிறது; *வல்லீர்கள் நீங்களே நானேதான் ஆயிடுக* என்கிற வித்தால்-பரதோஷத்தையும் ஸ்வதோஷமாக்கிக் கொள்ளவும், கௌரவ்யரை அதிநிர்ப்பந்தம் பண்ணக் கடவதல்ல வென்னுமிடத்தையும் சொல்லுகிறது. *ஒல்லைநீபோதாய்* என்கிற வித்தால் பாகவத ஸம்ச்லேஷம் ஸத்தாஸித்தியென்கிறது; *உனக்கென்ன வேறுடையை* என்கிற வித்தால் ***யதா தே தத்ர வர்த்தேரந்*** என்கிற வேதாந்த ப்ரக்ரியையாலே ச்ரேஷ்டர் வர்த்தித்தபடிவர்த்தியாதொழிகை தப்பென்கிறது; *எல்லாரும் போந்தாரோ* என்கிறவித்தால்-ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களெல்லாரும் உத்தேச்யரென்கிறது; *போந்தெண்ணிக்கொள்* என்கிறவித்தால்-ஒருவர் குறைந்தாலும் பகவதநுபவத்துக்குக் குறையென்றது; *வல்லானை கொன்றானை* என்று தொடங்கி–திரண்ட பாகவதர்களுக்கு உஜ்ஜீவநம் *உண்ணுஞ்சோறு* என்கிறபடியே பகவத்விஷயாநுபவமென்கிறது. ...

மூவாயிரப்படி:— பதினாரும் பாட்டு. கீழில் பத்துப் பாட்டாலும் - முற்படவுணர்ந் தவர்கள் உறங்குகிறவர்களை யெழுப்ப, எல்லாரும் கூடிவந்து ஸ்ரீநந்தகோபர் திருமாளிகையிலே சென்று கோயில்காப்பானையும் திருவாசல் காப்பானையும் எழுப்புகிறார்கள். *செய்யாதன செய் யோம்* என்று பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞையை அநுஷ்டாநபர்யந்தமாக்கவேணுமே. ததீயரை முன் னிட்டுப் பற்றாதவன்று முறை தப்பின சூர்ப்பணகை பட்டதுபடுமத்தனை. *வல்லபரிசு வருவிப் ரேலதுகாண்டும்* என்னும் பெரியாழ்வார் திருமகளிறேயிவள்.

ஆறாயிரப்படி:— பதினாரும் பாட்டு, பஞ்சலக்ஷம் குடியில் பெண்களையும் தனித் தனியே யெழுப்பினபடிக்கு உபலக்ஷணம் - இப்பத்துப் பெண்களையும் எழுப்பினது. முற்படவுணர்ந்த பெண் கள் உறங்குகிறவர்களையும் எழுப்பி, எல்லாரையும் கூட்டிப் பெருங்கூட்டமாகத் திரண்டு ஸ்ரீ நந்த கோபர் திருமாளிகை வாசலிலே சென்று, கோயில் காப்பானையும், திருவாசல் காக்கும் முதலிகளை யும், திருவாசல் திருக்காப்பு நீக்க வேணுமென்று இரக்கிறார்கள். *செய்யாதன செய்யோம்* என்று பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞையை அநுஷ்டாந பர்யந்தமாக்க வேணுமிறே. உகந்தருளின நிலங்களில் உள் ளுப்புகும்போது க்ஷேத்ராதிபதிகளையும் த்வாராத்யக்ஷர்களையும் அநுமதி கொண்டு புக வேணு மென்று ஸ்ரீ பகவச்சாஸ்த்ரங்களில் சொல்லுகிற வர்த்தம் இவர்கள் ஆயர் சிறுமியராய றிந்திலர்களே யாகிலும் உள்ளே புகுரவிட வேணுமென்கிற ஆசையோடே யிருக்கையாலே, ஜ்ஞாநாதிகருடைய அநு ஷ்டாநமும் கோல் விழுக்காட்டாலே, பலிக்கிறது. ***ஜநபதஸரிதந்தரீப*** ***ஸ்மேராநநாக்ஷிகமலே:*** ***த்வதீய கம்பீர மநோநுஸாரிண:*** என்கிறபடியே - ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாசாரத்தை வைதிகவிதிகள் பின்செல்லுமத்தனையிறே. ராகத்தாலே ஸ்வயமேவ ப்ரவ்ருத்தராமிடத்தில் ராகத்துக்கு விதி முற்பட மாட்டாது. ராகந்தனக்கும் விதிப்படியாகாதே; *அருளினன்* என்கிற பகவத்ப்ரஸாத மடியாய்த்திறே. இனி ஓரடியிடவேண்டினாலும் ருசிகார்யமாகையாலே ருச்யுத்பாதகனான அவன்றானே அடியாமித்தனை யிறே. இதுதான் இதர விஷயத்தில் ருசியன்றோ: வகுத்தவிஷயத்தில் ருசியிறே. காம்யகர்மாதிகாரி களுக்கும் த்யாஜ்யமாயிறே இருப்பது. ***தச்ச்ரேஷ்டம் ஜந்ம*** என்கிறது ஜந்மமாய் ***ஸா வித்யா*** என்கிறது வித்யையாய், ***யந்நபந்தாய*** என்கிறது கர்மமாய் வரும்வழியே யறியும்போது சாஸ்த்ரஸங் கத்தை வரியடைவேகற்று அர்த்த நிர்ணயத்துக்கும் அநுஷ்டாநத்துக்கும் நெடுங்காலஞ் செல்லும்; அத்தை அப்யஸித்தவர்கள், அதினுடைய தாத்பர்யத்தைக் கேட்ட வநந்தரம் அநுஷ்டிக்கலாயிருக்கும் குளிகை கைப்பட்டால் இரும்பு பொன்னுமா போலே, பலிப்பதுஞ் செய்யும். நஞ்சீயர், பிள்ளைக்கு ''ரஸவாதம் கைப்பட்டவ னிருந்தவிடமெல்லாம் பொன்னுமாபோலே, ப்ரமேயம் கைப்பட்டவனுக்குச் சொல்லிற்றெல்லாம் வார்த்தையாம்'' என்றார். ***முமுக்ஷுர்வை சரணமஹம் ப்ரபத்யே*** என்கிற ச்ருதியினுடைய உபப்ரும்ஹணமான அபயப்ரதாநத்தில், ***நிவேதயத மாம்*** என்கிற ச்லோகத்திலே அவனைப்பெறுமிடத்தில் ததீயர் முன்னாகப்பெறவேணுமென்று சொன்ன வர்த்தத்தை இபபாட்டாலே சொல்லுகிறது.

வ்யா:— (நாயகனாய்நின்ற) ''நாயகனாய்'' என்கிற நாயகத்வம், திருவாசல்காக்கும் முதலிகளுக்கு விசேஷணமாகவுமாம்; ஸ்ரீ நந்தகோபர்க்கு விசேஷணமாகவுமாம்; உத்தேச்யமாக பாவிக்கிற க்ருஷ்ணன்பக்கல் செல்லாதொழியுமத்தனை வேண்டுவது. கடகரை சேஷியென்று இருக்குமவர்களிறேயிவர்கள். ஆளவந்தார், எம்பெருமானை ஸ்தோத்ரம் பண்ணவென்றுபுக்கு, ஆசார்யஸ்தோத்ரத்திலே இழிந்தார்; அதுக்கடி, ஒருவன் ஒரு ரத்நத்தைக் கொடுத்தால் அதின் விலையறிய வறியக் கொடுத்தவன் பக்கலிலே விருப்பம் பிறக்குமா போலே; சாஸ்த்ரங்களெங்கும் அப்யஸித்துப்பார்க்குமிடத்து, உபாயமாகத் தோற்றுகிற கர்மஜ்ஞாநபக்திகள், பேற்றுக்கு ஸாதந

நிர்வகிப்பவன், நடத்துபவன், பராமரிப்பவன்

**நாயகனாய் நின்ற நந்தகோபனுடைய
கோயில்காப்பானே!* கொடித்தோன்றுந் தோரண
வாசல்காப்பானே!* மணிக்கதவந்தாள் திறவாய்*
ஆயர்சிறுமியரோமுக்கறைபறை
மாயன்மணி வண்ணன் நென்னலே வாய்நேர்ந்தான்*
தூயோமாய் வந்தோம் துயிலெழப் பாடுவான்*
வாயால் முன்னமுன்னம்மாற்றாதே யம்மா* நீ
நேசநிலைக் கதவம் நீக்கேலோ ரெம்பாவாய். (16)

மாகமாட்டாது, பகவத்ஸம்பந்திகளை முன்னிட்டுக்கொண்டு அவனையே உபாயமாகப் பற்றுமது பேற்றுக்குடலென்று ஸ்வப்ரபந்தத்திலே முதலிலும் முடிவிலும் பரமாசார்யரான பெரியமுதலியாரைப் பற்றினார். *த்வத் பாதமூலம் சரணம் ப்ரபத்யே* என்று தாம்பண்ணின ப்ரபத்தியையும் கீழில வற்றோடே காற்கடைக்கொண்டு, *நாதமுநிம் விலோக்ய* என்று பெரிய முதலியாரை முன்னிட்டார் ப்ரபத்திபண்ணுகிறவன் இவனாகில், பேறு அவனாலேயாகில், இவர்களை முன்னிடுகிறதென்னென்னில்; ஸாபராதனான இவன் ப்ரபத்திபண்ணுகிறான் என்று இவனுடைய பூர்வாவஸ்தையை நினைத்து ஈச்வரன் சிவிட்கென்னவும் கூடும், அது செய்யாதபடி, மறுக்கவொண்ணாத மனிச்சரையிட்டுப் பொறுப்பிக்கவும் வேணும். இவனுக்குப் பிறக்கும் அத்யவஸாயமும் போட்கனாகையாலே மெய்யான வ்யவஸாயமுடையாரை முன்னிட்டாலல்லது கார்யகரமாகாதென்று முன்னிடுகிறது. *பாபிஷ்ட: க்ஷத்ரபந்துச்ச புண்டரீகச்ச புண்யக்ருத்ஆசார்ய வத்தயாமுக்தௌ தஸ்மாதாசார்யவாந் பவேத்* *வேருக வேத்தியிருப்பாரை வெல்லுமே மற்றவரைச் சாத்தியிருப்பார் தவம்* *தொண்டர் தொண்டர் தொண்டர் தொண்டன் சடகோபன்* *அடிகளடியேநினையு மடியவர்கள் தம்மடியான்* *ஆர்தொழுவார் பாதமவை தொழுவதன்றே* என்றும் இவைபிறே ஆழ்வார்கள் படி. *உன்னடியார்க் காட்படுத்தாய்,* *அடியார்க்கென்னை யாட்படுத்த,* ஈச்வரனுடைய க்ருஷிக்கும்பலம் இவர்களோடே ஸம்பந்திக்கையிறே. *செல்வனைப் போல* *ஏத்தவல்லாரடியோம்* என்று பெரியாழ்வாரிருக் கையிறே, *தங்கள் தேவரை வல்ல பரிசுவருவிப்பரேல்* என்று ஆண்டாளிருந்தது. பட்டர், நஞ்சீயரை, ''பெரிய பெருமாள் தஞ்சமென்றிருக்குமவரைத் தஞ்சமென்றிரும்'' என்றருளிச் செய்தார் (நாயகனாய் நின்ற நந்தகோபன்) *நாயகன் முழுவேழுலகுக்குமாய்* என்றும், *தொல்லை வானவர்தம் நாயகன்* என்றும் — ஸகல லோகங்களுக்கும் ஸகல தேவதைகளுக்கும், நாயகனான ஸர்வேச்வரன் நம்முடை நாயகனென்று யசோதைப் பிராட்டியுட் படச்சொல்லும்படி ஆயர்நாயகனாய் நிற்க, *உந்தமடிகள் முனிவர்* என்று ப்ரஸித்தமாம்படி ஸ்வாமிகளாய் நியமிக்கிறார் ஸ்ரீநந்த கோபராகை யாலே, உபயவிபூதி நாயகனான க்ருஷ்ணனுக்கும் நாயகராகையாலே, ஸ்ரீநந்தகோபரை *நாயகனாய் நின்ற நந்தகோபன்* என்கிறார்கள்.

பகவத் ஸம்பந்திகளை முன்னிடுவது என்?

(நந்தகோபனுடைய கோயில்) க்ருஷ்ணனுகப்பது பாரதந்த்ரியமாகையாலே, ஸ்ரீவைகுண்டத் திலிழவுதீர ஸ்ரீநந்தகோபர்க்குப் பிள்ளையாய், *நந்தகோபன்மகன்* என்று அவரையிட்டுத் தன்னைச் சொல்லும்படி தான் பரதந்த்ரனாய் க்ருதார்த்தனான விடமாகையாலே, அவர் அபிமானத்திலே இவன் ஒதுங்கினான் என்னுமிடந் தோற்ற க்ருஷ்ணனுடைய கோயிலென்னாதே *நந்தகோபனுடைய கோயில்* என்கிறது. *யுவராஜமமங்யத* என்று சக்ரவர்த்தி யாசைப்பட்டுப் பெறாதே போனத்தை

வ்யா.—(நாயகனாய் நின்ற நந்தகோபனுடைய கோயில்காப்பானே) ஸ்ரீநந்தகோபர் திருமாளிகைக்குக் காவலாய் எங்களுக்கு நாயகனானவனே. *நாயகன்* என்று-ஸ்ரீநந்தகோபரைச் சொல்லவுமாம். இவர்களால் பெறுமவனன்றோ நாயகனாவான், இவனை *நாயகன்* என்கிறதென்னென்ன; ***பாபிஷ்ட: க்ஷத்ர பந்துச்ச புண்டரீகச்ச புண்யக்ருத் ஆசார்யவத்தயாமுக்தௌ தஸ்மாதாசார்யவாந் பவேத்*** என்று - பலஸித்தி ஆசார்யனாலே யாகையாலே, உபகாரகனை *நாயகன்* என்கிறார்கள். ப்ரதாநசேஷியிற் காட்டில் த்வாரசேஷிகளே யெங்களுக்கு சேஷிகளென்கிறார்கள். (நந்தகோபனுடைய கோயில்) தாங்களாச்ரயிக்கிறவன் பரதந்த்ரன், தங்களை சேஷிகளாகவைக்க

நந்தகோபனிளவரசு என்கையாலே–ஸ்ரீநந்தகோபர் பெற்றார். *வாசுதேவன் மதுரை மன்னன்* என்கையாலே–இப்பேறு ஸ்ரீவஸுதேவர்க்குமில்லை. *நந்தன் பெற்றனன் ; வாசுதேவன் பெற்றிலன்* என்று ராஜகுலங்களிலே ப்ரஸித்தமிறே. பரமபதந்தன்னிலும் வானிளவரசிறே. அதுவும் வானவர் நாடாய், கடவர்கள் முடியுடைவானவராய், அவர்கள் தான் மூதுவராய், இவன் அவர்கள் மடியிலே கிடப்பது, சிறகிலே ஒதுங்குவது, பிரம்புக்கு அஞ்சிச்சொன்னதுக்கெல்லாம் அப்படியப்படி யென்னுமிளவரசாயிறே வளருவது. ***தத்ர காஷாயிணோ வ்ருத்தாந்*** *மேலாப்பின் கீழ்வருவான்,* *அநந்தபோகபர்யங்கே நிஷண்ணம்* என்றுஞ்சொல்லக்கடவதிறே. பக்வனான பின்பு ஸ்ரீஸத்யபாமைப் பிராட்டிபக்கலிலே ராஜ்யநூரை வைத்து தௌத்யஸாரத்யங்களிலேயிறே யதிகரித்தது. (நந்தகோபனுடைய கோவில்) ***ராஜதாநீ பிதுர் மம***

(கோயில் காப்பானே) தங்களுடைய மௌக்த்யத்தாலும் அவன் உகக்குமதாகையாலும் அவன் தொழிலையிட்டுச் சொல்லுகிறார்கள். (கோயில் காப்பானே) இத்தால் – சேஷவ்ருத்தி ப்ரயுக்தமான பேரே ஆத்மாவுக்கு நிலைநின்ற பேரென்னுமிடந் தோற்றுகிறது. ***யதோசிதம் சேஷே இதீரிதே ஜநை:*** ***ஏகாந்தீ வ்யபதேஷ்டவ்ய:*** என்றுஞ் சொல்லக் கடவதிறே. (கோயில்காப்பானே) தான் காக்குமியல்வினனாகையாலே பொழிலேழுங் காவல்பூண்டு ஸகலலோகரக்ஷணம் பண்ணுகிற எங்கள் நிதியைச்செப்போடே நோக்குகிறவனன்றோ. ஸ்ரீநந்தகோபர் தாழ்த்தார், கம்ஸன் வெட்டியன் "காப்பாருமில்லை" என்று நாங்கள் வயிறெரிந்திருக்க, எங்கள் வயிறெரிதல், தீர்க்கிறவனன்றோநீ. (கோயில்காப்பானே) ***ஏஷ ஸுப்தேஷு ஜாகர்த்தி*** என்று–ஸம்ஸாரிகள் பக்கலுணர்த்தி பெறுதற்கு முன்பு தானுணர்ந்திருக்கும் ; இவர்களநுமதி பெற்ற பின்பு, ***நிஸ்ருஷ்டாத்மா ஸுஹ்ருத்ஸு ச*** என்று – தன்னுடைய ரக்ஷகத்வத்தை இவர்கள் தலையிலே வைத்துத் தான் உறங்காநிற்கும். ***மஹேந்த்ர கல்பம் பரிபாலயம்ஸ்ததா*** என்னக்கடவதிறே. (காப்பானே) *இவையனைத்தும் புறஞ்சூழ்காப்ப* என்று பலர்நோக்குமிடத்தில் ஆறிலொன்று கொள்ளாதே, எல்லாருடைய காவலை நீயொருவனும் கொள்ளுகிறவனே. (கோயில் காப்பானே) உன்னைக் காவலாக வைத்தது உகவாதார் புகுராமைக்கும் உகப்பாரைப் புகுர விடுகைக்கு மன்றோ. ஆன பின்பு, அவனை ஆசைப்பட்ட வெங்களுடைய ஆர்த்தியும் ஆராயவேண்டாவோ.

அவன் கண்ணாலே "போங்கோள்" என்று சொல்ல, திருவாசல் காக்கும் முதலியை யெழுப்புகிறார்கள். (கொடித்தோன்றும்) இரண்டும் ஒருவனையே சொல்லிற்றாகவுமாம். *கோயில் காப்பானே* என்று க்ஷேத்ராதிபதியைச் சொல்லி, *வாசல் காப்பானே* என்று – திருவாசல் காக்கும் முதலியைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். ஆராலே விக்நம் வருகிறதோ என்று பயப்பட்டு எல்லார்காலிலும் விழுகிறார்கள். ***ஸர்வாந் தேவாந் நமஸ்யந்தி*** என்று தேவதாந்தரங்களின் காலிலே விழுமவர்கள், பரிவர்காலிலே விழச் சொல்லவேணுமோ.

விசைவாரோடே பரிமாறவிறே இவன் இங்கு வந்தவதரித்தது. *அடியார் நிலாகின்ற வைகுந்தமோ* என்று-பரமபதத்திலும் தான் பரதந்த்ரனாய் அவர்களிட்ட வழக்காயிறே யிருப்பது. (கோயில் காப்பானே) சிறுப்பெண்களாகையாலே, அவன் தொழிலையிட்டுச் சொல்லுகிறார்கள்- *இன்னது பிடிப்பான்* என்னுமாபோலே. அவனும் உகக்கும்படியாலே சொல்லுகிறார்களாகவுமாம். இத்தால்-சேஷவ்ருத்தி ப்ரயுக்தமானபேரே ஆத்மாவுக்குப் பேரென்னுமிடந் தோற்றுகிறது. ***யதோசிதம் சேஷ இதீரிதே ஜநை:*** என்னக்கடவதிறே.

(கொடித்தோன்றும்) அல்லாத மாளிகைகளெல்லாம் தன் மாளிகையோ டொத்திருக்கையாலே பெண்கள் மத்ய ராத்ரியிலே வந்தால் தடுமாறவொண்ணாது, அவற்றிற் காட்டில் நம் மாளிகைக்கு வாசிதெரியவேணும் என்று கொடியுந் தோரணமும் நட்டு வைத்தார். பெருமாளைக் காணப்பெறாதே ஆர்த்தனான ஸ்ரீபரதாழ்வான், ராமாச்ரமஸூசகமான தூமவல்கங்களைக்கண்டு தரித்தாற்போலே, கொடியையும் தோரணத்தையும் கண்டு இவர்கள் தரிக்கைக்காகவாய்த்து நட்டு வைத்தது தண்ணீர்ப் பந்தல்கள் தடாகங்கள் சமைத்தவர்கள், த்ருஷார்த்தருக்கு தூரத்திலே தோற்றவேணுமென்று கொடியும் தோரணமும் நட்டுத் தண்ணீர்ப் பந்தலையும் கடையையும் கட்டுமாபோலேயன்றோ அடையாளங்களும் பண்ணி யெங்களுக்காக வன்றோ வுன்னை யிங்குவைத்தது. வாசத்தடமிறேயுள்ளுக்கிருக்கிறது. ***க்ரீஷ்மே சீதமிவ ஹ்ரதம்*** என்கிற தண்ணீருக்கு கொடியணி நெடுமதிளும் வாசலில் வானவரும் வைக்குமாபோலேயும், தயரதன் பெற்ற மரதக மணித்தடத்துக்கு *பதா காபி ரலங்க்ருதாம்* ***தத்ர காஷாயிணோவ்ருத்தாந்*** என்று கொடியுங்காவலும் கடை கட்டினாற்போலேயும். (வாசல் காப்பானே) கொடியுந் தோரணமும் அசேதநமாகையாலே யழைக்கமாட்டாது, உள்ளுக்கொண்டு புகாது, சேதநனானவாசி நாங்கள் பெறவேண்டாவோ. *அர்ஜுநன்ஸுபத்ரையைக் கொண்டு போகக்கடவனென்று வாசல்காக்கும் முதலிகளை யநுமதி பண்ணியிருங்கோள்* என்று அருளிச்செய்து வைத்தாற்போலே, இவனுக்கும் பெண்கள் புகுரக்கடவார்களென்று க்ருஷ்ணன் சொல்லிவைக்கும்; அத்தாலே யிவன்நம்மையுள்ளும்புக அநுமதிபண்ணு மென்றிருக்கிறார்கள்.

(மணிக்கதவம்) *மாமான் மகளே மணிக்கதவம்* என்று-பெண்கள் மாளிகையெல்லாம் மணிக்கதவமாம்படி ஸாதர்ம்யம் கொடுக்கிற க்ருஷ்ணன் மாளிகைவாசல், மணிக்கதவமாகச் சொல்லவேணுமோ. (மணிக்கதவம்) பூவியல்பொழிலுந் தடமுமவன் கோயிலுங்கண்டு புறவாயில் போக்யதை வாசலில் வரவொட்டாது. கார்யவசநத்தாலே வருந்தி வாசலிலே வந்தவர்களை ***ஸததந்த: புரத்வாரம்*** என்று-வாசல், தன்னழகாலே உள்ளுப்புகுவாரைக் காற்கட்டும்; அவன், புக்காரைப் புறப்படாதபடி நுழையுஞ் சிந்தையராக்கிக் கால்கட்டும் தன்போக்யதையாலே. உள்ளுப்புகும்போது ஒரு வண்ணஞ் சென்று புகவேணும்; உள்ளுப்புக்கால் *மற்றொன்றினைக் காணவே* எண்ணப்பண்ணும். (மணிக்கதவந்தாள் திறவாய்) *பொன்னியலு மாடக்கவாடங்கடந்துபுக்கு* என்னுமாபோலே, கதவில் போக்யதையிலே நெஞ்சுங் கண்ணும் பிணிப்புண்ணுமல், திறந்து உள்ளேவிடுகிறிலையே. *தாள் திறவாய்* என்றவாறே, மத்யராத்ரத்திலே வந்து திறக்க வழைக்கிறவர்கள்தானார் பயம்மிக்க தேசத்திலேயென்ன; பயாநாமபஹாரியிருந்த தேசத்திலே பயமென்னென்ன; த்ரேதாயுகமாகையாலே காலமும் நல்லடிக்காலமாய், தமப்பனார் சம்பராந்தகனுமாய், பிள்ளைகள் தாங்களும் ஆண்புலிகளாய் அவர்கள்தான், வழியேபோய் வழியே வருமவர்களுமாய், ஊரும் திருவயோத்யையாய், அஞ்சாதே பாலிலேயுண்டு பனியிலே கிடக்கிறதோ.

(கொடித்தோன்றும் தோரணவாசல் காப்பானே) அவன் கண்ணாலே "போங்கோள்" என்று சொல்ல. திருவாசல் காக்கிறவனை வந்தெழுப்புகிறார்கள். *கோயில் காப்பான்* என்று-அங்குத்தைக்கு நிர்வாஹகனாய், அவன்றன்னையே கொடித்தோன்றும் தோரணவாசல் காப்பானென்னவுமாம். க்ஷேத்ராதிபதிதன்னை, *கோயில்காப்பான்* என்று, வேறே திருவாசல் காப்பானைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். ஆர்விக்நம் பண்ணுகிறார்களோ வென்றுபயப்பட்டு எல்லார் கால்களிலும் விழுகிறார்கள். (கொடித்தோன்றுந் தோரணவாசல் காப்பானே) ஆர்த்தரக்ஷணத்துக்குக் கொடிகட்டித் தோரணமும் நட்டு வைத்தாற்போலே, பெண்கள் தடுமாற்றந்தீர முகம் தருகைக்கன்றோ உன்னையிங்கு வைத்தது. (மணிக்கதவம் தாள் திறவாய்) *பொன்னியலும் மாடக்கவாடம் கடந்துபுக்கு* என்னுமாபோலே புகுவாரைத் தன்னழகாலே காற்கட்டும் கதவினுடைய தாள்திறவாய். திருவாசலுக்குள் புகுவாரைக் காற்

காலம் கலிக்குத் தோள் தீண்டியான த்வாபராந்தமாய் தமப்பனார்ஸாது ஸ்ரீநந்தகோபராவது இவர்கள், சிறு பிள்ளைகளாவது, அதிலே தீம்பராவது, ஊர் இடைச்சேரியாவது, அதுதான் கம்ஸன், படைவீட்டுக்கு அடுத்தணித்தாய் அவனுக்கு இறையிறுக்கு மூராவது, கம்ஸன்தான் சத்ருவாவது, எழும்பூண்டெல்லாம் அஸுரமயமாவது, ஆனபின்பு பயம் கெட்டோ இருக்கிறது; பயப்பட வேண்டுமிடத்தில் மத்யராத்ரத்திலே கதவுதிறக்கச் சொல்லுகிறாரார்? என்றான்;

எங்களுக்கஞ்சவேணுமோ, நாங்கள் பெண்பிள்ளைகளல்லவோ வென்ன, சூர்ப்பணகை ஸ்த்ரீயன்றோ, *அஞ்சுவன் வெஞ்சொல் நங்காய்* என்று-பிற்பாடரும்கூட அஞ்சும்படியாக அவள் நலிந்தது, ஒளிமாளிகையும் வாசல் காப்பாருமில்லாமையன்றோ வென்ன; அவள் ராக்ஷஸி, நாங்களிடைப் பெண்களென்ன; பூதனை இடைச்சியன்றோ, இடைச்சிகளுக் கன்றோ மிகவுமஞ்ச வேண்டுவதென்றான்; (ஆயர்சிறுமியரோம்) இவனுக்கு என்வருகிறதோ! என்று வயிறுபிடிக்கும் இடையர்க்குப் பிறந்த க்ரித்ரிம மறியாத கந்நிகைகளன்றோ, எட்டுமிரண்டு மறியாத எங்கள் பருவத்தைப் பாராய், பூதனையைப்போலே தனித்து வந்தோமல்லோம், அஞ்சுலக்ஷம் குடியில் பெண்களெல்லாரும் கூடியன்றோ வந்தது என்று (ஆயர் சிறுமியரோம்) என்கிறார்கள்.

பாலைகள் என்ன வொண்ணுமோ, கன்றாயன்றோ வந்து நலியப்பார்த்தது, பருவங்கொண்டு விச்வஸிக்கவொண்ணாது, உங்கள் வார்த்தையிலே யறியலாம், வந்த கார்யம் சொல்லுங்கோளென்றான்; (அறைபறை) நோன்புக்குப் பறைவேண்டி வந்தோமென்று தங்கள் மௌக்த்யந்தோற்றச் சொல்லுகிறார்கள். பறைவேண்டி வந்தோமென்றவாறே, அதுவாகில் திருப்பள்ளி யுணர்ந்தவாறே விண்ணப்பஞ் செய்து தருகிறோம், நில்லுங்கோளென்றான்; (நென்னலேவாய் நேர்ந்தான்) நீ இன்றறிவிக்க வேண்டாதபடிநென்னேற்றே தருவதாக வருளிச்செய்தான். (மாயன்) பெண்கள் கோஷ்டியில் தாழநின்று கையைக் காலைப்பிடித்துப் பரிமாறினபடி. (மாயன்) எங்களுக்கு இஷ்டவிநியோகார்ஹனானவன். (மணிவண்ணன்) தாழநில்லாதே அபவ்யனாய் காதுகனானாலும் விடவொண்ணாத வடிவழகையுடையன். (மணிவண்ணன்) இவர்களைக் கிடந்தவிடத்தில் கிடக்கவொட்டாதேயிப்படி படுத்துகிற வடிவழகு. (நென்னலே) நிவாரகரின்றிக்கே கிட்டி அநுமதி கொள்ளப் பெற்ற நென்னேற்று மொருநாளே! இன்று உன்னை அநுமதிகொள்ளுகைக்கு உன்கால் பிடிக்க வேண்டுகிறவின்று போலேயோ அவன் காலைக்கையைப் பிடிக்க விருக்கும் நென்னேற்றை நாள். (வாய்நேர்ந்தான்) எங்களுக்கு ஸர்வஸ்வதாநம் பண்ணினான். (நென்னலேவாய் நேர்ந்தான்) 'திருமுளையினன்று நென்னேற்றை கையார்சக்கரமும் ஒருநாளே' யென்னுமா போலே.

கட்டும் இது; அவன் புக்காரைப் புறப்படாதபடி காற்கட்டும் தன்னழகாலே. ''தாள்திறவாய்'' என்ற வாறே, அவன், பயமுள்ள தேசத்திலே மத்யராத்ரத்திலே வந்து திறக்கவழைக்கிற நீங்களாரென்ன; *பயாநாமபஹாரி* யிருந்தவிடத்தில் பயமென்னென்ன; காலம் த்ரேதாயுகமாய், தமப்பனர் சம்பராந் தகனுமாய், பிள்ளைகள் தாங்களும் ஆண்புலிகளாய், மந்த்ரிகள் வஸிஷ்டாதிகளாய், ஊரும் திருவ யோத்யையாய் பயமற்றிருக்கிறதோ; காலம் கலிக்குத்தோள் தீண்டியான த்வாபராந்தம், தமப்பனர் ஸாது ஸ்ரீநந்தகோபர், இவர்கள் சிறுபிள்ளைகள், அதுக்கு மேலே தீம்பர்கள், ஊர் இடைச்சேரி, கம்ஸன் சத்ரு, எழும் பூண்டுகளெல்லாம் அஸுரப்பூண்டுகள், பயங்கெட்டிருக்கலாமோவென்ன; பெண்களுக்கு பயப்படவேணுமோவென்ன; சூர்ப்பணகை, பெண்ணன்றோவென்ன; அவள் ராக்ஷஸி, நாங்கள் ஆயர் சிறுமியர், இவனுக்கு என்வருகிறதோ என்று வயிறுபிடிக்கு மிடையர்க்குப் பிறந்தவர்களன்றோ வென்ன; பூதனைக்குப்பின்பு இடைச்சிகளுக்கன்றோ பயப்படவேண்டுகிறதென்ன; (சிறுமியரோமுக்கு) க்ரித்ரிமமறியாத சிறுபெண்களென்ன, வார்த்தையிலேயறியலாம், வந்தகார் யத்தைச் சொல்லுங்கோளென்ன; (அறைபறை) நோன்புக்குப் பறைவேண்டி வந்தோமென்ன; அதுவாகில் திருப்பள்ளி யுணர்ந்தால் விண்ணப்பம் செய்கிறோம். அவ்வளவும் நில்லுங்கோளென்ன; (மாயன் இத்யாதி) நீ இன்றறிவிக்க வேண்டாதபடி நென்னேற்றே சொல்லிப்போந்தான். (மாயன்) பெண்கள் கோஷ்டியில் தாழநின்று பரிமாறினபடி.

(மணிவண்ணன் - வாய்நேர்ந்தான்) பூவலரும்போதை நெகிழ்ச்சியாலே பிறக்கும் செவ்வி போலே, வார்த்தையருளிச் செய்கிறபோது பண்ணின ஸ்மிதமும் நின்ற நிலேயும் வடிவுமிருந்தபடி காண். *வாக்மீ ஸ்ரீமாந்* *சோதிவாய் திறந்து.* (நேர்ந்தான்) ஓலக்கத்திலே யொருவார்த்தை யருளிச் செய்தானுகில் அத்தை மெய்யென்றிருக்கவோ, அந்தரங்கமாகச் சொல்லவேண்டாவோ வென்றுன். சொல்லாதொழிந்தவன் செய்யலாவதில்லே, இத்தனை சொன்ன பின்பு அவன் வார்த் தையில் பழுதுண்டோ. *ராமோ த்விர் நாபிபாஷதே* என்றும், *அந்ருதம் நோத பூர்வம் மே* என்றும், *ந மே மோகம் வசோ பவேத்* என்று மன்றோ அவன் வார்த்தையிருப்பது. செய்ய நினைத்திலனுகில் சொல்லான், சொன்னுனுகில் தப்பாது.

அவன் உங்கள் கார்யஞ் செய்கிறோமென்றுலும் எங்களையிங்கு வைத்ததுக்கு ப்ரயோஜநம் வேண்டாவோ, பத்தெட்டுத் திருமுகம் மறுக்கப்பெற்றுடையோமன்றோ நாங்கள், எங்கள் பணிக்கு அவனேகடவான், ஆராயவிருக்கிறவெனக்கு உங்களுடைய அகவாய் அறியவேண்டாவோ, உங்கள் நினைவுதெரியாதே ஆராய்ந்தன்றி விடேனென்றுன்; (தூயோமாய் வந்தோம்) நாங்களாராய வேண் டும்படி வந்தவர்களல்லோம், உனக்கங்ஙன் பயப்பட வேண்டும்படி பாவதோஷமில்லை, எங்கள் தலையி லேயும் ஒன்று கிடக்கவந்தோமு மல்லோம், அவனுடைய ரக்ஷையும் அவனுடைய ப்ரயோஜநமும் ஒழிய ஸ்வயத்நமாதல், ஸ்வப்ரயோஜநமாதல் பற்றவந்தோமுமல்லோம், உபாயாந்தரங்களைக்கொண்டு பெறுவார்களுமல்லோம், ப்ரயோஜநாந்தரங் கொண்டு அகல்வாருமல்லோம். (தூயோமாய் வந்தோம்) தூய்மையாவது- தான் சிலவற்றை யேறிட்டுக்கொள்ளாதே நம்முடைய ரக்ஷை அவனலே யென்றிருக்கை. ராவண பவநத்தை விட்டுப்போந்தவன் வழியிலே முழுகிவந்தா னென்றில்லையே; தூசியேறின படைநடுவே நின்றிறே பரமரஹஸ்யங் கேட்டது. (தூயோமாய் வந்தோம்) திருவடி, திருவாழிமோதிரமுந் தன்வடிவுங் காட்டாதே மிடற்றோசையைக் காட்டி விச்வஸிப்பித்தாற்போலே, இவர்களும் தங்கள் ஆர்த்தத்வநியைக் காட்டுகிறுர்கள். *ஹநூமாந் விலலாபஹ* *ப்ரணுதச்ச மஹாநேத: ஸ்வரேண மஹதாமஹாந்* என்று ஆர்த்தநாதம் கேட்டவாறே, *ஆநயைநம்* என்னவும், *அஸ்மாபிஸ் துல்யோ பவது* என்னவும் பண்ணிற்றிறே. (வந்தோம்) எங்கள்வரவிலே தெரியாதோ பாவசுத்தி, இங்குவர்த்திக்கிறவுனக்கு அடைவுதெரியாமை யில்லையே. அவன் செய்யக்கடவதை

தூய் ௩௪.

(மணிவண்ணன்) தாழநில்லாவிடிலும் விடவொண்ணாத வடிவழகு; பூவலர்ந்தாற்போலே வார்த்தை சொல்லுகிறபோதை ஒஷ்ட ஸ்புரணமென்னவுமாம். *வாக்மீ ஸ்ரீமாந்* (நென்னலே) உன் காலைப் பிடிக்கவேண்டுகிற வின்று போலேயோ, அவன் காலைப்பிடிக்க விருந்த நென்னேற்றும் ஒரு நாளே! என்கிறார்கள். (வாய்நேர்ந்தான்) ஓலக்கத்திலே ஒருவார்த்தை சொன்னானாகில், மெய்யாக வேணு மோவென்ன; *க்ருஷ்ணே ந மே மோகம் வசோபவேத்* என்று ஒருத்திக்குச் சொன்னவார்த்தை அவள் விஷயத்தில் பழுதாய்த்த தாகிலன்றோ இவ்வார்த்தையும் பழுதாவதென்ன; சொன்னானேயா கிலும் நீங்கள் ப்ரயோஜநாந்தரபரைகளன்றோ வென்ன; (தூயோமாய் வந்தோம்) "பறை" என்று- ஒரு வ்யாஜம், அநந்ய ப்ரயோஜநைகள் நாங்கள். அதாவது-அவனுக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணுத தொழியத் தங்களுக் கொன்றின் றியிலே யிருக்கை (வந்தோம்) அவன் செய்வதை நாங்கள் செய்மோ மென்கை.

நீங்கள் அநந்ய ப்ரயோஜநைக ளென்கைக்கு அடையாளமென்னென்ன; (துயிலெழப்பாடுவான்) திருப்பள்ளியெழுச்சிபாடவந்தோம். *ஸமயாபோதிதச் ஸ்ரீமாந் ஸுகஸுப்த: பரந்தப:* என்று-பிராட்டி

நாங்கள் செய்தோம், எங்களொத்த ஆர்த்தியுடையாரிருந்தவிடத்திலே யவன் சென்று காரியஞ்செய்ய வேண்டியிருக்க, நாங்களல்லவோ வந்துகொடு நின்றோம்.

உங்கள் தூய்மை நாடறியும்படி நீங்கள் அநந்ய ப்ரயோஜநைகளென்கைக்கு அடையாளஞ் சொல்லுங்கோள், உங்களாற்றுமை வந்தபோதே பறையினளவல்ல வென்றான்; (துயிலெழப் பாடுவான்) என்கிறார்கள். அவனுணர்ந்தருளும் போதையழகுக்கும் மங்களாசாஸநம் பண்ணவன்றோ நாங்கள் வந்தது. ப்ரயோஜநாந்தர பரரிறே ஓலக்கத்தில் புகுவார். அநந்யப்ரயோஜநரிறே கண்வளர்ந் தருளுகிற விடத்தில் புகுரப்பெறுவார். (துயிலெழப் பாடுவான்) *ஸமயாபோதிதச் ஸ்ரீமாந்* என்று பிராட்டி யுறங்குகிறபடி கண்டு உகந்தாள், இவர்கள் உணரும்படிகாண ஆசைப்படுகிறார்கள். *உறக லுறகல்* என்று உணர்ந்திருப்பாரையும் உணர்த்தி அசிர்க்கும் பெரியாழ்வார் பெண்பிள்ளைகள்; உன்னையும் அசிர்ப்போம் சிலர். *மதியாதின்றே நீ துயில்மேவி மகிழ்ந்ததுதான்* என்றும், *அரங் கத்தம்மா பள்ளியெழுந்தருளாயே* என்றும் எழுப்புமவர்களோட்டை வாஸநையாலே இப்போது பள்ளி யுணர்த்த வந்தோம்

இவர்கள் பாவசுத்தியை யறிந்து குணக்ரஹணம் பண்ணிவைத்தே, இவர்கள் பேச்சுக் கேட்கைக்காக இன்னமும் ஒருநிலை நின்று புகுரவிடவேணுமென்று நினைக்குமே, அத்தையிவர்கள் பாவஜ்ஞைகளாகையாலே அறிந்தார்கள்: (வாயால் முன்ன முன்னம்மாற்றாதே) நெஞ்சாலே சில நினைத்தாயாகிலும் வாயாலே நெருப்பைச் சொரிந்தாற்போலே நிஷேதியா தொழியவேணும். இவர் களுக்கு இவன் வாயதிறே வாணாள். *வாசா தர்மமவாப்நுஹி* என்று ஒரு வாய்ச் சொல்லாலே தண்ணீர்ப் பந்தல் வைக்கலாயிருக்க, என்றிய இழக்கிறாய்? *மாற்றாதே* என்று நிஷேதிக்கிறது என்னப்ராப்தி கொண்டென்ன; சேஷபூதராயிருப்பாரை முட்டத் தொடரலாமோ, பிரானேயென் கிறார்கள். (அம்மா) ப்ரதாந சேஷிகளை நாங்களறிந்தோமோ, த்வார சேஷிகளன்றோ எங்களுக்குக் கடவர்கள், அவள் வாய் நேர்ந்தாலும் கார்யம் தலைக்கட்டித்தருவாய் நீயன்றோ *வத்யதாம்* என்ற வர்களே,* அஸ்மாபிஸ் துல்யோ பவது* என்ன வேண்டிற்றிறே. *தாநஹம் த்விஷத:* என்றவன் *ததாமி* என்றாலும், நீங்கள் வேண்டாத விடத்தில், *ந க்ஷமாமி* என்னுமே. (அம்மா) *தாரா: பித்ருக்ருதா இதி* என்று நீ புக விட்டாலன்றோ எங்களை யுகப்பது.

புறங்குகிறபடியைக் கண்டு உகந்தாள்; இவர்கள் இவனுணரும்படியைக் காணவாசைப் படுகிறார்கள். அங்ஙனேயாகில் திறக்கிறேன், நில்லுங்கோளென்ன; (வாயால் முன்னமுன்னம் மாற்றாதே) எங்களை முற்பட நிஷேதியாதொழிய வேணும். நெஞ்சால் நினைத்தாயாகிலும் வாயாலே நிஷேதியாதொழிய வேணும். உன் கையதுகிடா யிவர்களுக்கு; அவன் கையதிறே வாணாள். *வத்யதாம்* என்றவர் தாமே, *அஸ்மாபிஸ் துல்யோ பவது* என்ற பின்பிறே அவன் ஸத்தைபெற்றது.(அம்மா) பச்சையிடு கிறார்கள். உள்ளிருக்கிறவனோ நாதன், நீ யல்லையோவென்ன; தாளையுருவிக் கதவைத் தள்ளிக்கொடு புகுருங்கோள் என்ன; (நீ நேசநிலைக் கதவம் நீக்கு) அது உன்னிலும் பரிவுடைத்தான கதவு. எங்க ளால் தள்ளப்போகாது, நீயே திறக்க வேணுமென்கிறார்கள். சேதநாசேதந விபாகமின்றியே, இவ் வூரிலுள்ளதெல்லாம் அநுகூலாயிருக்கிறபடி. கம்ஸன்படைவீட்டில் எல்லாம் ப்ரதிகூலமாயிருக்குமா போலே. (நேசநிலைக்கதவம்) செறிந்திருக்கிற கதவையும் நிலையையும். (நீக்கு) நீயேவந்து திறக்க வேணும். ... ...

மூவாயிரப்படி:— பதினேழாம் பாட்டு. இவர்களைத் திருக்காப்பு நீக்கி உள்ளே புகுரவிட, ஸ்ரீ நந்தகோபர் தொடக்கமானாரை யெழுப்புகிறார்கள். முற்பட க்ருஷ்ணனைப் பெண்கள் களவு காண் கிறார்களோ ? வென்று நினைத்துக் காவலாகப் புறக்கட்டிலே கிடக்கிற ஸ்ரீ நந்தகோபரை யெழுப்புகிறார்

இவர்களார்த்தித்வத்தையும் தனக்கேற பாவசுத்தியையும் கண்டவாறே நான் நிஷேதிக்கிறே னல்லேன், தள்ளிக்கொண்டு புகுருங்கோளென்றான்; (நீ நேசநிலைக் கதவம் நீக்கு) அது உன்னிலும் பரிவுடைய கதவு, எங்களால் தள்ளப்போகாது, நீயே திறக்கவேணும். இவன்விலக்குகிறது ஸ்நே ஹத்தாலேயானால், தள்ளப்போகாதே யிருக்கிறது ஸ்நேஹத்தாலே யென்றிருக்கிறார்கள். திறந்து கொள்வார் முகத்திலே யறையும்போலே. கம்ஸன் பரிகரமடைய ப்ரதிகூலமாயிருக்குமா போலே திருவாய்ப்பாடியில் சேதநாசேநவிபாகமின்றியிலே யெல்லா மநுகூலமாயாய்த்திருப்பது *அகால பலிநோ வ்ருக்ஷா:* *அபி வ்ருக்ஷா: பரிம்லாநா:* என்று - அந்வய வ்யதிரேகங்களில் ஹர்ஷ சோக முண்டானால் ஸ்நேஹமுண்டாகத் தட்டில்லை. சகடத்திலே அஸுரன் கிடந்தவோபாதி, அநுகூலரும், சேதநஸமாதியிலே அங்குத்தைக்கு உறுப்பாவரே. *படியாய்க் கிடந்துன்பவளாய் காண்பேன்* என்னும்படியாய்க் கிடக்கிறாரோபாதி நிலையும் கதவுமாய் நிற்பாரையும் கிடைக்குமிறே (நேசநிலைக் கதவம்) நிலையும் கதவும் பொருந்தின பொருத்தமாகவுமாம். ஆனபின்பு நீயே திறந்து புகுரவிட வேணுமென்கிறார்கள். ... ...

ஆறாயிரப்படி :— பதினேழாம்பாட்டு. ''நேசநிலைக் கதவம் நீக்கு'' என்றார்கள் திருவாசல் காப் பானை; அவன் கருந்தாளையுருவி உள்ளே புகவிட்டான். ஒருவரை யொருவர் சென்றெழுப்புகிறபோது அங்குத் தனித்தனியே பட்டதை யிங்கெல்லாரும் திரளப்படுகிறார்கள். இமையோர்கள் குழாம் தொழு வதுஞ் சூழ்வதும் செய்தொல்லைமாலைப்பெற்றநுபவிக்கிற திரளிறே உள்ளுத்திரள்; பெறுகைக்குப் படுகிற திரள் பெற்றநுபவிக்கிற ஸ்ரீநந்தகோபர் தொடக்கமானாரை யெழுப்புகிறார்கள், அவர்கள் முன்னாக க்ருஷ்ணனைப்பெற வேண்டுகையாலே. அதாவது-வேதம் வல்லார்களைக்கொண்டு விண்ணோர் பெருமான் திருப்பாதம் பணிகையிறே; ''காலநன்ஞானத் துறைபடிந்தாடி'' என்னுமாபோலே. நன்

தாரகம் = தண்ணீர். போஷகம் = சோறு போக்யம் = வெற்றிலை

கள்; அநிருத்தாழ்வானை யகப்படக் களவுகாணக்கடவ பெண்கள், அவனழகுக்கு வாய்த்தலை யாய் *ஸாக்ஷாந் மந்மத மந்மத:* என்கிற கிருஷ்ணனைக் களவுகாணச் சொல்லவேணுமோ.

அம்பரமே தண்ணீரே சோறே யறஞ்செய்யும்*
எம்பெருமான் நந்தகோபாலா வெழுந்திராய்*
கொம்பனார்க்கெல்லாங் கொழுந்தே குலவிளக்கே*
எம்பெருமாட்டி யசோதாயறிவுறாய்*
அம்பரமூடறுத்தோங்கியுலகளந்த*
உம்பர்கோமானே யுறங்காதெழுந்திராய்*
செம்பொற்கழலடிச் செல்வா பலதேவா*
உம்பியும் நீயுமுறங்கேலோரெம்பாவாய்* (17)

விஜ்ஞாநம் யதிதம்ப்ராப்தம் என்னுமா ஞாநமாகிறது–ப்ராப்யப்ராபகங்களிரண்டுமவனென்கை; துறையாகிறது - *முறைதப்பாமே குருபரம் பரைவழியே பற்றுகை.* த்வயநிஷ்டர்க்கு போலே. குருபரம்பரையே ப்ரதாநமாகக்கடவது. துறை தப்பாத ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானைப் போலே. *வேதம் வல்லார்கள்* என்றவிடத்திலே குருபரம்பரையை நினைத்து கீழ்ப்பத்துப் பாட்டாலும் அநுஷ்டித் தார்கள். *விண்ணோர் பெருமானில் விண்ணோராகிறவர்கள் த்வாரபாலகர் தொடக்கமாக திவ்யமஹி ஷிகள் ஈறாக உள்ளவர்களிறே. திருவாசல் காப்பானை அநுமதிகொண்டு உள்ளே புகுந்தவளவிலே, முதல்கட்டிலே, பிள்ளைக்குக் காவலாகக்கிடந்தார் ஸ்ரீநந்தகோபர்; க்ருஷ்ணனைப் பெண்கள் களவுகாண் பர்களென்று நோக்கிக்கிடப்பரே; அநிருத்தனை யகப்படக் களவுகாண்கிற பெண்கள் இவனுடைய ஸம்பந்தங்கொண்டு அவனழகுக்கும் வாய்த்தலையான இவனைப் பெறாமல் விடார்களே. *ஸாக்ஷாந் மந்மத மந்மத:* என்கிற க்ருஷ்ணனைப் பெறாமல் விடார்களென்று நோக்கிக்கொண்டு கிடக்கிறவரைச் சென்று பற்றினார்கள். உள்ளுக்கிடக்கிறது வைத்தமாநிதியுமாய்த் தாம் எடுத்த பேராளனுமாய், நிதி யெடுத்தவருமானால் நோக்காதிராரிறே.

வ்யா:— (அம்பரமே) எங்கள் அபிமதம் பெறுமைக்கு லுப்தன் வாசலிலேயோ நாங்கள் துவண்டுகூப்பிடுகிறது. அர்த்திகள் கொண்டல்லது தரியாதாற்போலே, கொடுத்தல்லது தரியாத உம்முடைய வாசலிலே நாங்கள் வந்தது, எங்கள் குறைதீர்க்கைக் காகவோ; உம்முடைய குறை தீர்க்கைக்கு நாங்கள் வந்து நிற்க, நீர்உறங்குகிறதென். தன்பக்கல் காரியங் கொள்ளுமவர்களை *உதாரா:* என்று க்ருஷ்ணன் சொல்லுகிறது உம்முடையவயிற்றில் பிறப்பாலேயன்றோ? பெறாமல் மங்ஙனேயோ வென்று, பெறுவிட்டாலும் தரிக்கலா மவையோ நீர் கொடுப்பது, அர்த்தித்தவர் களுக்கு ரூபஸாதநமான வஸ்த்ரம், தாரகமான தண்ணீர், போஷகமான சோறு, வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவதெல்லாம் கொடுக்கிறவரன்றோ நீர். வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவதெல்லாம் கொடுக்கி உமக்கு, நாங்கள் வேண்டிற்றெல்லாம் தரவேண்டாவோ. *அம்பரமே* என்கிற அவதாரணத்தாலே ஒரொன்றேயோ இவர் கொடுக்கத்தக்கது என்னும்படி யிருக்கையும், அதுதான் புஷ்கலமாக்க் கொடுக் கையும்.

வ்யா.— (அம்பரமே இத்யாதி) புடைவையோடு தண்ணீரோடு சோறேடு வாசியற வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவதெல்லாம் புஷ்கலமாகக் கொடுக்கை. ஏவகாரத்தாலே - இதுவோ இவன் கற்றதென்னும்படி கொடுக்கை. (அறஞ்செய்யும்) பலாபிஸந்திரஹிதமாக ஆந்ருசம்ஸ்யத்தாலே கொடுக்கை. இத்தால் - நாட்டுக்கு தாரகாதிகளைக் கொடுக்கிற நீ, எங்கள் தாரகத்தையும் தாரா

(அறஞ்செய்யும்) யசஸ்ஸுக்குக் கொடுக்கையன்றிக்கே, பலாபிஸந்திரஹிதமாகக் கொடுக்கையும், ❋ **கர்த்தவ்யம்** ❋ என்கிற ப்ரதிபத்தியோடே தன்பேருக ஆந்ருசம்ஸ்யத்தாலே கொடுக்கையும். (செய்யும்) ❋ **மஹதா தபஸா ராம** ❋ என்று சக்ரவர்த்தியைப்போலே அவதாரத்துக்கு அத்ருஷ்டயத்நம் பண்ணவேண்டாவிறே எடுத்தபேராளனுகையாலே. இனிப் பண்ணுகிறது: பிள்ளையினுடைய மங்களார்த்தமாகவும் விஜயார்த்தமாகவு மாமத்தனையிறே. பெறிலுமாய் இழக்கலுமானவையோ இப்படி கொடுக்கலாவது, எங்கள் தாரகாதிகளைத் தரலாகாதோ. பலகூடி தாரகமானவையோ தரலாவது, எல்லா மொன்றேயான வஸ்துவைத் தரலாகாதோ.❋**ஏகைகபலலாபாய ஸர்வலாபாய கேசவ:**❋என்று- ❋ எல்லாம் கண்ணன் ❋ என்றிருக்குமவர்கள் நாங்கள். (எம்பெருமான்) எங்களுக்கு க்ருஷ்ணனைப் பெற்றுத்தந்த ஸ்வாமியானவனே. (எம்பெருமான்) நாட்டில் பெண்களுக்கு தாநம்கொடுப்பாரில்லை கொள்ளுகைக்கு அதிகாரிகளல்லாமையாலே. ❋ **வாஸுதேவஸ் ஸர்வம்** ❋ என்றிருக்கிற எங்களுக்கு க்ருஷ்ணனை யுபகரிக்கையாலே விசேஷித்து எங்களை யெழுதிக்கொண்டவனே. (நந்தகோபாலா)❋நந்தகோபன் குமரன்❋ என்று – உம்முடைய ஆந்ருசம்ஸ்யத்தைக் கொண்டு உம்முடைய பிள்ளையென்றன்றே நாங்களாசைபபட்டது. பெற்றுத்தந்த நீர் குறையுந்தாரீரோ நாங்களநுபவிக்கும்படி. ❋**தாரா: பித்ருக்ருதா இதி**❋ என்னப்பண்ணீர் க்ருஷ்ணனையும்; பெருமாள், பிராட்டியையுகப்பது- ஆபிஜாத்யத்தாலும் அழகாலும் குணத்தாலுமல்ல, ஐயர் விவாஹம் பண்ணுவித்தவளென்று. (எழுந்திராய்) உதாரர்க்கும் உறங்கவிரகுண்டோ. ❋**உதாரா:**❋ என்றது இவர்ஸம்பந்தம் கொண்டுகாணும் மகனுக்கும். ❋**குணை தர்தரதோபம:**❋ என்னக்கடவதிறே சக்ரவர்த்திதிருமகனையும். ஸர்வேச்வரத்வகுணங்களும் பிறந்நுபடைத்த குணங்களுமெல்லாம்கூடத் தும்புகூட்டினுல் சக்ரவர்த்தியோடொப்பன் என்னப்போருமத்தனை. (அம்பரமே இத்யாதி) வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவது கொடுக்கிறவராகையாலும் அறஞ்செய்கிறவராகையாலும் எங்களுக்கு ஸ்வாமிகளாகையாலும் நீர்தாம் கோபாலராகையாலும் ஜீவலோகரக்ஷணம் தர்மரக்ஷணம் ஸ்வஜநரக்ஷணம் ஸ்வதர்மரக்ஷணம்பண்ணுதேயுறங்கக் கடவீரோ. (அம்பரமே) இவர்மகன் தூரஸ்தனுனலும் பேர் சொல்லப் புடைவைவழங்குகிறதும், இனிது மறித்து நீருட்டுகிறதும், வேண்டடிசிலுண்ணும்போதுகளிலே சோறு வாங்கி யிடுகிறதும் இவர் வயிற்றில் பிறப்பாலேயிறே. ஹிதபுத்தியேயிறே பிதாவின் பக்கலுள்ளது.

உள்ளே புகுருங்கோளென்னுதே, உணர்ந்து அநுமதி பண்ணினமைதோற்றக் கிடந்தார்; அவாநுமதியைப் பெற்று நடுவில் கட்டிலேபுக்கு யசோதைப் பிராட்டியை யெழுப்புகிறுர்கள் (கொம்பனார்க்கெல்லாம்) பிராட்டியை யெழுப்பி அவள் முன்னுக அவன்பக்கலிலே கார்யங்கொள்ளுமா போலே, யசோதைப் பிராட்டியை யெழுப்பிப் பின்னை ஸ்ரீநந்தகோபரை யெழுப்ப ப்ராப்தமாயிருக்க, முற்பட அவரை யெழுப்பிப் பின்னை இவளையெழுப்புவா னென்னென்னில்; பிள்ளைபக்கலுண்டான ஸ்நேஹத்தாலே, என் புகுருகிறதோ என்னும் பயத்தாலே, ❋கூர்வேல் கொடுந்தொழிலன்❋ என்னும்படியுருவிப் பிடித்த வேலுந்தாமுமாய்ப் புறக்கட்டிலே கிடப்பர் ஸ்ரீநந்தகோபர்; இவள், பிள்ளைபக்கல் வாத்ஸல்யத்தாலும் பர்த்ருஸங்கத்தாலும் உள்கட்டிலே நடுவேயாய்த்துக் கிடப்பது. இவர்கள் இடைப்பெண்களாகையாலே கண்டதுக்கு மேற்பட அடைவறிந்து எழுப்புமவர்களல்லரே; ஆகையாலே, பிற்பட எழுப்புகிறது. ஸ்ரீநந்தகோபருடைய படுக்கைத்தலையும் விடாள், பிள்ளைகளுடைய தொட்டில் காற்

யென்கை. (எம்பெருமானித்யாதி) எங்களுக்கு தாரக போஷக போக்யங்களெல்லாமான க்ருஷ்ணனைப் பெற்றுத்தந்த ஸ்வாமீ, எழுந்திராய். * **ஏகைகபலலாபாய ஸர்வலாபாய கேசவ;** * உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர் தின்னும் வெற்றிலையுமெல்லாப்பேறும்தானேயானவனிறே க்ருஷ்ணன். (எம்பெருமான்) நாட்டில், பெண்களுக்கு தாநங் கொடுப்பாரில்லை தாநங் கொள்ளுகைக்கு அதிகாரிகளல்லாமையாலே.

கடையும் விடாள்; அவரைத் தன்முலையாலே யணைக்கைக்காகவும் இவர்களுக்கு முலைப்பால்கொடுத்து வளர்க்கைக்காகவும் நடுவில் கட்டிலேகிடக்கும்; பிராட்டி, ஸர்வேச்வரனையும் விபூதியையும் கை விடாதே யிருக்குமாபோலே. இதிறே விபூதித்வயத்துக்கும் நிருக்தித்வயத்துக்கும் விஷயம். ***த்ரயாணாம் பரதாதீநாம் ப்ராத்ருணாம் தேவதாச யா—ராமஸ்ய ச மநகாந்தா ப்ராணேப்யோபி கரீயஸி*** *உன்திரு* "நங்கள்திரு" ***திவ்யமஹிஷீம் அகிலஜகன்மாதரம்*** "யஸ்யா:கடாக்ஷலக்ஷணம்" ***ஜநகபவநப்ரீத்யா*** (கொம்பனார்க்கெல்லாம் கொழுந்தே) இரண்டுக்கும் கடவவன் உணர்ந்தால், ஒன்றுக்குக்கடவ நீயுறங்கக்கடவையோ. வஞ்சிக் கொம்புபோலே யிருந்துள்ள ஸ்த்ரீகளுக்கெல்லாம் தலையானவளே. (கொழுந்தே) பெண்களுக்கு ஒரு குறைவரில் உன்முகமன்றோ வாடுவது. ***நாரீணா முத்தமா*** என்கிற பதம் பெறும்போது அவள்படி உனக்குண்டாக வேண்டாவோ. தன்னை நலிகிற ராக்ஷஸிகளுக்கு ***பவேயம் சரனம் ஹி வ:*** என்று அவள் சொன்னாற்போலே, ஆர்த்தைகளாய் வந்த வெங்களையும் அஞ்சாதே என்னவேண்டாவோ.

(குலவிளக்கே) எங்களுக்கும் உன்னுடைய குலத்துக்கும் மங்கள தீபமாய்க்கொண்டு ப்ரகாசகையானவளே. விளக்கு அந்யநிரபேக்ஷமாக பதார்த்ததர்சநத்துக்கும் தன்னுடைய தர்சநத்துக்கும் ஹேதுவாமாபோலே. (கொழுந்தே குலவிளக்கே) ஆயர்கொழுந்தையும் ஆயர்பாடிக் கணிவிளக்கையும் நீகொழுந்தும் விளக்குமானால் அநுபவிக்கத் தரவேண்டாவோ. (எம்பெருமாட்டி) எங்களுக்கு க்ருஷ்ணனைப் பிள்ளையாகப்பெற்று உபகரித்து எங்களுக்கு ஸ்வாமிநியானவளே. (எம்பெருமாட்டி) ***நாநயோர் வித்யதே பரம.*** அந்த மிதுநத்தில் சொல்லுகிறதெல்லா மிங்கே சொல்லுகிறார்கள். 'கண்ணனெம் பெருமான்' என்று—க்ருஷ்ணனைச் சொல்லும் பாசுரம், *எம்பெருமான் நந்தகோபாலா* என்று – ஸ்ரீநந்தகோபரைச் சொல்லக்கடவதானால், எம்பெருமாட்டி என்பது இவளையிறே. நாரீணாமுத்தமைகளகப்பட உன் கை பார்த்திருக்கும்படியன்றோ உன் வேண்டற்பாடு. க்ருஷ்ணன் நீளாநாயகனாய் கோபீஜநவல்லபனாயிருக்குமளவன்றிக்கே, "மண்மகள் கேள்வன் மலர்மங்கைநாயகன்* என்று இடைச்சேரியாகச் சொல்லும்படி ஸ்ரீபூமீவல்லபனாகையாலே, ப்ரதாந மஹிஷிகளும் கும்பிடும்படியன்றோ உன்னுடைய ஏற்றமிருப்பது. (யசோதாய்) ஸஜாதீயையாகையாலே வ்யதிரேகத்தில் தங்கள் நோவறியுமென்கிறார்கள். (யசோதாய்) க்ருஷ்ணனும் பெண்களுமான சேர்த்திக்கு உகக்குமவளென்றிருக்கிறார்கள் இவளை. ஹிதகாமரான ஸ்ரீநந்தகோபரைப் போலன்றிறே ப்ரியகாமையான நீ. *அஞ்சவுரப்பாளசோதை* என்கிறவிது பற்றாசாகவன்றோ நாங்கள் வந்தது. இவள், பிள்ளையுடைய அருமையாலே, ஊரித்தனையும் திரிந்து அழிவுசெய்து முலையடியே திரிந்தாலும் ஏதேனுமொருபடி செய்து இவன் ஸுகமே யிருக்கவமையுமென்று ஒருநாளொழியாமே தீம்புக்குப் பெருநிலைநிற்கும்; ஊரடைய முறைப்பட்டவாறே ஸ்மிதம் பண்ணிக்கொண்டு "செய்தாயோ" என்னும், இங்குத்தை யளவறிந்தோமென்று துணிகைக் குடலாய்விடும்; இது பற்றாசாகவன்றோ வந்தது. (அறிவுறாய்) இவளறியவமையும், பின்னை தங்களுக்கொரு குறையில்லையென்றிருக்கிறார்கள். ஸ்ரீநந்தகோபரை *எழுந்திராய்* என்றும், இவளை *அறிவுறாய்* என்றும் சொல்லுகையாலே, இவள் நெஞ்சிலே யுணர்த்தியுண்டானால் நமக்கு அவனைப் பெறலாவதென்று குவாலாக உணர்த்துகிறார்கள்.

வாஸுதேவஸ் ஸர்வம் என்றிருக்கிற எங்களுக்கு க்ருஷ்ணனைத் தரப்புகுகிற நீ விசேஷித்து எங்களுக்கு நாயகனன்றோ. உணர்ந்து, அவன் அநுமதி பண்ணினபடி தோற்றக்கிடக்க; (கொம்பனுரித்யாதி) பிராட்டி முன்பாக அவனையெழுப்புமா போலே இவள் முன்னாக ஸ்ரீநந்தகோபரை யெழுப்பா விட்டதென்னென்னில்; பிள்ளைமேல் ஸங்கத்தாலே அணித்தாக உள்கட்டிலே கிடக்கையாலே

அவளுடைய ஸம்வாதங்கொண்டு உள்ளேபுக்கு க்ருஷ்ணனை எழுப்புகிறார்கள் (அம்பரமூடறுத்து) மாதாபிதாக்களுக்கு நான் பரதந்த்ரனன்றோ வென்று உனக்குக் கண்ணழிவு சொல்ல வொண்ணாதபடி அக்குறைதீர்ந்து அவளநுமதி கொண்டு வந்துபுகுந்தோம், நீ இனி உறங்குகிற தென்னென்கிறார்கள். (அம்பரமூடறுத்து) திருக்கையிலே நீர்விழுந்தவாறே ஆகாசாவகாசமடைய விம்மவளர்ந்து வரையாதே எல்லார் தலைகளிலும் திருவடிகளை வைத்து பூமியையளந்து கொண்டு, தேவஜாதிக்குக் குடியிருப்பைக் கொடுத்து, இந்த்ராதிகளை யெழுதிக்கொண்டவனே. *இருவிசும்பினூடுபோய்* இத்யாதி. (அம்பரமூடறுத்து) இத்தால்-நிருபாதிக ரக்ஷகனுகையாலே ரக்ஷகத்வமே வினைநீராக வளர்ந்தபடி. (உலகளந்த) உறங்குகிற ப்ரஜையைத் தழுவிக்கொண்டு கிடக்கும் தாயைப் போலே, இருந்ததே குடியாக எல்லார் தலையிலும் திருவடிகளை வைத்தபடி. (உம்பர்கோமானே) இச்செயலாலே தேவஜாதியை யெழுதிக்கொண்டவனே.

(உறங்காதெழுந்திராய்) ரக்ஷகராயிருப்பார்க்கு உறங்கவிரகுண்டோ. ஆண்களுமாய் ப்ரயோஜநாந்தர பரரானவர்களுக்கோ கார்யஞ்செய்யலாவது, அபலைகளுமாய் அநந்ய ப்ரயோஜநைகளுமானவர்கள் கார்யஞ் செய்யலாகாதோ. உகப்பாரையு முகவாதாரையும் வரையாதே தீண்டுகிற நீ, ஆசைப்பட்ட எங்களைத் தீண்டலாகாதோ. நீயே அர்த்தியாய் கார்யஞ்செய்யக் கடவ வுனக்கு, நாங்களர்த்திக்கை குற்றமோ. நீ, நிபுணரான இந்த்ராதிகளுக்கேயோ கார்யஞ்செய்யலாவது, அநிபுணரான எங்கள் கார்யஞ் செய்யலாகாதோ. உறங்குவாரையுந் தழுவக்கடவவுனக்கு உணர்ந்து வந்தாரைத்தழுவலாகாதோ. அவிசேஷஜ்ஞமான விபூதிக்காக வுன்னைக்கொடுத்தால், வாசியறிவார்க்கு உன்னைக் கொடுக்கலாகாதோ. கழஞ்சுமண்ணை ஆசைப்படாதே யுன்னையாசைப்பட்டது இழவுக்குடலாய்த் தாகாதே. (உம்பர்கோமானே) நித்யஸூரிகளுக்குக்காட்சி கொடுத்துக் கொண்டு நிற்கிற இருப்பாகவுமாம். நமக்கு சிரோபூஷணமான திருவடிகளையிட்டோ காடுமோடையுமளப்பது. இதொருவாத்ஸல்யமே! என்று அவர்களும் தோற்கும்படியிருக்கை (உறங்காதெழுந்திராய்) *ஸதா பச்யந்தி* என்று–இமைகொட்டில் மூச்சடங்கும்படியானவர்களைப் படவடித்து, எங்களை உகந்து, எங்களுக்கு முகங்காட்டாதேயுறங்கி, எங்களையும் படவடியாதே எழுந்திராய். (உறங்காதெழுந்திராய்) இங்கு இருக்கவும் அளக்கவும் வேண்டா, அவ்வடிவை யநுபவிப்பிக்கவமையும். உலகளந்த இளைப்பாலே யுறங்குகிறுயென்கிற எங்கள் வயிற்றெரிச்சலைத் தீர்க்கவமையும். *நடந்த கால்கள் நொந்தவோ,* *இப்படிதான் நீண்டு தாவியவசைவோ,* *அன்றிவ்வுலகமளந்த அசைவேகொல்* *தாளாலுலகமளந்த அசைவேகொல்* என்றிறே இவர்கள் வயிறெரிவது.

(உறங்காதெழுந்திராய்) *எல்லிப்பகலென்னு தெப்போதும்* என்கிறபடியே இராவுறக்கமின்றி, பகலுறக்கமின்றிக்கே, பாண்டவர்கள் கார்யஞ்செய்து திரிந்து, அது தலைக்கட்டினபின்பும், *ருணம் ப்ரவ்ருத்தம்* என்று புண்பட்ட பின்பும் தானுறங்காதவனன்றோ. *அநித்ரஸ் ஸததம் ராம:* என்று கேட்டிருந்தபடி அழகிதாயிருந்தது. *கோவிந்தா* என்ற சொல்லோடே, அவள் முன்னே நிற்கப் பெற்றிலோம், அவதார ப்ரயோஜநம் பெற்றிலோ மென்றிருந்தபடிகளெல்லாம் அறிந்தோமிறே.

பிற்பட அவளையெழுப்புகிறார்கள். (கொம்பனார்க்கெல்லாம் கொழுந்தே) * நாரீணாமுத்தமா வது: * என்று - பெண்பிறந்தார்க்கெல்லாம் தலையாகப் பிறந்தவளே. (கொம்பனார்) கொம்பு-வஞ்சிக்கொம்பு, அனார் - அத்தை அனையவர்கள் - அத்தை ஒத்தவர்கள்.

(குலவிளக்கே) இக்குலத்துக்கு மங்களதீபமானவளே. பெண்பிறந்தார்க்கெல்லாம் த்ருஷ்டியான விளக்கே யென்னவுமாம். (கொழுந்தே; பெண்களுக்கு ஒரு குறைவரில் உன்முகமன்றோவாடுவது! (எம்பெருமாட்டி) க்ருஷ்ணனைப் பெற்றுத்தந்து எங்களுக்கு ஸ்வாமிநியானவளே. (யசோதாய்) ஸ்ரீ நந்தகோபரைப் போலன்றியே ஸஜாதீயை யாகையாலே நோயறியுமவளே. ஹிதகாமரான ஸ்ரீ நந்தகோபரெழுந்திருக்கச் செய்தேயும் ப்ரியகாமையாயிருக்கிற நீ கிடக்கக்கடவையோ. (அறிவுறாய்) நீயறிந்தால் எங்களுக்கு ஒருகுறையுண்டோ என்கை. அவள் ஸம்வாதத்தாலே உள்ளே புக்கு க்ருஷ்ணனையெழுப்புகிறார்கள் (அம்பரமூடறுத்தோங்கி) ப்ரயோஜநாந்தரபரரான தேவர்களுக்காக ஆகாசவகாசத்தை யெல்லாம் அடங்க ஒரு ப்ரதேச நியதியில்லாதபடி ஊடறுத்து விம்மவளர்ந்து. இத் தால் - நிருபாதிக ரக்ஷகனாகையாலே ரக்ஷகத்வமே விளை நீராக வளர்ந்தபடி. (உலகளந்த) உறங்குகிற ப்ரஜையைத் தழுவிக்கொண்டு கிடக்கும் தாயைப்போலே, இருந்ததேகுடியாக எல்லார் தலையிலும் ஊறெண்ணெய் வார்த்தாற்போலே திருவடிகளைக் குளிரவைத்தபடி. (உம்பர்கோமானே) அச் செயலாலே தேவர்களை யெழுதிக்கொண்டபடி. நித்யஸூரிகளை யென்னவுமாம். அதாவது - நமக்கு சிரோபூஷணமான திருவடிகளையிட்டுக் காடுமோடையு மளப்பதே! இதொரு வாத்ஸல்யமே! என்று வாத்ஸல்யத்துக்குத் தோற்கை.

(உம்பர்கோமானே யுறங்காதெழுந்திராய்) உபயவிபூதியோகத்தால் வந்த செருக்கடைய ப்ரணயிநிகளோடேயோ காட்டுவது. இப்படியிவர்கள் சொல்லச் செய்தேயும் அண்ணனை யெழுப்பி நம்மையெழுப்பிற்றிலர்கள், முறைதப்பினார்கள், எழுந்திருக்கில் நாமும் கூட்டாவுதோமென்று பேசாதேகிடந்தான்.

*ஆக்யாதி ஹ்ருதயம் ஹ்ருதா * என்றும், ப்ரேக்ஷிதஜ்ஞாஸ்து கோஸலா;* என்றும் நினைவும் பார்வையும் அறியுமவர்களாகையாலே க்ரமம்தப்பினோமாகாதே என்று நம்பிமுத்தபிரானை யெழுப்புகிறார்கள் (செம்பொற் கழலடிச் செல்வா) க்ருஷ்ணன் பின்னே பிறக்க, முன்னே பொற்கால் பொலிய இட்டுப்பிறந்த ஸ்ரீமானே. இளையபெருமாள் பின் பிறந்து பெற்ற ஸம்பத்து முன்பிறந்து பெற்றனன்றோ நீ. *லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்ந:* என்று அவரைப்போலே முன் பிறந்து கைங்கர்ய ஸ்ரீயைப்படைத்தால், அவரைப்போலே உறங்காதிருக்கவும் வேண்டாவோ. பெருமாளும் பிராட்டியும் கண்வளரும்போது புறம்பே மதிளாய் நின்று நோக்கு மத்தனையிறே அவர், க்ருஷ்ணனையும் பெண்ணையும் சேரவிடுமேற்ற முடையவனன்றோ நீ. *ஸங்கேதைஸ் ஸாமமதுரை: ப்ரேமகர்ப்பைரகர்விதை ராமேணாச்வாஸிதா கோப்யோ ஹரிணா ஹ்ருதசேதஸ.* என்கிறபடியே எங்களையும் அவனையும் பொருந்தவிடுகிறவுனக்கு உறங்கவிரகுண்டோ. (பலதேவா) *பலதேவர்* என்று திருநாமம். *பலேகதாமஸி.* (உம்பியும் நீயுமுறங்கேல்) உனக்கு பவ்யனான தம்பியும் அவனுக்கு பவ்யனானநீயும் உறங்காதொழியவேணும். அவனும் பிறப்பாலே பாரதந்த்ரியம் கொண்டாட, நீ உன்ஸ்வரூபத்தாலே பாரதந்த்ரியம் கொண்டாட, நாங்களிழந்தேபோ மித்தனையோ. திருவநந்தாழ்வானுக்கு பாரதந்த்ரியம் ஸ்வரூபமிறே. *சென்றால் குடையாம்.*

(உம்பியும் நீயும்) உன்னுடைய ஸ்பர்சத்தாலே யுறங்குகிறவவனும், அவனுடைய ஸ்பர்சத்தாலேயுறங்குகிற நீயும். அவன் பாரதந்த்ரியத்தாலே கட்டிக்கொண்டு கிடக்கும்; இவன் ஆற்றாமை

(உறங்காதெழுந்திராய்) ஆண்களுமாய் ப்ரயோஜநாந்தரபரராக வேணுமோ முகங் கொடுக்கைக்கு, அநந்ய ப்ரயோஜநைகளுமாய் அபலைகளுமானலாகாதோ. எங்களுக்கு முகங்காட்டும்போது சிறுப்பது பருப்பதாக வேணுமோ, இருந்தபடியே காட்டவமையாதோ. உன்வாசி யறியாதே அந்ய பரமான நாட்டுக்கு ஸுலபமான திருவடிகளை, உன்வாசியறியுமெங்களுக்குக் காட்டலாகாதோ. (உறங்காதெழுந்திராய்) எங்களுறக்க மெழுப்பவந்த நீ, உறங்கக்கடவையோ. * அநித்ரஸ் ஸததம் ராம* என்று கேட்டிருந்தபடி அழகிதாயிருந்தது. இப்படி சொல்லவு மெழுந்திராமையாலே, முந்துற நம்பி மூத்தபிரானை யெழுப்பாதே முறைகேடாகச் செய்தோமென்று அவனை யெழுப்புகிறார்கள் (செம்பொற் கழலடிச் செல்வா பலதேவா) பிள்ளைபிறக்கைக்குப் பொற்கால் பொலியப்பிறந்த சீமானே. (உம்பியும் நீயு முறங்கேல்) உனக்கு பவ்யனுன தம்பியும், அவனுக்குபவ்யனுன நீயும்உறங்கா தொழியவேணும். * ஸந்தேசைஸ் ஸாமமதுரை: ப்ரேமகர்ப்பைரகர்விதை: - ராமேணுச்வா ஸிதாகோப்யோ ஹரிணு ஹ்ருதசேதஸ:* என்று- எங்களையும் அவனையும் பொருந்தவிடுமவனல்லையோ நீ.... ... ...

மூவாயிரப்படி :— பதினெட்டாம்பாட்டு. இப்படி யெழுப்பின விடத்திலு மெழுந்திராமையாலே தங்களுக்கு புருஷகாரபூதையான நப்பின்னைப்பிராட்டியையெழுப்புகிறார்கள். அவள் புருஷகாரமாக அவனைப் பற்றுவதே பலவ்யாப்தமாவது, இதுதான் காக விபீஷணுதிகள் பக்கலிலே காணையாலே கட்டிக்கொண்டு கிடக்கும். *புல்குமணையாம்* என்று நாய்ச்சிமாரைப் பிரிந்தால் ஆற்றலாயிறேயிருப்பது. பிராட்டியைப் பிரிந்து நெடுநாளிருந்தார், இளைய பெருமாளைப் பிரிந்தபின்பு அமுது செய்திலர். *லக்ஷ்மணோ கதாம் கதிம்* ஒன்று என் தம்பிபோன வழியே நானும் போமித்தனை யென்றெழுந்தருளினுர். (உம்பியும் நீயும் உறங்கேல்) படுக்கையிலே சாய்ந்தார் உறங்குவதத்தனை போக்கி படுக்கைக்கு உறக்கமுண்டோ. அவன் படுக்கையான நீயுணர்ந்து, எங்கள் படுக்கையுமுணர்த்தி எங்களுக்குத்தாராய். *பாம்பணைப்பள்ளிகொண்ட மாயனுர்.* (உம்பியும் நீயுமுறங்கேல்) இப்போது கிடந்துறங்க நாங்களார்த்தைகளாய் வந்தெழுப்பினபோது எழுந்திராதே நாங்கள் பட்டதெல்லாம் நீ யெங்கள் வாசலிலே படவிறே புகுகிறுய்.

(செம்பொற் கழலடியித்யாதி) நாங்கள் உன்னைக் காற்கட்டுகிறபோதே எழுந்திராதே, பின்னை தனித்தனியே காற்கட்டவிறே நீதான் புகுகிறுய். இழவில், *நடலைகளையெல்லாம் நாகணைக்கே சென்றுரைத்தி* என்பார்கள்; ஊடினபோது, *தீமுகத்து நாகணை* என்பார்கள்; உகந்தபோது, *நாகணைமிசை நம்பிரான்* என்பார்கள். ஸ்ரீகுஹப்பெருமாள், மஹாராஜர், திருவடி, விபீஷணுழ்வான் எல்லார்க்கும், இளைய பெருமாளிறே புருஷகாரம். ஆனபின்பு அவனையும் எழுப்பி நீயுமெழுந்திராய் என்கிறார்கள். ... ...

ஆருயிரப்படி:— பதினெட்டாம் பாட்டு. (உந்துமதகளிற்றன்) கீழ் - நந்தகோபர் தொடக்கமானுரை யெழுப்பிநின்றது. இந்நேர்த்தியெல்லாம் பட்டால் ப்ரயோஜநமென், பேற்றுக்கடியானவள் தன்னைப் பற்றவேண்டாவோ. இவ்விட்டுநீட்டுதலால் ப்ரயோஜநமுண்டோ, *உறங்கா

லாம். அவனை அநாதரித்து இவனைப் பற்றின சூர்ப்பணகை அநர்த்தப்பட்டாளிறே. பெருமாளை யொழியப் பிராட்டியைப்பற்றின ராவணனும் அநர்த்தப்பட்டான்; இருவரையும்பற்றினுலிறே விபீஷணுழ்வானைப்போலே வாழலாவது. அபிநிவேச ப்ரேரிதைகளாகையாலே முந்துறவே க்ருஷ்ணன் பக்கலிலே மேல் விழுந்தார்களிவர்கள். அங்கு கார்யம் பலியாமையாலே வழியேபோக வேணுமென்று புருஷகாரத்திலிழிந்தார்கள். ஆச்ரயணவேளையிலேயிறே க்ரமம்பார்ப்பது, போகவேளையிலே க்ரமம் பார்க்கப்போகாதே.

தெழுந்திராய்* என்றவிடத்திலும் எழுந்திராதொழிந்தது திருவாசல் காக்கும் முதலிகள் ஸ்ரீநந்தகோபருள்ளிட்டார் தொடக்கமானவர்களை யெழுப்பினுலும், பலவ்யாப்தியாவது நப்பின்னையை முன்னிட்டாலன்றேவென்று, க்ருஷ்ணனிருந்தாளுகக் கொண்டு, பேற்றுக்கடியானவள் தன்னையே பற்றுவோமென்று நப்பின்னைப் பிராட்டி தன்னை யெழுப்புகிறுர்கள்.

எம்பெருமானைப் பற்றுகைக்குப் பிராட்டி புருஷகாரமாக வேணும்; இவள் திருவடிகளைப் பற்றுவார்க்கு அவன்றன்னுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையேயமையும். ***நமோஸ்து ராமாய ஸலக்ஷ்மணய தேவ்யை ச தஸ்யை ஜநகாத்மஜாயை*** என்று-ஸ்ரீஜநகராஜனுக்கு நீயே யுன்னைக்காட்டினுற்போலே அடியேனுக்கும் நீயேவந்து உன்னைக்காட்டியருள வேணும் என்கிறுர்கள். நெருப்பையாற்றுகைக்கு நீர்வேணும், நீரையாற்றுகைக்கு நீர்தானேயமையும். *பலதேவா* என்று கீழ் இவர்களெழுப்பின க்ருஷ்ணனுடைய தமையனுர்தாம், தம்பியாய்ப் பிறந்தவவஸ்தையிலே, ***ஸீதாமுவாசாதியசா ராகவஞ்ச மஹாவ்ரதம்*** என்று-பிராட்டி முன்னிலையாக சரணம்புக்கு பெருமாள் போகவொண்ணுது நீநில் என்ற ஸங்கல்பத்தையுமழித்து அவரைப் பெற்றுப்போனுனிறே.

காகம் அபராதத்தினுடைய எல்லையிலே நின்றுவைத்து, பிராட்டி ஸந்நிதியுண்டாகையாலே ப்ரபந்நர் பெறும்பேற்றைப் பெற்றது. ***வதார்ஹமபி காகுத்ஸ்த:*** மஹாராஜரும், கெட்டு, அராஜராய், நாலுமுதலிகளும் தாமுமாயிருக்க, பிராட்டி, தன்திருவாபரணத்தைத் திருவுத்தரீயத்திலே கட்டி விழவிட, அதுமுன்னுகவிறே பெருமாளை சரணம் புகுந்தது. மஹாராஜர்க்கு முன்னேவந்து கண்டிலனே திருவடியென்னில்; அப்போது, வீரத்துக்கும் அழகுக்கும் தோற்று சூர்ப்பணகையோபாதி அடிமைபுக்கான்; எம்பெருமான் அர்ஜுநனைநோக்கி யருளிச்செய்தஹிதம், *மாயன் அன்றோதிய வாக்கதனைக்கல்லார்* என்று இழவுபடும்படி ஆழ்வார்களுக்கு உண்டானுற்போலே, பிராட்டி, ராவணனைக்குறித்து அருளிச்செய்த ஹிதத்தை, சிம்சுபாவ்ருக்ஷத்திலே மறைந்திருந்து கேட்டு ***ஸீதாமாச்ரித்ய தேஜஸ்வீ*** என்று அதிகாரி சுத்தியுண்டாய் தன்ஸ்வரூபமும்பெற்று முறையறிந்து அடிமைபுக்கு, ***தூதோராமஸ்ய*** என்றவாயாலே, ***தாஸோஹம் கோஸலேந்த்ரஸ்ய*** என்பதுஞ் செய்து தன் ஸ்வரூபம் பெற்று, ***ஏஷ ஸர்வஸ்வ பூதஸ்து*** என்று-ஸ்வரூபாநுரூபமான பலம் பெற்றதும் பிராட்டியை ஆச்ரயித்த பின்பிறே.

புருஷகார பூதையான பிராட்டியைப் பேரவைத்து புஜிக்கவந்த சூர்ப்பணகை துறையறியாமல், அநர்த்தரப்பட்டாள். *தன்னை நயந்தாளை* என்கிறது குற்றமுண்டாயன்றே, கொல்லையரக்கியாகையாலேயிறே அநர்த்தப்பட்டது. பிராட்டி தன்னை முறைதப்பப் பற்றின ராவணன் முடிந்துபோனுன்; இருவரையுஞ் சேரப்பற்றின விபீஷணன் அல்லல்தீர்ந்து வாழ்ந்து போனுன். *மாசதிரிது பெற்று நம்முடைய வாழ்வு வாய்க்கின்றவா!* என்றுரிறே ஆழ்வார். தன்னுடைய கர்மஜ்ஞாநாத்யு

**உந்து மதகளிற்றனோடாத தோள்வலியன்*
நந்தகோபாலன் மருமகளே நப்பின்னாய்*
கந்தங்கமழுங் குழலீ கடைதிறவாய்*
வந்தெங்கும் கோழியழைத்தனகாண்* மாதவிப்
பந்தல்மேல்பல்கால் குயிலினங்கள் கூவினகாண்*
பந்தார்விரலி யுன்மைத்துனன் பேர்பாடச்*
செந்தாமரைக் கையால் சீரார்வளை யொலிப்ப*
வந்துதிறவாய் மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.* **(18)**

பாயங்களாலே எம்பெருமானைப் பெறவிருக்குமது இளிம்பு; அவற்றைவிட்டு எம்பெருமானுடைய க்ருபையாலே பெறுகை சதிர்; அந்த க்ருபைக்கடியான பிராட்டியை முன்னிட்டுக் கொண்டு பெறுகை *மாசதிர்.* *எனக்கே யருள்கள் செய்ய விதி சூழ்ந்ததால்* என்றார், அதுக்கடியாக *மாதவனென்றதே கொண்டு* என்றார். உபாயத்தில் வந்தால் உக்திமாத்ரமமைந்தது; பலத்திலே வந்தவாறே ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளளவும் செல்ல வாழ்ந்து போய்த்த தென்கிறார். *திருக்கண்டேன்* என்று தொடங்கி, *தேனமரும்பூமேல்திரு-சார்வு நமக்கென்றும்* என்றருளிச்செய்தார். இவையடியாக விழிந்த எம்பெருமானாரும் கத்யத்திலே முதலிலே தமக்கு த்வயநிஷ்டை யுண்டாகவேணுமென்று பிராட்டியை சரணம்புக்கார்; இவர்களும் அப்படியே யொருபாட்டாலே நப்பின்னைப் பிராட்டியை சரணம்புக்கு, அநந்தரம் அந்தঃபுரபரிகரமாய் நின்று பயங்கெட்டு, ஒருபாட்டாலே உபாயஸித்திக் குடலாக அவனைப்பற்றி,ஒருபாட்டாலே உபேயஸித்திக்குடலாக அவனையுமவளையும் பற்றி, ஆக மூன்று பாட்டாலே-நப்பின்னைப் பிராட்டியை யெழுப்பி, அவள்வழியாக எம்பெருமானை யெழுப்புகிறார்கள்.

அபிநிவேச ப்ரேரிதைகளாகையாலே கலக்கத்தாலே க்ருஷ்ணன் பக்கலிலே மேல் விழுந்தார்கள்; ஆச்ரயணதசையும் போகதசையும் பேதிக்கவொட்டாதபடி உபக்ரம தசையிலே கலக்குமிறே விஷயஸ்வபாவம். பிராட்டி முன்னாக சரணம் புகவன்றோ ப்ராமணங்கள் சொல்லிற்று, இங்கு நப்பின்னைப் பிராட்டியையன்றோ சரணம்புகுகிற தென்னில்; பெரிய பிராட்டியார்க்கு, அல்லாத நாய்ச்சிமார் ஸ்ரக்சந்தநாதிகளோபாதி உபகரண கோடிகளாகையாலும். இவர்களை அவயவகோடியிலே அவள் நினைத்திருக்கையாலும், பிராட்டிக்குத் திருவடிகளோபாதியாக நினைத்திருக்கையாலே இவளைப் பற்றுகிறார்கள். பரதசையில் நாய்ச்சிமார் மூவரையும் முன்னிடக்கடவது; *கூந்தல் மலர்மங்கை* இத்யாதி. வ்யூஹாவஸ்தையில் நாய்ச்சிமாரிருவரை முன்னிடக்கடவது; *சந்தணிமென் முலை மலராள் தரணிமங்கை* என்னக்கடவதிறே. ராமாவதாரத்தில் பெரிய பிராட்டியா ரொருவரையுமாயிருக்கும்; ஸ்ரீவராஹப்ராதுர்ப்பாவத்தில் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியை முன்னிடும்; க்ருஷ்ணாவதாரத்துக்கு ப்ரதாநமஹிஷியிவளாகையாலே நப்பின்னைப்பிராட்டியை முன்னிடுகிறார்கள்.

வ்யா.— (உந்துமதகளிற்றன்) க்ருஷ்ணனை *நந்தகோபன் குமரன்* என்று ஆதரிக்குமா போலே, இவளைப்பற்றுவார்க்கும் இவளுகப்பது சொல்லவேண்டுகையாலே ஸ்ரீநந்தகோபரை ப்ரஸங்கித்து அவரை ச்லாகிக்கை இவளுக்கு உகப்பென்று அவர்மிடுக்கைச் சொல்லுகிறார்கள். (உந்துமதகளிற்றன்) நாங்கள் வந்தெழுப்பும்படி வாரணம் பையநின்றூர்வதுபோல் மகன் செருக்கித் திரிகிறது,

அஸ்தானே பய சங்கை = ஆபத்து இல்லாவிடத்தும் ஆபத்து உண்டாக நினைக்கை.

வ்யா:— (உந்துமதகளிற்றன்) மதத்தை உந்தா நின்றுள்ள களிறு. மத்தகஜம்போலே யிருக்கும் பலத்தையுடையவன். ஆனைகளோடே பொரும்படியான மிடுக்கை யுடையவனென்கை. (ஓடாததோள் வலியன்) *யுத்தே சாப்யபலாயநம்* என்கிறபடியே ப்ரதிபக்ஷத்தைக் கண்டால் பிற் காலியாத தோள்வலியை யுடையவன். நாட்டில் நடையாடாத தோள்வலியன் என்னவுமாம். இப் போது இவருடைய மிடுக்குச் சொல்லிற்று, தங்களுக்கு தநமான இம்மிதுநத்துக்குக்காவலுண்டென்ற தங்கள் பயநிவ்ருத்திக்காக. *அங்கோராய்க்குலம்* என்று-கம்ஸன்படைவீடான ஸ்ரீமதுரையை

இவர் வயிற்றில் பிறப்பிறே. (உந்துமதகளிற்றன்) மத்தகஜத்தின் மிடுக்குப் போலே ப்ராபல்யம் கனக்க உண்டாகையாலே, களிற்றைத் தள்ளாநின்றுள்ள மிடுக்கையுடையவரென்றுமாம். ஆனைக ளோடே பொருது அவற்றை நூக்கும்படியான மிடுக்கையுடையவரென்கை. க்ருஷ்ணன் ஆனை கொன்றது ஸர்வசக்தித்வத்தாலன்றிறே இவர்மகனுகையாலேயிறே. (உந்துமதகளிற்றன்) மத்தக ஜங்களையுடையவ ரென்றுமாம்; ஆனையுண்டோ இவர்க்கென்னில்; ஸ்ரீவஸுதேவரும் தாமும் ஒருமிட ருயிருக்கையாலே அங்குள்ளது இங்கேயாய், இங்குள்ளது அங்கேயாய் ஒன்ருய்ப் போருகையாலேயும், தத்தபுத்ரனுக்கு இரண்டிலும் ப்ராப்தியுண்டாகையாலும், ஆனையுண்டாகத் தட்டில்லை. *வாரணமா யிரஞ்சூழ* என்று-திருவாய்ப்பாடியில் ஆனைகளும் பசுக்களும் கலந்து திரியுமத்தனையிறே.

(ஓடாத தோள்வலியன்) *யுத்தே சாப்யபலாயநம்* என்கிறபடியே எதிரிகளைக்கண்டால் ப்ரதி பக்ஷமிறே யென்று பிற்காலியாத தோள்வலியையுடையவன். கம்ஸன்மாளிகைக் கீழே பிள்ளைவளர்க்க வல்ல வலியிறே. குடியுடன் படக்கடமை கொண்டிருந்தானுகி லிருக்கிறுன், மிகைத்தானுகில் உழக் கோல் கொண்டு தகர்க்கிறுே மென்றிருப்பர். அவனும் அறிந்திறே புகுந்து அபிபவித்தல், விட்டுக் காட்டுங்கோளென்னுதல் செய்யாதே, தான் முடியுந்தனையும் களவிலே நலியப்பார்த்தது. *அங்கோ ராய்க்குலம்* என்று அஞ்சினுன் புகலிடமானவூரிறே. கம்ஸன் படைவீடென்று அஞ்சினுரைச்சங் கெடுவது இவ்விடைச்சேரியை நினைத்திறே. (தோள் வலியன்) நித்யஸம்ஸாரியானவன் தன்னுடைய அநீதிகளை நினைத்து அஞ்சினல் *ந பிபேதி குதச்சந* *அதஸோபயங்கதோபவதி* என்று எம்பெரு மானுடைய குணங்களை யநுஸந்தித்து புத்திபூர்வகமான பாபத்துக்கு பயங்கெட்டு மார்பிலே கை வைத்துறங்குமாபோலே, க்ருஷ்ணன் தீம்பை அநுஸந்தித்து அஞ்சின பெண்களுக்கு இவர் தோள் மிடுக்கை நினைத்து அச்சங்கெட்டிருக்கலாயிருக்கை; *பாஹூ ராமஸ்யஸம்ச்ரிதா* என்று பிராட்டி பெருமாள் தோளை அண்டை கொண்டு அச்சங்கெட்டிருக்குமாபோலே. (தோள்வலியன்) எம்பெரு மானுக்கு என்புகுருகிறதோ என்று அஸ்தாநேபயசங்கை பண்ணி மங்களாசாஸநம் பண்ணுமவர்களா கையாலே, க்ருஷ்ணனைப்போலே பின்னை நெடும்பணைத் தோளை விரும்புதல், அல்லாத பெண்களைப் போலே பின்னைதன் காதலன்றன் பெருந்தோள் நலம்பேணுதல் செய்யாதே, தங்கள் தநமான அம் மிதுநத்துக்குக் காவலுண்டென்று இவருடைய தோள்மிடுக்கை அநுஸந்திக்கிருர்கள் தங்கள் பயநி வ்ருத்திக்காக. ஓடாததோள்வலியன்) க்ருஷ்ணன், தோளில் சாந்தழியாமல் மல்லரைத் தகர்த்தவனுய்த் தது, புஜபலமுடையவிவர் வயிற்றில் பிறப்பிறே (ஓடாத) நாட்டில் நடையாடாத தோள்வலியை யுடைய வனென்னவுமாம்.

(நந்தகோபாலன்) ஐச்வர்யத்தாலும் புஜபலத்தாலு முண்டான மேன்மைக்குத் தமக்கவ்வருகில் லாதாப்போலே, *நந்தகோபாலா வெழுந்திராய்* என்று பெண்களோடொக்க எழுப்பலாம்படி தாழ்ந் தாருடைய ரக்ஷணத்திலே அதிகரித்துத் தம்மையமைத்த நீர்மையைச் சொல்லுகிறது. (மருமகளே) *ஸ்ரீகும்பர்மகளே* என்ருல் அறியாள், ஸ்ரீநந்தகோபர் ஸம்பந்தமேயாய்த்து அறிந்திருப்பது.

நினைத்து அஞ்சினர்க்கு அஞ்சவேண்டாதவூரிறே. (தோள்வலியன்) *ந பிபேதி குதச்சந* என்று-நம்முடைய அநீதிகளை நினைத்தால் எம்பெருமான் தோள்வலியை நினைத்துப் பயம் கெடுமாபோலே க்ருஷ்ணனுடைய தீம்புகளை நினைத்தால் இவருடைய தோள் வலியை நினைத்து பயம்கெடலாயிருக்கை. கம்ஸன் மாளிகை நிழலிற் கீழே க்ருஷ்ணனுக்கொரு தீங்குவாராதபடி வளர்க்கவல்ல மிடுக்கையுடைய வரிறே. (நந்தகோபாலன் மருமகளே) " ஸ்ரீ கும்பர் மகளே " என்னாதே மாமனுரைச் சொல்லிற்று *ஸ்நுஷா தசரதஸ்யாஹம் சத்ருஸைந்யப்ரதாபிந:* என்னுமா போலே, அதிலும் இவளுக்கிது ப்ரியமாகையாலே. (நப்பின்னாய்) திருவாய்ப்பாடியில் க்ருஷ்ணன் பிறந்ததுக்குப்பின்பு ஸ்ரீநந்தகோபருக்கு மருமகளல்லாதாருண்டோ, நமக்கென் என்று பேசாதே கிடக்க; (நப்பின்னாய்) என்கிறார்கள்

ஸ்ரீநந்தகோபர் மாமனாய் க்ருஷ்ணனுக்கு மச்சினியாய் முறையாலே பால்யத்திலே யிங்கே வளருகையாலும், இங்கே வாழ்க்கைப்பட்ட படியாலும், இவர் மருமகளென்று தன்னை நினைத்திருக்கையாலும் இவள் உகக்குமதாகையாலும், இவள் விரும்பியிருப்பது இவருடைய ஸம்பந்தம். (மருமகளே) முக்தனுக்கு ஸம்ஸாரம் போலே, இவளுக்குப் பிறந்தகம். புருஷகாரமாவார்க்கு க்ருபைவேணுமிறே. மனிச்சர் நோவறிந்து கார்யஞ்செய்யுமிடத்தில் *அறஞ்செய்யும் நந்தகோபாலனுக்கு மருமகள்* என்னலாயிருக்கும். *ஸ்நுஷா தசரதஸ்யாஹம் சத்ருஸைந்யப்ரதாபிந:* என்று எங்கள்மாமனார் இருந்தாராகில் நானிவர்கள் நடுவே இவ்விருப்பிருக்கவும் இவ்வார்த்தை சொல்லவும் வையாரிறே யென்றாள் பிராட்டி. திருவாய்ப்பாடியில் க்ருஷ்ணன் பிறந்ததுக்குப் பின்பு கம்புக் கற்றையும் ஒழிந்தார், இந்த ப்ராப்தி யில்லாதாருண்டோ. பஞ்சலக்ஷம் குடியில் பெண்களெல்லார்க்கும் ஸாதாரணமன்றோ, நமக்கு விசேஷணமென்னென்று பேசாதேகிடந்தாள்; (நப்பின்னாய்) என்கிறார்கள். தங்களுடைய க்லேசம் தீர்க்கைக்கும் தங்களுடைய ஆர்த்தியிவளுடைய நெஞ்சிலே படுத்துகைக்காகவும் *நப்பின்னாய்* என்று பேரைச் சொல்லுகிறார்கள். தாங்களார்த்தைகளாய் நம் வாசலிலேவர நம்முடைய நீர்மையாலுள்ளது தாங்கள் பெருதபடியாலே: *ஹேக்ருஷ்ண* என்று அர்ஜுநன் க்ருஷ்ணனை அஸத்கரித்து வார்த்தை சொல்லுமாபோலே, *நப்பின்னாய்* என்று சிவட்கென்கிறார்கள். இங்கு வெறும் க்ருஷ்ணனேயாய் நாமில்லையென்னுமிடந் தோற்றவேணு மென்று பேசாதேகிடந்தாள்.

(கந்தம் கமழும் குழலீ) என்கிறார்கள். நீ இல்லையாகில் உள்ளு இப்படியாமோ. *ஸர்வகந்த* என்கிற வஸ்துவுக்கும் வாசஞ்செய்ப் பூங்குழலா ளாகையாலே நாற்றங்கொடுக்கும் குழலையுடையவளன்றோ. (கந்தங்கமழும்) நீ ப்ரதிவசநம் பண்ணிற்றிலையாகிலும் உன்குழலில் பரிமளம் ப்ரதிவசநம் பண்ணாநின்றதுகாண். (கமழும்குழலீ) பரிமளந்தான் நிறம்பெறுவது இவள் குழலிலே சேர்ந்தபின்பு; *வாசப்பூங்குழல் பின்னைதோள்கள் மணந்ததும்* என்னக் கடவதிறே. (கடைதிறவாய்) *மலரிட்டு நாமுடியோம்* என்கிற ப்ரதிஜ்ஞைக்கு விபரீதமாகப் பூமுடித்தோம் என்று நினைக்கிறார்களாகக் கொண்டு பேசாதேகிடக்க; நாங்களும் எங்கள் சென்னிப் பூவைச்சூடும்படி வாசலைத் திறவாயென்கிறார்கள். அப்பரிமளத்தைத் தலைநீர்ப்பாட்டிலே அநுபவித்து, அப்பரிமளத்தினுடைய வெள்ளத்திலே அழுந்திக்கிடந்து, அவனைத்தனியே யநுபவிக்கவமையுமோ, வாசலைத்திறந்து எங்களையும் கூட்டிக்கொண்டு அநுபவிக்கப்பாராய். (கடைதிறவாய்) கிண்ணகத்தை யணைசெய்து கொடு கிடப்பாரைப்போலே அடைத்துக்கொடு கிடவாதே, க்ருஷ்ணனுடையவும் உன்னுடையவும் தேங்கி நிற்கிற பரிமளத்தைக் கடை வெட்டிவிட்டு, எல்லாரும் வாழும்படி புறப்பட விடாய். பெருவெள்ளத்தை யணைசெய்வாருண்டோ. எங்களார்த்தி தீராயாகில் பெருவெள்ளத்திலும் போக்குவிட வேண்

(கந்தம் கமழும் குழலீ) பரிமளந்தான் நிறம் பெறுவது இவள் திருக்குழலிலே சேர்ந்தவன்று என்கிறது. வாசஞ்செய் பூங்குழலாளிறே. *ஸர்வகந்த:* என்கிறவனுக்கும் நாற்றம் கொடுக்கும்படி பரிமளம் மிக்க திருக்குழல். (கடை திறவாய்) க்ருஷ்ணனுடைய பரிமளமும் உன்னுடைய பரிமள முமாகத் தேங்கி நிற்கிற வெள்ளத்தை. கதவைத் திறந்து புறப்பட விட்டு எங்கள் விடாயைத் தீராயென்கிறார்கள். கிண்ணகத்தை யணைசெய்தாற் போலே, அடைத்துக் கொண்டு கிடவாதே வெட்டிவிடாய். மத்யராத்ரியிலே யெழுப்புகிறதென்னென்ன; போது விடிந்தது என்ன; விடிந்ததுக் கடையாளமென்னென்ன; (கோழியழைத்தனகாண்) கோழி கூவாநின்றதென்ன; ஒரு கோழி கூவின

டாவோ. உன்னுடைய போக்யதையிலே அவனழுந்திக் கிடக்கும்; அவனை அநுபவிக்கைக்கு நாங்கள் வேண்டாவோ, அநுபவிப்பார்தான். அவயவங்களோடும் ஸ்ரக்சந்தநாதிகளோடுமன்றோ அநுபவிப்பது. *உன்றன் திருவுள்ளமிடர் கெடுந்தோறும்* என்னக்கடவதிறே.

மத்யராத்ரத்திலே யெழுப்புகிறதென், கதவு திறக்கும் போது விடிய வேண்டாவோவென்ன; போது விடிந்தது காணென்ன; விடிந்தமைக் கடையாள மென்னென்ன; விடிந்தமைக் கடையாள மன்றோ கோழி கூவுகிறதென்ன; ஒருகோழி கூவிற்றாகில் விடிந்ததாக வேணுமா வென்ன; திரள் கூவாநின்ற தென்ன; ஒன்றினுடைய சப்தத்தைக் கேட்டுப் பலவுமுணர்ந்ததென்ன; (எங்கும்) ஸர்வதோதிக்கமாகக் கோழி கூவாநின்றதுகாண் என்ன; உணர்ந்தவையெல்லாங்கூட எங்கு மொக்கக் கூப்பிட்டுப் பின்னையும் உறங்குமாகையாலே இப்போதே கூப்பிட்டு அடங்குமென்ன; (வந்தெங்குங் கோழி அழைத்தன காண்) என்கிறார்கள். வாசலைப்பற்றித் திறவென்பாரைப் போலேயன்றோ அழைக்கின்றன. (கோழியழைத்தனகாண், *கோழிகூவென்னுமால்* என்று உனக்கு வயிறெரிகைக்குடலல்லாமையாலே தெரியாதே. எங்களைப்போலே கோழியழைப்பதன் முன்னம் குளிக்கவும் வேண்டாவே. உனக்கு எங்கும் சாமக்கோழி கூவக்கடவதாயன்றோ விருப்பது, அவையிப்போதே கிளர்ந்தடங்கும், இது அடையாள மாகமாட்டாது, வேறடையாள முண்டாகில் சொல்லுங்கோளென்ன.

(மாதவிப் பந்தமேல் பல்கால் குயிலினங்கள் கூவின காண்) குயில் கூவினது அடையாள மன்றோவென்ன; ஒரு குயில் கூவுங்காட்டில் விடிந்ததாகவேணுமோவென்ன; குயிலினங்கள் கூவிற் றென்ன; ஒரு திரளாக ஒருக்கால் கூவும்போது விடிவுக்குடலோவென்ன; திரள் திரளாகப் பலகால் கூவுமது உடலன்றோவென்ன; உறக்கத்தாலே அநந்தலிலே பலகால் வாய் வெருவிற்றித்தனை காணுங்கோவென்ன; (மாதவிப் பந்தல்மேல்) இப்பூம்படுக்கையினின்று மிவையுணரும் போது விடிந்ததாக வேண்டாவோ. *நோபஜநம் ஸ்மரந்* என்று முக்தன் ஸம்ஸாரயாத்ரையை மறக்குமா போலே, படுக்கைவாய்ப்பாலே கிடந்துறங்குகிறவவையும் உணரும்போது விடிந்ததாக வேண்டாவோ (பல்கால்) உன் நோக்கும் உன்பேச்சுமே தாரகமாக இருக்கக்கடவவிவை, உன்னைக்காணுமே கதறி நாக்கு ஒட்டக்காண் புகுகிறது. *தயிர்ப்பழம் சோற்றொடு* (இனங்கள்) மேலே யொருதிரள் கூவாநின்றது, கீழே யொருதிரள் கூவா நின்றது, இவையொன்றுங்கேளாதே உறங்குகிறாய் நீயேயிறே. *கண்படை கொள்ளுமிளங்குயிலே* என்று உறங்கிற குயில்களையும் எழுப்பிக்கூவச் சொல்லுமவர்களாகையாலே, கூவாத போது நீங்கள் இங்குத்து நின்றுந்துரத்தி விடுவிகோளென்று ஊரிலிருக்கிறத்தைக் கூலியாகக்கொண்டு கூப்பிடுகிறதித்தனை, விடிந்ததன்று என்று பேசாதே கிடந்தாள்;

வாறே விடிந்ததாமே வென்ன; (வந்தெங்கும் கோழியழைத்தன காண்) தொடை தட்டி எழுப்புவாரைப் போலே ஸர்வதோதிக்கமாகக் கோழி கூவாநின்றது. உணர்ந்தவையெல்லாம் கூப்பிடும், பின்னை யுறங்குமது, சாமக்கோழியென்ன; (மாதவிப் பந்தல் மேலித்யாதி) ஸ்பர்சஸுகத்தாலே, ***நோபஜநம் ஸ்மரந்*** என்னும்படியான படுக்கையிலேயுறங்குகிறவையுணரும் போது விடியவேண்டாவோவென்ன; ஒரு குயில் ஒருக்கால் கூவுங்காட்டில் விடிந்ததோவென்ன; (பல்காற் குயிலினங்கள் கூவின காண்) உன்னுடைய நோக்கும் ஸ்பர்சமுமே தாரகமான குயில், விடிந்தும் உன்னைக்காணப் பெருமையாலே கூவா நின்றது. ஒரு குயில் கூவினது ப்ரமாணமோவென்ன; உன்னைக்காணப்பெருமையாலே நாக்கு ஒட்டினமை தோற்ற (இனங்கள் கூவினகாண்) இனமினமாகக் குயில்கள் கூவினகாண்.

(பந்தார் விரலி) நாங்கள் சொன்னவற்றுக்கெல்லாம் ஒரோ உத்தரஞ்சொல்லி உள்ளே கிடக்கிறது உன்குறை வறுகையிறே, (பந்தார்விரலி) நாங்கள் சொன்னதெல்லாம் உன்நெஞ்சில் படாதொழிகிறது உன் செருக்கிறே. க்ருஷ்ணனை யொருகையாலும் பந்தையொருகையாலும் காணும் அணைத்துக்கொண்டு கிடக்கிறது. லீலோபகரணங்களை உறங்கும் போதும் கைவிடாதபடியாய்த்து மௌக்த்யமிருக்கிறபடி. இவளுக்கு போகோபகரணம் க்ருஷ்ணன்; பந்துலீலோபகரணம். அவன், செண்டையொருகையாலும் இவளையொருகையாலும் அணைத்துக்கொண்டு கிடக்குமாபோலே, அவனுக்கு லீலாயஷ்டிபோலே இவளுக்குப் பந்து. ஒருகையிலே விபூதி, விபூதிமான் ஒருகையிலே; நாரம் ஒருகையிலே, அயநம் ஒருகையிலே; சேஷி ஒருகையிலே, சேஷம் ஒருகையிலே; போக்யம் ஒருகையிலே, போகஸ்தாநம் ஒருகையிலே. (பந்தார்விரலி) நாங்களும் அசேதநமானோமாகில் பந்தோபாதி யெங்களையும் பேண உன்கைக்குள்ளே கிடக்கலாய்த்தே. நீயுமவனுங்கூட விருந்த சேர்த்தியிலே நாங்கள் கிட்டி எங்கள் கையிலிருக்க வேண்டாவோ பந்து. எங்கள் கையிலும் பந்து தேங்கும்படி பண்ணி பந்து பிடிக்க வேண்டாவோ வுனக்கு. உனக்கு, சேர்த்தியாலே பந்து கையிலே பொருந்திற்று; எங்களுக்குத் தழும்புங்கூட மறைந்துபோயிற்று. ***ஜ்யாகிணகர்க்கசை:*** என்று அவனுக்கு வில்பிடித்த தழும்புபோலே, இவர்களுக்குப் பந்துபிடித்த தழும்பு. செருக்காலே யுங்களை நினைத்திலேனுகச் சொல்லா நின்றிகோள், நீங்கள்தான் வந்தகார்யம் ஏது, என்செய்ய நினைக்கிறதென்ன; (உன் மைத்துனன் பேர்பாட) நீயுமவனும் மைத்துனமை கொண்டாடி ஒருவர்க்கொருவர் உத்தரஞ் சொல்லி ஒத்துநில்லாமே, உன்பக்ஷத்திலே நின்று உனக்காக அவனை ஒத்தனைசொல்ல, நீ ஒன்றுக்கு ஒன்பது சொல்லும்போது நாங்கள் அவனுடைய தோல்வியும் உன்னுடைய வெற்றியுந்தோற்ற அவனுக்கு வேண்டுவன வெல்லாஞ்சொல்லி உபகரிக்க வந்தோம். இருவரும் ஒன்றுய்ச் செல்லுமன்றும் பிரிந்தவன்றும் தாய் கூற்றிலேயிறே ப்ரஜைகள் நிற்பது. ***அஸ்மிந் மயா ஸார்த்தம்*** என்று பெருமாள் தோல்வியைப் பிராட்டி இளையபெருமாளுக்கு அருளிச்செய்ய, அவர் பிராட்டி பக்ஷத்திலே நின்ருற்போலே (உன்மைத்துனன்) த்வயத்தில் ப்ரதமபதத்திற்படியே சொல்லுகிருர்கள். (பேர்பாட) நாமம் பலவுமுடை நாரணநம்பியிறே. *இன்னுளடியான்,* என்று படைத்தபேருக்கு ஒரு அவதியில்லை. (நாரணன்நம்பி) நீர் ஊர்ப்பொதுவாம்படி ஸர்வாதிகரன்றோ. (நம்பி) உனக்கு நாங்கள் வேணுமோ, எங்களையொழியவே பூர்ணரன்றோ வென்று இப்படி அவனுக்குள்ளன சொல்லிக்கொடுக்க, ஆகில் க்ருஷ்ண திற என்ருள்; உன்னுடையார்க்கு நானே திறப்பேனென்ருன்; நீங்கள் வருவுதிகோளென்று யந்த்ரத்தாலே திறக்கலாம்படி பண்ணி வைத்தேன், திறந்துகொண்டு புகுருங்கோளென்ருள்;

எங்களாலே பெற விருக்குமவர்களோ நாங்கள், உன்னாலே பெறவிருக்குமவர்களன்றோ, உன்கைபார்த்திருக்கிறவர்களன்றோ என்கிருர்கள் (செந்தாமரைக்கையால்) ***மாசுச:*** என்னும் கை பார்த்திருப்பார்களோ நாங்கள், ***பவேயம் சரணம் ஹி வ:*** என்னும் கைபார்த்திருக்கிறவர்களன்றோ

(பந்தார்விரலி) பந்தும்கையும் பொருந்தியிருக்கிறபடி. நாங்கள் சைதந்யத்தை விட்டு அசேதநமாகப் பெற்றிலோமோ. அதென்னென்னில்; உன் கைக்குள்ளே கிடக்கலாமே; இப்போது பந்தின் ப்ரஸங்கமென்னென்றால்; க்ருஷ்ணனோடே பந்தடித்து அவனைத் தோற்பித்து அவனை யொருகையாலும் பந்தையொருகையாலும் அணைத்துக்கொண்டு கிடக்கை. அவன் இவளுக்கு போகோபகரணம்; பந்து லீலோபகரணம். ஒரு கையில் நாராயணனுய்த்து; ஒரு கையிலே விபூதி மானுய்த்து. இத்தால்- *அஸ்யேசாநா ஜகதோ விஷ்ணுபத்நீ* என்கிறபடியே உபயஸம்பந்தத் தால் வந்த புருஷகார பாவந்தோற்றுகிறது, நீங்கள் வந்ததென்னென்ன; (உன் மைத்துனன் பேர் பாட) நீயுமவனும் மைத்துனமையாடி ஒருவர்க்கொருவர் ஒன்றுக்கு ஒன்பது சொல்லி இட்டுக் கொள்ளும் போது, உன்பக்ஷத்திலே நாங்கள் நின்றுஅவன் தோல்விக்கு வசைபாட. அவனுக்குள்ள தெல்லாஞ் சொல்லிக்கொடுக்கைக்கும், இருவரும் ஒன்றாய்ச் செல்லுமன்று செல்லவும். பிரிந்தால் தாய்பக்ஷத்திலேயிறேப்ரஜைகள் நிற்பது. அவள் இங்ஙனேயாகில் திறந்து கொண்டு புகுருங்கோ ளென்ன; (செந்தாமரைக்கையால்) நீதானே வந்து திறக்கவேணும். செந்தாமரைக்கை – அவனு மாசைப்படும் கை. *பவேயம் சரணம் ஹி வ:* என்று ஈச்வரஸ்வாதந்த்ரியத்துக்கு நீங்கள் அஞ்ச வேண்டாவென்னும் கை. அவள் அப்படியே செய்கிறேனென்று முன்கையில் வளையைக் கடுக்கித் திறக்கப்புக்காள்; (சீரார்வளை யொலிப்ப) வளைக்குச் சீர்மையாவது-கழலாதிருக்கை. சங்குதங்கு முன்கை நங்கையிறே. நாங்களுமந்தத்வநி கேட்டுவாழும்படி. தங்கள்கைகள், *இருகையில் சங்கிவை

நாங்கள். நீங்கள் பண்ணின பாபத்துக்கு அஞ்சவேண்டாவென்கிறது பெருமாளுடைய *அஞ்சேல்* என்ற திருக்கை, ஈச்வரஸ்வாதந்த்ரியத்துக்கு அஞ்சவேண்டாவென்கிறது பெரியபிராட்டியார் வைத் தஞ்சலென்றகை. அவனுமாசைப்படும் கையிறே. *தன்கைமே லென்கைவைத்து* என்று அணி மிகுதாமரைக்கைக்கு மேலேயிருக்கும் கை. (செந்தாமரைக்கையால்) பந்துபிடித்துச் சிவந்தகை. இவர் கள் உருவியிருக்க வளையோசை செவிப்பட வொண்ணாதென்று வளையை யேறக்கடுக்கித் திறக்கப்புக் காள்; (சீரார்வளையொலிப்ப) மேகம்முழங்கி வர்ஷிக்குமாபோலே. (சீரார்வளை) கலியார் சோற்றை வர்ணிக்குமாபோலே, வளையைக் கொண்டாடுகிறார்கள். வளைக்குச் சீர்மையாவது-கையில் நின்றும் கழலாதொழிகை. விச்லேஷவ்யஸநம் அநுபவியாத வளை. *சங்குதங்கு முன்கை* *ஒண்டொடியாள் திருமகள்* என்னக்கடவதிறே. இருகையில் சங்கிவை நில்லாவிறே. *கழல்வளையே யாக்கினர்* என்று வெறுக்கிறவர்களிறே யிவர்கள். *சூடகமே தோள்வளையே* என்று இவர்கள் ப்ரார்த்தித்த படியே அவர்கள் பூட்டினாலிறே இவர்களுக்கு வளையுள்ளது. (ஒலிப்ப) க்ருஷ்ணனும் ஓசையிலே உணர்ந்து, நாங்களும் இத்த்வநிகேட்டு வாழும்படியாகவேணும்.

க்ருஷ்ண ஸம்ச்லேஷத்துக்கு விரோதமாக வொண்ணாதென்று கிடந்தவிடத்தே கிடந்து திறக் கப்புக்காள்; (வந்து திறவாய்) எங்களுக்காக நாலடிவந்தாய் என்னும் தரம் நாங்கள் பெறும்படி வந்து திறக்கவேணும். நாலடிபோய் வந்தாகிலும் திறக்கவேணும். அவனும் நாங்களும் உன் நடையழகு கண்டு வாழும்படி வரவேணும். (மகிழ்ந்து) பெண்கள் ஆர்த்தர்களாய் வந்தார்களென்று சாஸ்த்ரார்த்தம் கொண்டாடவொண்ணாது, உகந்துவந்து திறக்கவேணும் (மகிழ்ந்து) *மார்கழிநீராட* என்று நாங்கள் நோற்ற நோன்புக்கு உன்னுடைய மகிழ்ச்சி காண்கையன்றோ. யதோபாஸநம் பலமாக வேண்டாவோ.

(மகிழ்ந்து) தர்மத்துக்குத் திறக்க வொண்ணாது, பேறு உன்னதாகவேணும். அவன்பக் கலிலுங் காட்டில் அவனுடையார்பக்கல் நீ இருக்கு மிருப்பு உன்னுடைய முகவிகாஸங்களிலே தோற்

நில்லா* என்றிறேயிருப்பது. *சூடகமே தோள்வளையே* என்று-அவர்களிருவரும்கூடிப் பூட்டி லிறே இவர்களுக்குள்ளது. இப்பாட்டு, எம்பெருமானுர் விசேஷித்து உகந்த பாட்டு. (வந்துதிற வாய்) யந்த்ரத்தாலே திறக்கவொண்ணுது, உன்னுடைய நடையழகு காணும்படி வந்துதிற. (மகிழ்ந்து) அர்த்திகள் வாசலிலே நிற்க வேறநுபவமுண்டோ வென்று தர்மத்துக்குத் திறக்கையன் றிக்கே, பேறும் உன்னதாக வேணும். (மகிழ்ந்து) க்ருஷ்ண ஸம்ச்லேஷத்தாலே வந்த ஹர்ஷப்ரகர் ஷம் முகத்திலே தோற்றும்படி என்னவுமாம். ... ...

மூவாயிரப்படி :— பத்தொன்பதாம்பாட்டு. இவள் திறக்கப்புக நம்முடையாருக்கு இவள் திறக்க முற்பட்டாளாக வொண்ணுதென்று இவளைத் திறக்கவொட்டாதே கட்டிக்கொடு கிடக்கிற க்ருஷ்ணனை யெழுப்பி, அங்கு மறுமாற்றங் கொள்ளாமையாலே மீளவும் அவனையுணர்த்துகைக்காக அவளையெழுப்புகிறுர்கள். இத்தால்--ஆச்ரிதர்க்கு மாறி மாறிப் பரிகைக்கு *என்னடியார் அது செய்யார்* என்னுமவனும், ***நகச்சிர்நாபராத்யதி*** என்னுமவளும் இருவரும் முண்டென்கை.

றும்படியாக வேணும். (வந்துதிறவாய்) கண்ணுக்கு இரையிடவேணும். (வளையொலிப்ப) செவியின் பட்டினி தீர்க்கவேணும். (பேர்பாட) நாக்குப்பட்டினி ஒழியவேணும். (செந்தாமரைக் கையால்) ஸ்பர்சேந்த்ரியம் வயிறு நிறையவேணும். **(கந்தம் கமழும் குழலீ)** க்ராணேந்த்ரியத்துக்கு இரையிட வேணும். (மகிழ்ந்து) இப்படி ஸர்வேந்த்ரியங்களுக்கும் விடாய் தீர்ந்தால் மாநஸமான உகப்பு உன்னதாக வேணும். எம்பெருமானுர் விசேஷித்து உகந்திருக்கும் பாட்டு இப்பாட்டு. ... ...

ஆருயிரப்படி:— பத்தொன்பதாம் பாட்டு. நப்பின்னைப் பிராட்டியையெழுப்பி "சீரார்வளை யெழுப்ப" வந்து திறவாய் என்றவாறே எழுந்திருந்து கதவைத் திறக்கப்புக்காள்; நம்மை யாச்ரயித் தவர்களை இவள் தன்னுடையாரென்று இருக்குமோ பாதி, இவளைப் பற்றினுர் நம்முடையாராயன்றோ விருப்பது, நம்முடையார்க்கு இவள் முற்பட்டாளக வொண்ணுது, இவளைத் திறவென்றுர்க்கு நாம் முற்பாடராய்க் கார்யஞ் செய்தோமென்னும் தரம் பெற வேணுமென்று, இவளைத் திறக்க வொட்டாதே பின்னிட்டு வந்து மல் கட்டாகக் கட்டிக் கொண்டு போய் படுக்கையிலே விழவிட்டு, இவளுடைய ஸ்பர்சத்தாலே தானும் மயங்கி இவர்கள் வந்த காரியத்தையும் மறந்து கிடக்க; அவனை யெழுப்பின வளவிலே அவனெழுந்து இவர்களுக்கு ப்ரதிவசநம் பண்ணுதபடி அவனுக்கு முற்பாடு கொடாதே கட்டிக்கொண்டு கிடந்து உறங்குகிறவள் தன்னையே திரியட்டும் எழுப்புகிறுர்கள் மீளவும் அவனை யுணர்த்துகைக்காக. இத்தால்—ஆச்ரிதர்க்கு மாறி மாறி ஒருவர்க்கொருவர் பரிந்து நோக்கு கையாலே நமக்குத் தஞ்சமாயிருப்பதொரு மிதுநமுண்டென்கிறது. இப்படிக் கொத்த மிதுநத்தைத் தனியே பற்றுகிறவர்கள் ராவண சூர்ப்பணகைகளோடொப்பார்கள்; பெருமாளைப்பற்றி, திருவடி பிராட்டி திருவடிகளிலே செல்ல, அவனைக் கடாக்ஷித்து, இளைய பெருமாளறியாத காகவ்ருத்தாந் தத்தை யருளிச் செய்தாள்; பிராட்டியைப் பற்றி வந்த ஸ்ரீவிபீஷணுழ்வானை *விபீஷணற்கு வேறு நல்லானை* என்னும்படி விசேஷஸ்நேஹம் பண்ணியருளினுர் பெருமாள். ***நகச்சிர்நாப ராத்யதி*** என்னுமவனையும், *என்னடியா ரதுசெய்யார்* என்னுமவளையுங் காணும் நாம் தஞ்ச மாகப் பற்றியிருக்கிறது. *நின்திருவருளும் பங்யத்தாள் திருவருளுங்கொண்டு நின்கோயில் சீய்த்து* என்ருரிறே. ["ஆள்கின்ருனுழியான் ஆரால் குறைவுடையம்-வாள் கெண்டையொண்கண்'

ஸ்ரீ பட்டர் உகந்த பாசுரம் – [illegible]

**குத்துவிளக்கெரியக்கோட்டுக்காற்கட்டின்மேல்*
மெத்தென்றபஞ்சசயநத்தின்மேலேறிக்*
கொத்தலர்பூங்குழல்நப்பின்னைகொங்கைமேல்*
வைத்துக்கிடந்தமலர்மார்பா வாய்திறவாய்*
மைத்தடங்கண்ணினாய் நீயுன்மணாளனை*
எத்தனைபோதுந் துயிலெழவொட்டாய் காண்*
எத்தனையேலும் பிரிவாற்ற கில்லாயால்*
தத்துவ மன்றுதகவேலோ ரெம்பாவாய்.* (19)

வ்யா:— (குத்து விளக்கெரிய) அர்த்திகள் வாசலிலே நிற்க ஓரநுபவமுண்டோ வென்கிறார்கள். எங்களைப்போலே ஊராரிசைவும் வேண்டாதே, *கீழ்வானம் வெள்ளென்றது* என்கிற பயமுமின்றிக்கே, ''நள்ளிருட்கணென்னையுய்த் திடுமின்'' என்று இருட்டுத்தேடவும் வேண்டாதே, பகலையிரவாக்கிக் கொண்டு விளக்கிலே க்ருஷ்ணன் முகத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு படுக்கையிலே கிடக்கப்பெறுவதே! இதென்ன ஐச்வர்யம்! என்கிறார்கள் ***அஸீதராமச்சுபே*** என்று இவள்

கூரம்பன் என்று பகவத் ப்ரபந்நர், அம்பின் புகரையும் கூர்மையையும் நினைத்திருப்பர்கள்; த்வயநிஷ்டர் இவள் கண்ணின் கூர்மையையும் புகரையும் தஞ்சமாக நினைத்திருப்பர்கள்.

வ்யா:— (குத்து விளக்கெரிய) நம்மைப் போலே ஊரார் இசைவும் வேண்டாதே, விடிகிறது என்கிற பயமுமின்றிக்கே, இருள் தேடவும் வேண்டாதே, பகலையிரவாக்கவும் வேண்டாதே, விளக்கிலே க்ருஷ்ணன் முகத்தைப் பார்த்துப் படுக்கை படுத்துக் கொண்டு கிடக்கப்பெறுவதே இவளொருத்தி!, இதென்ன ஐச்வர்ய மென்கிறார்கள். ''காணிலொட்டார்'' என்னும்படி தங்களுக்கு ஊராரிசைவும் தேட்டமாய், கீழ்வானம் வெள்ளென்றது என்கிற பயமும் நடந்து ''நள்ளிருட்கண்'' என்று-இருளும் தேட்டமாய், இராபகலாம்படி விச்லேஷித்தோடே க்ருஷ்ணன் முகத்தில் விழிக்கவும் பெறாதே தரைக்கிடை கிடப்பதாயிற்றே நாங்கள் படுகிறபாடு. சோரர்க்கு விளக்கும் நிலவும் பகையிறே. இவளுக்கு ப்ரஸித்தமான முறையுண்டாகையாலே விளக்கிலே படுக்கை படுக்கத் தட்டில்லையே. க்ருஷ்ணனைப் பற்றினவர்கள் அவனோடு ஸாதர்ம்யம் பெறுமோபாதி, *தூமணி மாடத்துச் சுற்றும் விளக்கெரிய* என்று உன்னுடைய மாளிகையோடு ஸாதர்ம்யம் பெற்று, எங்களுடைய மாளிகைகளிலே உன்னைப் பற்றின நாங்களும் உன்னோடு ஸாதர்ம்யம் பெற்று, க்ருஷ்ணனும் நாங்களும் எங்களகங்களும் இப்படி விளக்கும் படுக்கையுமானாலன்றோ உன்னுடைய அநுபவத்துக்கு ப்ரயோஜநமுள்ளதும். இதுவுனக்குப் பொறுப்பது இராவுண்ணுதார்க்கு உண்டார் அடியரன்றோ (குத்து விளக்கு) வேண்டின விடத்திலே பேர்த்து வைக்கலாம் விளக்கு. நீயுமவனுமாய்க் கண்வளரும் போது வேண்டுமிடங்களிலேயெடுத்து வைத்து அடிமை செய்கைக்கு நாங்களும் வேண்டாவோ; *ரமமாணா வநேத்ரய:* என்னும்படியே. (எரிய) புறம்பே ஒரு கொடி விளக்குப் புகரழிந்து கிடக்க ஒருநிலை விளக்கு உள்ளே நின்று ப்ரகாசியாநின்றது. (எரிய) அப்ரகாசமுமாய் அத்யாதீநப்ரகாசமுமாயிருப்பதொரு விளக்குண்டாம்படி ஸ்வயம் ப்ரகாசமுமாய் பரப்ப்ரகாசமுமாய் நின்றெரிகிறதொரு விளக்கு. தன்னையுங் காட்டாதே தன்னைக்கொண்டு

அவனுக்கும் ப்ரகாசகமான விளக்காயிருக்க ஓர் நிலைவிளக்குண்டாவதே!,(கோட்டுக்கால் கட்டில்மேல்) குவலயாபீடத்தின் கொம்பைப் பறித்துக் கொண்டுவந்து செய்த கட்டிலிறே. வீரபத்நியாகையாலே இவளுக்கு இதிலல்லது கண்ணுறங்காது. எங்களைப்போலே ஸ்ரீப்ருந்தாவநம் தேடிப் போகவேண்டாதே உள்ளகத்துக்குள்ளே கூச்ச மறக்கிடக்கப்பெறுவதே! இதென்ன பாக்யம். (கட்டில்) மாணிக்கத்தாலே செய்யிலும் *கட்டில் என்று ஜாதிப்பேச்சு. (மெத்தென்ற) நாங்கள் ஆர்த்தைகளாய் வந்து

காணக்கடவ அவனையுங் காட்டாதே யிருப்பதேயிவள்; *பாஸ்கரேண ப்ரபாயதா* ப்ரபை தன்னையுங் காட்டி ஆதித்யனையுங்காட்டவற்றிறே. [ஆயர் பாடிக்கணி விளக்கு] ப்ரகாசிக்கைக்கு இட்டநிலை விளககிறே இவை தான். ஒன்று ஸ்வயம் ப்ரகாசமுமாய் பரப்ரகாசமுமாயிருக்கும்; ஒன்று அப்ரகாசமுமாய் அந்யாதீநப்ரகாசமுமாயிருக்கும்- தன்னைத்தான் காட்டாமையாலே அப்ரகாசமென்கிறது; க்ருஷ்ணன் பாரதந்த்ரியத்தாலே அந்யாதீநப்ரகாசமென்கிறது; இவள் தன்னைக் காட்டுகையாலே ஸ்வயம்ப்ரகாசமென்கிறது. ஸ்வாச்ரயத்தை விளக்குகையாலே பரப்காசமென்கிறது; அவனுக்கு விளக்கானவளிறே யிவள் தான். *அதீவராமச்சுசுபே* என்கிறவனுக்கு ப்ரகாசகையாய் ஔஜ்ஜ்வல்யாவஹையாயிறே இவளிருப்பது. * திகழ்கின்ற திருமார்வில் திருமங்கை தன்னோடும் *

(கோட்டுக்கால் கட்டில்மேல்) இருள் தேட்டமன்றிக்கே ப்ரகாசம் பொறுத்து நிலை விளக்கெரிகிறதுக்கு மேலே, எங்களைப் போலே ஸ்ரீப்ருந்தாவநமும் மணற்குன்றுந்தேடிப்போக வேண்டாதே உள்ளகத்துக்குள்ளே படுக்கை படுத்துக் கூச்சமறக் கிடக்கப்பெறுவதே! இதென்ன பாக்ய பலந்தானென்கிறார்கள். (கோட்டுக்கால்) ஆனைகளை உயிர்ப்பிடியே பிடித்து அவற்றின் கொம்புகளைப் பறித்து அவற்றை ஆதாரமாகக் கடைந்து மடுத்துச் செய்த கட்டில். வீரபத்நியாகையாலே இப்படி சமைந்த கட்டிலிலொழிய மற்றையவற்றில் கண்ணுறங்குவதாகாதே. *கஜம் வா வீக்ஷ்ய ஸிம்ஹம் வா வ்யாக்ரம் வாபி வராநநா! நாஹாரயதி ஸந்த்ராஸம்* பிராட்டிக்கு, காட்டிலே ஆனையுள்ளிட்டன கண்டால் அபூர்வதர்சநத்தாலே வந்த முகவிகாஸம் போக்கி, ஸ்த்ரீத்வ ப்ரயுக்தமான அச்சம் குடிபோய்த்தது. அதுக்கடி யென்னென்னில் (பாஹூ ராமஸ்ய ஸம்ச்ரிதா) தனக்கென்னத் தோள் படைக்கையாலே, உயிரோடே பிடித்துக் கொம்பை வாங்கவல்ல வீரருடைய பத்நிக்கு அஞ்ச வேண்டா. வீரபத்நிக்கு நாயகனோடேயணையும் போது கையில் நாண் தழும்பால் வந்த சரசரப்புக் கண்டதில்லையாகில் தங்களோட்டைப் பெண்களை அணைத்தாற் போலேயிருக்கும் *பர்த்தாரம் பரிஷஸ்வஜே* என்று பிராட்டி பெருமாளுடைய வீரக்கோலங் கண்ட பின்பிறே ஆண் என்று அணைந்தது; மற்றைப்போது *ஸ்த்ரியம் புருஷ விக்ரஹம்* என்றிறே யிருப்பாள். ஜ்யாகிண கர்க்கசமான தோள்களாலே யணைக்கவேணும்; [மாதங்க இவஸிம்ஹேந] ராவணனாகிற ஆனையை உயிர்ப்பிடிபிடித்த ஸிம்ஹமிறே பெருமாள். *உபதாய புஜம் தஸ்யலோகநாதஸ்ய* என்னும்படியான தோள்களாய்த்து. *லோகநாதஸ்ய* என்கிறது, *பதிம் விச்வஸ்ய* என்கிறபடியே அவனுக்கும் தங்களுக்கு முண்டான முறையையுணர்ந்திருப்பார்க்கு பயப்பட வேண்டாவென்றபடி *ஆநந்தம் ப்ரஹ்மணோ வித்வாந்* வீரபத்நிகள்படி ப்ரபந்நர்படிபோலே. தந்தாமுக்கென்ன மிடுக்கற்றவர்களுக்கு அவனுடைய பலமேபலமாக வேண்டாவோ. ஆநுகூல்யத்தில் தாரதம்யங்கொண்டு த்யாகஸ்வீகாரம் பண்ணுவது அவன் அபரிபூர்ணனாகிலிறே, பரிபூரணனானவனுக்கு இவன் விலக்காமையிறே, வேண்டுவது, இவன் பண்ணின ப்ராதிகூல்யத்துக்கு அபுத்தி பூர்வகமான ப்ரபத்தி ப்ராயச்சித்தமாம் போது சரண்யன் நீர்மையே பலிக்கிற வித்தனையிறே; பலத்தோடே ஸந்திப்பிக்குமதிறே உபாயமாகிறது. ஸர்வஸ்வதாநம் பண்ணின வெறுவியனுக்கு நன்மையுண்டாம் போது வேறேயொருவன் அநுக்ரஹத்தாலே பலமாக வேண்டாவோ, இரண்டு க்ரியையாலுமன்றிக்கே

கிடக்க, படுக்கையின் உள்மானம் புறமானங் கொண்டாடிக் கொண்டு படுக்கை பொருந்துவதே! கண் ணுறங்குவதே! (பஞ்சசயநத்தின் மேலேறி) பஞ்சவிதமான படுக்கையின் மேலேறி. அதாவது- அழகு, குளிர்த்தி, மார்த்தவம், பரிமளம், தாவள்யம், ஆகவிவை. இவர்களுக்கு மென்மலர்ப்பள்ளி வெம்பள்ளியாயிறே யிருப்பது. அஞ்சு உருவிட்டுச் செய்த படுக்கை யென்றுமாம். பஞ்சாலே செய்த படுக்கை யென்னவுமாம்.

யிருந்ததிறே பலம், அத்தாலேயிறே *ஆர்த்தோ வா யதி வா த்ருப்த:* என்கிறது. அங்ஙனேயாகில் ப்ரபத்திதானென்னென்னில்; சைதந்யகார்யம் வேண்டுகையாலே. இவனுடைய ஸத்தை உபாயமாமன்றிறே ஸ்வீகாரமும் உபாயத்தில் புகுவது. *ரக்ஷிதவ்ய: க்ருதாத்மநா* அவன் க்ருதாத்மாவாகையாலே யிவன் பக்கல் பெற்றது கொண்டு தன் நீர்மையாலே ரக்ஷித்து விடுமித்தனை. (கோட்டுக்கால் கட்டில்) குவலயா பீடத்தின் கொம்பைப் பறித்துக்கொண்டு போந்து சமைத்த கட்டில். *ஸக்ய: பச்யத* என்று பார்த்துக்கொண்டு நின்ற பெண்களெல்லாம் கிடக்க, கோடுகள் கொண்டு கட்டில் சமைப்பது ஒக்கப்பட்டங்கட்டின ப்ரதாந மஹிஷியான விவளுக்கிறே; கோட்டிடையாடிற்றும் இவளுக்கு; கொடுத்தது மிவளுக்கு. “வேழமுமேழ் விடையும்.” (கோட்டுக்கால்) *பின்னை தன் கேள்வன் தாள் கண்டு கொண்டு* என்று மேல் கிடக்கிற மிதுநத்தின் காலிலும் அம் மிதுநத்தைச் சுமக்கிற காலிலும் தலையை மடுக்கிறார்கள். க்ருஷ்ணன் படுக்கையின் காலைப்பற்றின வர்களிறே–பர்யங்கவித்யையிற் சொல்லுகிற படுக்கையிற் காலிட்டேறுவார். ஆஸநத்தின் காலைக் கட்டின ஸர்ப்பம் ஆஸநத்தின் ஆகத்திலே ஏறினாற் போலே. (கட்டில்) பெருவிலையனான பொன்னாலும் ரத்நத்தாலும் சமைத்தாலும், இடையராகையாலே “கட்டில்” என்று ஜாதிப் பேச்சு. (கட்டில் மேல்) ப்ரஹ்மாதிகள் வரவிட்ட சிறுத் தொட்டில்களாகிலிறே கிழிய உதைத்துப் போகடுவது, படுக் கைப்பற்றில் படுக்கையாகையாலே ஆதரத்தோடே பேணிக்கொண்டு போரும்.

(மெத்தென்ற பஞ்சசயநம்) மெத்தென்ற பஞ்சாலே செய்தபடுக்கை. (மெத்தென்ற) நாங்க ளார்த்தைகளாய் வந்து கிடக்க. படுக்கையின் உள்மானம் புறமானங் கொண்டாடிக் கண்ணுறங்குவதே! (மெத்தென்ற) நாங்கள் புறம்பே நின்றால் படுக்கை கடிநமாக வேண்டாவோ. அவனோடு கிலாய்த்த போது சீறுவது அவள் படுக்கையையிறே. *தம்பாம்புபோல்* *சரணேசரண்* என்று திருவநந்தாழ் வானைப் பெரியாழ்வாரோ பாதியிறே நினைத்திருப்பது. (பஞ்சசயநம்) பஞ்சவிதமான சயநம். சீதபரிஹாரமுமாய், உஷ்ணபரிஹாரமுமாய், தசர்நீயமுமாய், பரிமளவத்துமாய், விஸ்தாரபாண்டரோ பேதமுமாயிருக்கை.

(சயநத்தின் மேலேறி) நாங்களுள்ளுப்புகுரப் பெறாதே புறம்பேநின்றால், படுக்கை, காலிட வொண்ணாதபடி உறுத்த வேண்டாவோ. புத்ராதிகள் துகையாத படுக்கை பித்ராதிகளுக்கு அஸஹ்யமாமாபோலே, நாங்கள் துகையாத படுக்கை வெம்பள்ளியாகாதே தண்பள்ளியாவதே! அவர்களுக்கு நீராம் ஔஷதம் உன்கையிலேயுண்டே. (மேலேறி) நாங்களும் மிதித்தேறினாலன்றோ நீ யேறுவது. நெருப்பு*பாதேநாத்யாரோஹதி*என்று-ச்ரிய:பதியினுடைய பர்யங்கவித்யையிற் சொல்லுகிறபடியே குறைவற்ற படுக்கையிலே சென்றேறக் கடவன் இந்த முக்தாத்மா; அவன் *கோஸி* என்னக்கட வன், இவன் *அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி* என்னக்கடவன்; *யஸ்யாஸ்மி* என்கிறவன், *ப்ரஹ்மாஸ்மி* என் கிறது - ப்ரஹ்மப்ரகாரபூதன் நானென்றபடி. இவர்களும் அத்தையிறே கணிசிக்கிறது. (ஏறி) வெள்ளை வெள்ளத்தின்மேலொருபாம்பை மெத்தையாக விரித்துறங்குகிறவன், *நாகபர்யங்கமுத்ஸ்ருஜ்ய*

(மேலேறி) *பாதேநாத்யாரோஹதி* என்று நாங்கள் மிதித்தேறினலன்றோ நீ படுக்கையி லேறுவதென்கை. (கொத்தலர் பூங்குழல் நப்பின்னை) திருக்குழலில் ஸ்பர்சத்தாலே கொத்துக்கொத் தாக அலராநின்றுள்ள பூவையுடைத்தான குழல். காலம் அலர்த்துமாபோலே, அவனோட்டை ப்ரணய கலஹத்தாலேயலருகை. வாசஞ்செய் பூங்குழலாளிறே. (கொங்கைமேல் வைத்துக்கிடந்த மலர் மார்பா) கொங்கையைத் தன்மேல் வைத்துக்கிடக்க; கொங்கைமேல் தன்னைவைத்துக் கிடந்த என்ன வுமாம். *ந சாஸ்த்ரம் நைவ ச க்ரம:* என்றிறே ப்ரணயமிருப்பது. *பர்யாயேண ப்ரஸுப்தச்ச*

இங்கேற வரவிட்ட படுக்கை, இங்கே தனக்கும் முற்பட அந்த விஸ்மயத்தைக் கண்டு ஆச்சர்யத் தாலே ஸ்திமிதனாய் அதிலேயேறின வருத்தத்தைச் சொல்லுகிறது.

இப்படிக்கொத்த படுக்கையிலே துகைக்கைக்கு நிதாநஞ் சொல்லுகிறார்கள் (கொத்தலர் பூங்குழல் நப்பின்னை) திருக்குழலில் ஸ்பர்சத்தாலே கொத்துக்கொத்தாக அலரா நின்றுள்ள பூவை யுடைத்தான குழலையுடைய நப்பின்னை. கொத்தாகப்பறித்துக் குழலிலே சூட்டினால் தன்னிலத்திற் போலே குழலிலேயிருந்து செவ்விமாறுமல் அலருமாய்த்து. கொம்பினின்றும் போந்து குழலிலேயிறே அலருகிறது. இவள் மயிரில் பூவலருகைக்கு காலத்தோபாதியாகாதே *கால: கலயதாமஹம்* என்றவனுடைய ஸ்பர்சம். (கொத்தலர்) ஒரு ப்ரணயகலஹத்திலே எடுப்பும் சாய்ப்புமாக மஹா பாரதம் நடவாநின்றால் பூவலராதொழியும்படி யெங்ஙனே; (பூங்குழல்) *மலரிட்டு நாமுடியோம்* என்று எங்கள் குழல் பூவும்மாறி செவ்விப்பூவை வைக்கிலும் தொங்காதே, தொங்கின பூ விரஹாக்நி யாலே சருகாம்படியிருக்க நீ முடிப்பது எங்கள் தலையில் பூப்பொறுத்தாலன்றோ. இவளை இழவு சொல்லும் போது தங்களோடே கூட்டுவர்கள்; பேறு சொல்லும்போது அவனோடே கூட்டுவர்கள். அவளுக்கு இரண்டு தலையும் விடவொண்ணாது. (நப்பின்னை கொங்கைமேல் வைத்துக்கிடந்த) (பூங்குழல் நப்பின்னை) விலக்ஷணமாய் நிரதிசயமான குழலையுடையவள். கேசவனையும் பிச்சேற்ற வல்ல குழலையுடையவள். இவள் குழலை வாருகைக்கு அக்காக்கை வருவது *பின்னைமணாளனை* என்று இவளோட்டை ஸம்பந்தம் சொன்னாலாய்த்து.

(கொங்கைமேல் வைத்துக் கிடந்த) நப்பின்னைப் பிராட்டியினுடைய திருமுலைத்தடத்தைத் தன்மேலே வைத்துக் கிடந்த வென்னுதல்; கொங்கைமேலே தன்னைவைத்துக்கிடந்த வென்னுதல் *ந சாஸ்த்ரம் நைவ ச க்ரம:* என்றிறே ப்ரணயமிருப்பது. *பர்யாயேண ப்ரஸுப்த:* என்னக்கட வதிறே. [மலராள் தனத்துள்ளான்] பர்வதபார்ச்வத்தைப் பற்றி ஜீவிப்பாரைப் போலே. (கிடந்த) திறக்கக்கணிசித்தவன் நஞ்சுண்டாரைப் போலே பரவசனாய்மயங்கிக் கிடக்கிறபடி. (மலர் மார்பா) அவன் அண்டை கொண்ட அரணும் இவள் ஜீவநமும். முலையைப்பற்றி அவன்கிடக்கும்; மார்பைப் பற்றி யிவள் கிடக்கும். இவள் முலைப்பரப்பெல்லாம் ஒரு மூலைக்குப் போராதபடி அகன்றமார்பை யுடையவனே. பெரிய வரை மார்பிறே அது. *முற்றாராவனமுலையாள் - அகலத்துள்ளிருப்பாள்* என்னக்கடவதிறே.

(மலர்மார்பா) திருமுலைத்தடங்களுறுத்தும்படி யணைத்த ஸ்பர்சஸுகத்தாலே பூவலருமாபோலே விகஸிதமான மார்பையுடையவனே. *ஸதைகரூபரூபாய* என்னச்செய்தே *மலர்மார்பா* என்கிற திறே இவ்விகாரத்தோடு விரோதியாமையாலே. கர்மநிபந்தநமாய்வரும் வ்ருத்திஹ்ராஸங்கள் தோஷாவஹங்களாகையாலே அவையில்லையென்கிற தித்தனையிறே. நித்யாநபாயிநியா யிருக்கிறவ ளுடைய ஸம்ச்லேஷத்தால் வரும் விகாரம் இல்லையென்கிறதன்றே, ஆச்ரித ஸம்ச்லேஷத்தில்

என்று முண்டிறே. மலையை பண்டை கொண்டு ஜீவிப்பாரைப்போலே. *மலராள் தனத்துள்ளான்* என்னக்கடவதிறே. (மலர்மார்பா) திருமுலைத் தடங்களுறுத்துகையாலே அகன்றிருந்துள்ள மார்பு. இவ்விக்ருதியால், *ஸதைகரூப ரூபாய* என்றத்தோடு விரோதியாதோவென்னில்; விரோதியாது; அதுஹேய குணங்களில்லை யென்கிறது. ஆச்ரிதஸம்ச்லேஷத்தில் அவிகாரித்வம் அவத்யமித்தனை யிறே. (வாய்திறவாய்) உன்கம்பீரமான மிடற்றோசையாலே ஒரு வார்த்தை சொல்லாய். *ஆர்த்தோவா

அவிகாரித்வம் அவத்ய மித்தனையிறே. இவ்விகார முண்டானால் கல்யாணகுணங்களிலே யாமித்தனை யிறே. *மலராது குவியாது* என்கிறவிடம் ஸ்வரூபமிறே. யசோதைப் பிராட்டி கட்டுக்கு அலருகிற மார்பு, இவளுடைய ஸதநபந்தத்துக்கு அலரச் சொல்லவேணுமோ. *புடைக்கலந்தானை* *வரை நெடுந்தோள்* *மூர்த்திகண்டீர்*. இவளோடணைந்த பின்பு இவ்விகாஸம் பிறவாதாகில் இவர்களுக் குத்தான் என்செய்ய; அவனுக்கு விகாஸத்தைப் பண்ணி ஸ்வரூபம் பெறவிருக்கிறவர்களிறே யிவர்கள். *நித்யகிங்கர:* *ஓர் குற்றறேவல்.* அவனை விகஸிப்பிக்கையிவர்களுக்கு ஸ்வரூபமாயிறே யிருப்பது. சேஷியை விகஸிப்பிக்கும் போது சேஷவஸ்து வேணும்; இல்லையாகில் ஸ்வதந்த்ரமா யிருப்பதொரு வஸ்துவுண்டாய் விகஸிப்பிக்கிறதன்றே இச்சாநுகுணமாக விளையுமது சைதந்ய ப்ரயுக்தமிறே.

(வாய்திறவாய்) அவன் ஊமத்தங்காய் தின்றுகிடக்க இவர்கள்தான் ஆசையெழுப்புகிறது. (வாய்திறவாய்) கிடந்தவிடத்தே கிடந்து உன் கம்பீரமான மிடற்றோசை கேட்கும்படி ஒருவார்த்தை சொல்லாய். *அஙங்யா* என்கிறபடியே ஏகத்ரவ்யம் போலேயிருக்கிறவர்களைப் புறப்படச் சொல்லுவார் ராவணாதிகளோபாதியிறே; ஆகையாலே *எழுந்திராய்* என்றிலர்கள். (வாய்திறவாய்) *ஆர்த்தோ வா யதிவா த்ருப்த:* என்று சொல்லி வைத்து, உன்னையல்லது செல்லாதிருக்கிற எங்களுக்கு ஒரு வார்த் தையும் அரிதாம்படி பேசாதே கிடக்கிறதென். திறக்கிறவர்களையும் திறக்கவொட்டாதே, நீயும் முலைக் கீழே யமுக்குண்டால் கிடந்தவிடத்தே கிடந்து *மாசுச:* என்னவுமரிதோ; (மலர்மார்பா வாய்திற வாய்) மார்பை அவளுக்குக் கொடுத்தால் பேச்சை யெங்களுக்குத் தந்தாலாகாதோ; *கொங்கைமேல்* இத்யாதி. மார்பது முலையானால் வாயதுமுத்தோ, *வாய்திறவாய்* என்றதைக்கேட்டு, போர நொந் தார்களாகாதே! என்று அவன் மறுமாற்றம் சொல்லப்புக; ஆர்த்தவிஷயத்தில் நம்மில் முற்பாடனாக வொண்ணாதென்று, கண்ணாலே *வாய்வாய்* என்று கழுத்தைக்கட்டி அமுக்கிக்கொண்டு கிடந்தாள்;

(மைத்தடங்கண்ணினாய்) என்கிறார்கள். நாம் ஆரேனையு மின்னாதாகிறதென், நம்பரிகரம் நமக்குதவாதே கண்ணாலே வாயை நெரியாநிற்க. (மைத்தடங்கண்ணினாய்) உன்னுடைய கண்ணில் புகரும் பெருமையும் எங்கள் பேற்றுக்கு உடலென்றிருந்தோம் அது இழவுக்கு உடலாவதே. (மைத் தடங்கண்ணினாய்) *மையிட்டெழுதோம்* என்றிருக்கிற எங்களையும் மையிடப்பண்ணினாலன்றோ நீ கண்ணுக்கு மையிடுவது. இரண்டு கண்ணுக்கும் ஒரு மையிறேயிடுவது. மைப்படி மேனியிறே. (மைத்தடங்கண்) *ந ஜீவேயம் க்ஷணமபி* என்னப்பண்ணுங் கண்ணிறே அவனை. (தடங்கண்) இக்கடலைக் கரைகண்டாலிறே அவன் நம்மைப்பார்ப்பது.

(நீயுன்மணாளனை) அவன் நினைவே நினைவாயிருக்கும் நீ: உன் நினைவே நினைவாயிருக்கு மவன். அவனைப் பெறுகைக்கடியான நீ. உன் புருவம் நெறித்தவிடத்திலே குடநீர் வார்க்கும்படி பவ்யனாயிருக்கிறவனை விலக்கக்கடவையோ. உன்னுடைய போக்யதையிலே யவன் துவக்குண்கிறது உனக்கு இஷ்ட விநியோகார்ஹனாய் எங்களுக்குப் பெறுகைக்குடலென்றிருந்தோம், இனி உனக்கே சேஷமென்றிருக்கிறோம். பண்டு, இருவரும்கூட தங்களுக்கு ஸ்வம் என்றிருக்கையாலே, கூடச்

யதிவா த்ருப்த:* என்ற நீ உன்னாலல்லது செல்லாதே உன் புறப்பாடு பார்த்திருக்கிற எங்களுக்கு ஒரு வார்த்தையுமரிதோ. அவள் புறப்படவொட்டாளாகில் கிடந்தவிடத்தே கிடந்து *மாசுச:* என்று ஒரு உக்தி நேருகையுமரிதோ.

(மைத்தடங்கண்ணினாய்) இவன் மறுமாற்றஞ் சொல்லப்புக, நம்மையொழியத் தாங்களே யெழுப்புவதே! என்று கண்ணாலே *வாய், வாய்* என்று வாயை நெரித்தாள். அழகாலும் பரப்பாலும் கண்ணிலே யகபபட்டவன் அக்கடலைக் கரைகண்டாலிறே நம்மைப் பார்ப்பது *ந ஜீவேயம் க்ஷணயபி* என்னப்பண்ணும் கண்ணிறே. *மையிட்டெழுதோம்* என்றிருக்கிற எங்களையும் மையிடப்பண்ணினலன்றோ நீ கண்ணுக்கு மையிடுவது. உன்னுடைய கண்ணிலழகும் பெருமையும் எங்கள் பேற்றுக் குடலென்றிருந்தோம், அது இழவுக்குடலாவதே. (நீ) அவனைப் பெறுகைக்கு அடியான நீ அவனை விலக்கக்கடவையோ. (உன்மணாளனை) *கோபீஜநவல்லப:* என்றும் *லோகபர்த்தாரம்* என்றுஞ் சொல்லுகிற பொதுவை யொழிய உனக்கே ஸ்வம்மாய் நீ புருவம் நெறித்தவிடத்திலே கார்யஞ்

சொல்லிப்போந்தார்கள்; இப்போது, அந்யத்வம் தோற்ற ப்ரணயரோஷத்தாலே வேறிடுகிறார்கள் பேறு அவளாலேயானால் இழவும் அவளாலேயாகத் தட்டில்லையிறே. (உன்மணாளனை) *லோகபர்த் தாரம்* என்கிற நாட்டுப்பொதுவைத் தனித்து புஜிக்கக்கடவையோ. *கோபீஜநவல்லப:* என்று விருதுபிடிக்கிற ஊர்ப்பொதுவை உன்னாலே உண்டறுக்கலாமோ. (உன்மணாளனை) இவளையிட்டிறே யவனை இவர்கள் அறிவது. *என் திருமகள் சேர் மார்பனே* *கோல மலர்ப்பாவைக்கன்பாகிய.* அவனு மவ்வழியாலேயிறே யுகப்பது.

(எத்தனை போதும் துயிலெழ வொட்டாய்காண்) ஒரு க்ஷணமும் அவனை எழுந்திருக்க வொட்டு கிறிலை ஸம்போக வர்த்தகமாகக் கட்டின கை நெகிழ்க்கிலும் உடம்பு வெளுப்புதி!, கலவிக்குடலான வ்யாபாரத்தையும் பிரிவுக்குடலென்று பிழைக்கமாட்டாய். புணர்ச்சிக்காகப் பிரியிலும் தடுப்பது வளைப்பதாவுதி. இவர்கள் புகுந்தாலும் போகத்துக்கு வர்த்தகரென்றறிகிறிலை. இவர்கள் இச்சேர்த் தியிலே கிஞ்சித்கரிக்க ஆசைப்பட்டிறே வருகிறது. இருவர்க்கொருவரடிமை செய்வதாகவிறே உத்த ரார்த்தத்தில் சொல்லுகிறது. கொண்டு புறப்பட்டாளாகில் உத்தரார்த்தத்திற்படியே அடிமைசெய்கைக் குடலாகிறது. உள்ளே கிடந்து தாழ்த்தாளாகில் பூர்வார்த்தத்திற் படியே புருஷகாரத்துக் குடலாகிறது.

(எத்தனையேனும் பிரிவாற்றகில்லாயால்) ஒரு க்ஷணம் பிரியில் புறம்பு நிற்கிற நாங்கள் பட்டது படாநின்றாய். நாங்கள் அகலநின்று படுகிறதெல்லாம் கூடியிருந்து படாநின்றாயீ! நெகிழ்த்து அணைக்கில் பத்துமாஸம் பிரிந்தவள் பட்டது படாநின்றாய். இவ்விடத்தால் – இவள் வைலக்ஷண்யஞ் சொல்லுகிறது. (ஆற்றகில்லாயால்) உனக்காகவன்றோ அவன் புறப்படமாட்டா தொழிகிறது, பிரியில் நீபிழையாய். உன்னையிழக்கில் ஒன்றாக முடியும், உன்னையிழவாமைக்கு எங்களையும் விட்டு உன்னோடே பணிபோரும்படி யாக்குவதே.

(தத்துவம்) இது உண்மை சொல்லுகிறோம்; எங்களாற்றாமையாலே கண்ணுஞ்சுழலையிட்டுச் சொல்லுகிறோமல்லோம். (தகவன்று) இதுமெய்யே. நீர்மைக்கு உடலல்ல, தார்மமன்று. (தத்துவம் தகவன்று) ஸத்யமே, க்ருபையன்று, மெய்யே உனக்கு க்ருபையில்லையென்னுதல்; தகவு தத்துவ மன்றென்னுதல்; உனக்கு நீர்மையுண்டென்று சொல்லுகிறது பரமார்த்தமன்று. *நகச்சிந்நாபராத்யதி* என்னலாவது அவன் பரிகரம் நலிகிறபோதோ, உன்பரிகாம் அவனாலே

செய்யும்படி பவ்யனயிருக்கு மிருப்பு எங்களுக்குடலென்றிருந்தோம்; அங்ஙனன்றிக்கே இனியுனக்கே சேஷமென்றிருக்கிறேமென்கிருர்கள். (எத்தனை போதும் துயிலெழவொட்டாய்காண்) ஒருக்ஷணமும் அவனை யெழுந்திருக்க வொட்டுகிறதில்லை. புணர்ச்சிக்காகப் பிரியவும் பயப்படுவுதி. (எத்தனையேலும் பிரிவாற்றகில்லாயால்) அது உன் குறையோ, அவனை க்ஷணகாலமும் பிரியமாட்டாத உன்னுடைய பலஹாநியின் குறையன்றோ. *அகலகில்லேனிறையும்* என்று க்ஷணகால விச்லேஷமும் பொறுக்க மாட்டாமையாலே யவனோட்டை நித்யஸம்யோகம் எங்களுடைய லாபத்துக் குடலாகை யொழிய விபரீதபலமாவதே. (தத்துவம் அன்று தகவு) தத்வம்-ஸத்யம். தகவன்று-தர்மமன்று. எங்களறியாமையில் சொல்லுகிறோமல்லோம், மெய்யே; தர்மமன்று. (தகவு-தத்துவமன்று) ***பாபாநாம் வா ஸுபாநாம் வா*** என்னுமுனக்கு ***அஹத்வா ராவணம் ஸங்க்யே*** என்ற அவனில் வாசியில்லையென்றிருக்கிறோம். அதவா. (தத்துவமன்று) தத்வம்-ஸ்வரூபம். உன் ஸ்வரூபத்துக்கும் போராது. (தகவன்று) உன்னுடைய ஸ்வபாவத்துக்கும் போராது; உன்னுடைய புருஷகாரபாவத்துக்கும் போராது; க்ருபைக்கும் போராது. ... ...

———

மூவாயிரப்படி:— இருபதாம்பாட்டு. அவனுக்கும் எங்களுக்கும் அடியானநீ எங்களை நீராட்டுவுதி என்று க்ருஷ்ணனையும் நப்பின்னைப் பிராட்டியையும்கூட எழுப்புகிறுர்கள்.

நோவுபடப் பார்த்திருக்குமத்தனையோ. ***க்ஷிபாமி*** என்றவனோடு, ***நகச்சிந்நாபராத்யதி*** என்றவுன்னோடு வாசியில்லை. ***அஹத்வா ராவணம் ஸங்க்யே*** என்று கொன்றல்லது படைவிட்டில் புகோம் என்றவனோடு. அவன்றனக்கே, ***மித்ரமௌபயிகம்*** என்றவுன்னோடு வாசியில்லை என்றிருக்கிறோம். ***பதிம் விச்வஸ்ய*** என்று அவன் நினைத்திருக்குமோபாதி. ***ஈச்வரீம் ஸர்வபூதாநாம்*** என்கிற முதன்மையேயுள்ளதென்று நினைத்திருக்கிறோம். இவளுக்குக் குறைசொல்லுகையாவது அவனோடொக்குமென்னு மித்தனையிறே. நீர்மையால் விஞ்சினுரை "நீர்மையாலே குறைந்தவர்களோ டொப்பர்கள்" என்னுமித்தனையிறே குற்றம். ***த்விதா பஜ்யேயம்*** என்றிருக்குமவனோடு ***சரணம் கத:*** என்றிருந்தவனோடு வாசியறக் கைக்கொள்வனென்றவனை கபோதஸ்தாநீயனுக்கினுல், சுபோதியில் கேட்ட பிராட்டி யில்லையிறே, அரைக்ஷணம் தாழ்த்தது பொறுக்கமாட்டாமல் சொல்லுகிறவையிறேயிவை.

அன்றிக்கே, (தத்துவமன்று, தகவுமன்று) உன்னுடைய ஸ்வரூபத்துக்கும் போருமதன்று ஸ்வபாவத்துக்கும் சேருமதன்று. புருஷகாரமாய் நின்று சேர்ப்பாருடைய ஸ்வரூபத்துக்கும் ஸ்வபாவத்துக்கும் சேருமதோ இது. ***அகில ஜகந்மாதரம்*** என்கிறதுக்கும் சேராது, ***அசரண்ய சரண்யாம்*** என்கிறதுக்குஞ் சேராது, ***தேவ தேவ திவ்யமஹிஷீம்*** என்று கட்டின பட்டத்துக்குச் சேருமித்தனை. ... ...

———

ஆருயிரப்படி:— இருபதாம் பாட்டு. "துயிலெழ வொட்டாய் காண், தகவன்று" என்று பெண்கள் ஆற்றாமையாலே நம்மைச் சில குற்றஞ் சொன்னர்களேயாகிலும் திருவுள்ளம் பார்த்து இடம் பெற்றபோதிலே விண்ணப்பஞ் செய்யவேணுமென்று நப்பின்னைப் பிராட்டி பேசாதே பள்ளிகொண்டருள, அவளைப்பற்றினுலும் கார்யஞ் செய்யக் கடவ அவன், இவள் தன்னையும் திறக்க

முப்பத்துமூவரமரர்க்குமுன்சென்று*
கப்பந்தவிர்க்குங்கலியே துயிலெழாய்*
செப்பமுடையாய் திறலுடையாய்*செற்றூர்க்கு
வெப்பங்கொடுக்கும்விமலா, துயிலெழாய்*
செப்பன்னமென்முலைச்செவ்வாய்ச்சிறுமருங்குல்*
நப்பின்னை நங்காய் திருவே துயிலெழாய்*
உக்கமுந்தட்டொளியுந்தந்துன்மணாளனை*
இப்போதேயெம்மைநீராட்டேலோரெம்பாவாய்* (20)

வொட்டாதே போகப்ரஸக்தனைப் பேசாதே கிடந்தாயென்றவாறே, சிவிட்கென்று கிடக்கிறுனைக் கூடுமென்று பார்த்து, நீ முன்பு ஆர்த்தரக்ஷணம் பண்ணி ஆர்ஜித்தகுணங்களெல்லாம், இப்போது எழுந்திராமையாலே இழக்கக்கிடாய் புகுகிறுயென்று சொன்னவிடத்திலும் அவன் வாய் திறவாமையாலே, நப்பின்னைப்பிராட்டி திறத்தில் ப்ரணயரோஷத்தாலே சொன்னவையும் இவனுக்கு அஸஹ்யம் போலேயிருந்ததென்று, புரிந்து, இவளுடைய தேஹ குணங்களையும் ஆத்ம குணங்களையும் சொல்லியேத்தி, அவன் தனக்குரியனே, பரதந்த்ரனவனை நலிகிறதென் என்று, எங்களுக்கும் அவனுக்கும் கடவையான நீயே எங்களபேக்ஷிதம் தலைக்கட்டித் தரவேண்டாவோ என்று நப்பின்னைப் பிராட்டியை அர்த்திக்கிறுர்கள்.

வ்யா:— (முப்பத்து மூவர்) நீ ரக்ஷிக்குமிடத்தில் ஸங்க்யாநியதி வேணுமோ, க்ரம விவக்ஷைதானுண்டோ, அஞ்சுலக்ஷங் குடியிலுள்ளாருமாய் நோவுபட்டால் உதவலாகாதோ; ஆண்களுமாய் ப்ரபலருமானலோ ரக்ஷிக்கலாவது, பெண்களுமாய் அபலைகளுமானல் ரக்ஷிக்கலாகாதோ; ஸமிதை பாதி ஸாவித்ரி பாதியாய் ஸ்வரக்ஷணத்திலே அதிகரிப்பார்க்கோ உதவலாவது உன்னையே பற்றித் தந்தாமும் ஒருதலை பற்றுதார்க்கு உதவலாகாதோ; *ஈச்வரோஹம்* என்றிருப்பார்க்கோ உதவலாவது, ''அடியோம்'' என்றிருப்பார்க்கு உதவலாகாதோ; அநந்ப்ரயோஜநரைப் போலே பதர் கழித்துக்கார்யந்தலைக்கட்டினவாறே அஜ்ஞதை கொண்டு எதிரிடுமவர்களையோ ரக்ஷிப்பது, கார்யஞ் செய்யாவிடிலும் அகதிகளாய் அநந்யப்ரயோஜநராயிருப்பார்க்குக் கார்யஞ் செய்யலாகாதோ. *நீணகர் நீளெரி வைத்தருளாய்* என்று உன்னையெழுப்பி அம்புக்கு இலக்காக்குவார் கார்யமோ செய்வது உன்னழகுகாண ஆசைப்பட்டார் கார்யம் செய்யலாகாதோ.

(அமரர்) கொன்றுலும் சாவாதார்க்கோ உதவலாவது, வ்யதிரேகத்தில் பிழையாத நாங்களிருக்க. உன்னையொழிய வேறென்று தாரகம் என்று முகாந்தரத்தாலே ஜீவிப்பார்க்கோ உதவுவது, உன்முகமும் உன்நோக்கும் ஜீவநமாயிருப்பார்க்கு உதவலாகாதோ. சக்தர்க்கோ கார்யஞ் செய்வது, அசக்தர்க்குக் கார்யஞ்செய்யலாகாதோ. நோவு பட்டால் ஆற்றவல்லார்க்கோ கார்யஞ் செய்வது. (முன்) நோவு வருவதற்கு முன்னே, ஏற்கவே பரிஹரிக்கக்கடவ நீ, நோவுபட்ட வெங்களை ரக்ஷியா தொழிகிறதென். நினைவுக்கும் முற்பட்டுக்கார்யஞ் செய்யக்கடவ நீ, எங்கள் நினைவைக் குற்றமாக்கினயோ. (சென்று) நீ இரந்து சென்று கார்யம் செய்வார்க்கோ செய்யலாவது, நாங்கள் வந்து இரந்தாலாகாதோ. உன்னையழைத்துவிட்டுக் கார்யம்கொள்வார்க்கோ உதவலாவது, உன் வாசலிலே வந்து நின்று துவளுகிற எங்கள் கார்யஞ் செய்யலாகாதோ. நாங்கள் உன் வாசலிலே

வ்யா;— (முப்பத்துமுவர்) ரக்ஷணத்துக்கு ஸங்க்யாநியதியுண்டோ. பஞ்சலக்ஷம்குடியில் பெண்களானால் ரக்ஷிக்க லாகாதோ. ஆர்த்தியே கைம்முதலாக ரக்ஷிக்குமவனல்லையோ (அமரர்க்கு) எல்லாவளவிலும் சாவாதார்க்கோ உதவலாவது, உன்நோக்குப் பெறாவிடில் சாகும் எங்களுக்கு உதவ லாகாதோ. முகாந்தரத்தாலே ஜீவிப்பார்க்கோ உதவலாவது, உன் முகத்தாலே ஜீவிப்பார்க்கு உதவலாகாதோ. ப்ரயோஜநாந்தரபரருமாய் மிடுக்கருமானார்க்கோ உதவலாவது, அநந்யப்ரயோஜநைகளுமாய் அபலைகளுமாயிருப்பார்க்கு உதவலாகாதோ. (முன்சென்று) நோவு வருவதற்கு முன்னே

வருகை குற்றமென்றிருக்கிறாயோ. *ஸ்மராமி* என்னுமவனுக்கு நினைக்கை குற்றம்; *உவாச* என்னுமவனுக்கு வார்த்தை சொல்லுகை குற்றம்; *பத்ப்யாமபிகமாத்* என்னுமவனுக்கு வருகை குற்றம்; *உன் மனத்தால்* *வார்த்தையென்னே* *திருமாலும் போந்தானே* எழுதுமென்னுமிது மிகையாயன்றோ அவ்விடத்துக் கிருப்பது.

(கப்பம் தவிர்க்கும்) "கப்பம்" என்கிறது–கம்பமென்றபடி. அதாகிறது–நடுக்கம். "கம்பம்" என்கிற வித்தை "கப்பம்" என்று வலித்துக் கிடக்கிறது. "தேவாஸ் ஸ்வர்க்கம் பரித்யஜ்ய" என்று – அஸுரராக்ஷஸராலே குடியிருப்புட்பட இழந்து புகலிடமற்றுப்படுகிற நடுக்கத்தைத் தவிர்க்கை. நாட்டார் நடுக்கத்தைத் தவிர்க்கக் கடவ நீ, எங்களை நடுங்கப்பண்ணாதே கொள்ளாய். அவர்கள் நடுக்கத்துக்கும் எங்கள் நடுக்கத்துக்கும் வாசியறிய வேண்டாவோ. அவர்கள் நடுக்கம் எதிரிகள் நிமித்தமாக; நீ யுணரும்படி காணாதொழியப் புகுகிறோமோ! உன்னைக் கிடையா தொழியப் புகுகிறதோ! என்று எங்களுக்கு நடுக்கம். "கப்பம்" என்று–இறையாகவுமாம். ராவணாதிகளுக்குப் பணிப்பூ விட்டுத் திரியாமை காக்கை. (கலியே) மிடுக்குடையவனே. ஒருமேட்டுக்கு ஒருபள்ளம் நேராமா போலே, உன் மிடுக்குக்கு எங்கள் பலஹாநியும் நேரன்றோ. அபலைகளான எங்களுக்கு *க்ருஷ்ணபலா:* என்கிற உன்மிடுக்கல்லது உண்டோ. (துயிலெழாய்) தேவதைகளுக்குப் போலே எங்களுக்குக் குடியிருப்புப் பண்ணித்தரவும் மார்பிலே அம்பேற்கவும் வேண்டா, உணரும் போதையழகு காண்கையே எங்களுக்குக் குடியிருப்பும் ஜீவநமும். (துயிலெழாய்) நீ யுகக்குமவர்களான முப்பத்துமூவராக நினை; ஆண்களாக நினை; ப்ரயோஜநாந்தரபரராக நினை; மருந்து தின்று சாவாத பேராக நினை; உன்னை ரக்ஷ்யமாக நினையாதே ரக்ஷகனாக நினைக்கும்பேராக நினை. எங்களுக்கு நீ யுணரும்படியும், நீ நோக்கும்படியும், நீ வார்த்தை சொல்லும்படியுந் தொடக்கமானவற்றைக் காண்கையே வேண்டுவதென்கிறார்கள்.

(முப்பத்துமூவரித்யாதி) அஷ்டவஸுக்கள், ஏகாதசருத்ரர்கள், த்வாதசாதித்யர்கள், அச்விநிதேவதைகள், இவர்கள் தொடக்கமாக ப்ரஹ்மா எல்லையாக நடுவுண்டான தேவதாவர்க்கம், க்ருஷ்ணன் திருவவதரித்தபோதே தொடங்கி தொட்டில்கள் தொடக்கமான பிள்ளைப்பணிகள் வரவிட்டு, தாங்களும் மந்திரமாமலர்கொண்டு சிலநாள் மறைவது வெளிப்படுவதாய்த்திரிந்து, ஆயர்பாடி நிறையப்புகுந்து, இடைச்சிகள் பின்னடியிலே யொதுங்குகையாலும், இவர்கள்கார்யம் க்ருஷ்ணனேசெய்து திரிகையாலும், இடைப்பெண்கள் அறிகையாலே இவ் வ்ருத்தாந்தத்தைச் சொல்லுகிறார்கள். "கலி" என்று-மிகுதியாய், ஸகலதேவதைகளையும் ரக்ஷிக்கையாலே ஸர்வாதிகனானவனே யென்றுமாம்.

இப்படி தேவகார்யஞ்செய்து வ்யாபரியாநின்றால் தனக்கொரு தீங்குவரும்படியிருக்குமோ வென்னில் (செப்பமுடையாய்) தனக்கு ரக்ஷையுண்டாம்படி வ்யாபரிக்கும் அரணிமையை யுடையவனே யென்கிறார்கள். அன்றிக்கே, "செப்பம்" என்று - செவ்வையாய், ஆச்ரிதரோடு செவ்வையழி

சென்று. ஏற்கவே ரக்ஷிக்கக்கடவ நீ நோவுபட்டுவந்த எங்களை ரக்ஷிக்கலாகாதோ. (சென்று) நீ சென்று உதவக்கடவ உனக்கு உன்வாசலிலே வந்த எங்களுக்கு உதவலாகாதோ. உன் பக்கலிலே வருகை மிகை என்னுமவ னல்லையோ. எழுது மென்னுமிதுமிகையாயன்றோ இருப்பது. (கப்பம் தவிர்க்கும்) ''கம்பம்'' என்கிற வித்தை ''கப்பம்'' என்று வலித்துச் சொல்லுகிறது; அதாகிறது - நடுக்கம். கம்பம் தவிர்க்கையாவது– *தேவாஸ் ஸ்வர்க்கம் பரித்யஜ்ய* என்று அஸுர ராக்ஷஸாதிகளாலே குடியிருப்பு மகப்பட இழந்து க்லேசித்த அத்தைத் தவிர்க்கை. நாட்டார் நடுக்கத்தைத் தவிர்க்கக்கடவ நீ எங்களை நடுங்கப்பண்ணுதே கொள்ளாய். து:கநிவ்ருத்தியை யாசைப்பட்ட

யாமே பரிமாறும் ஆர்ஜவகுணத்தை யுடையவனே யென்னுதல். *ரக்ஷிதா ஜீவலோகஸ்ய* என்கிற ஸாமாந்ய தர்மத்தால் வந்த தாமழிந்தாலும், *ஸ்வஜநஸ்ய ச ரக்ஷிதா* என்கிற இவ் விசேஷத்தையும் இழக்கவோ. எங்கள் செவ்வைக்கேடும் உன்செவ்வையாலே நிரப்ப விருந்தோம், அது தன்னையும் அஸத்ஸமமாக்காநின்ருய் நாங்கள் வரக்கிடந் துறங்குகையாலே. விரகாலே நீரை மேட்டில் ஏற்றுமா போலே, உன்னுடைய வாத்ஸல்யம் எங்கள்பக்கலிலு மேறிப்பாய வேண்டாவோ, இச்செவ்வைதானே அநாச்ரிதவிஷயத்திலும் ஒக்குமாகில் பாதகமாமிறே. அது வாராமைக்காக (திறலுடையாய்) என்கிருர்கள். திறலாவது - பராபிபவநஸாமர்த்யம். ஆச்ரிதரோடு செவ்வியனுன செயல்தன்னிலே அநாச்ரிதர்க்கும் அநபிபவநீயனுனவனே. பாண்டவர்கள் விஷயத்தில் செவ்வியனுன நிலையிலே துர்யோதநாதிகளையழிக்கும்படியை நினைக்கிறது. ஆயுதமெடேனென்று ஆயுதமெடுக்கையும் பகலை இரவாக்குகையும் தொடக்கமானவை. அநுகூலரான எங்கள் பக்கலிலேயோ திறல்காட்டுவது, அது எங்களுக்கு அணுகவொண்ணுதபடியாயோ.

அத்திறலால் பலித்த அம்சம் சொல்லுகிறதுமேல் (செற்றுர்க்கு வெப்பங்கொடுக்கும்) செற்றுராகிருர் - சத்ருக்கள். *ஸுஹ்ருதம் ஸர்வபூதாநாம்* என்றிருக்கிற தனக்கு சத்ருக்களில்லையிறே. ஆச்ரிதருடைய சத்ருக்களேயிறே தனக்கு சத்ருக்களாகிருர். ஆச்ரிதவிரோதிகளுக்கு து:கத்தைப்பண்ணிக்கொடுக்கும். (செற்றுர்) சாத்ரவம் இருவர்க்கும் பொதுவாயிருக்கிறபடி. இவர்கள், * சத்ரோஸ் ஸகாசாத்* என்பர்கள்; அவன், *த்விஷதந்நம்* என்னும். (வெப்பங் கொடுக்கும்) பயஜ்வரத்தைக் கொடுக்கும். பாண்டவர்களுடைய கலக்கமெல்லாம் அவர்களுக்கு எதிரிகள் பக்கலிலே யாக்குகை. ''பாண்டவர்தம்முடைய பாஞ்சாலி மறுக்கமெல்லாம்'' ''சந்தம்மல்குழலாள் அலக்கண் நூற்றுவர்தம் பெண்டிருமெய்தி'' (கொடுக்கும்) அருட்கொடையான ஔதார்யமிருந்தபடி. (விமலா) ஸம்பந்தமொத்திருக்கச்செய்தே ஆச்ரிதர்க்காகக் கண்ணற்று முடிக்கையாலே வந்த சுத்தியைச்சொல்லுகிறது, ''செய்கும் தாவருந்தீமை'' இத்யாதி. ஆச்ரிதர்கார்யம் செய்தானு யிருக்கையன்றிக்கே, தன்பேருபிருக்கை ''போழ்ந்தபுனிதன்'' அநாச்ரிதர்க்கு முடிகைக்கு வேண்டுமவற்றைக் கொடுத்து, ஆச்ரிதர்க்கு உஜ்ஜீவந ஹேதுவான தன்னைக்கொடுக்கும் சுத்தி. துர்யோதநனுக்கு பரிகரத்தைக் கொடுத்து, அர்ஜுநனுக்குத் தன்னைக்கொடுத்து நின்றநிலை (துயிலெழாய்) ப்ரயோஜநாந்தரர்க்குக் கார்யம்செய்ததால்வந்த புகழும், ஆச்ரிதரக்ஷணத்தால் வந்த ஏற்றமுமெல்லாம் அழியக்கிடாய் புகுகிறது, சடக்கெனவெழுந்திருந்து அவற்றை நிலைநிறுத்திக்கொள்ளாய்.

அவன் தாழ்ந்திருந்தவாறே அவன் பக்கல் மறுமாற்றம் பெருமையாலே தன்னைப்பிரியில் தரியாதவனைச் சிறையிலே யிட்டுவைத்து முரட்டுதேவர்கள் கார்யஞ்செய்துதிரியுமவனை விடீர் என்று, திரியவும் நப்பின்னைப் பிராட்டியை எழுப்புகிருர்கள் (செப்பன்ன மென்முலை) பரதந்த்ரனுன இவனைக் கிடந்துநலிகிறதென் நம் ஆர்த்தத்வநி கேளாத படி உள்ளே பொதிந்துக் கிடக்கிறவளைச் சொல்லாதே. (செப்பன்ன) செப்புக்குள்ளே பொதிந்துவைத்த ஆபரணம் நினைத்தபோது பூணக்கிடையாதா

தேவர்களுக்கோ உதவலாவது, நீ உணரும்படி காண ஆசைப்பட்டார்க்கு உதவலாகாதோ (கலியே) மிடுக்கையுடையவனே. அபலைகளான எங்களுக்கு உன்மிடுக்கை யொழியவுண்டோ. அரணிமையை யுடையவனேயென்றுமாம். (துயிலெழாய்) தேவதைகளுக்குக் குடியிருப்பும் ஜீவநமும்போலே எங்களுக்கு நீ உணரும்படி காண்கை.

(செப்பமுடையாய்) ஆச்ரிதர்க்குச் செவ்வையழியா திருக்குமவனே, எங்களுக்குச் செவ்வை யழியா திருக்கவேண்டாவோ. செப்பம்-ரக்ஷை யென்றுமாம். (திறலுடையாய்) திறல்-பராபிபவந ஸாமர்த்யம். அநாச்ரிதர்க்கன்றிக்கே எங்களுக்கு அணுகவொண்ணா திருக்கைக்கோ. (செப்பமுடையாய் திறலுடையாய்) பாண்டவர்களுக்குச் செவ்வியுமாய் துர்யோதநாதிகளுக்கு அநபிபவநீயனுனவனே. திறல்-மிடுக்காகவுமாம். (செற்றார்க்கு வெப்பம் கொடுக்கும் விமலா) நீ ஆச்ரித விரோதிகளுக்கு து:கத் தைப்பண்ணும் "செய்துந்தாவரும்தீமை" இத்யாதி, இப்போது அநுகூலர் பக்கத்திலாய்த்தோ? (விமலா) என்றது-ஸம்பந்த மொத்திருக்க, ஆச்ரிதர்க்காகக் கண்ணற்று அழிக்கவல்ல சுத்தி. (துயிலெழாய்) அம்பு எய்யவேணுமோ எங்களுக்கு. எழுந்திருந்து நோக்கவமையாதோ. (செப்பன்ன

போலே, செப்புப்போலே யிருந்த ஸந்நிவேசத்தை யுடைத்தான அவள்முலையிலே அழுத்திக்கிடக்கிற வனை நமக்குக்கிடைக்கப்புகாநின்றதோ. "மாகடல் நீருள்ளான் மலராள் தனத்துள்ளான்" க்ஷாம காலத்துக்கு அஞ்சினர், கடற்கரையைப்பற்றிக் கிடத்தல், பர்வதங்களைப்பற்றிக்கிடத்தல் செய்யக் கடவது; இவனும், கடலையும் மலையையும் விடான்; 'திருமாலிருஞ்சோலை மலையே திருப்பாற்கடலே.' (செப்பன்ன) விலக்ஷணமான பண்டமிட்டு வைக்கும் செப்பு இவள் முலைகள். "சுடர்வான் கலன் பெய்ததோர் செப்பினைத் திருமங்கை மணாளனை." (மென்முலை) விரஹஸஹமான முலை படைத்தாளா கிலிறே இழந்திருக்கலாவது, அவனுணரவும் வினவவுமுள்ள விளம்பம் பொறுத முலை.

(செவ்வாய்) அம்முலையிலே வர்த்திப்பார் நுகருங்கனியும் தேனும்; "தொண்டையம் செங் கனிவாய்நுகர்ந்தான்" என்னும்படியே. (செவ்வாய்) க்ருஷ்ணனையுந் தனக்காக்கிக் கொண்ட அதரமும் ஸ்மிதமும். கோவையாள் பொருட்டு, தாவேழ்முறுவல் பின்னைக்காய் - இவ்வதரமும் முறுவலும் புஜிக்கைக்கிறே ஏறுகள்பொருதது ***காந்தஸ்மிதா* *ஜகத் ஸசைலம் பரிவர்த்தயாமி*** அவன் நெஞ்சை வருத்துமது என்னம்பாலே யென்னில்; நாட்டையழிப்பனென்று கலங்கப் பண்ணுவது இவ்வதரமும் முறுவலுமிறே. ***ஈஷதுந்நம்ய பாஸ்யாமி ரஸாயநமிவோத்தமம்*** என் றிருக்குமவனைப் பெற்றால் விடுமோ. (செவ்வாய்) செம்பவளத்திரள்வாயன் தோற்ற வாய். (சிறு மருங்குல்) அம்மலையிலேயிருந்து பக்வபலத்தை புஜிப்பார்க்குஸுகமாயிருக்கவொண்ணுதபடி இருக் கிறதோ! முடிகிறதோ! என்று துணுக்கென்னப்பண்ணும் பயஸ்தாநமும், ஸ்நேஹஸ்தாநமும். மேலுங் கீழுங்கொண்டு நடுவுண்டு என்று அநுமிக்குமதனை; இதொரு நிராச்ரய ஸ்திதி யிருக்கிறபடி! "ஒசிந்த நுண்ணிடைமேல் கையை வைத்து" (நம்பின்னை நங்காய்) அநுக்தஸௌந்தர்யஸமுச்சயம். சொல்லிச் சொல்லாத ஸௌந்தர்யங்களெல்லாவற்றாலும் பூர்ணையானவளே. (நங்காய்) ஆய்ப்பாடி வளர்ந்த நம்பியினுடைய பூர்த்திக்கும் அடியான பூர்த்தியையுடையவளே.

(திருவே) ***ச்ரத்தயா தேவோ தேவத்வமச்நுதே*** என்னும்படியாயிருக்கை. அழகு அவளாலே; குணங்கள் அவளாலே; மேன்மை அவளாலே; நீர்மை அவளாலே; நிரூபித்தால், அடங்கலும் அவள்தோயலாயிருக்கும். ***பின்னை நெடும்பணைத்தோள் மகிழ்பீடுடை*** *செப்பன்ன மென்முலை* என்று தொடங்கி இச்சுழிகளிலே யகப்பட்டவன் தப்பி ஏறினலிறே நம்கார்யம்செய்வது.

மென்முலை) அவன்பக்கல் மறுமாற்றம் பெருமையாலே, புருஷகாரபூதையான நப்பின்னைப் பிராட்டியை யெழுப்புகிறார்கள். மேல் அவன் அகப்படுஞ்சுழிகள் சொல்லுகிறது. நிதி இட்டுவைக்கும் செப்புப்போலே அவன் கிடக்குமிடம். ''மலராள் தனத்துள்ளான்'' என்னக்கடவதிறே. செப்புப் போலே ஸந்நிவேச மென்னவுமாம்(மென்முலை)விரஹஸஹமன்றிக்கேயிருக்கை. (செவ்வாய்) அவனைத் தனக்காக்கிக்கொள்ளும் ஸ்மிதம். அந்த முலையிலே யிருந்து அநுபவிக்கும் ஜீவநம். (சிறுமருங்குல்) அதரத்தை புஜிக்கும்போது துணுக்கோடேயிருக்க வேண்டியிருக்கை. (சிறுமருங்குல்) மேலும் கீழுங்கொண்டு ''இடையுண்டு'' என்று அறியும்படி பயஸ்தாநமாயிருக்கை. (நம்பின்னை நங்காய்) பூர்ணையானவளே. பூர்த்தியாகிறது - அநுக்த ஸௌந்தர்ய்ஸமுச்சயம்.

(திருவே) இனி அவ்வருகில்லை யென்னும்படி யாதொரு பதார்த்தம் ஸர்வோத்க்ருஷ்டம், அதுக்கு வாசகசப்தம் இதுபோலே. ஸர்வாதிகனானவன் றனக்கும் ஏற்றஞ்சொல்லும்போது இச்சப்தமிட்டாய்த்துச் சொல்லுவது. *க:ச்ரீ:ச்ரிய:* *ச்ரிய: ச்ரிய:* ''திருவுக்குந் திருவாகிய'' என்றும் சொல்லக்கடவதிறே. *யஸ்யா:கடாக்ஷணம்* இத்யாதி. உதாரவாக்குக்களாகிறார் – திருமங்கையாழ்வாரும், ஆளவந்தாரும், ஆழ்வானும், பட்டரும். (திருவே) உன்னாலே அவனுக்குப் பெருமையுண்டாம்படியான ஏற்றமுடையவளே. (திருவே துயிலெழாய்) அவள் பேர் படைத்தால், செய்வதும் அவளைப்போலே யிருக்கவேண்டாவோ. அவளுடைய வாசகசப்தத்தை உனக்குச்சொல்லும்போது தேஹகுணங்களும் ஆத்மகுணங்களுமுண்டானாலும், பத்துமாஸம் ஆச்ரிதார்த்தமாக உறங்காதிருந்த அவள்படி உனக்கும் உண்டாகவேணுங்காண். (திருவே துயிலெழாய்) பெண்ணின் வருத்த மறியாதவனைப்போலே யுறங்கலாமோ, ஸஜாதீயை யாய்ப்பிறந்த வுனக்கு. நீயுணர்ந்தெழுந்திருந்து எங்கள் ஸத்தையை உண்டாக்காய்.

நான் உறங்கிகுறேனல்லேன், அவனையிடுவித்து உங்களுக்குத் தருமவை மநோரதிக்கிறேனித்தனை, நான் எழுந்திருந்து செய்யவேண்டுவது சொல்லுங்கோளென்ன; ஆகில் அவற்றைக் கேளென்கிறார்கள் (உக்கமும் தட்டொளியும்) ஆலவட்டமும், கண்ணடியும். நோன்புக்கு வேண்டுமுபகரணங்களுக்கெல்லா முபலக்ஷணம். (உன் மணாளனை) இவற்றோபாதி உனக்கு உபகரண கோடியிலேயாய், தன் கார்யம் உன் புத்யதீநமாம்படி யிருக்கிறவனை. நீ புருவம் நெறித்த விடத்தே கார்யஞ் செய்யும்படி பவ்யனானவனை.

(இப்போதே) அநந்தரக்ஷணத்தில் ஊராரு மிசையார்கள், நாங்களும் ஜீவியோம். (எம்மை) பிற்றைப்போதைக்கு இராத வெங்களை. (எம்மை) *ஏஹி பச்ய சரீராணி* என்று வசநஞ் சொல்ல வேணுமோ! என்று விரஹம் தின்ற வுடம்பைக் காட்டுகிறார்கள். ''எம்மை'' என்ற இந்தப் பன்மையாலே–''பேய்ப் பெண்ணே'' என்னுதல், ''பிள்ளாய்'' என்னுதல், 'நாயகப்பெண் பிள்ளாய்' என்னுதல் எத்தனையிழிச்சம் சொன்னார்களேயாகிலும் பல தசையிலே எல்லாரு மொத்திருக்கிறபடி. எல்லார்க்கும் உபாயமொன்றானாற்போலே உபேயமுமொன்றாயிருக்கை. ஒருத்தன் திருவடிகளைப் பலர் ஆச்ரயித்தால் ஸுக்ருத தாரதம்யத்தாலே விளம்பமுண்டானாலும் பலம் எல்லார்க்கும் ஒத்திறே யிருப்பது. எம்பெருமான் பக்கலிலே ந்யஸ்தபரனானால், தேஹயாத்ரையிலே அல்பம் ஸக்தர்க்கும், அவனையொழியச் செல்லாதார்க்கும், இங்குள்ள வைஷம்ய மொழிய பல தசையிலே ஒப்புச் சொல்லா நின்றதிறே.

(திருவே) ''ஒசிந்தவொண்மலராள்'' என்னுமாபோலே ஸம்ச்லேஷத்தாலேவந்த துவட்சி. (துயிலெழாய்) நீயுணர்ந்து எங்கள் ஸத்தையையுண்டாக்காய். (திருவேதுயிலெழாய்) பிராட்டியைப் போலே, ஆச்ரிதைகளான எங்களுக்காக உணரவேண்டாவோ; ஆச்ரிதர்க்காகவன்றோ பத்துமாஸம் உறங்காதிருந்தது. எழுந்திருந்து உங்களுக்குச் செய்யவேண்டுவ தென்னென்ன; (உக்கமும் இத்யாதி) உக்கம்-ஆலவட்டம், தட்டொளி-கண்ணடி. பறையென்றுமாம். (உன்மணாளனை) உன்புருவம் நெறித்த விடத்திலே கார்யஞ் செய்யும்படி பவ்யனானவனை. உக்கத்தோபாதி அவனையும் இவள் தரவேணுமென்கை. உன்மணாளனை யிப்போதே யெம்மை நீராட்டு என்றுமாம். (இப்போதே) பிற்றைப்போதைக்கு இராதளங்களை. (எம்மை) ***ஏஹி பச்ய சரீராணி*** என்று விரஹம் தின்றவுடம்பைக் காட்டுகிறார்கள். (எம்மை) ''பேய்ப்பெண்ணே'' என்றும், ''நாயகப் பெண்பிள்ளாய்'' என்றும் தங்களில் தாங்கள் சொல்லுமித்தனை, பேற்றில் வந்தால் எல்லாரு மொத்திருப்பர்கள் என்றுமாம். (எம்மை) எங்களையும் அவனையுங்கூட முழுக்காட்டவேணும் என்றுமாம். (நீராட்டு) **''தாரா:பித்ரு க்ருதாஇதி''** என்னுமாபோலே இவர்களுகப்பது இவள்தந்த க்ருஷ்ணனென்று. பெருமாள், பிராட்டியுடைய ஸௌந்தர்யாதிகள் கிடக்க ஐயர் பண்ணிவைத்தவிவாஹமென்று உகப்பர்; அது போலே, க்ருஷ்ணனென்பக்கல் ப்ராப்தியும் போக்யதையும் கிடக்க இவள்தந்த க்ருஷ்ணனென்று உகப்பர்கள் ... ...

மூவாயிரப்படி :— இருபத்தோராம் பாட்டு. நப்பின்னைப் பிராட்டி, 'போகத்திலே வந்தால் நானுமுங்களிலே யொருத்தியன்றோ, நாமெல்லாருங்கூட க்ருஷ்ணனை அர்த்திக்க வாருங்கோள்' என்ன; அவன் குணங்களிலே தோற்றார் தோற்றபடி சொல்லி யெழுப்புகிறார்கள்.

(உன் மணாளனை எம்மை நீராட்டு) எங்களையும் அவனையுங் கூட முழுக்காட்டவேணும். (நீராட்டு) '' தாரா:பித்ரு க்ருதா இதி '' என்று-பெருமாள், பிராட்டியுடைய ஸௌந்தர்யங்களெல்லாம் கிடக்க, ''ஐயர் செய்வித்த விஷயம்'' என்று பிராட்டியை ஆதரித்தாற் போலே, க்ருஷ்ணனை நீ தந்த விஷய மென்றுயத்து நாங்கள் விரும்புவது. (உன்மணாளனை எம்மை நீராட்டு) ***ஏஷ ப்ரஹ்ம ப்ரவிஷ்டோஸ்மி க்ரீஷ்மே சீதமிவ ஹ்ரதம்*** ''அப்பன் திருவருள் மூழ்கினள்.'' எங்கள் விடாயுங்கெட்டு, எங்களையெல்லாருங் கொண்டாடும்படி பண்ணு. (திருவே எம்மை-நீராட்டு) எங்களையும் அவனையு மொருதுறையிலே சேராத போது நீ திருவாகைக்கு உபாயமுண்டோ. ''ச்ரீயதே-ச்ரயதே'' என்றிறே-ஸ்ரீயாய்த்து ஸ்வதந்த்ரரோடு பரதந்த்ரரோடு, வாசியில்லை, இவள் கை பார்த்திருக்கவேணும். (உன் மணாளனை எம்மை) உனக்கு ஒருக்காலெழுதித்தந்து ப்ரதிக்ஷணம் எழுத்து வாங்கிகுறவனை. ''நீராட்டமைத்து வைத்தேன்'' என்று உனக்கும் அவனுக்குங்கூடக் குளிக்கச் சமைத்த நீரிலே எங்களையுங்கூட முழுக்காட்டு. (உக்க மித்யாதி) எங்கள் ச்ரமத்தை ஆற்றும் பரிகாரத்தையும், எங்கள் வைலக்ஷண்யத்தை நாங்கள் கண்டுகக்கும் பரிகரத்தையும் தந்து எங்கள் விரஹதாபமாறும்படி வாசத்தடத்திலே அவகாஹிக்கும்படிபண்ண வேணும். ஜ்ஞாந தர்சந ப்ராப்திகளைப் பண்ணித் தரவேணுமென்றபடி. ... ...

ஆறாயிரப்படி:— இருபத்தோராம்பாட்டு. புருஷகாரபூதையான நப்பின்னைப்பிராட்டியை யெழுப்ப; அவள் உணர்ந்தெழுந்திருந்து நான் உங்களிலே ஒருத்தியன்றோ, உங்கள் கார்யங்களெல்லா மழகிதாகச்செய்து தருகிறோம், நம்மைப்பற்றினார்க்கு ஒருகுறையுண்டோ, நாமெல்லாருங்கூடி

ஏற்ற கலங்களெதிர் பொங்கி மீதளிப்ப*
மாற்ருதே பால் சொரியும் வள்ளல் பெரும்பசுக்கள்*
ஆற்றப் படைத்தான் மகனே யறிவுருய்*
ஊற்றமுடையாய் பெரியாயுலகினில்*
தோற்றமாய் நின்றசுடரே துயிலெழாய்*
மாற்ருருனக்குவலி தொலைந்துன் வாசற்கண்*
ஆற்ருது வந்துன்னடி பணியுமா போலே*
போற்றியாம் வந்தோம் புகழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்* (21)

க்ருஷ்ணனை எழுப்பி அர்த்திக்கவாருங்கோளென்ன; அவன்குணங்களிலே தோற்ருர்தோற்றபடியே சொல்லி, உகவாதார் அம்புக்குத் தோற்றுவந்து விழுமாபோலே, ***குணைர்தாஸ்யமுபாகத:*** என்ற இளையபெருமாளைப்போலே குணங்களுக்குத் தோற்றுவந்தோமென்று சொல்லி க்ருஷ்ணனை எழுப்புகிருர்கள். உகவாதார் உன்விரத்துக்குத் தோற்ருற்போலே உகந்த நாங்கள் உன் நீர்மைக்குத் தோற்றபடி.

வ்யா:— (ஏற்றகலங்கள்) உன்னை ஆராக நினைத்து உறங்குகிருய், உன்னையுணராய். க்ஷீராப்திசாயியாகவாதல், சக்ரவர்த்தி பிள்ளையாகவாதல் நினையாநின்ருய், ஸ்ரீநந்தகோபர்மகனுக நினைக்கிருயில்லையே யுன்னை. ஸ்ரீ நந்தகோபர் ஆர்ஜித்த ஐச்வர்யத்தைச் சொல்லுகிருர்கள்;— ஸ்ரீநந்தகோபருடைய சௌர்ய வீர்யங்களும், தார்மிகத்வமும், புஜபலமுமிறே கீழ்ச்சொல்லிற்று. (ஏற்றகலங்கள்) இட்ட இட்ட கலங்களெல்லாம் எதிரே நிரம்பி வழியும்படி அநுஸந்ததமாகப்பால் சொரியக்கடவனவா யிருக்கும் பசுக்கள். (ஏற்றகலங்கள்) கலமிடுவார் தாழ்வே. இட்ட கலம் நிறையாததில்லை. நாலாயிரம், இரண்டாயிரம் என்று ஒரு ஸங்க்யையில்லை. (ஏற்றகலங்கள்) கலத்தில் சிறுமை பெருமையில்லை, கடலை மடுக்கிலும் நிறைக்குமத்தனை. ஏலாதகலங்கள் நிறையாதொழிகிறது பாலின் குற்றமன்றிறே; கொடுப்பார்க்கும் ஒரு கொள்வார் தேட்டமாயிறே யிருப்பது; இவையும், க்ருஷ்ணன் படியா யாய்த்திருப்பது. அர்த்தியாதார் குற்றமேயாய் அவன்பக்கல் குறைபில்லையாயிருக்குமாபோலே ***உதாரா:*** என்று–அர்த்தித்த பாத்ரங்களைக்கொண்டாடியிறே இவன் உபகரிப்பது. அர்த்தித்வந்தான் உபாயமாகாதோவென்னில்; இவனுடைய தாதர்த்யம் ஸ்வரூபத்திலே புகுமாபோலே இதுவும் ஸ்வரூபத்திலே புகுமித்தனை, உபாயத்திலே புகாது. அங்ஙனேயாகில் அர்த்தித் வந்தான் வேணுமோவென்னில்; முக்தனுலும் இல்லையாகில் போகந்தான் ப்ராப்யமாக மாட்டாது. ஸம்ஸாரத்திலே போகம் ஸாவதியாகையாலே அர்த்தித்வமும் அவ்வளவிலே பர்யவஸிக்கும்; அங்கு நித்ய மாகையாலே அது உருவச்செல்லும் நித்யநாபாயிநியானவளும் "இறையும்–அகலகில்லேன்" என்றிறே ஆங்கிருப்பது. *மருந்தே நங்கள் போக மகிழ்ச்சிக் கென்று பெருந்தேவர் குழாங்கள் பிதற்றும் பிரான்* ஸதாபச்யந்தியிறே. அவ்விடம். ***நம இத்யேவ வாதிந:** என்றதிறே அவதரித்த விடத்திலும் *இரவு நன்பகலும் துதி செய்ய நின்ற* என்னகடவதிறே. (எதிர்பொங்கி மீதளிப்ப) முலைக்கண்ணின் பெருமையாலே. ஒருக்கால் தொட்டுவிட்டாலும் ஒரு பீறிலே கலத்தை நிறைத்து வழிந்துபோகா நின்ருலும் முலைக்கடுப்பாலே மேலே மேலே சொரியும்.

வ்யா. — (ஏற்றகலங்கள் எதிர்பொங்கி மீதளிப்ப) ஏற்ற கலங்களெல்லாம் எதிரே பொங்கி வழியும்படி. கலமிடாதார் தாழ்வே, இட்ட கலங்களெல்லாம் நிறையும்; ஏலாதகலங்கள் நிறையா தொழிகிறது பாலின் குறையன்றே. (ஏற்றகலங்கள்) பெருமை சிறுமையில்லை; கடலைமடுக்கிலும் நிறைக்கு மித்தனை. இவையும் கிருஷ்ணன் படியாயிருக்கை. அர்த்தியாதார் குற்றமத்தனைபோக்கி அவன் பக்கல் குறையில்லை, ஸ்விகாரமே யமையுமிறே அவனுக்கு. (மாற்றாதே பால்சொரியும்) முலைக்கடுப்பாலே கலமிடுவாரில்லை யென்று அதுதவிராது. (வள்ளல்) சிலர்க்கு உபகரித்ததாக விருக்கை யன்றிக்கே தன்கார்யம் செய்ததாக வுபகரிக்கை. க்ருஷ்ணனைப்போலே பெண்ணுக்கும் பேதைக்குமணைக்கலாம்படி பவ்யமாயிருக்கை யென்றுமாம். (பெரும் பசுக்கள்) க்ருஷ்ண ஸ்பர்சத்

(மாற்றாதே பால்சொரியும்) இட்டகலம் நிரம்பிற்று, கலமிடுவாரில்லையென்று கண் அடையாது ஊற்றுமாறாதே பால்சொரியுமத்தனை. *பூய ஏவ மஹாபாஹோ ப்ரஹ்ருஷ்டோ வாக்யமப்ரவீத்இதஞ்ச ச்ருணு மைத்ரேய* என்று சொல்லக் கடவதிறே. ஸ்ரீமைத்ரேய பகவான் கேளாதிருக்கச் செய்தே நல்லவர்த்தம் இவனிழக்கவொண்ணா தென்று- *நித்யைவேஷா ஜகந்மாதா* என்று ரிஷிதான் சொன்னானிறே.

(வள்ளல் பெரும் பசுக்கள்) சிலர்க்கு உபகரித்ததாயிருக்கையன்றிக்கே தன் கார்யந் செய்த தாக வுபகரிக்கும்படி உதாரஸ்வபாவமாயிருக்கை; *வேண்டிற்றெல்லாந்தரும் கோதில் என் வள்ளல்* என்கிற க்ருஷ்ணனைப் போலே. இத்தை நினைத்திறே *உதார:* *ஸந்தர்சயந்* என்று ஆளவந்தார். சிலர் அர்த்தியாதிருக்கச் செய்தேயிறே *விடுமின் முற்றவும்* என்றருளிச் செய்தது; அத்தை நினைத்திறே ஸ்ரீமதுர கவிகள் *அருள் கண்டீரிவ் வுலகினில் மிக்கதே* என்றது. வண்சடகோபரான இவரைப்போலே அருள் மாரியாகையாலே திருமங்கையாழ்வாரும், *முந்துறவுரைக்கேன்* *சொல்லுகேன் வம்மின்* *நமருமுரைமின்* என்றருளிச் செய்தார். (வள்ளல்) க்ருஷ்ணனைப் போலே, பெண்ணுக்கும் பேதைக்கு மணையலாம்படி தன்னைத் தாழவிட்டுக் கொடுத்துக்கொடு நிற்கும் பவ்யதையைச் சொல்லுகிறது. (பெரும் பசுக்கள்) க்ருஷ்ணஸ்பர்சத்தாலே வளர்கிறவை யாகை யாலே அவன்றன்னோடொக்கப் பெருத்திருக்கை. *பெருங்கண்ணன்,* *மஹாத்மந:* *பேரோதும் பெரியோர்.* (வள்ளல் பெரும் பசுக்கள்) "சிறு மாமனிசர்" என்னுமா போலே.

(ஆற்றப்படைத்தான்) மிகவும் படைத்தான். *குணாநாமாகரோ மஹாந்* குணாநாமயுதை கமம்சம்* *யதா ரத்நாநி ஜலதேரஸங்க்யேயாநி புத்ரக* *நிலவன் புகழ்* ஸமஸ்த கல்யாண குணாம்ருதோதி:* *அகில ஹேய ப்ரத்யநீக* *அபரிமித குணகணௌக மஹார்ணவ* *வர்ஷாயுதைர்யஸ்ய குணா:ந சக்யா:* என்று க்ருஷ்ண குணங்களுக்கு எல்லை காணுதல், *கண்ணபிரான் கற்ற கல்வி* என்று க்ருஷ்ணன் தீம்புக்கெல்லை யுண்டாதல், *அமர்யாத: க்ஷுத்ர*: என்று ஸம்ஸாரிகள் அநாத்ம குணங்களுக்கு ஸங்க்யை யுண்டாதல், திருநறையூரில் திருவிதிகளில் முத்துக்களுக்கு எண்ணுண்டாதல் செய்யிலாய்த்துத் திருவாய்ப்பாடியிம் பசுக்களுக்கு எண்ணுண்டாவது. [கழி ஆருங்கன சங்கம்] கர்ப்பிணிகளைப்போலே. [கலதெங்கும் நிறைந்தேறி] பெரிய திருநாளில் ஸர்வதோதிக்க மாக வந்தேறுமாபோலே. [வழியார முத்தீன்று] சிலர்தார்மிகர் மநுஷ்யர்க்கு ஸஞ்சரிக்கைக் குறுப்பாகக் குறுந்தெருவும் நெடுந்தெருவுமாகக் கண்டு வைப்பார்களானால், இவை வழிபோக வொண்ணாத படி முத்தாலே நிரப்பிவைக்கும் (ஆற்றப்படைத்தான் மகனே) ஸ்ரீநந்தகோபர்க்கு ஸம்பத்து ஸ்வயமார்ஜிதமாகையாலே தான் ஞான்றியாயிருக்கும், இவர் பிறந்து படைத்ததாகையாலே அடியுடைய ஐச்வர்யம். *பதிம் விச்வஸ்ய* என்கிற ஐச்வர்யத்திற் காட்டிலும் ஸ்ரீநந்தகோபருடைய

தாலே வளருகையாலே ஸ்ரீசத்ருஞ்ஜயனைப் போலேயிருக்கை. (ஆற்றப்படைத்தான்) *கழியாரும் கனசங்கம் கலந்தெங்கும் நிறைந்தேறி - வழியாரமுத்தீன்று வளங்கொடுக்கும் திருநறையூர்.* அதாவது - தொகையின்றிக்கே யிருக்கை (படைத்தான் மகனே) அவர்க்கு ஆர்ஜித்து வந்தது, இவன் பிறந்து படைத்த ஸம்பத்து. இத்தால் - ***பதிம் விச்வஸ்ய*** என்கிறதிற் காட்டிலும் ஸ்ரீநந்த கோபர் ஸம்பத்துக்கு இட்டுப்பிறந்த வேற்றம். பரமபதம் போலேயும் நாரயணத்வம் போலேயும் தான்றோன்றியன்றேயிது. (அறிவுறாய்) ஸர்வஜ்ஞனவனை உணர்த்த வேண்டியிறே உள்ளுச் செல்லுகிறது. கைப்பட்ட பெண்களைச் சரக்கிலேவாங்கிக் கைப்படாதவர்களைக் கைப்படுத்துகைக்காக வுண்டான உபாயாந்யபரதையாலே யெழுப்புகிறார்களாகவுமாம். (ஊற்றமுடையாய்) த்ருடப்ரமாண ஸித்தனாகை.

ஐச்வர்யத்துக்கு இட்டுப் பிறந்தவனே பரமபதம் போலேயும் நாராயணத்வம் போலேயும் ஸ்வதஸ்ஸித்த மன்றே கோபகுலமும் கோபாலத்வமும். நந்தன்பெற்ற ஆனாயனுக்கல்லது ஸித்தியாதே.

(மகனே அறிவுறாய்) உன்ஐச்வர்யமிருந்தபடியாலே எங்களை நினைக்கைக்கு விரகில்லை, ஐச்வர்யச்செருக்காலே ஆர்த்தத்வநி செவிப்பட்டதில்லையே யாகிலும் உன்பிறவியை புத்திபண்ணி எங்களுக்காக உணராய். உனக்கும் எங்களுக்கு முண்டான ஸம்பந்தத்தாலே பெறில் பெறுமத்தனை யென்று *உன்றன்னைப் பிறவி பெறுந்தனை* என்றருளிச் செய்தாளிறே. (மகனே அறிவுறாய்) பரமபதத்திலே வந்தோமோ, வஸிஷ்டாதிகள் நியமிக்கும் வாசலிலே வந்தோமோ. (அறிவுறாய்) இவனுக்கு உணர்த்தியுண்டானால் பலத்தில் விளம்பமில்லை, வ்யபிசாரமுமில்லை யென்றிருக்கிறார்கள். அறிவியாதபோதிறே இத்தலைக்கு இழவும் வ்யஸநமும், அறிவித்தால் கார்யஞ்செய்யாதபோது இழவும் அவத்யமும் அவனதாமித்தனையிறே - அறிவுடையார் கார்யம் ஒருபரம சேதநன்கையதிறே. (அறிவுறாய்) ஸர்வஜ்ஞனையும் உணர்த்த வேண்டும்படியிறே உள்ளுச்செல்லுகிறபடி. கைப்பட்ட பெண்களைச் சரக்கிலே வாங்கிக் கைப்படாதவர்களைக் கைப்படுத்துகைக்காக உண்டான உபாயாந்ய பரதையாலே எழுப்புகிறார்கள்.

வாங்கக் குடம்நிறைக்கும் வள்ளல் பெரும்பசுக்கள். ஊர்க்காகவில்லையோ, நாம்பிறந்து படைத்தோமாகச் சொன்னார்கள், இதொரு ஏற்றமோ வென்று பேசாதே கிடந்தான்; இனி யவ்வருகில்லை யென்னும்படியான உத்கர்ஷங்களைச் சொல்லி எழுப்புகிறார்கள் (ஊற்றமுடையாய்) ப்ரமாணதார்ட்யத் தால் வந்த ப்ரமேயத்தினுடைய ஸ்தைர்யத்தைச் சொல்லுகிறது. புருஷபுத்திப்ரபாவங்களானவற்றா லன்றிக்கே, அபௌருஷேயமாய் நித்யநிர்த்தோஷமான வேதத்தாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகையாலே த்ருடப்ரமாணஸித்தனாயிருக்கை. அப்ரமாணமென்னுதல் அநுமானப்ரமாண மென்னுதல் செய்ய வொண்ணாது, வசநாபாஸங்களாலும் உக்த்யாபாஸங்களாலும் அழிக்கவொண்ணாதிருக்கை. ***ஸர்வே வேதா யத்பதமாமநந்தி, ஸர்வே வேதா யத்ரைகம் பவந்தி* *ந தாஸ்மவசஸாம்ப்ரதிஷ்டா* *வசஸாம் வாச்யமுத்தமம்* *நாராயண பரோவேத:** *உளன்சுடர்மிகுசுருதியுள்* *வேதமுதல்வன்* *நான்மறைகள் தேடியோடுஞ் செல்வன்;* *நம்முடைய நாயகனே* என்று யசோதைப்பிராட்டி சீராட்டுகிற கிருஷ்ணனிறே. (பெரியாய்) அந்த ப்ரமாணங்க ளெல்லாம் சொன்னாலும் தன்னுடைய அவதிகாண வொண்ணாதபடி அவ்வருகு பட்டியிருக்கிறவனே. ***யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ*** என்றும், ***யஸ்யாமதம் தஸ்ய மதம்*** என்றும் ***அவிஜ்ஞாதம் விஜாதாம்*** என்றும் ப்ராமணங்களுக் குஇவ்வளவென்ன வொண்ணாதபடியிருக்கை.

(பெரியாய்) *அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ* என்றும், *யஸ்யா மதம் தஸ்ய மதம்* என்றும் -அந்தப்ரமாணங்களுக்கும் தன்னுடைய அவதிகாண வொண்ணுதிருக்கை. (உலகினில் தோற்றமாய் நின்ற) என்றும் ஓலைப்புறத்திலே கேட்டுப் போகையன்றிக்கே எல்லாருங் காணலாம்படி அஜஹத் ஸ்வபாவனுய்க் கொண்டவதரித்து ஸகலமநுஜநயந விஷயதாங்கதனனவனே. (சுடரே) ஸம்ஸாரிகளைப் போலே பிறக்கப் பிறக்கக் கறையேறுகை யன்றிக்கே சாணையிலிட்ட மாணிக்கம் போலே ஒளி விடாநிற்கை, *ஸ உ ச்ரேயாந் பவதி ஜாய மாந:* என்றும், *மாநுஷீம் தநுமாச்ரிதம்* பரம்பாமவ ஜாநந்த:* என்றும், *நிலைவரம்பில பலபிறப்பாயொளி வருமுழுநலம்* என்றும், சொல்லக்கடவதிறே (ஊற்றமுடையாய்) ஆச்ரிதவிஷயத்தில் பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞையை மஹாராஜருள்ளிட்டாரும் விடவேணுமென்னிலும் விடாதே முடிய நின்று தலைக்கட்டுகை. (பெரியாய்) அந்த ப்ரதிஜ்ஞா ஸம்ரக்ஷணத்தளவன்றியேயிருக்கும் பலமென்றுமாம். (பெரியாய்) ஆச்ரித விஷயத்தில் எல்லாஞ்

(உலகினில் தோற்மாய் நின்ற) மேன்மைக்கு எல்லைகாண வொண்ணுதபடி யிருக்குமென்று ஓலைப்புறத்திலே கேட்டுப் போதையன்றிக்கே எத்தனையேனும் தண்ணிய ஸம்ஸாரிகளுக்கும் உபேக்ஷா விஷயமான லோகத்திலே அஜஹத் ஸ்வபாவனுய்க் கொண்டு ஸாதுபரித்ராணத்துக்காக ப*ஸம்வாமி* என்று சொன்னபடியே அவதரித்து எல்லாருங் காணலாம்படி ஸகலமநுஜநயநவிஷயதாங்கதனன வனே. (தோற்றமாய்) *ஆவிர்பூதம்* என்கிறபடியே. (சுடரே) அல்லாதார் கர்மாநுகுணமாகப் பிறக்கையாலே பிறக்கப்பிறக்க மழுங்குவர்கள் ஸம்ஸாரிகள்; அவனுக்கு அநுக்ரஹ கார்யமாகையாலே பிறக்கப்பிறக்க ஒளிமிகாநிற்கும், ஜந்ம ஸம்பந்தத்தாலே கறையேறுகை யன்றிக்கே சாணையிலிட்ட மாணிக்கம் போலே அத்யுஜ்வலமாகை. *ஸ உ ச்ரேயாந் பவதிஜாயமாந:* *மாநுஷீம் தநுமாச்ரிதம்* *பரம்பாவமஜாநந்த:* என்னும்படியான மநுஷ்யத்வே பரத்வஞ் சொல்லுகிறது. *பாவுதொல்சீர்க் கண்ண என்பரஞ்சுடரே* என்னக்கடவதிறே.

அன்றிக்கே, (ஊற்றமுடையாய்) மஹாராஜர் *வத்யதாம்* என்ருல், *ந த்யஜேயம் கதஞ்சந* என்றும் தாமரையாள் சிதகுரைத்தாலும் *என்னடியாரது செய்யார்* என்றும்-ஆச்ரித விஷயத்தில் பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞையை, *அப்யஹம்ஜீவிதம் ஜஹ்யாம்* என்கிறபடியே-தன்னையும் தன் விபூதி யையும் அழியமாறியும் விடாதே நின்று தலைக்கட்டுகைக் கீடான ஆதரத்தோடே நிற்கு மூற்றத்தைச் சொல்லுகிறது. (பெரியாய்) ஆச்ரித விஷயத்தில் எல்லாஞ்செய்தாலும் ஒன்றுஞ்செய்யப்பெற்றிலோ மென்றிருக்கையும், அதுதான் தன் பேருயிருக்கையும், செய்யுமன்று தன் பெருமைக்கீடாயிருக்கையும் விரோதித்த மஹாராஜர் தாமுங்கூட *கிமத்ரசித்ரம்* என்று கொண்டாடும்படியான பெருமை யிலக்கு மளவன்றிக்கே யொழிந்தால் பின்னைக் கொண்டாடு மித்தனையிறே. (உலகினில் தோற்றமாய் நின்ற) கீழ்ச்சொன்ன ஆச்ரிதபக்ஷபாதம் உலகிலே ப்ரஸித்தமாம்படி நிற்கை. துர்யோதநன். சிசுபாலன், உதங்கன், இவர்களுட்படச் சொல்லும்படி லோகத்திலே ப்ரஸித்தமாம்படி யிருக்கை. களவு கண்டாய் கட்டுண்டாய் என்பது, வ்ருஷலபோஜநம் பண்ணினுயென்று இகழ்வது, துர்யோதநாதிகளைப் பொடி படுத்தினுய், அர்ஜுநாதிகளை வாழ்வித்தாயென்னும்படி ப்ரஸித்தமிறே. (சுடரே) ஆச்ரித பாரதந்த்ரி யத்தால் வந்த ஔஜ்வல்யம். *இன்னுர் தூதனென நின்ருன்" (நின்றசுடரே) *ஐவர்க்கருள் செய்து நின்று பார்மல்கு சேனையவித்த பரஞ்சுடர்* என்னக்கடவதிறே.

(துயிலெழாய்) நீ யிப்போது எழுந்திராமையாலே நீ பிறந்து படைத்த ஸம்பத்தும் நீ ஆர்ஜித்த குணங்களும் மழுங்கக்கிடாய் புகுகிறது, நீ அவை ஸம்பாதிக்கப்பட்ட அருமையறிவுதியே, அவை நிறம்பெறும்படி திருப்பள்ளி யுணர்ந்தருளாய்.

செய்தாலும் ஒன்றுஞ் செய்யப் பெற்றிலோம் என்றிருக்கை. யென்றுமாம்; தன்பேரு யிருக்கை யென்றுமாம்; தன் பெருமைக்கீடாக ரக்ஷிக்குமவ னென்றுமாம்; (உலகினில் தோற்றமாய் நின்ற) கீழ்ச் சொன்ன ஆச்ரித பக்ஷபாதம் லோகத்திலே ப்ரஸித்தமாம்படியிருக்கை. அதாவது-சிசுபால துர்யோத நாதிகளுக்கும் பாண்டவர்கள் பக்கல் பக்ஷபாதந்தோற்ற விருக்கை. (சுடரே) லோகத்திலே தோற்றின பின்பு நிறம் பெற்றபடி. (துயிலெழாய்) இப்போ துணராமையாலே அந்த குணமும் மழுங்கவிறே புகுகிறது.

(மாற்றாரித்யாதி) சத்ருக்களானவர்கள் உன் மிடுக்குக்குத் தோற்றுப் போக்கடியில்லாமே உன் திருவடிகளிலே வந்து விழுமாபோலே. மாற்றார் தங்கள் வலிமாண்டு வந்து விழுமாபோலே என்றுமாம். *மாற்றார்* என்று–சத்ருக்கள். நாராயணனுகையாலே ஸம்பந்த மெல்லாரோடு மொத்திருக்க இவனுக்கு சத்ருக்களுண்டோ வென்னில்; ஆச்ரித விரோதிகள் இவனுக்கு சத்ருக்கள். இத்தால்- அம்புக்குத் தோற்று எதிரிகள் வருமாபோலே உன்குணங்களுக்குத் தோற்றுவந்தோமென்கை. அவர்களுக்கு முடிந்து பிழைக்கலாம், குணஜிதர்க்கு அதுக்தும் விரகில்லையிறே. ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம் விட

ஆகிறது, நாமெழுந்திருக்கிறோம், நீங்கள் வந்தபடி சொல்லுங்கோளென்ன; தாங்கள் வந்த செயலறுதியிருந்தபடிக்கு த்ருஷ்டாந்த பூர்வகமாகச் சொல்லுகிறார்கள் (மாற்றாருனக்கு) உனக்கு சத்ருக்களானவர்கள் உன்மிடுக்குக்குத் தோற்று, போக்கடியில்லாமையாலே வந்து விழுமா போலே (மாற்றாருனக்கு) சத்ருக்களை த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லுகிற தென்னென்னில்; ஸர்வஜ்ஞனாலுங்கூட நோக்கவொண்ணாதபடி அநாதிகாலம் கைகழிந்தபடி சொல்லுகிறது. *நாஸ்திக:புரா* *யானே யென்றனதே யென்றிருந்தேன்.* (மாற்றாருனக்கு) நாராயணனுகையாலே ஸம்பந்த மெல்லாரோடும் ஒத்திருக்க சேஷமாயிருக்கிற ஆத்மாக்களிலே சில சத்ருக்களுண்டோ வென்னில் ப்ராதிகூல்ய பரம்பரைகள் பண்ணி இடக்கைப்புரி முருக்கி விரோதித்துப் போருமவர்களை, *தாநஹம் த்விஷத:* என்பது, என்னுடைய ஆஜ்ஞாபரிபாலநம் பண்ணாதார் எனக்கு த்ரோஹிகள் என்பது, பாகவத த்வேஷம் பண்ணுவாரை த்விஷத்துக்களென்பது, அவர்களை நிந்தை பண்ணுவாரைப் பொறேனென்பதாகா நின்றானிறே (மாற்றார்) எங்களையறியாயோ, நாங்கள் வருமவர்களோ, ஹிரண்யராவணாதிகளாகவும் வந்தோம் நாங்களன்றோ. (வலி தொலைந்து) வலி தொலைகையாவது- *ந நமேயம்* என்கிற ப்ரதிஜ்ஞைதவிர்கை. (உன்வாசல்கண்) மிடுக்கு அழிந்து எளிமைபட்டு *கச்ச* என்ற விடத்திலும் அங்குப் புகுராதே தன்கொட்டிலேறப் போனானிறே ராவணன். அப்படி யன்றிக்கே (உன்வாசல்கண் ஆற்றாது வந்து) ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம் விடவேண்டும்படி பிராட்டி பக்கலிலே அபராதத்தைப் பண்ணி *த்ரீந் லோகாந் ஸம்பரிக்ரம்ய* என்னும்படி அலமந்து *ஸ பித்ராச பரித்யக்த:* என்னும்படி ஒரிடத்தில் புகலற்று *தமேவ சரணம் கத:* என்று – பெருமாள் திருவடிகளிலே விழுந்த காகம் போலே, உன்வாசலிலே வந்து உன்காற் கீழே விழுந்தோம். அம்புக்குத் தோற்றாரோ பாதி நாங்களும் குணங்களுக்குத் தோற்று வந்தோம். (ஆற்றாதுவந்து) அம்பு பிடரி தள்ளத்தள்ள வருவாரைப்போலே ஸௌந்தர்ய குணபலாத்க்ருதைகளாய் வந்தோம். அம்பு நற்கொலையாகக் கொல்லும்; குணம் உயிர்க்கொலையாகக் கொல்லும்; *வல்வினையேனை ஈர்கின்றகுணங்கள்* 8-1-8

(யாம் வந்தோம்) சத்ருக்கள் துரபிமானத்தாலே *ந நமேயம்* என்றிருக்குமா போலே, *தத் தஸ்ய ஸத்ருசம்* என்றிருக்கும் நாங்கள் எங்கள் செல்லாமையாலே வந்தோமித்தனை ஸ்வரூபஜ்ஞானம் வரவொட்டாது, ஆற்றாமை இருந்த விடத்திலிருக்க வொட்டாது (போற்றி) தோற்றார் *போற்றி* என்னுமித்தனையிறே. போற்றுகையாவது – *செவ்வி திருக்காப்பு* என்று

வேண்டும்படி பிராட்டிபக்கலிலே அபராதத்தைப் பண்ணி, ***த்ரீந் லோகாந் ஸம்பரிக்ரம்ய-ஸ பித்ரா ச பரித்யக்த:*** என்று-ஓரிடத்திலும் புகலற்று, ***தமேவ சரணம் கத:*** என்று பெருமாள் திருவடிகளிலே விழுந்த காகம்போலே யிருக்கை. ***ஸத்யேந லோகாந் ஜயதி*** என்று - அம்பு பட்டாரோபாதி குணஜித ரென்றதிறே. (போற்றி) போற்றுகையாவது-திருப்பல்லாண்டு பாடுகை; பெரியாழ்வாரைப்போலே வந்தோம். (யாம் வந்தோம்) அவர் தம்மைப்பேணுதே உன்னைப் பேணிறுற்போலே, நாங்களும் எங்கள் ஸ்வரூபத்தைப் பாராதே ஆற்றுமையிருந்த விடத்தில் இருக்கவொட்டாமையாலே வந்தோம். நசை முடியவொட்டாது, ஆற்றுமை இருக்கவொட்டாதிறே. (யாம் வந்தோம்) சத்ருக்கள் துரபிமாநத்தாலே ***ந நமேயம்*** என்றிருக்குமாபோலே, ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தாலே,***தத் தஸ்ய ஸத்ருசம்*** என்றிருக்கும் நாங்கள், ஆற்றுமை இருக்கவொட்டாமையாலே வந்தோம். (புகழ்ந்து) எங்களைத் தோற்பித்த குணங்களைச் சொல்லி. ... ...

மூவாயிரப்படி:— இருபத்திரண்டாம் பாட்டு. கீழ்ப் பாட்டில் தங்களுடைய அபிமாந சூந்யதையைச் சொல்லிற்று; இப்பாட்டில் அநந்யார்ஹ சேஷத்வஞ் சொல்லுகிறது.

திருப்பல்லாண்டு பாடுகை. அல்லாதார் பாடுவது தந்தாம் ப்ரயோஜநத்துக்காகவிறே. நாங்கள் உன் ஸம்ருத்தியையாசாஸிக்கும்படி யன்றேவந்தது. (புகழ்ந்து) ***சத்ரோ: ப்ரக்யாதவீர்யஸ்ய*** என்று மாற்றரும் தங்களைத் தோற்பித்த வீர்யத்தைச் சொல்லிப் புகழ்வர்கள்; இவர்களும் தங்களை நலிந்தநலிவைச் சொல்லிப் புகழுமித்தனையிறே. எங்களைத் தோற்பித்த குணங்களைச் சொல்லிப் புகழ்ந்து; ***அழித்தாயுன் திருவடியால்*** ***நின்றன்னுல் நலிவே படுவோம்*** என்று வருகையிறே யுள்ளது. (போற்றி-புகழ்ந்து வந்தோம்) பெரியாழ்வாரைப் போலேயும் வந்தோம், அல்லாதாரைப் போலேயும் வந்தோம்; நாங்கள் செய்வதெல்லாஞ் செய்தோம் நீ பெறிலும் பெறு, இழக்கிலுமிழ. ...

ஆறுயிரப்படி :— இருபத்திரண்டாம் பாட்டு. (அங்கண்) "மாற்றுருனக்கு வலி தொலைந்து" என்று–போக்கற்றுவந்தபடியிறே சொன்னுர்கள்; இன்னமும் இவர்களகவாயறியக்கடவோம் என்று கிடந்தான் க்ருஷ்ணன்; இப்படியோ எங்களை நீ நினைத்திருக்கிறபடி, இங்கு புகலன்றியே யொழிந்தாலும் வேறு போக்கில்லாதபடி அநந்யார்ஹைகளுமாய் எங்களுக்கும் பிறர்க்குமாகாதபடியுமாய் வந்தோம், இனி கடாக்ஷித் தருளவேணுமென்கிறுர்கள். ***பரித்யக்தா*** ***புத்ராம்ச்ச தாராம்ச்ச*** என்று-அநுகூலராயிருக்கச் செய்தேயும் இவர்களிலுமண்ணிய ராவணன் இருந்தபடியிதுவன்றே என்று, இவர்களுமப்படியேயாகக் கூடுமென்று, ராவணஸம்பந்த முள்ள தடங்கலும் விட்டு, ***பவத்கதம்*** என்று ஓரிடத்திலே எல்லாம்பெற்றுல் பலவாய்த் தண்ணியவற்றை நின்று தேடவேணுமோவென்று போகட்டுப்போந்தேன்,தேவரீரங்கீகாரம் பெற்றிலேனுகிலும் விட்டுப் போந்த விடத்துக்கு ஆகாதபடி வந்தேனென்று விபீஷணன் விண்ணப்பஞ் செய்தாற்போலே, பிறந்தகத்துக்குமாகாதபடி வந்தோமென்று தங்களநந்யார்ஹத்வந்தோற்ற விண்ணப்பஞ் செய்கிறுர்கள்.

வ்யா:— (அங்கண்மாஞாலத்தரசர்) இங்குவந்தார் உன்னில்குறைந்தாருண்டோ. ***ஈச்வரஸ் ஸர்வபூதாநாம்*** என்று நீயிருக்குமாபோல, நாங்களும் ***ஈச்வரோஹம்*** என்று தனித்தனியே யிருக்குமவர்களன்றே, உன்னில் ஒரு சுற்றுக்குறையநின்ற விடமுண்டோ, எங்களீரரசு தவிர்ந்து வந்தபடி

அங்கண்மா ஞாலத்தரசர்*அபிமான
பங்கமாய் வந்துநின் பள்ளிக்கட்டிற் கீழே*
சங்கமிருப்பார் போல் வந்துதலைப்பெய்தோம்*
கிண்கிணிவாய்ச் செய்ததாமரைப் பூப்போலே*
செங்கண்சிறுச் சிறிதேயெம்மேல் விழியாவோ*
திங்களுமாதித் தியனுமெழுந்தாற்போல்*
அங்கணி ரண்டுங்கொண் டெங்கள்மேல் நோக்குதியேல்*
எங்கள்மேற்சாபமிழிந்தேலோ ரெம்பாவாய்.* (22)

பார்த்திலேயோ, ஸ்வத்வஸ்வாமித்வங்கள் இரண்டு தலேக்கும் வ்யவஸ்திதமானல், ஸ்வாமித்வமுள்ள விடத்திலே ஸ்வாதந்த்ரியமும், ஸ்வத்வமுள்ளவிடத்திலே பாரதந்த்ரியமும் கிடவாத போது, ஸ்த்ரீக்கு மோவாய் எழுந்தாற்போலேயும், புருஷனுக்கு முலேயெழுந்தாற் போலேயுமிறே யிருப்பது. இப்படி ஸ்வரூபவிருத்தமான அபிமானத்தைக் கழித்தன்றோ நாங்கள் வந்தது. (அங்கண்மாஞாலத்தரசர்) ''அம்'' என்று-அழகு; *கண்* என்று-இடம். அழகிய ஸ்தாந விசேஷங்களேயுடைத்தா யிருந்துள்ள மஹாப்ருதிவியைத் தங்களதென்று அபிமானம் பண்ணியிருக்கிற ராஜாக்கள். அங்கண் என்றவிடத்தால் போக்ய போகோபகரண போக ஸ்தாநங்களே ப்ரஹ்மாதி பிபீலிகாந்தமாகத் தந்தாமளவுகளிலே அபிமானம்பண்ணியிருப்பது. இனி ப்ரஹ்மா, அஹம்* என்ருல் அவனளவிலே நிற்குமாபோலே, சிற்றெறும்பு *அஹம்* என்ருல் அது தன்னளவிலே நிற்கும்; அவன் ''நான்'' என்றத்தோடு, இது 'நான்'' என்றத்தோடு, வாசியில்லே; தத்வ்யதிரிக்தரிலடைய நானெல்லாம் ஆக்கனுமாய் அத்தனேயும் து:கஹேதுவுமாயிருக்கும். ***யாவத: குருதே ஜந்து: ஸம்பந்தாந் மநஸ: ப்ரியாந் தாவந்தோஸ்ய நிகந்யந்தே ஹ்ருதயே சோகசங்கவ:*** என்று சொல்லிற்றிறே. ''வேதாந்தங்களிலே–ப்ரஹ்மாதிகளுங்கூட, ஏழுஜந்மம் ஜநித்து அரியஸாதநாநுஷ்டாநங்களேப பண்ணி, பின்பு பகவத்ப்ராப்திரூப புருஷார்த்தம் பெற்ருர்களாகச் சொல்லாநின்றது; இவ்வருகே யெத்தனேயேனும் கீழாயிருப்பார் சிலர் சரீராவஸாநகாலத்திலே மோக்ஷம் கிடைக்குமென்று பொதிசோறு கட்டிக்கொண்டிராநின்ருர்கள், இவை யிரண்டும் சேர விழுந்தபடி எங்ஙனே?'' என்று பட்டரைக்கேட்க; *ஒருகுறையில்லே* என்றருளிச்செய்தார். அவன் தன் விபூதியளவுஞ்செல்லப் பச்சையிட்டுப் பெறக்கடவனென்று கோலக்கடவன், யதோபாஸநம் பலமாகையாலே தத்க்ரதுந்யாயத்தாலே அப்படியேயாயிருக்கும் அவனுக்கு; இவன், தன்பக்கலொன்றுமில்லாமையை அநுஸந்தித்து ப்ரதமபரிஸ்பந்தமே பிடித்து நீயே யெனக்குக் கடவையாக வேணுமென்று காலிலே விழும்; அவனும் அப்படியே தன்தலேயிலே ஏறிட்டுக்கொண்டு இவனேப் பார்த்திருக்கவேண்டாதபடி தலேக்கட்டிக்கொடுக்கும். அவனுக்குத் தான்கோலின பரப்படங்கலும் விடவேணும்; இவனுக்கு இவ்வளவேயிறே விடவேண்டுவது. அவன் அநுஷ்டிக்கக் கடவவையெல்லா மநுஷ்டித்து பின்பு பலம்தரப்பார்த்திருக்கும்; ஈச்வரனேயிறே இவன் முதலிலே பற்றிற்று.

(மாஞாலத்தரச ரபிமாநம்) மஹாப்ருதிவியில் பரப்பெல்லாம் என்னது என்று அபிமாநம்பண்ணுகை. *பதிம்விச்வஸ்ய* என்று ஓதப்படுகிற ஈச்வரனே அநுகரிக்கிருர்களிறே இவர்கள்; *யாவையும் யாவருந்தானுமமைவுடை நாரணன்* என்கிறபதத்தை யநுகரித்த பௌண்ட்ரகவாஸு

வ்யா:— (அங்கண்) அழகிய இடம். ப்ரஹ்மாவுக்கும் தன் போகோபகரணங்களோடு அநுபவிக்கலாயிருக்கை. பிபீலிகைக்கும் தன்போகோபகரணங்களோடே அநுபவிக்கலாயிருக்கை. (மாஞால த்தரசர்) மஹாப்ருதிவியில் ராஜாக்கள். *இப்பரப்பெல்லாம் என்னது* என்று அபிமாநம் பண்ணுகை *யாவையும் யாவருந்தானமமை வுடைநாரணன்* என்கிறதை பௌண்ட்ரகவாஸுதேவனைப் போலே அநுகரிக்கிறபடி. (அபிமாநபங்கமாய் வந்து) அபிமாந சூந்யராய் வந்து. ராஜ்யங்களையிழந்து எளிவரவு பட்டு வந்து. (நின்பள்ளிக்கட்டிற் கீழே) அந்த ராஜ்யங்களைக் கொடுத்துப் போங்கோளென்றாலும், பழைய எளிவரவை நினைத்து, அவைவேண்டா என்று, உன் ஸிம்ஹாஸநத்தின் கிழே. (சங்கமிருப்பார் போல்) திரளவிருந்து அணுகோலக்கமாக விருக்குமவர்களைபபோலே, அவர்கள் போக்கற்றுப் புகுந்தார்கள் இவர்கள் கைங்கர்யத்துக்குப் புகுந்தார்கள்.

தேவனைப்போலே. (அபிமாநபங்கமாய்) ராஜ்யங்களை யிழந்து எளிவரவு பட்டு அபிமாந சூந்யராய். ***ராஜ்யந்நாம மஹாவ்யாதி: அசிகித்ஸ்யோவிநாசந:*** ***தசவேச்யாஸமோ ந்ருப:*** *ஒரு நாயகமாயோடவுலகுடனுண்டவர்* என்று-ராஜ்யத்தில் அபிமாநம் அநர்த்தாவஹ மென்றிறே ஜ்ஞாநாதிகருடைய ப்ரதிபத்தி. (வந்து) *கானகம்போய்* என்று-காடுபாய்ந்து திரியாதே உஜ்ஜீவநஹேது வானவிடத்திலே வந்து.

(நின்பள்ளிக் கட்டிற்கீழே) அத்தாராஜாக்கள் தோற்றுத் தங்கள் சத்ருக்கள் கட்டிற்கீழே என்ன வேண்டாவோ, *நின்பள்ளிக்கட்டில் கீழே* என்பானென்னென்னில்; உபமேயவஸ்து இவனல்லதில்லையென்னும் ப்ரஸித்தியாலும், ***யத்யத் விபூதிமத் ஸத்வம்*** என்று சொல்லப்படுகிற விபூதி பூதர்க்கு விபூதிமான்வாசல் புகலாகையாலும், பக்நாபிமாநர்புகும் வாசலாகையாலும், ஸர்வலோக சரண்யன் வாசலே புகல் என்னும் தங்கள் வாஸநையாலே சொல்லுகிறார்கள். (நின்) எங்கேனும் வழிபறியுண்டாலும் ராஜாவின் வாசலிலே கூப்பிடுமாபோலே, ***ராஜாதிராஜஸ் ஸர்வேஷாம்*** என்று ப்ரமாணஞ் சொல்லப்படுகிற உடையவனிருந்த விடத்திலே வரவேணுமிறே. (கோவாகிமாநிலம் காத்து) இவனோடு ஸம்பதி ஸம்பந்தமுடையாரைப் பற்றினவர்களிறே ராஜாக்களாகிறார். (சங்கமிருப்பார் போல்) அந்த ராஜ்யங்களைக் கொடுத்துப் போங்களென்றாலும் பழைய எளிவரவை நினைத்து அவை வேண்டாவென்று உன்ஸிம்ஹாஸநத்தின் கீழே திரள் திரளாக வந்து ஓலக்கமாகவிருக்குமவர்களைப் போலே.

(பள்ளிக்கட்டிற் கீழே) வெளியிலே வேளாளராய்த் திரியில், தலையிலே முடியை வைப்பார்களென்று, ராஜ்யம் பண்ணுகைக்கு முசித்து அந்தரங்கமான வோலக்கத்திலே ஸேவிக்கிறபடி. பக்நாபிமாநரானலும் ***அரதிர் ஜநஸம்ஸதி*** என்கிறபடியே ஆளற்றவிடத்திலே விவிக்தஸேவை பண்ணினல், ஸ்ரீபரதாழ்வான் தனியிருக்கையிலே ***ராஜந்*** என்பார், ***வஞ்சிதாச்சாபி தேவயம்*** என்பார், ***கச்சிந் ந துஷ்டோவ்ரஜஸி*** என்பாராய்க் கொண்டு கண்டாரலைக்க, அவர்களுக்குச் சூழ்த்துக் கொடுத்து தன்பக்கல் அபிமாநதோஷமில்லாமையை வெளியிட வேண்டிற்றிறே; இளைய பெருமாள் படுக்கைத்தலை பிரியாமையாலே அவையொன்றுங் கேட்கவேண்டிற் றில்லையிறே. (போல்) வந்து தலைப்பெய்தோம்) இந்தராஜாக்கள் க்ரமப்ராப்தமான ராஜ்யாதிகளையும் தங்களுடைய அபிமாநங்களையும் விட்டு உன்பள்ளிக்கட்டில் கீழே படுகாடு கிடக்குமாபோலே, நாங்களும் ஒரு ப்ரஹ்மாபிமாநத்தோபாதியும் போந்திருக்கிற ஸ்த்ரீத்வாபிமாநத்தையும் பந்துக்களுடைய நிரோதத்தாலே க்ருஹங்களை விட்டுப் புறப்படவொண்ணுத அருமையையும் வேறுண்டான போகங்களையும் விட்டு, அம்புக்குத்தோற்றாரோபாதி உன்னழகுக்குத் தோற்று வந்து புகுந்தோம்.

குணைர் தாஸ்ய முபாகத: என்று—இளைய பெருமாளைப் போலே இவர்களையும் க்ருஷ்ண குணம் தோற்பித்து அடிமையிலே மூட்டிற்று. (வந்துதலைப் பெய்தோம்) கீழ் எல்லாரையு மெழுப்பிப்பட்ட வ்யஸநமெல்லாம் ஸபலமாம்படி வந்து கிட்டப்பெற்றோம். அநாதி காலம் இந்த ஸம்பந்தத்தை யிழந்து போந்த நாங்கள், இன்று நிர்ஹேதுகமாகக்கிட்டப் பெற்றோம். *மந்யேப்ராப்தாஸ்ம தம் தேசம் பரத்வாஜேயமப்ரவித்* என்னுமா போலே ஒருபடி வந்து கிட்டப்பெறுவதேயென்கை ***வாநராணும் நராணுஞ்ச கதமாஸீத் ஸமாகம:* *ராமஸுக்ரீவயோரைக்யம் தேவ்யேவம்ஸமஜாயத***என்று

(வந்து தலைப்பெய்தோம்) அந்த ராஜாக்களைப் போலே நாங்களும் அநாதிகாலம் பண்ணிப் போந்த தேஹாத்மாபிமாநத்தாலே இந்த ஸம்பந்தத்தை யிழந்து போந்த நாங்கள் நிர்ஹேதுகமாகக் கிட்டப்பெற்றோமென்று-யாத்ருச்சிக ஸங்கதியைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். நாங்கள் அகன்ற தூரம் வந்த அருமையையும் பாராய், த்ரவ்யமாயிருக்கச் செய்தே குணஜாதிகள் போலே பகவத்ப்ரகார பூதனாய் ப்ருதக்ஸ்திதியாதல், ப்ருதகுபலம்பமாதல் உடையனன்றிக்கே கௌஸ்துபத்தோபாதி அத்தலைக்கு அதிசயத்தை விளைத்து ஸ்வரூப லாபமாகக் கடவ சேதநன், அநாதிகர்மமடியாக அத்தை யிழந்து அசித்ஸம்ஸ்ருஷ்டனாய்த் தனக்கு ப்ரகாரமான சரீரத்தை, *தேவோஹம், மநுஷ்யோஹம்* என்று தானாகபுத்தி பண்ணி, சரீஸம்பந்தநிபந்தனமான ஸுகது:கங்களுக்கு போக்தாவாய், ஸ்தாவரங்களோடொக்க அசித்ஸமனாய், ***க்ஷிபாமி*** என்று-ஈச்வரனும் வெறுக்கும்படி, கைகழிய அகன்றவிவன், யாத்ருச்சிகமாகப் பிறப்பதொரு ஸுக்ருதமடியாக பகவத்கடாக்ஷத்துக்கு யோக்யனாய், அநந்தரம் தேஹாத்மாக்களுடைய ஸ்வரூபத்தை விவேகித்து தேஹாத்மாபிமாநத்தை விட்டு, ஆத்மாவின்பக்கல் ஸ்வாதந்த்ரியத்தையும் விட்டு, *ஈச்வரனுக்கு சேஷம்* என்றும். புருஷார்த்தம் அவன்* என்றும் ருசிவிளைந்து, அது பெறுகைக்கடியான உபாயமாகவும் அவன்றன்னைப்பற்ற விளம்பம் பொறுதபடி த்வரைவிளைந்து, திருவடிகளிலே வந்து கிடக்குமளவாய் விட்டதிறே. ப்ராஹ்மணப்ரஜை வேடருடைய க்ருஹத்திலே பால்யத்திலே யகப்பட்டு புத்திவ்ருத்திகள் அவர்கள் படியாய் நடந்து செல்லாநிற்க, ஸுக்ருத விசேஷத்தாலே ஸ்வக்ருஹத்திலே மாதாபிதாக்கள் முன்னேவந்து நிற்குமா போலே.

(வந்துதலைப்பெய்தோம்) மாறி மாறி அந்தாதியாக பல பிறப்பும் பிறந்து, அதுவே திருவடிகளை அடைகைக்குஹேதுவாய் ***சிராய மே கூலமிவாஸி லப்த:* *மங்யே ப்ராப்தாஸ்ம தம் தேசம் பரத்வாஜேயமப்ரவீத்* *வாநராணும் நராணும் ச* தேவ்யேவம் ஸமஜாயத்*** *நணுகினம்நாமே* விஸத்ருசமானவிது ஸங்கதமாகப்பெறுவதே! (வந்துதலைப்பெய்தோம்) *வந்தெங்குத்தலைப்பெய்வன்* என்கிற இழவுகள் தீர்ந்து எல்லாரையு மெழுப்பிப் பட்ட வ்யஸநமெல்லாந்தீர ஒருபடி வந்துகிட்டப் பெறுவதே!

பெண்காள்! எல்லாம் ஸபலமாயிற்றே! இனியொரு குறைகளுமில்லையேயென்ன; ப்ராப்தி பலம் பெறவேண்டாவோ வென்கிறார்கள் (கிங்கிணிவாய்ச் செய்த) அலரவும் மாட்டாதே மொட்டிக்கவும் மாட்டாதே திருக்கண்களிருந்தபடிக்குத்ருஷ்டாந்தம் சொல்லுகிறார்கள். (கிங்கிணிவாய்ச் செய்த தாமரைப்பூப்போலே) ஸ்வாதந்த்ரியம் செம்பிளிப்பியாநின்றது; நப்பின்னைப்பிராட்டியோட்டை ஸ்பர்சம் அலரப்பண்ணாநின்றது; இத்தலையிலபராதம் மொட்டிக்கப்பண்ணும்; அவனுடைய அபராத ஸஹத்வம் அலரப்பண்ணும்:கர்மபாரதந்த்ரியம் மொட்டிக்கப்பண்ணும்; ஆச்ரிதபாரதந்த்ரியம் அலரப்பண்ணும்: காலத்தினிளமை மொட்டிக்கப்பண்ணாநின்றது; ஆர்த்தத்வநி விகஸிக்கப்பண்ணாநின்றது: ஆதித்யனைக் கண்டால் அலரக்கடவ தாமரைப் பூப்போலே இவர்களாற்றாமைகண்டால்

விஸத்ருசமானவிது ஸங்கதமாகப் பெறுவதே! ஆக, இந்த ராஜாக்கள் தந்தாமுடைய அபிமாநங்களை விட்டு க்ரம ப்ராப்தமான ராஜ்யாதிகளை விட்டும், அம்புக்குத் தோற்று உன் கட்டிற்காலிலே படுகாடு கிடக்குமாபோலே, நாங்களும் எங்களுடைய ஸ்த்ரீத்வாபிமாநத்தை விட்டு வேறுண்டான போகங்களையும் விட்டு, உன்னுடைய குணஜிதராய்க் கொண்டு வந்தோம். அதவா, அந்த ராஜாக்களைப் போலே நாங்களும் அநாதி காலம் பண்ணிப்போந்த தேஹாத்மாபிமாநத்தை விட்டு, தேஹாத் பரனான ஆத்மாவின் பக்கல் ஸ்வாதந்த்ரியத்தையும் விட்டு, அநந்யப்ரயோஜநராய் வந்தோமென்றுமாம். (கிண்கிணி வாய்ச் செய்த தாமரைப் பூப்போலே) ஆதித்யனைக் கண்டால் அலரக்கடவ தாமரைப் பூப்போலே எங்களாற்றுமைக்கு அலருமவையிறேயிவை. அர்த்திகளைக் கண்டால் அலருமவையிறேயிந்தத் தாமரைப்பூ. (செங்கண்) வாத்ஸல்யத்தாலே சிவந்திருக்கை. உபமாநம் நேர்நில்லாமையாலே உபமேயம்தன்னையே சொல்லுகிறதாகவுமாம் (சிறுச்சிறிதே) ஒரு நீர்ச்சாவியிலே வெள்ளமாகாமே ஸாத்மிக்க ஸாத்மிக்க என்கை. ப்ரதம பரிஸ்பந்தமே பிடித்துக்காண வேணுமென்றுமாம். (எம்மேல்விழியாவோ) கோடையோடின பயிரிலே ,ஒரு பாட்டாம் என்னுமாபோலே, சாதகம் வர்ஷதாரையை யாசைப்படுமாபோலே, *விழியாவோ* என்று தங்கள் மநோரதம்.

கிறது. [பட்டுரையாய் புற்கென்றே காட்டுமால்] உபமாநத்தோடே சொல்லநினைக்கையாகிறது அழுக்காக்குகையிறே. தாமரைக்கு இவன் கொடுத்தநிறம் சிவப்புக் கொப்பாமித்தனையல்லது வாத்ஸல்யத்தாலே வந்தகுதறுத லில்லையே அதுக்கு. (சிறுச்சிறிதே) குளப்படியிலேகடலைமடுக்கவொண்ணாதிறே பொறுக்கப் பொறுக்கக் கடாக்ஷிக்க வேணும். (சிறுச்சிறிதே) ப்ரதமபரிஸ்பந்தமேபிடித்து அலரும் போதை அளவுகளெல்லாங்காண ஆசைப்படுகிறார்க ளாகவுமாம். (எம்மேல் விழியாவோ) கோடையோடின பயிரிலே ஒருபாட்டம் மழைவர்ஷியாதோ என்னுமாபோலே. (எம்மேல்) சாதகம், மேகஜலம் பார்த்திருக்குமாபோலே, கடாக்ஷமேதாரகமானவெங்கள்மேலே. *இளவாய்ச்சியர்கண்ணினுள்* என்று விழிப்பது அங்கேயன்றோ.

அதுக்குவந்ததென்னென்ன; (திங்களுமாதித்யனுமெழுந்தாற்போல்) *கதிர்மதியம்போல்முகத்தான்* என்று ஆசைப்பட்டபடி பேறுகவேணுமென்கிறார்கள். (திங்களும்) சந்த்ரஸூரியர்களுடைய தண்ணளியையும் ப்ரதாபத்தையுமுடைய திருக்கண்கள். ப்ரதிகூலர்க்கு அணுகவொண்ணாதிருக்கையும், அநுகூலர்க்கு அணுகி அநுபவிக்கலாயிருக்கையும். ***ப்ரஸந்நாதித்ய வர்ச்சஸம்*** திங்களுமாதித்தியனும் விரஹதாபம் போக்குகைக்கும், கிடையாதொழிகிறதோ! என்னும் பயத்தாலேவந்த அஜ்ஞாநாந்தகாரம் போகைக்கும். (அங்கண்) திருக்கண்களுக்கு அவர்களுபமாநமாகப்போராதிருந்தபடி. ***சந்த்ரமா மநஸோ ஜாத:*** என்று - சந்த்ர ஸூர்யர்களுக்குப்ரஸாதோஷ்ணங்கள் இவனுடைய ஸம்பந்தத்தாலேயிறே. பலகாலும் ராஹுகேதுக்களாலே அபிபூதராய் க்ஷயவ்ருத்திகளையும் களங்கத்தையுமுடையரான வ்யய சந்த்ரனும் கார்கால ஆதித்யனுமன்றே ***அதீவ ப்ரியதர்சநம்*** என்கிறவனுடைய பார்வைக்கொப்பு. (இரண்டுங்கொண்டு) முழுநோக்குப் பொறுக்குமளவானவாறே *இரண்டும்* என்று சொல்லுகிறார்கள். (எங்கள்மேல் நோக்குதியேல்) உன் நோக்குப்பெறுதே ஒருநீர்ச்சாவியாய் உருவின வெங்கள் பக்கலிலே. (எங்கள்மேல்) அவை இரண்டுகண்ணுக்கும் தங்கள் பக்கலிலே விஷயமுண்டு. சேரவொட்டாதார் பக்கலிலே ப்ரதாபமும், தங்கள் பக்கலிலே தண்ணளியும் (சீற்றத்தோடருள் பெற்றவன்) ஹிரண்யன் பக்கல் சீற்றஞ் செல்லாநிற்க ப்ரஹ்லாதனுக்கு அநுகூலமாயிருந்ததிறே. கண்ணில் வாத்ஸல்யமிருந்தபடி. ''ஸிம்ஹம் ஆனையோடே பொராநின்றாலும் குட்டிக்கு முலைகொடுக்குமாபோலே'' என்று பட்டர். ''குழவியிடைக் காலிட்டெதிர்ந்து பொரும்.''

(திங்களுமித்யாதி) ப்ரதிகூலர்க்கு அணுகவொண்ணாமையும் அநுகூலர்க்குத் தண்ணளி மிக்கிருக்கையும். அஜ்ஞாநாந்தகாரம் போகைக்கும் உன்னைப் பெறுதவிடாய் ஆறுகைக்கும் என்றுமாம். *ப்ரஸந்நாதித்ய வர்ச்சஸம்* தண்ணளியும் ப்ரதாபமும் கூடியிறேயிருப்பது. (அங்கணிரண்டுங்கொண்டு) சந்த்ரஸூர்யர்கள் கோபப்ரஸாதங்களுக்கு ஒப்பல்லரென்கை *சந்த்ரகாந்தாநநம் ராமமதீவ ப்ரியதர்சநம்* என்னக் கடவதிறே. (இரண்டுங்கொண்டு) முழுநோக்குப் பொறுக்குமளவானவாறே *இரண்டும்* என்று சொல்லுகிறார்கள். (எங்கள்மேல்) உன்நோக்குப் பெறுதேயுருவின எங்கள் பக்கல். (நோக்குதியேல்) தங்கள் தலையால் கிட்டுவதொன்றன்றே. (எங்கள்மேல் சாபமிழிந்து) யாதநாசரீரம் போலேயும் சாபோபஹததரைப் போலேயும், விச்லேஷவ்யஸநமே படுகிறவெங்கள் து:கம் அநுபவித்தே விடவேண்டுகையாலே *சாபம்* என்கிறது. அன்றியே, விஷஹாரியானவன் பார்க்க விஷந்தீருமாபோலே, அவன்நோக்காலே ஸம்ஸாரமாகிற விஷந்தீரும்; ஆகையால் அங்கணிரண்டுங் கொண்டெங்கள் மேல் நோக்குதியேல் எங்கள் மேல்சாபம் இழியும் என்றந்வயம்....

மூவாயிரப்படி :— இருபத்து மூன்றும் பாட்டு. *வசஸா ஸாந்த்வயித்வைநம்* என்று-ஸாபராதரைப் போலே ஸாந்த்வநம் பண்ணுமவனாகையாலே, பெண்களை ஸாந்த்வநம் பண்ணியருளினான், அவ்வளவிலே நாங்கள் வந்த காரியத்தைக் கேட்டருள வேணுமென்கிறார்கள்.

"விழியாவோ" என்று தங்கள் மநோரதம்; "நோக்குதியேல்" என்றவிடம் முன்னிலை. (நோக்குதியேல்) தங்கள் தலையால் கிட்டுமதன்றே நோக்குத்தான் (எங்கள்மேல் சாபமிழிந்து) யாதநாசரீரம் போலேயும் சாபோபஹததரைப் போலேயும் உன்னைப்பெறுதே வ்யஸநப்படுகிற து:கம்.

(எங்கள் மேல் சாபம்) பிறருடைய சாபம் உன் கடாக்ஷத்தாலே தீரும்; எங்களுடைய சாபம் நீ போக்குதல் அநுபவித்து விடுதல் செய்யுமத்தனை. விச்லேஷவ்யஸநம் அநுபவித்தே விடவேண்டுகையாலே *சாபம்* என்கிறது ப்ரஹ்மசாபம் மார்பில் வேர்ப்பாலே போக்கலாம்; துர்வாஸாவினுடைய சாபம் மார்பிலிருக்கிறவளுடைய கடாக்ஷத்தாலே போக்கலாம்; கௌதமசாபம் காலில் பொடியாலே போக்கலாம்; தக்ஷசாபம் ஒருதடாகத்திலே முழுக்கிட்டுப் போக்கலாம்; எங்கள் சாபம் போக்குகைக்கு இத்தனையும் வேணும்; வேர்த்து நின்று விளையாடக் காண வேணும்; எங்கள் மேல் நோக்க வேணும்; பொடித் தான் கொணர்ந்து பூச வேணும்; இப்போதே எம்மை நீராட்ட வேணும்.

சாபமிழந்து நோக்குதியேல் வந்து தலைப் பெய்தோம்; எம்மேல் விழியாவோ.... ... ...

ஆறாயிரப்படி:— இருபத்து மூன்று பாட்டு. *சங்கமிருப்பார்போல்* என்று-பெண்கள் சொன்ன வார்த்தையைக் கேட்டு, "அநந்யகதிகளாய் வந்தோம் என்று சொல்லுவதே! நப்பின்னைப் பிராட்டி பரிகரமாயிருந்து வைத்து" என்று திருவுள்ளத்திலே போரப்புண்பட்டு *பின்னை நெடும்பணைத் தோள் மகிழ்பீடுடை* என்று – அவளுடைய ஸம்பந்தமே நமக்கு ஏற்றமாக நமக்கு நல்லார்கள் சொல்லா நிற்கச் செய்தே, அவளோடேயொரு கோவையாயிருந்து வைத்து நம் முன்னேயிப்படி சொல்லுவதே! நாமாரானோம்! என்று தன்னை நொந்து கொண்டு, பரமரிஷிகள்

மாரிமலை முழைஞ்சில் மன்னிக் கிடந்துறங்கும் *
சீரிய சிங்கமறிவுற்றுத் தீவிழித்து *
வேரிமயிர் பொங்கவெப்பாடும் பேர்ந்துதறி *
மூரிநிமிர்ந்து முழங்கிப் புறப்பட்டுப் *
போதருமாபோலே நீ பூவைப்பூவண்ணா*உன்
கோயில்நின்றிங்ஙனே போந்தருளிக் கோப்புடைய *
சீரிய சிங்காசனத்திருந்து யாம்வந்த *
காரியமாராய்ந் தருளேலோ ரெம்பாவாய். * (23)

ஆர்த்தராய்வர, தன் காவற் சோர்வை நினைத்துஸாபராதர் செய்தவற்றை நிரபேக்ஷரான பூர்ணர் பொறுக்கு மத்தனையன்றோ, கர்ப்பபூதரென்று நினைத்திருக்கிறவுங்களால் வந்ததன்றே உங்கள் வ்யஸநத்தைக் காண்கையாலும் அதுக்கடி நம்குற்றமாகையாலும் உங்களளவல்ல நமக்கு லஜ்ஜை முதலிலே ரக்ஷகனானவனுக்குச் சென்று ரக்ஷிக்கவேணும்; அதிலே ஆர்த்தரை *ஐயோ!* என்று வினவவேணும்; இப்படியிருக்க, நோவு படுவிகோளும் அதுவந்து அறிவிப்பி கோளும் நீங்களாம்படி பிற்பாடரானோமே! அத்தை நீங்கள் பொறுக்கவேணும் என்று க்ஷமிப்பித்துக் கொண்டாப்போலேயும்; ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான் ராவணன் பின்னே பிறந்தவென்னை ஆராயாதே அருள்பாடிடுவதே! என்று தரையைப்பார்த்துக் கவிழ்ந்து நிற்க, அவன் லங்கையிற்பட்ட நெருக்கும் முதலிகளால் வந்த சிலுகு மெல்லாம் நம்மாலே வந்ததன்றோ நீரிருந்த விடத்திலே வந்து கொண்டு போராதது நங்குறையன்றோ வென்று ஸாபராதரைப் போலே ஸாந்த்வநம் பண்ணினாற் போலேயும்; ஆண்கள் விஷயத்திலகப்பட இப்படியிருக்கக் கடவ நாம், பெண்கள் வந்தெழுப்பப் பார்த்திருப்போமே! என்று பெண்களுக்கு இனிதாகச் சொல்லி, உங்கள் கார்யம் அழகிதாகச் செய்துதரக்கடவோம், செய்யவேண்டுவதென் சொல்லுங்கோள் என்ன; இங்ஙன் குன்னுங்குருச்சியாகக் கேட்டருளவொண்ணாது, பேரோலக்கமாக விருந்து கேட்டருளவேணுமென்று ஆஸ்தாநத்தில் புறப்பாடிருக்கும் க்ரமத்தை பாசுரப்பரப்பறக் கையோலை செய்து கொடுக்கிறார்கள். ஆச்சான் ***அகதிம் சரணாகதம்*** என்று விண்ணப்பம் செய்ய; *நம்பி ராமானுசனை யுடையையாயிருந்து வைத்து நம் முன்னே இப்படி சொல்லப்பெறாய்* என்றார் அழகர்.

வ்யா:— (மாரி) வைரங்கொள்ளும் மார்க்கங்களும், ***ஸலிலேந ஸமீக்ருதா:*** என்னும்படி தேசமடைய ஒருநீர்க்கோப்பாக வர்ஷம் பெய்து, வழிகளெல்லாம் தூறெழுந்து ஸஞ்சார யோக்யதையின் றியிலே யொழிகையாலே, ராஜாக்களும் தந்தாம் சத்ருக்கள் பக்கல் த்வேஷங்களையும் மறந்து எடுத்து விடுகையையுந் தவிர்ந்து, கைகழியப் போனவர்களும் வர்ஷாவாகப்புகா நின்றது என்று தந்தாம் வீடுகளைக் குறித்து வந்து நின்று, நாலுமாஸமும் உகந்த விஷயங்களோடே கூடியிருக்கும்படி யாயிறேயிருப்பது. மஹாராஜரும் தாரையுடைய ஸ்தநோஷ்மாவைப் பற்றிக்கிடந்து பெருமாளோடே பண்ணின ஸமயத்தையும் மறந்தபடியாலே பெருமாளும் சீறி, *ஸபாந்தவமாக அறுக்கக்கடவோம்* என்று இளைய பெருமாளுக்கு அருளிச் செய்துவிட; அவரும், கிஷ்கிந்தை வாசலிலே சிறுநாணெறிய; நின்ற திருவடியைப் பார்த்து, போக்கடி சொல் என்ன; அவனும், *தீரக்கழிய அபராதம் பண்ணின வுனக்கு ஓரஞ்சலி நேராமல் போகாது* என்ன; தான் ஸாபராதனாகையாலே நேர்கொடு நேர்

வ்யா. — (மாரிமலைமுழைஞ்சில்) வர்ஷாகாலம் ராஜாக்கள் படைவீடு விட்டுப் புறப்படாதாற் போலே ஸிம்ஹமும் வர்ஷாகாலம் மலைமுழைஞ்சு விட்டுப்புறப்படாது; பெருமாள் வர்ஷாகாலம் மால்ய வானிலே எழுந்தருளியிருந்தாற் போலே. விச்லேஷித்தார் கூடுங்காலமுமாய் கூடியிருந்தார் போக ரஸமநுபவிக்குங் காலமுமாயிருக்க, நாங்கள் உன் வாசலிலே நின்று துவளக்கடவோமே என்கை. (மன்னிக்கிடந்து) மிடுக்காலே யொருவர்க்கு மஞ்சவேண்டாமையாலே மலைக்குவடு போலே பொருந்தி வீசுவில்லிட்டு எழுப்பினாலு மெழுப்பப் போகாதிருக்கை. (மன்னிக்கிடந்துறங்கும்) தன்பேடை யோடே ஏகவஸ்து என்னலாம்படி பொருந்திக் கிடக்கிற என்றுமாம். இங்கு *நப்பின்னை கொங்கை மேல் வைத்துக்கிடந்த மலர்மார்பா* என்று நப்பின்னைப் பிராட்டிக்கு ஓராபரண மென்னலாம்படி யிறே முலையோடே பொருந்திக் கிடக்கிறபடி. (உறங்கும்) ஸம்ஸாரிகளுறக்கம் போலே தமோபி

புறப்படமாட்டாமையாலே தாரையைப் புறப்படவிட அவளும் உமக்குக் கோபகாரணமென், உமக்கு கோபத்துக்குப் போருவாரும் உண்டோவென்று பொறுப்பித்துக் கொள்ளும்படி பண்ணுங் காலமிறே வர்ஷாவாகிறது. பெருமாள் தானும், மால்யவானிலே யெழுந்தருளியிருந்து ஸலிலாதி பாரத்தை வஹித்துக்கொண்டு ரணோத்யுக்தங்களான ஆனைகள்போலே கிளம்பி நீர்க்கனத்தாலே மலைக் கொடுமுடிகளிலே படிந்து ஸோபாநபங்க்திகள் படுத்தாற்போலே கிடக்கிற கிடையைக் கண்டு, அர்ச்சிராதி கதியாலே பரமபதத்துக்கு ஏறுவாரைப் போலே, இவற்றிலேயடியிட்டு ஆகாசத்திலே யேறி, பறித்துக்கொள்ள வேண்டாதபடி, நினைத்தபடி அள்ளிப் பரிமாறலாம்படியிருக்கிற இக்காலத் துக்கு அடைத்த பூக்களைக் கொண்டு ஆதித்யாந்தர்வ்ருத்தியான பெரிய பெருமாளை ஸமாராதநம் பண்ணலாயிருந்தது, எடுத்துக் கைநீட்டுவாரில்லையாயிற்றே! என்கிற இழவோடே வர்ஷா காலத்திலி ருக்கும்படிகளெல்லாமருளிச் செய்தாரிறே. (மாரி) பிரிந்தார் கூடுங்காலம், கூடினார் போகரஸமநு பவிக்குங்காலம், புஜிக்கிறவர்கள் கைநெகிழில் உடம்பு வெளுத்து அணையுங்காலம். (மாரி) பெண்டு களோடே மேகம் அறையிடும் காலம், பிரிந்தார் கொடுமை குழறுங்காலம், கலந்தார் வரவெதிர் கொள்ளும் காலம், பெண்ணீர்மை யீடழிக்குங்காலம். (மாரி) ஸிம்ஹங்களும் எதிரிகளான ஆனைகள் வாசலிலே நின்று பிளிறவும், அது செவிப்படாதே தனக்கு ஒரு விரோதியில்லை யென்று பர்வதகுஹைகளைப் பற்றிக்கிடந்துறங்குங்காலம். இனியிவர்களுக்கு ஊராருமிசைந்து அவர்கள் ஒரோவிடங்களிலே யடங்கவும் பெற்று இவர்களுக்கு பலம் கொடுக்கிற க்ருஷ்ணனும் நப்பின்னைப் பிராட்டி கட்டிலிலே யுறங்கி, இவர்கள் சென்றெழுப்பவேண்டும்படியான காலமிறே. (மலைமுழைஞ் சில்) ஸிம்ஹந்தான் மலைக்கு ஆபரணமாயிறேயிருப்பது; இவனும், நப்பின்னையினுடைய துங்கஸ்த நகிரிதடியிலே ஸ்தநாபரணம் போலே தங்குகிறானிறே.

(மன்னிக்கிடந்து) மிடுக்காலே ஒருவர்க்கு அஞ்சவேண்டாமையாலே மலைக்குவடு போலே பொருந்தி வீசுவில்லிட்டெழுப்பினாலும் கிளப்பப் போகாதபடி ஒட்டிக்கொண்டு கிடக்கை. அன்றிக்கே, தன் பேடையோடே ஏகவஸ்து என்னலாம்படி பொருந்திக்கிடக்கையென்றுமாம், *வைத்துக் கிடந்த மலர்மார்பா* என்னும்படியிறே கிடக்கிறது; *அடங்க வஞ்சிறைகோலி* என்னுமாபோலே. (கிடந்துறங்கும்) ஸ்பர்சஸுகம் மயக்கினபடியொழிய தமோகுணப் பூதமாய் உறங்குகிறதன்றே இவனுறக்கம், தன்னாலல்லது செல்லாதே வ்யதிரேகத்தில் ஆற்றாதார் வருமளவும் குறுவிழிகொள்ளுகையிறே. (உறங்கும் சீரிய சிங்கம்) உறங்கா நிற்கச் செய்தே கிட்டமாட்டாதே க்ஷுத்ரம்ருகங்கள், கண்ட காட்சியிலே மண்ணுண்ணும்படி வீரஸ்ரீயையுடைத்தான ஸிம்ஹம். ஸுகஸுப்தி பண்ணா நிற்கச் செய்தே எதிரிகள் தபிக்கும்படி கிடக்கையாலே உணர்த்தி கொள்ளுங் கார்யத்திலும் உறக்கமே நன்றாயிருக்க, என்றியவுணர்த்தினோம் என்னும்படி மடி கொடுத்தார்

பூதியாலன்றே யிவனுறக்கம், வ்யதிரேகத்திலாற்றுதார் வருமளவும், ஆகையால் அவ்வுறக்கத்துக்கு ஸ்மாரகமாயிருக்கை. (சீரியசிங்கம்) உறக்கத்திலும் க்ஷுத்ரம்ருகங்கள் மண்ணுண்ணும்படி வீரஸ்ரீயை யுடைத்தாயிருக்கை. *ஸ்மயா போதித: ஸ்ரீமாந்* என்னும்படிக்கு ஸ்மாரகமாயிருக்கை. (அறிவுற்று) பூவலர்ந்தாற்போலே காலமுணர்த்த வுணருவர்கள்; இவன் ஆச்ரிதரார்த்தியுணர்த்த உணரும். (தீவிழித்து) ப்ரதமகடாக்ஷ ஸந்நிபாதத்திலே பேடைக்கும் அருகு நிற்க வொண்ணாதிருக்கை. ஐச்வ ரமான தேஜஸ்ஸு முன் ஒருவர்க்கும் நிற்கவொண்ணாதிருக்கை.

துடிக்கும்படியிறே யிவனுடைய உறக்கமிருப்பது (சீரிய சிங்கம்) *ம்ருகேந்த்ரன்* என்றும் *ம்ருகராஜன்* என்றும் ஒருத்தர்முடிசூட்ட வேண்டாதே, பிறப்பே நிரங்குசமான வைபவமுண்டாகை (சீரிய சிங்கம்) நரஸிம்ஹம் போலே கலந்து கட்டியாய்ச் சீர்மை கெட்டிராதே சிற்றாயர் சிங்கத்துக்கு

(அறிவுற்று) மேலிடவல்ல தொன்றில்லை, கிட்டி எழுப்ப வல்லாரில்லை, காலமுணர்த்த வுணரு மத்தனையிறே. (அறிவுற்று) அறிவில்லாததொரு பதார்த்தத்துக்கு அறிவு புகுந்து நடையாடினாற் போலேயிருக்கை. ஆச்ரிதார்த்தமாக வுணர்ந்த போதிறே இவன் அறிவுடையனாவது. பூவலர்ந் தாற் போலே காலமுணர்த்தவுணர்ந்தபடி. (தீவிழித்து) *நம்மெல்லைக்குள் புகுந்தாரார்* என்னுமா போலே, பார்க்கும் பார்வையிலுள்ள வெம்மை. ப்ரதமகடாக்ஷஸந்நிபாதத்தில், ஸர்வகாலமும் அணை யும் பேடைக்கும் குட்டிகளுக்கும் அணையவொண்ணாதிருக்கை. "பூங்கோதையாள் வெருவ" "வானோர் கலங்கியோட" என்னும்படியிறே. கோபித்து விழித்தால் எரிவட்டக் கண்களாலே ஐச்வரமான தேஜஸ்ஸு ப்ரவஹிக்கும்படி. ஐந்தலைப் பாம்போடே விளையாடுகிறவனோ, பாண்டவ ஸாரதி க்ருத் தனால் பிழைக்கிறவனோ என்று, சிவக்கப்பார்த்தால் ப்ரஹ்மருத்ராதிகளாலும் நோக்க வொண்ணாத படியிறே யிருப்பது. (தீவிழித்து) இவனைக் கொண்டு வேறொரு ப்ரயோஜநங் கொள்ளுமவர்களன் றிக்கே, இவனிருந்தபடியே உத்தேச்யம் என்றிருக்கு மவர்களாகையாலும், *கொண்ட சீற்றம்* என்று - ஆச்ரிதார்த்தமான சீற்றத்தை *நிதியுண்டு* என்று நினைத்திருக்குமவர்களாகையாலும் ஏதேனுமாக இவன்செய்கை இவர்களை நைவிக்கையாலும், *சீரியசிங்கம் *என்றதோடு,* அறிவுற்று* என்றதோடு, *தீவிழித்து* என்றதோடு வாசியற இவையெல்லாம் போக்யமாயிருக்கிறபடி. *இவையா இவையா,* என்று தனித்தனியே ஆகர்ஷகமிறே.

(வேரிமயிர்பொங்க) பரிமளத்தை யுடைத்தான உளைமயிர்களானவை சிலும்ப. (வேரிமயிர்) ஸிம்ஹத்துக்கு ஜாத்யுசிதமான கந்தம். ***ஸர்வகந்த:*** என்கிற விஷயமாகையாலே உபமேயத்திலுள்ள தெல்லாம் உபமாநத்திலே யிட்டுச் சொல்லக்கடவதிறே. தண்டுழாய் விரைநாறக்கடவதிறே. (எப்பாடும் பேர்ந்து) அறிவுகலந்து நடையாடச் செய்தேயும் நித்ரா பாரவச்யத்தாலே வந்த கலக்கத் தாலே ஒருகார்யப் பாடற நாலுபாடும் பேருகிறபடி. (உதறி) உறங்கும்போது அவயவங்களைச்சேர இட்டுக்கிடக்கையாலே வந்த திமிர்ப்புப் போம்படி அவயவங்களைத் தனித்தனியே உதறி.

(மூரிநிமிர்ந்து) உலாவுகைக்கு சரீரம் விதேயமாகைக்காக அவயவியான வுடலை யொன்றாக நிமிர்த்து. (முழங்கி) இதர துஷ்டம்ருகங்கள் கிடந்தவிடத்திலே முழக்காயாக அவிந்து கிடக்கும்படி. (முழங்கி) மேகம் போன்ற க்ருஷ்ணனுடைய முழக்கம் எதிரிகளை மண்ணுண்ணும்படி பண்ணி பெண்கள்வந்து எதிர்கொள்ளக் கடவதாயிருக்கும். (புறப்பட்டுப் போதருமா போலே) கிரிகுஹரத்தில் நின்றும் இப்படிப்பட்ட தொரு ஸிம்ஹம் புறப்பட்டு ஸ்வைரஸஞ்சாரம் பண்ணுமாபோலே இங்ஙனே

(வேரிமயிர் பொங்க) வேரி-பரிமளம் ஜாத்யுசிதமான கந்தம் உளேமயிர், பொங்க-சிலும்ப. ***ஸர்வகந்த:*** என்னும்படிக்கு ஸ்மாரகமா யிருக்கை. (எப்பாடும் பேர்ந்துதறி) ஒரு காரியப்பாடு இல்லாமையாலே நாலுபாடும் பேருகிறபடி. (உதறி) அவயவங்களைத் தனித்தனியே உதறினபடி. (மூரிநிமிர்ந்து) உடலொன்ருக நிமிர்ந்தபடி. (முழங்கி) ஸ்வவ்யதிரிக்த ம்ருகங்கள் முழுக்காயாக அவிந்து கிடக்கும்படி. பெண்காள் வந்திகோளோ வென்கை. மூரிநிமிர்ந்து முழங்கிப் புறப்பட்டுப் போதருமாபோலே நீ போரவேணும். ஸிம்ஹமோ நமக்கு த்ருஷ்டாந்தமென்ன; (நீ பூவைப்பூ வண்ண) காம்பீர்யத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தமாக ஒன்றைச் சொன்னே மித்தனை, வடிவழகையும் நிறத்தையும் உன்னைப்போலே பண்ணப்போமோ. பூவைப்பூவின் நிறம் உனக்கு த்ருஷ்டாந்தமான வன்றிறே ஸிம்ஹம் உனக்கு த்ருஷ்டாந்த மாவதென்னவுமாம். (உன் கோயில் நின்று இங்ஙனே போந்தருளி) ***பர்வதாதிவ நிஷ்க்ரம்ய ஸிம்ஹோ கிரிகுஹாசய:*** என்று–பிராட்டி மங்களாசாஸநம் பண்ண ஸுமந்த்ரனேடே புறப்பட்டாற்போலே காணவேணும். (போந்தருளி) சதுர்க்கதியிறே;—நடையிலே, ரிஷபத்தினுடைய செருக்கும் மத்தகஜத்தினுடைய மதிப்பும், புலியினுடைய சிவிட்கும், ஸிம்ஹத்தினுடைய பராபிபவந ஸாமர்த்யமும் தோற்றியிருக்கை. நமக்கு இவையெல்லாம் நம்பெருமாள் நடையழகிலே காணலாம் (இங்ஙனேபோந்தருளி) படுக்கையில் வார்த்தையாய்ப் போகாமே மணிமண்டபத்தின் வார்த்தையாக வேணும்.

போரவேணுமென்கிருர்கள். பெண்காள்! நம்மை ஸிம்ஹம் புறப்படுமாபோலே புறப்படவோ சொல்லுகிறது, ராகவஸிம்ஹமாய்ப் புறப்படவோ? நரஸிம்ஹமாய் புறப்படவோ? என்ன; உன்னுடைய மேன்மை அந்யாயத்தமன் றென்கைக்காகவும், ஸ்வாபாவிகமான சௌர்யத்துக்கும் காம்பீர்யத்துக்கும் ஸிம்ஹத்தை த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொன்னே மித்தனையல்லது ஸிம்ஹம் போலே யென்றேம் என்ன, ஹிரண்ய ராவணாதிகள் முன்னே நிற்குமாபோலே நிற்கவோ தேடுகிறது பிரானே.

(நீபூவைப் பூவண்ண) உன்னை நீயறியவேண்டாவோ. எதிரிகளான சிசுபாலாதிகள் முன்னே நிற்கிலும் இவ்வழகு குலையாமே நிற்குமவனல்லையோ நீ. ஸிம்ஹத்தால் உன்னுடைய வடிவழகையும் குளிர்த்தியையும் ஸௌகுமார்யத்தையும் ஏறிட்டுக் கொள்ளப்போமோ. உன் வடிவுக்குப் பூவைப் பூவை ஓராகாரத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தமிடுகிறமாத்ரம் சௌர்யாதிகளுக்கு ஒருபோலி சொன்னேமித்தனை யன்றே, பிரிந்தார்க்குப் பிழைக்க வொண்ணுதபடி வடிவு படைத்ததோ அது. (பூவைப்பூவண்ண) வண்டருப்பூவைதான் கண்ணனுர் வடிவுக்கு ஸ்மாரகமாயிறே யிருப்பது. வடிவைக் கொண்டாடா நின்றிகோள், உங்களுக்கு அநுபவிக்கவாசையாகில் உள்ளே புகுருங்கோளென்ருன்; (உன்கோயில் நின்றிங்ஙனே) எங்களை உள்ளே யழையாதே நீதான் உள்ளில் நின்றும் புறப்பட்டாலோ. படுக்கைத் தலையிலே எடுத்துக்கை நீட்டுவித்துக் கொள்ளுமளவன்று, எங்களை அழகோலக்கத்தே அடிமை கொண்டருள வேணும். (பூவைப் பூவண்ண உன் கோயில் நின்று) இவ்வடிவழகை யெல்லாம் இட்டளத்தில் வெள்ளமாக்குகிற தென்.

(உன் கோயில்)*நந்தகோபனுடைய கோவில்* என்கிருர்கள்–கீழே; இங்கே–*உன் கோயில்* என்கிருர்கள். வாஸ பூமியொன்ருய், அது இருவர்க்கும் பொது வாயாய்த்திருப்பது. இவன் வர்த்திக்கும் கோயிலுக்கு சேஷ சேஷிகளுடைய ப்ராதாந்யங் கொள்ளக் கடவதிறே ப்ரணவம் போலவும்–ஹ்ருதய கமலம் போலவும்; *திருவரங்கம் நம்மூர்,* எம்பெருமான் கோயிலென்றேற்த இதுவன்றே *எழிலாலி* என்னக்கடவதிறே. (இங்ஙனே போந்தருளி) பெருமாள், திருமாளிகையில் நின்று ஸுமந்த்ரனைக் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு, பிராட்டி பின் தொடரப் புறப்பட்டாற்போலே. ஞாலத்

(கோப்புடைய) சராசரங்களையடையத் தொழிலாக வகுப்புண்டிருக்கை. உபய விபூதியும் தொழிலாக வகுப்புண்டிருக்கை என்னவுமாம். தர்மஜ்ஞாநாதிகளாலும், அதர்மாஜ்ஞாநாதிகளாலும் கோப்புடைய ஸிம்ஹாஸநமென்றுமாம். (சீரியசிங்காசனம்) இந்த ஸிம்ஹாஸநத்திலேயிருந்து நினைப்பிட்டது என்றால் அறுதியாயிருக்கை. கடற்கரையில் வார்த்தையென்னுமா போலேயும், தேர்த்தட்டில் வார்த்தை யென்னுமாபோலேயும், பெண்களும் க்ருஷ்ணனுமேயாயிருந்து சொல்லிலும் அமோகமாயிருக்கை. ஒரணுவாகிலும் க்ருஷ்ணனோடொத்த வரிசையைக் கொடுக்க வற்றான ஸிம்ஹாஸநமென்றுமாம். (இருந்து) நடையழகு போலே இருப்பில் வேண்டற்பாட்டையும் காணவேணுமென்கை. *கண்ணிணை குளிரப்புதுமல ராகத்தைப்பருக-இருந்திடாய்* என்னுமாபோலே உன்னைக் காண விடாய்த்த கண்களின் விடாய்கெட்டு அநுபவிக்கலாம்படி இருந்து (யாம்வந்த காரியம் மாராய்ந்தருள்) அநந்யப்ரயோஜநைகளான நாங்கள் வந்தகாரிய மாராய்ந்தருள வேணும். ***உபஸ்தேயை ருபஸ்தித:*** என்று ஸ்ரீதண்டகாரண்யத்தில் ரிஷிகளுடைய து:க நிவ்ருத்திக்கு நாம் முற்பாடராகப் பெற்றிலோமென்று வெறுத்தாற்போலே, பெண்கள் நோவுபடப் பார்த்திருந்தோமாகாதே! என்று வெறுத்து, அவர்களை யழைத்து உங்களுக்குச் செய்ய வேண்டுவ தென்னென்ன; இங்ஙனே சொல்ல வொண்ணாது, பேரோலக்கமாகவிருந்து கேட்டருள வேணுமென்கிறார்கள். நப்பின்னைப்பிராட்டி பரிக்ரஹமா யிருக்க *சங்கமிருப்பார் போல் வந்து தலைப்பெய்தோம்* என்று - அநந்ய

தாடே நடக்கவொண்ணாது. (இங்ஙனே) எங்கள் முன்னே நடக்கவேணும் எங்களுக்குத் தனியே சில நிர்ப்பந்த முண்டு காண், கண்வளர்ந் தருளினபடி கண்டு வாழ்ந்தோம், இனி நடையழகு கண்டு வாழவேணும். நடைச் சக்ரவத்துப் பிடிக்கலாம்படியிறே இந்நாலடியுமிருப்பது. க்ருஷ்ணனுடைய லளித கதியை அநுகரித்து தரிக்கத்தேடுகிறவர்கள் தாங்களுட்பட, கண்ணுடையாரடங்கலுங்கண்டு வாழுங்கோளென்னும்படியிறேயிருப்பது, *கானகம்படியுலாவியுலாவி* என்று க்ருஷ்ணன் நடக்கும் போது ஆடல் பாடல் மறக்கக்கடவதிறே அப்ஸரஸ்ஸுக்களுள்பட ஆடுமது கண்டு. [கைதொழ வீதி வருவான்] காலும் நடையும்கண்டு கையெடுப்பார் மடலெடுப்பாரவர்களிறேபெண்கள். (போந்தருளி) சதுர்க்கதியிறே,—ரிஷபத்தினுடைய செருக்கும், மத்தகஜத்தினுடைய திமிர்ப்பால் வந்த பிசுகுதலும், புலியினுடைய சிவிட்குடைமையால் வந்த உறட்டுதலும், ஸிம்ஹத்தினுடைய மேனாணிப்பால் வந்த பராபிபவநமும். *ஆயர்பாடி கவர்ந்துண்ணும் காரேறு,* *வாரணம் பைய நின்றூர்வது போல்,* *சிற்றாயர் சிங்கம்* என்கிற க்ருஷ்ணனுக்குச் சொல்ல வேணுமா ***புருஷர்ஷப:*** ***ராமசார்த்தூலம்*** ***மத்தமாதங்க காமிநம்*** ***ஸிம்ஹ விக்ராந்த காமிநம்*** என்று சக்ரவர்த்திபிள்ளையுள்பட விருது பிடியா நிற்க. இவையெல்லாம் நமக்கு நம்பெருமாள் நடையழகிலே காணலாம்

போந்து கேட்குமித்தனையன்றோ காரியம் வேண்டுவது என்றான்; (கோப்புடைய சீரிய சிங்காசனத்திருந்து) படுக்கையில் வார்த்தையாக வொண்ணாது. (கோப்புடைய) உபய விபூதியிலுண்டான சராசரபதார்த்தங்களையடங்கலும் தொழிலாக வகுப்புண்டிருக்கை. (சீரிய சிங்காசனம்) சீரிய சிங்கத்துக்கு ஸத்ருசமான ஆஸநம். (சீரிய) பெண்களுக்கு பொய் குறிக்கும் க்ருஷ்ணனேயாகிலும் இவ்வாஸநத்திலேயிருந்தால் பொய்சொல்லவொண்ணாதே. சொன்னது அமோகமாயிருக்கை ஆஸநத்துக்குச் சீர்மையாவது–கடற்கரை வெளியிலே வாநரஸகாசத்தில் வார்த்தை போலேயும், பூசல் களரியில் தேர்த்தட்டில் வார்த்தை போலேயும், பெண்கள் திரளிலே திவ்யஸிம்ஹாஸநத்திலேயிருந்து பொய்ந்நம்பியான க்ருஷ்ணன் சொன்னதேயாகிலும் ஆஸநவிசேஷத்தாலே பழுது போகாதபடியாயிருக்கும். தர்மாஸநத்திலேயிருந்தால் தோற்றிற்றுச் சொல்லவொண்ணாதிறே. இதுதான் தர்மாதி பீடமிறே. ராஜாக்கள் மெய்க்காட்டுக்கு, இன்ன மண்டபத்திலே இன்ன ஆஸநத்திலேயிருந்து நினைப்பிட்டது என்றால் தப்பாதாற்போலே.

கதிகளாகச் சொல்லுவதே! என்று பொறுத்திலன்; அழகர் கிடாம்பியாச்சானை யருள்பாடிட்டு *ஒன்றுசொல்லிக்காண்* என்ன; ***அபராத ஸகஸ்ர பாஜநம்*** என்று தொடங்கி,- ***அகததிம்*** என்ன; நம்மிராமாநுசனை உடையையாயிருந்துவைத்து, ***அகதிம்*** என்னப்பெருய் என்று அருளிச்செய்தார். ஆகையாலே இருப்பில் வேண்டற்பாட்டையுங்காணவேணும் என்று வந்த காரியத்தை *சிற்றஞ் சிறுகாலைக்கு* வைக்கிருர்கள், இப்போது சொல்லாதே. அதுக்கடியென்னென்னில்; அவஸரத்திலே சொல்ல வேணுமென்று நினைத்து அதாவது - ***ஏபிச்சஸசிவைஸ் ஸார்த்தம் சிரஸா யாசிதோ மயா*** என்று- அவர்களுடைய ஆர்த்தியையுங் காட்டித் திருவடிகளிலே சென்று விழ இரங்குவர்காணென்று நினைத்துவந்த ஸ்ரீ பரதாழ்வானுக்கும் ***அபித:பாவகோபமம்*** என்று அவன் நினைத்து வந்ததுக்கு அங்க அவஸரமில்லாமையாலே அநபிபவநீயராஞராகையாலே அவஸரத்திலே சொல்லக்கடவோ மென்றிருந்தார்கள். (ஆராய்ந்தருள்) நீங்கள் என்பட்டிகோள்! என் செய்திகோள்!

(உன்கோயில் நின்று இத்பாதி) நம்பெருமாள், கோயிலாழ்வாரில் நின்றும் புறப்பட்டருளி, பெரிய திருமண்டபத்திலே சேரபாண்டியனிலே நாய்ச்சிமாரோடே கூடவிருந்து நினைப்பிட்டது என்ருல் தப்பாதாற்போலே. (சீரியசிங்காசனம்) ஒரணுசென்று அடியிடிலும் க்ருஷ்ணனோடு ஸாம்யாபத்தியைக் கொடுக்கும் ஆஸநம். *இருந்தால் சிங்காசனமாம்* என்கிற ஆஸநத்திலே ஏறவிறே தங்களுக்குக் கணிசம். கண்வளருகிற போதையழகும் உலாவுகிறபோதை யழகும் கண்டால், இருக்கும் போதையழகும் காணுவேணுமிறே; *இருந்தமை காட்டினீ* என்றிறே உத்தேச்யம். *தடங்கொள் தாமரைக்கண் விழித்து-உன் தாமரை மங்கையும் நீயும் *இடங்கொள் மூவுலகுந் தொழ விருந்தருளாய் திருப்புள்ளிங்குடிக் கிடந்தானே!* கிடந்தமை கண்டாலும் நடந்தமை கண்டாலும் கண்களின் விடாய் கெட்டுக் குளிராது, கண்ணிணை குளிரப்புது மலராகத்தைப் பருகவிருந்திடாய். (சீரியசிங்காசனத்திருந்து) நாங்கள் சுற்றும் ஓலக்கமிருக்க நீ ஸிம்ஹாஸநத்திலே யிருந்தாலன்ரே, *பல்லாயிரம் பெருந்தேவிமாருடனே - எல்லாருஞ்சூழச் சிங்காசனத்தேயிருந்தானைக் கண்டவர்களுண்டு* என்கிற ப்ரஸித்தி யுனக்குப் படைக்தலாவது. (இருந்து) காவலுங்கட்டுமாய் *நில்* என்பாரின்றிக்கே, நினைத்தபடி அநுபவிக்கலாம்படி யிருந்த விருப்பிறே.

(யாம் வந்த) எங்களை அறிவுதியிறே, நீவர விருக்குமவர்களன்ரே நாங்கள். (வந்த) விரஹ தௌர்ப்பல்யத்தாலே கால் நடைதாராத நாங்களன்ரே வந்தோம். (காரியம்) கார்யமின்னதென்ன விடுகிறது, அவஸரத்திலே சொல்லவேணுமென்று நினைத்து. ஸ்ரீபரதாழ்வான் தம்மோடொக்க ஆர்த்தராஞ ரெல்லாரையுந் திரட்டிக்கொண்டு சென்று திருவடிகளிலே விழ இரங்குவரென்று வர, அவன் நினைத்து வந்ததுக்கு அவஸரமில்லாமையாலே அணுகவொண்ணுதபடியிருந்து திருவடிநிலைகளைக் கொடுத்துவிடும் ஸ்வதந்த்ரஞகையாலே இப்போது சொல்லுவோமல்லோம், இன்னம் இரண்டடி புகுரநின்றவாறே *உற்ருேமேயாவோம்* என்கிருேம் என்று கார்யமின்னதென்னுமிடத்தை *சிற்றஞ் சிறு காலைக்கு* வைக்கிருர்கள். (காரியம்) ஸ்வஸ்ருபாபத்தியளவுமிறே விதிக்கு விஷயமுள்ளது, அவ்வருகு பரிமாற்றத்தால் வருமவையெல்லாம் ப்ரமாண விஷயமாய்ப் பேச்சுக்கு நிலமாயிராதே, அதுதானும் காரியவறுதி பிறந்தாலிறே சொல்லுவது. (ஆராய்ந்தருள்) நாம் போமிடந்தேடிக் காலம்பார்த்து எதிர் சூழல்புக்கு புருஷகாரமாகப் பற்றி, நாம் படுவதெல்லாம் நீங்கள் படுவதே! நீங்களென் செய்திகோள்! என்பட்டிகோள்! என்று ஆராயவேணும். பெண்காள்! ஒருவரை

என்கை. அதாவது-பெண்களை எழுப்புவது, வாசல்காப்பானை எழுப்புவது, ஸ்ரீநந்தகோபருள்ளிட்டாரையெழுப்புவது, நம்மை யெழுப்புவதாய், போரவ்யஸநப்பட்டி கோளாகாதே! என்கை. எதிர் சூழல் புக்குத்திரியுமவனுக்கு இவையெல்லாம் தன்குறையாகத் தோற்றுமிறே.... ... ...

மூவாயிரப்படி:— இருபத்து நாலாம்பாட்டு. தாங்கள் அபேக்ஷித்தபடியே செய்தருளக்கண்டு, வந்தகாரியத்தை மறந்து அத்திருப்பள்ளி யறையில் நின்றும் திவ்ய ஸிம்ஹாஸநத்தளவும் நடக்கிறபோதை நடையழகுக்குத் திருப்பல்லாண்டுபாடுகிருர்கள் காணுமளவுமிறே அதுவேணும் இதுவேணும் என்பது, கண்டால் அவனுக்குப் பரியுமித்தனையிறே.

ஒருவரெழுப்பி எல்லாருந் திரண்டு நம்வாசற் காக்குமவனை யெழுப்பி, ஐயரை எழுப்பி. ஆய்ச்சியை எழுப்பி, நம்மை எழுப்பி, அண்ணரை எழுப்பி, மீளவும் நம்மையெழுப்பி, போர வ்யஸநப்பட்டிகோளே! என்று திருவுள்ளம் பற்றி க்ருபைபண்ணி யருளவேணும்.... ... ...

ஆருயிரப்படி:— இருபத்து நாலாம்பாட்டு. (அன்றிவ் வுலகம்) ஒரு நாள் அர்ஜுநன் *உபயஸேநைக்கும் நடுவே தேரை நிறுத்து* என்று சொல்ல, அப்படியே செய்தவன், இத்தனை பெண்கள் திரண்டு *இங்ஙனே போந்தருளி* என்ருல் அது செய்யாதிருக்கமாட்டானிறே, தாங்கள் அபேக்ஷித்தபடியே திருப்பள்ளிறையில் நின்றும் திவ்ய ஸிம்ஹாஸநத்தளவும் நடந்து போரத் தொடங்கினுன்; பிராட்டி கட்டுவாசலளவுந் தொடர்ந்து மங்களாசாஸநம் பண்ணினுற் போலே, நப்பின்னைப் பிராட்டியுந் தொடர்ந்து ஏத்துமிறே அவனைக் காணுமளவுமிறே இங்ஙனே போரவேணும், எழுந்தருளி யிருக்கவேணும், வந்த கார்யமாராய்ந்தருளவேணும், அது வேணும், இது வேணும் என்று பல தேவைகளைச் சொல்லி அலைக்கலாவது. தண்டகாரண்யத்தில் ரிஷிகள், கண்டவாறே ராக்ஷஸபரிபவங்களை மறந்து மங்களாசாஸனத்திலே மண்டினுர்களிறே; அப்படியே யிவர்களும் பெரியாழ்வார்படியாய்த்து. இங்ஙனே, போந்தருளுகிற போது பின்னே நின்று நடந்த நடையழகு கண்டு மாறியிட்டவிட்டவடிதோறும் மங்களாசாஸநம் பண்ணிக் கொண்டு வந்து, திவ்ய ஸிம்ஹாஸநத்திலே யிருந்தவநந்தரம் *பறை* என்று ஒரு வ்யாஜத்தையிட்டு இங்குத்தை மங்களங்களை ஆசாஸித்து மங்களாசாஸனமே பரமப்ரயோஜநமாக வந்தவர்களன்ருே நாங்கள் என்கிருர்கள். *இங்ஙனே போந்தருளி* என்று தாங்கள் சொல்லத் தங்களுக்காக நப்பின்னைப் பிராட்டியோடே கூட சீரிய சிங்காசனத்திலே யிருந்தவளவிலே ஆலவட்டக் காற்றிலே அத்தவாளந்தலைமேலே பறக்க, பாதபீடத்திலே நீட்டியருளின திருவடிகளையும் மடித்திட்ட திருவடிகளையுங் கண்டு, திருமுலைத் தடங்களிலும் திருக்கண்களிலும், ஒற்றிக்கொண்டு, தங்கள் கரஸ்பர்சம் பொருதே கன்றும்படியான மார்த்தவத்தைக் கண்டு, இப்படி ஸுகுமாரமான திருவடிகளைக் கொண்டு இங்ஙனே நடக்கச் சொல்லுவோமே! திருவடிகளை வாங்கியிடுகிறபோது திருவுலகளந்தருளினபடிக்கு ஸ்மாரகமாயிருந்தது, அன்று அளக்கப்பண்ணினவர்களோ டொத்தோமிறே இன்று நடக்கப் பண்ணின நாங்களும். *நடந்த கால்கள் நொந்தவோ *என்று பிடித்து நாங்கள் சொல்லுமளவில் புறப்பட்டு உலாவியருளினபடி, திருவுலகளந்தருளின ஆயாஸத்தோபாதி போருமே! என்று – *அன்றிவ்வுலகமளந்தாயடி போற்றி* என்கிருர்கள்.

**அன்றிவ்வுலக மளந்தாயடி போற்றி*
சென்றங்குத் தென்னிலங்கை செற்றாய்திறல் போற்றி*
பொன்றச் சகடமுதைத்தாய்புகழ் போற்றி*
கன்றுகுணிலா வெறிந்தாய் கழல்போற்றி*
குன்றுகுடையா வெடுத்தாய் குணம்போற்றி*
வென்று பகைகெடுக்கும் நின்கையில் வேல்போற்றி*
என்றென்றுன் சேவகமேயேத்திப் பறைகொள்வான்*
இன்றுயாம் வந்தோ மிரங்கேலோ ரெம்பாவாய்* (24)

வ்யா. — (அன்றிவ்வுலகமளந்தாய் - இன்று யாம் வந்தோம்) அன்று மின்று காணும் இவர்களுக்கு வயிற்றெரிச்சல். இவர்களுக்கு இரண்டு காலமும் ஒருகாலமாய்த் தோற்றுகையாலே, அன்று, இன்று என்கிறார்கள். (அன்று) ஆர்நோன்பு நோற்கத்தான் இச்செயல் செய்தது. நோற்றுக் கூடுவாரையும் விலக்குமவர்கள் தலையிலேயிறே திருவடிகளை வைக்கிறது. (அன்று) தன்னதான விபூதியை அஸுரனான மஹாபலி நெருக்கித் தன்னதாக்க, நோவுபட்டவன்று; அவனபிமானத்தில் நின்றும் மீட்டுத் தன்காற்கீழே யிட்டுக்கொண்டவன்று; எங்கள் பந்துக்களும் எங்களை யுன்னோடே சேர்க்க வொட்டாதே நாங்களும் ஆர்த்தைகளாய் அபிமாநம் கால்கட்டி வாராதிருக்க, எங்களுடைய ஸ்த்ரீத்வாபிமாநத்தையும் பக்நமாக்கி உன்காற்கீழே யிட்டுக்கொண்டு உன்வடிவழகையும் சீலத்தையும் எங்களுக்கு தூளிதானம் பண்ணினவின்று.

(இவ்வுலகம்) திருவடிகளின் மார்த்தவத்தையும், காடுமோடையுமான பூமியினுடைய காடிந்யத்தையும், இங்கு வர்த்திக்கிறவர்களுடைய வன்மையையும் அநுஸந்தித்து, *இவ்வுலகம்* என்கிறார்கள். சீலவயோவ்ருத்தாதிகளால் துல்யரென்று கவிபாட்டுண்டார் கடக்க நிற்க வேண்டும்படி வடிவுக்கு இணையில்லாத பெரியபிராட்டியாரும், எடுத்துக் கழிக்கைக்கு மொப்பில்லாத ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியும், *நாம் பிடிக்கைஸாஹஸம்* என்னும்படியாய் பூத்தொடுமாபோலே கூசிப்பிடிக்கும் மெல்லடிகளைக்கொண்டு இவ்வெவ்விய நிலத்திலே வ்யாபரிப்பதே! (அளந்தாய்) *பிரமாணித்தார் பெற்ற பேறு* என்று - உபகாரஸ்ம்ருதி பண்ணுதவளவே யன்றிக்கே உகக்கவு மறியாத பூமியைத் திருவடிகளின் கீழேயிட்டுக் கொள்வதே!

(அடிபோற்றி) அக்காலத்தில் சிலர் இழவோடே போனார்கள்; சிலர் *அப்பனறிந்திலன்* என்று ஆணையிடத் தொடங்கினார்கள்; சிலர் ப்ரயோஜனங்கொண்டு போனார்கள்; அப்போது பரிந்து காப்பிட்டாரில்லை என்கிற இழவு தீருகிறாகள். (அடிபோற்றி) *திசை வாழியெழ* என்கிற அப்போதைப் பல்லாண்டிசைக்கை. போற்றி யென்றேற்றெழுவாரோ பாதியிறே ப்ரயோஜநாந்தர பரராகையாலே. (அடிபோற்றி) *மன்னன்றன் தேவிமார்கண்டு மகிழ்வெய்த* என்று-கூத்துக் கண்டு சிரிப்பாரைப்போலே மாயக்கூத்துக்கண்டு மகிழ்ந்து போனார்கள். *செவ்வடி செவ்வி திருக்காப்பு* என்னும் குடிப்பிறப்பாலே *அடி போற்றி* என்கிறார்கள். திருவுலகளந்த ருளினவிடத்தில் சிவந்த தன்கையனைத்துமார சென்னிமேலேறக் கழுவினான் என்று ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் அநுவர்த்திக்கும்படி ஐச்வரமான செயல்களைச் செய்த அவதாரமாகையாலும், *அங்கே

வ்யா.—(அன்றிவ்வுலக மளந்தா யடிபோற்றி) தன் விபூதியை மஹாபலி அபஹரிக்க நோவு பட்டிருக்கிறவன்று; தன்னைப்பிரிந்து நாங்களார்த்தியாலே நோவுபட்ட இன்று: ஜகத்தை மஹாபலியினுடைய அபிமாநத்தினின்றும் மீட்டவன்று; எங்களுடைய ஸ்த்ரீத்வாபிமாநத்தினின்றும் மீட்டவின்று; நாட்டுக்கெல்லாம் தன்திருவடிகளை தூளிதாநம் பண்ணினவன்று; அழகையும் சீலத்தையும் எங்களுக்கு தூளிதாநம் பண்ணினவின்று. இதிறே ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுக்கும் ஸ்ரீவாமநனுக்கும் ஸாம்யம். (இவ்வுலகமளந்தாய்) பிராட்டிமாருக்கும் பூத்தொடுமாபோலே கூசிப்பிடிக்கும் திருவடிகளைக்கொண்டு காடுமோடையுமகப்பட அளப்பதே! என்கை. அன்று எல்லை நடந்து மஹாபலிபக்கல் நின்றும் பூமியை மீட்டுக்கொண்டாற்போலே, நடையழகைக்காட்டி விச்லேஷத்தினின்றும் மீட்டுக்கொண்டா

நின்று, இரண்டாமடியிலே தாவடியிட்டு வருத்தமறச் செய்ததாகையாலும் அத்தனை வயிறெரிதலில்லையிறே. ராமாவதாரத்தில் தேவத்வம் கலசாதபடி ப்ரஹ்மருத்ரர்கள், *நாராயணன்* என்றுலும் மனிச்சுக்கு இசையுமிடமாகையாலும், *கானமருங்கல்லதர் போய்* என்னும்படி துஷ்டஸத்வ பூயிஷ்டமான வெங்கானத்தூடே சஸ்த்ராஸ்த்ரங்கள்பட வ்யாபரித்தவிடமாகையாலும், ராமாவதாரத்தில் செய்த செயலுக்கு வயிறெரிகிறார்கள்.

(சென்று) *இசையவோர் மூவடி வேண்டிச் சென்ற* என்று ஒரு செல்லுகையுண்டிறே; அவ்விடமழகாலே நெஞ்சு உருக்கலாமிறே; அழகுக்கு இலக்காகாத தீமனத்தரக்கரை அம்புக்கிலக்காக்கின பராபிபவநஸாமர்த்யத்துக்குப் பரிகிறார்கள். (சென்றங்கு) அங்கே சென்று. நின்றவிடத்திலே நின்று பூவலர்ந்தாற் போலே இரண்டடியாக இடமாட்டாது, கொடியகாட்டிலே பரற்பாயமெல்லடிக்கள் குருதிசோர நடப்பதே! என்று வயிறு பிடிக்கிறார்கள். *எவ்வாறு நடந்தனை எம்மிராமா! ஓ!* என்று சக்ரவர்த்தியுள்பட நின்று கூப்பிட்டான்.

(சென்றங்கு) புலிகிடந்ததூற்றிலே சென்று தட்டி எழுப்பிக் கொல்லுவாரைப் போலே லங்கைக்கு அரணாக வைத்த கரதூஷண கபந்த விராதாதிகள், ஜலதுர்க்கமாக வைத்த கடல் காடுகள் மலைகள் தொடக்கமானவையெல்லாம் நடவா நிற்கச்செய்தே மணல் கொட்டகம் போலே கால்கீழே யழித்துக்கொண்டு நடந்தபடியை நினைத்து (அங்கு-சென்று) என்கிறார்கள். (தென்னிலங்கை செற்றாய்) எல்லாவற்றிலும் ஊராண் விஞ்சினபடியாலே *இலங்கை செற்றவனே* என்கிறது.

(திறல்) அரண்களொன்றும் வேண்டாதபடி எத்தனையேனும் தாமுடைய தேவஜாதி, தந்தாமுடைய வருத்தங்களாலே ஸாதித்த அஸ்த்ரங்களையெல்லாம் ஒருமிடறாக நின்று ஒருக்காலே ஓரிலக்காக விட்டால் அவர்களுக்குத் தப்பவொண்ணாதென்று விட, நாலடி பிற்காலித்து விடாதே நெஞ்சு கலங்காதே நிலையும்பேராதே மஹிஷிகளுந் தானுங்கூட ஜலக்ரீடை பண்ணும் போது அவர்கள் பூவையிட்டுத் தன் மேலே யெறிந்தால் பிறக்கும் விகாரம் பிறவாதபடியிருக்குமவன், நான் கடவேனென்று நோக்குமவனாராய், அழகிதான அரணையுடைத்தாய் குளவிக்கூடு கொண்டாற்போலே ஹிம்ஸகரடையத் திரண்ட நிலமாயிருந்த லங்கையை, அரண்சிதற அடைமதிள் படுத்தி, சதுரங்க பலத்தையும் துவள வென்று, சேனைத் தொகையைச்சாடி, ப்ராத்ருபுத்ராதிகளைத் தலையழித்து, தான் சிலரை யாச்ரயித்துக் கதிர் பொறுக்கிக் கூடினவையல்லாத அம்புகளைக்கொண்டு, இடியேறுண்டிடச், சுற்றும் வேமாப்போலே, பையலைப்பக்கவேரறுத்து, நெஞ்சழிந்து நிலைதள்ளும்படி பண்ணி ஸத்தையழிந்துபட்டுவிழும்போதும் வில்பிடித்தபிடி நெகிழாதே விழக்கடவ அவனை, எதிரி வீரமறியாதே கோழையாய்ப்பட்டானென்று தரக்கேடாகாதே *வீரன்* என்று விருதுபிடிக்கும்படி வில்லைப் போகடுவித்து ஸ்த்ரீப்ராயனாக்கிக்கொன்று, வென்றி கொண்ட பராபிபவந ஸாமர்த்யத்தை

யென்கை. (அடிபோற்றி) தாங்கள் சொல்லுமளவில் புறப்பட்டு ஸுகுமாரமான திருவடிகளைக் கொண்டு உலாவியருளினபடி. திருவுலகளந்தருளின ஆயாஸம் போருமென்று மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறார்கள். திருவுலகளந்தருளுகிறபோது இரண்டடியிறே யிட்டது, இப்போது எங்களுக்காக பத்தெட்டடி இடுவதே! திருவுலகளந்தருளினவன்று இந்த்ரன் ப்ரயோஜநத்தைக்கொண்டு போனான், மஹாபலி ஔதார்யம் பெற்றுப் போனான், தாங்கள் அன்று உதவப்பெறாத இழவுதீரத் திருப்பல்லாண்டு பாடுகிறார்களென்றுமாம். (அடிபோற்றி) *உன் செவ்வடி செவ்வி திருக்காப்பு* என்னுமவர்களிறே. (சென்றித்யாதி) அழகுக்கிலக்காகாதாரை அம்புக்கு இலக்காக்கினபடி. (சென்றங்கு) புலிகிடந்த தூற்றிலே செல்லுமாபோலே பிராட்டியைப் பிரித்த பையலிருந்த விடத்தே செல்லுவதே!

யெல்லாம் நினைத்து *திறல்* என்கிறார்கள். (திறல் போற்றி) *தீமனத்தரக்கர் திறலழித்தவனே* என்று-இம்மிடுக்குத் தங்கள் து:கநிவ்ருத்திக்கு உடலன்றிக்கே அரணுக்கு அரணிடுவாரைப்போலே திறலுக்குப் பரிகிறார்கள். *இலங்கை பாழாளாகப் படைபொருதானுக்கு* என்று-பரியுமது ஜந்மஸித்தமிறே. உலகளந்த பொன்னடிக்குக் காப்பிட்டவோபாதி காடுறைந்த பொன்னடிக்குக் காப்பிடத் தேடுகிறவர்களுக்கு அஞ்சாமைக்குத் திறலைக் காட்டினான்; அத்திறல்தனக்கு அஞ்சத் தொடங்கினார்கள்; தோளிலழகுக்குக் காப்பிடப்புக, மல்லடர்த்த திண்மையைக்காட்ட, அது தனக்கு வயிறெரிந்தாற்போலே. (திறல் போற்றி) *கல்லாதவரிலங்கை கட்டழித்த* *தேவனே தேவனாவான்* என்று மண்டோதரியுள்ளிட்டாரைப் போலே தத்வ நிர்ணயம் பண்ணுதல் *தன் விலங்கை வைத்தான்* *என்றன் தனிச்சரண்,* *கூரம்பனல்லால்,* *மற்றிலேன் தஞ்சமாகவே* என்று-ரக்ஷகத்வபுத்தி நடத்தல், தென்னிலங்கையீடழித்த தேவர்க்கு என்னையும் உளள் என்மின்கள் என்று-போக்யதா புத்தி நடையாடி இழவு சொல்லி விடுதல் செய்யாதே தங்களை ரக்ஷகராக நினைத்து பரிகிறார்கள். சக்ரவர்த்தி திருமகன் தசரதனிலும் விஞ்சும்படி பால்யாவஸ்தையிலே ஆயுதச்ரமம் பண்ணி விச்வாமித்ராதிகளோடே சச்ஸ்த்ராஸ்த்ர மந்த்ரங்கள் சிக்ஷித்துச் சமைய வளர்ந்த பின்பு செய்த செயலிறே லங்கையை யழித்த செயல்;

பிறந்த வெழுதிங்களில் என்கிறபடியே – பிறந்து மறுபத்துக்கழிந்தவளவிலே எதிரிகளுண்டென்று அறிகைக் குடலான ஜ்ஞாநமுமன்றிக்கே, ஆயுதம் பிடிக்கவு மறியாத தொட்டில் பருவத்தில் செய்த செயலிறே சகடபங்கம். ராவணன் நேரே சத்ருவாய்த் தோற்றினானிறே; அப்படியன்றிக்கே ப்ரச்சந்ந சத்ருவாகையாலே *கள்ளச்சகடம்* என்றத்தை அறிந்து முற்பட்டபடிக்கு வயிறெரிந்து பரிகிறார்கள். (பொன்றச் சகட முதைத்தாய்) சகடம், பொன்ற-முடிய. சூர்ப்பணகையையும் மாரீசனையும்போலே குற்றுயிரோடே விட்டபின்பு அநர்த்தம்விளையும்படி இளிம்புபடாதே, தோற்றரவிலே சகடாஸுரனை முடித்துவிட்டபடி. (உதைத்தாய்) முலைவரவு தாழ்த்துத் தொட்டிலையுதைத்த திருவடிகளுக்கு இலக்காய்முடியும்படி பண்ணின அநாயாஸம். (உதைத்தாய்) பெருமாள் கைக்கு வில்பிடித்த தழும்புபோலே க்ருஷ்ணன் திருவடிகளுக்குச் சாடுதைத்த தழும்பு; *தழும் பிருந்த.*

(புகழ்) பெற்ற தாயுங்கூட உதவாத ஸமயத்திலே, பெரும்படையாண்டுசெய்த செயல்களைக் காற்கூருக்கிவிட்டபடி; *திருக்காலாண்ட பெருமானே* என்கிறபடியே. (புகழ்போற்றி) *நின்சிறுச் சேவகமும்* என்று காலை மூரித் திருகின கன்னிப் போருக்குக் காப்பிடவேணுமிறே. "அருளின் பெருநசையால்* என்று ஆண்பிள்ளையென்று ஆசைப்படுவார்; *என்னை நிறைகொண்டான்* என்று அடக்கங்கெட்டு மடலெடுக்கத் தேடுவார்; "உறக்கில் நிமிர்த்தீர்" என்று ஊடுதலாய்ப் போனார்கள் பெண்கள்; இவர்கள் செயலுக்கு வயிறெரிந்து பரிகிறார்கள்.

(சென்று) வழிப்போக்கிலே கர கபந்த விராதாதிகளை யழியச்செய்தபடி யென்றுமாம். (அங்கு) நின்றவிடத்திலே நின்று பூவலர்ந்தாற்போலே அநாயாஸேந அளந்தவளவன்றிக்கே, *கானகம் படியுலாவியுலாவி* என்னுமாபோலே, கொடிய காட்டிலே அந்தத் திருவடிகளைக்கொண்டு நடப்பதே! என்கை. *எவ்வாறு நடந்தனை* என்று வயிறு பிடிக்கை யிவர்களுக்குக் குடிப்பிறப்பு. (தென்னிலங்கை) அழகியதான கோட்டையையும் அரணையுமுடைத்தாய்க் குளவிக்கூடுகொண்டாற்போலே ஹிம்ஸகர் சேர்ந்த தேசம். (செற்றாய்) ஆச்ரிதவிரோதிகள் தனக்கு சத்ருக்களென்கை. (திறல்போற்றி) மதிளுக்கு மதிளிடுமாபோலே மிடுக்குக்குத்திருப்பல்லாண்டு பாடுகிறார்கள்.

பசலைத்தனத்தில்செய்த செயல் என்று விடலாம் அது; பருவம் நிரம்பிச்செய்தசெயலோதான் கணக்குவழக்குப் பட்டிருக்கிறதென்று அதுக்கு வயிறெரிகிறார்கள், (கன்று குணிலாவெறிந்தாய்) சகடாஸுர நிரஸநம் பண்ணினவயிறெரிதல் அல்லகிடாய், கன்றாய் நின்ற அஸுரனைக்கொன்ற தீம்பு பூமியெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும்படி செய்தாயென்று வயிறெரியும் செயலிறே. [வழக்கன்று கண்டாய் வலிசகடஞ் செற்றாய்–குழக்கன்று தீவிளவின் காய்க்கெறிந்த தீமை திருமாலே பார் விளங்கச் செய்தாய்பழி] மார்பிலிருக்கிறவர்களோடு மண்ணில்கிடக்கிறவர்களோடு வாசியற *பழி கேடன்* என்று சொல்லும்படியிறே. செய்ததீம்பும், சகடாஸுரபங்கம்பண்ணிச் செய்த தீம்பு. [திரிகாற்சகடம் சினமழித்துக் கன்றால் விளங்காயெறிந்தான்] ஓரஸுரன்விளாவாய்நிற்க ஓரஸுரன் கன்றாய் நிற்க, சத்ருவையிட்டு சத்ருவை யெறிந்தால் ஸங்கேதித்து இருவருமொக்கமேல் விழுந்தார்களாகில் என்படக்கடவோம் என்று வயிறு பிடிக்கிறார்கள். *என்றுமென்பிள்ளைக்குத்தீமைகள் செய்வார்கள் அங்ஙனமாவர்கள்* என்று தாயாருட்பட வயிறுபிடிக்குமதிறே. (குணில்) எறிகருவி. (குணிலா வெறிந்தாய்) எதிரிகளையிட்டு எதிரிகளை முடித்தபடி.

(கழல்போற்றி) விளாவை யிலக்காகக் குறித்துக் கன்றை எறிகருவியாகக் கொண்டு எறிவதாக இச்சித்து நடந்தபோதைக் குஞ்சித்த திருவடிகளில் வீரக்கழலுக்கும் அகவாயில் சிவப்பையுங்கண்டு காப்பிடுகிறார்கள். (கழல்போற்றி) *கன்றினால் விழ்த்தவனே* என்று பக்திபண்ணுதல், *காயுதிர்த்தார் தாள்பணிந்தோம்'' என்றுவிரோதி நிவர்த்தகமாகப் பற்றுதல், *கனைகழல் காண்பதற்கு* என்று யமவச்யதைக்கு நிவர்த்தக மென்றிருத்தல்செய்யாதே மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறார்கள். (அடி போற்றி, கழல்போற்றி) நீட்டின திருவடிகளுக்கும் குஞ்சித்த திருவடிகளுக்கும் சூழ்ந்திருந்து பரிவரைப்போலே பரிகிறார்கள். விரோதி நிரஸநம் பண்ணித் தன்னை நோக்குகைக்கு அடைவு கெட்டிருந்தால் அநுகூலர் விரோதிகளாக ஆச்ரிதரக்ஷணம் பண்ணுமதோ சால அடைவுண்டாயிருக்கிறது என்று அதுக்குப்பரிகிறார்கள்.

(குன்று குடையாவெடுத்தாய்) விரோதிகளுக்குக் கன்றெடுத்த மாத்ரம் போலே காணும் கன்று நோக்குகைக்கு குன்றெடுத்தது. *கன்று கொண்டு விளங்கனியெறிந்து ஆனிரைக்கழி வென்று மாமழை நின்று காத்துகந்தான்* என்னக் கடவதிறே. கீழெல்லாம் இந்த்ரனுக்கு சத்ருவானவர்கள் நலிந்த நலிவு பரிஹரித்தபடிக்கு வயிறெரிந்தார்கள்; இப்போது அவன்றான் நலிந்த நலிவு பரிஹரித்த படிக்கு வயிறெரிகிறார்கள். அஸுரர்களோடு தேவர்களோடு வாசியில்லையிறே பகவச்சேஷமான வஸ்துவைத் தங்களதாக நினைத்திருக்கைக்கு. ஸர்வயஜ்ஞபோக்தாவாகத் தன்னை யருளிச்செய்தானே. தனக்கிட்ட சோற்றை யமுதுசெய்தால் ஸ்வதந்த்ரபுத்தி பண்ணி பண்டு புஜித்தவிடமுள்பட ஆத்மாபஹாரத்தோடொவ்வா நிற்க, ததீய புத்தி பண்ணாதே ஸ்வதந்த்ரபுத்தி

மல்லாண்டதிண்டோள் மணிவண்ணா என்னுமவர்களாகையாலே குடிப்பிறப்பாலே வந்தது. *இலங்கை பாழாளாகப் படைபொருதானுக்குப் பல்லாண்டு கூறுதும்*. என்னு மவர்களிறே (பொன்றவித்யாதி) ராவணனைப்போலே விரோதி என்று இருக்கவொண்ணாத அபாயம். (பொன்ற) மாரீசனைப்போலே குற்றுயிராக்கி மேல் அநர்த்தம் விளைக்கவையாதே, முடிக்கப்பெற்றபடி. (புகழ் போற்றி) தாயுங்கூட வுதவாததசையிலே அநாயாஸேந திருவடிகளாலே சகடாஸுரனையழித்த புகழ். (போற்றி) ராமாவதாரத்திற்காட்டில் மங்களாசாஸநம் பண்ணவேண்டியிருக்கை. ராமாவதாரத்துக்கு, பிதா சம்பராந்தகன்; ஊர் திருவயோத்யை; புரோஹிதர் மந்த்ரவாதிகளான வஸிஷ்டாதிகள்; பிள்ளைகள் ஆண்டிறல்மீளிமொய்ம்பிலரக்கன் குலத்தைத் தடிந்தவர்கள்; *இச்சாம:* என்னும்படி தாங்கள் குணவான்கள்: இங்கு, மாதாபிதாக்கள் ஸாது இடையர்; ஊர் இடைச்சேரி; கம்ஸாதிகள் எதிரிகள்; ஸ்ரீப்ருந்தாவநத்தில் முளைத்தெழும் பூண்டுகளடைய ராக்ஷஸர்கள்; தமையன் ஒருக்ஷணம் தப்பில் பாம்பின் வாயிலே விழும் தீம்பன்; பூதநாதிகளாலே பிறந்த அபாயங்

பண்ணி நலியத்தேட மலையைக் குடையாக வெடுத்து பசுக்களுக்கு மிடையருக்கும் வந்த ஆபத்தைப் பரிஹரித்தபடி.

(குணம்) அநுகூலனானவனுக்கு ப்ராமாதிகமாகப் புகுந்ததன்றே, அநந்தரத்திலே வந்து கோவிந்தாபிஷேகம் பண்ணவன்றே புகுகிறன், பெரும்பசியாலே வந்த கோபத்தாலே வர்ஷித்தானாகில் கைநொந்தவாறே விடுகிறன், பெரும்பசியாலே யிவன் நலிந்தால் நாமே யுண்பதும் கொண்டார் உகிர் கொண்டு தலையை யறுக்கவோ, அவன் கைசலிக்குந்தனையும் கடகிட்டுக்காப்போமென்று அவனைத் தலையழியாதே மலையையெடுத்து ரக்ஷித்தது ஆந்ருசம்ஸ்யத்தாலே. அந்த குணத்துக்குப் போற்றி. *பாயும் பனி மறுத்த பண்பாளா.* *சீர்கற்பன்வைகல்* என்று அறிவுடையார் நாள்தோறும் கற்பதொரு குணமிறே. (குணம் போற்றி) கொடியேறு செந்தாமரைக் கைவிரல்கள் கோல மழிந்ததோ வாடிற்றோ வென்று பார்த்துப் பரியத்தேட, அவ்வளவு போகவொட்டிற்றில்லை மலையெடுத்த குணந்தான். (குணம் போற்றி) *என்றனக்கோர் துணையாளனாகாயே* என்று. நொய்யதொருமலையைப் போகடுவித்து, கனவிது இரண்டு மலையைக்கையிலே கொடாதே மலையையெடுத்த க்ஷமாகுணத்துக்குக் காப்பிடுகிறார்கள்.

வர்ஷம் விட்டவாறே மலையைப் பொகட்டு வேலைப் பிடிக்கு மித்தனையிறே. க்ருஷ்ணன் பசுக்களின் பின்னே திரியா நின்றால் ஸிம்ஹம் வந்தாலும் வேலாலே குத்தியெடுத்துப் போக்கு மித்தனையிறே. அதுக்கெடுத்த வேலுக்குப் பரிகிறார்கள். எல்லா குணங்களையும் ஒரு வ்யக்தியிலே சொன்னால் *கண்ணோரும்* என்று வேலிலே அசலிட்டுச் சொல்லுகிறார்கள் வெற்றியை. (வென்று பகைகெடுக்கும்) சத்ருக்களை வென்று ஓட்டக்கடவதா யிருக்கும். (நின் கையில் வேல்) சக்ரவர்த்தியும் விற்பிடித்து பரிகரமும் வில் பிடித்து பிள்ளைகளும் வில் பிடித்தாற்போலே, ஸ்ரீநந்தகோபரும் இடையரும் பிள்ளைகளும் வேல் பிடித்தாய்த்துத் திரிவது. *கூர்வேல் கொடுந் தொழிலன்* *வேலைப் பிடித் தென்னைமார்கள்.* (நின் கையில் வேல்) வெறும் புறத்திலே ஆலத்தி வழிக்க வேண்டியிருக்க அவ்வழக்கு மேலே வேலைப் பிடித்த வழகு. (கையில் வேல்) எதிரிகள் மேலே படவேண்டா, பிடித்த பிடியிலே உகவாதாரை முடிக்கும். (நின் கையில் வேல்) தன்னை யுணராதே அஸத்யப்ரதிஜ்ஞனாய்ச் சீறினபோது காணும் ஜந்மாந்தரம் மேலிட்டுத் திருவாழியை எடுப்பது. (வேல் போற்றி) ஈச்வரனைக் காணிலிறே *ஆழியும் பல்லாண்டு* என்பது:பெருமாளைக்காணிலிறே *சார்ங்கமென்னும் வில்லாண்டான் தன்னை—பல்லாண்டு* என்பது. (நின் கையில் வேல் போற்றி) வெற்புடைய

களுக்கு ஓரவதியில்லை; ஆன பின்பு, இனி மங்களாசாஸந மொழியக் காவலில்லை. (கன்று இத்யாதி) சத்ருவையிட்டு சத்ருவை யெறிந்தால் ஸங்கேதித்துவந்து இருவருமொக்க மேல்விழுந்தார்களாகில் என்செய்யக்கடவோம்! என்று வயிறுபிடிக்கிறார்கள். குஞ்சித்த திருவடிகளுக்குத் திருப்பல்லாண்டு பாடுகிறார்கள். (கன்றுகுணிலா) கன்றை எறிதடியாக. குணில்-எறிதடி, (குன்றுஇத்யாதி) இதுக்கு முன்பு இந்த்ரனுக்காகச் செய்த செயல். இப்போது அவன்தான் பகையானபடி. மலையைக் குடையாக எடுத்துப் பசுக்களுக்கும் இடையர்க்கும் வந்த ஆபத்தைப் போக்கினபடி. அநுகூலன் ப்ரதிகூலித்தால் செய்யலாவதில்லையிறே. (குணம்போற்றி) பசிக்ராஹத்தாலே கையோயுந்தனையும் வர்ஷிக்க மலையெடுத்துக்கொண்டு நின்ற ஆந்ருசம்ஸ்யகுணத்திற்த மங்களாசாஸநம்பண்ணுகிறார்கள்

(வென்று பகைகெடுக்குமித்யாதி) இவன்பக்கல் பரிவாலே. இவன் மிடுக்கைக்கண்டு கண்ணெச்சிற் படுவர் என்று பயப்பட்டு, அத்தைவிட்டு, இவ்வேலன்றோ இவ்வ்யாபாரமெல்லாம் பண்ணிற்று என்கிறார்கள். "மிடுக்கிலாமையால் நான் மெலிந்தேன்* என்றிறே யிவர்கள்படி. சக்ரவர்த்தி விற்பிடிக்கப் பெருமாளும் விற்பிடித்தாற்போலே, "கூர்வேல்கொடுந்தொழிலன்" என்னுமவர் மகனுகையாலே வேலே ஆயுதம். (வென்று பகைகெடுக்கும்) ஆச்ரித விரோதிகளான ப்ரதிபக்ஷத்தை யறச் செய்து மாய்க்கை. (நின்கையில் வேல்போற்றி) வெறும்புறத்திலே ஆலத்திவழிக்க வேண்டியிருக்க, அதுக்குமேலே வேலைப்பிடிப்பதே! என்று வேல்பிடித்த கைக்குத் திருப்பல்லாண்டு பாடுகிறார்கள். *வடிவார்சோதி வலத்துறையும் சுடராழியும் பல்லாண்டு* என்று ஆயுதங்களுக்கு

நெடுங்கடலுள் தனிவேலுய்த்த வேள் முதலாக வென்றவன் கையில் வேலிறே; ஆகையாலே பரிகிறார்கள். (என்றென்று) ப்ரயோஜநம் பெறுமளவுஞ் சொல்லி, பின்னை அது மாறுகிறதன்றே, ப்ரயோஜநத்துக்கு ப்ரயோஜநம் வேணுமோ என்று இது தானே பலமாக விருக்குமவர்களிறே.

(என்றென்று) பல்லாண்டென்றால் பின்னையும் பல்லாண்டென்னு மித்தனையிறே; போற்றி யென்று ப்ரேமமடியாக வந்த கலக்கத்துக்குத் தெளிவுண்டாகிலிறே இச் சொல்லுமாறுவது; அங்குப் போனால் சூழ்ந்திருந்திறே. *வெம்மா பிளாந்தான்றன்னைப் போற்றி* என்னக் கடவதிறே. *அடி போற்றி, திறல் போற்றி, புகழ் போற்றி. கழல் போற்றி, குணம் போற்றி, வேல் போற்றி* என்று இவர்கள் நாக்குக்கு இடும் ஷட்ரஸ மிருக்கிறபடி. (உன் சேவகம்) வீர குணத்துக்குப் போலே காணும் இவர்கள் தோற்பது. பந்து நிரோதத்தாலே தளர்ந்த அபலைகளுக்கு அவனுடைய விஜயமிறே பலஹேது. (என்றென்றுன் சேவகம்) *உன்னுடைய விக்கிரமம் ஒன்றொழியாமலெல்லாம்* என்னும் படியே (உன் சேவகமே யேத்தி) வேறொருவருடைய சேவகம் கலந்தேத்தோம், திருவிக்கிரமனையும் பெருமாளையும் கலந்தன்றோ ஏத்திற்று அது அவதாராந்தரத்தின் செயலென்றிருக்கிறார்கள். இவன் பால்யத்தில் செய்ததோபாதி பூர்வாவஸ்தையுமென்றிருப்பார்கள். *சிலையொன்றிறுத்தாய் திருவிக்கிரமா திருவாயர் பாடிப் பிரானே* *வருக வருக வருக விங்கே வாமன நம்பீ வருக விங்கே-காகுத்த நபீம் வருக விங்கே* என்று தாயாருட்பட க்ருஷ்ணனை யழைப்பது இப்படியேயிறே. இவனுக்கு நாள் ஸ்ரீவாமநன் பிறந்த நாளாக்கினாள்; எட்டு மாஸம் வயிற்றிலே இருந்த விவனை *பன்னிருதிங்கள் வயிற்றில் கொண்ட* என்றாள். என் மகன் பால்யத்தை மஹாபலி பக்கலில் சென்று கேட்டுக் கொள்ளென்றாள்; *சார்ங்கபாணி தளர்நடை நடவானோ* என்றாள்; *மாணிக்குறளனே தாலேலோ வைய மளந்தானே* என்று தாலாட்டினாள்; இவர்கள்* ஓங்கி யுலகளந்த* என்கிறார்கள்; *சார்ங்க முதைத்த* என்கிறார்கள்; அநந்தரம் *ஆயர்குலத்தினில் தோன்றும்* என்றார்கள்; *போற்றப் பறை தரும் புண்ணியன்* என்றார்கள்; எழுப்புகிறபோது *உலகளந்த வும்பர் கோமானே*

மங்களாசநம்பண்ணினாரிறே தமப்பனார். *கதேஜலே ஸேது பந்தம், தமப்பனாருக்கும் மகளுக்கும் பணி* என்று ஜீயரருளிச்செய்வர். (என்றென்று) இது தானே ப்ரயோஜநமென்கை. *தேஹி மே ததாமி தே* என்னுமவர்களன்றே. ஸம்ஸாரிகள் புறம்புங்கொள்ளுவர்கள், இவன் பக்கலிலும் கொள்ளுவர்கள், இவர்கள் புறம்பும் கொள்ளார்கள், இவன்பக்கலிலும் கொள்ளார்கள். *ஒன்றுநூறாயிரமாகக் கொடுத்துப்பின்னுமாளுஞ்செய்வன்* என்று-அவனுக்கும் தான் கொடுத்து, * ஆந்தனையுங்காட்டி* என்று-புறம்பும்தானே கொடுக்குமென்கை. (உன்சேவகமேயேத்திப் பறைகொள்வான்) உன்னுடைய வீரசரிதமேயேத்தி உன்னையநுபவிக்கைக்காக. *உன்னுடைய விக்கிரமமொன் றொழியாமலெல்லா மென்னுடைய நெஞ்சகம்பால் சுவர்வழி எழுதிக்கொண்டேன்* என்னுமவர்களிறே (இன்று) இசைவு பிறந்த இன்றென்னுதல்; நீயுறங்க நாங்களுறங்காத இன்று என்னுதல். நென்னேற்று வந்தோமோ, ஊராகவிசைந்த இன்று என்றுமாம். (யாம்) பந்துக்களாலே நெடுங்காலம் நலிவுபட்ட நாங்கள். (வந்தோம்) வ்ருத்தைகள் உறங்க, நாங்கள் ஆற்றாமையாலே வந்தோம்; எங்களிழவுகளெல்லா முன்னாலே தீரும். (யாம்வந்தோம்) எங்கள் வரவு உனக்குப் புண்ணாயிருக்க நாங்கள் ஆற்றாமை

என்றார்கள்; அவன்றான் பிறந்தபோதே மூன்று பிறவியுண்டே உங்களுக்கு, பிறக்கிறதென்றான்! வில் பிடித்தாரில் சக்ரவர்த்தி பிள்ளை நானென்றான்; ஆகையாலே அவதாராந்தரம் என்றிருப்பா ரொருவருமில்லை. (ஏத்திப் பறைகொள்வான்) எங்கள் பலம் முன்னாக நாட்டார் பலம் பெறுவதாக பலம் ஏத்துகை; பின்பு அபிமதம் ஊரார் ஸம்ருத்தி; உத்தேச்ய பலமும் ஆநுஷங்கிகபலமும்

(இன்று) இசைவுபிறந்த வின்று. நென்னேற்றுவந்தோமோ, நாளைக்கு இங்கே நிற்க வொட்டுவர்களோ. (யாம்) பெருமிடுக்கரான வ்ருத்தைகளெல்லாங் கிடந்துறங்க, குளிர்பொறாத பாலைகளான நாங்கள். (வந்தோம்) நீ வர ப்ராப்தமாயிருக்க விரஹ தௌர்பல்யத்தாலே ஆற்றாமை யிழுக்க வந்தோம். (யாம்வந்தோம்) நாங்களும் எங்களை யறியாமற் செய்தோம், நீயும் உன்னை யறியாமற் செய்வதுண்டாய்த்திறே. (இரங்கு) எல்லா வ்யஸநங்கள் பட்டாலும் கீழ் ப்ரவர்த்தித்த தெல்லாம் பேற்றுக்குடலன்று, அவனிரக்கமே கார்யகரமாவது. அவனுக்கென் வருகிறதோ! என்று இரங்கி மங்களாசாஸநம் பண்ணுகை யிவர்களுக்கு ஸ்வரூபம்; இத்தலைக்கு இரங்குகை அவனுக்கு ஸ்வரூபம்.

(வந்தோம் இரங்கு) இரங்காமைக்கு வேண்டுவது செய்தோமேயாகிலும் இரங்கவேணும். இத்தலையில் பரபக்தியும் பேற்றுக்குடலன்று, அவனுடைய இரக்கமே அவ்யவஹிதோபாயம் என்றிருக்கிறார்கள். (அன்றிவ்வுலகமளந்தாய்-இன்று யாம்வந்தோம்) நீ யெங்களைத்தேடி எல்லா வுலகம் தடவந்தாயன்று; இன்று உன்னைத்தேடி நாங்கள் வந்தோம். (யாம் வந்தோம்) வையந்தாய மலரடிக்கீழ் முந்திவந்து நீ நிற்க நாங்கள் பெற்றோம்; அளந்தாய், தென்னிலங்கை செற்றாய். சகடமுதைத்தாய். (யாம்வந்தோம்) *மண்ணளந்த கண் பெரிய செவ்வாயென்காரேறு வாரானால்* *காகுத்தன் வாரானால்* *கண்ணனும்வாரானால்* என்றிருந்த வுன்னுடைய ப்ரதாநமஹிஷிகளில் எங்களுக்குண்டான வாசி பாராய். (அன்றிவ்வுலகமளந்தாய், இரங்கு) உவந்த வுள்ளத்தனாய் எங்களோடணைந்திலையாகிலும் ஸத்தாப்ரயுக்தமான க்ருபையையாகிலும் பண்ணு. (அளந்தாய்-இரங்கு) *நீரேற்றளந்த நெடியபிரானருளாவிடுமே* என்றன்றோ நாங்களிருப்பது. (தென்னிலங்கை செற்றாய்-இரங்கு) சிறிது தாழ்க்கில் *இரக்கமெழீர்* என்று உன்னை வசைபாடுவர்கள்கிடாய் என்று தாய்கள் சொல்லுமளவேயோ, *இரக்கமே லொன்றுமிலாதாய்* என்று நாங்கள்தான் சொல்லோமோ.

யாலே வந்தோம். (இரங்கு) எல்லாம் பட்டாலும் அவனிரங்கினுலல்லது கார்யகரமாகாமை. அத்தலைக்கு இரங்குகை ஸ்வரூபம்; அவனுக்கென் வருகிறதோ! என்று இரங்குகை இத்தலைக்கு ஸ்வரூபம். பண்ணின மங்களாசாஸநம் ஸாதநமன்று என்றிருக்கிருர்கள். ... ...

———

மூவாயிரப்படி:— இருபத்தைந்தாம் பாட்டு, உங்களுக்கு வேண்டுவதென்னென்ன; ஏதேனும் ப்ரதிபந்தக முண்டேயாகிலும், நீயே போக்கி, எங்கள் து:கமெல்லாம் கெட விஷயீகரிக்க வேணு மென்கிருர்கள்.

(சகட முதைத்தாய்-இரங்கு) உருளுஞ்சகட முதைத்த பெருமானருளின் பெருநசையாலன்றே நாங்கள் வந்தது. (குன்றுகுடையாவெடுத்தாய்-இரங்கு) குன்று குடையாக ஆகாத்த கோவலனுர் ஒன்று மிரங்கார் என்னுமே இரங்கு. ... ...

———

ஆருயிரப்படி :— இருபத்தைந்தாம் பாட்டு. பெண்காள் ! உங்களுக்குப் பிறப்பாலே நம் விஜயத்துக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணுகை ஸ்வரூபமிறே• இக்குளிரிலே உங்களைப் பேணுதே க்லேசித்து வந்திகோளே, உங்கள் நெஞ்சிலோடுகிறது வெறும்பறையேயோ, வேறேதேனு முண்டோ வென்ன ; உன்னுடைய குணகீர்த்தநம் பண்ணிக்கொண்டு வருகையாலே ஒரு க்லேசங்களும் படாதே ஸுகமேவந்தோம். "பறை" என்று ஒரு வ்யாஜத்தையிட்டு நாங்கள் உன்னையிறே அர்த்தித்து வந்ததென்கிருர்கள். பறைகொள்ள வந்தோம் இரங்கு என்று நம்மை வடிம்பிடா நின்றிகோள், நீங்கள் சொன்ன போதாகச் செய்யப்போமோ, ப்ரதிபந்தகங்கள் உண்டாயிருக்குமே யென்ன; ப்ரதிபந்தகங்களைப் போக்கி அரியது செய்த உனக்கு எளியது செய்யத் தட்டுண்டோ, எங்களோடு ஸஜாதீயரிலே சிலர் நோன்பு நோற்றுப் பெற்றது எங்கள் நோன்பு பலித்தபடியன்றே வென்கிருர்கள்.

வ்யா :— (ஒருத்திமகனுய்) ஒருவன் ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணி மாணிக்கம் போலே நாலு பிள்ளைகளைப் பெற்முற் போலே நால்வருங்கூட தபஸ்ஸுபண்ணி ஒருவனைப் பெருநிற்கச் செய்தே, பேறு ஒருத்தியதாகையாலே "ஒருத்தி" என்கிருர்கள். காரண வாக்யங்கள் "ஊழிமுதல்வன் ஒருவனே" என்கிற வஸ்துவை, வயிற்றிலே அடக்கப் பெற்ருள் ஒருத்தியிறே. (ஒருத்திமகனுய்) ஸர்வலோகங்களுக்கும் ஸர்வபூதங்களுக்கு முந்தையா யிருப்பானொருவனைத் தனக்குப் பிள்ளையாகப் பெறுகைக்கு நோன்பு நோற்க, ஜகத்துக்கு சேஷியுமாய் ஸர்வவ்யாபகனுமாய் நித்யனுமாயிருக்கிற மகனொருவர்க்கல்லர்த மாமேனிமாயன், சிலரபேக்ஷித்ததுக்காக மகனுனென்னுமளவன்றிக்கே, *தேவகீ புத்ரன்* என்றே தன்னை நினைக்கும்படி அவ்வருகு தனக்கொரு ஏற்றமுண்டென்றறியாதபடி பிள்ளையானுன்.

(பிறந்து) சிலா *மகனுகவேணும்* என்ருசைப்பட்டால் தூணிலே தோற்றினுற்போலேயாதல், ஆனைக்குதவினுற்போலேயாதல் வந்து உதவவமைந்திருக்க, ஈச்வரனே வந்து பிறக்கவேணுமென்று நோற்றபடியாலே பூர்வவ்ருத்தாநுஸந்தாநமின்றியே கர்ப்பவாஸம் பண்ணிப் பிறந்து உம்முடைய

ஒருத்தி மகனாய்ப் பிறந்தோரிரவில்*
ஒருத்தி மகனாயொளித்து வளரத்*
தரிக்கிலானாகித் தான்தீங்கு நினைந்த*
கருத்தைப் பிழைப்பித்துக் கஞ்சன் வயிற்றில்*
நெருப்பென்ன நின்ற நெடுமாலே*உன்னை
அருத்தித்து வந்தோம் பறைதருதியாகில்*
திருத்தக்க செல்வமுஞ் சேவகமும் யாம்பாடி*
வருத்தமுந் தீர்ந்து மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்* (25)

வயிற்றினின்றும் நாம் பிறந்தோமே யென்று சோபநஞ் சொல்லிக்கொண்டு பிறந்தான். (பிறந்து) கர்மவச்யர் படுவதெல்லாம் க்ருபாபரதந்த்ரனாய்ப் படுவதே! என்று, தீமதாம் அக்ரேஸரர், *பிறந்த வாறும்!* என்று-ஆழங்கால்படும் படியாய்த்துப் பிறந்தது. ஆவிர்ப்பவித்தா னென்கிறீ கீலிப் பத்தில் தோஷஸ்பர்சமில்லை யென்கைக்காக. நித்யஸூரிகள் ஸேவிக்க விருக்கிறவன் ஸம்ஸாரத்திலே பிறந்த இக்குணம்.இழக்கவொண்ணாதென்று ரிஷிகளைபோலே ஆவிர்ப்பவித்தானென்று அவத்யஞ் சொல்லாதே நிறம்பெறும்படி பிறந்தானென்பர்கள் ஆழ்வார்கள். (மகனாய்ப் பிறந்து) மகனாகை யாவது - மாதாபித்ரு பரதந்த்ரனாகையிறே. பெருமாள் பக்வரான பின்பு மாதாபித்ரு வசநபரிபாலநம் பண்ணினார். இவன், பிறந்தபோதே, *ஆழ்வார்களையும் திருத்தோள்களையும் மறைக்கவேணும்* என்ன, உபஸம்ஹரித்தான்.

(ஓரிரவில்) பிறந்தவிடத்தில் ஓரிரவும் வஸிக்கப் பெற்றதில்லையிறே ஸம்ஸாரிகள் கீழ். நாய்க் குடலுக்கு நறுநெய் தொங்காதாற்போலே, ஸம்ஸாரிகள் தண்மை கர்ப்பக்ருஹத்தில் ஓரிராத் தங்க வொட்டிற்றில்லை; ஸம்ஸாரிகள் பிறந்தால் பெறுவதும் பெறப்பெற்றதில்லை. நால்வர் இருவரறிந்து சோபநஞ்சொல்லித் தூரியங்கொட்டி கண் கண்டு நெய்யாடல் பொத்தப் பெற்றதில்லை. ஸர்வேச்வர னிங்கே வந்தால் நம்முடைய கர்மம் நம்மோடவனுக்கு ஸாம்யத்தைக் கொடுக்கும், நாம் அங்கே சென்றால் அவனுடைய க்ருபை அவனோடு பரமஸாம்யத்தைத் தரும். *இணைவனாமெப் பொருட்கும்* தம்மையே யொக்க வருள்செய்வர்.* நம்பிறவி அவனையகற்றும், அவன் பிறவி அணுகுகைக்கு உடலாம். அவன் பிறவி நமக்கென்று கோல, நம்பிறவி அவனைப் பெற்றவர்கள் காலில் விலங்கு பட்டதுபடும். (ஓரிரவில்) காலக்ருதபரிணாமமில்லாத தேசத்தில் வஸ்து காலாதீநமான தேசத்திலே பிறந்து ஓரிரவிற் பட்டபாடு என்தான்! [விங்கிருள் வாய்பூண்டு] அவ்விரவோடொத்த இரவு முன்பு மில்லை, பின்புமில்லை. (ஒருத்தி மகனாய்) அங்கே பிறந்து இங்கே வளர்ந்தானா யிருக்கையன்றிக்கே, இங்கே பிறந்தானாயிருக்கிறபடி. (ஓரிரவில் ஒருத்தி மகனாய்) அவ்விரவிலே யசோதைப் பிராட்டிக்குப் பிள்ளையாக வேண்டுகையாலே, ஒருத்திக்கு அவதாரரஸத்தைக் கொடுத்து, ஒருத்திக்கு லீலாரஸத்தை யநுபவிப்பித்தான். (ஒருத்தி மகனாய்) அவ்விடத்தில் முலைச்சுவடறியாமல் போந்தபடியாலே, அழுது முலைப்பால் குடித்தவிடமிறே பிறந்தவிடமாவது. திருப்ரதிஷ்டை பண்ணினவர்களிலுங் காட்டில் ஜீர்ணோத்தாரணம் பண்ணினவர்களிறே முக்யர். யாதவத்வத்தையும் கோபத்வத்தையும் ஏக காலத்திலேயாக்கினான். யதுகுலோத்பவனென்ற ரிஷிதானே, கோபாலன்-யாதவகுலத்தை எடுக்கக் கடவன் என்றானிறே. *அவளுக்கு முலைசுரவா நின்றதாகில் இவன் அழுது முலையுண்ணா நின்றா னாகில் உமக்கு சேதமென்?* என்று பட்டர். யசோதைப் பிராட்டியாக பூதனை பாவித்து, இவனுண்

வ்யா:— (ஒருத்தி) ***அந்த:ப்ரவிஷ்டச்சாஸ்தா ஜநாநாம் ஸர்வாத்மா*** என்கிறபடியே ஸர்வ லோகங்களுக்கும் நியாமகனானவனையுங் கூட நியமிக்குமவளாகையாலே நாட்டில் தனக்கு ஒப்பற்றிருக்குமவள், (ஒருத்தி மகனாய்) ***பூதாநாம் யோவ்யய: பிதா*** என்று ஸர்வ லோகங்களுக்கும் பிதாவானவன் ஒருத்தி மகனாவதே! சக்ரவர்த்தி தபஸ்ஸூபண்ணி மாணிக்கம் போலே நாலு பிள்ளைகளைப் பெற்றாற்போலே நால்வருங்கூடி தபஸ்ஸூ பண்ணி ஒருமகனைப் பெற்றபடி: (மகனாய்ப் பிறந்து) பிறந்த போது சொல்லிற்றுச் செய்கை. சக்ரவர்த்திதிருமகன் பக்வானை பின்பு பித்ருவசந பரிபாலநம் பண்ணினான்; இவன் பிறந்த போது, ***உபஸம்ஹர ஸர்வாத்மந்*** என்று சொல்ல ஆழ்வார்களையும் தோள்களையும் மறைத்தானிறே (பிறந்து) கர்மவச்யன் படுவதெல்லாம் க்ருபாவச்யனாய்க் கொண்டு பட்டபடி. (பிறந்து) ஆவிர்ப்பவித்தாலாகாதோ; பத்து மாஸம் வயிற்றிலே யிருப்பார்

னாதபோது முலைவிரியும்படியான தசையையுடையளாய், பிள்ளையாகக் கொண்டெடுத்து முலை கொடுக்க, அது பெறாவிடில் வயிராறாதபடியாய் இவனும் முலையுண்ண, இவனை *பிள்ளை* என்று அவள் விச்வஸிக்க வொண்ணாதே துணுக்குத் துணுக்கென்னும்படி இவளாகப்பாவித்து அவள்பக்கல் பரிமாறுமவன் இவள் பக்கல் பிள்ளைத்தனத்தில் தப்ப நில்லானே. *மகனைக் கொண்டெடுத்தாள்* இத்யாதி. (ஒருத்திமகனாய்) அவள் இங்கேற நியமித்துப் போகவிட்ட மாத்ரம்; இவள் *காடேறப் போ* என்னலாம்படியிருக்கை. *கன்றின்பின் எற்றுக்கென் பிள்ளையைப் போக்கினேன்.* அசேஷ ஜகத்துக்கும் சாஸிதாவானவஸ்து இவள் கட்டவுமடிக்கவுமாம்படி நியமிக்கலாய்த்திறே.

(மகனாய்) அங்குப் பிள்ளையாகப் பெற்றவளுக்காய்த்து இழவுள்ளது. [நந்தன் பெற்றனன்] யசோதைப்பிராட்டி கைப்பிடித்த பாக்யாதிகர் பெற்றார்; என்னைக் கைப்பிடித்த முஹூர்த்தத்தாலே ஸ்ரீவஸுதேவர் இழந்தார். [மருவுநின் திருநெற்றி] திருப்பவளத்திலே முலையைக் கொடுக்கப் புக்கவாறே திருநெற்றியில் சாத்தின சுட்டியிலசைவையும் முறுவலையுங் கண்டு தமப்பனாரைக் கொண்டானென்று அகவாய் பணைக்கும்; அந்த ப்ரீதியாலே தனக்கும் வாசி தெரிவிக்க வொண்ணாத விரலை வாயிலேயிட்டுக் கொண்டு ஒருவார்த்தை சொல்லும்போது பெரிய தேற்றத்தோடே தொடங்கின மழலைச் சொல்லும் பாக்யஹீனையான நானிழந்தேன்; பாக்யவதியான அவள் பெற்றுப் பூர்ணையானாள். (ஒருத்திமகனாய்) கம்ஸன் முடிந்து பழைய நாள் பட்டிருக்கச் செய்தேயும், இந்நாள் என்னாதே மறைத்துப் போருகிறார்கள், பொல்லாங்கு விளையுமென்னும் அச்சத்தாலே. *பத்தாநாள்* என்னுமாபோலே. (ஒருத்தி) *என்னநோன்பு நோற்றாள் கொலோ இவனைப் பெற்ற வயிறுடையாள்* *ஞாலத்தில் புத்திரனைப் பெற்றார் நங்கைமீர் நானே மற்றாருமில்லை.*

(ஒளித்து வளர) பிறந்தவிடத்திலே தோன்றப் பெறாவிட்டால் போந்தவிடத்திலே வெளியிலே வளரப் பெற்றதோ. விஷத்ருஷ்டிகளான பூதநாதிகள் கண்பட வொண்ணாதென்று நாட்டார் செய்வன செய்யப்பெறாதே, நிலவறைகளிலேயிறே வளர்ந்தது. *வானிடைத் தெய்வங்கள் காண* என்று அநுகூலர் கண்ணுட்பட படவொட்டாதவள் ப்ரதிகூலர் கண்பட வொட்டுவளோ. *கன்றின்பின் போகேல்* என்று புறப்படவொட்டாள். (ஒளித்துவளர) உகப்பார் ஸதாதர்சநம் பண்ணி அநுபவிக்கக்கடவ வஸ்து, கண்ணுக்குத் தோற்றாதபடி மறைக்கவேண்டும்படி கள்ளர்பட்டது படுவதே! அவதரித்திருக்கச் செய்தே அந்தர்யாமிபட்டது பட்டான். (ஒளித்துவளர) உள்ளேயிருக்கச் செய்தேயும் *இவனில்லை* என்று எழுதி எழுத்திடுமவன், முகங்காட்ட ஸம்வதிக்குமோ. பிச்சேறின ப்ரஜை முன்னே தாய்நிற்கிலும் கொல்லும்; இவள் பேரநிற்கில் தன்னை முடித்துக் கொள்ளும்; அப்படியே அவ

களாகில் பன்னிரண்டு மாஸம் வயிற்றிலேயிருந்து பிறக்கவேணுமோ. பன்னிரு திங்கள் வயிற்றில் கொண்டவிறே. *தேவகீ பூர்வஸந்த்யாயாமாவிர்ப்பூதம் மஹாத்மநா* என்று. பிறந்தானென்கை அவத்யமென்று பரிஹரித்தான் ரிஷி; அதுதான் அவத்யமென்று பிறந்தான் என்கிறார்கள். நம்முடைய கர்மம் நம்மோடே யவனை ஸஜாதீயனுக்கும்; அவனுடைய க்ருபை நம்மை யவனோடே ஸஜாதீயமாக்கும். *பரமம் ஸாம்ய முபைதி* என்னக் கடவதிறே. அவன் பிறவி நமக்கென்று கோல, நம்பிறவி அவன் மாதா பிதாக்கள் காலில் விலங்குபட்டதுபடும்; நம் பிறவி நம்மையும் அவனையும் அகற்றுகைக்குடலாயிருக்கும்; அவன் பிறவி இருவருமணுகுகைக்கு உடலாயிருக்கும்.

தரிக்கில் எதிரிடுவார்கள். பரமபதத்திலிருக்கில் அஸத்கல்பராவர்கள், அந்தர்யாமியாய் முகந்தோற்றுதே நின்று இரண்டுதலையையும் நோக்கித்தெளிவுபிறந்து, ''அம்மே!'' என்றால் ''ஏன்'' என்கைக்கு பதிக்கிடை கிடக்கிறபடி.

(ஒளித்து வளரத் தரிக்கிலானாகி) நாரதாதிகள் சென்று உன்னுடைய சத்ரு திருவாய்ப்பாடியிலே வளரா நின்றானென்று சொல்லக் கேட்ட மாத்ரத்திலே ''நங்கண் வட்டத்திலில்லையாகில் அவன் என் செய்யிலென்'' என்றிராதே சதுரங்கபலோபேதனாய் ஐச்வர்யத்துக்கு ஹாநியின்றிக்கே யிருந்தோமாகில் வந்தவன்று பொருகிறோமென்று ஆறியிராதே தரிக்கமாட்டிற்றிலன். அஸஹ்யாபசாரமாவது- பகவத் பாகவத விஷயமாக அவர்கள் ஸத்தையும் பொறுதொழிகையிறே. கம்ஸவதத்தளவும் அநுஸந்தித்தவர்களாகையாலே மேலே படப்புகுகிற பாட்டையநுஸந்தித்து க்ஷுத்ரனை பையலதானே.

ஸிம்ஹத்தோடே நரி எதிரிடுமாபோலே எதிரிட்டவன் என்று சிறுமையைச் சொல்லுகிறார்கள் (தீங்கு) பரியவேண்டும் விஷயத்திலே பொல்லாங்கை நினைப்பதே! என்ன துஷ்ப்ரக்ருதிதான்! இன்னதென்று தன்வாயால் சொல்லமாட்டாமையால் *தீங்கு* என்கிறார்கள். அதாவது-பூதனையுள்ளிட்டாரை வரக்காட்டியும் *வில்விழவுக்கு* என்றழைத்தும் நலியத்தேடினவையெல்லாவற்றையும் நினைத்து. (நினைந்த) இதுக்கு மநஸ்ஸஹகார முண்டாவதே! *சிந்தையினாலிகழ்ந்த* என்கிறபடியே உக்திமாத்ரமானவளவில் நலியாதே நெஞ்சில் பொல்லாங்கு சோதித்தாலாய்த்துக்கைவிடுவது. கைக்கொள்ளு மிடத்தில் கழுத்துக்கு மேலுமமையும்; கைவிடுமிடத்தில் அகவாயிலுமுண்டென்றறிந்தாலல்லது விடான். (தீங்கு நினைந்த) தீயபுந்திக்கஞ்சனிறே. (கருத்தை) அம்மானாய், கண்ணநீர் விழவிட்டிருக்க, நினைத்த அபிப்ராயத்தை. (பிழைப்பித்து) அவன் நினைவை அவன்றன்னோடே போம்படி பண்ணி.

(கஞ்சன் வயிற்றில் நெருப்பென்ன நின்ற) *க்ருஷ்ணன்* என்றால் வயிறெரிதலோடே யிருக்கக் கடவ பெண்களுடைய பயத்தையெல்லாம் அவன் வயிற்றிலேயாக்கினபடி. (கஞ்சன் வயிற்றில்) கம்ஸனுடைய தப்புக்களை நினைத்து, *என்செய்ய வென்னைவயிறு மறுக்கினாய்* *வாழகில்லேன் வாசுதேவா* *ஊடுற வென்னுடையாவி வேமால்* என்கிற-ஆச்ரிதருடைய பயாதிகளையெல்லாம் கம்ஸன் வயிற்றில் கொளுத்தினான். (கஞ்சன் வயிற்றில்) தேவகியார் வயிற்றில் பிள்ளை. கம்ஸன் வயிற்றில் நெருப்பு. (நெருப்பென்ன) [கஞ்சன் நாள் கவர் கருமுகிலெந்தாய்] தேவகியார் வயிற்றில் நீரைச்சொரிகிறவன் காணும், கம்ஸன்வயிற்றில் நெருப்பைச் சொரிகிறான். (நெருப்பென்ன நின்ற) கஞ்சனைக்காய்ந்த காளமேகத்திருவுருவன். (நெருப்பென்ன நின்ற) கம்ஸன் அநாதிகாலம் ஸஞ்சித

(ஓரிரவில்) அவ்விரவிலே யசோதைப் பிராட்டிக்குப் பிள்ளையாக வேண்டுகையாலே திருவாய்ப்
பாடியிலேபுக்கு; நாய்க்குடலுக்கு நறுநெய் தொங்காதாற் போலே. கம்ஸாதிகள் தன்மை ஸூதிகா
க்ருஹத்திலே ஓரிராத்தங்க வொட்டிற்றில்லையென்கை. (ஓரிரவு) அவ்விரவை யொக்கும் இரவு முன்பு
மில்லை பின்பு மில்லை. (ஓரிரவு) காலக்ருத பரிணாமமில்லாத தேசத்தில்வஸ்து காலாதீநமான தேசத்
திலே பிறப்பதே! அவர்கள் தங்களோபாதியும் பெற்றிலனென்கை. (ஒருத்தி மகனாய்) ஒருத்தி
இவனை *மகனைப் பெற வேணும்* என்று ஆச்ரயிக்க. அவளுக்கு அவதார ரஸத்தைக் கொடுத்து
இவளுக்கு லீலா ரஸத்தை யநுபவிப்பித்தபடி. ஓரவதாரத்திலே யாதவ ஸஜாதீயனுமாய் கோபஜாதீ
யனுமானபடி. ***அம்சாவதாரோ ப்ரஹ்மர்ஷேயோ யம் யதுகுலோத்பவ:*** என்ற ரிஷி தானே,
கோபாலோயாதவம் வம்சம் மக்நமப்யுத்தரிஷ்யதி என்றானிறே. (மகனாய்) பிறப்பில் புரையில்லா
தாப் போலே இவள் மகனான விடத்திலும் புரையற்றிருக்கை. (ஒளித்து வளர) கம்ஸனுடைய
விஷத்ருஷ்டிபடாமேவளர்ந்தபடி. நாட்டார் செய்வன செய்யப்பெறாதே கள்ளர் பட்டது படுவதே!
திருவவதரித்திருக்கச் செய்தே அந்தர்யாமிபட்டது படுவதே! உள்ளேயிருக்கச் செய்தேயும் இவனில்லை
என்று எழுத்திடுமவன் முகங்காண ஸம்மதிக்குமோ வென்கை. அந்தர்யாமியாய் மறைய நிற்கிறது,
பிச்சேறின ப்ரஜை தாய் முன்னே நிற்கில் தாயைக் கொல்லும்; அவள் பேர நிற்கில் தன்னை முடித்துக்
கொள்ளும்; அதுக்காக முகந்தோற்றாதே நின்று இரண்டு தலையையும் நோக்கும் மாதாவைப் போலே,

---

மான பாபமித்தனையும் கண்ட காட்சியிலே அநுபவித்தறும்படி நின்றதில்லை. (நெடுமாலே) இதெல்
லாம் படவேண்டிற்று ஆச்ரிதர்பக்கல் வ்யாமோஹத்தாலே. (நெடுமாலே) அப்போது ஸ்ரீவஸுதேவர்
பக்கலிலும் ஸ்ரீதேவகியார் பக்கலிலும் திருவுள்ளம்மண்டி, ஒன்றுங் கண்டிடப் பெற்றிலேன்-காணு
மாறினியுண்டெனிலருளே* என்று - அவள்பட்ட இழவுகளெல்லாந்தீர முலைப்பால் திருமேனியிலே
பாய அவளுக்கு நின்று பாலசேஷ்டிதங்களைக் காட்டின வ்யாமோஹத்தை அவள் தான் காண்பதற்கு
முன்னே மஞ்சங்களில் பெண்கள் கண்டு வாழும்படிபண்ணின வ்யாமோஹாதிசயத்தை *நெடு
மாலே* என்கிறது. *கஞ்சனை யஞ்ச முன்கால் விசைத்தகாளையராவர் - அச்சோவொருவரழகியவா*
என்றிறே பெண்கள் பார்த்துக்கொடு நின்றது.

நாம் அவ்விடத்திலப்படி செய்த செய்த தீமையுண்டு, உங்களுக்குச் செய்ய வேண்டுவதென்
னென்ன (உன்னையருத்தித்து) எங்களுக்குப் பிறந்து காட்டவும் வேண்டா, வளர்ந்து காட்டவும்
வேண்டா, கொன்று காட்டவும் வேண்டா உன்னைக்காட்டவமையும். (உன்னை யருத்தித்து) உன்
பக்கலிலே பொன்று வேண்டிவந்தோமல்லோம், உன்னை வேண்டி வந்தோம். (உன்னையருத்தித்து)
என்னையாக்கிக்கொண்டெனக்கே தன்னைத்தந்த என்று ஆதததவ [illegible]
முண்டாக்கி உன்னையுங் கொடுப்புதியிறே, உன்னுடைய ஔதார்யமெல்லாம் அஸத்கல்பமாக்கி ஸ்ரீவை
குண்டத்தில் நின்றும் இரப்பாளனாய் வந்தது ஆரபேக்ஷித்து. (நெடுமாலே யுன்னை யருத்தித்து)
பண்டே வ்யாமுக்தனானவுன்னை அர்த்திகையாலே பெரும்பிச்சின் மேலே பிச்சேற்ற வந்தோம். (வந்
தோம்) எங்கள் மிகைச் [illegible] வ்யாமோஹமெல்லாம் அத்வேஷமென்னும்படிக்
கிடாய் நாங்கள் வந்தது. (வந்தோம்) *எதிர்சூழல்புக்கு,* *ஆள்பாதது[illegible]
தினில்* வந்து தோன்றின உன் வ்யாமோஹமெல்லாம் நாலடியிட்டு அஸத்கல்பமாக்கினோம்.

பறை கொள்வான் இன்று யாம் வந்தோம் என்று சொல்லுவது, *உன்னை யருத்தித்து
வந்தோம்* என்பதாய் வ்யாஹதமாக வார்த்தை சொன்னிகோளேயென்ன; (பறை தருதியாகில்)
எங்களுக்கு உத்தேச்யம் செய்ய நினைவாகில். (உன்னை யருத்தித்து வந்தோம்) பறைக்குப் பொருள்

௯-1-௯ — "நிமொல் ... ". ...

இசைந்து அம்மே! என்றால் ஏன் என்கைக்குக் கிட்ட விருக்கிறபடி யென்றுமாம். பேர் சொல்லாதே *ஒருத்தி* என்றது *அத்தத்தின் பத்தா நாள்* என்றவர் மகளாகையாலே பயத்தாலே யொளிக் கிருள், அபிசரிக்கிலும் அதுவோ இதுவோ என்று ஸந்தேஹிக்கைக்காக.

(தரிக்கிலானாகி) க்ருஷ்ணன் வளரா நின்றான் என்று கேட்ட பின்பு அவன் தரிக்கமாட்டிற் றிலன். ஈச்வர ஸத்தையையும் பொறாத ஆச்ரயமிறே. (தான் தீங்கு நினைந்த) பயத்தாலே பரிந்து மங்களாசாஸநம் பண்ணும் விஷயத்திலே தீங்கு நினைத்தது துஷ்ப்ரக்ருதியாகையாலே. (தான்) உத்தர க்ஷணத்திலே படப்புகுகிறபாடறியாத தான். (தீங்கு நினைந்த) தங்கள் வாயாலே சொல்ல மாட்டாமையாலே *தீங்கு* என்கிறார்கள். அதாவது—பூதனை யுள்ளிட்டாரை வரக்காட்டியும் வில்விழவுக்கு என்று அழைத்தும் நலியத் தேடினபடி. (கருத்தைப் பிழைப்பித்து) பூதனை முதலானார் நலிவுகளைப் பண்ணப்புக அத்தைத் தப்பித் தன்னை நமக்குத் தந்தபடி. அவன் நினைவை அவன்றன்னோடே போம்படி பண்ணி யென்றுமாம். (கஞ்சனித்யாதி) கம்ஸன் அநாதி காலம் ஸஞ்சிதமான பாபமித்தனையும் கண்ட காட்சியிலே அநுபவித்தறும்படி நின்றவன். ஆச்ரிதர் வயிற்றில் நெருப்பை கம்ஸன் வயிற்றில் கொளுத்தினவனென்கை. அதாவது பயாக்நி கொளுத்துகை (நெடுமாலே) இதெல்லாம் படவேண்டிற்று ஆச்ரிதர் பக்கல் வ்யாமோஹத்தாலேயென்கை. அப்போது ஸ்ரீவஸுதேவர் பக்கலிலும் ஸ்ரீ தேவகியார் பக்கலிலும் திருவுள்ளம் மண்டினபடியென்றுமாம்.

மேலே சொல்லவிறேயிருக்கிறது. (தருதியாகில்) அவர்கள் அர்த்தித்வம் அப்ரயோஜகம், அவன் நினைவாலே பலமென்கைக்காக *ஆகில்* என்கிறது. இவன் எல்லாஞ் செய்தாலும் அவன் *அல்லேன்* என்றவாறே ஸ்வதந்த்ரனை வளைப்பிட வொண்ணாதே. இவர்களர்த்தித்வம் அவன் ஸ்வாதந்த்ரியத்தைப போக்கமாட்டாதே. ஆகையாலே *தருதியாகில்* என்கிறார்கள். எத்தனையேனும் மேலானவர்களை எத்தனையேனுந் தாழ்ந்தவர்கள் *திருவுள்ளமாகில் செய்தருள வேணும்* என்றிறே சொல்லுவது.

ஆகிறது, நினைவு சுருக்கமொழிய அறிந்தோம், வந்தபடிதான் என், வருகிறபோது க்லேசித்தி கோளே என்ன; ஒரு க்லேசமுமின்றியிலே உகப்போடே வந்தோம். பிரிந்திருக்கிற நீங்கள் உகப் போடே வந்தபடி யென்னென்ன; (திருத்தக்க) ச்ரிய:பதித்வத்தால் வந்த ஸம்பத்தையும். பிராட் டியை எனக்கு என்னும் பெருமையுண்டாம்போது அவளாசைப்பட்டு மேல்விழும்படி அதுக்கீடான ஸம்பத்துண்டாக வேணுமிறே. (திருத்தக்க செல்வமும்) *செல்வச்சிறுமியரான* இவர்களுக்கு செல்வு தக்காப்போலே, *போதமர் செல்வக் கொழுந்தான* பெரிய பிராட்டியாருக்குத் தகுதியா யிருக்கும் செல்வத்தினால் வளர்பிள்ளையுடைய செல்வு. (சேவகமும்) அவ்வைச்வர்யத்தைக் காத்தூட்ட வல்ல ஆண்பிள்ளைத்தனமும். பிராட்டியுடைய விரோதிகளையும் பெண்களுடைய விரோதிகளையும் போக்கி உபயவிபூத்யைச்வர்த்தையும் காத்தூட்டவல்ல வீர்யம். *என்றென்றுன் சேவகமேயேத்தி* என்கிற விடத்தில் இரண்டு முண்டிறே. (செல்வமும் சேவகமும்) *ஆற்றப் படைத்தான் மகனே* என்றதும், *கப்பந்தவிர்க்கும் கலியே* என்றதுவும்.

(யாம்பாடி) உன்பேர் சொல்லப் பெறாத நாங்கள் உன் பேர் சொல்ல வொட்டாதார் முன்னே உகப்போடே பாடி, *புள்ளின் வாய் கீண்டானை* என்று- ஊரெல்லாம் பாடிக்கொண்டு திரிகிறார்களிறே. (வருத்தமும் தீர்ந்து) உன்னைப் பிரிந்து நெடுநாள் பட்ட க்லேசமெல்லாம் தீர்ந்து

(உன்னையருத்தித்து வந்தோம்) அர்த்தித்வத்தில் நிரபேக்ஷனை வுன்னை ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் நின்றும் இரப்பாளனாய் இவ்வளவும் வந்ததும் ஆர் அபேக்ஷித்து. (நெடுமாலே யுன்னையருத்தித்து வந்தோம்) பண்டே வ்யாமுக்தனை வுன்னை அர்த்திக்கையாலே பிச்சின் மேலே பிச்சேற்ற வந்தோம். அர்த்தித்வத்தினளவு எங்கள் வடிவைப் பார்க்கவமையும். (பறை தருதியாகில்) எங்களுக்கு உத்தேச்யம் செய்குதியாகில். *ஆகில்* என்றது—நம்முடைய அர்த்தித்வாதிகள் அப்ரயோஜகம்; அவன் நினைவாலே பலமென்கை. உன்னழகாலே பிழைப்பியாதே செய்தருளப் பார்த்தாயாகில் என்னவுமாம். (திருத்தக்க செல்வமும்) ***யஸ்ய ஸா ஜகநாத்மஜா-அப்ரமேயம் ஹி தத் தேஜ:*** என்று ச்ரிய: பதித்வத்தால் வந்த ஸம்பத்தையும். பிராட்டியாசைப்படும் ஸம்பத் தென்னவுமாம் (சேவகமும்) அத்தைக் காத்து ஊட்டவல்ல வீர்யம். (யாம் பாடி) உன் பேர் சொல்லப் பெறாத நாங்கள் உகப்போட அத்தைச் சொல்லி. (வருத்தமும் தீர்ந்து) உன்னைப் பிரிந்து படும் துக்கமும் தீர்ந்து. பிரிந்தார் படும் பாடறிய உன்னை நீ பிரிந்தறியாயே (மகிழ்ந்து) கைவல்யம் போலே துக்க நிவ்ருத்தி மாத்ரமேயன்று, ப்ரீதிக்குப் போக்கு விடும்படியாகவேணும். ... ...

———

மூவாயிரப்படி:— இருபத்தாறும் பாட்டு. உங்களுக்கு அபேக்ஷிதமென்னென்ன; நோன்புக்கு வேண்டும் உபகரணங்களையும் அபேக்ஷிக்கிறார்கள். க்ருஷ்ணஸம்ச்லேஷரஸோத்ஸுகரான இவர்கள் இவற்றை அபேக்ஷிக்கைக்கடி யென்னென்னில்; அந்த ஸம்ச்லேஷத்துக்கு ஏகாந்தமான நோன்பை ப்ரஸ்தாவிக்கையாலும், க்ருஷ்ணன் முகத்தை வெளியிலே காண்கைக்கு ஹேதுவாகையாலும், அவனுடைய திருநாமங்களை வாயாரச் சொல்லுகைக்கு ஹேதுவாகையாலும் இடையர் பக்கல் உபகார ஸ்ம்ருதியாலும் நோன்புக்கு அங்கங்களை வேண்டிக்கொள்ளுகிறார்கள்.

கேவலரைப் போலே துக்க நிவ்ருத்தி மாத்ரமேயன்றே, இவர்களுக்கு ப்ரயோஜநம், பாடுகிறபோது ப்ரீதிக்குப் போக்குவிடாகையாலே அநுபவகாலத்திலாநந்தம்போலே அநுஸந்தாநஸமயத்தில் ஹர்ஷம் கனக்கவுடையோமாய். (வருத்தமும் தீர்ந்துமகிழ்ந்து) *நினைந்திருந்தே சிரமந்தீர்ந்தேன்,* *உகந்தே யுன்னை யுள்ளுமென்னுள்ளம்* என்கிறபடியே – அநுஸந்தாந காலத்தில் அநுபவகாலம் போலேயிறே யிருப்பது. (தூயவமுதைப் பருகிப்பருகி) க்ருஷ்ணாநுஸந்தாநம் தித்திக்குமிறே. "வருத்தம்" தீருகைக்குச் சேவகம் பாடினார்கள்; "மகிழ்ச்சி" பிறக்கைக்குச் "செல்வம்" பாடினார்கள். சௌர்யவீர்யாதிகள் க்லேசநிவர்த்திக்குடல்; ஐச்வர்யம் ஆநந்தஹேது. (பாடி வருத்தமுந் தீர்ந்து மகிழ்ந்து) *இசை மாலைகளேத்தி மேவப்பெற்றேன் வெய்ய நோய்கள் முழுதும் வியன்ஞாலத்துவீய,* *வீவிலின்பம் மிகவெல்லை நிகழ்ந்தனம்.* விரோதி நிவ்ருத்தியு மாய்த்து; அபிமதஸித்தியுமுண்டாய்த்து-பாடி வருத்தமுந் தீர்ந்து, மகிழ்ந்து, தருதியாகில், உன்னையருத்தித்து வந்தோம். ... ...

———

ஆறுயிரப்படி:— இருபத்தாறும் பாட்டு. பெண்காள் "உன்னை யருத்தித்து வந்தோம் பறைதருதியாகில்" என்று சொன்னிகோள், நம்முடைய ஸம்ச்லேஷரஸோத்ஸாஹமுடையவர்கள் வேறொன்றை அபேக்ஷிக்கக் கூடாமையாலே அதென் சொன்னிகோளென்று அதிலே ஒரு ஸம்சயம் வர்த்தியா நின்றது, அதாகிறது ஏது, அதுக்கு மூலம் ஏது, அதுவுக்கு வேண்டுவன எவை, அவற்றுக்கு ஸங்க்யை எத்தனை, அவற்றைச் சொல்லுங்கோ ளென்ன; உன் முகத்தை வெளியிலே கண்டு உன் திருநாமங்களை வாயாலே சொல்லுகைக்கு ஹேதுவாயிருப்பதொரு நோன்பை இடையர்

மாலே மணிவண்ணா மார்கழி நீராடுவான்*
மேலையார் செய்வனகள் வேண்டுவன கேட்டியேல்*
ஞாலத்தை யெல்லாம் நடுங்க முரல்வன*
பாலன்ன வண்ணத்துன் பாஞ்ச சன்னியமே*
போல்வன சங்கங்கள் போய்ப்பாடுடையனவே*
சாலப்பெரும் பறையே பல்லாண்டிசைப்பாரே*
கோலவிளக்கே கொடியே விதானமே*
ஆலினிலையா யருளேலோ ரெம்பாவாய்* (26)

ப்ரஸ்தாபிக்கையாலே, உன்னோட்டைக் கலவிக்கு அது அவிருத்தமாயிருக்கிறபடியைக் கண்டு இடையர்பக்கல் உபகாரஸ்ம்ருதியாலே அந்நோன்பிலே யிழிந்தோம்; அதுக்கு முன்புள்ளார் செய்து போருவதொன்றுண்டு, அது தனக்கு வேண்டும் உபகரணங்களான அங்கங்களுமிவை, அவற்றையும் தந்தருளவேணுமென்று வேண்டிக்கொள்ளுகிறார்கள். தாங்கள் இதுக்கு முன்பெல்லாம் அவனை ஆசைப்பட்டார்களாகச் சொல்லிக் கொண்டு போந்தார்கள்; இப்போது அவனைக் கண்டவாறே தங்களுடைய வ்யாமோஹம் குளப்படியாய், அத்வேஷ கோடியிலே யென்னலாயிருந்தது; அவனுடைய வ்யாமோஹம் கடல் போலே எட்டப்போகாதே பிச்சுவடிவு கொண்டாற் போலேயிருந்தது, இது கொண்டித்தனை நாளும் நாங்கள் வருந்தனையும் பாடாற்றினபடிதா னெங்ஙனே! என்று "மாலே" என்கிறார்கள்.

வ்யா:— (மாலே) நாங்கள் தெளிந்து நோன்பு நோற்க வாகிலும் வல்லோமானோம், நோற்கவும் க்ஷமனன்றிக்கே நாங்கள் வந்தெழுப்பு மளவும் எழுந்திருக்கவும் மாட்டாத வ்யாமோஹ மிருந்தபடியென்! (மாலே) *நாராயணன்* *பையத்துயின்ற பரமன்* *தேவாதி தேவன்* என்று-முன்பு அபரிச்சேத்யமான மேன்மையுனக்குள்ள தென்றிருந்தோம்; இப்போது, மேன்மை இடுசிவப்பு, வாத்ஸல்யமே உனக்கு ப்ரக்ருதியென்று நிலையிட்டோங்காண் உன்னைக் கண்டவாறே. பெருமாளுக்கு ப்ரதாநமான குணத்தை *சரணாகத வத்ஸல:* என்று ஸ்ரீராமாயணத்துக்குள்ளீடாக நிலையிட்டாள் பிராட்டி; அப்படியே க்ருஷ்ணனுக்கு ப்ரதாந குணமாய் மஹாபாரதத்துக்குள்ளீடான ஆச்ரிதவ்யாமோஹத்தை "மாலே" என்கிற ஸம்புத்தியாலே வெளியிடுகிறார்கள் இடைப் பெண்கள். ராவணன் பின்னே பிறந்த நம்மை ரகு குலத்திலே பிறந்தார் கைக்கொள்ளுவர்களோ! என்றிருந்தான் விபீஷணன் ராவணன் பின்னே பிறந்தவனை ராவணனை யாசைப்படுகிற நமக்கு ஸித்திக்கப் புகுகிறதோ என்றிருந்தார் பெருமாள்; இதிறே இரண்டு தலைக்கும் வாசி. இத்தலை ஒரு மாஸம் ஜீவியேன் என்னில், ஒரு க்ஷணம் ஜீவியேனென்றிறே அத்தலை. "வாரிக்கொண்டுன்னை விழுங்குவன் காணில்" என்கிற வளவேயிறே இவர்களது. "என்னில் முன்னம் பாரித்துப் பருகினானிறே" அவனது; "எனைத்தோர் பலநாளழைத்தேனிறே' இவர்களது; என்றன் கருத்தையுற வீற்றிருந்தாளிறே* அவனது; *அதனில் பெரிய என்னவாவிறே* இவர்களது: *அவாவறச் சூழ்ந்தாயே*யிறே அவனது; *நாராயணனை நமக்குக் கிடைக்குமோ* என்று பெண்கள் நினைவு; யதுகுலத்திற் பிறந்தார்க்குக் கிடைக்கப் புகுகிறதோ என்று அவன் நினைவு; ஒருத்தி மகனானதை விட்டு ஒருத்திமகனாய்த்து இவர்களுக்கிறே; ஒளித்து வளர்ந்தது கம்ஸனுக்கன்றே; பெண்களைப் பிரியாமைக்கிறே. *நெஞ்சு துக்கஞ் செய்யப்

வ்யா:— (மாலே) முன்பு *நாராயணனே நமக்கே பறை தருவான்* என்று அபரிச்சேத்யமான மேன்மையையும் நினைத்திருந்தார்கள்; இப்போது-இத்தத்வத்துக்கு வாத்ஸல்யமே ஸ்வரூபமென்று நிலையிட்டார்கள். ***சரணகத வத்ஸல:*** என்று-ஸ்ரீராமாயணத்துக்கு உள்ளீடான ப்ரதாந குணத்தைப் பிராட்டி நிலையிட்டாள்; மஹாபாரதத்துக்கு உள்ளீடான வ்யாமோஹ குணத்தை *மாலே* என்கிற ஸம்போதநத்தாலே இவர்கள் நிலையிட்டார்கள் இவர்கள் பேச்சுக் கேட்ட பின்பு பண்டையிலும் பெரும் பித்தனானபடி. (மணிவண்ணா) அபரிச்சேத்யனா யிருக்கச் செய்தேயும் முன் தானையிலே முடிந்தாளலாம்படி யிருக்கை. கீழ்ச் சொன்ன வ்யாமோஹம் வடிவிலே நிழலிடுகை. இந்நீர்மையன்றிக்கே காதுகனானாலும் விடவொண்ணாத வடிவழகு. பெண்கள் பிச்சுக்கு நிதானமான வடிவென்னவுமாம். *மாலாய்ப் பிறந்த நம்பியை மாலே செய்யும் மணாளனை* என்னக்கடவதிறே.

போந்தாய்* *நாமறிய ஆய்ப்பாடி வளர்ந்த" (மாலே) இவர்கள் பக்கல் பிச்சிறே ஒரு பிறவியிலே யிருபிறவி யாய்த்து. [மாலாய்ப் பிறந்த நம்பியை மாலே செய்யும் மணாளனை] பிச்சாய்ப் பிறந்து பெண்களையும் பிச்சேற்றித் தன்னோடொரு கோவையாக்கும். ''மன்றில் குரவை பிணைந்த மால் என்னை மால் செய்தான்.'' தெளிவுடையார் பெண்களைச் சந்தியிலே வைப்பர்களோ.

நம்முடைய வ்யாமோஹம் நீங்களறிந்தபடி யென்னென்ன; அகவாயில் வ்யாமோஹம் வடிவிலே நிழலிட்டுக் காட்டுகையாலே தெரிந்த தென்கிறார்கள் (மணிவண்ணா) பெண்கள் பிச்சுக்கு நிதாநமிருக்கிறபடி. (மணிவண்ணா) தாமரையிலிருக்கிறவள் அத்தை விட்டு வருகிறது இவ்வடிவைக் கண்டிறே. "பனிமலராள் வந்திருக்கும் மார்வன் நீலமேனி மணிவண்ணன்." (மணிவண்ணா) வ்யாமோஹவானன்றிக்கே காதுகனானாலும் விடவொண்ணாத வடிவழகு. (மாலே மணிவண்ணா) இப்படி வடிவு படைத்தாரும் பிறரத்தையாசைப் படுவார்களோ பிச்சர் கையில் மாணிக்கமாய் உன்னுடம்பு வுன்னதாமோ. அன்றிக்கே, *மால்* என்று – பெரியோனென்றபடியாய், *சூட்டுநன் மாலைகள்* எடுத்து ஸூரிகள் ஸேவிக்கவிருக்கு மீச்வரத்வஞ் சொல்லுகிறது. *மணிவண்ணா* என்று *வெண்ணெய் தொடு வுண்ணப்* போந்து அபரிச்சேத்யனா யிருக்கச்செய்தே, முன்றானையிலே முடிந்து பெண்களுக்கு அடக்கியாளலாம்படியிருக்கிற ஸௌலப்யத்தைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம். *மணிவண்ணா* என்று-மணியினுடைய ஸ்வபாவத்தைச் சொல்லுகிறது. *அதாவது-உண்டு* என்ன உயிர்நிற்கையும், உடையவன் காலிலே ஸர்வரும் விழும்படி யிருக்கையும், இழந்தார் பிழையாதொழிகையும், கைப்பட்டார்க்குப் பூணலாயிருக்கையும் பூணாதார்க்கு அழித்து உண்ணலாயிருக்கையும், கிழிச்சீரையிலே யடக்கலாயிருக்கையும், பிறர்க்கேயாயிருக்கையும், அளவுபடாமலுபகரிக்கையும், "கொடுத்தோம்" என்று நினைத்திரா தொழிகையும், வேறொன்றில் கண்வைக்கவொட்டாதொழிகையும் தொடக்கமான ஸ்வபாவங்கள். *என்று மெனக்கினியானை யென்மணி வண்ணனை* என்று–நம்மை ஆச்சி பலகாலுஞ் சொல்லும், தாய்க்கு மணிவண்ணனித்தனையன்றோ, "மணி மாமை* குறைவில்லாதே "அழகியா ரிவ்வுலக மூன்றுக்கும்" என்கிறவுங்களுக்கேற வுடம்பு படைக்கப்போமோ.

இத்தனை மிகை நம்மைச் சொல்லுகிறதென், போந்தகார்யத்தைச் சொல்லுங்கோளென்ன (மார்கழிநீராடுவான்) "மகிழ்ந்து-மார்கழிநீராட" என்று ஊராக ஸங்கல்பித்த காரியம் தலைக்கட்டுகைக்காக. ஸாத்யம் கைப்பட்டிருக்கச் செய்தே, ஆந்ருசம்ஸ்யத்தாலும், ஆஸ்திக்யாதிசயத்தாலும் க்ருத்யாம்சம் விடார்களிறே; மார்கழிநீராடுகைக்கு உபகரணங்கள் வேண்டிவந்தோம்.

நீங்கள் வந்ததென்னென்ன; வந்த காரியத்தைச் சொல்லுகிறார்கள் (மார்கழி நீராடுவான்) மார்கழி நீராடுகைக்கு உபகரணங்கள் வேண்டி வந்தோம். ஆஸ்திக்யாதிரேகத்தாலே அங்கி கைப்பட்டிருக்கச் செய்தேயும் அங்கத்தை விடா தொழிகிறார்கள். மார்கழி நீராட்டமாவ தென்னென்ன; இது ப்ரஸித்த மன்றோ வென்ன; *ஸ்வர்க்க காமோ யஜேத* என்னுமாபோலவும், ***நிதித்யாஸிதவ்ய:*** என்னுமாபோலவும் ப்ரஸித்தமா யிருந்ததோவென்ன (மேலையார் செய்வனகள்) அவை போலும் அல்லகாண் இது; ப்ரஸித்ததமங்காண் இது. ச்ருதி ஸ்ம்ருதிகளிலும், ***தர்மஜ்ஞஸமய: ப்ரமாணம் வேதாச் ச*** என்றும், ***யத்யதாசரதி ச்ரேஷ்ட:*** என்றும்—சிஷ்டாசாரமேயிறே ப்ரஸித்த ப்ரமாணம்.

ஆகில் வேண்டுவது சொல்லுங்கோளென்ன; (வேண்டுவன கேட்டியேல்) கேட்புதியாகில் என்கிறது அந்யபரதையாலே. அந்யபரதை யென்னென்னில்; பஞ்சலக்ஷங் குடியிற்பெண்களும் முன்னே நிற்கையாலே இவர்கள் முலையிலும் இடையிலும் **கண்**ணிலும் முகத்திலும் துவண்டு ஆனைக்குப்பு ஆடுவாரைப்போலே யிருக்கையாலே தட்டியெழுப்புகிறார்கள். இத்தால்-ஸ்வாபதேசத்தில், ஜ்ஞானபக்தி வைராக்யத்தைச் சொல்லுகிறது. இவையிறே ஓரதிகாரிக்கு அழகாகிறது. காண்கைக்கு ஹேதுவாகையாலே *கண் என்று-ஜ்ஞானத்தைச் சொல்லுகிறது; போகோபகரணமாகையாலே *முலை* என்று-பக்தியைச் சொல்லுகிறது; கார்ச்யத்தாலே ''இடை'' என்று-வைராக்யத்தைச் சொல்லுகிறது

இவர்கள் சொல்லுமது கேட்கைக்காக, இத்தை க்ஷேபித்து இது எங்கேயுள்ள தொன்றுதான்? என்றான்; இது இங்ஙனே அப்ரஸித்தமாயிருந்ததோ என்றார்கள்; காமநாதிகாரிகளுடைய ஜ்யோதிஷ்டோமாதி விதிபோலே பரஸித்தமோவென்ன; அநந்யப்ரயோஜநைகளான வெங்கள் முன்னே ப்ரயோஜநாந்தரபருடைய விதியைக் காட்டினாயே என்று இவர்கள் சொல்ல; முமுக்ஷுக்களுடைய த்யாந விதி போலே ப்ரஸித்தமாயிருந்ததோ என்று அவன் சொல்ல, நாஸ்திகரைப்போலே நீ சொல்லுகிறதென், ஆளறிந்து வார்த்தை சொல்லாய், *நாராயணனே நமக்கே பறைதருவா* னென்பாருடைய அநுஷ்டானம் ச்ருதிகளில் சொல்லுகிறவை போலல்லகாண், ப்ரபலப்ரமாண ஸித்தங்காணென்கிறார்கள். (மேலையார் செய்வனகள்) விதி ப்ரவ்ருத்தமானால் பல வ்யாப்தமாந்தனையும் ஸம்சயத்துக்கு விஷயமுண்டு, அநுஷ்டித்து பலஸித்தி யுண்டானதுக்கு ஸம்சயமில்லையே, விச்வாமித்ரன் சொன்னான் கண்டு சொன்னான் என்றாப்போலேயோ, கபோதமநுஷ்டித்தது என்றார்கள். (மேலையார் செய்வனகள்) நிர்த்தோஷப்ரமாண சாஸ்த்ரந்தானும், வ்யாஸன்சொன்னான், மனுசென்னான் ப்ரஹ்மவாதிகள் சொல்லுவர்கள், யாதொருபடி அவர்கள் அவ்விடத்திலே வர்த்தித்தார்கள் அப்படி வர்த்தியென்று, ஜ்ஞானவான்களுடைய வசநத்தையு மநுஷ்டானத்தையுமன்றோ ப்ரமாணமாகச் சொல்லுகிறது. வேதங்களுக்கு முன்னேயன்றோ தர்மஜ்ஞருடைய ப்ராமாண்யம் சொல்லப்படுகிறது. (மேலையார் செய்வனகள்) *யாதொன்றை யாதொன்றை ச்ரேஷ்டர்கள் ஆசரித்தார்கள், யாதொரு அளவு செய்தார்கள் அவ்வளவு லோகமநுவர்த்திக்கும் என்று சிஷ்டாசாரமே ஸ்திரப்ரமாணம்* என்று தேர்த்தட்டிலே நின்றுசொன்ன நீ, எங்களைக் கண்டவாறே மறந்தாயோ; சாஸ்த்ரம் விதித்ததே யாகிலும் ச்ரேஷ்டர் அநுஷ்டானமில்லாதவிடத்தில் தவிரக் கண்டறியாயோ; அஷ்டகையில் ***பசு விசஸநம் கர்த்தவ்யம்*** என்னுமிடம் பசு மேய்ப்பார்க்குத் தெரியாதே; உன்னைப் பரதேவதையென்றும். உனக்கு வாசகசப்தம் நாராயணன் என்றும் நாங்கள் ஆதரிக்கிறது -வேதசாஸ்த்ரஸித்த மென்றன்றே; *விட்டு சித்தர் தங்கள் தேவரை* என்றும், *விட்டு சித்தன் விரும்பிய சொல்* என்று மன்றோ. வைதிகவிதிகளும் எல்லாம், உன்னுடையாருடைய கம்பீரமான மநஸ்ஸை அநுவர்த்தித்திறே ப்ரமாணமாகிறது, ஒக்க ஓதாநிற்கச் செய்தே ஒரு மந்த்ரத்தை ஸ்வீகரித்து, .இதரமந்த்ரங்களைக் கைவிட்டது சிஷ்டாசிஷ்ட பரிக்ரஹங்களாகையாலேயிறே; அப்படி பரிக்ரஹித்த மந்த்ரந்தன்னில் மந்த்ர ரத்நத்துக்கு

கார்ச்யத்தாலே வைராக்யம் தோற்றுமோ வென்னில்; கார்ச்யத்தாலே - விரக்தியைச் சொல்லிற்ருய், அத்தால் - விஷயாந்தர ஸ்பர்சராஹித்யத்தைச் சொல்லுகிறது. உங்கள் வடிவு கண்ணுக்கு போக்யமான வோபாதி, *மதுரா மதுரா லாபா* என்கிறபடியே உங்கள் வார்த்தை செவிக்கு போக்யமன்ருே, சொல்லுங்கோளென்ன; சொல்லுகிருர்கள் (ஞாலத்தை இத்யாதி) ***ஸ கோஷோ தார்த்தராஷ்ட்ராணும் ஹ்ருதயாநி வ்யதாரயத்*** என்னுமள வன்றியே, ஜகத்தெல்லாம் வாழும்படி த்வநிக்கைக்கு இடமுடைத்தானவை. *பூங்கொள் திருமுகத்து மடுத்தூதிய* சங்கொலியிறே தர்ரகம். அப்படியே நாடெல்லாம் இந்த த்வநி கேட்டு வாழவேணும், இவர்கள் தாங்களும் *வலம்புரிபோல் நின்று* அதிரவேணுமென்றிறே சொல்லிற்று. (பாலன்ன) பாலைத் திரட்டினுற்போலேயிருக்கை. இப்படியிருப்பன பல சங்கு வேணும். (போய்ப்பாடு) பேரிடமாயிருக்கை. இடமுண்டாகிலிறே த்வநி முழங்கி யிருப்பது. புகழ் என்றுமாம்; ருக்மிணிப் பிராட்டி போல்வாருக்கு உதவினுனென்கிற புகழ். பின்னையோவென்ன; (சாலப்பெரும் பறையே) ஒரு மன்றிலே த்வநிக்கையன்றியே எங்குமொக்க த்வநிப்பதொரு பறை

உத்கர்ஷம் ஆசார்யருசி பரிக்ருஹீதமென்றிறே. *திருமால் திருநாமம் நானுஞ் சொன்னேன் நமருமுரைமின்* என்னக்கடவதிறே

(வேண்டுவன) லோகஸங்க்ரஹதயா அநபேக்ஷிதங்களும் செய்யா நிற்பர்கள். அவர்கள் செய்யுமாபோலே அவையெல்லாஞ் செய்யப்போகாதே யென்ன (வேண்டுவன) அவர்கள் செய்து போருமவற்றில் இப்போது அதிகரித்த காரியத்துக்கு அபேக்ஷிதமுமாய் ஸ்வரூபவிரோதமும் பிறவாதேயிருக்குமவை. இவர்கள் *மணிவண்ணு* என்று அவன் வடிவிலே கண்வைத்துக் கொண்டிருக்கிற மாத்ரம்; அஞ்சுலக்ஷம் குடியிற் பெண்களும் முன்னே நிற்கையாலே அவர்கள் கண்ணிலும் முலையிலும் இடையிலும் துவக்குண்டு அந்யபரனுயிருந்தான். தட்டியுணர்த்தி (கேட்டி) என்கிருர்கள். இவர்களாலும், புறம்புள்ள அந்யபரதையிறே தவிர்க்கலாவது தங்கள் பக்கல் அந்யபரதை தவிர்க்கப் போகாதிறே. ஊரார் இசையாதபோதிறே *ஒடி யகம் புகவேண்டுவது,* இப்போது வைத்த கண் வாங்காதே யநுபவிக்கலாமே, ஆகையாலே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான், சிலர் பட்டினி கிடக்கச் சிலருண்டு ஸுகிக்குமாபோலே, கெடுவாய்! நீ என் செய்கிருய், கேட்கிருயீ! என்கிருர்கள்.

உங்களுடைய ஜ்ஞாநபக்தி வைராக்யங்களினுடைய நிழலீடாகையாலே கண்ணும் முலையும் இடையும் போக்யமாகையாலே உங்கள் வடிவைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம், உங்களுடைய *மழறு தேன் மொழிகள்* செவிக்கு போக்யமாம்படி கேட்கிருேம், திருவுள்ள மாகலாகாதோ வேண்டுவதெல்லாம் என்ருன்; (ஞாலத்தை யெல்லாம்-போய்ப்பாடுடையனவே) என்கிருர்கள். ஜகத்தெல்லாம் அதிரும்படியான த்வநியையுடைத்துமாய், இடமுடைத்துமாய், பாலைத்திரட்டினுற் போலே அழகிய நிறத்தையுடைத்தாய், பல சொல்லுகிறதென், உன்கையில் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யம் போலேயிருக்கும் அநேக சங்கங்கள் வேணும். (ஞாலத்தை யெல்லாம் நடுங்க) பாரத ஸமரத்திலே முழக்கம் துர்யோதநாதிகளை நடுங்கப்பண்ணின வளவிலே; இச்சேர்த்திக்கு ப்ரதிகூலராயிருப்பார் யாவர் சிலர், அவர்களெல்லாம் நடுங்கவேணும். *பற்ருர் நடுங்க* *பூங்கொள் திருமுகத்து* — சிலரை வாழ்விக்கும்; சிலரைக்கெடுக்கும். வர்ஷார்த்தமாகப் பெண்கள் புறப்படும் போதை சங்கத்வநி கேட்டு, *வலம்புரி போல் நின்றதிர்ந்து* என்னும்படி மேகங்களுட்பட முழங்கும்படி சப்திக்கவேணும். (பாலன்னவண்ணம்) *மணிவண்ணு* என்று - இவன் நிறம் உத்தேச்யமானல் இவனேடு ஸ்பர்சமுடையார் நிறமும் உத்தேச்யமாகச் சொல்ல வேணுமோ.

வேணும். *யயௌ தூர்ய ப்ரணுதோ பேரீணுஞ் ச மஹாஸ்வநை:* என்னுமாபோலே. பின்னேயோ வென்ன; (பல்லாண்டிசைப்பாரே) திருப்பல்லாண்டு பாடிக்கொண்டு போருவார் வேணும். பின்னேயோ வென்ன ? (கோலவிளக்கே) அழகிய விளக்கு. அதாகிறது - மங்கள தீபம்.

(கொடி) திருக்கொடி யாடவேணும். (விதானம்) மேல்கட்டி வேணும் என்று இவற்றை அபேக்ஷிக்க; சங்கும் பல கிடையாது, ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தைக் கொள்ளுங்கோளென்ருன்; தன்னைப் போலேயிருப்பார் சிலருண்டாகிலிறே புறம்பு ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யம் போலேயிருக்கும் சங்கு உண்டாவது. பறைக்கு, பாரோர்களெல்லாம் மகிழப் பறைகறங்கக் குடக்கூத்தாடினபோது திருவரையிற் கட்டின பறையையும், திருப்பல்லாண்டு பாடுகைக்குப் பெரியாழ்வாரையும், விளக்குக்கு நப்பின்னைப் பிராட்டியையும், கொடிக்குப் பெரிய திருவடியையும், மேல்கட்டிக்கு அத்தவாளத்தையுங் கொள்ளுங்கோளென்ருன். விதானத்துக்கு திருவவதரித்தவன்று பணத்தையிட்டுக் கவித்துக்கொண்டு போந்த திருவநந்தாழ்வானைக் கொடா தொழிவானென்னில்; எல்லாரையும் போகச் சொன்னுலும் தன்னை யொழிய ஓரடியிட மாட்டாதவனுகையாலே அத்தவாளத்தைக் கொடுத்தான்; *பெருமானரையில் பீதக வண்ணவாடை* கொண்டிறே வாட்டந்தணியச் சொல்லிற்று. ஒரொன்று போராது இப்படியிருப்பன பலவேணுமென்ன; இல்லாதத்தைத் தேடப்போமோவென்ன; உனக்கு அரியதுண்டோ வென்ன ; எனக்கெளியதா யிருந்ததோ வென்ன; (ஆலினிலையாய்) சிறியதொரு வடிவைக்கொண்டு ஸர்வலோகத்தையும் சிறு வயிற்றிலே வைத்து பவளுபிருப்பதொரு ஆலந்தளிரிலே கண்வளர்ந்த உனக்கு முடியாததுண்டோ, லோகத்தில் இல்லாததும் எங்களுக்காக உண்டாக்கவல்லை யென்று கருத்து.

(உன்பாஞ்ச சந்நியம்) *தாமோதரன் கையில்* என்கிறபடியே. (போய்ப்பாடுடையன) பேரிடமாயிருக்கை. இடமுண்டாகிலிறே த்வநி முழங்கியிருப்பது.*போய்ப்பாடு* என்று-புகழுடைமையாகவுமாம். அதாவது- ருக்மிணிப்பிராட்டி போல்வார்க்கு உதவினதன்றிக்கே. *சங்கரையா வுன் செல்வம்* என்றும், *பொதுவாகவுண்பதனை* என்றும் – நாச்சிமாருங்கூட ஊடும்படியான வேண்டற்பாட்டை யுடையனுகையாலே வந்தபுகழ். அல்லாதவை வேண்டுவதுக்கு முன்னே ப்ரதாநம் மங்களசப்தமாகையாலே வேண்டுகிருர்கள் (உன்பாஞ்ச சந்நியம்) என்கிருர்கள் இயலறிவாளுருவனுகையாலே தானே யறியுமென்று. தன்னுடைய பாஞ்சஜந்யம்போலே யிருக்கும்சங்கில்லை. [உன்னேடுடனே] அதுக்கீடாகத் தானுகக்குமாகையாலே அது கூடாமைக்காத் தானே கூட வருமென்று நினைத்து. ஒன்று கண்டோம், பின்னேயோ வென்ருன்; (சாலப்பெரும்பறையே) எழுச்சிக்குச் சங்கு ஊதினுல் புறப்பாட்டுக்குக் கொட்ட வேண்டாவோ; பாஞ்சஜந்யத்வநி யோடின திக்கெல்லாம் முழங்கவல்ல மிகவும் பெருத்த தொரு பறைவேணும்.

பின்னேயோவென்ருன்; (பல்லாண்டிசைப்பாரே) கொட்டிக்கொண்டு புறப்படும்போதே எதிரே நின்று காப்பிடுவார் வேணும். (கோலவிளக்கே) பாடுவார் எங்கள் முகத்திலே விழித்து நாங்கள் அவர்கள் முகத்திலே விழித்துக்கொண்டு போம்படி தர்சநீயமாயிருப்பதொரு மங்கள தீபம் வேணும்.

(கொடியே) கிட்டினுர்க்கிறே விளக்கு ப்ரகாசிப்பது, எங்களைக்கண்டு தூரத்திலே வாழும்படி முன்னே பிடித்துக்கொண்டுபோம்படி ஒரு கொடி வேணும். (விதானமே) புறப்படும்போதே பனி தலையில் விழாதபடி ஒரு மேற்கட்டி வேணும். குளிக்கப்போம்போதைக்கு வேண்டுமளவு இதுவென்கிருர்கள். பெண்காள்! இப்படியிருப்பன தேடப்போமோ, துர்க்கடங்களைச் சொன்னிகோளே யென்ன; உனக்கு அரியதுண்டோ என்ருர்கள்; எனக்கு எளிதாயிருந்ததோ வென்ருன்; (ஆலினிலையாய்)

(அருள்) வேண்டாதொழியில் செய்யலாவதில்லை; சக்தியில்லாமையில்லை; இத்தலையிற் பேற்றுக்கெல்லாம் ஹேது அவன் ப்ரஸாதமென்கை. *மாலே மணிவண்ணா* என்கிறவித்தால் - *மாம்* என்கிற விடத்தில் ஸௌலப்யத்தைச் சொல்லிற்று; *ஆலினிலையாய்* என்கிற விசேஷணத்தாலே - *அஹம்* என்கிற விடத்தில் ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷமான உபாயநைரபேக்ஷ்யம் சொல்லிற்று; இப்பாட்டில் சொல்லுகிறது - *நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்யமுபைதி* என்கிற ச்ருத்யர்த்தம். ... ...

———

மூவாயிரப்படி:— இருபத்தேழாம் பாட்டு. நோற்றால் அவன் பக்கல் பெறக்கடவ பேறு சொல்லுகிறார்கள்.

உன்னுடைய சிறியவயிற்றிலே பெரியலோகங்களெல்லா வற்றையும் வைத்து ஒரு பவனன ஆலிலையிலே கிடந்து அகடிதங்களைச் செய்யவல்ல வுனக்கு அரியதுண்டோ. லோகத்தில் இல்லாத தெல்லாம் எங்களுக்காக வுண்டாக்க வல்லவனன்றோ. (ஆலினிலையாய்) [பாலன் தனதுருவாய்] வடதளசாயியுடைய வ்ருத்தாந்தம் க்ருஷ்ணன் பக்கலிலேயிறே காண்பது. ''பண்டொருநாளாலினிலை வளர்ந்த சிறுக்கனவனிவன் * *வையமேழுங்கண்டாள்* *அன்புற்று நோக்கி யடித்தும் பிடித்தும் அனை வர்க்குங்காட்டிற்றிலையே.*

மாலே மணிவண்ணா என்கிற விடத்தில்-ஸௌலப்யஞ்சொல்லுகிறது; *ஆலினிலையாய்* என்கிறவிடத்தில் ஸர்வசக்தியோகஞ்சொல்லுகிறது. அது - *மாம்* என்கிறதின் அர்த்தம். இது *அஹம்* என்கிறதின் அர்த்தம். *மாலாயாலிலையில் வளர்ந்து* என்னக்கடவதிறே.

(அருள்) சக்தியிராமையில்லை; வேண்டியிராதொழியில் செய்யலாவதில்லை; தரில் அரியதில்லை; தாராதொழியில் வளைப்பிட வொண்ணாது. (ஆலினிலையாய் அருள்) "என்று முன்றனக் கெங்கள் மேலிரக்கமெழாதது* என்னக்கடவதிறே. இப்போது அகடிதமிறே என்று கண்ணழியாதே க்ருபை பண்ணவேணும் (ஆலினிலையாயருள்) *அருளாதொழியுமே யாலிலைமே லன்று தெருளாத பிள்ளையாய்ச் சேர்ந்தான்* என்று - வடதளசாயி யருளிறே ப்ரஸித்தமாயிருப்பது. ... ...

———

ஆறாயிரப்படி:— இருபத்தேழாம் பாட்டு. பெண்காள்! நம்மோடொத்தானொரு ஈச்வரனுண்டாகிலிறே நம் பாஞ்சஜந்யத்தோடொத்த சங்கு உண்டாவது, இனித்தான், சங்கங்கள் என்று-பலவேணுமென்றிகோள், ஒன்றைத் தேடினோமாகிலும் அத்தோடொத்த பலசங்குகள் கிடையாதே; நம் பாஞ்சசந்நியத்தையும், *புள்ளரையன் கோயில் வெள்ளை விளிசங்கையும்.* ஆனிரையினம் மீளப் பசு மேய்க்கும் போது குறிக்குஞ் சங்கையுங் கொள்ளுங்கோள்; பறை என்றிகோளாகில் நாம் உலகளந்த போது ஜாம்பவான் நம்ஜயஞ்சாற்றின பறையைத் தரலாய்த்து; *பெரும்பறை* என்றிகோளாகில், நாம் லங்கையை யழித்துபோது நம் ஜயம் சாற்றிற்றொரு பறையுண்டு, அத்தைத் தரலாய்த்து; *சாலப்பெரும்பறை* என்றிகோளாகில், அறவிஞ்சின பறையாவது, *பாரோர்களெல்லாம் மகிழப் பறைகறங்கக் குடமாடுகிற போது, *நம்மரையிலே கட்டி யாடிற்றொரு பறையுண்டு, அத்தைக் கொள்ளுங்கோள்; பல்லாண்டு பாடுகைக்கு உங்களுக்குப் பெரியாழ்வாருண்டு; அவரைப்

**கூடாரை வெல்லுஞ் சீர்க்கோவிந்தா*வுன்றன்னைப்
பாடிப்பறை கொண்டு யாம்பெறுசம்மானம்*
நாடு புகழும் பரிசினுல் நன்ருக*
சூடகமே தோள்வளையே தோடே செவிப்பூவே*
பாடகமே யென்றனைய பல்கலனும் யாமணிவோம்*
ஆடையுடுப் போமதன் பின்னே பாற்சோறு
மூட*நெய் பெய்து முழங்கை வழிவாரக்*
கூடியிருந்து குளிர்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.* (27)

போல உங்களுக்கும் நமக்கும் சேரக்காப்பிடுகையன்றிக்கே உங்களுக்கே காப்பிடும் நம்மாழ்வாரையுங் கொண்டு போங்கோள், கோலவிளக்குக்கு உபயப்ரகாசகையான நப்பின்னை நில்லா நின்ருளிறே; கொடிக்கு *கருளக்கொடி யொன்றுடையீர்* என்று நீங்கள் சொல்லும் பெரிய திருவடியைக் கொண்டு போரிகோள்; விதாநத்துக்கன்ரே நாம் மதுரையில் நின்றும் இவ்வூருக்கு வருகிற போது நம்மேல் மழைத்துளி படாதபடி தொடுத்து மேல்விதாநமாய் வந்த நம்மநந்தனைக் கொண்டு போங்கோள்; உங்களுக்குச் செய்யவேண்டுவது இத்தனையே யென்ருன்:

மார்கழி நீராடப் போம்போதைக்கு வேண்டுமவையிவை, நோற்ற வநந்தரம் நாங்கள் உன்பக்கலில் பெறக்கடவ இன்னஞ் சில ஸத்கார விசேஷங்களுண்டு, இவற்றிலும் அவை அந்த ரங்கமாயிருப்பன சில, அவையும் நாங்கள் பெறுவோமாகவேணுமென்று வேண்டிக்கொள்ளுகிருர்கள்.

வ்யா:— பெண்காள்! நம்மை "எளிவருமியல்வினன்" என்று அழகிதாக வறிந்து கொண்டிகோளெங்ஙனே, அபேக்ஷித்தது தருகிரேும் என்கிற வளவைக்கொண்டு, நம்மையும் நம் முடைய ஸர்வஸ்வத்தையும் உங்களதாக்கிக்கொண்டு, உங்களை வெல்லவிருந்த நம்மைத்தோற்பித்துக் கொண்டிகோளெங்ஙனே, ஜயாபஜயங்கள் நாம் நினைத்தபடியன்றிக்கே யிருந்ததீ! என்ன; (கூடாரை வெல்லுஞ்சீர்) கூடோமென்பாரை வெல்லுமத்தனை போக்கி கூடுவோமென்பாரை வெல்லலாமோ வுன்ருல். (கூடாரை வெல்லும்) பரசுராமன், *இருபத்தொரு படிகால் க்ஷத்ரியரை வென்ற வெனக்கு ஒரு க்ஷத்ரியபுத்ரனெதிரோ* என்று பெருமாளை வெல்ல நினைத்து வந்து, தன்கையில் வில்லை அவர் கையிலே கொடுத்து, நான் ப்ராஹ்மணன் என்று நமஸ்கரித்துப் போனுன்; வில்லோடே நமஸ்கரித்தானுகில் இவராய்த்துத் தோற்பது. ரர்வணன், இந்த்ராதிகளை வென்ற வெனக்கு ஒரு மநுஷ்யன் எதிரோ என்றிருக்க, திருவடியையிட்டும் அங்கதனை யிட்டும் பின்பு வில்போகட்ட வளவில் *இன்று போய் நாளை வா* என்னும் இத்தனையுஞ் சொன்ன விடத்தில் *வணங்கலில் அரக்கனுன* பின்பு ஆந்தனையும் பார்த்தோம், என்செய்வோம் என்ருய்த்துக்கொன்றது; பின்னை வில்லெடுத்திலனுகில் பெருமாளை வென்ருனய் விடும், லோகம் பண்ணின பாக்யத்தாலே பின்பு வில்லெடுத்தான், பெருமாள் அவனுக்குத் தோற்கைக்கு பாக்யம் பண்ணிற்றிலர். (கூடாரை வெல்லும்) *சேராக்குலை கொண்ட வீரைந்தலையான்* என்று ஒருபடியாலும் கூடேன் என்றவனை யிறே வென்றது; கூடுவேன் என்ற விபீஷணனுக்கு வில்வெட்டியிறே செய்தது. *ஸுக்ரீவ வசநம்,

வ்யா:— (கூடாரை வெல்லும்) ஆந்தனையும் பார்த்தால் *ந நமேயம்* என்பாரை வெல்லு மித்தனை. அவர்களை வெல்லுமாபோலே கூடினார்க்குத்தான் தோற்கு மித்தனை. (சீர்) எல்லாரையும் வெல்லுவது குணத்தாலே. *சசால சாபஞ்ச முமோச வீர:* என்று—விற்பிடித்த படியைக் காட்டி விரோதிகளைத் தோற்பிக்கும்; அநுகூலரை அழகாலும் நீர்மையாலும் தோற்பிக்கும்; ஸர்வஜ்ஞரை *எத்திறம்!* என்னப் பண்ணும் குணமிறே. அம்புவாய் மருந்தூட்டித் தீர்க்கலாம்; நீர் கொன்றாற் போலே இதுக்கு பரிஹாரமில்லை. (கோவிந்தா) கூடுவோமல்லோமென்னும் அபிஸந்தியில்லாத மாத்ரத்திலே ரக்ஷித்தபடி. (உன்றன்னைப்பாடி) *ஹிரண்யாயநம:* என்கை தவிர்ந்து, வகுத்த உன்னுடைய பேரை ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாகச் சொல்லப்பெறுவதே! என்கை. கோபீஜந வல்லபனான வுன்னைப் பாடுகையே எங்களுக்கு ப்ரயோஜநம் போருமென்னவுமாம். (பறைகொண்டு) ப்ராப்யத்திலே ப்ராபக வ்யவஹாரம். ஊருக்கு "பறை" என்கிறது; தங்களுக்கு ப்ராப்யம். (யாம்பெறு சம்மானம்) தோளில் மாலையை வாங்கியிடுகை இவர்களுக்குப் பெருப் பேறென்கை. *பதிஸம்மாநிதா ஸீதா* என்று "பெருமாள் தோளில் மாலையை வாங்கியிட்டார்" என்று ஆழ்வான் பணிக்கும்; பட்டரும் பணிக்கும். அநாதி காலம் எல்லாராலும் பட்டபரிபவம் மறக்கும்படி கொண்டாடுகை.

ஹநூமாந்வசநம்* என்று கூடினாருடைய குற்றேவல் கொண்டு அபிஷேக ப்ரதாநமும் ப்ராணரக்ஷணமும் பண்ணும்படியிறே தோற்றபடி. அர்ஜுநனோடு உறவு பண்ணுவோம். *க்ருஷ்ணன் காலிலே வணங்கோம்* என்ற துர்யோதநனை வெல்ல வல்லனானான்; *நீ சொல்லிற்றுச் செய்வேன்* என்ற பாண்டவர்களுக்கு, *எல்லிப் பகலென்னாது* எப்போதும் ஸர்வகாலமும் தூத்யஸாரத்யாதிகளைப் பண்ணித் திரிந்தான்.

(வெல்லுஞ்சீர்) எல்லாரையும் வெல்லுவது குணத்தாலே. கூடுவாரை சீலத்தாலே வெல்லும்; கூடாதாரை சௌர்யத்தாலே வெல்லும். (சீர்) சௌர்யம் அம்புக்கு இலக்காக்கும்; சீலம் அழகுக்கிலக்காக்கும். அம்புக்கிலக்கானார்க்கு மருந்திட்டு ஆற்றலாம்; சீலமும் அழகும் நின்று ஈரா நிற்கும். *ஈர்கின்ற குணங்கள்* *தாமரைக் கண்கள் கொண்டீர்தியாலோ.* அம்பு தோல்புரையே போம், அழகு உயிர்க்கொலையாக்கும். (வெல்லும் சீர்) ஸ்வரூபாநுஸந்தாநம்பண்ணி *வாரோம்* என்றிருப்பார் ப்ரதிஜ்ஞையை அழித்து வரப்பண்ணிக்கொள்ளவற்றாய், ஸ்த்ரீத்வாபிமாநத்தாலே *வாசல் விட்டுப் புறப்படோம்* என்றிருப்பாருடைய அபிமாநத்தை முறித்துத் தன் வாசலிலே வரப்பண்ணின [illegible]ணம். தேஹாத்மாபிமாநிகளைத் தலைசாய்ப்பிக்கச் சொல்லவேணுமோ. *நலமுடையவன்* என்ன *தொழுதெழு* என்றாரிறே குணங்களினுடைய எடுப்புக்கண்டு. (வெல்லுஞ்சீர்) அஜ்ஞரை ஸர்வஜ்ஞராக்கும்; ஸர்வஜ்ஞரை *எத்திறம்!* என்னப்பண்ணும்.

(கோவிந்தா) *கூடுவோமல்லோம்* என்கிற அபிஸந்தியில்லாத மாத்ரத்திலே, கூடுவோமென்ன வறியாதாரையும் ரக்ஷிக்குமவனன்றோ. (கோவிந்தா) *பொருந்தோம்* என்னும் தூரபிமாநமுமின்றிக்கே, ரக்ஷித்தாலும் உபகார ஸ்ம்ருதியின்றிக்கேயிருக்கும் பசுக்களோடு பொருந்துமவனே. *இட்ட மான பசுக்கள்.* நாலிரண்டு நாள் தீம்பிலே வளர்ந்து நடந்து பெண்களோடே கலந்து வந்தால், மாதாபிதாக்கள் தாழ்த்து வந்ததென்? என்றால், பசு மேய்க்கப் போனேன் என்று கண்ணழிவு சொல்லலாம்படி ஒதுங்க நிழலாயிறேயிருப்பது. காமுகராயிருப்பார் உகந்த விஷயங்களிலுங் காட்டில் கடகரையிறே உகப்பது. *திவத்திலும் பசுநிரை மேய்ப்புவத்தி* கன்றுமேய்த்தினிதுகந்த* *காலிமேய்க்கவல்லாய்* *கன்று மேய்த்து விளையாடவல்லானை.* ஸாமாந்யரக்ஷணமும், விசேஷ

(நாடு இத்யாதி) ஒருவன் கொடுக்கும்படியே! சிலர் பெறும்படியே! என்று நாட்டார் கொண்டாட வேணும். (நன்ருக) *ப்ரதேஹி ஸுபகே ஹாரம் யஸ்ய துஷ்டாஸி பாமினி* என்று –இந்த்ரன் வரக்காட்டின ஹாரத்தை பெருமாளும் பிராட்டியுங் கூட விருந்து திருவடிக்குப் பூட்டினாற் போலே பூணவேணும் *தம் ப்ரஹ்மாலங்காரேணலங்குர்வந்தி* என்று சிலரையிட்டு ஒப்பிக்கை

ரக்ஷணமும். தன் வாயாலே பறித்து மேய்வாருடைய ரக்ஷணமும், தான்பறித்துக் கொடுப்பாருடைய ரக்ஷணமும். (கோவிந்தா) *சேரோம்* என்னும் அத்யவஸாய மில்லாத திர்யக்குக்களோடும் பொருந்தும்படியான நீர்மையையுடையவனே.

(உன்றன்னைப்பாடி) ஹிரண்யபுரம் போலே இவன் பேர் சொல்ல வொட்டுவாரில்லைபோலே காணும் பண்டு; அநந்தரத்திலே இவர்கள் கோபிப்பர்களென்று தவிர்ந்த இழவெல்லாம் ஸந்தியிலே பாடப்பெறுகையாலே தீரப்பெற்றது. (உன்றன்னைப்பாடி) வகுத்த வுன்னுடைய பேரை ஸ்வயம்ப்ர யோஜநமாகப் பாடப்பெறுகையாலே, *வாயினுல் பாடி* என்று உபக்ரமித்தபடியே நாப்படைத்த ப்ரயோஜநம் கொள்ளப்பெற்ருேம். *உன்னைப்பாடி* என்னுதே, *உன்றன்னைப்பாடி* என்கிறது அத்தலை இத்தலையாவதே! உன் பணியை நாங்களேறிட்டுக்கொள்வதே! (கோவிந்தா வுன்றன்னைப் பாடி) *கோவிந்தன் குழல் கொடுதின போது* என்று–நீ பாடும்போது *கேயத் தீங்குழலூதிற்றும்* என்னும்படி பெண்கள் புணர்ப்பைக் குழலிலே யிட்டுப்பாடி எங்களைத் தோற்பிக்கையன்றிக்கே எங்கள் வாசல்களிலே பாடி, ஆவிகாத்திராதே உன்வாசலிலேவந்து *கோவிந்தா* என்று பாடும்படியாவதே! (பறை கொண்டு) *பாடிப் பறை கொண்டு* என்று அடியிற் சொன்னபடியே ஊராரிசைந்த பறையைக் கொண்டு. ப்ராப்யத்திலே ப்ராபக வ்யவஹாரம் பண்ணுகிருர்கள் ஆற்ருமையாலே. ஊருக்கிறே பறை; தங்களுக்கு ப்ராப்யமிறே.

(யாம்) தேவகிபுத்ர ரத்நமான வுன்வாசி யறிந்து பற்றி, *உன்னை யாச்ரயித்தார்க்குப் பேறு தப்பாது* என்கிற வ்யவஸாயமுடையோமான நாங்கள். (பெறுசம்மானம்) வெறும் ஊரார் கார் யமேயாக வொண்ணுது, எங்களுடைய அபிமதமும் பெறவேணும். (யாம் பெறுசம்மானம்) பெருமாள் பிராட்டிக்குப் பண்ணின ஸம்மானம் போலே. ஆத்வாரம் தொடர்ந்தேத்தின பிராட்டிக்குத் தன்தோளில் மாலையை வாங்கி இட்டு, காலைப்பிடித்து, ''நில்'' என்று போன ஸத்காரமிறேயிவர் களுக்கு பண்ணப் புகுகிறது. அவள் இவர் திருவடிகளைப் பிடிப்பது - கைப்பிடித்த முறையாலே; இவர் அவள் காலைப்பிடிப்பது ப்ரணயித்வத்தாலே. அவனுக்குச் சொல்லு மேற்றமெல்லாம் ஸ்வரூப நிபந்தநம்; இவளுக்குச் சொல்லு மேற்றமெல்லாம் ப்ரணயித்வ நிபந்தநம்; அவனுடைய வ்யாபாரம் வைதம்; இது ராகப்ராப்தம். ஸ்வயம்ப்ரவ்ருத்தனுமிடத்தில் விதிவிஷயமாக மாட்டாதே; அவ்வி டத்தில் விதி நுழையுமாகில் போகமாட்டாதே. *வெளித்திருமுற்றத்திலே* ப்ரஸாதம் அவ்வளவிலே வர, ''யாம் பெறுசம்மானம் வந்தது'' என்ருர் பட்டர்.

(நாடுபுகழும் பரிசினுல்) அநாதிகாலம் எல்லாராலும் பட்ட அவமாநம் மறக்கும்படியாக, ஒருவன் கொடுத்தபடியே! சிலர் பெறும்படியே! என்று நாட்டார் கொண்டாடும்படியாக வேணும். *பாரோர்புகழ* என்னும்படியே தலைக்கட்டவேணும். க்ருஷ்ணனும் ஸ்ரீ ஸத்யபாமைப் பிராட்டியும் அர்ஜுநனும் த்ரௌபதியுமாகக் கால்மேல் காலேறிட்டுக் கொண்டிருக்க, ஸஞ்ஜயன் திருவாசலிலே வந்தானென்றறிவிக்க, க்ருஷ்ணனருளிச் செய்கிறன்;—''நம்முடைய இருப்புக்கண்டால் உகப்பானும், உகவாதார் மண்ணுண்ணும்படி இவ்விருப்பைச் சொல்ல வல்லானு மொருவன், புகுர விடுங்கோள்*

யன்றிக்கே, தானும் பிராட்டியுங்கூட விருந்து ஒப்பித்த தன்னேற்றம். ஆபரணத்தைப் பூண்டு அவன் வரவு பார்த்திரா தொழிகை என்றுமாம். (சூடகமே) ப்ரதமத்திலே ஸ்பர்சிக்கும் கைக்கிடும் ஆபரணம். பரம ப்ரணயியாகையாலே தன் தலையிலே வைத்துக்கொள்ளும் கை. ''அடிச்சியோந்தலை மிசை நீயணியாய்'' என்று அவர்களுக்கு இவன் சொல்லுமா போலே சொல்லி மார்பிலும் தலையிலும் வைத்துக்கொள்ளும் கைக்கு இடும் சூடகம். (தோள்வளை) அந்த ஸ்பர்சத்தாலே

என்ன; அவனும் புகுந்து கண்டு அப்படியே போய், துர்யோதநனுக்கு, கெடுவாய்! அவர்களிருப்புக் *கண்டேனுக்கு உன் காரியங் கெட்டது கிடாய் என்றானிறே; சுகசாரணர்கள் சென்று ராவணனுக்கு, அவருடைய ஓலக்கத்தில் மதிப்பும் அவருடைய வீரப்பாடும் கண்டோமுக்கு உனக்கு ஒருகுடியிருப் புத்தேடிக் கொள்ள வேண்டியிருந்தது ஊற்றுமாறாதே நித்யமாய் நடக்கிற ஐச்வர்யத்தையுடையராய் உனக்கு வரம் தந்து உன்கையாலே தகர்ப்புண்ணுமவர்களைப் போலன்றிக்கே, உனக்கு முடி தந் தார்க்கும் முடிகொடுத்த ராஜா உன் தம்பிக்கு லங்கையைக் கொடுத்தான், வாநரங்களும் ஆர்த்துக் கொண்டது* என்று சொன்னார்களிறே. இப்படி தன்னை ஆச்ரயித்தாரை நாடு புகழும்படியிறே வாழ்விப்பது; *வாழ்வர் வாழ்வெய்தி ஞாலம்புகழ* என்கிறபடியே. நாடு புகழவென்று யச:பரராய்ச் சொல்லுகிறார்களன்று, புகழ்ந்து நாட்டார் உஜ்ஜீவிக்கை ஸ்வலாபமாக நினைக்கையாலே. க்ஷுத்ரனை யொளித்து வேண்டிப் பெறுமதிறே லோகமிகழ்வது, ஸர்வஸமாச்ரயணீயன்றானே மேல் விழுந்து ஸத்காரபூர்வகமாகக் கொடுக்கிறதாகையாலே புகழுமிறே.

(நன்றாக) இவனையொழிந்தாரைப் பாடவேண்டிப் பெறுமது பரிமித பலமாகையாலே, படி வைக்கவுண்பார் பாடே பிச்சை புக்குண்ணும் மாத்ரம்; காலன்கொண்ட பொன்னிட்டு ஆபரணம் பண்ணிப் பூண்பார் மாத்ரம் நாடு புகழுமளவன்றிக்கே அவன்றானும் ஸத்தை பெற்று நாமும் ஸத்தை பெறவேணும். இவர்களை ஒப்பிக்கை அவனுக்கு ஸ்வரூபம். அவன் ஒப்பிக்க இசைகை இவர்களுக்கு ஸ்வரூபம். (நன்றாக) இந்த்ரன் வரக்காட்டின ஹாரத்தைப் பெருமாள் பிராட்டிக்குக் கொடுத்தருள, திருக்கையில் பிடித்துக் கொண்டிருந்து, பெருமாளை யொருகண்ணாலும் திருவடியை யொருகண்ணாலும் பார்க்க, பெருமாள் பிராட்டி திருவுள்ளத்திலோடுகிறத்தை யறிந்து அடியார் தரமறிந்து கொண்டாடும் வீறுடைமைக்கு பர்யவஸாநபூமியான நீ கொடு என்ன, திருவடியை ஒப்பித்தாற்போலே, க்ருஷ்ணன் நப்பின்னைப் பிராட்டியை யிடுவித்து ஒப்பிக்கையாய்த்து நன்றாக வொப்பிக்கையாவது.

இவர்கள் ''நோக்குதியேல்'' என்னப் பண்ணிற்றொரு பூர்ணகடாக்ஷ முண்டிறே, அப்பார்வை பட்டவிடமிருக்கும்படியை மேலே சொல்லுகிறார்கள் (சூடகமே) ''அணிமிகு தாமரைக்கையை'' என்று தன்கையை இவர்களாசைப்படுமா போலே, இவர்களாபரணம் பூண்ட கையை அவன் மார்விலும் தோளிலும் தலையிலும் வைத்துக் கொள்ளவிறே அவனுமாசைப்படுவது. அக்கைக்கு இடக்கடவ ஆபரணம்-சூடகம். *வெள்ளிவளைக்கை பற்ற* என்கிறபடியே - அநந்யார்ஹைகளாகப் பிடித்த கைகளையிறே முதல் ஆபரணம் பூட்டுவது. (தோள்வளையே) கையைப்பிடித்த வநந்தரம் அணைக்குந் தோள்களிலே கிடந்து அவன் கழுத்திலே யுறுத்துமாபரணம் அவன் நாண்தழும்பின் சரசரப்பு முலை களுக்கு உத்தேச்யமானவோபாதி, இவர்களுடைய வளைத்தழும்பும் அவன் தோளுக்கு ஆசையாயிருக் குமிறே. *வேயிருந்தடந்தோளினர்* என்று - *சுந்தரத் தோளுடையான்* தோற்கும்படி தோள் படைத்த தோளுக்கிடுமாபரணம். *வேய்மருதோளிணை* மெலியுங் காலத்திலிறே வளைபொரு தொழிவது; இப்போது அணைக்கிற காலமிறே.

அணைக்கவேண்டும் தோளுக்கிடும் ஆபரணம். (தோடே) *பொற்றோடு பெய்து* என்று பண்டே தோடிட்டாலும் அவனிட்டாற் போலேயிராதிறே. (செவிப்பூவே) *ப்ரியாவதம்ஸ* இத்யாதியிற் சொல்லுகிறபடியே அணைத்த திருக்கையிலே யுறுத்தும் ஆபரணங்கள் போலன்றிக்கே, அணைத் தவனந்தரம் ஆக்ராணத்துக்கு விஷயமான இடம், (பாடகம்) அணைத்தால் தோற்றுப்பிடிக்கும் காலுக்கிடும் ஆபரணம். (என்றனையபல்கலன்) பருப்பருத்தன சில சொன்னோ மித்தனை, நீ

(தோடே) தங்கள் கைக்கும் தங்கள் தோளுக்கு மாபரணம் போலன்றே; அவன் தோளுக்குப் பூணுமாபரணமும் பூணவேணும். இவர்களுடைய காதுப்பணியும் செவிப்பூவும் பட்ட விமர்த்தத் தாலே வந்த சோபையைக் கோட்சொல்லுமிறே அவன் தோள்கள். *கண்டேன் கனமகரக் குழை யிரண்டும் நான்கு தோளும்* என்று-அவனுடைய கர்ணபூஷணம் அவன் தோள்களுக்கு அலங்கார மானாற்போலே, இவர்களுடைய காதுப்பணியும் செவிப்பூவும் தோள்களுக்கு அலங்காரமாயிறே யிருப்பது. (தோடே) *பொற்றோடு பெய்து* என்று–பண்டே தோடிட்டாலும் இவன் இட்டாப்போலே யிராதே. (செவிப்பூவே) அணைத்த வநந்தரம் ஆக்ராணத்துக்கு விஷயமானவிடம். (பாடகம்) அணைத்துத் தோற்றவர்கள் விழுந்து பிடிக்கும் காலுக்கு ஆபரணம். (சூடகமே இத்யாதி) பிடித்த கைக்கும் அணைத்த தோளுக்கும் அணைத்த விடத்தே யுறுத்துமதுக்கும் ஸ்பர்சத்துக்கும் தோற்று விழும் துறைக்கும். (சூடகமே-பாடகமே) *கைத்தலம் பற்ற* *திருக்கையால் தாள் பற்றி.* கையைக் காலைப்பிடித்திறே நடுவுள்ள தெல்லாம் நடத்துவது.

(என்றனைய் பல்கலனும்) இவ்வளவிலிருந்தெண்ணு மதன்றே. பருப்பருத்தன சிலவற்றைச் சொன்னோம், நீயறியுமவை யெல்லாம் என்கிறார்கள். *பலபலவே யாபரணம்* என்னக்கடவதிறே அவன்றனக்குட்பட. (யாமணிவோம்) ஆபரணங்களுக்கு அழகு கொடுக்கவல்ல அவயவங்களிலே கிடந்துதானும் நிறம்பெற்று, பூட்டினதானும் நிறம்பெற்றுப் போம்படி வடிவுபடைத்த நாங்கள். இவ்வெல்லை வருமளவிறே *மலரிட்டு நாம் முடியோம்* என்றது. *நாம்முடியோம்* என்றால் பூட்ட மாட்டான்; *அணிவோம்* என்றால் பூட்டாதிருக்க மாட்டான்; அவன் அலங்கரிக்கைக்கு இவர்களநு மதியே யமையும். (யாமணிவோம்) ஒருவரை யொருவர் மாறி மாறி யொப்பிக்கக் கணிசிக்கிறார்கள். (நாடு புகழும்பரிசினால்-யாமணிவோம்) *நிறை புகழாய்ச்சியர்* *அணியிழையாய்ச்சியர்* என்கிற விரண்டும் பெறவேணும்.

(ஆடையுடுப்போம்) *புனையிழைகளணிவும்* என்றால் *ஆடையுடையும்* என்று அடைவு. *காறை பூணும் கண்ணாடி காணும் தன்கையில் வளை குலுக்கும்* என்றால், பின்னை கூறையுடுக் கையிறே அடைவு.

(நாடு புகழும் பரிசினால் – ஆடையுடுப்போம்) *கூறையுடுக்குமயர்க்கும்* என்று வசை சொல் தாதபடி அரையிலே தொங்கும்படி யுடுக்கை. (கோவிந்தா வுன்றன்னைப் பாடி - ஆடையுடுப்போம்) இவன் தூரவாஸியானபோது *கோவிந்தன்* என்று புடவை பெறுகிறவள். இவன் ஸந்நிதியிலே சொன்னால் புடவை பெறக் கேட்க வேணுமோ. (ஆடையுடுப்போம்) முன்பு உடாதேயிருந்து இப்போது உடுப்போமென்கிறார்களன்று, அவனுடுத்த வுடுக்குமதிறே–உடையாவது. இவர்களுடுக்க வுபக்ரமிக்க, உடுத்தபடி பொல்லாது என்று அவன் அழிக்கையிறே நன்றாக வுடுக்கையாவது. (நன்றாக - ஆடையுடுப்போம்) *அரையில் பீதகவண்ண வாடை கொண்டு* என்கிறபடியே அவனைப் போலே வெளுப்போடே வாங்கி உடுத்தன்றிக்கே, உடுத்து முசித்து வேர்ப்புமணத்தோடே கூடின

யறியுமவையெல்லா மென்கை. பல பலவே யாபரணமிறே. (யாம் அணிவோம்) வ்யதிரேகத்தில் *மலரிட்டு நாமுடியோம்* என்றவர்கள் *பூண்போம்* என்கிருர்கள். அவனுக்கு இவர்களனு மதியே யமையுமென்கை. (ஆடையுடுப் போம்) பண்டு உடார்களோவென்னில்; அவனுடுத்து உடாதது உடையன்றென்றிறே யிருப்பது. அவன் திருப்பரியட்டம் இவர்க ளரையிலே யாம்படி கூறை மாறவேணுமென்றுமாம். நோன்பை முடிக்கையாலே நல்ல பரியட்டம் உடுக்கவென்றுமாம். *உடுத்துக்களைந்த* என்னுமவர்களிறே யிவர்கள். ஸ்வேத கந்த யுக்தமாய் அவனுடுத்து முசிந்த ஆடையென்னவுமாம். (அதன் பின்னே யித்யாதி) அதுக்கு மேலே பால்சோறு மூடும் படியாக நெய்பெய்து இத்தால்—பகவத் ஸம்பந்த முள்ள திருவாய்ப் பாடியில் ஸம்ருத்தியெல்லாம் ப்ரியமாயிருக்கிறபடி. (முழங்கை வழிவார) நம்பி திருவழுதி வளநாடு தாஸர்

கூறை மாருடப்பட்ட வுடையாயிருக்கை. (அணிவோம்-உடுப்போம்) பிரிந்திருக்கிலிறே *வரிவளையால் குறைவிலமே* *மேகலையால் குறைவிலமே* என்ன வேண்டுவது. (பல்கலனும் யாமணிவோம் ஆடையுடுப்போம்) *எண்ணில் பல்கலன்களும் ஏலுமாடையும்* என்னக்கடவதிறே.

(அதன் பின்னே) *பீதகவாடையுடுத்தால்* கலத்ததுண்ணு மத்தனையிறே. (அதன் பின்னே) புறம்பே யொன்றைப்பற்றினுல் அவையுமில்லை, அவனையுங் கிடையாது; அவனைப் பற்றினுர்க்கு ஸர்வலாபமுமுண்டு- (பாற் சோறு மூட நெய்பெய்து) *நெய்யுண்ணோம் பாலுண்ணோம்* என்கிற வ்ரதங்கள் ஸமாபித்து; இவர்கள் வ்ரதத்துக்காகத் தவிர்ந்து இவர்கள் தவிருகையாலே அவன் தவிர்ந்து ஊரில் நெய்க்கும் பாலுக்கும் போக்கில்லையே நெய்ப் பெருமையாலும், பால் பெருமை யாலும் நீரிலாக்காதே பாலிலேயாக்கி நெய்யை நிரம்ப விட்டு, நெய்யிடையிலே சோறுண்டோ என்று தடவி எடுக்கவேண்டும்படியிருக்கை. (முழங்கை வழிவார) க்ருஷ்ணன் ஸந்நிதியிலே த்ருப்தை களாயிருக்கிறவர்களுக்கு உள்ளுத்தொங்குகிறதன்றே; கைவழியே வழிய.

(கூடியிருந்து) பசிகெடவுண்கிருர்களன்றே; எல்லாருங்கூடத் தொட்டுக் கொண்டிருக்கை யிறே உத்தேச்யம் (கூடி) பிரிந்துபட்ட வ்யஸநமெல்லாந் தீரக்கூடி. *ஏனநாள் வந்து கூடுவன்* என்ற இழவும் தீர்ந்தபடி. (இருந்து) வாசல்கள் தோறும் அலமந்து எழுப்பிக்கொண்டு திரிந்த க்லேசமெல்லாந்தீர இருந்து. (குளிர்ந்து) பிரிந்து கமர்பிளந்த நெஞ்சுகள் வவ்வலிடும்படி குளிர்ந்து.

(கோவிந்தா வுன்றன்னைப்பாடி-கூடியிருந்து குளிர்ந்து) *கோவிந்தன் குணம்பாடி ஆவி காத்து* *காமத்தீயுள்புகுந்து கதுவாநிற்க* விராதே, *குளிர்ந்துறைகின்ற கோவிந்தனோடு* ஸாம்யாபந்நைகளாயிருக்கை. ஆக, இந்த இரண்டு பாட்டாலும்-ஸாம்யாபத்தியும் குணுநுபவமு மென்கிற இரண்டர்த்தமுஞ் சொல்லப்பட்டது. விரஜாஸ்நாநத்திலே உத்யுக்தனாய்ப் போருமவனுக்கு *காளங்கள் வலம்புரிகள், தூர்யகோஷம்,* *ஆண்மின்கள் வானகம்* என்கிற மங்களாசாஸநம், நிறை குடவிளக்கம், *கொடியணிநெடுமதிள்* என்னும்படி கட்டின கொடியும் மேல்கட்டியுமாய் ஆதிவாஹிகர் தொடக்கமானவர்கள் ஸ்த்கரிக்கப்போய், விரஜாஸ்நாநம் பண்ணினவநந்தரம் ஸ்ரீவைகுண்டநாதனை யொப்பிக்கக் கடவராயிருக்கும் திவ்யாப்ஸரஸ்ஸுக்கள் மாலா ஹஸ்தைகளுமாய் வாஸோ ஹஸ்தைகளுமாய் வந்து ப்ரஹ்மாலங்காரம்பண்ணி ஸ்ரீவைகுண்ட நாதனோடே கூடி ஸூரி களோடே சேர்ந்திருந்து ஸம்ஸாரதாப ஸ்பர்சமின்றிக்கே நிரதிசய போக்யமாய், *உண்ணுஞ்சோறு* என்று சொல்லப்பட்ட போக்ய விஷயத்தை *பாலேபோல்சீர்* என்கிற குணங்களோடேகைகழியப்

நெய்வாயிலே தொங்காதோ* என்ன; *க்ருஷ்ண ஸந்நிதியாலே த்ருப்தைகளா யிருக்கிறவர்களுக்கு சோறு வாயில் தொங்கிலன்றோ நெய் வாயில் தொங்குவது* என்று பட்டரருளிச் செய்தார். வ்யதிரேகத்தில் *நெய்யுண்ணோம் பாலுண்ணோம்* என்று சொன்னவர்கள் இன்று ஆசைப்படுகிறார்கள். (கூடியிருந்து) பிரிந்து பட்ட க்லேசம் தீரக் கூடித் தொட்டுக் கொண்டிருக்கையே ப்ரயோஜநம்; புஜிக்கை ப்ரயோஜந மன்று. (குளிர்ந்து) பிரிந்து கமர் பிளந்த நெஞ்சுகள் குளிரும்படி. *நம் பெருமாள் திருநாள்* என்று ஒரு பேரையிட்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைத் திரட்டிக் காணுமா போலே, ***அஹமந்நம ஹமந்நம்-அஹமந்நாத:*** என்று ஒருவர்க்கொருவர் போக்யமாமிறே. ***சோச்நுதே ஸர்வாந் காமாந் ஸஹ-ப்ரஹ்மணா விபச்சிதா*** என்கிற ச்ருத்யர்த்தம் இப்பாட்டிற் சொல்லுகிறது. ... ...

மூவாயிரப்படி:— இருபத்தெட்டாம்பாட்டு *முதற்பாட்டில் நாராயணனே நமக்கே பறை தருவான்* என்று ஸங்க்ரஹேண சொன்ன ப்ராப்யப்ராபகங்களை, இந்த இரண்டு பாட்டாலே விவரிக்கிறது. அதில், இப்பாட்டிலே, நாட்டார் இசைகைக்காக *நோன்பு* என்று ஒரு வ்யாஜத்தை யிட்டுப் புகுந்தோமித்தனை, எங்களுக்கு உத்தேச்யம் அதுவன்று; உன்திருவடிகளில் கைங்கர்யமே போருகிற ஸ்நேஹத்தோடே புஜித்துக் களிக்கக்கடவ பரிமாற்றத்தை ஒருமுகத்தாலே ஸூசிப்பிக்கிறார்கள். முக்தரானவர்களுக்கு இஸ்ஸத்காரமும் இவ்வநுபவமும் ஸித்திக்கிறது - கோவிந்தன்றனக்கு குடியடியா* ரென்றிறே. (கோவிந்தா வுன்றன்னைப்பாடி) தேஹாந்தரே தேசாந்தரே பெறக்கடவபேற்றை எங்களுக்கு நீ ஸம்மானமாகப் பண்ணித்தர வேணுமென்று ஸாம்யாபத்தியையும் குணாநுபவத்தையும் அபேக்ஷித்தார்களா யிருக்கிறது. திருவடி, திருவநந்தாழ்வான், திவ்யாயுதாழ்வார்கள் தொடக்கமான ஸூரிவர்க்கம், திவ்யமஹிஷிகள், முமுக்ஷுக்கள், அஸாதாரணமான நாடு, ஈச்வரன்தானே எல்லாரும் ஸம்மானம் பண்ணும்படியான விஷயம், முமுக்ஷுவாய் முக்தனுமவன் என்கிற ச்ருத்யர்த்தம் ஸூசிதமாகிறது.

(கூடியிருந்து குளிர்ந்து – பல்கலனும் யாமணிவோம்) பிரிந்தபோது பரியட்டங்களையும் ஆபரணங்களையும் கட்டி எங்கேனும் போகட்டு ராக்ஷஸிகள் நடுவிருக்கிற வெனக்கு என்செய்ய என்றிருந்த பிராட்டியைப் போலே யிருந்தார்களிவர்கள்; ஸ்நாநமும் வஸ்த்ரங்களும் ஆபரணங்களும் பரதனை யொழிய நமக்கென்றிய என்றிருந்த பெருமாளைப் போலே யிருந்தான் க்ருஷ்ணன். நீராட்டமைத்துக் குளிக்க வழைத்தாலும் வாராதே *நப்பின்னை காணிற்சிரிக்கும்* என்றுலுமிசையாதே, குளியாதிருக்கிறமை அவர்களும் அறிகையாலேயிறே *உன்மணாளனை எம்மை நீராட்டு* என்றது இவர்கள். இவர்களோடே கூடினபின்பு விசோதித ஜடராய் ஸ்நாநம் பண்ணி சித்ரமால்யாநுலேபநராய் மஹார்ஹ வஸநமு முடுத்து விளங்கி நின்றாற்போலே, இவனும் இவர்களோடே கூடிக்குளித்து ஒப்பித்து விளங்க வேண்டுகையாலே, கூடியிருந்து இப்படி செய்யக்கடவோ மென்கிறார்கள். (நன்றாக - கூடியிருந்து குளிர்ந்து) இனி விச்லேஷவ்யஸநம் பிறவாத கூட்டரவாக வேணும். நன்னாளிலே வருகிற கூட்டரவாகையாலே நன்றாகக் கூடவேணுமிறே (உன்றன்னைப்பாடி - கூடி – குளிர்ந்து) வாய்பாட, உடம்புகூட, நெஞ்சுகுளிர. (கூடி-குளிர்ந்து) குள்ளக்குளிர நீரிலே தோயாதே நீர் வண்ணன் மார்வத்திலே தோயவேணும். ... ...

யென்று தங்களுக்கு உத்தேச்யமான புருஷார்த்த ஸித்திக்கு, தங்கள் ஆகிஞ்சந்யத்தையும் ப்ராப்தியையும் முன்னிட்டு, நீயே உபாயமாக வேணும் என்று அபேக்ஷித்து, இதுக்கு க்ஷாமணம் பண்ணிக்கொண்டு ப்ராப்யப்ரார்த்தநம் பண்ணித் தலைக்கட்டுகிறது. மேலிற்பாட்டிலே ப்ராப்ய ப்ரார்த்தநம் பண்ணாநின்றதாகில் இங்குப்பண்ணுகிற தென்னென்னில்; ப்ராபகம் ப்ராப்யஸாபேக்ஷமாயிருக்கையாலே சொல்லுகிறார்கள்.

ஆறாயிரப்படி :— இருபத்தெட்டாம் பாட்டு. *மார்கழி நீராடுவான்* என்று நோன்பை ப்ரஸங்கித்து அதுக்கு உபகரணங்களாயிருப்பன சங்கங்கள் முதலானவற்றையும், *சூடகமே தோள் வளையே* என்று வ்ரதம் தலைக்கட்டினால் அலங்கரிக்கைக்கும் உடுக்கைக்கும் உண்கைக்கும் வேண்டுவனவாயிருப்பன சில உபகரணங்களையும், அவனுக்கும் தங்களுக்கும் அகவாயிலே சில நிழலெழா நிற்க நாட்டுக்கு மேலெழுந்தன சில அபேக்ஷித்தார்களாய் நின்றார்கள்-கீழிரண்டு பாட்டிலும்; *அணியாய்ச்சியர் சிந்தையுள் குழகனார்* என்று இவர்கள் நெஞ்சிலே கலக்குமவனாகையாலே, அவன், உங்கள் அபிஸந்தி இவ்வளவென்று தோற்றியிருந்ததில்லை, நீங்கள் சொன்னவையும் இன்னம் மேல் சொல்லுமவையு முண்டாகிலும் நாம் தருமிடத்தில் நீங்கள் நின்ற நிலைதன்னை அறிந்துகொள்ள வேணும், பேறு உங்களதான பின்பு நீங்களும் சிறிது யத்நித்து வைக்கவேணும், அதுக்குடலாக நீங்களநுஷ்டித்த உபாயமேதேனு முண்டோ வென்ன; எங்களளவு கண்டாய்க்கு சில ஸாதனங்களுண்டோ வென்று சொல்லும்படி யிருந்ததோ என்று தங்கள் ஸ்வரூப மிருந்தபடியை யறிவித்து, கேவலம் தயாவிஷய மென்னு மிடத்தைத் திருவுள்ளம் பற்றி, நீ எங்கள் காரியஞ் செய்யவேணுமென்று தங்கள் உபாய சூந்யதையை விண்ணப்பஞ் செய்கிறார்கள் - இப்பாட்டில். *போற்றியாம் வந்தோம்* *எம்மேல்விழியாவோ* *உன்னையருத்தித்து வந்தோம்* என்று தொடங்கி ப்ராப்ய ருசியை ஆவிஷ்கரித்தார்கள் - கீழ்; அந்த ப்ராப்யத்தைப் பெறுகைக்குடலாக தங்களுடைய ஆகிஞ்சந்யத்தையும் அவனுடைய உபாயபாவத்தையுஞ் சொல்லுகிறார்கள் - இதில். *யாம் வந்தகாரியமாராய்ந்தருள்* என்றவாறே, வந்த வருத்தங்களை யாராயாதே, அகவாயில் ஏதேனும் ஸாதநாம்சங்களாய்க் கிடப்பன சிலவுண்டோ என்று ஆராய இழிந்தான்; நின்னருளே புரிந்திருக்கிற வெங்களுக்கு எடுத்துக் கழிக்கலாம்படியும் சிலவுண்டென்றிருந்தாயோ; *இரங்கு* என்றும் "அருள்" என்றும் நாங்கள் அபேக்ஷித்த அருளுக்கு ப்ரதிபந்தகமாய் கிடப்பன வொன்றுமில்லையே என்று ஸர்வஜ்ஞனறிய வொன்றில்லாமையை யாதார்த்யேந அறிவிக்கிறார்கள்.

ஸித்தோபாயஸ்வீகாரம் பண்ணுமதிகாரிகளுக்குப் பேற்றுக்குக் கைம்முதலிலாயிருப்பதொரு ஸத்கர்மமில்லையென்கையும், மேலும் யோக்யதையில்லை யென்கைக்காகத் தங்களுடைய நிகர்ஷாநுஸந்தாநமும், மூலஸுக்ருதமான ஈச்வரனுடைய குணபூர்த்தியை யநுஸந்திக்கையும், ஸம்பந்த ஜ்ஞாநமும், பூர்வாபராதங்களுக்கு க்ஷாமணம் பண்ணுகையும். உபாயபூதனான விச்வரன் பக்கலிலே ப்ராப்யத்தை அபேக்ஷிக்கையும், இவை ஆறும் அதிகாராங்கங்களாகையாலே, *நோற்ற நோன்பிலேன்* குறிகொளந்தணமை தன்னை யொளித்திட்டேன்* *குலங்களாய வீரிரண்டிலொன்றிலும் பிறந்திலேன்* *நலந்தானொன்றுமிலேன் நல்லதோரறஞ் செய்துமிலேன்* தர்மநிஷ்டையில்லையென்று ஸத்கர்ம ராஹித்யத்தைச் சொல்லுவார்; *ஈரவணோநாம* ஜகத்திலே பேர்படைக்கும்படி பரஹிம்ஸையிலே அதிர நடத்துவதொரு பேர் மாத்ரமாய்ப் போகாமே, ஸர்வவிஷயமாக வழிகெட நடந்து பரஹிம்ஸையே யாத்ரையா யிருப்பதொரு ஜந்மமாய், மேலும் திருத்தவொண்ணாதபடி நியாமயனன்றிக்கே யிருப்பானொரு தண்ணியனுக்கு சேஷபூதனாய், அவனாலே தூஷிதமான வுதரத்திலே சில காலம் வாஸநை பண்ணிப்பிறந்து முறுகல்தனத்தில் அவன் என்னைக்கொண்டு நடத்த அநீதிகளில்

**கறவைகள் பின்சென்று கானஞ்சேர்ந்துண்போம்*
அறிவொன்று மில்லாதவாய்க்குலத்து *உன்றன்னைப்
பிறவி பெறுந்தனைப் புண்ணியம் யாமுடையோம்*
குறைவொன்று மில்லாத கோவிந்தா*உன்றன்னோடு
உறவேல் நமக்கிங் கொழிக்க வொழியாது*
அறியாத பிள்ளைகளோ மன்பினால்*உன்றன்னைச்
சிறு பேரழைத்தனவும் சீறியருளாதே*
இறைவா நீ தாராய்பறையேலோ ரெம்பாவாய்* (28)

நடந்து அதில் அவனிலுங் காட்டில் ப்ரகாசமுடையனா யிருப்பானொருவனென்று நிகர்ஷஞ் சொல்லுவார் *பொறுத்தேன் புன்சொல் நெஞ்சில்* என்றும், *எப்பாவம் பலவு மிவையே செய்து* என்றும் *மனத்திலோர் தூய்மையில்லை*என்றும்-நிந்தித கர்மபூயஸ்தை சொல்லி, மேலும் யோக்யதை இல்லை யென்பார்) (*அரவினணையம்மானே* *நம்பி கடல் வண்ணா* *மாயனே யெங்கள் மாதவனே* என்றும்-*சரண்ய!* என்பாராய்க் கொண்டு ஈச்வரகுணபூர்த்தியை யநுஸந்திப்பார்;)(*உன்னடியனேனும் வந்து* என்றும், *புகலொன்றில்லா வடியேன்* என்றும்-ஸம்பந்தாநுஸந்தாநம் பண்ணுவார்;) (*நாயினேன் செய்த குற்றம் நற்றமாகவே கொள்* என்றும், *மத் வ்ருத்தமசிந்தயித்வா-ப்ரஸீத* *ஸர்வாநசேஷத: க்ஷமஸ்வ* என்றும்-பூர்வாபராதத்துக்கு க்ஷாமணம் பண்ணுவார்;)(*சன்மம் களையாய்* *உன்னடிசேர் வண்ணமருளாய்* என்று - ப்ராப்யத்தை உபாயபூதனான நீயே தரவேணுமென்று அபேக்ஷிப்பாராயிறே அதிகாரிகளிருப்பது.) ஆகையாலே, இவர்களும் தங்களுடைய ஆகிஞ்சந்யத்தையும் அயோக்யதையையும் ஆவிஷ்கரித்து உபாயபூர்த்தியையும் தங்கள் ப்ராப்தியையும் முன்னிட்டு, கீழ்ச்சொன்னவற்றுக்கெல்லாம், அநுதபித்து க்ஷமை கொண்டு எங்கள் ப்ராப்யஸித்திக்கு நீயே உபாயமாகவேணும் என்று அபேக்ஷிக்கிறார்கள். கார்ய நிர்ணய வேளையாகையாலும் ஸர்வஜ்ஞன் ஸந்நிதியாகையாலும் உள்ளபடி சொல்லித் தீர விட்டுக் கொள்ளாத போது புரையறுதிறே.

நிதாநஜ்ஞனான பிஷக்கின் முன்பு வ்யாதிக்ரஸ்தன் தான் பண்ணின அபத்யங்களைச் சொல்லி அந்தவ்யாதியைத் தீர்த்துக் கொள்ளுமா போலே, ஸ்வதோஷத்தை யாவிஷ்கரித்து க்ஷாமணம் பண்ணவேண்டியிறே ப்ரபந்நர்க் கிருப்பது. புறம்பு, அந்த வ்யாதிக்கு நிமித்தமும், பரிஹாரமும், பரிஹாரம் பண்ணும் பிஷக்கும், பேஷஜமும், பத்யமும், வ்யாதி சமித்தால் புஜிக்கும் போகமும், பேதித்திருக்கும்; இங்கு வந்தால் அப்படியன்று;- *வேவாரா வேட்கை நோய்* என்று-ப்ரேம வ்யாதிக்கு நிமித்தமும் தானாய், *மாலே மணிவண்ணா* என்கிற க்ருஷ்ணன்றான் பரிஹாரம் பண்ணும் மருத்துவனுமாய், *ஆயர்கொழுந்து மருந்தாம்* என்று பேஷஜமும் தானாய், கொழுந்தில் கிழங்கு பத்யமுமாய், நோய் விட்டால் புஜிக்கும் மதுவும் *எங்களமுது* என்கிறபடியே க்ருஷ்ணன் தானாயிறே யிருப்பது. *மருந்தும்-அமுதமும் தானே* என்று–அம்ருதம் ஔஷதமாம்படியிருக்கிறதிறே. வ்யாதிக்ரஸ்தர் "மருந்து" என்றிருப்பர்கள்; வ்யாதிரஹிதர் "அமுதம்" என்றிருப்பர்கள். இங்குள்ளார் *நோய்களறுக்கும் மருந்து* என்றிருப்பர்கள்; அங்குள்ளார்* போக மகிழ்ச்சிக்கு மருந்து* என்றிருப்பர்கள். நோயில்லாதானொருவனுமே தன்னை மருந்து என்று அறியான்;

வ்யா:— (கறவைகள்) ***ஜ்ஞாநேநஹீந: பசுபிஸ் ஸமாந:*** என்று–அறிவு கேட்டுக்கு நிதர்சநமான பசுக்கள் (பின்சென்று) நாங்கள்தேவரைப் பெறுகைக்கு குருகுலவாஸம் . பண்ணினபடி. இவற்றை அநுவர்த்தித்தோமித்தனை; எங்களைப்பார்த்தால் பசுக்கள், வஸிஷ்டாதிகளுக்கு ஸத்ருசமாகப் போரும். ***க்ருதாநுகாராநிவ கோபிரார்நிவே*** என்று-பசுக்கள் அசுக்காட்டும் ஆர்ஜவம்.

தேனிலினிய பிரானே-அருமருந்தாவ தறியாய் என்னக்கடவதிறே. இப்படி ப்ரபலமாயிருப்பதொரு ஔஷதம் பெற்றால் கடுக பரிக்ரஹித்துக் கொள்ளவேண்டுமாகையாலே, சுத்தபாவராய் உன்னையல்லது செல்லாதாரைப் போலே எங்களை நிரூபியாதே திருமுன்பே நின்று சொன்ன வார்த்தையைப் பொறுத்தருள வேணுமென்று க்ஷாமணங் கொள்ளுகிறார்கள். உபசார புத்யா பண்ணும் அபசாரங்களையும் க்ஷமிப்பானொருவனாகை யாலேயிறே அபத்யஸஹௌஷத மென்றது. நச்சுமா மருந்துமிறே.

"இப்போதே யெம்மை நீராட்டு" என்று–ஆசுகாரியான ஔஷதமாகையாலே அப்போதே குளித்து உண்ணப்பண்ணுமிறே; ஆகையாலே கண்ணழிவற்ற ப்ராபகஸ்வீகாரம் பண்ணுகிறார்கள். ப்ராபகஸ்வீகாரந்தான் ததிதரஸர்வோபாயத்யாக பூர்வகமாயாய்த்திருப்பது; அவை நின்ற நின்ற வளவுகளுக் கீடாயிருக்கும். அவற்றில் அதிகரிக்கைக்கு அசக்தனானவன் "மாட்டேன்" என்றும், அதிகரித்தே அப்ராப்தியை யுணர்ந்தவன் "விட்டேன்" என்றும், அறிந்து அதிகரியாதவன் "அவை யெனக்கில்லை" என்றும், அவை யறியாதவன் ருசிவாஸனைகளு மில்லாதவனாகையாலே தான் பூர்ணாதிகாரியென்னுமிடத்தைக் காட்டினானாகிறான். ***ந ச ஸாமர்த்யவாந்*** என்பாருமுண்டு ***ஸ்ந்த்யஜ்ய*** என்பாருமுண்டு; *நோற்ற நோன்பிலேன்* என்பாருமுண்டு; *மற்றே லொன்றறியேன்* என்பாருமுண்டு; ஆகையாலிறே உபாயம் ஸர்வாதிகாரமாகிறது. உபாயாந்தரமுடையவனுக்கு அவற்றை விடவேண்டுவானென்னென்னில்; பகவத் வ்யதிரிக்தமாயிருப்பதொன்று உபாயமாக மாட்டாமையாலே, அவை யுண்டானாலும் இவன் கைபார்த்திருக்கவேணுமிறே; அவை அசக்யக்ரியை யென்று மீளுதல், ஸ்வரூபத்தை யுணர்ந்து மீளுதலித்தனை; அவை உடையவர்கள் விடுவது, இல்லாதவர்கள் இல்லையென்று அறிவிக்கையுமாயிறே யிருப்பது. அதில் இவர்கள் தான் எங்களுக்கு த்யாஜ்யாந்தரமில்லை என்கிறார்கள். மஞ்சனக் கொட்டும், மேல் சங்கும், போற்றவும், புகழவும், பகல் விளக்குப் பிடிக்கையும்; கொடியெடுக்கையும், மேற்கட்டி கட்டுகையும், ஆபரணங்கள் பூண்கையும், உடுக்கை, உடுக்கையும், அடுகுவளமெடுக்கையும் இவையெல்லாம் அதிசயித புண்யருடைய வரிசையிறே; க்ஷுத்ரமான ராஜபோக மன்றே நீங்கள் நினைக்கிறது, *வானிளவரசு* நம்மோடே கூடியிருந்து குளிர்ந்து உபய விபூத்யைச்வர்யத்தையும் புஜிக்கும் போது ஜந்மாந்தர ஸஹஸ்ரங்களிலே தபோஜ்ஞாநஸமாதிகளாலே விளைந்த புண்யபலமாய் வரவேணும், அப்படிக்கு நீங்கள் ஏதேனும் செய்ததுண்டோவென்ன; சொல்லுகிறார்கள்.

வ்யா:— (கறவைகள் பின்சென்று) ஸாங்காத்யயநம்பண்ணி, அர்த்தஜ்ஞாநம் பிறந்து; விஹித கர்மங்களை யனுஷ்டித்து, விரோதி பாபக்ஷயம் பிறந்து, சுத்தபாவனாய், ஜிதேந்த்ரியனாய், விஷயங்களினின்றும் ப்ரத்யாஹ்ருதமான மநஸ்ஸை ஆத்மப்ரவணமாக்கி, ஆத்மயோகம் கைவந்து, அந்தர்யாமியளவும் சென்று, அவனுடைய ஸ்வரூபாதிகளை ச்ரவணமநநங்கள் பண்ணி, அர்ச்சந

(கானம் சேர்ந்து) தந்தாமுடைய வ்ருத்திகளாலே ஒரு நன்மைக்குடலாம் மநுஷ்யர் திரியும் நாட்டிலே வர்த்தித்திலோம், புல்லுள்ள காட்டிலே வர்த்தித்தோமித்தனே. இருப்பாலே நன்மையை விளைக்கும் தேசத்திலே வர்த்தித்திலோம்; காட்டிலே வர்த்தித்தோமென்றுமாம். (சேர்ந்து) ஊரில் கால்பொருந் தாதபடியிறே காட்டிலே பொருந்தினபடி.

ப்ரணுமாதி பூர்வகமான நிரந்தர த்யாநத்தைப்பண்ணி, இப்படி திரண்ட ஸுக்ருதத்தாலே உன்னைப் பெறும் அந்தயோகத்தில் அந்வயிப்பதாகவிறே வேதாந்தங்களில் சொல்லுகிறது; இந்த தர்சந ஸமாநாகாரமான நிரந்தர ஸ்ம்ருதிக்கு விஷயமான, பகவத் ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்துக்குக் காரணமான, ஆத்மாவலோகநஹேதுவான, ஜிதேந்த்ரியத்வத்துக்கு மூலமான, பாபக்ஷயஹேதுவான, விஹிதகர்மாநுஷ்டாநத்துக்கு நிமித்தமான, அர்த்தஜ்ஞாநத்துக்கு ஸாதநமான ஸாங்காத்யயநம், குருகுலவாஸ ஸாபேக்ஷமாயிறே யிருப்பது. அதுக்கடியாக நாங்கள் குருகுலவாஸம் பண்ணின படியைக் கேட்டருளலாகாதோ வென்கிறுர்கள் (கறவைகள் பின்சென்று) இவர்கள் ஸேவித்த ஆசார்யர்களிருக்கிறபடி. அபிஜந வித்யாவ்ருத்தங்கள் மூன்றும் அவதாதமாயிருப்பாரையிறே ஸேவ்யராகச் சொல்லுகிறது; திர்யக் ஜந்மமானபடியாலே பிறவியும் விபரீதமாய் ஜ்ஞாநஹீநரை பசுப்ராய ரென்னும்படி ஜ்ஞாநமுமின்றிக்கே, துராசாரரை ந்ருபசுக்களென்னும்படியாகவும் பசுஸம ரென்னும்படியாகவும் வ்ருத்தஹீநங்களுமானவற்றையிறே நாங்கள் ஆசார்யர்களாக ப்ரதிபத்தி பண்ணுவது. பஹுச்ருதராகையாலே ஜ்ஞாநவ்ருத்தருமாய், ஜ்ஞானவ்ருத்தர் பலர் நெடுங்காலம் ஸேவிக்கைக்கும் விதராகராகைக்கும் வயோவ்ருத்தருமாய், ஜ்ஞநாநுரூபமான சீலத்தாலும் பழுத்து ப்ரஹ்மவாதிகளாம்படி தத்வதர்சிகளுமாய், விபரீதஞ்சொல்லும் பாஹ்ய குத்ருஷ்டிகளாகிற பலரை ப்ரமாணசதங்களாலே வென்று பகவந்மநநபரராய், கர்த்தவ்யங்கள் சோராமல் அநுஷ்டித்து ஒரு ப்ரஹ்ம நிஷ்டராயிருப்பாரை ஆசார்யாநுவர்த்தநத்தைச் சொல்லுகிற சாஸ்த்ரங்களில் சொன்ன ப்ரணிபாதாபிவாதந பரிப்ரச்ந ஸேவைகளில் ஒன்றுங் குறையாதபடி அநுஷ்டித்துக் கொண்டிறே அறிவுடையார் போருவது; நாங்கள் கறவைகளை அநுவர்த்தித்தோம்; அதுக்குறுப்பாக; உண்ணும் நாளுமின்றிக்கே உறக்கமுமின்றிக்கே பயாநாமபஹாரிணீயை யண்டைகொண்டு அபயங்கதராய் இளையவர் கல்வியின் திறத்தை நாணினவர்களையிறே அநுவர்த்தநீயராக சாஸ்த்ரம் சொல்லுவது; ஆஹார நித்ரா பய மைதுநங்களில் அநியதங்களாயிருக்கும் பதார்த்தங்களை ஆசார்யர்களாக வரித் தோம்; இது எங்களுடைய வ்ருத்த ஸேவை யிருந்தபடி. (கறவைகள்பின் சென்று) அறிவு கேட்டுக்குத் தலையான கன்றுகாலிகள் முன்னேபோக அவற்றின் பின்னே சென்ருய்த்து இத்தனை காலமும் திரிந்தது. எங்களைப்பார்த்தால் பசுக்களும் வஸிஷ்ட பராசராதிகள் கோடியிலேயாய், எங்கள் இளிம்பு கண்டுசிரித்து, எங்களார்ஜவத்தை அநுகரித்து அவை வழிகாட்ட அவற்றின் பின்னே திரிந்தோம் சிலர். *காலிகள்பின் சென்று* என்ருதே *கறவைகள்பின்சென்று* என்றது— தர்மபுத்யா ரக்ஷித்ததன்று, ப்ரயோஜநபுத்யா செய்ததென்கைக்காக. எருதுகள் வறடுகள் ஈற்று மறுத் தவை ரக்ஷித்தறியோம். (பின்சென்று) ப்ராப்ய ருசியுடையார் அது கைபுகுருமளவும் பெருவிடாயர் நீர்நசையுள்ள விடமெங்கும் தட்டித்திரியுமோபாதி ருசிக்கு வர்த்தகராக இருப்பார் பின்னே, ***கலசம் பூர்ணமாதாய ப்ருஷ்டதோநுஜகாமஹ*** என்கிறபடியே-பூர்ண கலசாதிகளுங்கொண்டு ஸமித் பாணிகளாய்த்திரிதல், ப்ராப்யம் கைபுகுந்தால், ***ப்ருஷ்டதஸ்து தநுஷ்பாணி:*** என்னும்படி *தாய் நாடுகன்றேபோல்* பிரியில் நாக்கு ஒட்டும்படி *வாளும் வில்லுங்கொண்டு* பின் தொடர்ந்து அநு வர்த்தித்துத் திரியக்கடவதாயிறே யிருப்பது; அதுக்குடலாக நாங்கள் உறியும் மழுவும் தடியுங் கொண்டு ஜ்ஞாநப்ரதராகவும் ப்ராப்யவஸ்துவாகவும் நினைத்துப் பின்சென்றது பசுக்களை.

(உண்போம்) வைச்யருக்கு கோரக்ஷணம் தர்மமானால் தததநுரூபமாக காட்டிலே வர்த்திக்கையும் வாநப்ரஸ்தாச்ரமிகளோபாதி தர்மஹேதுவாகிறதென்ன, காட்டில் வர்த்தித்தாலும் வீதராகராய் வாநப்ரஸ்தாச்ரமிகளோபாதி சரீரத்தை ஒறுத்து அவ்வருகே ஒரு பலத்துக்காக வர்த்தித்தோமல்லோம், கேவலம் சரீரபோஷணராய் வர்த்தித்தோமித்தனை. இத்தால்-வ்ருத்தியில் குறைசொல்லிற்று. இதிறே உன்னைப் பெறுகைக்கு நாங்கள் அநுஷ்டித்த கர்மயோக மென்கிறார்கள்.

(கறவைகள் பின்சென்று) பசுக்களை மேய்த்துப்பின்னே திரிந்தாலும் போய்த்தங்குவது ஸத்துக்களிருக்கும் புண்யக்ஷேத்ராதிகளாகில் அழகியதிறே; கோவலூர், சாளக்ராமாதிகள், அயோத்யை, மதுரை, கோயில் தொடக்கமானவூர்கள், க்ராமங்கள், ஆச்ரமங்கள் தொடக்கமான இவற்றிலே இராத்தங்கிலும் அழகியதிறே யென்ன; (கானம் சேர்ந்து) என்கிறார்கள் வஸ்துபூதர் வர்த்தித்தல் நீ அபிமாநித்தல் செய்யும் ப்ரதேசங்களிலும் மழைக்கொதுங்கி ஓரிராத்தங்கியு மறியோம். ஒரு கோபாலரபிமாநத்திலே மழைக்கொதுங்கில் வாரிப்பிடியாக அகப்படுமிறே. (கானம்சேர்ந்து) பசுக்களுக்குப் புல்லும் நீருமுள்ள விடந்தேடி அவ்விடத்தே நெருங்கிப் போந்தோமித்தனை (கானம்) காடுகளிலே. தண்டகாரண்யம், நைமிசாரண்யம், பதரிகாச்ரமம் தொடக்கமானவற்றிலே நம்முடைய அபிமாநமுண்டாய் ஸத்துக்களும் ஒதுங்கிப் போருவர்களேயென்ன; ஒருவிசேஷணமிடாதே வெறும் (கானம்) என்கிறார்கள். இவர்கள் வர்த்திக்கும் காடு *எவ்வுஞ்சிலையுடை வேடர்* காடிறே; அடியிடுவார் காலிலே அருவும் ப்ருந்தாவநமாகையாலே ஸத்துக்கள் சேருமிடமன்றே. (சென்று-சேர்ந்து) *பரவிச் சென்மின்கள்* *சென்று வணங்குமினோ* என்னுமிடங்களில் சென்றறியோம்; *சேர்மினீரே* *மணிமாடம் சேர்மின்கள்* என்கிறவிடங்களில் சேர்ந்து மறியோம்; *பரன்சென்றுசேர்* என்று- உனக்கும் கந்தவ்யமுமாய் ப்ராப்யமுமாயன்றோ அவையிருப்பது; அவற்றில் சென்றுமறியோம், சேர்ந்துமறியோம்; *சென்று, சேர்ந்து* என்கையாலே - அவற்றிலே பொருந்தி யிருக்கை.

ஸத்துக்கள் அநுவர்த்தநமும் புண்யக்ஷேத்ர வாஸமும் பெற்றிலோமென்கிற விழவுமில்லை, நீங்கள் வைச்யராகையாலே கோரக்ஷணத்தை வர்ணதர்மத்திலே சில எழுதலாம்; காட்டில் தங்குகையை வாநப்ரஸ்த்தாச்ரமத்திலே முதலிட்டு, ஆச்ரம தர்மமாக்கலாம்; ஆசார்யார்த்தமாகப் பசுக்களை மேய்த்துக் காடுகளிலே தங்குகையும் தர்மமாகச் சொல்லா நிற்கும், தப:பரரான ரிஷிகளும் அரண்ய வாஸம்பண்ணி யன்றோ தர்பார்ஜநம் பண்ணுவது, ஆகையாலே கர்மயோகத்திலே அடைக்கலா யிருப்பதொரு புடையுண்டே அவற்றுக்கென்ன (உண்போம்) என்கிறார்கள். வர்ணாச்ரமங்கள் நடத்துகைக்காகவும் ஆசார்யார்த்தமாகவும் வீதராகரைப்போலே அத்ருஷ்டார்த்தமாகவும் செய்ததல்ல; காயக்லேசத்தைப் பிறப்பித்து அத்தாலே ஒரு புண்யமுண்டாகைக்காக தர்மபுத்யா செய்தோமு மல்லோம் : உதரபோஷணபரராய்ச்செய்தோமத்தனை. (உண்போம்) வயிறுவளர்க்கையே புருஷார்த்தம். (கானம் சேர்ந்துண்போம்) காட்டில் போனால் புழுதியும் வேர்ப்பும் போகக் குளித்து உண்டறியோம். குளித்து உண்ணில், ***ஸ்நாத்வா புஞ்ஜீத*** என்கிற விதியை அநுவர்த்தித்தார்களென்று அவன் தர்மம் ஏறிடுமே. (உண்போம்) அருகிருந்தார் கையிலே ஒருபிடி இட்டறியோம். அப்போது ஆதித்யம் பண்ணினார்களென்று தர்மமெழுதும். (கானம் சேர்ந்துண்போம்) ஒருவர் வாஸபூமியிலே புக்கு உண்ணில், அங்கே தேவதைகளிருக்கையாலே யஜ்ஞசிஷ்டாசநம் பண்ணினிகோளே என்று பிடிக்கும் (பின்சென்றுண்போம்) ப்ராங்முகத்வாதி நியமமில்லை. (சென்று உண்போம்) இருந்துண்ணவேணு மென்கிற நிர்ப்பந்தமில்லை. (உண்போம்) பசுக்கள் அசைபிடாதிருக்கிலும், நாங்கள் புஜியாதிருப்பதில்லை. (உண்போம்) உச்சிஷ்டம், அபோஜ்யம், பர்யுஷிதம் தொடக்கமானவற்றில் ஒருவரம்பில்லை, இது எங்களுடைய கர்மயோகத்தின் நிலையிருந்தபடி யென்கிறார்கள்.

(அறிவொன்று மில்லாத) இப்போதில்லையாகில் விடுங்கோள், விதுராதிகளைப்போலே ஜந்மாந்தர ஸுக்ருதத்தாலே பிறந்த ஜ்ஞாநந்தானுண்டோ வென்னில்; அதுவுமில்லை. (ஒன்றும்) பகவத்ஜ்ஞாநத்துக்கடியான ஆத்மஜ்ஞாநமுமில்லை. தத்ஸாத்யமான பக்தியுமில்லை யென்கிறது, *பக்திச் ச ஜ்ஞாநவிசேஷ:* என்று–பக்தியாவது ஜ்ஞாநவிசேஷமாகையாலே. இவர்களலமாப்பு பக்தி

நாம் காலிப்பின்னே போகிறிலோமோ, நாம் காடுவாழ் சாதியாகிறிலோமோ, வேண்டடிசிலுண்ணும்போதீதென்று பசித்திருந்து, சோறுபெற்றால் நின்றார் முகப்புச்சிறிதும் நினையாதே, *ஆடியமுதுசெய்* என்றாலும் குளியாதே, மந்திரவிதியில் பூசனைகளையும் விலக்கித் திரியாநின்றோம். நமக்கேதேனும் தோஷமுண்டாகா நின்றதோவென்ன; *உங்களுக்கேச்சுக் கொலோ* என்று நாங்கள் செவி புதைக்கும்படி நிந்திதமான வார்த்தையைச் சொன்னையியென்ன; ஆகில் *தேஜோவிசேஷேண ப்ரத்யவாயோ ந வித்யதே* யன்றோ, ஜ்ஞாநாதிகரான உங்களுக்கு இவை தோஷாவஹமாகப் புகுகிறதோ வென்ன; கேவலம் உதரபோஷணபரராயிருக்கிற வெங்களை ஜ்ஞாநமுடையவர்களன்றோ என்னலாமோ என்றார்கள்; இப்போது இவை யில்லையாகிலும் ஜந்மாந்தரங்களிலே ஸத்கர்மங்களுண்டாய், அத்தாலே பாபக்ஷயம் பிறந்து, மநோநைர்மல்யமுண்டாய், இப்போது ஜ்ஞாநம் பிறக்கவுமாமே; உங்களைப்போலே கோரக்ஷணம் பண்ணுகையு மின்றிக்கே கோவதம் பண்ணுகையை ப்ரயோஜநமாய், அது க்ரயித்து ஜீவியா நிற்கச் செய்தே தர்மஸந்தேஹ நிவர்த்தகனா யிருந்தான் வ்யாதனன்றோ; உங்களைப்போலே அரண்யவாஸம்பண்ணாதே நகரவாஸம் பண்ணாநிற்கச்செய்தே விதுரன் ஜ்ஞாநாதிகனென்று ப்ரஸித்தனாயிருந்தான்; யதேஷ்டாந்நபரனாய்த் திரியாநிற்கச்செய்தே ஆதிபரதன் அத்யாத்மோபதேஷ்டாவாயிருந்தான்; இவர்களெல்லாங்கிடக்க உங்களோட்டைப் பெண்டாட்டிதான் ச்ரமணியன்றோ, தர்மநிபுணையா யிராநின்றாள்; கர்மயோகமில்லையாகி லொழிகிறது. மோக்ஷஹேதுவான ஜ்ஞாநபக்தியுண்டாகில் குறையில்லையே, அவை வளர வளர *க்ஷிப்ரம் பவதி தர்மாத்மா* என்கிறபடியே அவை தன்னடையே குலைந்துவிடும், பஹுமந்தவ்யைகளான உங்களை நாம் எளிதாக நினைத்திரோமே என்ன; (அறிவொன்று மில்லாத) என்கிறார்கள். எங்களை அப்படியோ நினைத்திருக்கிறது, நீநினைத்திருக்கிற ஜ்ஞாநத்தில் ப்ரஸங்கத்தில் ப்ரதிஷேதமுமில்லைகாண். (அறிவில்லை) (அறிவொன்றில்லை)(அறிவொன்றுமில்லை) கர்மயோகத்திலுண்டான ஆத்மயாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநமில்லை; பக்தியாகிறது ஜ்ஞாநவிசேஷமாகையாலே அந்த ஆத்மஜ்ஞாநமடியாக வுன்பக்கலிலே யுண்டான அநவரதபாவநாரூபமாய் வரும் பக்திரூபாபந்நஜ்ஞாநமில்லை. இவையிரண்டுக்குமடியான ப்ரக்ருத்யாத்ம விவேகாதிகள் சமதமாதி ஸாதநஸம்பத்தி தொடக்கமானவை யுண்டாய் முமுக்ஷுவாகைக்கு யோக்யமாயிருக்கும் அவற்றிலும் ஓரந்வயமில்லை; கர்மயோகந்தானும் ஜீவபரயாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநபூர்வமாக விருப்பதன்றோ வென்னில்; தேஹாதிரிக்த ஆத்மஜ்ஞாநமும் ஈச்வர ஜ்ஞாநமும் கர்மாங்கமாயிருக்கும்; இவ்வளவே யங்குள்ளது. இப்போது, தனித்து உபாயமாய் நிற்கும் ஜ்ஞாநயோகத்தையும் பக்தியோகத்தையு மில்லையென்று சொல்லுகிறது. அறிவில்லையென்கிறதும் ஓரறிவின் கார்யமிறே. பேற்றுக்குடலாகத் தங்கள் தலையால் வரும் அறிவை இவர்களில்லையென்கிறது. (அறிவொன்றுமில்லாத) ஜ்ஞாநதவ்யங்களா யிருக்குமவை யொன்றிலுமறிவில்லையென்று தந்த்ரேண உபாதாநம் பண்ணுகிறார்கள் (உண்போ மறிவொன்று மில்லாத) ஆஹார சுத்தியுண்டானாலன்றோ ஜ்ஞாநம் பிறப்பது; ஊணர்க்கு முண்டோ அறிவு.

ஜ்ஞாநமுண்டாய்க் கழிந்ததாகவுங் கூடுமே, மேல் உண்டாகைக்கும் யோக்யதையுண்டே யென்ன; (ஆய்க்குலம்) அறிவில்லாமை ஜந்மஸித்தம். எங்கள் பிறப்புக் கண்டாய்க்கு கர்மஜ்ஞாந

யன்ரேவென்னில்; அது ஸ்வரூபமாகையாலே உபாயமாக நினையார்கள். ஆகவித்தால்–கர்மஜ்ஞாந பக்திகளில்லை யென்கை.

அஹமஸ்ம்யபராதாநாமாலய: *நோற்ற நோன்பிலேன்* இத்தியாதி; *குளித்து மூன்று* *ந தர்ம நிஷ்டோஸ்மி * இத்தியாதி. இவையன்ரே அறிவுடையார் வார்த்தை; அவர்களோடொத் திருந்திகோளென்ன; (ஆய்க்குலம்) அறிவுண்டென்று சங்கிக்க வொண்ணுதகுலம். கீழ்ச்சொன்ன

பக்திகளுண்டோ வென்று கேட்கவேண்டி யிருந்ததோ, கீழ் "இல்லை" என்றவை உபேக்ஷையாய் வந்ததன்று, யோக்யதை யில்லாமையால் குலைந்ததென்கிருர்கள் (ஆய்க்குலம்) ராவணன் துர்வ்ருத்த னென்கைக்கு அடியென்னென்ன; ராக்ஷஸன் என்ருற்போலே, *ஏழை ஏதலன்* என் கைக்கு அடியென்னென்ன; *கீழ்மகன்* என்ருற் போல, அறிவில்லாமைக்கு "ஆய்க்குலம்" என் கிருர்கள். *ஒன்றுமறி வொன்றில்லாத வுருவறைக் கோபாலர்* என்னக்கடவதிறே வ்ருத்தஹாநியை யுணர்ந்து திரியவிடுவிக்க வொண்ணுதபடியாய்த் திருப்பது ஜந்மம். யஜ்ஞ தாந தபஸ்ஸுக்களுடைய பரிகரங்களுக்கு விபரீதங்களிலே நடந்தபடியாலே கர்மயோகமில்லை யென்றிகோள், ஆத்மரதியாய் ஆத்மத்ருப்தனுய் ஆத்மஸந்துஷ்டனுய் க்ருதக்ருத்யனு யிருக்குமவனுடைய ஜ்ஞானயோகமும், அநந்யபக்தனுடைய பக்தியுமில்லை யென்றி கோள்; ஆக, இருபடியாலே பேற்றுக்கடியா யிருப்ப தொரு புண்ணிய லேசமுமில்லை யென்றிகோள், உங்களுக்கு உள்ளதென்னென்ன; (ஆய்க்குலத்துப் பிறவி பெறுந்தனை புண்ணியம் யாமுடையோம்) எங்களை என் சொன்னுயே! ஸாக்ஷாத் புண்யத்துக் குப் பாலும் சோறுமிட்டன்ரே வளர்க்கிரேும், ஆர்ஜிதஸுக்ருத மில்லையென்ரே மத்தனை போக்கி ஸாத்ய ஸுக்ருதமில்லை யென்னுங்காட்டில் ஸித்தஸுக்ருத மில்லையென்றிருந்தாயோ, உன்னுலே அயத்நஸித்தஸுக்ருத மில்லையென்ரேமோ ஸ்தாபிக்கப்படுகிற கர்மங்களில்லை யென்ரே மத்தனை யொழிய தர்மஸ்தாபகனுய் ஸாக்ஷாத் தர்மமானவுன்னை இல்லையென்னலாமோ. (ஆய்க்குலத்து உன்றன்னை) நீ எங்கள் குடியிலே விரும்பி வந்து பிறக்கும்படியன்ரே எங்களைச்வர்யம். (ஆய்க் குலத்து) நாங்கள் எத்தனையேனும் கைகழியச் செய்தேயும் நீ அவ்வளவெல்லாம் வந்து கிட்டினபின்பு எங்களுக்கு அதிகாரத்தில் குறையுண்டோ; எங்களுடைய இடைக்குலத்திலே நீ வந்து பிறக்கைக் கடியான புண்யத்தை நாங்களுடையோம், எங்கள் பேற்றுக்கு உபாயமும் நீயே, அதுக்கடியான ஸுக்ருதமும் நீயேயாகப் பெற்ரேும்.

(ஆய்க்குலத் துன்றன்னை) இதிலே நீக்கி முகக்கவோ நீ பிறந்தது, இவ்வாய்க்குலத்தை விடுய்யத் தோன்றிற்று; *உய்யவிவ்வாயர் குலத்தினிற் ரேன்றிய வொண்சுடராயர் கொழுந்தே* என்னக்கடவதிறே. நீ ஸுக்ருதமாய் நின்று இக்குலத்தை யெடுக்கைக்கு ஆண் பெண் சட்டிப்பானை யொன்றுண்டோ. (உன்றன்னை) ஸூரிகள் அநுஸஞ்சரன்களாய்த் தொடர்ந்து குற்றேவல் செய்கிறவுன்னை, கறவைகள் பின்செல்லுகிற குலத்திலே பெற்ரேும். தடங்கடல் சேர்ந்த வுன்னை கானஞ்சேர்ந்த குலத்திலே பெற்ரேும். (ஆய்க்குலத்து உன்றன்னை) *அநச்நந்* என்னும் படி ஒட்டறுத்து உண்ணுதே நிற்கும் உன்னை *உண்போம்* என்கிற எங்கள் குலத்திலே பெற்ரேும். திவ்யஜ்ஞாநோபபந்நர்க்கு முகங்கொடுக்கிற வுன்னை அறிவொன்று மில்லாத குலத்தில் பெற்ரேும். (ஆய்க்குலத்து உன்றன்னை) இமையோர்தங் குலமுதலான உன்னை ஆயர்குலமுதலாகப் பெற்ரேும். (ஆய்க் குலத்து உன்றன்னை) வெங்கதிரோன் குலத்திற் காட்டில் இக்குலத்துக் குண்டான வாசி பாராய். நீ பகல் விளக்கான குலமும், நீ அணிவிளக்கான குலமும் ஒக்குமோ.

உபாயஹாநி, தோஷமாகாதே குணமாம்படியான ஜந்மம். எங்கள் ஜந்மத்தைக் கண்டுவைத்து அறிவுண்டு என்று சொல்லுகிற நீ, அறிவுகேடனித்தனை. ஆனால் விடு மத்தனையோவென்ன; (உன்றன்னையித்யாதி) பேற்றுக்குடலான புண்யமில்லாதார் இழக்குமத்தனையன்றோ வென்ன; அங்ஙன் சொல்லலாமோ வெங்களை? புண்யத்துக்குச்சோறிட்டு வளர்க்கிறவர்களன்றோ. (உன்றன்னை) ***க்ருஷ்ணம் தர்மம் ஸநாதநம்*இறே*உபாயோபேயத்வே ததிஹ தவ தத்வம்***என்னும்படியானவுன்னை.

(பிறவி பெறுந்தனை) நாட்டார் ஆச்ரயணீயரிருந்தவிடத்தேபோய் ஆச்ரயிப்பர்கள், அவர்களைப் போலேயோ நாங்கள்; ஆச்ரயணீயனான நீதான் நாங்களிருந்த விடத்தே எங்களோடே

(பிறவி) *செந்நாள் தோற்றி* என்னும்படி நீ ஆவிர்ப்பவித்த யாதவகுலமோ இது; *நந்தன் பெற்ற வானாயன்* என்னுமிடமன்றோ இது. (பெறுந்தனை புண்ணியம்) பெறுகைக்குத் தக்க பாக்கியம். புண்யத்தை யுன்னாலே தேடலாம். ***புண்யாநாமபி புண்யோஸௌ*** என்கிற வுன்னைப் பெறுகைக்குத் தக்க புண்ணியம் வேணுமிறே. புறம்புண்டான புண்யங்களை யுன்னாலே பெறலாம், உன்னைத் தரவல்லது உன்னில் விஞ்சினதில்லையே. ***க்ருஷ்ணம் தர்மம் ஸநாதநம்*** என்கிற ஸநாதந தர்மம் நீயேயிறே. இத்தை *புண்ணியம்* என்றால் ஈதன்று என்பாரார்; வேதவித்துக்கள் சொல்லவோ, அத்யாத்மவித்துக்கள் சொல்லவோ. கர்மபாக நிஷ்டரும் அன்று என்னார்கள்: ஜ்ஞாநபாக நிஷ்டரும் அன்று என்னார்கள். (பெறுந்தனை புண்ணியம்) பறைதரும் புண்ணியனேயிறே தன்னையுந் தருவது. பிறக்கைக்கு ஹேதுவேயிறே தருகைக்கும் ஹேது. வேண்டிவந்து பிறந்ததும். நம்மைப் பெறும் படியான புண்ணியம், *என்ன நோன்பு நோற்றாள் கொலோ* என்கிற யசோதை யொருத்தியதன்றோவென்ன; (யாமுடையோம்) அவள் பெற்று உடையளானாள், நாங்கள் பிறந்து உடையோமானோம். ***அஹோபாக்யம் அஹோபாக்யம் நந்தகோபவ்ரஜௌகஸாம்*** என்று ஊர்க்காக பலித்ததிறே. *இருந்தவூரிலிருக்கும் மானிடர்* என்கிறபடியே உங்களுடைய தப:பலமாகப் பெற்றி கோளாகிறிகோள், நாம் பிறந்தவூரிலிருக்கைக்கு புண்ணியம் பண்ணினிகோளாகிறிகோளென்றான்; (உடையோம்) நாங்கள் ஒன்று செய்து ஆர்ஜித்தோமல்லோம், இந்த ஸுக்ருதம் ஸத்தாநிபந்தநம். (உடையோம்) நாங்கள் செய்ததுமல்ல, ஸ்வீகரித்ததுமல்ல, இப்புண்யத்துக்குச் செய்யுமவையும் ஸ்வீகரிக்குமவையும் ப்ரதிபந்தகங்களிறே. புறப்பகையுங் கழிக்கவேண்டா, உட்பகையுங் கழிக்கவேண்டா. (யாமுடையோம்) எங்கள் ஸுக்ருதத்தில் பாதக ஸ்பர்சமுமில்லை, மஹாபாதக ஸ்பர்சமுமில்லை, (புண்ணியம் யாமுடையோம்) நாட்டில் புண்ணியங்கள், அநேகங்களுமாய், ப்ரதிநியதங்களுமாயிருக்கும்; எங்கள் புண்ணியம், ஒன்றாய் அது எல்லார்க்கும் பொதுவாயிருக்கும். *யாவர்க்கும் புண்ணியம்* என்னக்கடவதிறே.

அறிவொன்றுமில்லை யென்பது, புண்ணியம் நாமுடையோமென்பதாய்க் கொண்டு வ்யாஹத பாஷணம் பண்ணினிகோளே யென்ன; ஓராச்ரயத்திலே உண்மையு மில்லாமையுஞ் சொல்லிலன்றோ வ்யாஹதியுள்ளது, அப்ரயோஜநங்களை யன்றோ நாங்கள் இல்லையென்கிறது, எங்களுடைய அபிமத ஸித்தி யாதொன்றாலே அத்தையில்லை யென்றோமோ. (குறைவொன்றுமில்லாத) எங்களுக்கு அறிவொன்று மில்லை யென்றோமத்தனைபோக்கி, எங்கள் புண்ணியத்துக்கு ஏதேனும் குறை சொல்லிற்றுண்டோ. உண்டானாலும் கழுத்துக்கட்டியாம். அவற்றினுடைய இல்லாமை சொல்லுகை உன்னுடைய அநுக்ரஹத்துக்கு ஹேதுவா மத்தனையன்றோ; எங்கள் தலையால் வருமத்தை இல்லையன்றோ மத்தனைபோக்கி உன் தலையால் வருமத்தை யில்லையென்றோமோ.

ஸஜாதீயனாய் வந்தவதரிக்கும்படியன்றோ எங்களுடைய ஏற்றம். (புண்ணியம் யாமுடையோம்) *க்ருஷ்ணம் தர்மம் ஸநாதநம்* *புண்யாநாமபி புண்யோஸௌ* *ராமோவிக்ரஹவாந் தர்ம:* என்கிற புண்யத்தைப்பற்றினவர்களன்றோ. (யாமுடையோம்) ஸித்த ஸாதநத்தைப் பண்ணினவர்களிலுங் காட்டில் இருந்த விடத்தே சென்று ஆச்ரயிக்க வேண்டாதபடியான ஏற்றத்தை யுடையவர்கள்

(குறைவு-இல்லை) (குறைவொன்று-இல்லை) (குறைவொன்றுமில்லை) எங்கள் புண்யம் ஸாபேக்ஷமுமன்று; ஸாவதியுமன்று; ப்ரபலபாப நிருத்தமுமாகாது. உத்பத்தியில் சேதநனை அபேக்ஷிக்குமென்னவேண்டா ஸாத்யமல்லாமையாலே; பலங்கொடுத்தால் குறையுமென்ன வொண்ணாது பரம சேதநமாகையாலே; ப்ரபல கர்மத்தாலே தகைப்படுமென்ன வொண்ணாது, ஸர்வசக்தியாகையாலே நிரபேக்ஷனைப்பற்றாய், பூர்ணனைப் பற்றாய், ப்ரபல பாபங்களை நான் போக்குகிறேனென்றது வெறுமனேயோ. (குறைவொன்றுமில்லாத) ராஜாக்கள் வழிபோம் போது மேடு பள்ள மொக்கவிட்டன்றோ போவது. பெருமாள் கடலைத் தூர்த்து வாநர ஸேனையை நடத்தினாற்போலே, உன் குறைவில்லாமையை எங்கள் குறையிலே யிட்டுநிரவி ஒக்கவிட்டுக்கொள்ளுமித்தனை. எங்களறி வொன்றில்லாமையாகிற பாழ்ந்தாறு நிரப்புகைக்கு வேண்டும் பௌஷ்கல்யம் போராதோ வுனக்கு. உன் குறைவில்லாமை, எங்களறிவில்லாமையை அபேக்ஷித்தன்றோ விருப்பது. குறைவாளரை யொழிய நீ நிறைவாளனும்படியெங்ஙனே. ஒரு மேட்டுக்கு ஒருபள்ளம் நேரன்றோ. ஆகில் ஒன்றுமில்லையென்று சொன்னவிடம் உங்களுக்கு ஸ்வரூபஜ்ஞாந மில்லாமையிறே யென்ன; (கோவிந்தா) நீயோதான் சாலவறிவுடையையா யிருக்கிறாய். உனக்கு ஸ்வரூபஜ்ஞாந முண்டாகில் ஸூரிகள் நடுவேயிராயோ அவனுடைய வறியாமையிறே நமக்குப் பற்றாக நீ *அயர்வறுமமரர்களதிபதி* என்று உன்னை யறிந்தாயாகில் நீ பசுக்களின் பின்னே போகப்பெறுவுதியோ. அவன் தன்னை யறிந்தாலும் பெறவிரகில்லை, நம்மையறிந்தாலும் விரகில்லை; அவன் ஸ்வாதந்த்ரியத்தையும் மறந்து நம்முடைய அபராதத்தையும் மறக்கையிறே நமக்குப் பெறலாவது. (குறைவொன்று மில்லாத கோவிந்தா) இக்குறையொன்றுமில்லாமை பரத்வத்திலன்று, தாழநின்ற நிலத்திலே, ஸாம்யாபந்நர்க்கும், அவர்களிலும் சிறியவர்களுக்கும், அவர்களோடொத்தவர்களுக்கும், முகங்கொடுக்குமென்கிற குறை அங்கு. குறையுண்டென்னவு மறியாதாரோடே பொருந்தித்திரிந்தவனன்றோ. உனக்கு இற்றைக்கு விசேஷமென்? எங்கள் குறையால் எங்களுக்கிழக்க வேண்டுவது உன்னுடைய பூர்த்தியில் ஏதேனும் குறையுண்டாகி லன்றோ. கன்றுகள்மேய்த்து கோவிந்தாபிஷேகம் பண்ணி கோபகுலத்திலே கலந்து பரிமாறி காலிப்பின்னே வருகின்ற வேடத்தை எல்லார்க்குங் காட்டி, ஏற்கவே அறிந்து கோவர்த்தநத்தை யெடுத்து ரக்ஷித்துப் போருகையாலே வாத்ஸல்யாதிகளாலும் ஜ்ஞாந சக்த்யாதிகளாலும் பூர்ணனவனன்றோ, எங்களுக்கு ஜ்ஞாநவ்ருத்தங்கள் கைபுகுந்ததில்லை, உனக்கு ஜ்ஞாநசக்திகள் குறைந்ததில்லை. (கோவிந்தா) "மாமேகம்" என்றவன் பாசுரமன்றோ. சடையாவும் கழிகோலும் கையிலே பிடித்த கண்ணிக்கயிறும், கற்றுத்தூளியாலே தூஸரிதமான திருக்குழலும், மறித்துத் திரிகிறபோது திருவடிகளிலே கிடந்து ஆரவாரிக்கிற கழல்கள் சதங்கைகளும் குளிர் முத்தின் கோடாலமுமாய் நிற்கிற உபாய வேஷத்தை *கோவிந்தா* என்கிறார்கள்.

பெண்காள்! உங்கள் பேற்றுக்குடலாக நம் நைரபேக்ஷ்யம் சொல்லா நின்றிகோள், குறைவாளர்க்கு நிறைவாளர் கொடுக்கக் கடவர்கள் என்றுண்டோ, நிரபேக்ஷராயிருப்பார் ஸ்வதந்த்ரரிறே, நீங்கள் சொன்னது தானே இழவுக்குடலாயிருந்தது, நாமல்லோம் என்ற போது கைவிடுகைக்கு உடலாயன்றோ இருப்பதென்ன; (உன்றன்னோடுறவு) உன் பூர்த்தி குலையினும் பந்தம்

நாங்கள். நினைத்தபடி விநியோகங்கொள்ளலாம்படி கைப்புகுந்த உன்னையுடையோமன்றோ. *அறிவொன்றுமில்லை* என்பது, *புண்ணியம் யாமுடையோம்* என்பதாய்க்கொண்டு வ்யாஹதபாஷணம் பண்ணா நின்றி கோளீயென்ன; கண்டிலையோ! இதுதானே யன்றோ அறிவுகேடு; ஆனால் விடுமத்தனையன்றோவென்ன.

(குறைவொன்று மில்லாத கோவிந்தா) எங்களுக்குக் குற்றஞ் சொன்னோ மித்தனை, போக்கி உன்னுடைய பூர்த்திக்குக் குற்றஞ் சொன்னோமோ, ஸர்வ நிரபேக்ஷனென்கை. எங்களுடைய

குலையவொட்டுவதியோ. நீ எங்களுக்கு உறவன்றோ; நீ எங்கள் காரியம் செய்யவேண்டாவோ. குடற்றுடக்குண்டான விடத்தில் ஸ்வாதந்த்ரியம் ஜீவிக்குமோ, அதுகொண்டோ, ஆனால் அது ஒருகுட நீரோடே போகிறதென்றான்; (உறவேல்-ஒழிக்கவொழியாது) ப்ரகாரியையொழிய ப்ரகாரத்துக்கு ஸ்திதியுண்டோ. ப்ருதக்ஸ்தித்யாதிகளில்லாத வஸ்துவை சக்திமான் என்னா உன்னாலே பிரிக்கலாமோ. (ஒழிக்கவொழியாது) *நானுன்னையன்றியிலேன்-நீ யென்னையன்றியில்லை* என்கிற ப்ரமாணம் கேட்டறியாயோ. நீ எங்கள் கையில் தந்த மூலப்ரமாணத்தில் முதல்வரியில் முதலெழுத்தை வெட்டுதல், எங்கள் காரியம் தலைக்கட்டுதல் செய்யவேண்டாவோ, இவையெல்லாம் அறிவொன்றுமில்லாத உங்களுக்கும் வார்த்தைகளல்ல. உறவு சுற்றமென்றொன்றிலா நமக்குத் தெரியாதென்றான், (நமக்கு-ஒழிக்கவொழியாது) உன்னுடைய ஜ்ஞானவான்களுடைய பந்தமல்லகாண் நாங்கள் சொல்லுகிறது. இடையிலே வந்த வுறவுகாண் எங்களது. அறிவில்லாதார்க்கு மறக்கலாம் அந்தவுறவு; அறிவில்லாதார் இட்டீடு கொள்ளு முறவுகாண் இவ்வுறவு, நீ மைத்துன நம்பி; நாங்கள் மாமிமார் மக்கள்; எங்ஙனே யொழிக்கும்படி. இதென்னன்புது, நமக்கு சிசுபாலன் மைத்துனனன்றோ வென்றான்; உன்னுடைய கோவிந்தத்வத்துக்குப் பழிப்புச் சொன்னவனுகையாலே அவனை விடாய், கோவிந்தாபிஷேகம் பண்ணினவன்று உன் காலிலே குனிந்த மைத்துனன் காரியமெல்லாம் உன் தலையிலே ஏறிட்டுக்கொண்டு முன் நடந்து செய்திலையோ அந்த வுறவுகாண். *தாழ்ந்த தனஞ்செயற்காகி* *பாலைப்பிராயத்தே பார்த்தற்கருள் செய்த* என்னக் கடவதிறே. யுத்தார்த்தமாக ஒரு நிமித்தங் கூட்டிக்கொண்டு அந்த காரியம் செய்த வநந்தரத்திலே விட்டிலோமோ அதுவுமென்றான். (இங்கொழிக்க வொழியாது) அங்கு ஒழிக்கலாம், இங்கு ஒழிக்கவொண்ணாதுகாண். ஸ்வதந்த்ரன் தாழ்ந்தவிடத்தில் பண்ணின வுறவு போலேயோ பரதந்த்ரரைத் தாழ நின்று கையைக் காலைப்பிடித்துப்பண்ணின வுறவு. (கோவிந்தா வுன்றன்னோடுறவேல்-ஒழிக்கவொழியாது) உன்னுடைய நாராயணத்வத்திலுறவு புழங்கிணறு கண்வார வேணுமோ, எங்களுக்கு இவ்வுறவு போராதோ. அளிக்கின்ற ஆனுயனாகையாலே ரக்ஷ்யரக்ஷகபந்தமும் உன்னோடே. *குன்று குடையாவெடுத்த வடிகள்* என்று-கோவிந்தாபிஷேகம் பண்ணுகையாலே சேஷசேஷிபாவமும் உன்னோடே. ஏசும்படி அன்ன செய்யு மெம்மீசராகையாலே நியந்த்ருநியாம்ய பாவமும் உன்னோடே. *தம்மனையானவனே* *ஆனுயர்தாயவனே* என்று கார்யகாரண பந்தமுமுன்னோடே. *என்னுயிர்க் கண்ணபிரான்* என்று-நீ உயிராய், நீ விட்டகன்றபின் என்னுயிர் ஆற்றமாட்டாது, நாங்கள் துடிக்கும்படி யிருக்கையாலே தார்யதாரக பந்தமும் உன்னோடே. *எண்ணத்துளென்று மிருந்து தித்திக்கும்* என்று வ்யாப்ய வ்யாபகஸம்பந்தமு முன்னோடே. இப்படியுன்னோடே யுண்டான பந்தத்துக்கு எல்லையுண்டோ (கோவிந்தா- ஒழிக்க ஒழியாது) நீ கோவர்த்தநமெடுத்தவாறே வேறொருவனோவென்று சங்கிக்க, நான் பந்துவாய்ப் பிறந்தேன், உங்களுக்கு வேறென்று நினையாதே கொள்ளுங்கோ ளென்ற வார்த்தை அமோகமன்றோ. (ஒழிக்க ஒழியாது) உன்னால் விடவொண்ணாது, எங்களால் விடவொண்ணாது, உன்னுடைய பந்துக்களால் வீடுவிக்க வொண்ணாது, எங்கள் பந்துக்களால் விடுக்க

அறிவொன்று மில்லாமைக்குப் போராதோ உன்னுடைய குறைவொன்றுமில்லாமை. எங்கள் குறையாலே யெங்களுக்கு இழக்கவேண்டுவது-உன்னுடைய பூர்த்தியால் ஏதேனும் குறையுண்டாகி லன்றோ என்கிறார்கள். இப்பள்ளத்துக்கு அம்மேடு நிரப்பப் போராதோ. இப்பாதாளத்துக்கு அப்பர்வதம் நேர் என்கை. எங்கள் பக்கல் ஜ்ஞாநவ்ருத்தாதிகள் ஏதேனுமுண்டோ நாங்களிழக்கைக்கென்று

வொண்ணுது. ஊராக சங்கேதித்தாலும் விடுவிக்க வொண்ணுது. நீ துறந்தெம்மை விட்டகன்ற விடத்திலும் போய்த்தில்லை, நாங்கள் புள்ளுவம் பேசாதே கழகமேறேல் என்ற விடத்தில் குலைந்ததில்லை; ஊனமுடையன செய்யப்பெருய் என்ற விடத்தில் போய்த்தில்லை. "இவ்வூரொன்று புணர்க்கின்றதே" என்று திரள அவத்யம் சொன்ன விடத்தில் ஒழிந்ததில்லை அறிவொன்றுமில்லாத வெங்களுக்குக் குறைவொன்றுமில்லாத வுறவு. உன் தயாபூர்த்திக்கு தயநீயதா பூர்த்தியுண்டான வுறவுக்கு அந்யதாஸித்தி சொல்லவொண்ணுதே

இப்படி நம்மோடே உறவுசொல்லா நின்றிகோள்! உங்களை கோபிகைகளாகவும் நம்மை கோவிந்தனுகவுஞ் சொல்லிற்று இப்போதன்றோ, நம்மை அடியிலே மர்மத்திலே தொட்டுவைத்து மேலும் அதிலே நடந்துவைத்து கார்யகாலமானவாறே வாலைக்குழைத்து *கோவிந்தா* என்னு நின்றிகோளே! என்னுக்கி விடற்கென்ருன்; நாங்கள் செய்த தப்பைப் பொறுக்குமத்தனையன்றோ வென்ன; சொல்லுகைக்கு ஹேதுசொல்லுங்கோள், பொறுக்கிரோ மென்ருன்; (அறியாதபிள்ளைகளோம்) என்கிருர்கள். இவையெல்லாம் பொறுக்கைக்கு ஹேதுக்களிருக்கிறபடி; முதலிலே அஜ்ஞர் செய்தது பொறுக்கவேணும்; பாலர் செய்தது பொறுக்கவேணும்; ஸ்நேஹிகள் செய்தது பொறுக்கவேணும்: அநவதாநத்தாலே சொல்லுவதறிந்திலோம்; பால்யத்தாலே சொல்லுவதறிந்திலோம்: ப்ரேமத்தாலே வந்த விருட்சியாலே சொல்லுவதறிந்திலோம். எங்களாலே அறிவுகெட்டோம்; பிறவியாலே அறிவுகெட்டோம்; உன்னலே அறிவுகெட்டோம். யாதுமொன்றறியாத பிள்ளைகளிறே நாங்கள். அறிவொன்றுமில்லாத ஆய்க்குலத்திலே பிறக்கையாலே அறிவு கெட்டோம். *அழகுகண்டென் மகளயர்க்கின்றது* என்கிறபடியே உன்னைக்கண்டு மதிகெட்டோம்; *அறிவழிந்தனராய்ப் பாடியாயர்* என்று-இடையரை மதிகெடப் பண்ணுமது பெண்களை மதி கெடுக்கச் சொல்லவேணுமோ. *பித்தர் சொல்லிற்றும் பேதையர் சொல்லிற்றும் பத்தர் சொல்லிற்றும் பன்னப்பெறுவரோ* என்று ப்ரஸித்தமன்றோ.

(அன்பினல்) ப்ரேமாந்தரைக் குற்றங்கொள்ளுகையாவது-ஒரு படுக்கையிலே யிருந்து, கைதாக்கிற்று, கால்தாக்கிற்று என்கையிறே (உன்றன்னை) கோவிந்தாபிஷேகம் பண்ணியிருக்கிற வுன்னை. அநவதாதிகளும் அன்புவிளைக்கைக்கு நிமித்தமாயிருக்கிற வுன்னை. *இளையார் விளையாட்டோடு காதல் வெள்ளம் விளைத்த* என்று-தானேயிறே அவற்றுக்கு அடி. *உன்றன்னைப் பிறவி பெறுந்தனை* என்றத்தைப் போலன்று இந்த வுன்றன்னை. அவ்விடத்தில் பெருமையுடையவன், தாழநின்று நீர்மை ஸம்பாதிக்க வந்த விடத்தில் மேன்மை சொல்லுகை குற்றமிறே.

(சிறுபேர்) கோவிந்தாபிஷேகம் பண்ணின பின்பு முதல் திருநாமஞ் சொல்லுகை குற்றமிறே. முடிசூடினவனை தட்டியில் பேர் சொல்லுகைக்கு மேல்படவுண்டோ குற்றம். இப்போது *சிறுபேர்* என்று நினைக்கிறது *நாராயணன்* என்றத்தை. தங்களுக்கு அஸாதாரணனு யிருக்கிறவனை ஸாதாரணனென்று சொல்லுகை குற்றமிறே. ஊடினல் சொல்லுமத்தை படுக்கைத் தலத்திலே

கருத்து. இத்தால் - உபாயநைரபேக்ஷ்யஞ் சொல்லிற்று. (கோவிந்தா) நீங்கள் என்னை பூர்ணனுகப் பேசினபடியாலே வேண்டியிருந்தோமாகில் செய்தல், இல்லையாகில், தவிருதலன்றே வென்ன; நிரபேக்ஷமான பரமபதத்திலே வந்தோமோ, எங்களை யொழியச் செல்லாமையாலே வந்தவதரித்து எங்களுக்குக் கையாளாயிருக்கிற விடத்தேயன்றே நாங்கள் அபேக்ஷிக்கிறது. இத்தால்—ஸௌலப்யஞ் சொல்லுகிறது. குறைவாளர்க்கு நிறைவாளர் கொடுக்கக் கடவர்கள் என்று ஒன்றுண்டாகிலன்றே

சொல்லலாமோ—அந்தঃபுர வாசலிலே படுகாடு கிடப்பாரை நாட்டுக்குக்கடவனென்கிறது ப்ரணயியல்லனென்கையிறே. இவன் உபயவிபூதிக்கும் முடிகவித்து ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே யிருக்குமவனென்று சிறிது ஜ்ஞாநமுண்டாயிருக்கச் செய்தேயிறே, இந்த்ரன் வந்து, *பசுக்களை மேய்த்தான்* என்றுமுடி சூட்டிற்று. உபய விபூதிக்கும் முடிசூடினதுக்கு அவ்வருகே ஒரு ஐச்வர்யமிறேயிது. *நாராயணன்* என்கிறபேர் நாராயணபரங்களான ப்ரமாணங்களுக்குச் சொல்லலாம், கோவிந்தாஸக்தமான நெஞ்சுடையார்க்குச் சொல்லுகை குற்றம். (சிறுபேர்) ஸஹஸ்ராக்ஷரங்கள் த்வாதசாக்ஷரங்கள் தொடக்கமான பெரும்பேர்களெல்லாம் அவன் பெயரெட்டெழுத்தையுங் கண்டவாறே சிறுகிற்று; அதுதான் மூன்றெழுத்துடைய பேரைக் கண்டவாறே சிறுகிற்று. முழுகி மூக்கைப் புதைப்பார்க்கு யோக்யமான பேர். தீட்டத்தோடே கத்திக்கையராய்த் திரிவார்க்கும் யோக்யமான பேரைக் கண்டவாறே கழிப்பாஞய்த்து. வாச்யன் சிறுக நின்று நிறம் பெற்றுல் வாசகமும் அப்படியேயிறே. (சிறுபேர்) *அஷ்டாக்ஷரமஹாமந்த்ரம்* என்பார் கலங்கினவர்கள்; தெளிவுடைய விவர்களுக்கு சிறுத்துத் தோற்றுமிறே இது. மூலநாமமுமாய் அதிகுஹ்யமுமாய்ச் செவியிலே சொல்ல வேண்டும்படியிறேயிருப்பது. பிறந்து பன்னிரண்டுங் கழிந்தவாறே பேரிட்டுத் தாலாட்டினதிறே, *மன்னு நாரணன் நம்பி பிறந்தமை* என்றும் *நாராயணுவழேல் தாலேலோ* என்றும். அப்போது செய்த்தலை நீல நிறத்துச் சிறுப்பிள்ளை யாகையாலே சொல்லலாம்; இப்போது பெருங்கண்ணனிறே.

(அழைத்தன) அது தன்னை ஒருக்கால் சொல்லி விடாதே *நாராயணனே* என்றும், *நாற்றத்துழாய்முடி நாராயணன்* என்றும், *நாராயணன் மூர்த்தி* என்றும் பலகாலும் சொன்ஞர்களிறே. (அழைத்தனவும்) எங்களில் நாங்கள் முதல் நாமத்தைச் சொல்லிவிட்டவளவேயன்றிக்கே, மூலக்கிழங்கிலே தட்டச்சொன்னவற்றையும் *பாழியந்தோளுடைப் பறபநாபன்* என்ஞர்களிறே. (உன்றன்னை-அழைத்தனவும்) எங்களில் நாங்கள் ப்ரணயித்வத்தாலே *பேய்ப்பெண்ணே! ஊமையோ! செவிடோ!* *நாணுதாய்!* *பண்டே யுன்வாயறிதும்* என்றுதொடங்கிச் செய்தவற்றையும் பொறைகொள்ள நினைத்தார்கள். ***ஸர்வாநசேஷத:*** என்ன வேணுமிறே த்ரிவித கரணங்களாலுண்டான த்ரிவிதாபசாரத்துக்கும் உபலக்ஷணம். புகுதருவானின்றவற்றில் புத்தி பூர்வத்துக்கு க்ஷமை கொள்ளுகிறுர்கள். பகவத்பாகவத விஷயங்களில் உபசாரபுத்யா பண்ணும் அபசாரங்களுக்கு க்ஷமை கொண்டு விடவேணும், ஸுலபனை *பரன்* என்கிறது தான் அபசாரமாகிற தசையிறே. குளிர்ந்த தண்ணீரை விநியோகங்கொள்ளுமவனுக்குக் காய்ச்சின தண்ணீர் பகையிறே. க்ருஷ்ணனுடைய ஆற்றலுக்கு ஈச்வரத்வத்தால் வந்த அழல் பகையிறே. *பேற்றுக்கு ப்ரயோஜநமானது புறம்பே கிடக்க அப்ரயோஜநங்களைக் கிடந்து ஆராய்கிறதென்* என்று (சீறியருளாதே) என்கிறுர்கள். செய்வுத்தை யெல்லாஞ் செய்து *சீறியருளாதே* என்னவமையு மாகாதே தான்; இத்தலையை யாராயில் சீறவேண்டும்படியாயிறே யிருப்பது. பூர்வவ்ருத்தம் நக்ஷமாமிக்கு இலக்கல்லவே, நப்பின்னைப் பிராட்டியை முன்னிட்டவர்களாகையாலே. ஸ்ரீவிச்வரூபம் கண்ட அர்ஜுநன், நீ என்னுேடே மேல் விழுந்து கலசினபடியாலே உன் வைபவமொன்று மறிந்தி

என்பூர்த்தியும் உங்கள் அபூர்த்தியும் சொல்லுவதென்ன; அதுவோ (உன்றன்னோடுறவு) நீ யெங்களுக்கு உறவன்றோ, எங்கள் கார்யம் செய்யவேண்டாவோ வென்ன; அது கொண்டோ, ஆனால் ஒரு குடநீரோடே போகிறதென்ன; (உன்றன்னோடுறவேல் நமக்கிங்கொழிக்க வொழியாது) உன்னோடுண்டான ஸம்பந்தம் உன்னாலும் விடவொண்ணாது, எங்களாலும் விடவொண்ணாது, இருவருங்கூட க்ருத ஸங்கேதரானாலும் விட வொண்ணாது. இப்படி சொல்லுகிறது என்ன வுரப்பென்ன; *நானுன்னையன்றியிலேன் கண்டாய் நாரணனே நீ யென்றியிலை* என்ற ப்ரமாணத்தைக் கொண்டென்ன; அவர்கள் உங்களைப் பெற்றவர்களன்றோ வென்ன, ஆனால் நீ யெங்கள் கையில் தந்த மூலப்ரமாணத்தில் முதலெழுத்தைப் பார்த்துக்கொள்ளா யென்கிறார்கள். அதாவது - ‘‘நாராயணனே நமக்கே பறை தருவான் *என்று அடியிலே சொன்னோமென்றபடி. நீ. ஸர்வப்ரகார பரிபூரணனாகையாலே நாங்கள் நித்யஸாந்நித்ய ஸாபேக்ஷராயிருக்கிற உறவென்றுமாம் தயாபூர்ணனான வுன்னோடு தயநீய தயா பூர்ணைகளான எங்களுக்குண்டான உறவென்றுமாம்.

லேன், அநவதாநத்தாலும் ப்ரணயித்வத்தாலும் விஹாரசய்யாஸந போஜநங்களில் பண்ணின அஸத்காரங்களைப்பொறுத்தருள வேணுமென்று பொறை கொண்டான் அவன்; ஸௌலப்யத்திலே பரிமாறின தப்புக்களை பரத்வம் கண்டவாறே பொறை கொண்டான் அவன்; ஸௌலப்யத்தைக் கண்டு பரத்வபுத்திக்கு க்ஷமை கொள்ளுகிறார்கள் இவர்கள். பக்தியில் தலையாக நிற்கவுமாம், அவன்றன்னைப் பற்றவுமாம்; கிட்டினால் சொல்லுவதிதுவாய்த்து.

நம்மாலே பேரும்படியான ஸம்பந்தம் நம்மோடேயுண்டானாலும் குற்றத்தைப் பொறுக்க வேணுமென்றாலும் பல போக்தாக்கள் நீங்களான பின்பு உங்கள் தலையிலேயும் ஒன்றுண்டாகவேண்டாவோ, இவர்கள் இன்னது செய்தார்கள், அவன் இன்னது செய்தான் என்று நாட்டார்க்குச்சொல்லலாவதொரு ஆலம்பநம்வேண்டாவோவென்ன; (இறைவா) நீ தருவோமென்றவன்று விலக்குகைக்கு உரியாருண்டோ. (இறைவா) உன் ஸ்வரூபத்தை யுணராய். எங்கள் தலையிலே கிடந்து நாங்கள் ப்ரதிபத்தி பண்ணுமையாலே அழித்துக்கொண்ட சேஷத்வம்போலன்றே உன்தலையிலே கிடக்கையாலே எங்களால் அழிக்கவொண்ணாத சேஷித்வம். அத்தை ஆராய்ந்து எங்களுடைய காரியத்தைச் செய்யாய். அத்தலையில் குறையின்றியிலே யொழியவமையு மிறே; பேற்றுக்கு அத்வேஷமேயிறே இத்தலைக்கு வேண்டுவது; பேற்றின்கநத்துக்குக் கீழ் விளைந்ததெல்லாம் அத்வேஷமாத்ரமாயிருக்குமிறே. (இறைவா) வானேரிறையை நினைத்தன்று, ஆய்க்குலமாய் வந்து தோன்றின நம்மிறை.

(கோவிந்தா - இறைவா - ஒழிக்கவொழியாது - பறைதாராய்) உன்னைப்பார்த்தாலும் கைவிடவிரகில்லை, எங்களைப்பார்த்தாலும் கைவிடவிரகில்லை (நீ) நான் ரக்ஷிக்கைக்கு நீங்கள் பண்ணின ஸாநாநுஷ்டாந மென்னென்று கேட்டால் தேவர் எல்லையிலே வர்த்திக்கிறதுக்குக் குறைசொல்லப் போமோ என்கிறார்கள். அறிவுடையார், அறிவொன்றுமில்லாத எங்களுக்கு விஷயவாஸமாத்ரமேயன்றிக்கே குடல்துடக்குண்டானால் ரக்ஷிக்கச் சொல்லவேணுமோ. (குறைவொன்றுமில்லாத கோவிந்தா - இறைவா பறைதாராய்) ***குணதுங்கதயா தவ ரங்கபதே ப்ருசநிம்நமிமஞ்ஜநமுந்நமயதபேக்ஷ்யமபேக்ஷயதுரஸ்ய ஹி தத்பரிபூரணமீசிதுரீச்வரதா*** * என்னக்கடவதிறே. ***நோபேக்ஷணம் மம தவோசிதமீச்வரஸ்ய*** * உன்னுடைய சேஷித்வம் நிலைநிற்கவேணுமாகில் செய்கிறாய், சீருமைக்கும் ஹேதுவிது. *ப்ரேஷ்யஸ்ய க்ஷமிதவ்யம் மே* என்னக்கடவதிறே. *செய்த குற்றம் நற்றமாகவே

(அறியாத இத்யாதி) கீழ்த் தாங்கள் நெருங்கினபடிக்கு க்ஷாமணம் பண்ணுகிறார்கள். (அறியாத) அநவதாநத்தாலே வந்த அஜ்ஞாநம். (பிள்ளைகள்) பால்யத்தாலே வந்த அஜ்ஞாநம். (அன்பு) ப்ரேமத்தாலே வந்த அஜ்ஞாநம். இந்த ஹேதுக்களால் வந்த அறியாத்தன்மை பொறுக்க வேணும். *மயா ப்ரஸாதாத் ப்ரணயேநவாபி* என்னக்கடவதிறே. ப்ரேமாந்தரைக் குற்றங்கொள்ளு கையாவது - ஒருபடுக்கையிலே யிருந்து கால்தாக்கிற்று கைதாக்கிற்று என்கையிறே. (உன்றன்னை இத்யாதி) கோவிந்தாபிஷேகம் பண்ணின பின்பு முதல் திருநாமஞ் சொல்லுகை குற்றமிறே. *நாராயணன்* என்றார்கள் கீழ்; நீர்மை ஸம்பாதிக்கப் போந்தவிடத்தே மேன்மை சொல்லுகை குற்றமிறே.

(இறைவா) தன் கைகால் தப்புச்செய்த தென்று பொடிய விரகுண்டோ. உடைமையுடை யிழக்கை உடையவன் இழவன்றோ. (இறைவா) *பிழைப்பராகிலும் தம்மடியார் சொற்பொறுப்பது பெரியோர் கடனன்றே *ஐயர் தடுக்கின் கீழேயிருந்து கேட்டறியாயே. நீ இறைவனுகைக்கும் சீறு கைக்கும் என்னசேர்த்தியுண்டு. (நீ தாராய் பறை) விலக்காமை பார்த்திருக்கும் நீ எங்களபேக்ஷிதம் செய்யாய். ... ...

கொள்ளுாலநாதனே * (பறைதாராய்) ஸாதுபரித்ராணம் பண்ணுகைக்கன்றோ இங்குவந்து பிறந் தருளிற்று. * பறைதாராய் * என்றவாறே கோபீஜநத்தினுடைய மிகுதி குறை ஆராய்வாய் நீயன்றோ இவர்கள் சொல்லுகிறவற்றை ஆராய்ந்துகொடு என்றான் அருகிருக்கிறவளை. (நீ தாராய்) அவள் தரு வது தந்தாள், நீதரும் அத்தைத் தாராய். உபாயநிஷ்டையன்றோ அவள் தருவது, மேலுள்ளது உன் பணியன்றோ *அஸ்துதே* என்று—அவள் அதுசெய்தால் *அஹம்-மோக்ஷயிஷ்யாமி* என்னக்கடவ நீ பேசாதிருக்கவோ, ஸுலபனான நீ தாராய். ஸ்வாமியான நீ தாராய். ஸர்வோபாய ஸாதாரணமான ருசியை உபாயத்திலே செலவெழுதாதே சைதந்ய கார்யமான ஸ்வீகாரத்தையும் உபாயத்திலே செலவிடாதே எங்களால் ஸாத்யமன்றிக்கே ஸித்தஸ்வரூபனான உன்னையே பார்த்துக் காரியஞ்செய் தருளவேணும்.

(கறவைகளித்யாதி) எங்களைப்பார்க்கிலும் நீ கார்யம் செய்யவேணும்; எங்களையும் உன்னை யும் பார்க்கிலும்கார்யம் செய்யவேணும், உன்னைப்பாராதே எங்களைப் பார்த்தாயாகில் இழக்கிறோம் எங்களைப்பாராதே உன்னைப்பார்த்தாயாகில் பெறுகிறோம். ஆனபின்பு எங்களுடைய ரக்ஷணம் உன்னாலே விடலாமோ, எங்களுக்கு வ்ருத்தஜ்ஞாநஜந்மங்களால் நன்மையில்லையென்றோம், நீ நன்மைக்கடியென்றோம், பூர்ணனென்றோம், ஸுலபனென்றோம், உன்னோடு எங்களுக்குக் குலையாத ஸம்பந்தமுண்டென்றோம், எங்கள் தப்புக்கு அநுதபித்தோம், பொறைகொண்டோம், எங்களுக்கு இனிசெய்யவேண்டுமம்சமில்லை, இனியுன்னை யிழவாமல் காரியஞ்செய்யப் பாராய், *ததஹம் த்வத்ருத* இத்யாதி. எங்களுக்கு பரித்யாஜ்யத்வேந விஹிதங்களில் அந்வயமில்லையாய்த்து, ஸ்வீகார்யத்வேந ஹிதோபாயமான நீ ஸ்வீகார நிரபேக்ஷமாகக் கைப்புகா நின்றாய், உனக்கு ஜ்ஞாநசக்தி யிலுங் குறைவற்றிருந்தது, ப்ராப்தியிலுங் குறைவற்றிருந்தது, எங்களுக்கு அஜ்ஞாதிகள் பூர்ணமா யிருந்தது, குற்றங்களைப்பார்த்துச் சீறவொண்ணாதபடி ஸமஸ்த விரோதிகளையும் போக்குகிறே னென்றவனா யிருந்தாய் நீ, ஆனபின்பு ப்ராப்யலாப நிமித்தமாக சோதியாதேகொள் என்ற நீ எங்கள பேக்ஷிதத்தைச் செய்யலாகாதோ என்று தங்களாகிஞ்சந்யத்தையும் அயோக்யதையையும் ஆவிஷ் கரித்து, உபாயபூர்த்தியையும் தங்கள் ப்ராப்தியையும் முன்னிட்டு, ப்ராமாதிகமாகப் புகுந்த தப்புக் களுக்குப் பொறைகொண்டு, எங்கள் ப்ராப்யஸித்திக்கு நீயே உபாயமாக வேணுமென்று க்ருஷ்ணனை அபேக்ஷிக்கிறார்கள். ... ...

மூவாயிரப்படி:— இருபத்தொன்பதாம் பாட்டு. கீழ்ப்பாட்டிலே—உபாய ஸ்வருபத்தைச் சொல்லி, தங்களுக்குத்தேச்யம் கைங்கர்யமென்று ப்ரபந்ததாத்பர்யத்தைச் சொல்லி முடிக்கிருர்கள்-இதில்;ப்ராப்யருசியையும், ப்ராப்யந்தான் இன்னதென்னுமிடத்தையும், அத்தை அவன்ருனே தரவேணுமென்னுமிடத்தையும், தங்கள் த்வரையையும் அறிவிக்கிருர்கள். திருவாய் மொழியில்

ஆருயிரப்படி,— இருபத்தொன்பதாம் பாட்டு. *நமக்கே பறை தருவான்* என்று ஸங்க்ரஹேண முதல் சொன்ன ப்ராப்யப்ராபகங்க ளிரண்டையும் இந்த இரண்டு பாட்டாலும் விவரிக்கிருர்களாய், பலந்தருகிற ப்ராபகத்தை நிர்ணயித்து ஸ்வீகரித்தார்கள் கீழிற்பாட்டில்; அதில் *பறை* என்று சொன்ன ப்ராப்யத்தை நிஷ்கர்ஷித்து ப்ரார்த்திக்கிருர்கள்—இப்பாட்டில். *பறை* என்று ப்ராப்யத்தை முற்படச் சொல்லி, *தருவான்* என்று கொண்டு ஸாதநருபத்தை அநந்தரம் சொல்லிற்று-ப்ராப்ய ருசியடியாக ப்ராபகாந்வேஷணம் பண்ணவேண்டுகையாலே. அவ்விடத்தில் ப்ராப்யஸித்தியில் ப்ராபக ஸ்வீகார ஸாபேக்ஷதை உண்டாகையாலே உபாய ஸ்வீகாரம் பண்ணி பல ப்ரார்த்தநம் பண்ணுகிறது; இங்கு, *நமக்கே* என்கிற அதிகாரி ஸ்வருபம் இரண்டு பாட்டாலும் விசதமாகிறது. அநந்யபோக்யத்வமும் அநந்யோபாயத்வமும் அநந்யார்ஹத்வமும் ஸ்வருபமிறே. *செல்வச் சிறுமீர்காள்* *வையத்து வாழ்விர்காள் நாமும்* *நாங்கள் நம்பாவைக்கு* *நாங்களும் மார்கழி நீராட* *எம்மை நீராட்டு* *யாம் வந்தோம்* *யாம் பெறு சம்மாநம்* *புண்ணியம் யாமுடையோம்* —நாங்களென்பது, எங்களுடைய என்பதாய்ப் பாட்டுத்தோறும் தங்களையுறைத்துக் காட்டிற்று-ஸ்வருபத்திலும் உபாயத்திலும் பலத்திலும் தாங்களிருக்குமிருப்பை வெளியிடா நின்று கொண்டு, *நமக்கே* என்ற பதத்தை விவரித்தபடியிறே; *தூயோமாய் வந்து நாம்* என்றும் *தூயோமாய் வந்தோம்* என்றும் இரண்டு சுத்தியுண்டிறே கீழ்ச்சொல்லிற்று; அதில் ஸித்தோபாய பரிக்ரஹம் பண்ணினவர்களுக்கு ஸாத்யோபாயத்தில் ருசிவாஸநையாதல், ஸ்வீகாரத்தில் உபாய புத்தியாதல் ஸ்பர்சிக்கில் சவஸ்ப்ருஷ்டம் போலேயும் நீசஸ்பர்சம் போலேயும் இருப்பதொன்றிறே. அவை இரண்டசுத்தியுமில்லையென்னுமிடம் கீழ்ப்பாட்டிலே வெளியிட்டார்கள்; ஸாத்யத்திலும் வந்தால் ப்ரயோஜநாந்தர ஸங்கம் நடப்புதல் அகவாயிலே போக்த்ருத்வபுத்தி நடப்புதல் செய்தால் விஷபோஜநம் போலேயும் உச்சிஷ்டாசநம்போலேயும் வருவதொரு அசுத்தியுண்டிறே; அந்த எச்சிலறுத்து போகசுத்தி பண்ணுகிருர்கள்-இப்பாட்டில். *ஆசற்ருர்* *மாசற்ருர்* என்கிறது இரண்டு தோஷமு மற்றவர்களையிறே *ஸர்வதர்மாந்-ஸர்வகாமாந்ச்ச* *தொழுமின் தூயமநத்தாய்.* உபாய பரிக்ரஹத்தினுடைய அநந்தரத்திலே ருசி கார்யமாய் வருவதொரு பேற்றில் த்வரையும், ஸாத்யத்திலே ஸாதநபுத்தி நடக்கும்படியான கலக்கமும், ஆர்த்தியை ஆவிஷ்கரித்து வளைக்கையும், பராப்யாந்தர ச்ரத்தைகுலைகையும், புருஷார்த்தத்தில் அவிச்சிந்நமான பாரிப்பும், ப்ராப்யம் ஸபலமாம்படியான அபேக்ஷையும் இவை ஆறும் பரிக்ரஹித்த உபாய பலமாய் விளையுமவையிறே. காலமே கண்ணுறங்காதே வந்து துவளும்படியான த்வரையும், போற்றுதற்குப்பொருள் தேடும்படியான கலக்கமும், தங்கள் வடிவைக்காட்டி வளைக்கும்படியான ஆர்த்தியும், நோன்பை வ்யாஜமாக்கி வேண்டினவற்றிலபேக்ஷை அற்றபடியும், பரிபூர்ணமாக கைங்கர்யத்தை அபேக்ஷிக்கிறபடியையும், அதில் களையறுத்துத்தர வேணு மென்று சொல்லும்படி ப்ரார்த்திக்கிறபடியையும் காட்டி, *நாமுடையோம்* என்ற புண்யத்தினுடைய பலங்களை வெளியிடுகிருர்கள். கீழ்ச்சொன்ன உபாயத்துக்கு வேறொன்றை பலமாக்குகையாவது—மாணிக்கத்தையிட்டு தவிடு கொள்வாரைப்போலேயிறே. அந்த உபாயத்துக்கு உபாயாந்தர நிவ்ருத்திபோலே ஸகல பல ஸாதாரணமென்று விரோதியான பலத்தை யபேக்ஷிக்கலாகாதிறே. ஸ்வருபாநுருபமான பலத்தில் தங்களுடைய அபிநிவேசத்தை

எம்மாவீட்டிலே ப்ராப்யத்தை நிஷ்கர்ஷித்து, அதில் சரமதசையான அர்த்தத்தை *நெடுமாற்கடிமையிலே* யநுபவித்து முடித்தது; இதில்—முந்துற சரமதசையான "நெடுமாற்கடிமையில்"ர அர்த்தத்தையநுபவித்து, அது நிலை நிற்கைக்காகவும் அத்தைக் காத்தூட்டுகைக்காகவும் "எம்மா வீட்டில்" அர்த்தத்தோடே தலைக்கட்டுகிறது.

யறிவிக்கவேணுமென்று ச்ருதிசதசிரஸ்ஸித்தமாய், கருத்தறியும் *மூதுவர் *கைப்பட்டுக் கிடக்குமதாய், கருந்தரையில் வாஸநையாலே அவர்கள்பிறந்த விடத்தில் அபேக்ஷிக்குமதாய், அவர்களோடொத்த ப்ராப்தியை யுணர்ந்தவர்கள் பாரிக்குமதாய், பகவதந்நியார்ஹசேஷமான வேஷத்துக்கு அத்யந்தமநுரூபமாய், ஈச்வரனுடைய முகவிகாஸத்துக்கு ஹேதுவாயிருந்துள்ள பரமப்ராப்யத்தை ப்ரபந்த நிகமனம் பண்ணுகையாலே, எல்லார்க்கும் தெரியும்படி வெளியிடவேண்டுகையாலே நாட்டார் இசைகைக்கு நோன்பு என்று ஒன்றை வ்யாஜீகரித்துப் புகுந்தோமித்தனை; எங்களுக்கு உத்தேச்யம், உன் திருவடிகளிலே நித்யகைங்கர்யமென்று ப்ராப்ய நிஷ்கர்ஷம் பண்ணுகிறார்கள் *எம்மாவீட்டி* லர்த்தத்தோடே தலைக்கட்டுகிறது. *எம்மாவீட்டிலே* ப்ராப்யத்தை நிஷ்கர்ஷித்து, *ஒழிவில் காலத்திலே* ப்ரார்த்தித்து, அது தன்னுடைய எல்லை நிலமான பாகவதாநுபவத்தை *நாளும் வாய்க்க* என்று *நெடுமாற்கடிமையிலே* ப்ரார்த்தித்தார் - ஆழ்வார்; அவரிற் காட்டில் இவர்களுக்குள்ள வாசி;- "நீராடப்போதுவீர்" "எல்லாரும் போந்தாரோ" என்று - புருஷார்த்தத்தில் சரமாவதியிலே முதலடியிலே நின்று, அது நிலை நிற்கைக்காக ப்ராப்ய நிஷ்கர்ஷம் பண்ணி அர்த்திக்கிறார்கள். *ஆவாவென்றாராய்ந்தருள்* *எம்மேல் விழியாவோ* என்று பெண்கள், அக்ரூரன் மநோரதித்தாற் போலே மநோரதித்துக் கொண்டு வந்தபடியே, நாமும் பெரிய ஆதரத்தோடே புறப்பட்டிருந்து, வந்த காரியங்களைச் சொல்லுங்கோளென்று கேட்டு, வேண்டுவனவும் கொடுக்க இசைந்து, பறைகொண்ட காலத்துக்குப் பெறும் ஸம்மாநம் பண்ணுவதாக இசைந்து, வந்தகாரியம் தலைக்கட்டி விட்டோம், திரிய *பறைதாராய்* என்று நின்றார்கள்; *பாடிப்பறை கொண்டு* என்றதுக்கு மேலேயும் ஒரு பறையுண்டாயிருந்தது, நாமதறிந்திலோம், நமக்கு இதுவே தெரிந்ததில்லை, மேல் விளையும்படி காண்கிறோமென்று பேசாதேயிருந்தான்; எங்கள் த்வரையையும் தலைதடுமாறான பரிமாற்றத்தையுங் கண்டுவைத்து இதுக்கு ஹ்ருதயம் கேட்டிலையீ! எங்கள் நினைவைக் கேளாய் என்று தொடை தட்டுகிறார்கள். கீழ்ப்பண்ணின ப்ராபக ஸ்வீகாரம் அஸத்ஸமமாம்படியான ப்ராப்ய ருசியையும், *உன்னாலே பேறு* என்று அறுதியிட்டால் நீ வரக்கண்டிருக்க வொண்ணாதபடியிருக்கிற த்வரையையும், எங்கள் ஆற்றாமையின் ஸ்வபாவத்தையுங் கேளாயென்கிறார்கள்.

வ்யா: — (சிற்றஞ் சிறுகாலேவந்து) சிறுப்பெண்களாகையாலே குளிர்காலத்தில் புறப்படமாட்டாத நாங்கள், அறப்போதோடே புறபட்டு வரும்படியன்றோ எங்கள் த்வரை யிருந்தபடி இவர்களுக்கு ஆபிமுக்யம் பிறந்தகாலம், ஆத்மஹித சிந்தநத்துக்கு ஸத்வோத்தரகாலமாக விருக்கும் ப்ராஹ்ம முஹூர்த்தமாய் வந்து விழுந்தது. மாஸம் மார்கழி மாஸமாய், பக்ஷம் பூர்வபக்ஷமாய், அதிலே பௌர்ணமியாய், அப்படியே ஒரு நன்னாள்வந்து பலித்தாற்போலே அத்திவஸத்தில் முஹூர்த்தமும் ப்ராஹ்மமாய் வந்து விழுந்தது. (காலை) (சிறுகாலை) (சிற்றஞ்சிறுகாலை) *செங்கல் பொடிக்கூறை* என்று-தாமஸரும் உணரும்படியான வளவு-காலையாவது; *ஆய்ச்சியர் மத்தினொலோசைபடுத்த* என்று-இடைச்சிகள் உணர்ந்து ஸ்வக்ருத்யத்திலே அதிகரிக்கும்படியானவளவு-சிறுகாலையாவது. *ஆய்ச்சியர்மத்தினொலோசைபடுத்த* என்றதுதான் விடிவுக்கு அடையாளமாகச் சொல்லும்படி, அதுக்கு முன்னே உணர்ந்தார்களிறே தாங்கள்;

** சிற்றஞ் சிறுகாலே வந்துன்னைச் சேவித்து*உன்
பொற்றாமரை யடியே போற்றும் பொருள்கேளாய் *
பெற்றம் மேய்த்துண்ணுங் குலத்திற் பிறந்து*நீ
குற்றேவலெங்களைக் கொள்ளாமற் போகாது *
இற்றைப்பறை கொள்வானன்று காண்கோவிந்தா *
எற்றைக்குமேழ் பிறவிக்கும் *உன்றன்னோ
டுற்றோமேயாவோ முனக்கே நாமாட்செய்வோம் *
மற்றை நங்காமங்கள் மாற்றேலோ ரெம்பாவாய் * (29)

இவர்களுக்கு, ராத்ரி கழிந்து பகல் வருவற்கு முன்புத்தை நடுவில் போதையிறே நினைக்கிறது; அஜ்ஞாநதசை குலைந்து ப்ராப்தி தசை புகுருவதற்கு முன்புத்தை ஜ்ஞாநதசையைச் சொன்னபடி. *முனிவர்களும் யோகிகளும்* உணருங்காலம்-சிற்றஞ் சிறுகாலையாவது ஸம்ஸாரியான நிலை குலைந்து முக்தனுவதுக்கு முன்பு முமுக்ஷுத்வம் அங்குரித்த தசையிறே. இருள் அகன்றவளவாய், வெளிச்செறிப்புள்ள வளவெல்லாம் ப்ரகாசியாத வளவாய்த்து; இதர விஷய ப்ராவண்யத்தால்வரும் அறிவுகேடின்றிக்கே பகவத்விஷயத்தில் ஜ்ஞாநங்கொண்டு நேரான பரிமாற்றமு மின்றிக்கே யிருக்கிறவளவைப் பிடித்தபடி. *காலை நன்ஞாநத்துறை படிந்தாடி* என்று ஜ்ஞாநதீர்த்தாவகாஹநத்துக்கு யோக்யமான காலம் பெற்றபடி * *தாமரையாள் கேள்வனொருவனையே நோக்குமுணர்வு* என்று ச்ரிய:பதியை விஷயீகரிக்குமதிறே-நன்ஞானமாவது; துறைபடிகையாவது-ஸதாசார்யோபதேசமூலமாக, பிராட்டி புருஷகாரமாக, பாகவதர்கள் உசாத்துணையாக எம்பெருமானைப் பற்றுமது. *உன்மணாளனை எம்மை நீராட்டு* என்று - துறைதப்பாம லிழிந்தவர்களிறே-இவர்கள். *ஒயும்பொழுதின்றி* விடிவுகாணாதபடி நீண்ட ஸம்ஸார காளராத்ரிகழிந்து, *பகற்கண்டேன்* என்று ஒருபகல் முகஞ்செய்கிற ஸமயமிறே. ***அந்தந்தம இவா ஜ்ஞாநம்*** இத்யாதி. காலைமாலை என்று ஒரு நியதியில்லையிறே; அவன் தோற்றும் காலம் விடிவாமத்தனையிறே. திருவாய்ப்பாடிக்கு, நாட்டார் விடிவு அஸ்தமயமாய், ஸர்வபூதங்களினுடைய அஸ்தமயம் விடிவாயிறே நடப்பது. ***ஆவிர்ப்பூதம் மஹாத்மநா*** என்று-அபரராத்ரம் விடிவாய்வந்து விழுந்ததிறே. *விரியுங்கதிரே* போல்வானிறே. (சிற்றஞ்சிறு காலே) சிறுகாலே வரில் உன்னைக் காணவொண்ணாதென்று சிற்றஞ்சிறுகாலே வந்தோம், *சிறுகாலே யூட்டி யொருப்படுத்தேன்* என்று மாத்ரு பரதந்த்ரனாய் இளங்கன்று மேய்க்க வேணும், விடிந்தவாறே *காலிப்பின்னே போம்* *எல்லியும் போதாகவரும்,* *நீராட்டமைத்துவைக்கையாலே,* *ஆடி அமுது செய்யும்*, *அல்லுற்றான் வந்த பின்னை*, என்கிறபடியே இருளிலே ஆள்பார்த்து ஊரிலேதிரியும், அபிமதைகளை வேண்டினவிடங்களிலே புணர்ந்து, *இரா நாழிகை மூவெழுசென்ற வாறே* இங்கே கிடைகாட்டவரும், அக்காலமறிந்து வந்து கைக்கொண்டார்கள். நாள்தோறும் ஒரு விடிவுண்டாய் நடக்கிறதிறே; ஸுப்ரபாதமாய்த்து இநத திவஸமொன்றுமாய்த்து.

அதுக்கடி என்னென்றால் (வந்து) வந்தவருத்தத்தை "வந்து தலைப்பெய்தோம்" என்று கீழே சொன்னார்களிறே (வந்து) ஸம்ஸார பதவியில் ஓடினவர்கள் மீண்டுவருவதிலும் வருத்தமுண்டு எங்கள் வரத்துக்கு. தேஹாத்மாபிமாநம் பண்ணியிருப்பாரை "எதிர்சூழல்புக்குத்" திரிகிறவனுடைய யத்நத்தாலே வருவிக்கலாம், நிவ்ருத்தி ஸாத்யமென்று ஸ்வரூபத்தை யுணர்ந்து வாராதாரை வருவிக்

வ்யா:– (சிற்றஞ் சிறுகாலே) சிறுப்பெண்கள் எழுந்திருக்கவொண்ணாத குளிர்போதிலே. *ப்ராஹ்மே முஹூர்த்தே சோத்தாய சிந்தயேதாத்மநோ ஹிதம்* என்று ஸத்வம்தலையெடுத்தகாலத்திலே. அநாத்யஜ்ஞாநாந்தகாரம் நீங்கி பகவத்விஷயம் வெளிச்செறிந்த காலத்திலே என்றுமாம். *நாரணனைக்கண்டேன்-பகற்கண்டேன் என்னக்கடவதிறே. (சிற்றஞ்சிறுகாலே) என்று - ஜாதிப்

கவரிதிறே. உபாயஸ்வீகாரத்தில் உபாயப்ரதிபத்தி பண்ணாதபடியான நிலையிலே நிற்கிறவர்களை க்ரியாரூபமானத்தை ஏறிட்டுக் கொண்டு வரும்படி பண்ணுகை யரிதிறே. *உவாசச* என்று பெருமாள் திருவுள்ளத்தைப் புண்படுத்தினாற்போலே சொல்லுகிறார்கள். வரவுக்கு நோவுபடுகிறவனை வார்த்தையாலும் புண்படுத்தினான் தான் சரண்யராகப் பற்றிவந்தாரை யுண்டாக்கிக் காரியங்கொள்ள மாட்டிற்றிலனென்றதிறே. விபீஷணனை; அப்படியே நாலடியிட்ட நாங்களே வந்தோம் என்கிறார்கள். *பத்ப்யாமபிகமாத்* என்று-தாம் வந்ததூரம் பாராதே வாசலளவும் புறப்பட்டது பொறுத்திலரே. (வந்து) *இவ்வீதி போதுமாகில்* என்று–வந்தால் காரியங்கொள்ள விருக்கும் நாங்கள் வரும்படி யன்றோ த்வரையிருந்தபடி. (வந்து) பிறந்தவிடத்தில் நின்றும் ஆயர் குலத்திலே வந்து, *மழைகொலோ வருகின்றது* என்னும்படி *வீதியூடேவந்து,* *நம்தெருவின் நடுவேவந்து* *கதவின் புறமேவந்து,* *முற்றம் புகுந்து,* *நம்மில்லம் புகுந்து* *நீமலரணைமேல் வைகி,* மாலைபுகுர ப்ராப்தமாயிருக்க; படுக்கையை விட்டுப்படி கடந்து, *காவலுங்கடந்து, *உன் தோரண வாசலிலே வந்து, உட்கட்டிலே புகுந்து, *பள்ளிக்கட்டிற் கீழே* சிற்றஞ்சிறுகாலே வந்த வருத்தமறிய வேண்டாவோ *கறவைகள் பின்சென்று* என்று அந்தப் போக்கு நிகர்ஷமாகச் சொன்னாற்போலே, இவ்வார்த்தையும் தப்பு என்றிருக்கிறார்கள். ஸ்வரூபத்தையுணராதபோது அது ப்ராப்தமாயிருக்கும்; ஸ்வரூபததை யுணர்ந்தால் இதுப்ராப்தமாயிருக்கும். உபாயாந்தரத்துக்கு நிவ்ருத்தி தோஷம; இவ்வதிகாரிக்கு ப்ரவ்ருத்தி குற்றம். ப்ராப்யப்ராவண்யம் ஸ்வரூபத்தை மறப்பித்தது. *பூமருவுகோல நம் பெண்மை சிந்தித்திராதுபோய்* என்னப்பண்ணுமிறே.

நீங்கள்வந்து செய்த தப்பு என்னென்ன; (உன்னைச் சேவித்து) இதிறே நாங்கள் செய்த தப்பு என்கிறார்கள். எங்கள் ஸ்வரூபத்தை யறியாவிட்டால் உன் ஸ்வரூபத்தைத்தான் உணர்ந்தோமோ. இத்தலையில் மித்ரபாவனையாயிருக்கை–இவனை விடில்தான் உளனாகாதபடி யிருக்குமவனிறே. வரவு தானே மிகையாம்படியிருக்கிறவுன்னை, அதுக்கு மேலே துராராதர்பக்கல் செய்வதெல்லாஞ் செய்தோம். பஞ்சாக்நிவித்யையிற் சொல்லுகிற பரிவ்ருத்தியைக் கரையேறி. துஸ்ஸாதமாய்க் கைபுகுந்தாலும் நிஸ்ஸாரமான விஷயங்களிலே துவண்டு, அதுதனக்கு உறுப்பாக இதரஸேவையிலேயிழிந்து. அவர்கள் முகத்தில் விழித்து, அவர்கள் முகத்தில் வெம்மைபொறுத்து, நீசபாஷணங்களைப் பண்ணித்திரிகையாகிற ஸ்வவ்ருத்தியை அநாதிகாலம் பண்ணிற்று. அத்தைத் தவிர்ந்து; விஷயம் வகுத்ததாய், ஸுசீலனாய், ஸ்வாராதனாய், *புலங்கொள்வடிவுபடைத்தவனாய்,* *தானே தன்னைத் தருவானாய்,* தந்தால் பின்னையொருகாலமும் கைவிடாதவனாயிருந்தவனை உசிததாஸ்யம் பண்ணுகை ப்ராப்தமாகச் சொல்லாநிற்க, எதிரே இட்ட நாலடிக்கும் பொறாதே உபசாரஞ் சொல்லுமவன் கருத்தறிகையாலே, பின்னே தொடர்ந்து ஸேவித்ததைக் குற்றமாகச்சொல்லுகிறார்கள். (உன்னைச் சேவித்து) *ஸோப்ய கச்சத்* என்று-அபிகந்தாவானவுன்னை அபிகமநம்பண்ணி குசல ப்ரச்நத்திலே த்ருப்தனாம் உன்னை நாங்கள் ஸேவிக்கை மிகையன்றோ. *சென்று நாம் சேவித்தால்* என்கிற இரண்டுமிகையும் செய்தோமிறே. *பின்னேசென்று* சூழவேநின்று* என்று எங்களைத் தொடர்ந்து ஸேவிக்கிறவுன்னை, *பேஜூர்முகுந்தபதவீம்* என்கிறபடியே சுவடுபார்த்துத் தொடர்ந்து திரிந்து. *நாரணன்போமிடமெல்லாம் சோதித்துழிதருகின்றாள்* என்னக் கடவதிறே.

பேச்சு. *வெட்ட வெடியாலே* என்னுமாபோலே. (வந்து) சேதநர்க்கு பகவல்லாபம் அவன்வர வாலேயாயிருக்க, *வந்து* என்றது–ஆதராதிசயத்தாலே. இதுதானும் அங்குத்தைக்கு மிகையா யிறே யிருப்பது. எங்ஙனே யென்னில்; ***பத்ப்யாமபிகமாச்சைவ ஸ்நேஹஸந்தர்சநேந ச*** என்று நீ யிருந்தவிடத்தே வந்து. ராகம் க்ரமப்ராப்தி ஸஹியாதிறே. (உன்னைச் சேவித்து) பலம் வேண்டாதே ஸாதநகாலத்திலே ரஸிக்குமுன்னைச் சேவித்து. ***ஸுஸுகம் கர்த்தும்*** என்றும், *பலமுந்துசீர்*

ஸேவித்தவளவேயோ, அதுக்கு மேலேயும் சிலசெய்திலோமோ (உன்பொற்றாமரையடியே போற்றும்)சூட்டக்கண்டபூவை விலை மதித்து விற்பாரைப்போலே, கண்டு அநுபவிக்கையே ப்ரயோஜநமாயிருக்கிற திருவடிகளைப் பெற்றுவைத்து வேறேயொரு ப்ரயோஜநம் தோற்றும்படியான செயல் செய்த செல்லாமை பாராய். (சேவித்து-போற்றும்) *தொடர்ந்தேத்தவும்* என்கிறபடியே. (உன் அடி போற்றும்) ஸ்வரூபகுணாதிகள் போற்றுகிறோமல்லோம். (அடியே போற்றும்) அங்குத்தைக்கு மங்களாசாஸநம்பண்ணி தனக்கும் ரக்ஷைதேடிக் கொள்ளுகையன்றிக்கே, தன்னை யழியமாறியும் அத்தலைக்கு நன்மைகளை ஆசாஸிக்கை. புத்ரசிஷ்யதாஸாதிகள் தாங்களும் உண்டுடுத்து பித்ராதிகளுக்கும் சேஷமாயிருக்குமா போலன்றிக்கே, அத்தலைக்கே சேஷமாயிருக்குமிருப்பு தனக்கு உஜ்ஜீவநமாயிருக்கை. (உன்னடியே போற்றும்) அடியானுக்கு அடியிலேயிறே ப்ராப்தி *அடிச்சியோம்* என்கிறவிவர்கள் *கூறுளும் துறப்புக்கூட்டில்* போகார்களிறே. (உன்பொன்-அடி) *உலகமளந்த பொன்னடி* போற்றுகிறவர்களோ *காடுறைந்த பொன்னடி* போற்றுகிறவர்களோ நாங்கள் அவை. *உலகமெல்லாந் தலைவிளாக்கொள்ளுதல்* *வானவர்தம் சென்னிமல*ராவுதலாயிறே அந்தப் பொன்னடிகள் இருப்பது; இது, *மாகமாநிலம் முழுதும் வந்திறைஞ்சும்* என்றிறே இப்பொன்னடி யிருப்பது. (உன்-பொன்-அடி) (எல்லார்க்கும் பொதுவாயிருக்கையும், ஸ்ப்ருஹணீயமாயிருக்கையும், கண்டால் விடவொண்ணாதிருக்கையும், விட்டால் பிழைக்க வொண்ணாதிருக்கையும்.) வெறும் பொன்னடியாயிருக்கிறதோ *பொற்றாமரை* யடியன்றோ. ஸாதநத்வமும் ஸாத்யத்வமும் பூர்ணமாயிருக்கை. *தாமரையன்ன பொன்னாரடி*யிறே ***தநம் மதீயம் தவ பாதபங்கஜம்,*** (உன்பொற்றாமரையடியே) எங்களுக்கு பொன்னும் பூவும் புறம்பே தேடவேணுமோ. (உன்பொற்றாமரையடி) பெண்களுக்குப் புறம்பு அந்யபரதைகளுண்டானால் க்ருஷ்ணன் அவற்றைக்குலைப்பதும் திருவடிகளாலே. *அழித்தாயுன்திருவடியால்* *கற்றினம்மேய்த்த வெந்தை கழலிணை* என்று-ஆச்ரயணீயமும் இது; *அவன் தாளிணைக்கீழ்ப்புகுங் காதல் என்று ஆசைப்படுவதும் இது. ஆசாநுகுணமாக *தாள்கண்டுகொண்டேன் தலைமேற்புனைந்தேனே* என்று இவர்கள் *சென்னிக்குக்கோலமாகச்* சூடுவதும் இத்தை (போற்றும்) *பரமனடிபாடி* *அடிபோற்றி–கழல்போற்றி* என்று முடியச் சொல்லிக்கொண்டு போந்தார்களிறே. *கண்ணன்தாள்* வாழ்த்துமது ஸ்வரூபப்ரயுக்தமா யிருக்குமிறே. இதுக்கு மேலே ஒன்று நினைக்கும்படியிறே ருசிகார்யமாய் வந்த ஆற்றாமை யிருந்தபடி.

(போற்றும் பொருள்) போற்றுகிற ப்ரயோஜநம். இவர்கள் *போற்றும்பொருள்* என்று பாரித்துக்கொண்டு சொல்லத் தொடங்கினவாறே சிற்றஞ்சிறுகாலே யுணர்ந்து வந்த அனந்தலாலே சிவந்த *போதரிக்கண்களையும்* இவர்கள் *கோவைக்கனிவாயில்* பழுப்பிலும், பேச்சிலினிமையிலும், வடிவழகிலும், *பாடகமும் சிலம்பும்* த்வநிக்கிற இவர்கள் பொற்றாமரையடியிலும் கண்ணை வைத்து நாம் செல்லுகிற விது இவன் ப்ரதிபத்தி பண்ணுகிறில னென்று தோற்றும்படி அந்யபரனாயிருந்தான், ''கேளாய்'' என்கிறார்கள். இவர்கள் தாம், தங்களையறிந்தால் பின்னே நின்று வார்த்தை சொல்ல வேண்டாவோ வார்த்தை சொல்லாநிற்கச்செய்தே ''கேளாய்'' என்னும்போது நடுவே அந்யபரனாக வேணுமிறே. (கேளாய்) எங்கள் ப்ராப்யத்தை அழித்தோ நீ உன் ப்ராப்யம் பெறப்

என்றுமிறேயிருப்பது. அதுக்குமேலே ஓரஞ்சலியையும் உண்டாறுக்கமாட்டாதவுன்னைச்சேவித்து. *எழுதுமென்னு* மிது மிகையானவுன்னைச் சேவித்து. ஸேவ்யரான நாங்கள் ஸேவகராம்படி அத்தலை இத்தலை யாவதே! ***ஸுக்ரீவம் நாதமிச்சதி*** என்னக்கடவதிறே.

(உன்பொற்றாமரையடியே) மஹார்க்கமுமாய், போக்யமுமாய், ப்ராப்தமுமாயிருந்த திருவடிகளிலே. *அடியே* என்கிற அவதாரணத்துக்குக்கருத்து ***ஸர்வாத்மநா பர்யநுநீயமாநோ யதா***

பார்ப்பது என்று அடியைவிட்டுத் தொடையைத்தட்டுகிறார்கள். (கேளாய்) ***அத்யாபயந்தி*** என்று ஓதுவிக்க இழிந்தவளாகையாலே ***ச்ரூயதாம்*** என்று கேட்பிக்க வேணுமிறே. இவன்றனக்கு சிஷ்யன் வாய்த்தாப்போலே ஆகவொண்ணாதே இவர்களுக்கு. "கேளீரே" என்று – பெண்களுக்கு முதலிலே க்ருத்யாம்சம் சொன்னார்கள்; இவனுக்கு கர்த்தவ்யாம்சம் சொல்லுகிறார்கள். அழகிது, எனக்குத்தான் ஏதானால் நல்லது, உங்கள் பேச்சே யமையாதோ, இதொருபொருள் கேள்வியாயிருந்தது விடிவோறே வந்துகைக்கொண்டிகோள், நமக்கு உசித தர்மங்களையும் விட்டு, புறம்புள்ள அந்யபரதைகளையுங்கழித்து, இற்றைக்கு இதுவே கேள்வியாக விருக்கிறோம், சொல்லலாகாதோ என்றான்; (நீ - கேளாய்) "சீரியசிங்காசநத்திலே" யன்றோ நீ யிருக்கிறது, தர்மாஸநத்திலே யிருப்பார்க்குக்கேட்க வேண்டாவோ.

(நீபோற்றும் பொருள் கேளாய்) உனக்கு, க்ரமத்திலே இவர்கள் காரியஞ்செய்கிறோம் என்று ஆறியிருக்க வொண்ணாது, த்வரிக்க வேணுங்காணென்கிறார்கள். பேறு உங்களதாய் நீங்கள் த்வரியாநின்றிகொளே என்றான்; (பிறந்த நீ) இவ்வளவாக த்வரித்தோம் நாங்களாகி லன்றோ மேலும் நாங்கள் த்வரிப்பது, *எதிர்சூழல்புக்கு*இவ்வளவாக க்ருஷிபண்ணின நீ பலவேளையிலே ஆறியிருக்கலாகாது காண். எங்கள் ருசிகார்யமான த்வரைக்கு முற்பாடனான நீயே பேற்றுக்கு முற்பாடனாக வேணுங்காண். எத்தனை கார்யத்தையிட்டுப் பிறப்போமென்று தெரியாது, இதென்னன்பிதென்ன; (பெற்றம் மேய்த்துண்ணுங் குலத்தில் பிறந்த நீ) இங்கு வந்து பிறந்தது ஏதுக்காக? ஆர்க்காக? என்று விசாரிக்கலாகாதோ. (பெற்றம் மேய்த்துண்ணும்) நீ பிறப்பிலியாய் பிறவாதார் நடுவேயிருந்து பிறவியற்றார்க்கு முகங்கொடுக்கிற நிலத்திலே வந்தோமோ, பிறவிக்குப் போர பயப்பட்டு உன்னையே கால்கட்டுவாருள்ளவிடத்திலே வந்தோமோ, பிறவாநிற்கச்செய்தே ஆசாரப்ரதாநர்புகுந்து நியமிக்கும் ராஜகுலத்திற் பிறவியிலே வந்தோமோ, வாலால் உழக்குக்குப் பசுமேய்க்க வந்து வயிறு வளர்க்கும் எங்கள் குலத்திலே நீ என்செய்யப் பிறந்தாய் என்று விசாரிக்கலாகாதோ.

(பெற்றம் மேய்த்து) தாழ்ந்தவர்களை ரக்ஷணம் பண்ணும் இக்குலத்திலே பிறக்கச் சொன்னாரார்? பரரக்ஷணமும் பண்ணாமல் ஸ்வரக்ஷணமும் பண்ணாதார் குலத்திலே யுன்னைப்பிறக்கச் சொன்னாரார்? (பிறந்தநீ) நீ ஆசைப்பட்டுப் பிறந்த பிறவியன்றோவிது. (பெற்றம் மேய்த்துண்ணுங் குலத்தில் பிறந்த) *எங்கள் பெற்றத்தாயன் வடமதுரைப் பிறந்தான்* என்றல்ல இவர்கள் நினைத்திருப்பது. (குலத்தில்பிறந்த) குலத்துக்குத் தலைவரானவர் வயிற்றிலே பிறந்தபடியாலே எல்லார்க்கும் ஸாதாரணமிறே இப்பிறவி. நாம் உங்களிலே வந்து பிறந்தோமாகில் நம்மைச்செய்யச் சொல்லுகிறதென்னென்ன; அந்தரங்க வ்ருத்திகொள்ளச் சொல்லுகிறோ மென்கிறார்கள்; ஆரைத்தானென்றான்; (எங்களை) குலத்தில் பிறந்த நீ "குலங்கெழு கோவியரான" எங்களைக் கொள்ள வேண்டாவே. **[நீளா குலேநஸத்ருசீ]** எங்களிலே ஒருத்தியை ஆசைப்பட்டன்றோ நீ யிங்குப் பிறந்தது. (எங்களை)

நஸௌமித்ரிருபைதியோகம்* என்னுமாபோலே வேறொரு ப்ரயோஜநத்துக்கு ஆளாகா திருக்கை. (போற்றும்) போற்றுகையாவது - ஸ்வாமிக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணுகை. (பொருள்கேளாய்) முன்பேயிருக்கிறவனை *கேளாய்* என்பானென்னென்னில்; இவர்களுடைய ஸ்தநாத்யவயவங்களிலே உன்பராக்கைவிட்டு நாங்கள் சொல்லுகிறவார்த்தையைக் கேளாயென்கிறார்கள்.

திருமாமகள் மண்மகள் என்கிற ப்ரதாநமஹிஷிகள் உன்னைத்தேடி நிற்க, நீ ஆசைப்பட்டு மேல் விழும்படி உகக்கைப்பாடியான எங்களை *ஒசிசெய் நுண்ணிடையிளவாய்ச்சியர் நீ யுகக்கு நல்லவர்* என்று நாங்கள் ஆதார விஷயமென்று ப்ரஸித்தமன்றோ. (பிறந்த நீ–எங்களை) பிறவாதாரைப் பிறவாதார் ஏவிக்கொள்ளவும், பிறந்தாரைப் பிறந்தார் ஏவிக்கொள்ளுகையும் ப்ராப்தமன்றோ. *இவ் வாய்க்குலத் தாய்ச்சியோமாய்ப்பிறந்த வெங்களை விரும்பியன்றோ* *நீ ஆயனாய்ப்பிறந்தது.* *ஆயனாகி-ஆ கியாயர்மங்கை வேயதோள் விரும்பினாய்.* (எங்களை) பசுக்களுக்கு வேறு ரக்ஷகருண்டாகிலும் உன்னையொழிய வேறு ரக்ஷிப்பாரில்லாத வெங்களை. பசுக்கள், தானும் பறித்துத் தின்னும்; பிறரும் ஐயோ! என்னும்படியிருக்கும்; இரண்டாகாரமுமில்லாத் வெங்களை. (குற்றேவல்) அந்தரங்கமாய் ஏவிக்கொள்ளுமது. *முகப்பே கூவிப்பணி கொள்ளவேணுமிறே* *விடுத்த திசைக்கருமமு*மல்ல, *கருதுமிடத்தில்* வ்யாபாரமுமல்ல - அணுகின வ்ருத்தியும் ஏவின வ்ருத்தியுமாகவேணும். திருத் திரைக்குள்ளில் வ்ருத்தி;–உடைவாளும் அடுக்குருவு மெடுத்தல், கலசப்பானை பிடித்தல், படிக்கம் வைத்தல் *உமிழும் பொன்வட்டி* லெடுத்தல் திருவடிகள் விளக்குதல், ஒலியன் பணிமாறுதல், சாமர மிரட்டுதல், அடைக்காய் திருத்துதல், அடிவருடுதல், *முலைகளிடர்தீர* வணைத்தல், இவை தொடக்க மானவை-*கோவிந்தற்குப் பண்ணும்* குற்றேவலாகிறது. இவையெல்லாம் க்ரமத்திலே கொள்ளு கிறோமென்றான்; (எங்களை)தாஸ்யத்தில் சுவடறிந்து அதில் ருசியும் த்வரையும் விளைந்து க்ரமப்ராப்தி பொறுக்க மாட்டாதபடி வந்து மேல்விழுகிற வெங்களை. அநந்தர க்ஷணத்துக்கு நாங்களிருப்புதோ மென்று தோற்றியிருந்ததோவென்று தங்களாற்றாமையை யணித்துக் காட்டுகிறார்கள். சிறிதுவிட்டுப் பிடிக்கவறியாத வெங்களை ஒரு படுக்கையிலே யொக்க விருக்கப் பிரிவதற்கிரங்குமெங்களை.

(குற்றேவல்-கொள்ளாமல் போகாது) உனக்கு விஹிதம். (பிறந்த-நீ கொள்ளாமல் போகாது) முன் தீம்பு செய்தார்க்கு விண்போமோ. புறம்புள்ள ஜீவநத்தை மாற்றினால் நீயும் இடாதொழியவோ. அந்நபாநாதிகள் தாரகமான நிலையைத் தவிர்ந்து உன் வடிவழகைக்காட்டி, *எல்லாம் கண்ணன்* என்று தாரகாதிகள் நீயேயாம்படி பண்ணினால் ஸ்வரூபாநுரூபமான அடிமை கொள்ளாதே போகப் போமோ. ஒருவனுக்கிடுகிற சோற்றை விலக்கிப் பின்னைத் தானும் பொகட்டுப் போகவோ. நாங்களி சையாதவன்று தப்பினத்தைச் செய்யலாவதில்லை, ஸ்வரூபஜ்ஞாநமுண்டாய் இசைவுமுண்டான வின்று நழுவவிடுவுதோமோ. [உண்டிட்டாய் இனியுண்டொழியாய்] ஆசையை விளைத்த வுனக்கு அதின் காரியஞ் செய்ய வேண்டாவோ. (கொள்ளாமற் போகாது) நாங்கள் விட நினைத்தால் நீ தான் விடவல்லையோ. *திருவாணை நின்னாணை கண்டாய்* என்று ஆணையிடமாட்டார்களிறே; அபிப்ராயந் தோற்றச் சொல்லுமித்தனையிறே. [வளைத்து வைத்தேன் இனிப்போக லொட்டேன்] தடுக்கையும் வளைக்கையும் ஆணையிடுகையும் பரிசிறே. *கொள்ளாமற் போகாது* என்று-அடுகுவளம் தடையான பின்பு கேட்க என்று விடுகையிறே.

கொள்ளாமற்போகாது என்று–மீள வொண்ணாதபடி நிர்ப்பந்தித்தவாறே; நாம், அந்தரங்க மாக வேண்டுமவை ஏவிக்கொள்ளுகிறோம், உங்களுக்கு நம்பக்கலிலும் சில கொள்ளாமற் போகாதே,

அவனும், இவர்கள் பேச்சன்றோ வென்றுகேட்டான். (பெற்றம் மேய்த்து இத்யாதி) என்றும் சாஸ்த்ரத்திலே கேட்டுப் போகக்கடவநீ பசுக்கள் மேய்த்து உண்ணக்கடவதான இடைச்சாதியிலே வந்துபிறந்து எங்களை அடிமை கொள்ளா தொழிய வொண்ணாது. (பெற்றம்மேய்த் துண்ணுங்குலம்) ரக்ஷ்யமானபசுக்கள் வயிறு நிறைந்தாலல்லது தாங்களுண்ணாத குலம். உன்பிறப்பாலும் எங்கள் கார்யம் தலைக்கட்ட வேணுமென்று கருத்து. (குற்றேவல்) அந்தரங்க வ்ருத்தி. அன்றிக்கே, உசிதமான அடிமையென்றுமாம். (எங்களை) பசுக்களுக்கு வேறு ரக்ஷகருண்டானாலும் உன்னை யொழிய ரக்ஷகரில்லாத வெங்களை. (கொள்ளாமற்போகாது) உனக்கு விஹிதம். சப்தாதி விஷயங்களே

நீங்கள் நோன்புக்கு அங்கமாகச் சொன்னவற்றை இப்போது கொண்டு போமித்தனையிறே, நீங்களனைவரும் அறியவேண்டி வந்தத்தைக் கொண்டு போக வேணும், இப்போது *பறைதருவான்* என்றும் *பாடிப்பறை கொண்டு* என்றும் *போற்றப்பறைதரும்* என்றும் *அறைபறை* என்றும் *இற்றைப் பறைகொள்வான்* என்றும் *பறை தருதியாகில்* என்றும், *சாலப் பெரும்பறை* என்றும் *உன்றன்னைப் பாடிப்பறை கொண்டு* என்றும் *நீ தாராய்பறை* என்றும் – ஒருக்காற் சொன்னாற்போலே ஒன்பதின்காற் சொன்ன பறையை, இற்றைக்கும் கொள்ளுங்கோளென்று பெண்களுக்குக் கொடுக்கும்படி பறையை எடுத்துக் கொண்டு வாருங்கோளென்றான்; (இற்றைப்பறை கொள்வானன்று காண் கோவிந்தா) இன்று ஒரு ப்ரயோஜநம் கொண்டு போமவர்களோ நாங்கள், உன்னை அங்ஙனே விடுவுதோமோ; கெடுவாய்! யதாச்ருதக்ராஹியா யிருந்தாய், தாத்பர்யஜ்ஞாநமில்லையாயிருந்ததீ! அபிதாநவ்ருத்தி யொழிய தாத்பர்யம் போகாதாயிருந்ததீ !, லோகஸம்வாதத்துக்காக வொன்று சொன்னோ மத்தனை என்றிருக்கவேண்டாவோ, அபிமதவிஷயமிருந்த விடத்தேசென்று "தண்ணீர்" என்றால், தண்ணீரை வார்ப்பார்களோ, சொல்லுகிற வார்த்தையையும் எங்களையும் அறிந்தன்றோ பரிமாறுவது; நாங்கள் "பறை" என்றால் வேறே யொன்று த்வநிக்கிறதென்று அறியவேண்டாவோ. (கொள்வானன்றுகாண்) எங்களை நீ கொள்ளுமத்தனை யொழிய, நாங்கள் உன்பக்கலிலே உன்னையொழியவுங் கொள்வதொன்றுண்டு என்றிருந்தாயோ.

(கோவிந்தா) பசுக்களின் பின்னே திரிவார்க்கு, பெண்கள் வார்த்தையின் கருத்துத் தெரியாதிறே. பசுக்களின் பின்னே திரிவார்க்கு அவற்றுக்குள்ள ஜ்ஞாநமிறேயுள்ளது; நாலுநாள் எங்களை விட்டுக் கெட்டகேடு என்தான்! நீ பசுக்களையே விரும்பி எம்மைத் துறந்தால் இதுவோ பலம். (கோவிந்தா) 'குறைவொன்றுமில்லாத கோவிந்தா' என்று-ஜ்ஞாநபூர்வகமான உபாயஸ்வீகாரம் பண்ணுகிற விடமாகையாலே குணபூர்த்தி சொல்லக்குறையில்லை, அவ்விடத்தில் ப்ராப்யருசியாலே கண்ணைஞ்சுழலையிடுகையாலும் பலாந்தரத்தைக் காட்டி நழுவத் தேடுகையாலுமுண்டான தோஷத்தாலும் .இவ்வளவும் சொல்லவேணுமிறே யிங்கு. (கோவிந்தா) எங்களையும் எங்கள் ப்ராப்யத்தையும் மறந்தாற் போலே, உன்னையும் உன்பிறவியையும் மறந்தாயீ! (பெற்றம் மேய்த்துண்ணுங் குலத்தில் பிறந்த-கோவிந்தா) பூமியை எடுத்து நோக்கின மஹாவராஹமாக நினைக்கிறாயோ, பூமியை நீரேற்ற வாமநனாக நினைக்கிறாயோ, சப்தராசியைப் பிரித்தெடுத்த ஹம்ஸரூபியாக நினைக்கிறாயோ, அத்தை ப்ரகாசிப்பித்த ஹயக்ரீவ வேஷமாக நினைக்கிறாயோ, ஆதித்யாந்தர்வ்ருத்தியாக நினைக்கிறாயோ. அறிவில்லாத பசுக்களுக்கு நிர்வாஹகனாய் வந்துபிறந்து ஆய்ச்சிறுமியர்க்கு உதவிற்றில்லை என்றால் பரவ்யூஹாதிகளையும் யாதவ வம்சத்தையும் விட்டு, இடைச்சேரியிலே ஸுலபனான வுன்னுடைய க்ருஷியும் விபலமாகாதோ.

தாரகமாயிருக்கிறது. எங்களை உன் வடிவழகைக்காட்டி, "உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர் தின்னும் வெற்றிலையுமெல்லாங் கண்ணன் எம்பெருமான்" என்னும்படிபண்ணி ஸ்வரூபாநுரூபமான கைங்கர்யம் தாராதேபோகை உனக்குப் போருமோ வென்கை. 'உண்டிட்டாயினி யுண்டொழியாய்' என்கிருர்கள்.

இவர்கள் சொன்ன ஸமநந்தரத்திலே, நீங்கள் நோன்புக்கு அங்கமானவற்றைக்கொண்டு போமித்தனையல்லது வேறு நீங்களடிமையென்று சொல்லுகிறவையெல்லா மென்னென்று பறையைக்

நீங்கள் சொன்னவார்த்தைக்குப் பலருமறியக் கருத்தாயிருக்குமத்தை நாமும் அறிந்து சொன்னோமாகில் நமக்குத் தாத்பர்யஜ்ஞாநமில்லை என்கிறதென், நீங்கள் *குற்றேவல்* என்கிறத்திலே இரண்டு வகையறிந்து சொல்லுங்கோள், இற்றைப்பொழுதை உங்களோடே போக்குகிறேம் அங்ஙனே யாகிலென்றான்; (எற்றைக்கும் ஏழேழ்பிறவிக்கும்) இற்றையளவில்போகாதுகாண், இப்பிறவியளவில் போகாதுகாண். (எற்றைக்கும் ஏழேழ்பிறவிக்கும்) அகாலகால்யமான *நலமந்தமில்லதோர் நாட்டிலே* யிருக்கவுமாம்; ஆச்ரித ஸஜாதீயனுய்க்கொண்டு *நிலைவரம்பில பலபிறப்பாய்* ஸம்ஸார மண்டலத்திலே அநேகாவதாரம் பண்ணவுமாம்; அதில் ஒரு நிர்ப்பந்தமில்லை. (உன்றன்னோடு) நீ பிறவாதிருக்கு மிடத்திலும், பிறந்து திரியுமிடத்திலும் கூடத்திரியுமித்தனை. (எற்றைக்கும்) *தேவத்வே தேவதேஹோயம் மநுஷ்யத்வே ச மாநுஷீ* என்கிறபடியே. நாங்களும் ஒக்கப்பிறந்து, விடாதே திரியவேணும்; இளையபெருமாள் படைவீட்டிலும் காட்டிலும் ஒக்கத்திரிந்தாற்போலே.

(உன்றன்னோடு) நீ சங்கசக்ரகதாதரனாய் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலிருக்குமிடத்திலும் எங்களோடே கண்கலந்த வுன்னோடும் ஒக்கத்திரியவேணும். (உன்றன்னோடு) அங்கே *உருவார்சக்கரம் சங்கு* சுமந்து உன்னோடே திரிகையும். *தெறிவில்லும் செண்டுகோலுங்* கொண்டு இங்கே திரியவும் பெறுவோமாகவேணும். இத்தைநினைத்திறே *கச்சொடு பொற்சுரிகை* அடியிலே இவர்கள்தான் அவனுக்கு வரவிட்டது. (கோவிந்தா எற்றைக்கும்) *கோயில் கொள் தெய்வமெல்லாந்தொழ வைகுந்தங் கோயில்கொண்டு* நீ யிருக்குமிடத்திலும் *பின்னும் எம்மாண்புமானான்* என்னும்படி நீ பிறந்து திரியுமிடத்திலும் உன்னோடே திரியவேணும் "தேவும் தன்னையும்" என்கிற இரண்டவஸ்தையும் கோவிந்தனுக்கிறே. (உற்றோமேயாவோம்) ஸர்வவித பாந்தவமும் உன்னோடேயாக வேணும். ஒரு உறவைக்குறித்து "அதுண்டாகவேணும்" என்னுதொழிந்தது, ஒன்றை விசேஷிக்கில் அல்லாதவை யில்லையாமென்று. எல்லாவுறவும் நீயே யாகவேணும் (உற்றோமே யாவோம்) (நீ காட்டுக்குப்போக மூச்சடங்கும் உறவு உண்டாகவேணும்; அசலூரில் வளரப்போகப் பூண்டும் புலம்புமுறவுண்டாக வேணும்; நீ அபிமத வஸ்துக்களை விஞ்சிவிநியோகங்கொண்டால், பொருதொழியில் செய்வதென்! என்று வயிறு பிடித்துக்கொள்ளுமுறவுஉண்டாகவேணும்; நீ நில்லுங்கோளென்றால் நீர்பிரிந்த ஜந்துக்களைப்போலே துடிக்கு முறவுண்டாகவேணும்; நீ பாம்பின் வாயிலே விழுந்தாயென்றால் பிணம்படும்படியான பாந்தவம் வேணும்; கழிந்த பிழைகளுக்குக் காப்பிடு முறவுவேணும்; எங்கள் வீட்டிலேயிட்ட ஆஸநத்தை யூன்றிப் பார்க்குமுறவு வேணும்; விட்டணைக்கத்தேடில் வெளுக்கு முறவுண்டாக வேணும்.) (கோவிந்தா உன்றன்னோடு) *மாதா பிதா ப்ராதா நிவாஸச்சரணம் ஸுஹ்ருத்கதிர் நாராயண:* என்கிறபடியே "அவரே யினியாவார்" என்றிருக்க வொண்ணுது, *ப்ராதா பர்த்தா ச பந்துச்ச பிதா ச மம ராகவ:* என்கிறபடியே "அவருயிர் செகுத்த வெம்மண்ணல்" என்றிருக்க வொண்ணுது, அவையுமெல்லாம் உன்னோடே யாகவேணும்; "பெற்றதாய் நீயே பிறப்பித்த தந்தை

கொடுக்கப் புக; (இற்றைப்பறை கொள்வானன்றுகாண்) இன்று ஒரு ப்ரயோஜநங்கொண்டுபோக வந்தோமல்லோங்காண் நாங்கள்; யதாச்ருதக்ராஹியாயிருந்தாய் நீ. (கோவிந்தா) பாவஜ்ஞாநமில்லாத ஜந்மமிறே. அபிதா வ்ருத்தியைப்போக்கி, தாத்பர்ய வ்ருத்தியறியாத ஜந்மமிறே. ஆனுல் நீங்கள் சொல்லுகிற தென்னென்ன; (எற்றைக்கு மித்யாதி) *ந காலஸ் தத்ர வை]ப்ரபு:* என்கிற திரு நாட்டிலே யிருக்கவுமாம்; ஆச்ரிதஸஜாதீயனுய்க்கொண்டு ஸம்ஸாரத்திலே பிறக்கவுமாம்; அதிலொரு

நீ மற்றையாராவாரும் நீ'' என்றிருக்கவேணும். (உற்ரேமே) ஸம்பந்தமுண்டாயிருக்கச்செய்தே பத்துமாஸம் பிரிந்திருத்தல், பதினுலாண்டு பிரிந்திருத்தல், பதினுருண்டு பிரிந்திருத்தல் செய்ய வொண்ணுது.

அத்தனையோ வேண்டுவதென்ருன்; (ஆட்செய்வோம்) பந்தபலம் பெறவேண்டாவோ. உறவு என்று ஸாதர்ம்யம் பெற்றிருக்கவொண்ணுது, ப்ராப்தி பலமான கைங்கர்யத்தைப் பெறவேணும். (ஆட்செய்வோம்) அரசுக்குப் பட்டங்கட்டி அருகிருக்கவொண்ணுது, ஆகிறது, மற்றென்னென்ருன்; (உனக்கு-ஆட்செய்வோம்) ஆட்செய்யுமிடத்தில் எங்களுக்கு உறவையறிவித்து அடிமைகொண்டு ஸாபேக்ஷனுய் நிற்கிற வுனக்குச் செய்யவேணும். (உனக்கு-ஆட்செய்வோம்) ஆட்கொள்ளத் தோன்றிய வுனக்குத் செய்யவேண்டாவோ. அத்தனையோ என்ருன்; (உனக்கே) உனக்கும் எங்களுக்குமாயிருக்கிற இருப்பைத்தவிர்ந்து, "தனக்கேயாக" என்னுமாபோலே கொள்ளவேணும். எங்கள் அபிநிவேசத்தாலே உன் அபிமதம் செய்யவொண்ணுது, நீயுகந்ததாகவேணும். தேசகாலா வஸ்தாப்ரகார நியமசூந்யமாக அபிநிவேசத்தாலே பாரியாநிற்கச் செய்தேயும் ருசிகரமான தேசத்திலே நியோகித்துக்கொள்ள வேணுமென்று அவன் உகந்து ஏவினதைச் செய்யக்கடவராயிறே யிருப்பது. "உன்றன் திருவுள்ளமிடர் கெடுந்தோறும்'' என்னக்கடவதிறே (நாம்) உனக்கு அபிமதமானத்தை எங்கள் நிர்ப்பந்தமொழிய நீ ஏவ செய்தபோதன்ரே எங்களுக்கு ஸ்வரூபஸித்தியுண்டாயிற்ருவது. (ஆட் செய்வோம்) "உயர்ந்துயர்ந்து அப்பாலவன்'' என்கிறபடியே-உத்துங்க விஷயமாகையாலும் "ஆயர்சிறுமியரான'' தாங்கள் தாழ்ந்த மனிச்சராகையாலும், "செய்யோம்'' என்று ப்ரார்த்திக்கிருர்கள். (கோவிந்தா-உனக்கே நாம் ஆட்செய்வோம்) 'நீள்குடக் கூத்தனுக்காட் செய்வதே'' என்கிறபடியே - உனக்கு ஆட்செய்யுமதன்ரே ப்ராப்தமாயிருக்கிறது.

அப்படியாகிறது; இனி என்னென்ருன்; (காமம் மாற்று) வேருெரு காமமுண்டாய்ச் சொல்லு கிறதல்லவிறே; *தேறேலென்னை* என்றிருக்குமவர்களாகையாலே. *அடிமைசெய்வாரையும் செறுமவை* ப்ரக்ருதி வாஸநையாலும் மநஸ்ஸு அஸ்திரமா யிருப்பதொன்ருகையாலும், ஸம்பாவிதமாக சங்கித்து, *சூடகமே* என்று தொடங்கி நாட்டார்க்குச் சொன்னவை தொடருகிறதோ என்று, அது நடையாடாதபடி பண்ணவேணுமென்கிறது. அத்தனையோ என்ருன்; அவ்வளவுபோராது (மற்றை காமம்-மாற்று) நீ ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே ஸூரிகளுக்கு முகங்கொடுத்திருக்கு மிருப்பிலே க்ரமத்திலே பெறும்படி யிருக்கவொண்ணுது, நீயும் பெண்காள்; என்றழைக்க நாங்களும் க்ருஷ்ணன் என்று சொன்னபரிமாற்றமே நடக்கவேணும். *ந காமகலுஷம் சித்தம்* அவனுடைய ப்ராப்யதையையும், ப்ராபகத்வத்தையும், சரண்யதையும், இந்நிலத்தின் தண்மையையும், அந்நிலமுத்தேச்ய மென்னுமிடத்தையும், மநோரதந்தானே அமையுமென்னுமிடத்தையும், சொன்னவாறே, ஒரு அபேக்ஷையின்றிக்கே பலவற்றிலே நெஞ்சு தாழநின்றதே! என்ன; *தேபாதயோஸ்திதம் – மம-சித்தம்–ந காம கலுஷம்*-ப்ராப்யத்வம் ப்ராபகத்வம் சரண்யத்வம் இவையெல்லாஞ்சொல்லிற்று நீயாகையாலே; இவ்

நிர்ப்பந்தமில்லை. காட்டிலும் படைவீட்டிலும் ஒக்க இளைய பெருமாள் அடிமை செய்தாற்போலேயாக வேணும். *தேவத்வே தேவதேஹேயம் மநுஷ்யத்வே ச மாநுஷீ* என்னக்கடவதிறே. (உன்றன் னோடுற்றோமேயாவோம்) நீ ஸ்வாமியாகவும் நாங்கள் ஸ்வம்மாகவும், இஸ்ஸம்பந்தம் என்றும் ஸித்திக்குமித்தனையே எங்களுக்கு வேண்டுவது என்கிறார்கள். *பக்தாநாத்மசரீரவத்* என்னக் கடவதிறே. ஒருறவைக்குறித்து அதுவாக வேணுமென்னு தொழிந்தது-எல்லாவுறவும் நீயேயாக வேணுமென்கைக்காக. *மாதா பிதா ப்ராதா நிவாஸச்சரணம் ஸுஹ்ருத்* *க்ருஷ்ணாச்ரயா:க்ருஷ்ண பலா:க்ருஷ்ண நாதாச்ச பாண்டவா:* "சேலேய் கண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமும் நன்மக்களும்" என்னக்கடவதிறே.

விடம் த்யாஜ்யமென்றது – உன்னுடைய அநுபவத்துக்கு விரோதியாகையாலே; அவ்விடத்தில் உத்தேச்யதாபுத்தி நடந்தது - அநுபவத்துக்கு ஏகாந்த ஸ்தலமென்று; அல்லாதவை உத்தேச்ய மென்று சொன்னேனென்று உன் திருவடிகளிலே நிலைநின்றவர்கள் நெஞ்சு ஸ்ரீவைகுண்டாதிகளால் கலங்காதுகாண் என்றதிறே, அப்படியே இவர்களும் (மற்றை-காமம்) என்கிறார்கள். "மற்று" என்றது, "மற்றொன்றின் திறத்ததல்லா" 'மற்றொன்றினைக்காணாவே' என்கிற விடங்களிற் சொல்லு கிறத்தை. (கோவிந்தா – மற்றை காமம்-மாற்று) கண்ணன் வைகுந்தனோடான நிலையைக் குலைக்க வேணும். "இம்மைப்பிறவிசெய்யாதே இனிப்போய்ச் செய்யுந்தவந்தானென்" என்னுமவர்களிறே. நாங்கள் சிந்தயந்தி பட்டதுபடாமல்கிடாய்; அத்தனையோ வேண்டுவதென்றான்: (நங்காமம் - மாற்று) ஆட்கொள்ளுமிடத்திலே எங்களுக்கொரு இந்த்ரியசாபல்யம் நடக்கும், அந்த ஸௌந்தர்ய ரூபமான அந்தராயத்தையும் பரிஹரிக்கவேணும். அத்தனையோ என்றான்; (காமங்கள்) என்கிறார்கள். இருவர்கூடப் பரிமாறாநின்றால் அத்தால் பிறக்கும் இனிமை இரண்டு தலைக்கும் ஒத்திருக்குமிறே. விஷயவைலக்ஷண்யத்தாலும் ஆச்ரயத்தின் இனிமையாலும் மிகவும் ப்ரீதிரூபமாயிறே பரிமாற்ற மிருப்பது. அதில் ஸ்வரூபத்துக்கு விரோதியான அஹங்கார கர்ப்பமான அடிமையும் அபுருஷார்த்த மிறே. நாங்கள் செய்கிற வடிமை கண்டு நீ யுகந்தால் அவ்வுகப்புக் கண்டுவரும் உகப்பொழிய போக்த்ருத்வப்ரதிபத்தியும் மதீயத்வப்ரதிபத்தியும் போஜநத்துக்கு க்ருமிகேசங்கள் போலே போகவேண்டும்படி விரோதமாயிறே யிருப்பது, அந்த விரோதிகளையும் தவிர்த்துத் தந்தருள வேணுமென்கிறார்கள். ஸ்வரூபவிரோதியும் ஸாதநவிரோதியும் ப்ராப்திவிரோதியும் ப்ராப்யவிரோதி யுமென்று நாலுவகையாயிறே விரோதிகளிருப்பது. அதில் ஸாதநவிரோதியும் ப்ராப்திவிரோதி யும் கீழிற்பாட்டிலே கழிந்தமை சொல்லிற்று; மற்றையிரண்டும் இப்பாட்டில் கழிக்கிறது.

"கறவைகள் பின்சென்று" என்று – உபாயாந்தரத்தில் அநந்வயம் சொல்லுகையாலும் ப்ராப்திப்ரதிபந்தகத்துக்கு க்ஷாபணம் பண்ணுகையாலும் இரண்டுங் குலைந்ததிறே; ப்ராப்யருசியும் த்வரையும் ஆர்த்தியும் விளைந்து பாஹ்யங்களில் ஸங்கம் குலைந்தபடி சொல்லுகையாலே ஸ்வரூப விரோதி கழிந்தபடி சொல்லிற்று; இப்பாட்டில் முற்கூற்றால்; "மற்றை நங்காமங்கள் மாற்று" என்கிறத்தாலே-பலவிரோதியைக் கழிக்கிறது; "கோவிந்தா — உனக்கு" என்று அகாரார்த்தஞ் சொல்லிற்று; *உனக்கே* என்று - உகாரார்த்தஞ் சொல்லிற்று; "நாம்" என்று - மகாரார்த்தஞ் சொல்லிற்று; "உன்றன்னோடுற்றோமே யாவோம்" என்கிற விடத்தாலே - நாராயணபதத்தில் அர்த்தஞ்சொல்லிற்று; "எற்றைக்கும் ஏழேழ் பிறவிக்கும் என்கையாலே-சதுர்த்யர்த்தம் சொல்லிற்று; "மற்றைநங்காமங்கள்மாற்று" என்று - நமஸ்ஸில் அர்த்தஞ் சொல்லிற்று; நடுவே நமஸ்ஸுக் கிடக்கிறது ஸ்வரூப உபாயங்களிரண்டிலும் கிடக்கிற விரோதி போக்குகைக்கிறே.

மற்றும் வேண்டுவதென் என்ன; (உனக்கே நாமாட்செய்வோம்) ஸம்பந்தம் ஒத்திருக்கச் செய்தே, ஸ்ரீபரதாழ்வானைப்போலே விச்லேஷித்திருக்கை யன்றிக்கே, இளையபெருமாளைப்போலே அடிமை செய்யவேணும். (உனக்கே நாமாட்செய்வோம்) "உனக்கே" என்கிற அவதாரணத்துக்குக் கருத்து நீ யுகந்த வடிமைசெய்வோம், உனக்கும் எங்களுக்குமாயிருக்கிற இருப்பைத் தவிர்ந்து "தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே" என்னுமாபோலே நீ யுகந்த அடிமை யாகவேணும். அஹங்கார கர்ப்பமான அடிமை புருஷார்த்தமாகாது. (மற்றை நங்காமங்கள் மாற்று) நாங்கள், 'எங்களுக்கு' என்றிருக்கு மதுவும், நீயும் "இவர்களுக்கு" என்றிருக்கு மதுவும், இவை இரண்டும் - விரோதியாகையாலே அத்தைத் தவிர்த்துத்தரவேணும் என்கிறார்கள். ... ...

மூவாயிரப்படி:— முப்பதாம்பாட்டு. நிகமத்தில்; இப்ப்ரபந்தம் கற்றார் பிராட்டியாலும் எம்பெருமானாலும் ஸர்வகாலமும் விஷயீகரிக்கப் படுவார்கள் என்கிறார்கள். கற்றாருக்கு

ப்ராப்யருசி கார்யமான த்வரையும், அதின்பலமான கலக்கமும் விளைந்த ஆர்த்தியும், இதெல்லாவற்றுக்குமடியான ப்ராப்யாந்தரஸங்கநிவ்ருத்தியும், பேற்றில் அளவிறந்த பாரிப்பும், அதில் ஸ்வப்ரயோஜநத்வநிவ்ருத்தியும் சொல்லாநின்று கொண்டு, ப்ரபந்த தாத்பர்யத்தையும் நிகமிக்கிறார்கள். ஸத்வோத்தரகாலத்திலே உணருகையும், பகவத் ஸந்நிதியேற வருகையும், ஸேவிக்கையும் விக்ரஹாநுபவம் பண்ணுகையும், தத்ஸம்ருத்தியை ஆசாஸிக்கையும், தன்பக்கலிலே ஆபிமுக்யம் பண்ணுவித்துக் கொள்ளுகையும், அவதார ப்ரயோஜநங்களைவிண்ணப்பஞ் செய்கையும் ஆர்த்தியை ப்ரகாசிப்பிக்கையும், திருவுள்ளமறிய பலாந்தரஸங்க நிவ்ருத்தியைக் காட்டுகையும் ஸூரிகள் பரிமாற்றத்தை அபேக்ஷிக்கையும், ஸ்வரூபவிரோதிகளையறுத்துத் தரவேணுமென்று வேண்டிக்கொள்ளுகையும், கைங்கர்யருசி யுடையார்க்கு ஸ்வரூபமிறே. இவை எல்லாம் நிழலெழும்படி க்ருஷ்ணன் திருமுகத்தைப் பார்த்து விண்ணப்பஞ்செய்கிறார்கள். ... ...

ஆறாயிரப்படி :— முப்பதாம் பாட்டு. காலத்தையும் அதிகரிக்கிற மனிச்சரையும் விஷயபூதனைய் நின்று காரியம் தலைக்கட்டுகிற க்ருஷ்ணனையுங் கொண்டாடிக் கொண்டு, ஸங்கல்ப பூர்வகமாக நோன்பிலே உத்யோகித்து, நோன்புக்கு அங்கமாகச் செய்ய வேண்டுவனவும் தவிர வேண்டுவனவும் இன்னவென்று கர்த்தவ்யாகர்த்தவ்ய விவேகம் பண்ணி, நாம் நமக்கினிதாக நோற்க இதுக்கு அநுமதி பண்ணி ப்ரீதராயிருக்கிற நாட்டார்க்கு ஆநுஷங்கிகமாக அபிமத ஸித்தியுண்டாம் என்று சொல்லி, த்ருஷ்ட பலங்களுக்கு ஹேது வ்ருஷ்டியாகையாலே வர்ஷார்த்தமாக தேவதையை அழைத்து நியமித்து, அத்தால் தாங்கள் கொள்ளும் ப்ரயோஜநமுஞ்சொல்லி, தாங்கள் உபக்ரமிக்கிற நோன்புக்கு ப்ரதிபந்தகமான துஷ்கர்மம் இதிலே உபக்ரமிக்கவே நசிக்குமென்று பூர்ண மநோரதைகளாய்ப் புறப்பட்டு, ப்ராதிகூல்ய நிவ்ருத்தி தொடங்கி பாகவத ஸஹவாஸமொழியச் செல்லாத தன்மையையுடையராளுரளவுஞ் செல்ல, நடுவுபட்டாரடையக் கூட்டிக்கொள்ள வேண்டுகையாலே, அநுபவரஸத்தில் அபிநவையா யிருப்பாளொருத்தியை எழுப்பி, ரஸத்தை யறிந்துவைத்தே இவர்கள் பேச்சி லினிமையாலே வித்தையாய் பாரவச்யதையாலே காற்கடைக் கொண்டு கிடக்கிறாளொருத்தியை

அநுஷ்டித்தாரோபாதியும் அநுகரித்தாரோபாதியும் பலம் ஸித்திக்குமென்கை. *கன்றிழந்த தலை நாகுதோற்கன்றுக்கும் இரங்குமாப்போலே இப்பாசுரங் கொண்டுபுக நமக்கும் பலிக்கும்* என்று பட்டர் அருளிச்செய்வர்.

எழுப்பி, எல்லாரும் திரண்டு தன்வாசலிலே வரவேண்டும்படி க்ருஷ்ணனாலே யுண்டான கொண்டாட்டத்தாலே சாலவேண்டப் பாடுடையளா யிருப்பாளொருத்தியை எழுப்பி, குணவித்தையாய்க் கிடக்கச் செய்தேயும் ரஸாந்தரங்கள் செல்லலாம்படியான முறையையுடையா ளொருத்தியை எழுப்பி, க்ருஷ்ணநுபவத்திலே எப்போதும் இச்சை நடக்கும்படி எல்லாரிலும் அவன் நோக்குடையாளொருத்தியை எழுப்பி, ஊரொரு தட்டும் தான் ஒரு தட்டுமாம்படியான ஆபிஜாத்ய முடையாளொருத்தியை எழுப்பி, க்ருஷ்ணனைப் பிரியாமையாலுண்டான ஸம்பத்தை யுடையானொருவனோடே ஸம்பந்தமுடையா ளொருத்தியை எழுப்பி, தன் அவயவசோபையை அநுஸந்தித்துக் கிடக்கிறாளொருத்தியை எழுப்பி, தான் எல்லாரையும் எழுப்புவதாகச் சொல்லிவைத்து ப்ரதிஜ்ஞையைப் பண்ணி மறந்து கலங்கிக்கிடக்கிறாளொருத்தியை எழுப்பி, பின்பு எல்லாருடையவும் திரள் காண வேண்டியிருப்பா ளொருத்தியை எழுப்பி, எல்லாரும் திரண்டு திருவாசல் காக்கும் முதலியை எழுப்பி, ஸ்ரீநந்தகோபர், யசோதைப் பிராட்டி, நம்பிமூத்தபிரான், இவர்களைச் சொல்லும் க்ரமங்கள் குறையாமல் சொல்லி எழுப்பி நப்பின்னைப் பிராட்டியுடைய செருக்கையும், லீலாரஸங்களையும், போகவைபவத்தையும், ஸௌகுமார்யத்தையும், ரூபஸௌந்தர்யத்தையும், பர்த்ருவால்லப்யத்தையும், புருஷகார வைபவத்தையும் சொல்லி எழுப்பி, க்ருஷ்ணனுடைய ஆபிஜாத்யாதி குணங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு, தாங்கள் குணஜிதைகளாய் வந்தபடியையும், பக்நாபிமாநைகளாய் கடாக்ஷைக தாரகைகளாய் வந்தபடியையும் அறிவித்து, எங்களுக்காகப் புறப்பட்டு ஒரிருப்பிருக்க வேணும் என்று, புறப்பட்டிருந்தவநந்தரம், அவ்விருப்புக்கு மங்களாசாஸநம்பண்ணிப் போந்ததென் என்று அவன்கேட்க; உன்பக்கலிலே அர்த்திகளாய் வந்தோமென்ன; அபேக்ஷிதம் ஏதென்ன; நோன்புக்கு உபகரணங்கள்வேண்டிக்கொண்டு நோற்றால்பெறும் ஸம்மாநங்களையும் அபேக்ஷித்து, தங்கள் நினைவிலுள்ளவையும் பலிக்கும்படி தங்கள் சிறுமையையும் அவன் பெருமையையும் அவனோடுள்ள வுறவையுஞ் சொல்லிக்கொண்டு, தப்புக்களுக்குப் பொறைகொண்டு, தங்கள் நினைவையும் இன்னதென்று க்ரமப்பட வெளியிட்டபேக்ஷிக்க; அவனும் அப்படியே செய்கிறோம் என்று தலை குலுக்கப் பெற்று க்ருதார்த்தைகளாய் விட்ட க்ரமத்தை, பிற்பட்ட காலத்திலே அந்த பாவ வ்ருத்தியோடே வடபெருங்கோயிலுடையானை அபேக்ஷித்து, ஸமகாலரஸமாக நடத்தின ஆண்டாள், நம்முடைய பாவ வ்ருத்தியில்லையே யாகிலும் இப்ப்ரபந்தத்தினுடைய பாடதாரணத்தாலே நாம் பெற்ற பேறுபெறுவர்களென்று நிகமிக்கிறாள். ஸமகாலத்திலே அநுஷ்டித்தாரோபாதியும் அநந்தர காலத்தில் அநுகரித்தாளோபாதியும் பிற்பட்டகாலத்தில் கற்றார்க்கும் பலிக்குமென்கை. "கன்றிழந்த தலைநாகு, தோல் கன்றை மடுக்க அதுக் கிரங்குமாபோலே, ஸ்நேஹிகள் சொன்ன விப்பாசுரங்கொண்டு புகவே அதில்லாத நமக்கும் பலிக்கும்" என்று பட்டர். ஸ்ரீ கோபிமாருடைய ஆச்ரயணீய விஷயம் க்ருஷ்ணனாய், அந்த ஆச்ரயணம் பலபர்யந்தமாவது பிராட்டி ஸம்பந்தத்தாலேயாய், அவள்தன்னைப் பெறுகைக்கு அவன் வ்யாபரித்த வ்யாபாரம் அம்ருதமதநமாகையாலே அத்தைச்சொல்லுகிறார்கள்.

வ்யா. —(வங்கக் கடல் கடைந்த) தேவகார்யமென்று ஒரு வ்யாஜத்தையிட்டுப் பெரியபிராட்டியாராகிற "பெண்ணமுதைப் பெற்று", அப்போது உகப்போடே யிருந்தாற் போலே, ஊரார் காரியத்தை வ்யாஜமாக்கி பெண்களைப பெற்ற ஹர்ஷத்தோடே க்ருஷ்ணனிருக்கிற விருப்பைக்கண்டவாறே அந்யார்த்தமான செயலிலே அபிமதமிவனுக்கு இன்றாக வருகிறதோ வென்கிறார்கள். (வங்கக்

**வங்கக்கடல் கடைந்த மாதவனைக் கேசவனைத்*
திங்கள்திரு முகத்துச்சேயிழையார் சென்றிறைஞ்சி*
அங்கப்பறை கொண்ட வாற்றை* அணிபுதுவைப்
பைங்கமலத் தண்டெரியற் பட்டர்பிரான்கோதை சொன்ன*
சங்கத்தமிழ்மாலை முப்பதும் தப்பாமே*
இங்கிப்பரிசுரைப் பாரீரிரண்டு மால்வரைத்தோள்*
செங்கண்திருமுகத்துச் செல்வத் திருமாலால்*
எங்குந்திருவருள் பெற்றின்புறுவ ரெம்பாவாய்* (30)

கடல் கடைந்த) பாற்கடலைக் கடைந்து பிராட்டியைப் பெற்றாற்போல இங்குத்தயிர் கடையவென்று ஒரு வ்யாஜமாய் கந்நிகைகளைப் பெறக்கடவனாயிறே யிருப்பது. ''ஒல்லைநானுங் கடைவனென்று'' திருமஞ்சநம் செய்து ''திவ்யமால்யாம்பரதரையாய் பூஷணபூஷிதையாய்'' ஸகலதேவதைகளும் பார்த்துக் கொண்டு நிற்க, மார்பிலே சென்றணைந்த போதைச் செவ்வி, மார்கழி நீராடி ஆடையுடுத்து ஸம்மாநிதைகளாய் ''பல்கலனு மணிந்து'' பெண்கள் கூடியிருந்தபோது ப்ரகாசிக்கும்படி யிருக்கை யாலே அத்தைச் சொல்லுகிறார்கள். (வங்கக் கடல் கடைந்த) ''விண்ணவரமுதுண'' என்று ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்கு மகப்பட உடம்பு நோவக் கடல் கடைந்து அபேக்ஷித ஸம்விதாநம் பண்ணும்படி சீலவானான க்ருஷ்ணன், அநந்யப்ரயோஜநர் காரியஞ் செய்யச் சொல்லவேணுமோ. ''அமரர்க்கமுதீந்த வாயர்கொழுந்தை'' என்கிறபடியே-க்ருஷ்ணனிறே தேவர்களுக்கு அமுதமிட்டவன்; க்ஷீராப்திநாதன் கடையில் கடல்தான் அம்ருதம் சுரவாதே. ''கண்ணன் கையால்'' மலக்குண் கையாலேயிறே சுரந்தது. (வங்கக்கடல்) கீழிலம்ருதமெல்லாம் மேலே கிளரும்படி படுதிரை விசும்பிடைப் படரும்படி கடையாநிற்க; மரக்கலமலசாதபடி கடைந்த நேர்ப்பம் சொல்லுகிறது. (வங்கக் கடல்) கடைகிறபோது ''சுழல மலைதிரிக்கையாலே'' கடலடங்கலும் மரக்கலமாய் நின்றபடி. ''வங்கம் விட்டுலவுங் கடலிறே'' - க்ஷீராப்தி. ''வைகுந்த னென்பதோர் தோணி சேர்ந்த'' விடமென்று ஆழ்கடலைப் பேணாதே கடைந்தான். ''பாற்கடலில் பையத்துயின்ற'' என்று க்ஷீரார்ணவ சயநத்தைத் தொடங்கி அயனுடைய மதநத்தைச் சொல்லி நிகமிக்கிறார்கள். ''அதிற்கிடந்து முன்கடைந்த.''

(கடல் கடைந்த மாதவனை) ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணினால் ஸாத்யஸித்தியுண்டாமிறே. ''அமுதங்கொண்ட பெருமான் திருமார்வன்'' என்று-அம்ருதலாபமென்று ஒரு வ்யாஜமாய் அமுதில் வரும் பெண்ணமுதையிறே க்ருஷ்ணன் பெற்றது. (மாதவனை) ஆச்ரயணீயவஸ்து லக்ஷ்மீஸஹித முமாய் ஆச்ரயணந்தான் லக்ஷ்மீஸநாதமுமாயிறே யிருப்பது. ஆச்ரிதர் குற்றம் பொறுப்பித்து அபேக்ஷிதங்களைச் செய்விப்பார் அருகே யுண்டாகவேணுமிறே. மாதாவின் முன்பு ப்ரஜைகள் செய்த குற்றம் பிதாவுக்குத் தோற்றாதாற்போலே, பிராட்டி ஸந்நிதியுண்டானால் சேதநருடைய அபராதங்கள் அவனுக்குத் தோற்றாதென்கை. பிராட்டி புருஷகாரமாகப் பற்றினவர்களுக்கு அரியனசெய்து அபேக்ஷிதங்களைத் தலைக்கட்டிக் கொடுக்குமென்கைக்காக (கடல்கடைந்தமாதவனை) என்கிறது.

(கேசவனை) ''வாசஞ்செய் பூங்குழலாளான'' பெரிய பிராட்டியார்தான் ஆசைப்படும்படியான ப்ரசஸ்தமான மயிர்முடி, கட்டு நெகிழ்ந்து அலையநின்றாய்த்து கடல்கடைந்தது; கடையப்புக்கார்க்

வ்யா:– (வங்கக்கடல்) கடல் கடையாநிற்க, மரக்கலம் அலையாதபடி கடைந்த நொய்ப்பம் கடைந்த போது சுழன்று வருகையாலே கடலடைய மரக்கலமாய் நின்றபடி யென்றுமாம். ப்ரயோஜ நாந்தரபரருக்கும் உடம்புநோவக் கடல் கடைந்து அபேக்ஷித ஸம்விதாநம்பண்ணும் சீலவானென்கை க்ருஷ்ணனையாகில் கவிபாடிற்று, க்ஷீராப்தி மதநம் பண்ணினவனைச் சொல்லுகை பின்னைச்சேருமோ வென்னில்; 'விண்ணவரமுதுண வமுதில் வரும் பெண்ணமுதுண்ட வெம்பெருமானே' என்று–தேவ கார்யமென்று ஒரு வ்யாஜத்தையிட்டு பெரியபிராட்டியாராகிற பெண்ணமுதத்தைப் பெறுகைக்காகக்

கெல்லாம் குழலலையுமிறே. ''வாச நறுங்குழலாய்ச்சியர்'' ''வண்டமர்பூங்குழல் தாழ்ந்துலாவ'' என்று அவனோடு பிறரோடு வாசியில்லையே குழலலைய. ''ஆமையானகேசவா'' என்று சுமந்து நிற்கிற வாமைக்குட்பட குழல் அலையாநின்றால் கடைகிறவனுக்குச் சொல்லவேண்டாவிறே. (கேசவனை) பிராட்டி யோட்டைக் கலவிக்கு விரோதிகளை, பெண்களோட்டைக் கலவிக்கு விரோதியான கேசியைக் கொன்றாற்போலே போக்கவல்லனென்னவுமாம். ''மாமாயன் மாதவன்'' என்றும், ''கேசவனைப் பாடவும்'' என்றும், 'மாவாய்பிளந்தானை'' என்றுஞ் சொன்னவற்றோடே தலைக்கட்டவேணுமிறே. (கேசவனை) ''அதனுள் கண்ணுதல் நஞ்சுண்ண'' என்கிறபடியே ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்குக் கோது கொடுத்து தன் வைபவந் தோற்ற நின்றநிலையைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். த்வயத்தில் பூர்வகண்டத்திற் படியே ஆச்ரயணீய வஸ்துவைச்சொல்லுகிறது. (மாதவனை) என்று-ஸ்ரீமத்சப்தார்த்தமும், ''கடல் கடைந்த'' என்கிறத்தாலே-ப்ரயோஜநாந்தரபருடைய தோஷம் பாராமல் வ்யாபரித்த வாத்ஸல்யமும், ''அண்ணல் செய்து'' என்று–ஸ்திரமாம்படி பண்ணப்பட்ட ஸ்வாமித்வமும், ''அசுரர்களுந்தானுமாய்'' என்னும்படி நின்ற ஸௌசீல்யமும், பெண்ணுகியமுதூட்டின ஸௌலப்யமும், *ஆழ்கடலைக் கடைந்த துப்பன்* என்னும்படி வேண்டும் உபகரணங்களைத் தேடி வ்யாபரித்த ஜ்ஞாநாசக்திகளும் தோற்று கையாலே-நாராயண சப்தார்த்தம் ஸூசிதம். *கேசவனை* என்று-ப்ரசஸ்தகேசத்வத்தாலே விக்ரஹ யோகத்தை நினைத்து, சரண சப்தத்திலர்த்தஞ் சொல்லிற்றாகிறது. சரணக்ரஹணத்தோடு கேசக்ரஹ ணத்தோடு வாசியில்லையே ப்ரணயிநியாகையாலே. *கேசவனம்பியைக் கால் பிடிப்பாள்* என்றிறே நிருபகம். ''பரமனடிபாடி'' என்று தொடங்கி, *கேசவனை* என்று தலைக்கட்டுகையாலே-பாதாதி கேசாந்தமாக க்ருஷ்ணனை அநுபவித்தாளாய்த்து. *அசோதை முன்சொன்னதிருப்பாத கேசத்தை* என்று–இடைச்சிகளநுபவம் பெரியாழ்வார்க்குண்டாகையாலே அது இவளுக்கு தாயப்ராப்தமிறே.

இனி மேல் ஆச்ரயித்த அதிகாரிகள் வைலக்ஷண்யம் சொல்லுகிறது (திங்கள் திருமுகத்து) க்ருஷ்ணஸம்ச்லேஷத்தாலே குளிர்ந்து மலர்ந்து செவ்விபெற்ற முகத்தையுடையரானார்கள். *கதிர் மதியம் போல் முகம்* என்று - ப்ரதாபமும் தண்ணளியும் கலந்தபடியாலே அநபிபவநீயத்வமுண்டு அவன் முகத்துக்கு; இவர்கள் முகத்தில் குளிர்த்தியேயமைகையாலே அநுகூலமேயாயிருக்கும். *வங்கக்கடல் கடைந்த* என்று கடைந்த வமுதில் பிறந்தவள் முகத்தோடு ஸாதர்ம்யம் பெற்றாய்த்து இவர்கள் முகமிருப்பது. அவள், *திவளும் வெண்மதிபோல் திருமுகத்தரிவை*; இவர்கள் *மதிமுக மடந்தையர்.* (திங்கள் திருமுகம்) ஸகலகலாபூர்த்தி இவர்கள் முதத்திலே விழித்தபோதே தோற்று மாய்த்து. ***ப்ருஹ்மவிதைவ ஸௌம்ய தே முகம்பாதி*** *குழையும் வாண்முகம்* என்றும் சொல்லக் கடவதிறே. முகத்தில் ஆநந்த பூர்த்திகண்டவர்கள், *இவர்கள் எங்குத்தை மனிச்சர்* என்று ஸந்தேஹிக்கும்படி உபயவிபூதி வ்யாவ்ருத்தி தோற்ற விருப்பர்களிறே. *வெஞ்சிலைவாண்முகத்தீர்* (திங்கள் திருமுகத்து) இவர்கள் முகத்திலே விழித்தவாறே *அஹம் மாநோத்பவமான* அழல் ஆறும்படியிருக்கை (திருமுகம்) உபமாநமான சந்த்ரமண்டலம் உபமேயமான முகத்துக்கு நேர்நிற்க மாட்டாமையாலே (திருமுகம்) என்கிறது. *முகக்கமலச் சோதிதன்னால்* திங்கள்முகம் பனிபடைக்கு

கடல்கடைந்தபடி. ஊரார் கார்யத்தை ஒரு வ்யாஜ்மாக்கிப்பெண்களைப் பெறுகைக்காக நோன்பிலே யந்வயிப்பித்த க்ருஷ்ணனுடைய ஸ்வபாவத்தோடு ஸத்ருசமாயிருக்கையாலே சொல்லுகிறுர்கள். (மாதவனை) ஆச்ரயணீயமுமாய் போக்யமுமாயிருக்கும் தத்வம் லக்ஷ்மீஸநாதமா யிருக்குமென்கை. ஆச்ரயித்தார் குற்றத்தைப் பொறுப்பித்து அபேக்ஷிதங்களைச் செய்விப்பார் அருகே யுண்டென்கை. (கடல்கடைந்தமாதவனை) கடல் கடைந்து பிராட்டியை லபித்தவனை.

மிறே. (சேயிழையார்) ஸ்வாபாவிகமான அழகுக்கு மேலே ஆபரணங்களாலே வந்தவழகைச் சொல்லு கிறது. (சேயிழையார்) *சூடகமே-பாடகமே* என்று தாங்கள் ப்ரார்த்தித்தபடியே க்ருஷ்ணனும் நப்பின்னைப் பிராட்டியும் கூடவிருந்து பூட்டின ஆபரணத்தை யுடையவர்கள். (சேயிழையார்) ஸ்வரூப குணங்களாலும் ப்ரஹ்மாலங்காரத்தாலும் குறைவற்றவர்கள். *போதுவீர் போதுமினோ* என்ற போதேநேரிழையாரானுர்கள்; நீராடின வநந்தரம் *திருவருள் மூழ்கினபடியாலே* *புனையிழைகளணிந்து* சேயிழையாரானுர்கள். (சென்று) ஆச்ரயணீய விஷயத்தில் ருசிகார்யமான த்வரையைச் சொல்லுகிறது. (சென்று) இவ்வொப்பனையோடே நாமே போவோம் என்று அவன் வரவைப் பார்த்திருக்கு மளவல்லவாய்த்து த்வரை. க்ருஷ்ணவிஷயீகார யோக்யதையாலும் விஷயீகாரத்தாலும் பிறந்த புகர் நிறம் பெறும்படி சென்று. (இறைஞ்சி) *தூமலர்கள் தூய்த்தொழுது வாயினுல் பாடி மநத்தினுல் சிந்தித்து.* *அடி போற்றி* என்கிறபடியே போற்றிப் புகழ்ந்து. *சென்று சேவித்துக்* கும்பிடுகை தொடக்கமான செய்வதெல்லாஞ் செய்து.

(அங்கு) ஆச்ரயணீயஸ்தல மிருக்கிறபடி (அங்கு) திருவாய்ப்பாடியிலே ஸ்ரீநந்தகோபருடைய கோயிலிலே நப்பின்னைப்பிராட்டி கட்டிலிலே திவ்யாஸ்தாநத்திலே திவ்யஸிம்ஹாஸநத்திலே யிருந்த இருப்பிலே. (அப்பறை) நாட்டுக்குச் சொன்ன பறையைக் கழித்து "எற்றைக்கும்" என்ற பறையை. அப்பரிமாற்றத்திலே நின்று அவனை ஸர்வஸ்வமும் கொண்ட படியை. (கொண்ட) "நீதாராய்" என்றபடியே அவன் தரப்பெற்றபடி. (ஆற்றை) கொண்ட ப்ரகாரத்தை. தங்கள் வெறுமையையும் அவன் பூர்த்தியையும் பந்தத்தையும் முன்னிட்டு தப்புக்குப் பொறைகொண்டு ருசியையும் த்வரையையுங்காட்டி வளைப்பிட்டு அடிமையை அபேக்ஷித்துக் கொண்ட ப்ரகாரத்தை. ஆச்ரயணபலமும் பலஸித்திக்ரமமும் சொன்னபடி. (அணிபுதுவை) க்ருஷ்ணனுக்கு ஸ்ரீ நந்தகோபர் ஸம்பந்தம் ஏற்றமாய், அவர் வர்த்திக்கிற வூரென்று திருவாய்ப்பாடியை *சீர் மல்குமாய்ப்பாடி" என்று ச்லாகிக்குமாபோலே, தனக்குப் பெரியாழ்வார் ஸம்பந்தம் உத்தேச்யமாய், அவர் அபிமாநித்த தேசமென்று ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரைக் கொண்டாடுகிறுர்கள்.

(அணிபுதுவை) நந்தகோபனுடைய கோயில்ல், க்ருஷ்ணன்மாத்ரமேயிறே; இவ்வூரில் வடபெருங்கோயிலுடையானும். (அணிபுதுவை) ஸம்ஸாரத்துக்கு ஆபரணமான ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர். பிராட்டிக்கு ஸ்ரீ மிதிலையும் திருவயோத்யையும் போலவும், நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு கும்பகுலமும் திருவாய்ப்பாடியும் போலவுமன்றிக்கே, ஆண்டாளுக்குப் பிறவியும் புக்கவிடமும் ஒரூரிலேயான வேற்றம் இவ்வூர்க்கேயிறே யுள்ளது. பொன்னும் முத்தும் மாணிக்கமுமிட்டுச் செய்த ஆபரணம் போலே, நாய்ச்சியாரும் பெரியாழ்வாரும் வடபெருங்கோயிலுடையானுமான அலங்காரமுள்ள தேசமிறே- (பைங்கமலத்தண்டெரியல்) ப்ராஹ்மணர்க்குத் தாமரையைத்தாராகவிறே சொல்வது. "திருவில்பொலிமறைவாணன்" என்னும்படி ப்ராஹ்மணுக்ரேஸரரான பெரியாழ்வாருக்குத் தாமரை தாராகக்கடவதிறே. (பைங்கமலத்தண்தெரியல்) பசுத்தகமலத்தினுடைய குளிர்ந்தமாலை. "தண்ணந்

(கேசவனை) விரோதிநிரஸந ஸ்வபாவனை. ஸ்த்ரீத்வப்ரயுக்தமான ஸ்வாதந்த்ரியத்தையும் அந்யசேஷத்வத்தையும் போக்கினவனை. (மாதவனைக் கேசவனை) 'அலைகடல் கடைந்ததனுட் கண்ணுதல் நஞ்சுண்ணக் கண்டவனே விண்ணவரமுதுணவமுதில் வரும் பெண்ணமுதுண்ட வெம்பெருமானே' என்கிறபடியே–'தான் ஸாக்ஷாத் அம்ருதத்தையுண்டு ப்ரஹ்மாதிகளுக்குக் கோதைக்கொடுத்தான்' என்று பட்டரருளிச்செய்வர். (திங்கள்) திருமுகம்க்ருஷ்ணஸம்ச்லேஷத்தாலே குளிர்ந்து மலர்ந்த முகம், 'கதிர்மதியம்போல் முகத்தான்' என்று அநபிபவநீயத்வமுமுண்டு-அங்கு; அநுகூலர்க்கேயான முகமாகையாலே 'திங்கள் திருமுகம்' என்கிறார்கள் இங்கு; இவனை யநுபவிப்பார் முகமும் இப்படியே யிருப்பது. "மதிமுகமடந்தையரிறே. "(சேயிழையார்) "சூடகமே" இத்யாதியில் தாங்களபேக்ஷித்த படியே அவனும் அவளும் கூடவிருந்து பூட்டினவாபரணத்தை யுடையவர்கள் (சென்று) இவ்வொப்பனையோடே வரப்பார்த்திருக்கு மளவல்லாத த்வரையைச் சொல்லுகிறது. க்ருஷ்ணவிஷயீகார யோக்யதையாகிற வாபரணத்தை யுடையவர்கள். க்ருஷ்ணவிஷயீகாரத்தால் பிறந்த புகராலேயொருபடி. ஆபரணம் பூண்டாற்போலே யிருக்கிறவர்கள் (சென்றிறைஞ்சி) "அன்றிவ்வுலகமளந்தாயடிபோற்றி" என்கிறபடியே அவனுக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணி.

துழாயழல்போல்" என்று - வடபெருங்கோயிலுடையானுடைய மாலை போலே கொதித்துக்கிடவாது பெரியாழ்வார் கழுத்தில் மாலை. பிரித்தவன் மாலைபோலன்றே சேர்ப்பார்மாலை. (பட்டர்பிரான்) ப்ராஹ்மணர்க்கு உபகாரகரானவர். "வேதப்பயன்கொள்ளவல்ல" வராகையாலே தாத்பர்யார்த்தத்தை ஸர்வர்க்கும் உபகரிக்குமவர், பட்டர்களுக்கு வித்யாப்ரதாநம் பண்ணின உபகாரகர். "மறை நான்கு முன்னோதிய பட்டனுக்கு" கந்யகாப்ரதாநம் பண்ணின உபகாரகர். (படகுர்பிரான்கோதை) பாராசர்யனை வ்யாஸனென்று ஆப்திக்குச் சொன்னாற்போலே, பெரியாழ்வார் வயிற்றிற் பிறப்பு இவளுக்கு உத்கர்ஷஹேது. "ஆற்றப்படைத்தான் மகன்" என்றிறே ப்ரதிபாத்யனுக்கு ஏற்றம்; ஆழ்வார் ஸம்பந்தம் இவளுக்கேற்றம். *விட்டு சித்தர் தங்கள் தேவரை* என்று இவர்க்குத் தேவராய், வடபெருங்கோயிலுடையான்* நிறம் பெற்றான்; இவர் மகளாய் ஆண்டாள் நிறம் பெற்றாள். *ஒருமகள் தன்னை யுடையேன்* என்று இவள் ஸம்பந்தமிறே தமக்கு உத்கர்ஷமாகச் சொல்லுவது. (சொன்ன) ஆண்டாள் அநுகாரத்தாலே அநுபவித்தது புறவெள்ளமிட்டபடி. (கோதை சொன்ன) ஸ்ரீகோபிமார் தசையை ப்ராபித்து *அணிகுருகூர்ச் சடகோபன் சொன்ன* எனறு பும்ஸ்த்வம் மேலிடும்படியான குற்றமற்றிருக்கை. (சொன்ன) ச்ருதிசத சிரஸ்ஸித்தமான அர்த்தம் ஸர்வோபஜீவ்யமாம்படி சொன்ன. *மேகம்பருகின ஸமுத்ராம்பு போலே இவர் வாயனதிரிந்தன* என்கிறபடியே இவளுடைய வாக்கின் ஸ்பர்சத்தாலே காணும் அதிலும் அவா பெற்றது. (சொன்ன) தான்றோன்றியான வேதம் போலல்ல, பிறப்பாலுண்டான ஏற்றமுண்டு. க்ஷீராப்திநாதனைப் பற்ற ஒருத்தி மகனாய்ப் பிறந்தவனுக்கிறே வருமேற்றமுள்ளது.

(சங்கத் தமிழ்மாலை) *சங்கமிருப்பார் போல் வந்து* என்று பஞ்சலக்ஷங்குடியில் பெண்கள் திரளாக வநுபவித்த அநுபவத்துக்கு ஆண்டாளும் தன்திறத்திற் பெண்களுக்குத் திரளவிருந்து சொன்ன பாசுரமாகையாலே, *குழாங்களாய்* என்னும்படி-திரள் திரளாக வநுபவிக்க வேண்டும் ப்ரபந்தம். *சங்கமுகத் தமிழ்மாலை* என்னக்கடவதிறே. (தமிழ்மாலை) *யவர்க்குஞ் சிந்தைக்கும்* கோசரமல்லாதவஸ்து *பெற்றம் மேய்த்துண்ணும்* இடைச் *சரியிலே வந்து பிறந்து எளியனாய்ப் போலேயும், உத்தம வர்ணத்திலே பிறப்புடைய ஆண்டாள் *ஆயர் சிறுமியர்* திரளிலே ஒருத்தியாய் அந்வயித்தாற் போலேயும், அருமறையின் பொருளான உபநிஷத்து தமிழாய் வந்து ஸர்வஸுலபமானபடி. ப்ரபந்தஞ் செய்தவளோடு ப்ரதிபாத்யனோடு ப்ரபந்தத்தோடு வாசியறத் தாழ நின்று நிறம் பெற்றபடி.. (மாலை) பாவநமான வளவன்றிக்கே

(அங்கு) திருவாய்ப்பாடியிலே. (அப்பறை கொண்டவாற்றை) நாட்டுக்கு ''பறை'' என்று ஒரு வ்யாஜத்தையிட்டு அடிமைகொண்ட படியை. (அணிபுதுவை) ஸம்ஸாரத்துக்கு நாயகக்கல்லான ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர். (பைங்கமலத்தண்தெரியல்) ப்ராஹ்மணர்க்குத் தாமரைத் தாராகையாலே சொல்லு கிறது. (பட்டர் பிரான் கோதைசொன்ன) ஆண்டாளநுகார ப்ரகாரத்தாலே யநுபவித்துச் சொன்ன. *ஸஹோவாச வ்யாஸ:பாராசர்ய:* என்று - பராசரபுத்ரனென்று ஆப்திக்குச் சொன்னாற்போலே, பெரியாழ்வார் மகளாகையாலே சொன்ன அர்த்தத்தில் அர்த்தவாதமில்லை.

போக போக்யமுமாய், தலையாலே சுமக்கவேண்டும்படியுமாய் சிரோபூஷணமுமாயிருக்கை. (கோதை சொன்னமாலை) மாலைக்கட்டினமாலை. அடுத்த பத்தியோடே இரண்டு தலையுந்தாள்பூவும் நடுவே நாயகமுமாகத் தொடுப்புண்டமாலை, (கோதை சொன்ன மாலை) *செவிப்பூவே* என்று-இவள் செவிக்கு ஒருபூவிறே அவன் கொடுத்தது. ச்லாக்யமான மாலை கொடுத்தாளிவள்; *ஸ்ரஜிநிகளிதம்* என்னும்படி குழலில் மல்லிகை மாலையாலே விலங்கிட்டு அவனை ஒதுவித்த மாலையிருக்கிறபடி. (முப்பதும்) திருமந்த்ரமும் திருப்பல்லாண்டும்போலே சுருங்கியிருத்தல், வேதமும் திருவாய்மொழியும் போலே விரிந்திருத்தல் செய்யாமையாலே, வேண்டுமவையெல்லாம் மிகுதிக் குறையுண்டாயிருக்கை யன்றிக்கே யொழிகை. *நாராயணனே நமக்கே பறை தருவான்* என்று ஸங்க்ரஹேண சொன்ன ஸ்வரூபோபாய பலங்களை ஒன்று பத்தாகச் சொன்ன வித்தனையிறே. (முப்பதும் தப்பாமே) இதில் ஒருபாட்டும் நழுவாமே. விலையில்லாத ரத்நங்களாலே செய்த ஏகாவலியிலே ஒரு ரத்நம் குறைந் தாலும் நெடும்பாடாயிருக்குமிறே; அப்படியே ஒருபாட்டு குறையிலும் பேரிழவாயிருக்கும். பகவதாபி முக்யம் பிறக்கிற கால வைலக்ஷண்யம் அறியாதிருத்தல், த்யாஜ்யோபாதேயங்களில் நழுவ நிற்றல், பரஸம்ருத்யைகப்ரயோஜந னன்றியிலே ஒழிதல், தேவதைகளையும் நியமிக்கும்படியான ஜ்ஞாநிகள் வைபவம் அறியாதொழிதல், ஆச்ரயணகாலத்திலே க்ஷீணபாபராம் ஏற்றம் அறிதல் செய்யாதொழிய வொண்ணாது; பகவத் விஷயத்தில் முதலடியிட்டாரோடு, அவகாஹித்தே சிறிது குலைய நிற்பாரோடு, ச்லாகாப்ரதாநராயிருப்பாரோடு த்யாஜ்யத்திலே அல்பஸ்பர்சம் நடையாடுவாரோடு, அநுபவமே நிரந்-தரமாக நடப்பாரோடு, பாகவதகுலத்திலே அந்வயித்தாரோடு, கைங்கர்ய நிஷ்டரோடு ஸம்பந்த முடையாரோடு, ஸ்வரூப ஜ்ஞாநமுடையாரோடு, வைலக்ஷண்யாநுஸந்தாநம் பண்ணி நிர்வ்யாபாரராயிருப்பாரோடு, பக்தியாலே கலங்கி நடப்பாரோடு, பாகவதபாரதந்த்ர்யைக நிஷ்டரோடு வாசியற உத்தேச்யதாபுத்தி குலையாமலிருக்கவேணும் என்றறியவேணும்; பகவத்ஸந்நிதியில் செல் லும் க்ரமங்களறியவேணும்; புருஷகாரத்தினுடைய ஸ்வரூப ஸ்வபாவங்களும் கார்யமும் அறிய வேணும்; பகவத்குணவித்தராக வேணும்; கடாக்ஷைகதாரகராம்படி பக்நாபிமாநராகவேணும்; ஆபிமுக்ய ப்ரார்த்தநம் பண்ணவேணும்; மங்களாசாஸநபரராகவேணும்; அர்த்தித்வந்தோற்றப் பல் காட்டவேணும்; முமுக்ஷுதசையில் அபேக்ஷிதம், முக்ததசையில் போகம், இவற்றில் வாஞ்சை நடக்கவேணும்; அதுக்குத் தங்கள் உபாயாந்தர சூந்யதையை முன்னிடவேணும்; நித்யகைங்கர் யத்தில் நித்யாபேக்ஷை நடக்க வேணும்; இத்தசை விளைந்தார் பாசுரமே போகமாக வேணும்; ஆகையாலே இம்முப்பது பாட்டிலும் நழுவ விடலாவது ஒரு பாட்டில்லை. (இங்கு) பிற்பட்டகாலத்திலே இப்பரிமாற்றத்துக்கு மேட்டுமடையான இந்நிலத்திலே (இப்பரிசு) இப் ப்ரகாரந் தப்பாமல். (இப்பரிசுரைப்பார்) இப் பாவ வ்ருத்தியோடே இப்பாசுரத்தைச் சொல்லுமவர்கள். திருவாய்ப் பாடியிலே பெண்களுக்கு ஸமகாலமாகையாலே ஸாக்ஷாத்கார முண்டாய்த்து; ஆண்டாள் அநுகார ப்ரகாரத்தாலே பெற்றாள். இவர்களுக்கு உக்திமாத்ரமே யமையும்.

(சங்கத்தமிழ்மாலை) *குழாங்களாய்* என்னுமாபோலே, திரள் திரளாக வநுபவிக்கவேண்டும் ப்ரபந்தம். பஞ்சலக்ஷம் குடியிற் பெண்கள் திரள் திரளாக வநுபவித்த ப்ரபந்தமிறே. (தமிழ் மாலை) பிராட்டி ஆண்டாளானுப் போலே உபநிஷத்து தமிழானபடி. (மாலை) பாவநமானவளவன்றிக்கே போக்யமுமா யிருக்கையும், தலையாலே சுமக்க வேண்டி யிருக்கையும். (முப்பதும் தப்பாமே) இதிலொருபாட்டும் குறையாமோ. விலையில்லாத ரத்நங்களாலே செய்த ஏகாவலியிலே ஒரு ரத்நம் குறைந்தாலும் நெடும்பாழாயிருக்குமிறே; அப்படியே ஒருபாட்டுக் குறையிலும் பேரிழவாயிருக்குமென்கை. (இங்கு) பிற்பட்ட காலத்திலேயென்னுதல்; ஸம்ஸாரத்திலே என்னுதல் (இப் பரிசுரைப்பார்) இப்பாசுரமாத்ரத்தைச் சொல்லுவார். திருவாய்ப் பாடியிற் பெண்கள் தாங்கள் க்ருஷ்ணாநுபவம் பண்ணிப் பெற்றார்கள்; ஆண்டாள் அநுகாரத்தாலே பெற்றாள். ஆகையாலே, இப் ப்ரபந்தம் கற்றார்க்கும் இந்த பலம் கிடைக்கும்.

இவர்களளவு பாராதே பண்டு பாடினவர்களையும் இச்சொல் வழியாலே நினைத்துக் காரியஞ் செய்யும் விஷயத்தைச் சொல்லுகிறது மேல் (ஈரிரண்டு மால்வரைத்தோள்) பெண்களை யணைக்கப்புக்க பின்பு க்ருஷ்ணனுக்குத் திருத்தோள்கள் பணைத்தபடி. *வேயிருந்தடந்தோளினா* ரோடு அணைந்த தோள்களிறே. (ஈரிரண்டு) உகவாதார்க்கிறே தோள் இரண்டாய்த் தோற்றுவது; ஆசைப்பட்ட பெண்களுக்கு நாலாய்த் தோற்றுமிறே. வங்கக்கடல் கடைந்த தோள்கள் நான்கும் கண்டிடப் பெற்றார்கள். (மால்வரைத் தோள்) *மதுரக் கொழுஞ்சாறு கொண்ட சுந்தரத்தோளாயிராதே,* காத்தூட்டவல்ல திண்மையைச் சொல்லுகிறது. (மால் வரை) *நீண்ட மலைகளும்* என்னும் படியிறே யிருப்பது. பெரிய பிராட்டியார்க்கும் கோபிமார்க்கும் க்ரீடாசைலமான தோள்கள். (செங்கண் திருமுகத்து) பெண்களைக் கண்ட பின்பு அலப்யலாபத்தாலே திருக்கண்களும் செவ்வி பெற்றுத் திருமுகமும் குளிர்ந்தபடி. இவர்களைப் பிரிந்தபோதிறே ஜலக்ஷயத்தில் பத்மம் போலே முகமும் விழியும் உருவுவது, (செங்கண் திருமுகம்) *கண்ணன் கோளிழை வாண்முகம்,* அதிலே *நீரார் கமலம்* போல் செங்கண், தோழிமார்! பாரிகோள் என்று ஒருவர்க்கொருவர் காட்டி அநுபவித்த கடாக்ஷமும் முகமும். (செங்கண்) *கதிர்மதியம் போல் முகத்தான்* *பங்கயக்கண்ணனை* *செங்கண் சிறுச்சிறிதே* *அங்கணிரண்டுங் கொண்டு* என்று முடிய இம்முகமும் கடாக்ஷமுமிறே இவர்கள் நெஞ்சில் கிடந்தது. *திங்கள் திருமுகம்* என்று—ஸ்ரீகோபிமார்முகத்தையும் அவர்கட்கு அநுபாவ்யனானவன் முகத்தையும் ஒருமுகப்பட அநுபவிக்கிறார்கள் இச்செங்கண் திருமுக முடையவன்றான் ஆரென்னில்; (செல்வத் திருமாலால்) என்கிறார்கள். *கண்ணன் திருமால்* திருமுகமிறே இது. (செல்வத் திருமாலால்) உபய விபூத்யைச்வர்யத்தையுடைய ச்ரிய:பதியாலே. (செல்வத் திருமால்) *திருத்தக்க செல்வம்* செல்வத்துக்குத் தகுதியானவள். (திருமால்-செல்வம்) *திருவுக்குந் திருவாகிய* செல்வு *செல்வச் சிறுமியரை*ப்பெற்ற பின்பு சிறந்தது. இங்கு உத்தரவாக்யத்தில் ஸ்ரீமச்சப்தஞ் சொல்லுகிறது, ரஹஸ்யத்வயத்திலும் மறைந்து கிடந்த லக்ஷ்மீஸம்பந்தம் வாக்யத்வயத்திலேயிறே வெளியாகிறது. இப்பாட்டில், உபக்ரமத்திலும் முடிவிலும் பிராட்டி ஸம்பந்தத்தைச் சொல்லுகையாலே - த்வயத்தில் சொல்லுகிறபடியை இங்குச் சொல்லிற்றாய்த்து.

(எங்கும்) த்ருஷ்டாத்ருஷ்டங்களிலும். இங்கிருக்கும் நாளும் பரமபதத்தில் போனாலும். (திருமாலால் எங்கும்) *இங்கு மங்கும்* திருமாலென்றிருக்கையிறே யடுப்பது. (திருவருள் பெற்று) இப் ப்ரபந்தம் கற்றவர்கள் இருந்தவிடத்திலே தானும் பிராட்டியுமாய் நித்யஸந்நிஹிதமாம்படி ப்ரஸாதத்தைப் பெற்று. (திருவருள் பெற்று) *திருமாலாலருளப்பட்ட* *திருமாமகளால் அருள்மாரி* என்று-இவளுடைய அருள் பெறுகையிறே உத்தேச்யம். *நின் திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளுங்கொண்டு*. (திருமால் - திருவருள் பெற்று) *நிஸ்ஸம்சயம் ஸம்பத்ஸ்யதே* என்று

(ஈரிரண்டுமால்வரைத்தோள்) இவர்களளவு பாராதே பண்டு பாடினவர்கள் சொல்வழியாலே அநுஸந்திக்கையாலே தோள்கள் பணைக்கும்; உகவாதார்க்குத் தோள்களிரண்டாய்த் தோற்றும்; இவர்களுக்குத் தோள்கள் நாலாய்த் தோற்றுமிறே. (செங்கண் திருமுகத்து) அலப்ய லாபத்தாலே சிவந்த கண்கள். (செல்வத்திருமாலால்) உபயவிபூதியுக்தனான ச்ரிய:பதியாலே. இப்பாட்டில்-உபக்ரமத்திலும் பிராட்டி ஸம்பந்தஞ் சொல்லி முடிவிலுஞ் சொல்லுகையாலே, த்வயத்திற் சொன்ன படியிலே இங்குஞ் சொல்லிற்றென்கை. (எங்கும் திருவருள் பெற்று) த்ருஷ்ட அத்ருஷ்டங்களி ரண்டிலும் பிராட்டியும் தானும் ஸந்நிஹிதமாம்படி ப்ரஸாதத்தைப் பெற்று. (இன்புறுவர்) பகவத் ஸம்ச்லேஷத்தால் வந்த ஆநந்தம் பெறுவர். "விடிவோறே எழுந்திருந்து முப்பது பாட்டையும் அநுஸந்தித்தல், மாட்டிற்றிலனாகில் *சிற்றஞ் சிறு காலே* என்கிற பாட்டை அநுஸந்தித்தல் அதுவும் மாட்டிற்றிலனாகில் நாமிருந்த விருப்பை நினைப்பது* என்று பட்டர் அருளிச்செய்வர்......

இவர்களை வாழ்த்திக் கடாக்ஷித்தது பலித்தபடி பாராய்! என்று பெரிய பிராட்டியார் திருக்கையிலே காட்டிக் கொடுக்க; *பூவளருந் திருமகளாலருள் பெற்று* என்கிறபடியே - அவனடியாக இவள் தன்னுடைய அருளைப்பெற்று, உபாயநிஷ்டையும் இவளாலே; ப்ராப்யவ்ருத்தியும் இவளாலே; விரோதி நிவ்ருத்தியும் பலப்ராப்தியும் அவனாலே. (இன்புறுவர்) ஆநந்த நிர்ப்பரராவர். (எங்கும்-இன்புறுவர்) இங்கிருக்கும் நாள் ஸம்ஸாரிகளில் வ்யாவ்ருத்தராய் ப்ரபந்தத்தினுடையவும் ப்ரதிபாத்ய னுடையவும் ஆண்டாளுடையவும் சீர்மையையும் சீலத்தையும் பாவவ்ருத்தியையும் அநுஸந்தித்து இனியராவர்கள்; அங்குப்போனால் நிரந்தர ஸம்ச்லேஷத்தாலே *மிகவெல்லை நிகழ்ந்தனம்* என்னும் படி பரமாநந்தத்திலே அந்வயிப்பர்கள். (திருமாலால்-இன்புறுவர்) *இன்பம் பயக்கவிறே* அவர்கள் தானிருப்பது. அந்யோந்யாநுபவாநந்தம் போலன்றே மிதுநாநுபவாநந்தம். *அடியேனுக்கின் பாவாய் பொன்பாவை கேள்வா.* எப்படி இன்புறுவர்களென்னில்; (எம்பாவாய்-இன்புறுவர்) எங்கள் சந்தஸ்ஸாலே இன்புறுவர் நாங்கள் யாதொருபடி இன்புற்றோம், அப்படி இன்புறுவர்கள்.

மாதவனை - சேயிழையார் சென்றிறைஞ்சி - பறைகொண்டவாற்றை - கோதை சொன்ன - தமிழ் மாலை - உரைப்பார் - எம்பாவாய் - இன்புறுவர். பெரிய பிராட்டியார் இன்புற்றாற் போலே இன்புற்றாராவர்கள். ஸ்ரீகோபிமார் பாவாய் இன்புற்றோம் நாங்கள்; எங்கள் சொல்லையுரைப்பார் எங்கள் பாவாய் இன்புறுவர்கள்; ஸமகாலத்திலுள்ளாரை, *எம்பாவாய் - நீராடப்போதுவீர் போது மினோ* என்று கூட்டிக்கொண்டார்கள்; பிற்பாடர்க்கும், எம்பாவாய் ப்ரபந்தமுகத்தாலே எம்பா வாயின்புறுவர் என்று தலைக்கட்டுகிறார்கள். ... ...

அடிவரவு :— மார்கழி, வையம், ஓங்கி, ஆழி, மாயன், புள்ளும், கீசு, கீழ்வானம், தூமணி, நோற்றுக், கற்றுக், கனைத்துப், புள், உங்கள், எல்லே, நாயகன், அம்பரம், உந்து, குத்து, முப்பத்து, ஏற்ற, அங்கண், மாரி, அன்றி, ஒருத்தி, மாலே, கூடாரை, கறவை, சிற்றம், வங்கம், தை.

திருப்பாவை மூவாயிரப்படி ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யானங்கள் ஸம்பூர்ணம்.

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்,
பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்,
அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனார் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ:

பகவானை பக்தி பண்ணுவது — பன்மை. பாகவதர்களை பக்தி பண்ணுவது மேன்மை.
ஸ்ரீ ராமாயணத்தில் - ஸ்ரீ சத்ருக்னாழ்வான். ஆழ்வார்களில் மதுரகவியாழ்வார்.
ஆசார்யர்களில் திருவரங்கத்தமுதனார். — பாகவதர்களைப் போற்றுவது இம்மூவர்.
இது மிகவும் அரிது.

உடனே பிறந்திலைப்பது திவ்யசக்ஷு என்று பெயர் - நமக்கு பக்தேர்ந்திலோம்
திவ்யசக்ஷு.

ஐ ஐக்யம், ஐக்யம்,

1. ப்ரமாணபஞ்சகம் — வேதம், இதிஹாசம், புராணம், ஆழ்வார் ஸ்ரீஸூக்திகள் ஆசாரியர் "
(உபப்ருஹ்மணம்)

2. அர்த்தபஞ்சகம் —

3. பரத்வாதிபஞ்சகம் — பரம், வ்யூகம், விபவ, அந்தர்யாமி, அர்ச்சாவதாரம்

4. ஜீவாத்மா — (பத்த, முக்த, நித்யர், — பேதங்கள்)
, முமுக்ஷு (நாம் இங்கிருப்போம்),

5) உபாயம் — கர்மம், ஞானம், பக்தி, ப்ரபத்தி, ஆசார்யாபிமானம்

6.

அத்யாபகர் — ஆசிரியர் — (தமிழ்வேதம்)

அத்யேதா — மாணவர் (சமஸ்க்ருதவேதம்)

திருப்பாணர்க்கு இரண்டு ப்ரமேயம் — பாகவதர்களையும் ([illegible])
பகவானையும் அநுபவிப்பது (19-[illegible])

"வைஷ்ணவோ வைஷ்ணவம் த்ருஷ்ட்வா
தண்டவத் ப்ரணமேத் புவி".

(ஒரு வைஷ்ணவன் மற்றொரு வைஷ்ணவனைக் கண்டும்
பூமியில் விழுந்து தண்டனிடக்கடவன்).